

مجموعه آثار قلم اعلی

۱۹

این مجموعه با اجازه محقق مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصوبه امرن نمی باشد
شهرالعلاء ۱۳۲۰ بدیع

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الذين هم خصالنا
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خصالنا
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

هو سلطان العالم الحكيم

هذه ورقة الفردوس تغرق على انقان سدره البقا، باسكان قدس ملح، ويشير المخلصين
الى جوار الله والموتدين الى ساحة قرب كبريم، ويحجز المنقطعين بهذا السبا، الذي
فصل من نيا، الله الملك العزيز الفريد، ويحصد المحبين الى مقعد القدس ثم الى هذا
المنظر المنير قل ان هذا المنظر الاكبر الذي طرف في الواح المدين وبه فضل الحق
عن الباطل يفرق كل من حكمه قل ان شجر الروح الذي ثمره نورا الله العلي المقدر العظيم
ان يا احمد فاهم بانه هو الله لا اله الا هو سلطان المهين العزيز القدير والذي
ارسله باسم علي هو حق مع من عند الله وانا كل بامر من العالمين قل يا قوم
فاتبعوا صدق الله التي فرضت في البيان من لدن عزيز حكيم قل انه لسلطان المرسل
كتاب له لام الكتاب ان اشم من العارفين كذلك يذكركم الورقا، في هذا التجن
وما عليه الا البلاغ المبين فمن شاء فليعرض عن النصيح فمن شاء فليستج الى
رب يسئل قل يا قوم ان تكفروا بهذه الايات فباي حجة منتم بالله من قبل باقوا
بها بالملاء الكاذبين الا فالذي نفسي بيده لن يصبروا ولن يتطوبوا ولو
يكون بعضهم لبعض ظهير ان يا احمد لا تنس فضلي في غيبتي ثم ذكر ايامي في
اياك ثم كرتي وغرتي في هذا السجن لعبيد وكن ستقيما في بيتي بحيث
لن يحول قلبك ولو تضرب بسيوف الاعداء، يميتك كل من في السموات
والارضين وكن كشعلة النار لا عدائي وكوثر البقا، لا حباي ولا تكن من المتمردين
وان يترك اخرا في سبيل او الذلة لاجل سمي لا تضرب فتقول على الله بك

يا شرف علي بارشده

ورب آياتك الاولين لان الناس يشون في سبيل الوهم ليس لهم من
 بصير ليعرفوا الله ليعيرونهم او ليعوا نعماته باذانهم وكذلك شهدنا سم انك
 من الشاهدين كذلك حالت الطنون بينهم وقلوبهم تمنعهم عن بل الله العلي
 العظيم وانك انت ايقن في ذلك بان الذي اعرض عنك هذا بحال فقد عرض
 عن الرسل من قبل ثم استعبر على الله في ازال الازل الى ابد الابد فاحفظ يا
 هذا اللوح ثم قرأه في اياك والامن من الصابرين فان الله قد قدر لقارها
 اجره ما شهد ثم عبادته لتقلين كذلك ننا عليك بفضل من عندنا ورحمة
 من لدنا لتكون من اشكرين فوالله من كان في شدة او حزن او قهر
 هذا اللوح بصدق بين يرفع الله صوته ويكشف ضره ويفتح كربة
 وانه هو الرحمن الرحيم واحمد لله رب العالمين ثم ذكر من لدنا كل من
 في مدينة الله الملك كحبل من الذين آمنوا بالله وبالذي يعبث الله في يوم لقياء
 وكانوا على مناهج حتى لمن التالكين ١٥٢ تسابيح

هو العليم الخبير

سبحانك يا الهى وسيدى وسندى محبوبى مقصودى مقصود المتقين
 سلكك باسمك الا العظيم ويا مكرم المرمر وضراطك المستقيم وكنا
 المسكين ويا نوار وجهك ونفحات وحيك وسرار علمك انك تقدر
 لعبدك كل خير وكل فضل وكل رحمة اترتني في صحائف مجدك للمؤمنين
 من خلقك انك انت المقصد الحكيم اى رب افصح على وجهى

ابواب فضلك وعطائك اشهد في فضلك مفتاح كل باب عظيم لا
 الا الايات العليم وانت الحكيم وانت الامر بالخير البهاية
 من ارض سماء ملكوت الله عليك وعلى كل صادق امين تسابيح

اخت حيدر

هو الغرير

هذا كتاب نيطق بالحق بغير اللواتى هن من بالله ربين كون في يوم القيام لمن القامات
 وذكرين ربين في الغداة والعشي وكن في سراق القدس لمن الخالدات
 ان يا امة الله فاشكرى بارئكم فيما انعم عليكم من نعمته التي هبتت اليها
 احد من القامات بحيث عرفكم مظهر نفسه في يوم الذي الضمعت فيه كل لطلعا
 وبلغت الى مقام الهم سافرت من وطاكنك وهاجرت الى الله في عرش
 الغرابت ووصلت الى مقام الذي نقطعت عنه كل الاشارات والدلالات اذا
 شهدت بعينك ما الارأت عيون الاوليات والآخريات وسمعت بعانت
 الفردوس في مقر الذي جعله الله مقدا عن عرفان الكائنات كذلك
 يجزى الله امانة اللواتى يبتقن في جهنم ربين وبعين انفسهم في رزف الغرقات
 والروح عليكم وعلى اللواتى هن كن في حب الله لمن الحجابات ١٥٢ تسابيح

هو الغرير الباقي البهي الاب

سبحانك اللهم يا الهى فاحفظ اجابك الذين هم قصدوا القامات وزيارة
 جمالك ولذا اسلكوا منا هج البر والبحر في البرودا حرم ومنهم من دخل في الوبا
 بعد الاشتياق ومنهم من مات في الفراق اذا اسلكك يا الهى

باسمك الذي به جعلت كل شئ عينا بان تقدر لكل شئ لاني السموات
ولاني الارض ولما بينهما وانك انت على كل شئ قدير نسائمه

نای جناب ملا احمد

بسمه استیوم علی من فی السموات والارض

کتاب نطق باسحق من لدن من قام علی امر الله سلطان لم تمنعه اشارات الالین
کفر وادعوه عرضوا اذ فتح باب السماء واتی الموعد بسلطان العظیم قل انظر لیسحق
وانظر ما اراد وانه لهو المسمین علی الاسماء لا اله الا هو المقدر لیسحق انما ذکر الالین
اقبلوا الی الوجه وبنو سیم بالامانة الکبری والصدقة التي بها یظهر مقام الان
فی الامکان تعالی الرحمن الذي یعلم عباده ما یقر بهم الی صراطه استقیم اتا
ذکرناک من قبل و فی هذا اللوح لتفصح وتكون من تشاکرین ان اعرف
قدر ايام ربک وتمتک بما یفعلک فی کل عالم من عوالمه لهو العظیم خیر
اتما تکبر من هذا المقام علی وجوه حب الی الذین اخذوا کتابی وطاروا فی
هو آئی واقبلوا الی فقی نطقوا بثنائی الجمیل ان فرجوا یا اصحاب الله بذكره
ایکم واقباله الیکم ان ربکم الرحمن لهو الباذل للکریم البهائم علی الذین اتبعوا الاله
وما نقصوا منها شیئا کم الا انتم من المقترین فی کتاب مبین نسائمه

بنام خداوند بخشنده

ای احمد کلمات پاریتیه از زبان احدیه بیارشندی و کوشتر معانی
بدیهه از کسوس کلمات آهیتیه آشامیدی حال ملاحظه کن معادله یلما یدر

ازان

ازان آنچه در ارض بیان و سموات بیان ظاهر شده لا فورت العالمین
کلمات مشرک بانته که باسجناب نوشته درست ملاحظه کن تا از قبایح کلماتش
بر قبایح نفس مطلع شوی الله اکبر ان البغاث قد استنسر طیر قبیحه
ضعیفه بانسراطیرو در سما قد سل حدیه دعوی همپری نموده و نمده فانیه
رتبه سلیمان را مدعی شده بکوا می مشرک بانته بعوضه اراضی جزیره فانی
بر نفس سحر قدس آتیه نبوده و نخواهد بود بشناس قدر و رتبه خود را و ارشاد
خود تجاوزه کن و بر سلطانیکه صد همت از امثال تو بادنی کلمه او خلق شده اند
طغیان منما این حکم محکم که از قلم عظیم ظاهر شده قل انما المرود و جوهر
النمرد و منظر کل الیهود اتقول ان ید الله معلوله غلت یک المحدثه
کفرت باقلت اما تری ید الله قد کانت مبسوطه باسحق علی العالمین باری
انجناب و سایر اجاب بسیار خود از ریاح عقیده در این ایام فانیه که از شرط مظاہر
شکر کیه در محبوب و مرور است حفظ نماید ان یا احمد ان استقم فی امر الله
شک و بی کل حدین طیر فی هو آجیه ثم شرب من حیق غنایه ثم انطق بثنای
نفسه ثم اذکر بدایع امره ثم اشکره بما کنت مذکور این یدیه و جعلک من الغارین
دع المشکین و انما هم عن دراک وان هذا ینفعلک فی اولاک و اخراک ثم
اصعد فی کل حدین الی مشواک مقدر الذي طهره الله عن کل منکر عنید و جمیع ان
بذکر من مشغول باش و انما انظر سبحان دعوت نما این است ثم رجوع
انسان در این زمان کل حسیان والروح علیک و علی الذین طهرتهم نما
الغفران التي بیت من رضوان الامر من لدی الله المقدر سبحان و الحمد لله

اجرتک و مقام و صلوات الله علیک و برکتها

الملک الغریب المغان ^{تسائنه}

ذکر اول مجلس من نظیره الله است

هو السخی

سبحان الله از این ساعت و رقت که جوهر نور قمیص طیور پوشیده که شاید در رضوان حبث هویت داخل شود و بر افغان شجره و فاد و غصان سدره بقا جالس شود و ساوچ وجود برقع حدود در بر نموده تا قاصدی شود از عمارت و بمدینه سبای عشق راه یابد تا از غلبات ذوق و جذبات شوق قسمت برد و ضییب بردارد و مهیکل دست ردا نسیم صبا قبول نموده که شاید از هجرات مدینه وارد شود و بر شعر جلال و وجه جمال محبوب بوزد تا از معاشرت و مجالست آن کسب رواج کافور سنا طیب بقا نماید و هیئت صمدیه ثوب نینر مصبارا حامل گشته مادران بیوت پندیمی محبوب مشتعل مستوقد گردد و بحر غلظم چون نهری شده که شاید در آن رضوان ساری جاری گردد سبحان الله چه مجلس قدسی برپا گشته و چه باط بر زم خوشی گسترده گشته جمیع کز و پین ملاء اعلی مقامات قدس قریب رفرف ابهی و سدره منتهی را از قلب سردند و محو نمودند و کوش هوش مراتب روح را از نعمات و رفاه عرشی و ترنمات ادیا ک نثر

صدی مجرود منتره نمودند تا در مقام وارد شوند و آنچه در عالم منفرد مشرف کردند و ذک فضل نظیر من خفیات الامر علی من شایه و ذلک لعلی کیف یثآء و نبق کیف یثآء و انه لمقدر علی شایه

وانه هو المقدر المحبوب ^{تسائنه}

لمن یحب علی الاما

هل تری ما غیر و هل تجد ما غیر لم ادر لما یخزن البشر فاعبر و ایا اولی الالباب هل تری دن الوفا عما فی فی قد خسر الذین منعوا عن اللقاع بعد الذی جسدی کوثر ایحوان من اصبح رجم الغیر استعان ایاکم ان یمنعکم ضوضاء الذین ظلموا تقرتوا الی الله بنذ الاسم الذی اتی من سماء الامر بملکوت الآیات انی سلطانہ ریبام فی قدرته التي احاطت الوجود تفکر و ایا اولی الانظار کم من عیب و ناجوانی الفرق اذا شرق نیر الافاق یوم الميثاق کف و ارباب الارباب منهم من قال لیس هو الموعود قل لیغیک بذلک کل الوجود بالله انه لهو المقصود الذی زینت به الالواح کذلک القیناک و شرفنا علیک من اثنی القلم ما یقربک الی الله مالک الامم تذکره فی العشی و الاشرار ^{تسائنه}

ن ی جناب میرزا احمد

المستمن علی الامکان

سند الله انه لا اله الا هو و الذی ظهر باسحق آیه لمطلع الفضل مشرق العدل

به ظهرت الكلمة العليا وبلغ كل مقبل الى الغاية المقصود من اقبل اليه قد قبل الى الله
 مالك الوري والذي عرضته من انجاسين في لوح عظيم طوي لك
 يا احمد بما عرت الناس بالمعروف ونهيتهم عن المنكر ان اذكرهم
 ما سمعت من لسان العظمة والكبرياء اذ كان مطلع الاسماء في الزوراء
 لعقل ثنبتن ويوتجهن الى الله رب العالمين انا انزلنا لك الواحاشتي
 لشكر ربك الغفور الكريم لا تخزن من شئ توكل على الله الفرد خبير
 انا ابها عليك وعلى الذين اقبلوا الى الاثر الاعلى اذ انار بهند الاسم المبين
 سائده

نيريز خباب ميرزا احمد من اسل يا

بسمه المقدر على من في الامكان

سبحان الذي يعرف نفسه في كل الاحيان وينزل الآيات في الغدو
 والاصال ان الذي سمع اقبل اليه وفاز بيوم المال والذي اعرض
 انه منع بهويعن مولا الا انه من اهل الضلال قلنا قوم ان اتركوا ما عندكم
 قد ظهر سافج القدم بالظلمة والاجلال ان اقبلوا اليه بوجه حسرا
 وقلوب نوراً كذلك يا مكرم من اشرق من اشرق اجمال قد خسر الدين
 منعوا عن كوثر احيوان في ايام الرحمن وفاز الذين اقبلوا الى اسحق شربوا
 حيق الوصال قد انجذب كل شئ من اشرق الوجه ولكن الناس
 اكرهم في عروة وعقال طوي لمن سلسل لطن بايدي اليقين و اقبل الى

الغنى المتعال انك اذا وجدت عرف الآيات وانجذبت من كلمات
 ربك مالك الصفات تم وقل قوم قد اتى الموعود وفي قبضته زمام الاجال
 بمعانته
 بسمي الذي به ماج بحر الفضل باج عرف الله رب العالمين

هذه الآيات ينطق بالحق ويدعو من على الارض الى صراط الله المستقيم هذا يوم
 فيه ينطق ام الكتاب امام وجوه الاحزاب والقوم في ضلال مسين يشهد
 ساني وقلبي بانك اقبلت سمعت وفرت بانا رائد الغير حميد قل لك الحمد
 بما هديتني الى اققك سمعتي نذ انك اذ كان لقوم في ظلم عظيم احفظ لوح الله
 كما تحفظ عينيك وقل لك الشكر بما مقصود العالم ولك الشاء يا محبوب
 من في السموات والارضين سائده

هو العليم

وردنا وانزلنا ما تصوع منه عرف الذكر لبيان من لدى الرحمن طوي لمن
 وجد عسري لم يجد الا من نبذ ما عند شيعه كلمة الا الذكركين وما تنزل في
 كتاب الله الذي سسى بالفرقان الذي به فصل بين الحق والباطل الذي
 به اشرق النور من افق الظهور الذي به استبشرت الممكنات
 واستفرحت الكائنات الامر وحكم والعزة والاقدار
 بته منزل الآيات ومالك الاسماء
 والصفات سائده

بارقلم

هو الغيظ الربى الأبهى

ذکر و رفته الامراته کان من مکتلم الله مکتوبا و فيه ستر نعمة الله على من
 قدس محبوبا و يغتن فيه آيات الفراق فی کل صییل و کبورا و یحرق
 منها قلوب العالمین مجموعا ان یاملوا العظما کیف احتجتم عن جمال الذی
 کان عن فی الروح مشهورا ف سوف یعرض علیکم ثمرات اعمالکم فی مخصر
 سلطان عرفتویما اذ ان یفعلکم التدمر تمام کتبتکم فی الحیوة الباطلة و اعترتم
 عن جمال الذی خلقتتم للقاء و جعلتم عیونکم عن جماله محروما کذلک یعذب التبت
 المشکرین فی نار الاعراض و یرفع الموحدین الی ساحة قدس مرفوعا و انک
 لا تیاأس من روح الله و لا ابتأس عما یعمل الظالمون فی ایام معدودا
 سیقتی لقصم و اعمالهم و یدخلون فی نار کانت بقهر الله موقودا
 فاعرض عنهم ثم اقبل الی الله لتکون تبصرة الله فی الملک متظورا ثم التمس العباد
 بما التی الله فی صدرک و لا تخف من احد و تکون بذلک من لدنا مأمورا
 و الروح و البهائم علی الذین یتیرون الی فی قدس منزوبا ۱۵۲
 بنام خداوند پیمانده

اگر چه ابر تیره ظلم چهره و النور آفتاب عدل را از ظهور منع نموده و لکن
 لیس هذا اول خسر و رد علی اصغیا الله و عیصدهای پیش ملاحظه
 نمائید که چه مقدار ظلم و جبار بر مظاهر عدل و وفا وارد شد اثرین

اگر جدید از عالم موجود نخواهد شد سوف یری کل بصیر آثاره فی الارض انه
 لهو العلیم الخبیر و جمیع الی الی یخجیب بان بان طریقه و یجلب غیایت حق تمسک
 اول کلمه که در حقیقه صحرای قلم اعلی ثبت شد استقامت بر امر بوده باید انشاء الله سبحانه
 و سع از این کانس بیوشند و بنوشاند فت بافتاسما معا که این است ان کوثر
 حقیقی که از صیبع غیایت رحمانی جاری و ساری است طوبی للشارین و نعیما
 للشارین و ینینا للشارین اناسمنا ذلک و جبناک بهذا اللوح الکریم
 لعمر الله لا یعدال بما جری من قلمی الا علی کنوز الارض و السماء یشهد بذلک مولی الود
 من هذا الحسن المبین ان طین بفضل الله و سلطانه انه مع من اقبل الیه و یدکر من
 ذکره فی کتاب مبین البهائم علیک و علی من معک من لدی الله الواحد القدر
 سائده

هو المبتشر العلیم

سجاناتک یا مالک العالم و الظاهر بالاسم العظیم کیف اذکرک بعد ایقانی
 بان الذکر خلق من اثر قلبک الا علی و کیف لا اذکرک بعد ما اجتذنتی ندائک الا
 و اخذنی سکر کوثر محبتک یا مالک الاسماء و فاطر السماء کک احمد یا
 بما عترتتی مظهر امرک فی انامک و یقینتی کوثر العرفان بید عطا مالک
 ای رب اسئلك بسلطانک و عظمتک بان تقدر لاجبتک خیر کل
 عالم من عوالمک ثم حفظتم سجودک و قدرتک انک انت الذی
 لا یعزب عن علمک من شیء تفعل انشاء بسلطانک و حکم ما ترید بقدر
 انک انت العلیم الحکیم سائده

بنام یکتا خداوند بیامند
 قلم اعلی متوجیهین افرق اعلی را بشارت میدهد و هر یک را بطراز ذکر مرتبه
 میفرماید قسم با قیاب افرق تقدیر کس از این طراز نبوده و نخواهد بود باید
 صریح اهل عالم بجان در طلب این طراز بگوشند که شاید بان فایز گردند انک
 انت ان الحمد لله بما زینک به ذکر من قلم المبرم فی هذا المقام الغیر الزکی المبرح
 هو الظاهر سلطان الاسماء من افرق السماء

تعالی من تجلی علی المنظر الاکبر و نطق بانفت بجان نشق القمر انه لهو التبر
 المستر فی الواح الله العظیم حکیم یدع الاعم الی الاسم العظیم و یشیر بهم با قدر
 لهم من لدی الله رب العالمین ان الذی وجد عرف القیمص و توجه لقلبه
 ملکوت تقدیس انه من المقربین تشهد الاشیاء لاقباله الی الله مالک الانشاء
 فیا حبذا هذا المقام الغیر الزکی طوبی لمن سمع ندائی و دخل حلی و تمک بجمالی تثبت
 بذلی المنیر اذ اظهر مولی الاسماء ناحت مطالع البعض قل ان ترکوا ما عندکم
 ثم سرعوا الی الفرح العظیم و لانکون من الیرین انارنا لکم خیر تا یلم ان تمنعوه عن انفسکم
 توجوه الی الیه باسمی الغیر الکرم هذا الوح نزل الحق و ارسلناه الیک لتقوم علی
 الذکر و التشنای من ملائک الانشاء با حکمته نزلت فی الواح ربک العالم الخیر

بسمی الابدی
 قد نطق سان الصبح انه لا اله الا انا العظیم حکیم قد شهدت الاشیاء انه لا اله الا انا
 المصداق

القدر اذ اظهر النور و اتی مالک الطهور اغرض عنه الناس الامن شأ الله رب العالمین
 قد اخذتم سکر المناهی علی شأن ترکوا المقصود و اخذوا من کان علی هم سبین قل ما یقوم
 دعوا ما عندکم و توجوهوا الی الا فرق الی اعلی ان انتم من العاقین هذا یوم فیہ ینادی لقم
 الی اعلی ان استمعوا و لا ینکونوا من العاقین انکم انزلنا الایات و ارسلنا بها
 الیک لکن من تشاکرین انک اذا فرغت بکنانی و اجتنبک مذانی ذکر عباد
 و خلقی لعل یتوجوهوا الی حبی یعرفون ما کان فی کفر حکمته رحمتهم الی سلیم سائده
 می جناب و رقا علیه بجهت اراده

بسمی التاطق فی ملکوت الانشاء

ان یا و رقا ان استمع لیس آء من مطلع الکبریاء المرتفع فی سجن عکما انه لا اله الا
 الا انا الغیر الوهاب تا دعونا کل الی الله من الناس من قبل و منهم
 اعرض و الذی اقبل انه من الفارین فی ام الكتاب قل ان معشر الاعم الی
 من تهرلون الیوم تا الله قد ظهر مطلع ادم و سید نبض العالم یداویه کبیت
 نیا و انه هو العظیم حکیم قل هل تقرون عن الذی جا لکم کبوتر الاحیوان تقوا
 الرحمن و لا تكونن من الذین کفروا بالله رب الارباب دعوا ما عندکم
 و خذوا ما الی به الله مالک الرقاب فاعلموا بالیقین انکم ان لا ترجعوا
 عما عملتم یاخذکم العذاب من کل جهات و ترون اعظم عما را الیه من قبل کذ
 ینبکم من عنده ام البینیا طوبی لک بما تعفرت علی الالفان لغبون

الأحسان في شأن ربك مالك الأديان أنا سمعنا نطقت به في ذكر الله وشأنه
 أنه لا يعزب عن علمه من شيء يشهد بذلك كل عارف بصار طوبى لايك
 نشد أنه نصر امرته ونطق بذكره بين العباد وارسلنا له في سنين معدودات
 الواحاً تصنع بها عرف الرحمن الأماكن قد توجه اليرف الله اذ كان
 مقر العرش في هذا السجن عظم ومن قبله في اراض اخرى يشهد بذلك
 من نطق بالحق أنه لا اله الا أنا المتقدر المشجار فاشكر الله بما سمعنا يدرك
 وقبلنا ما انشأت في وصف ربك مالك الأيجاد نعمة وعصن لعالم
 بهذا الاسم العظيم لينتبهن به هل القبور ويتوجهن الى هذا الأوق الذي منه
 اضاءت الآفاق لا تخزنوا عن البعد انتم من اهل اقرب لشخص
 بذلك مولى الأنام انما البها عليك وعلى من معك من الذين
 نبذوا الأوهام واقبلوا الى مشرق الألهام تسابحة

الأقدس العلي الأبهى
 على محمد

قدوت كتابك لدى العرش سمعناه بأذن الغاية حببناك بهذا اللوح
 الذي لاح من افقه نور رحمة ربك العزيز الكريم طوبى لك بما اقبلت
 الى الله وناديته بربوات التي منها فاحت انفات حبك محبوب
 العالمين الذي منع عن الراحة بما اتي باللاتهوى جنود الفاسقين
 في السجن يادى منبسطاً عن سخلائق اجمعين قدادت في كتابك

عز ربك

علم ربك لعمرى انه جتى وزبيرة موجود اعندك من ابع فضل مولاك العزيز العظيم هذا
 اصل العلم لوانت من العارفين فانظر الى العلماء انتم لما آمنوا لم يصدق عليهم اسم
 العلم هم جهلاء اعند ربك العليم الخبير وما اردت في سر السرا العظيمك ما هو خير لك
 ان ربك لهو حاكم على يريد طوبى لك بما وفقك على ذكر الله وشأنه وحضر
 العرش كتابك الذي كان مرتباً بهذا الاسم الذي به انقضت السموات
 وانثقت الارضون قد قدرنا لك في اللوح مقاماً سوف يؤيدك الله على
 اظهار امره انه لهو القوي القدير وما عليك هي الاستقامة على جتى لان
 راحة الفراء سوف تنتشر في الأقطار كذلك يخبرك من عنده علم كل شيء في
 كتاب مبین ان استقم بحول الله وقوته ثم اذكره بين العباد انه معين لاراد
 ويعطيه يا فرح به قلبه ان ربك لهو الغفور الرحيم اذ افرقت باللوح
 ان قرئه ثم وضعه على عينيك قل لك احمد يا الله العالمين تسابحة
 جناب ورفا عليه بحسب ارادة

بنام كيتا قادربينا

باين بان كه مانند آفتاب جهان از افق آسمان و امر آبي طالع مشرق است نظر
 بشيد مي فرمايد كن ثابتاً على امرى و ذكرنا الناس بما نزل من ملكوت
 ياني يا ايها الناظر الى وجهي مستملياً بحسب علم آبي كه اين كلمه عظيم است
 از آنچه در آسمان و زمين است بايد بعلات آبي در ليالي و ايام عباد را
 بحكمت و بيان متذكر داري شايد آگاه شوند و بطراز صواب بعد از محو اوها ما

مرزن کردند عموماً سبب برتبت محتاجند باید صاحبان پیش نایب امر خیر توجیه
 نمایند گلهای کاستان جهان از دهر آب می آشامند و تربت میشوند
 دانائی و بینائی اگر نفسی این دو فایز نشود صاحب وجود نبوده و نیست و اموری که
 الیوم سبب ارتفاع کلمه انست است اخلاق است بگوای دوستان
 قلم رحمن کمبغیر باید جهد نماید تا جمیع باخلاق که سبب علو مقام و عزت است
 مرزن بشود شما مدتی دظلم سدره بودید و بیانات مظلوم را بگوش خود صنعا
 نموده اید بگو امر و اعمال شایسته باید واقوال پسندیده شاید و بهر عمل
 نیکی بنفسه مبلغ مر است شاید این مقال بیاناتی است که از قلم اعلی و الواح ثبت
 شده اگر امر و نفسی بطراز امانت فایز نشود عند احد است از عمل
 نفسیکه پایه بشر اقدس توجه نماید و ببقای حضرت معبود مقام محمود فایز گردد
 امانت از برای مدینه انسایت بمشایه حسن است و از برای هر یک انسان بمزله
 عین اگر نفسی از او محروم ماند در راحت عرش نابینا مذکور مسطور است
 اگر چه در حدت بصیر مانند زرقا میامنه باشد ان احمد الله بما عرفک و رزقک
 اللقا الذی کان مذکورانی کتب الله رب العالمین این امری است که جمیع
 رسل بشرا و بودند طوبی لمن فاز به ویل للغالین که خدمت محکم نما و بذکر
 دوست مشغول شو غنایت حق بمشایه از نما آراد میرسد آله هو
 المقدر العظیم البها علیک و علی الذین یاتون فم ظلم العلماء ای فراغته الارض
 فی التدرت العالمین آت به
 جناب ورفا علیه بهاء الله

بسمی المحزون

بسمی المحزون الغریب

یاورقا لعسری حن قلبی سخنک و ماورد علیک و نواح بهیکل عنایتی
 و هل این عدل الأضاف علی ماورد علی المظلوم من الذین انکر و احمق و
 نقضوا بیاتی و اکلوا اموال اناس بالباطل قد شکتلت فی المذنبه الکبیره
 مارحصر و الهوی و الطمع لفتحا و بها انشق ستر حرمه بین البریه و طفی لوز
 الأضاف بطهور الاعتراف سئل الله تبارک تعالی ان یؤید الکمل
 علی العدل الرجوع انه هو التواب یاورقا نشهد انک و نیت بمشایه الله
 و عهده و نصرت امره و نوصی اجبا الله بحک و اصغیا نذ انک فی هذا الامر المر
 الغریب بدیع که من قلبی علی وجوه اولیائی و شهرم بعنایتی ان ربک
 هو الشامع البصیر البها من لئنا علیک و علی ابنک و من معک من لدن
 مشفق کریم

هو الظاهر فی المملکت

نسمع ان لشعر شحید و یقول الله قظر المنظر الاکبر و مالک القدرینادی لئوید عوسم
 الی مقامه المنسیر و نسمع من البصر ما یجذب به قلب العالم و لکن العوم فی حجاب
 غلیظ انک تعلم یا اظمی ان کل ارکانی و جوارحی تذکرک بذکر لا الحیره الا کل عالم بصیر
 الذی ینطق انه لا اله الا هو العظیم الخیر نعمنا لک بما توجهت الی لوجه و اقبلت الی
 رب العالمین انه یذکر من توبه الیه و یتقرب الی من تقرب الیه انه هو الفرد الو
 التمتع بصیر احمد تدرت العالمین

بسمی المحزون

مزين گردند عموم ناس بترتیب محتاجند بايد صاحبان پيش باين امر خيبر توجیه
 نمايند گلهای کاستان جهان از دست و نه آب می شامند و تربيت ميشوند
 و انائی و بينائی اگر نفسی باين دو فائز شود صاحب وجود نموده و ميت و اموريکه
 اليوم سبب ارتفاع کلمه است است اخلاق است بگوای دوستان
 قلم چمن کبريمايد جسد نمايد تا جميع باخلاق که سبب علوم مقام و عزت است
 مزين شويد شهادتی ظل سدره بود ايد و بیانات مظلوم را بگویش خود صفا
 نموده ايد بگوامر و اعمال شایسته بايد و اقوال پسندیده شاید و بهر عمل
 نیکی بنفسه مبلغ مر است شاهد این مقال بیاناتی است که از علم اعلی در الواح ثبت
 شده اگر امر و نفسی بطراز امانت فائز شود و عفت است است از عمل
 نفسیکه پاوه بشرط اقدس توجه نماید و بهلقای حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد
 امانت از برای مدینه انسايت بمشابه صحن است و از برای سبک انسانی بمنزله
 عین اگر نفسی از او محروم ماند در راحت عرش نایبنا مذکور و مطور است
 اگر چه در حدت بصیرمانند زفا پیامه باشد ان احمد الله ببا عواقب و رزق
 اللقائ الذي كان مذکورانی رتب الله رتب العالمين اين امری است که جمیع
 رسل بشرا و بودند طوبی لمن فاز به و یل للغالين که خدمت محکم نما و بذکر
 دوست منقول شو غایت حق میثاغیث از سما اراده میرسد آنه لهو
 المقدر العليم البهائم علیک علی الذين باخوفهم ظلم العلماء ای فراغته الارض
 فی التدرت العالمين است
 جناب ورفاء علیه بهار الله

محمود

بسمی المحزون الغریب

یاورقا لعسری حق قلبی سحر تنک و ماورد علیک و نواح سبک غنایتی
 و هل من این عمل الأضاف علی ماورد علی المظلوم من الذين انکروا حقنی و
 نقضوا بیاتی و اکلوا اموال الناس بالباطل قد شکت علی فی المذنبه الکثیره
 نار محرس و الهوی و الطمع و الفحشاء و بها انشق ستر حرمه بین البریه و طفی نور
 الأضاف بطور الاعتراف سئل الله تبارک تعالی ان یؤدی الکل
 علی العدل و الرجوع انه هو التواب یاورقا نشد انک و میت بیثابتی الله
 و عهده و نصرت امره و نوصی اجبا الله سبحانه و اصغیا انک فی هذا الامر المرفوع
 الغریب السدید کبر من قلبی علی وجهه اولیائی و سیرم بجایتی ان ربک
 هو الشامع البصیر البهائم من لدنا علیک و علی بنیک من معک من لدن
 مشفق کریم

نقشه

هو الظاهر فی المملکت

نسمع ان لشعر شهید و یقول ان الله ظهر المنظر الاکبر و مالک القدر یادی و ید عوس
 الی مقامه المنسیر و نسمع من البصر ما یجذب به قلب العالم و لکن القوم فی حجاب
 غلیظ انک تعلم یا اظلمی ان کل ارکانی و جوارحی تذکرک بذکر لا یخیر قد الاکل عالم البصیر
 الذي ینطق انه لا اله الا هو العليم الخیر نعم انک بما توجهت الی الوجه واقبت الی
 رب العالمين ان ذکر من توجیه الیه و یقرب الی من تقرب الیه انه لهو الفرد الواح
 التمتع بصیر احمد تدرت العالمين نقده

بسمی المحزون

بسمه العزيز الودود

يا الهي سيدي تراني من عصاة يرتك و طغاة و خلقك تكلم و عوتهم
الى بحر عرفانك زادوا في انكارهم مر مر و عر ضنهم عن افق ارادتك اي رب
اسلك بالذين صاموا في جنك و شربوا الكوثر التليم من عطاياك بان
تقدر لاجبتك الذين تمسكوا بجبل الاصطبار عند شراق شمس امتحانك كل نعمته
اصت هاكتبك والواحدك ثم اكتب لمن استه الرزايا في سبيلك اجر
من تشهد في رضاك اي رب فازل عليهم ما فرج به قلوبهم تقرب به عيوسم
و تشرح به صدورهم انك انت المقدر المتعال المهيمن العليم الحكيم مفترده

هو الاقتم الاكبر
انا ذكر من فاز بنور العرفان في ايام الله العظيم
اعترف بما نطق به ان العظمة الملك تباروا احد الفرد العزيز الودود
يا ايها الناظر الى افق الظهور ان استمع ما يناديك به مالک الملوك انه لا اله الا
انا العزيز المحبوب كرت قائما في كل الاحوال على امر ربك و ناطقا بلسانه
لعل الناس يعيرون عن فرس الغفلة و يتوجهون الى سد مالک الغيب
و الشهود كذلك ذكرناك فضلا من عندنا ان اشكر و قل لك الحمد يا سلطان

الوجود
هو الاكبر الاقدم

انا صومنا الذين آمنوا بالامانة الكبرى ليهدي بذلك مالک الوري
في هذا المقام لسبب الذي جعله الله سجنا لشرق وجهه انه هو المشا

في اراد و اسحاكم على ما يريد قد ظهرت الآيات و شهدت الذرات و الذي سمع
انه من اهل الفردوس و الذي منح سوف يبيع فضلا من لدى الله رب
العالمين هل غير احد هذا الفضل لا و فضل الرحمن الا كل غافل مريب يفتن
المافاق من آيات الله و لكن الناس كثرهم من المنكرين من ملائكة
من سمع و رأى ثم ضل و غوى بما اتبع الهوى كفى بالذي آمن به من قبل
كذلك قضى الامر في لوح مبين انا ذكرناك و تذكر من اقبل الى الفردنجبير
كن على شان ينبغي الايام ربك و ذكرناك س بهذا النبأ العظيم قلنا بل بهما
لا تلتفتوا الى الدنيا و زخرفها لعمر الله انها ستفنى و يبقى ذكركم في ملكوت العزيز
الكريم البهار عليك و على من معك من لدن مقدر الحكيم مفترده

بنام بخشنده توانا

اي دوستان امانت بمشايه آفتاب جهان تاب است و آسمان او نشان
و انقش قلب نيكو سيمكه اين تير عظيم را با بره اي خيانت و دنائت سترت ما
تا روشنائي آن جهان و جهان ساز روشن نمايد اينت بخش شيكه از قلم
اعلى ظاهر شد طوبى للمتفكرين بگور و روز اعمال افعالست و نما
امر في حقيقه عمل نيك و خلق نيكوست نه جنود و سيوف نصرت يك
عمل خالص عظيم است عند الله از نصرت فوجي كه در سپيل آهي جهاد نمايند
چه كه اراقه دما محبوب مينت و در اين ظهور اعظم نصرت بكمه و بيان
مقدر شده كذلك قضى الامر في كتاب مبين طوبى لك بما تشقت
بطرار العرفان اذ اتى الرحمن و نطق الغديب غلبه الافان الملك الله المهيمن لقب سيم

هو المولى العظيم
 ذكر من لدنا لمن تقرب الى البحر العظيم وشرب منه باسمي الغرير الوهاب انا نجرى اليه
 آمنوا وصبروا في الله رب الارباب ان الذي فاز ببقاء اليوم اتى من اهل البهائم
 في كتاب الله مالك المآب والذي عرضته من اهل اتصال في الزر والابواب
 بيني اليوم لكل نفس ان تقوم بخدمة الله ونصرة امره بالذکر والبنيا كذلك ذكرناك
 في سجن الام فضلا من عندنا عليك وعلى الذين اخذوا قبح البقا باسمي الأبهى شربوا

منه بالليالي والأيام
 هو الباقي الكافي

ذكرى لمن حسبي وامن اذ كفر الناس ليحذبه عرف الذكر ويبلغه الى مقام لا
 فيه نيبا نخاس قل قد جرت الأنهار وما جت البحار طوبى لمن تصور بنو
 الأيقان وويل لمن منعه الوسواس قد خسر الذين كفروا بالله وبربانه
 ورجع من عرض عنهم وقبل الى هذا النبراس قل قوم لا تحزنوا عن الدنيا ومكائرها
 نعيم النفس اغربها الغنا في العالم وفقير ما خذته الأخران في الأفلاس
 طوبى لك بما فرزت بانوار الوجود وتقربت الى الله مولى الأنااس

هو البهي الأبهى

ذكر من لدنا لمن اخذه سكر البيان الى ان توجه الى ربه الرحمن الذي اتى
 ببرهان عجز عنه من في السموات والأرضين قد ظهر الكثرة العظيم واتى الكتاب
 من سما وعناية الله رب العالمين طوبى لمن اخذه بقوة من عندنا

وويل لمن نبذ عن رأيه بما اتبع او هام المرهين يا اهل الامكان الله قد ماج بحر القان
 ودعا التريب عن وراكتم ثم اشربوا منه باسمي الكريم قد ظهر في الأبداع ما لا تظهر قبل
 طوبى لكل عارف بصير انا ذكرناك لتذكرك في هذه الأيام التي فيها اخذت

الأصران كل من آمن بالله الفرد الخبير
 هو المقدس عن الذكر والبنيا

ان الأوراق تنطق قد ظهر في الآفاق والأشجار تنادى قد ظهر في المحار والسماء تنادى قد تاتي
 ملك الأسماء ولكن اناس لا يسمعون قد غشت اجبات ابصارهم وغطت
 البجوات عيونهم الا انهم لا يفقهون يرون ملك الملوك استقر على عرش
 البحروت ثم عنه معرضون قد غرستم الدنيا على شأن الا يرون اليمين والشمال
 الا انهم لا يعرفون ان فرج نداء ملك الأديان اتى ينادى بين الامكان انه
 لا اله الا الله المهيمن القويم قل ملائكة الغالين قوموا عن قد الهوى وتوجهوا الى حق
 الأعلى تالله قد ظهر ما لا تظهر في الوجود اياكم ان تمنعكم الأيام المعدودة عن مطلع
 الأحدثية دعوا ما عندكم وتوجهوا بالقلوب الى الغرير المحجوب كذلك هدت
 الورتقا وغشت عناد البقا على التذرة المنتهى طوبى لمن سمع وقيل ويل

كل غافل مردود
 احب الله في الاقطار
 هو الظاهر الشاطئ من الاقوال

هذا كتاب من لدنا الى الذين نبذوا العالم واخذوا ما اتى به الاسم الا انهم في هذا اليوم

بخطابك حضرت ابينا

الذی نادى المنا و عن یمن البقیع لبیضاً بانه قد رجح حدیث الأحران بمناح
 الرسول فی نجاته العلیا و البتول عند ربیبته ^{المنیة} كذلك قضی الأمر من لدی الله
 مالك الأسما و فاطر السما فی صحیفة ما اطلع بحسب الأمن شاء الله رب
 العالمین انه هو الذی نیطق من شطر عظمة الام و یشهد بما شهد الله قبل خلق
 الأشیا و قبل خلق السموات و الأرضین یا احیاء الرحمن فی البلدان لعری تقس
 صبح البیان و شرفت شمس البرهان علی شأن ما انکره الا الذین كفروا بالله علی
 العظیم و لو ان الأحران قد اخذت کل ماخذ و لكن اللسان نیطق و القلم الأعلی
 یتحرک و یجول فی مضمار حکمة و العرفان علی شأن لا تمنعه جنود العالم و لا ظنون
 اجهلا الذین یتعلمون علم من دون نية و لا کتاب من لدی الله العظیم الحکیم
 تفکر و انی القوم و اعمالهم انهم یسجون و یسجون بما ورد علی الله من قبل تیلوون
 عن الذین ظلموا و اہم یعملون مثل اعمالهم و لا یفقهون قد تحیر الملائکة
 من اعمالهم و ناح الروح العظیم و اهل الفردوس و لكن القوم ہم لا یسبحون
 قد تمکتھوا علی احوالهم معین عن الله یمین ایوم كذلك نطق المظلوم
 و انزل لکم ما تجدون منه نعمة الله العزیز الودود انه یحب اجابہ و یکن
 متوجها الیہم من ہذا المقام لمنوع بلسان پرسی ندای مظلوم آقا فر
 بشنویہ او مثل ہجہ ایامی کہ ابرہای تیرہ ظلم و جہشیر آفتاب عدل را
 ارضیا منع نموده و حمامہ انصاف تحت محالب اعتراف تلبلا کشتہ
 کہ شاید یقین کل بدانید قلم علی را بلا یا ارض و سما از ذکر و ثنا منع نماید

و جمیع احوال بذکر غنی متعال مشغول است کہ شاید یکی از اهل امکان عرف بیان صریح
 بیاید و از بحر حیوان کہ باسم محبوب عالمیان ظاهر شدہ محروم نماید
 ای دوستان اگر چه مصیبت وارده عظیم بوده و ہست و لكن الذی خلقتم
 یقدر ان یخالی شاکم انہو المقدر القدیر باید بغایت آبی بشانی بر امر قائم
 ہشید کہ حوادث روزگار شمار از ملکوت باقی منع نماید دنیا ہمین است کہ دید
 و می بینید و امر او بر صاحب بصر کہ بمنظر اکبر ناظر است مشتبه نشدہ و نخواہد
 چکہ در کل عین مشاہدہ بیتاید کہ وہی میآیند و کہ وہی میروند لذا انان
 عاقل ہستہ با و از حق ممنوع نشدہ و نخواہد جھد نماید کہ شاید سبب شود
 و عالم پر مردہ را بروح زنده نماید كذلك یا عزم المظلوم من ہذا المقام
 ابعید ان الذی اقبل فاز بلقاء مولاه ذکر کم لدی العرش و ذکرناکم فضلا
 من لدنا و انا الذکر العظیم جمیع شما امام عین الله حاضرید آہ شخیصہ وی
 و انه لہو التمتع بصیر ان فکر حوا بہذا الذکر الاعظم ثم اصعدوا ربکم الرحمن
 فی کل صین الیہا علیکم بما سمعتم صیرتم و رأیتم و ترکتم و شاہدتم ما لا شاہدہ
 احد فی سبیل الله الملك المتعالی العظور الکریم سوف یغنی لعل الموما
 فیہ و یقی ما قدر لکم و یرتفع فی الارض اذ کارکم و اعمالکم كذلك یخبرکم
 الصادق الامین مقابلہ شد

جناب ملا رضا یزدی

هو الله تعالى القيوم
 ذلك الكتاب لا ريب فيه نزل بالحق من لدن حكيم خبير ويهدى الناس
 الى صواب رحمة منيبا ويدخل المنقطعين في شاطئ بحر الذي منه نشبت
 بحور الاسماء هو هذا فضل الذي كان على العالمين محيطا يستقى المؤمنون
 من فرائد غناية الله ويرفع المستضعفين الى ساحته اسم عليا قلب قوم انارت
 الامرجين الذي دخلنا في هذا المقام الذي لم يرفع مثالي الا حبيبا وكنا ساكنا
 في السجن وصامتا عن كل ذكر يدعا واغلقنا ابواب الدنيا على اللان و
 كذلك كنا في ايام عديدا وكنا نذكر الله في السر والعلانية سرخيا الى ان
 مضت الايام قضت الليالي وكنا في هذا الشأن الذي ما احاط به نفس
 الناس جميعا اذ نادى المناد عن كل شطر قريبا تم عيب عن قدك ثم
 ذكر العباد بما عليك الله والكن في الامم عصيا احضرت عما ورد عليك من
 الظالمين وهذا من سنني ولم يكن سنتي تبديلا ولا تعديرا نسبت عهد النبي
 الذي عهدت به قبل خلق المكنات في ذر البقاء بان تشهدني سبيلا
 هذا حتم قد كان في امر الكتاب مقتضيا فانفع رائك عن فرس التكون ولا
 تصبر في نصرتك ولو كان الله عن نصرته غنيا ولا تحزن عما ورد
 عليك ولا تبتأس عما افروا عليك المغلدين وكفى بالله لك ناصرا
 ومعينا فبجانك اللهم فوغرتك احب ان تشهدني سبيلا
 في كل بكور وصيلا فوغرتك يا اظهر لو يقتلونني اعدائك في كل حين
 يا كبر

هناك بارشوتي في جنبك بل يزاد في كل ان وانت على ذلك عليهما وشكر
 في ذلك وما اشكى منهم اليك لا تخف واياك وما عرفوا العرك الذي
 كان عن افيك كحلم طليعا او كل ذلك يفعلون جبر من غير ستر ولا حجاب غليظ
 ولا رقيقا ولكن الذين يدعون جاك ويعرضون عن جالك هذا صعب غلظ على
 المؤمن جميعا ويفعلون كل ذلك بعد الذي وصيت في كل الاواح
 بل في كل سطر جميلا باهم لن يعرضوا عن اياك اذ انزلت بالحق ولا
 يعرضون عينا عن حال غزاهما كانك ما نزلت اليك يا
 لنصبر في ادلائك واتهم عرضوا عنك واقبلوا الى انفسهم وانت بكل
 ذلك خيرا فيا ليت يتفخون بذلك بل لو اني حتى امالا يقولون
 لفاستحقيا وصبرت فكل ذلك في سبيل محبتك اذا جئنا
 يا الهى محلا سيف هذين لفستين ولم ادر ما فعل بعد ذلك وانك
 انت على افعالهم شهيدا ومع كل ذلك فوغرتك يا احسن من
 نفسي بل على الذي وعدت العباد بظهوره في قياية الاخرى اذا حضرناه على
 في هذا اليوم وعما يرو عليه من هؤلاء الذين يدعون الايمان في انفسهم وكانوا عزمهم
 في الايمان فزيدا ويردون عليهم كما وردوا على وهذا على ذلك ليلا وسبيلا
 فوغرتك يا محبوبي ما وجدنا الا احد من بصير شجيد اياك بعينه بل يشهدون بعين
 رؤسائهم يصدون بتصيدهم ويكذبون بتكذيبهم بعد الذي يسمونك بهيا
 غيلما فوغرتك يا اظهر ما وجدت من هؤلاء بكلمة صدق ولا حركة رجح

يسكون في داد و ادى الثنوت ويرتجون كل لفوحش والتينات وهذا ما يعملون
 به في السر ولكن في البحر يتكلمون بذكرك ويستغلون بوصفك في كل طلوع وغروب
 واذا نظروا اصد بايات بيتات يجرون عليه اسياف نفوسهم وقلوبهم ولسنهم يصيرون عليه
 من دون تعطيل وتأخير ونسوا كل امرتهم في الكتاب الذي مضى من ايامك الا قليلا
 وبلغوا في الغرور والغفلة الى مقام الذي يعرفون نعمته الله وآياته وبرهانه ثم نكروا
 وكذلك كانوا على حضرتك بيتا ومع ذلك يسبون انفسهم من الذين هم
 كانوا في رسالات الله اينما فوعزتك يا الهى وسيدى ما يقبل في جدي
 على قدر تقير الا وقد ورد عليه فيهم في كل ان وصينا اما تسمع فجله فظن
 يا من يدرك زمام العالمين جميعا ابا تجيب دعوة الدارع اذا دعاك اما تحف
 التسوع عن هذا المنسكين البائس الذي اودعته تحت ايدى كل صغير كبير اما قطع
 ايدى الظالمين عن ربي بعد الذي لقيت بانك كنت على كل شي مقتدرا قديرا ولما
 كانت في ملكك مثل هؤلاء لم اظهرتني بينهم ولهمنى يا الهى بهذه الكلمات التي بها
 ظهرت البغضاني قلوب هؤلاء بحيث تكاد ان تميز قلوبهم واركانهم وانت بكل
 ذلك محيطا كانوا ما ارادوا الا اخطاريا ساءتم واخذوا يا ايديهم وكانوا بهاني ام
 مسروا وبلغوا الذين اشبهوا في الغفلة الى مقام الذي لو يظنون بوارق النور
 يسلمون عن الظلمة هل النور منيرا ولو تشتت عليهم شمس لبقا يتفقدون
 عن جعل هل الشمس مضيا فافحوا عيونكم يا ملاء العقلاء هذه انوار الشمس التي افاضت
 ظهوركم بيسيركم وياركم و فوكم وتكم وجنوبكم وشيلا اذا يا الهى ما فعل بهم
 وما ظن ظهورى بين هؤلاء بعد الذي جعلتهم واقفا في ارض التوحيد واعنتى الى المقام
 الذي

التي جعل ايدى التوحيد عن تصيرا ومع ذلك كيف يجمع امرى مع كما
 عليه اذا طهر يا الهى فيل رد الى عن ششتم ثم شغلهم با كانوا بهم ثم كما وضيا
 اذا بقيت يا الهى وحيث انى ارضك وفريدي في مملكك وما همى احد على هك نظرا
 الذي كان يا بحق سويا فكم في العشى يا الهى كان طرفى متوجها الى طرف فضلك
 وفجر جيبك وافضالك وما وجدت من صبح مواهبك طلوعا فكم
 في الاصبح يا الهى كانت عينى مترصدا الى طرف عناتك والطافك
 وما شدت من شمس جودك واحسانك من ظهورا الى متى يا الهى لم ترهم
 عبدك الذي لن يرجمه احد من خلقت وكان في عمره من يد هم سجوننا فلما
 احمد يا الهى في كل ذلك وسلك الصبر فيما قضى من عندك لعل اكون
 من الصابرين في الالوان حطورا ثم سلك يا الهى باسمك الذي به
 تطلب الحزن بالسرور وشدة بالرخا والطملة بالنور بان تنزل يا الهى حينئذ
 ما تهب عنا الاضراس وتقطعنا عن دونك يا من سيدك الجود والاحسان جبروت
 العز والغفران وانك انت المقدر المتعا وانك انت على كل شي حكما ١٥٢
 هو العزيز

باثر ظم اعلم انك
 بقية لوح اول
 محتوم بهن تم ما
 رحين و عا

باري در جميع حال نظر صهل امر و ما نظر من عند بوده و جميع اجاب را ذكره
چه ازها جسد و چه از قاعد كل عندنا لمشهود تدبر

سیر جان جناب ح

بسم الله اعظم الابهي

ان استمع ما يوحى اليك من شطر رحمة ربك الرحمن انه لا اله الا هو العزيز المقتر
دع المكتنات وراة ظهرك ثم اقبل الى الله بوجه ترضى مثلا النوار تالله لو يسمع
احدنا ربه و يذوق حلاوة ما فيه ليجذب به الى ساحة القرب و الغر و الجبال
ان ما حيا اسمع نداء ربك الا بطني مرة اخرى من شطر هذا السجن الذي
اشرفت عن انفة شمس جمال ربك العزيز المنان فقم على ذكره بين العباد و لا
تخف من الذين كفروا بالمعاد قل هذا يوم فيه اسودت وجوه المشركين
و استضاءت وجوه الابرار الذين انقطعوا عما عند الناس استغاثوا
عند ربهم العزيز الجبار لعزى لو يتوجه ذوسمع الى الاشياء ليسمع منها الملك
الله المقدر العزيز الغفار ان ما حيين قد كشف ما في الصد
وظهر الاسرار حشر كل نفس باعماله في هذا اليوم الذي استقر فيه جمال القدم على
عرش العظمة و الاقدار قل يا قوم انكروا و اعدتم به اتقوا الله و لا تكونوا
من الذين تريم في نصريه و ثقاق هذا هو الموعود قد اتي عن مشرق
الوعد بوجه و بهان ان ياتون كن لون هذا البحر تعمس فيه باذن

خطيبك
حضرت عبدالباق

ربك في الغدوة و الاصال ان اثبت على حبه و ذكر القوم بايات ربك بخير
لك تمام خلق في الاكوان لا يخترك قول الذين هم كفروا ابانة
رقم على جهنم الا انهم من الذين كفروا و ابرت الارباب اياك
ان تصبر في ذكر ربك كن منا و يا باسي و سبح بحمد في العشي و الا شراق
سوف ياتي ايوام ترى البحر من النار و نفك في جوار رحمة ربك المبحر و لها
عليك و على من امن بحد اليوم الذي فيه بناذ المنا و عن يمين عرش ربك
الواحد المقدر القهار و الحمد لله الملك العزيز المتعال تدبر

الروح في اثن العتس عن طرف بحسين قد كان مشرفا

يا صرف البقا فالبس نعلين الانقطاع ثم مش على رفرف الا
من خلق فتوى هذه ارض البقا ما وقع عليها رجل احد من الاوليا فبجان
ربي الاعلى ان لا تخزن عن موارد الدنيا ثم صعد الى جبروت الوفا
فبجان من خلق فتوى و ان لك مقام معي في سراق الا
ربي الاعلى تسمع فيه نغمات الفردوس فوق سدره لمنتهى فبجان
من خلق فتوى و تشرب في جمال الله الاسنى فبجان ربي
الاعلى و تحب فيه من فواكه القدس لا يحيى فبجان من خلق فتوى

وتطير فيه في كل طرف باجحة الياقوت في سماك الروحي فبجان ربي
الأعلى وتنطق فيه على كل سخن بلجات البقا فبجان من خلق
فوسى وتجذب من لخطات الجبال في غرفات الأجابسى
فبجان ربي الأعلى اذا تجرد في نفسك انوار الهدى وتستغرق
في بحر اللجى العظمى فبجان من خلق فوسى وترزق من ثمرات الروح
من شجر القصى فبجان ربي الأعلى وتسمع نداء الله على كل حجر
من سخن فبجان ربي الأعلى قل رلت حور البقازلة اخرى لتقبل
هذا الفهم الذي الأعلى فبجان من خلق فوسى واخذت كوب
الحمر ابيد باليمين فبجان من خلق فوسى لتقى من رضى بهن رضوا
في خبة الرضوى فبجان ربي الأعلى رفعت يدي باليمين واتكأت على رجليها
اليسرى فبجان من خلق فوسى ثم ظهرت حاجب القوي كالسيف
السحدا و قطعت بها الأكباد والأحشا فبجان ربي الأعلى وحركت كفيها
لثبان السودا فيما كشفت سواد الشعر من تحت نقابها البيضاء فبجان من خلق
فوسى اذا بلغت كل ما في السماء الى تحت الثرى فبجان ربي الأعلى وارجمت
الوجود الى الفنا فبجان من خلق فوسى مرة كشفت وجهها ثم مرة غطت
فبجان ربي الأعلى واذا كشفت خلقت الأرواح وارجمت القضا
الى الأضياء فبجان من خلق فوسى ثم بعد ذلك غطت الوجه مرة
اخرى لئلا تقضى بقا من هذا المنظر الجمال فبجان من خلق فوسى ثم ار

لطف

لطف برمع التواد عن غيبها الغرا على تجلى بدعا فبجان ربي الأعلى ووقت
الست جمال المحبوب في بوط النضحي فبجان ربي الأعلى اذا صاحت الوجوه
بان بلى ثم بلى فبجان من خلق فوسى واذا ترقص جوارح الروح
في ميال البقا مما نظر واخفى فبجان ربي الأعلى وتجذب افدة المخلصين
من انوارها النورا فبجان من خلق فوسى وتولمت عقول المتعدين عن منزل
وتعلی فبجان ربي الأعلى اذا نادى المنادى في وسط الاجواء على مركزه ليل
فبجان من خلق فوسى فقال رب السماء نظرة ليهيأ خير عن ملك الاخرة
والاولى فبجان ربي الأعلى ثم قامت وقامت قيامة الكبرى فبجان
من خلق فوسى جلست وتزلزلت افدة اولى النبي فبجان ربي الأعلى
ثم بعد ذلك اخرجت عن خلف شعرها لوهام من التزجد بخضرها فبجان
من خلق فوسى وقرت من اللوح صرفا من رموزها الاسرى
فبجان ربي الأعلى اذا اخرجت الأرواح عن ميال الآسما فبجان من
خلق فوسى ثم اشارت بامثلة الوسطى وانعدمت الأديان من ادم الى
عيسى فبجان ربي الأعلى وحركت بعد ذلك مرة بعد اولى اذا شقت
الشمس في سماء القضا فبجان من خلق فوسى ثم عرت رأسها وعلقت
الجد على شدي صدرها فبجان ربي الأعلى وظهرت صوت الله
من شعرها في ذكر ربها العلي الأعلى فبجان ربي الأعلى اذا ظهرت
آية الليل من جدها الظلماء وآية النهار من بيننا البيضاء فبجان من خلق
فوسى ونادت بندااء العدس في فردوس للقا فبجان ربي الأعلى

فالت ستمتون يا اصحاب التقي فبجان من خلق فسوى عنتمتون
حرم كمال في كعبه العجا فبجان ربى الاعلى هذا ما رقم على لوح البقا من قلم
الاعلى فبجان من خلق فسوى وفيه حكمة من الاسرار التي لا انسه ولا تارى
فبجان ربى الاعلى ^{تعالى}

هو الله

شمس جمال الهى از مشرق غيب ربانى طالع شده و بر جميع ممكنات مشرق كشته
فيا طوبى لك ان تنور با شرافاتها

هو الله

سراج الله منور شده تا شمعهاى قلوب ناس ايضا خود برافروزد فيا طوبى
لك ان تضيئ ايضا

هو الله

شجره النقطاع در اين ارض مطهر بيد مجوب مغروس شده و بر فردوس قدس سايه
افكنده فيا طوبى لك ان تكون فى ظله لمن استظلمين من ثمراته لمن استرزين

هو الله

سدره سيناى بلبان اتى انا الله تنطق مي فرمايد فيا طوبى لك ان تسمع نعماتها
هو الله

همای قدس كائنات سايه افكنده فيا طوبى لك ان تستظل فى ظلاهما

اي درويش

عظا مارك
نصره لله

اسى درويش

از عالم فاني منقطع شوم با بسوى عالم باقى پرواز نمائى انتقطع عن الدنيا حتى يصعد
الى سماء قدس مرفوعا

هو الله

جمال ذوا جلال هميشه از مشرق غيب لايزال طلوع نموده فيا طوبى لك ان
تخسر من يديه و تكون من المشرقين بجماله الظاهر المبين

هو الله

ساقى الهى خسر ربانى از ضم رضاني بذل بنمايد فيا طوبى لك ان تكون من
لمن اشرين

اي على

بجان فاني از جان باقى مگذر با بسوى سماء قرب متصاعد شوى فيا طوبى لك
ان تكون من الفاعلين

هو الله

پير معنوى بسوى سماء قدس ربانى پرواز كن و حجب ان بگذر تا در حجب
جهان در باب سبحان داخل شوى فيا طوبى لك ان تكون لمن التامعيز
هو الله

ما اشمى بر سدره سيناى شتعل آمده و با بسوى روح تكلم اتى انا الله

ان تكون
مطهر كبرى فيا طوبى لك ان تكون
من اشرين
اي درويش از ضم رضاني
بذول بنمايد
فيا طوبى لك ان تكون
من اشرين

الک والعالین میگوید فیاطوبی لک ان تسمع بسمع تحقیقه تکلمتا
وتری بصیرتاً رفیه لهما تها

هو الله

بنای بقای برسد له لقا بالجان ورفا تعنی میفرماید بان ایوم هذا جمال الله
الاکبر الذی طلع عن هذا المشرق الأنور وكشف النقاب عن وجهه الأملر فیاطوبی
لک ان تکون بجمال من العارین

هو الله

بصرفی بگشا تا جمال در می منیرنی وبلان سیرا حسن نجالین کوئی
ای مظهر حقیقت

بلبل قدس معنوی با حسن الحان تعنی میفرماید اجمع من کل نعمة فیاطوبی لک
ان تکون من العارین

ای علی

از تشنه امکان بگذر تا بعرش لامکان قدم گذاری
هو الله

شاهباز عشق از افق قدس اطمی ظاهر شسته تا جمیع طویر ابتغات
بدیع خود مست و بیوش گرداند

هو الله

هو الله

طاهس بها پرزینت باز نموده تا فردوسین را برزینت خود مزین گرداند
فیاطوبی لک ان تکون بجمال من العارین بطرف الناظر الذی المشرق المشرقین

هو الله

مرغ بقا از شیان فانی دنیا گذشته و در ایشان باقی در قای الهی مقرر گردید
هو الله

بزه ورود البقا و رد الذی لا یعنی الذی بروحها تیرقح سمو صلی والارین
الأدنی فیاطوبی لک ان تستنشق روائیها

هو المحبوب

بزه ورود بقا الذی به لیسر عرش بل ملاء الا فو ق سموات الترفیع فی
طوبی لک ان تسمع تریناتها

هو الله

بگوش ستری کلمات طبع را از این لسان ناطق استماع کلام غیر گوشتی
هو الله المحبوب

بزه ورود بعنة الذی به لیسر اوراد فردوس العمار و ارج بدیع فیاطوبی
لک ان تشتم نعتها

۲ وار استماع

هو الله

هدر بر بانی از اشیای قدس سبحانی جلوه نموده فیا طوبی لکم ان تنظرون سبحانها

هو الله

هذه شجرة القدس قد غرست في نينوى الروح و ينطق بانه لا اله الا هو فیا طوبی لمن سمع ترنماتها ثم استظل فی ظلها ثم ارزق من ثمراتها

متداخلة

ع ب بسم الله الاقدس الاعلى

سبحان الذي نزل الآيات بالحق وقد لكل شيء ما يقرب به الى الله المقدر الخوار وقد ختمت الكتب بكتاب الاكبر وفيه فضل علم ما كان وما يكون طوبى لمن فاز به واخرج منه الاسرار قل انما كتاب نفسي وقد رقم فيه من العلم الاعلى ما يجذب به افئدة اولي النهى الى الله العزيز الاله ان فروده يا قوم في انا الليل وطراف النهار وطرز ديباج هذا الكتاب بما خبر به في الربوب والفرقان والآنجيل وما نزل في الاسفار لمن الملك اليوم الله الواحد القهار قباي قوم استوقفون في امر علق كل ذكر باذنه وبشرته بلقاءه في كل الاواح تاسه انه هو هذا فانظر وايا اولي الابصار قل اننا اقدرنا الضراء كلها لمظرفنا لتسقطوا عما عندكم وتوجهوا الى الله العزيز الغفار قل يا ملأ الارض استمروا لو كن بنا فسوف نستعز بكم في يوم نأخذكم

بارك

تأخذكم نفحات العذاب ولا تجدن لانفسكم من سبار يا قوم هذا عظام الله بينكم و ظهوره فيكم و سلطانه عليكم و قدراته كما اثبت به على من قبل طوبى لمن اقبل اليه فويل لمن عرض انه من اصحاب النار قل اني امنت بالله ومظالم امره وقد تعشيت بالحق وارسلني على من في السموات والارض هل حهرت من امره الا في الغزيرة الجبار يا قوم ان ارجعوا على الذي ورد عليه في سبيل الله ما بكت منه عيون اهل الفردوس ثم اهل ملاء الاخرة في العشي والابكار ان نظروا فيما نزل عليكم بلبان على ما نزل في هذا ظهور اتقوا الخوار يا اولي الابصار انكسرت ما عند الناس وخذ ما جاك من لدى الله انه يجعلك غنيا عما في السر والاجهار لا تحزن في شيء ولا تصمت عن ذكر ربك ان اذكره بين الناس بالعشي والابكار تمسك بهذه الشجرة وقد خيلت الارياح وشتتت وكون على سكتة ووقار ذكر من لدنا عبدا والديم امنوا بالله خالق الطلبة والاولاد واليهاء عليك وعلى من تمسك بالبروة الوثقى و عرض عن الفجسار

مقابله شد

از باغ الهی بدره ناری آن تازه غلام آمد های های

بذاجذب اللهی بذاخلع یزدانی بذامص ربانی باجر حیوانی باکوشه روحانی آن بت امام آمد های های بذاعذب سبحانی بذالطف رحمانی بذاطرز نجاتی ایزد سبحانی آن یوسف شیرازی باعشوه و نام آمد های های بذاویم

بن لرح سبحان لفضل الله
نذرت عباد الله عباد الله
خسرت عباد الله عباد الله
نفس

از لای ہذا طلعت نورانی ہذا بدیع قدمانی آن قاتل عشقان وان محیی محبوبان
 بسیف بہام آمد ہای ہای ہذا سیف عثمانی ہذا رخ غمگین
 ہذا سہم مرگانی از خلف حجاب جان و از شہر لقای جانان با
 بخشش و انعام آمد ہای ہای ہذا المک قسانی ہذا قدم قدمانی ہذا
 کرم بدائی ان جوہر ابقا از مخزن اسما باطل نغام آمد ہای ہای
 ہذا خزن کزانی ہذا نکل صدقانی ہذا صفت اسمانی آن فارس
 میدان وان قاتل محبوبان با تیغ و حسام آمد ہای ہای ہذا جید
 حضرائی ہذا صدر الطافی ہذا عذب جانی آن موجد بیضا
 آن مظهر بہار در روز قیام آمد ہای ہای ہذا الہ بدعانی ہذا رب
 قدسانی ہذا ملح مرئی آن سر جمال شد وان صرف جلال اللہ
 با صوت و پیام آمد ہای ہای ہذا اشغف لمعانی ہذا جذب
 قدمانی ہذا اولہ اغیبانی بار تہ ورتقا با غنچہ زوفا بکارہ جام
 آمد ہای ہای ہذا اھکل غلمانی ہذا حلم سبحانی ہذا غنچ
 و کمانی بانہر جہانوز بار از جگر روز از مشرق لام آمد ہای ہای
 ہذا رقص عجیبانی ہذا کبک شبکی ہذا جگر حراتی آن باز شکاری
 از ساعد سلطانی با طبل خیام آمد ہای ہای ہذا طہ رضوانی
 ہذا سعد قطرائی ہذا ورق حضرائی ہم مقصد مقصود عالم ہم

مظہر

مظہر معبود آدم جشن ندام آمد ہای ہای ہذا قدر عظمائی ہذا غم قدرانی
 ہذا خیش ابدانی آن جوہر روح حق با صورتنا استحق چون ہادم صنام
 آمد ہای ہای ہذا زن سبانی ہذا غنن عبرانی ہذا سخن فرمائی با جعدہائی
 با کیسوی ثعبانی با صحت الہام آمد ہای ہای ہذا غفر ازالی ہذا کرم بہائے
 ہذا ہبتہ رفعتی آن سانج ارواح وان محرق اشباح با صوت ضغام آمد ہای ہای
 ہذا صرق ارواحی ہذا علم وجدانی ہذا ظلم ثعبانی آن و جباتی چون صبح آہی در شام
 ظلام آمد ہای ہای ہذا شمس شرانی ہذا شہر لمعانی ہذا نجم طرزانی
 یک موی ز کیویش یک بوی ز ہندویش از وی ہشام آمد ہای ہای
 ہذا بعث نواری ہذا خشر ربانی ہذا وہب اللہی از صبح وفای حق
 از فجر لقای حق آن عین بکام آمد ہای ہای ہذا اولد شیرازی ہذا
 سرج مشکاتی ہذا برق مصباحی صد جام بدش صد دام ہشتین با غم
 تمام آمد ہای ہای ہذا سدر سدرانی ہذا شجر عمرانی ہذا غم فغانی
 با صلح لاہوتی با انیل با قوتی با بطری رام آمد بانطق کلام آمد با شور تمام
 آمد ہای ہای ہذا شرب نوشانی ہذا عذب و ہسانی ہذا صرک روحانی
 آن شعلہ ربانی آن آتش فرانی با برہ سلام آمد ہای ہای ہذا ملح بجای ہذا
 و باجی ہذا الہ معراجی ان ظہر ستور آن غائب مشہور از صحن بیام آمد ہای
 ہای ہذا عشو طرفانی ہذا حاجب قسانی ہذا شعل روحانی عیسی زوش
 زدم موسی ز شہتہ کان شمس تمام آمد ہای ہای ہذا نفع منانی ہذا روح

روای اینها که تمامی آن قیصر سجانی با فرشته شاهی باناج انا اللہی چون
صبح ز شام آمد های های بذایج و بای بذایج براتی بذایج خلای خلای
حجاب قدس و از شر نقاب انس آن یار دارام آمد های های بذایج
جورای بذایج بلاری بذایج نمازی باره صدق قنوسی باغزه سبوسی با
کوب مدام آمد های های بذایج فرودوسی بذایج طایوسی بذایج ناطوسی
دارض اهل آن سرو سمائی باشی و خرام آمد های های بذایج اهورا الهامی بذایج
خبره ذوقانی بذایج سطرانی آن سیفا اهل باجو هرزدانی بیرون زنیام
های های بذایج سیف قناری بذایج غفاری بذایج جباری
آن بیل کلزار از کلن سر از دشت بدام آمد های های بذایج
جباری بذایج شربانی بذایج صحنی مجتبان رامکی منجم از ادردی
شاهنشاه ایام آمد آن گز تمام آمد آن غیب بنام آمد رخم دل نعام آمد های
های بذایج شاکت سلطانی بذایج کلب محوانی بذایج شعلانی آن نار اهی
از نقش صحنی قربنا و مید شد تا بلون دم عاشقان هوای صحنی ظاهر گشت
و بعد بروح ربانی معصوم باد مید شد تا بلون جعد نگار مشهور گشت و لا
یعد و لایحی طائف حول کعبه قرب ذوالجبال و ساک سطل حرم ذوالجبال
شد تا شرف ظهور در این لوح مذکور آمد و بهیا کل ارواح قدسی از عشق الهی متشوق
و خشوع و قیام و جلوس بهیته کلمات مرقومه در آیات مشهوده مشهور گشت
پرناید اطیاری عشقی که قصد مقاصد معارج قدسی نمایند بوله و استغاثی تلاوت
نمایند که جمیع منج الملک راد روح قدیمی و حیات ابدی و زندگی دائمی

بخشد لعل شجاعت النار علی صدور الأبرار قد کان باذن الله مرشوشا
مقابل شد

بسم ربنا العلی الاعلی

ذکر منیر من العبد الی الذی آمن بان الله شهمتدی بشمس التی کانت عن اثنی الروح مشرقا
ورفع الی الله حتی وصل الی مقام القربی فرغ کان عن اثنی الله سر فوعا و مع سبحات
الورق اعلی اعضان کانت بید الله فی رضوان الهوتیه مغرورا کذلک یرفع الله
من یشاء بأمره و ینزع الذی یشاء شکبر و اعلی الله و کانوا الیوم عن جمال الله محروما
ان یاعبد لا تحزن عن شیئی ولا تتخف من احد و توکل علی الله انه ما من الا
هولہ انخلق و الامر الیه یرجع حکم فی لوح کان عن ایدی الظالمین محفوظا قل یا صاحب
الهدی ان ینکم من حزن او کد و رة فاستبشروا فی انفسکم و ان ارادوا الظالمون
جدا منکم دعوه لهم لتسببتم متحصلا حسرا و ترکبتم علی براق الروح و تکون فی فی
و فی سبیل لتکلم مسلوکا کل ذلک امر من الله و حکمته سر اوق القضاء علی لوح کان عن
الابصار مستورا قل یا اهل البیان لا تتبعوا الهوا و انفسکم و لا تتخلقوا فی امر الله
و ان تنزل علیکم من آیه فاحفظوا جناح الذل لهما و لا تكونن فی انفسکم علی الکبر و مغرورا
و ان هذا ما یشیرکم الیه لعلکم ینصحوکم بأمر کان من سما و الا حدیثه عن غلام الله منزه
قل یا قوم فکر و ا فی الذین کانوا قبلكم کیف قضی نحبهم علی الغفله و انتم لا تمسوا بهم
و لا تتبعوا هدیم فاتبعوا الذی کان فی کتب الانوار من فطراة الله مبعوثا و لا لتفتقرو
الی شیئی من زخارف الدنیا و لا الی الذین تجدون فی قلوبهم غلاما من الله و اولیا

خط مبارک حضرت عبد الهی
و فی قضاء القضا علی امر و الامر و الامر و الامر
و فی سبیل لتکلم مسلوکا کل ذلک امر من الله و حکمته سر اوق القضاء علی لوح کان عن

ثم ارضوا الى شريعة كانت من سحاب العزمر سولا كذلك نقلكم الى آثار
رحمة الله و تلقى عليكم من حكمته كان في ازل الازل خلف حجابات النور متظنوا
قلنا قوم لا تحرموا انفسكم ولا تبعدوا عن رضوان كان فيه نعمات الفردوس
مهبوبا قل ان الذين يميلونكم عن شريعة البقا او لك ليس لهم من حيث
وكانوا من الغافلين على الواح القدس من قلم الروح مكتوبا ان الذين
تحدث في قلوبهم حرارة اسحت بلايهم من شئ ولا يملكون من امر ربي
بعيناهم الى مقام كان عن العالمين ممنوعا ان يا جبريحت ان
احدا ما كتبت في سفرك ولجك عنك قدس الله انفسا عن كل ما عرفتم
وفرناب مقام كان في ام الالواح على خط انحنى مطورا و طير ناني هو الاصل
حتى صلنا الى مدينة جعل الله ابوابها عن وجه مثلك مدودا ثم استعن بالله
وانه يلهاك في جوابه من الحان حاتم البقا لتكون من نعمات القدس
وكذلك تلقى عليك من سهر العلم والحكمة لتكون في سبل العرفان مسروعا كذلك
بشراك بالروح و ايقناك معاني التي كانت من بيان الله في صحف الغيب قوما
اذا فالتفت رؤياك فيما اراك الله ثم اخطفه في خراين قلبك ولا تقصصه
الذي نهم ارضوا واستبكره واولم يكن همهم في الملك الادرا بها معدودا وان
تلقى عليهم من كبريولون جوهم وهذا مبلغهم وهل يجبت اجعل ان يدل صوا
كانت فيه ارياسين الروح نيلوتنا او نعمات الطيب مرشوحا لا اذ
جعلني خادما لنفسه لن يملوا اليه بل يفرون الى انفسهم المجتثه في نار كانت عن حطب
الشر

وقل

الشرك موقودا اولك هم الذين نبذوا الكلام وراء ظهورهم ورتين لهم
اشيطان اعمالهم وبذلك اخذهم الله بنزيمهم وجلبهم من نار الكفر محررقا
ان يا حبيب اسمع ندائي وخذ ما الهناك بيد القعدة وكن كقطعة النار
تشتعل النار في قلوب الذينهم انقطعوا الى الله وكانت صدورهم من لبيب
الشوق مشغوبا ثم اقبل نصيناك في ملاء الروح ولا تكن من نار الله في
وادى لعشق محمودا قل ان الذينهم سرعوا الى الخيرات في هذه النار اولك
الذين امتحن الله قلوبهم للايقان وحبهم بخلق الامر من فمصل العرفان مخصوصا
وتلقيهم ملائكة الامر تعلمهم سبل التقوى وتبشرهم الى سهرار كانت في ام الكتاب
مذكورا قلنا قوم هذا عجب الله ولم يكن الا كما حد منكم ويدعوكم الى
فردوس كانت الروح من عنده على جسد العالمين مبدوا ولا يالكم
الا باسحق انخالص ليلعلم الى علم كان على جبل النور منصوبا قل اذا ظهر الوجه
عن خلف الحجاب ونزلت ملائكة الروح وجاء الله على غمام كان في هبوب
القدس مرگوما قلنا قوم ناسرعو الى الله ولا تخافوا من احد لا تتحلوا انفسكم
عن روح الله ما يوسا وهذا اما ذكرنا لك في هذا الكتاب وجعلناك بشيرا
من لدنا على العالمين جميعا ترسل على القلوب من نعمات القدس تذكركم
بآيام التي تنزل فيه الآيات من سحاب الفضل بدبعا وان لقال اسم
فانشر هذه الكلمات بين يدي تبشر في نفسه ولا يكون عن جوابه الامر محجوبا

وقل له هل تحت راسك ازيد عن الله قل سبحان الله ما احبه الابان
يفتح على العناة في حبك ان كان ذلك عندك مقبولا او يكون تصد
عندك احب عن الله قل سبحان الله ما حفظته الا لهام الاعداء
في سبيلك وكان ذلك بين يدك موجودا قل لا تخف من احد وعرفك
عن سبحات فان سحر كل بهيد الله يحط من شيا بامره وان افضل كان عنده
على العالمين مثل هذا في العلى مشهودا فانقطع عن الدنيا ثم طر في
هو القرب والاشتياق لتكون من همذ الشوق بار الله ما نورا

سيفني هذه الايام المحدوده بطوي كلما فيها فارجع الى رفر ف كان
في ابد الايام بين يدي الله بسوطا قل تا جيناك وكتنا نذكر في ملاء الا
وما وجدنا منك راحة احب لذا اذكرناك في اللوح ليحذيك الى محل
كان عن منة المقرتين منزوبا وبذه من جملة الامر بن عليكم من نغيات الفردوس
ليجعلكم من نجات الله مجزوبا ويلفكم الى شريعة كريمة ويكنكم في ظل رحمة كما
في خبة العدن محدودا ونظم القول على كبر حبيب في سرادق لقلب لكون
المجوب بناتم انخط محموتا ثم لبس لثمن لسير من حر البقا على الذين تجد
النور في وجوههم وكانوا في خبة الانقطاع مخلودا ١٥٢ مائة

بمورد

هو الله الام تسلا اعلى

بذات من لدى العبد الى الذي آمن بالله القسيم قل بحمد الله الذي عرفني نفسه وار
اليه في ايام التي كل تجو بعن جماله وعضوا عن لقائه وكفروا باياته وكانوا من الذين هم
ان استبشر في نفسك بما اتيتك الله لعرفانه وجعلك من الذين هم موفون ان ذكر
فبكل الايام والاصمت من بدائع ذكره ومن يذكره في رضى انه يذكره في ملكوت
امر وكذا قضى الامر في الواح عن محفوظا انما رزينا ان افضل لك
في اللوح من الدنيا تفصيلا ولكن سمعت ضجعا لملاء الا في امر الذي كان
مستورا عن عين العباد لئلا اسكننا القلم وخصنا اللوح وانك فاض بما قضى لك
وقل سبحون قدوس رب الطه والعلو وخالق الارض والسماء ورب الملائكة
والروح وانا نزل نورا بان يوفقك علمه وفتح على وجهك بابا
من ابواب الرضوان لتحرر تك نجاته في كل الاحيان انه هو المقصد على
ما يشاء وانه هو العزيز المحبوب والروح عليك وعلى الذين هم امنوا
بالله ونبذوا ما سواه عن رؤسهم ويسبحون بارهم في كل صباح وما تيقنوا
اليه بوجوه كانت تفصله بانوار الله الملك المقدر العزيز المجد مائة

هو الله تعالى

سبحانك اللهم ما يطهر ترمى ابتلاي في كل الايام قد استنى مع سبعين
الفس من عبائك بما نزلت في الواح اهر من مبرم قضائك ومنهم من كان
نمرا اليك وخاضعا لك وخاشعا لامرك ومنهم من يعلوم مرة افضل

بخط مبارك حضرت
عبد الرب

بخط مبارك حضرت
عبد الرب

اخرى اسلك بالذين فحت ابصارهم ويرون في كل حين آيات قدر
وبينات عظمتك بان تعفو عن الذين غفلوا فضلا وكرامة للذين يطوفون في حواك
ويتصني ووجههم من انوار وجهك وتقلب قلوبهم باسبحى قدرتك وانك انت العزيز الكريم

جواب مهدى
بناام محبوب انام

اي مهدى رحمتي باقى از كلمه الهى جارى از دست عطاياشام وكو شکر طهر نظر
منظر الكبرياري از فضل بنوش قل لك سجد ما بين شرقتي با شرقك وما بين
بمان منظر ذاتك اذ كان في سجن الظالمين متبديه

قوله عز كبرياءه

يا ايها الناظر الى الوجود قد شاهد قلمي الاعلى باقبالك وابتهاك وخضوعك
وتوجهك الى وجه ربك الغنى المتعال قد كنتك ما علمته في سبيل الله
انه لا يعزب عن علمه من شئى ان ربك هو العزيز العلام انت الذي بك تصوت
نفحات ذكر الرحمن بين الامكان اني جبريك باشي شخص بذك من عنده ام كذا
انك ان معك اذ كنت ذكر اذ بكر ربك وناطقا باسمه امين على الامكان طو
لك بما بلغت امر موليك وفرت بما هو المقصود في التزير والالواح كل
ذلك من فضل الله عليك ان اشكره في الغدو والاصال انما تلتناك
الواحاشتي كل واحد منها يشهد بما ينطق به العظمة في هذا الحين الذ

جمله الله

جعل الله مطلع الايام ان قرح صخرة بعد مرة لتوقن بانته يبع ما كنت ناطقا برك
في كل الاحوال لو تطلع بما قدرتك ليا حدك التور على شان تطير تعوادم
الشوق والاشتياق الى العزيز الوهاب فيبغى لكل من آمن بالله ان يعرف
شأنك ومقامك ويسترضى عنك جنانته الواحد المختار لا تنظر الى
اخلاق واطواره بل الى رحن وطباسة التي احاطت الافاق انك انك
كنت مذكور الالدى العرش ومتوجها اليك وجه الله مالك الانام
لا تحزن عما ورد على موليك مالا تحمل ذكره الاوراق انما البها عليك
وعلى من معك وعلى الذين يتقربون اليك جنانته منظر الايات متبديه

حاجي ملا احمد

بسم الله الاقدس الامنع

قد سمع الله نداك وكان عالما بما جاور عليك وانه لهوا حتى علام العيون
لا يعزب عن علمه من شئى وقد رقم من قلم امره لوح عز محفوظ وفيه قدر علم ما كان ما يكون
وفيه سراسر الامر من قلم الله لمهين اليوم كن سراج حب ربك بين
عباديه يتصني منك لمقبولون فانظر في السراج انه ولو كان احد السراج
منه الى ماشاء الله سراج بعد سراج كل منه يستضيون كذلك فانظر في ا

عديك قد ورد

نجا مبارك حضرت
عبد البها

الذين قطعوا عما عندهم وتوجهوا الى الله العزيز المحبوب فوعمري لو تضيى
 سلاح قلب احد يحب الله ليشغل منه افدة الخلاق وان هذا حق معلوم
 ولكن ينبغي لكل ذي سلاح بان يخطه من ابراح لنفس الهوى بزجاجة ذكر اسم
 ربك العلى لا يهني كذلك مثل لك يدك الاسماء فضلا من عنده عليك
 وعلى الذين هم موقوفون ان فرح بذكرك ربك وبذكره اياك وان ذكره سبق
 كل ذكر ومذكور طوبى للرجل استعام على امره وللسان نطق بذكره وثنائه و
 لقلب توجه اليه بخشوع وخشوع ان اشكر الله بما ايدك على امره وجعلك ناصرا
 لدينه وما طفا ثباته انه لا اله الا هو يختص من شياء حبه وانه لهو العزيز الودود
 الناس امر ربك ودار معكم لا تتم ما بلغوا الى ذروره لبيك يا ذا من الاستضعف
 والبهائم اشرق عن افاق لفضل عليك وعلى الذين هم قطعوا عن الدنيا واقبلوا الى مالك
 الاسماء وما منعهم عن عرض الذين هم معرضون مقابلة

عظيم الاكرم

سبحان الذي ظهر بالحق سلطان كان على العالمين مشهودا انه ينطق في كل
 شئ انه لا اله الا انا كذلك كان الامر في اللوح مسطورا اذا تحرك افلاك ارادة
 موليك واتى المحبوب عرض عنه من كان عن الانصاف محروما يعمرى قد وجد كل ذي
 شتم عرف الرحمن وسمع كل ذي سمع ندائه الذي كان بالحق مرفوعا ان اياتنا
 ان استقيموا على الامر باستقامته تضطرب بافدة الذين كفروا بالله واياته التي كانت

من سما

من سما الوحي منزولا طوبى لمن قام بين اهل الامكان واخذ حريق الحيوان بالاسم
 الرحمن وسمى الموحدين من اهل البيت خمرهم خمر الله والخاصين من شحات
 ترشحت ممن بجرارادة مالك الاسماء كذلك زميتا افاق البيان نبيرا
 في ايام الله حريا مقابلة

ي جناب محمدي الذي زار البيت عليه بجهت الله

العلی لعظیم

كتاب الهاء نزل من لذي الجبب الى الذي آمين بالله لم يستوم اقد
 اصبحنا اليوم بذكر الله وثنائه ونزلنا الآيات وجلنا باينيات للذين خلقوا بقوله
 كن فيكون لو سئل احد عن مطلع آيات ربك الكبرى قل انه بين ايادي الآيات
 الذين ارتكبوا ما نهوا عنه كتاب الله العزيز الودود هل القلم تقدر ان يجري على
 ما ورد عليه هل اللوح يستطيع ان يحيل ذكر مصائبه لا وعسرى لو انتم
 تعرفون لتنفذ الاقلام والالواح وما ينتمى ما ورد على المظلوم من الذين هم
 كفروا بالله العزيز المحبوب يا احبابي تمسكوا بجمل الاستقامته والاصطبار
 كذلك يا مكرم المشارة لهو المقدر على الغيب والشهود كلم من عب
 شهد وانكره طوبى لمن نبذ ما سواه مقبلا الى مولاة الا انه من اهل البهائم
 في لوح مخفوظ تقرتوا بالطلوب الى المحبوب ولا تتبعوا كل مشرك مردو

العلی لعظیم
 كتاب الهاء نزل من لذي الجبب الى الذي آمين بالله لم يستوم اقد
 اصبحنا اليوم بذكر الله وثنائه ونزلنا الآيات وجلنا باينيات للذين خلقوا بقوله
 كن فيكون لو سئل احد عن مطلع آيات ربك الكبرى قل انه بين ايادي الآيات
 الذين ارتكبوا ما نهوا عنه كتاب الله العزيز الودود هل القلم تقدر ان يجري على
 ما ورد عليه هل اللوح يستطيع ان يحيل ذكر مصائبه لا وعسرى لو انتم
 تعرفون لتنفذ الاقلام والالواح وما ينتمى ما ورد على المظلوم من الذين هم
 كفروا بالله العزيز المحبوب يا احبابي تمسكوا بجمل الاستقامته والاصطبار
 كذلك يا مكرم المشارة لهو المقدر على الغيب والشهود كلم من عب
 شهد وانكره طوبى لمن نبذ ما سواه مقبلا الى مولاة الا انه من اهل البهائم
 في لوح مخفوظ تقرتوا بالطلوب الى المحبوب ولا تتبعوا كل مشرك مردو

من منيعه اليوم كتب من على الأرض وما ذكر فيها من القصص الأولى أنه لهو لعبد
المحروم قل يا قوم دعوا من على الأرض ما عنت منكم وتوجهوا إلى الأقبية
منه شرفت النوار وجه ربكم الغرر الغفور قل لا يحيط احد بعلم إلا الله ولكن الناس لا يفقهون
عندنا علم ما في الكتب وعلم ما كان وما يكون دعوا الأصنام وما سمعتم منهم إلا أنهم
قوم منكرون قل لا تلتفتوا إلى العامه وكبرها واذكروا الأيام التي فيكم التي أتى
الروح عرض عنه العلماء وقيل من يططاد الحوت ثم انظر واذا أتى محمد
رسول الله عرض عنه شراف القوم وعلمائهم وامن به من يبيع نفسه كذا كذا
الأمر انتم تفقهون قد فصلت الكلمة بين الأشرار والأخيار انهم المير ان
وصراط لمن في الغيب اليهود انك اذا شربت الرحق الأطهر الذي جبري من
قلم مالك القدر قم وقل يا قوم قد زهق الموهم واتي المعلوم اياك
ان ينعك اعراض المعزين او اعراض الذين عترضوا على الله اذ اتى باسمه
المكون كذلك زيننا سما اقبالك بكوب البيان وقلبك بهذا الذكر

المخزون متببه

جناب حاجي ملا مهدي

الأقدس لا عظم

ذكر من لدنا إلى الذي استهدى في أيام ربه وقاز بانوار العرش وكان من
المقبلين يطير من الشوق إلى الهواء الذي قدسه الله من طنون المرسين

ان يعبد

ان يعبد ان استمع لتدأ من شطرا العكاس بجن ربك الأبهى باتي أنا المظلوم
الغريب خلقنا العباد نخدتي ثم كفروا بعد الذي كشفنا لهم الوجه نور
مبين ان الذين غفلوا سوف يجذون بقسهم في خسار عظيم قل لو اراد الله
ليقبضهم باجر من عنده انه لهو المتقدر لا يقدر انهم ضعفاء ما بلغوا احد اليك
لا يعرفون انفعهم ان ربك لهو الغفور الرحيم يدعوهم في كل الاحيان ويذكرهم
بفضل من عنده لعل يتوبون الى هذا الاق المشركين انك انت يا ايها السالك
الى الله ذكر عبادي لعل يضعون الهوى ويسرعون الى فطر الارض والسماء
كذلك امرت من لدن عليهم حكيم اياك ان تتوقف في ذكر ربك
قد خلقناك لامر فاعرف وقل انك يا الله العالمين ان وجد
في قلب نفحات حب ربك دار معه وذكره من قبلي قد سبقت صمتي
العالمين لا تمنعك الكدورات عن مالك الاسماء والصفات
ولا الاصران عن ربك الا ان تشتغل بذكره بين عباده الغافلين
لعل يسمعون نداء الله ويتخذون اية سبلا ان ربك لهو الغفور الرحيم
والبهاء عليك وعلى من معك من اجاب ربك من كل صفة كبر متببه

ت جناب حاجي ملا مهدي عليه بهاء الله

بنام خداوند قادر توانا

قد آن مؤذن نشین عرش آن الذين فازوا اليوم بما اراده محبوب اولئك
 بهم الفارزون والذين توجهوا الى لاقى الاء وانقطعوا عما بين الوري واللك
 بهم المخلصون ان شاء الله در كل احوال بعنايا الهية مسرور وفارسيد
 بر مثل آنجناب لازم كه كمال جد جبهه را بر الفت و اتحاد اجابى الهى مبذول داريد براج
 حكمت و بيان من غير الامكان را بسپارستقيم و اوفى مدين ايت نمايد بجز عذب
 حيوان موجود و مشهود و لكن باس غافل ببايمنت متوجه مشغول قد غرتتم
 الا و هام على شان ارتابوا في ظهور الله لقائه بعد الله ظهر باحق في هذا المقام
 فانظر في قلته عفوهم يدعون الانما في الصباح و ايا و يكيرون الذي خلقها
 باحق الا انهم من الصاغر ين طوي لمن نبذ ما عنده و جعل مراده ما اراد الله
 رب العالمين ذكر الناس بهذا الاسم العظيم ليتبين ويتوجهن الى الله
 الفردوس انا ذكرناك في سنين متواليات و ارسلنا اليك عرف
 القميص من الممتظر المنير انيكه در عيش جديد ذكر نمويد اين امور لارال
 لدى العرش محبوب بوده اني بارك عليكم فيما اردتموه في رضائه
 و تى من و الاله لا اله الا هو العزيز الكريم لا تحزن من شى ان فرج
 بالفرح العظيم و توكل على العزيز الحميد توجهوا الى المتظر الا كبر شرط الله
 المتعالى

المتعالى العليم المحيط كذلك اذ تا كما رحمة من لدنا ان ربك لهو العزيز العظيم
 اليها عليك وعلى الذين آمنوا بالله و توجهوا الى وجهه العزيز ليس يدع
 متبره

قد نزل لمن يصعد و سكن في جوار رحمة ربه الغفور الكريم

هو انظاره لمشفق الغفور الرحيم
 شهد المكنون لاسمى القيوم انه لا اله الا انا العزيز المحبوب شهد المخزون انه
 هذا الظاهر لمشهود ينطق في كل شى انه لا اله الا انا اعلم القويم ان الباطن
 يطوف حول من ظهر باحق و الظاهر قام لشئ نفسه في هذا اليوم الذي فيه
 نطقت الاشياء الملك لله مالك الوجود تشهدت الكتب لهذا الاسم
 العظيم و صنعت الصحف اذ نزلت الايات من لدن منزل قديم طوي لمن اقبل
 و فاز و ويل للمتكبرين قل في اليوم يرى فيه شمس اعدل خلف السحاب
 بما كتبت ايدي الظالمين و هذا يوم خبره الله يوم تقوم الناس
 لرب العالمين هذا يوم فيه يكلم ملك الطور اذ ظهر ملك الظهور لبطان مدين
 و هذا يوم ترين بذكره صحف الله العزيز الحكيم طوي لمن نبذ العالم عن راءه
 و اقبل الى لاقى الاء يا راجد ببيت بها افدة العارفين و بنورا ضا
 به ظلمات الارض كذلك نطق القلم الاء اذ كان المعلوم مستويا على
 عرش اسم الغفور الكريم ان يا قلم الكتم يا مر كل الاسم العظيم

قد شرف بعلم بطون
 ملك يقدم

تذكر من عبد الله الذي سمي بمهدي في كتاب مبین ان شخصاً دابة
 اقبل الى الحق اذ كان مخلوق في حجاب غليظ انه لهو الذي اضرقت الاحجاب
 باسم ربه المقدر لتقديره و اقبل الى الله الى ان ورد في جوار رحمة ربه العزيز
 الكريم انه لهو الذي قطع البر والبحر شوقاً للقاء الله على شان يذكره الملا
 الاعلى و اهل الجنة العليا يشهد بذلك لان العظمة مقامه المنيح
 لعنه قد انجذب بقباله اهل الملكوت كذلك يذكره من اتى بامر لا يقوم
 معه من السموات والارضين التور المشرق من وجه ربك مالك الاسماء
 بعد فناء الاشياء عليك يا من شرب حريق الوحى من عيلاً فاطر السماء
 اذا خذ الاضطراب كان الارض كلها انت الاله كما منعك شروعات
 العالم ولا حجات الامم ان الذى نبذت مطالع الطنون واقبلت الى
 اسمى القيوم الذى اذا طرناح العلماء كنفوح الشكى وضرب العرفا الامن
 شاء الله الفردنجبير شهد ان منك ظهر الوفاء في هذا الامر الذا اذا
 نقض اي شاق كل غافل مريب شهد انك فزت بالبلبل اذا ارتفع النداء
 من طر العظمة والكبرياء طوبى لك يا مهدى ونعم مالك يا مهدى
 انت الذى كنت طائر اى بهوائى وناطعاً بشائى وقائماً على حدى متى
 وحملت البلبايا والرايا في سبيلى انه لا يعزب عن علمه من شىء كان معك
 فيكوال الخوال

في كل الاحوال شيد ويرى وهو الشاهد التمتع انت الذى تركت الاوطان
 مقبلاً الى مقام الرحمن الى ان اتخذت امام وجهه لنعفك مقاماً بفضل لادله
 شىء في الارض والسماء يشهد بذلك من تزين به البقعة لبيب ضياء
 هذا المقام المنير طوبى لمنس فازت بذكرك وثناك ولمن زارك بما نطق به
 العلم الاعلى شهدته من الفائزين انت اليوم تحت سحاط عناية ربك
 الكريم كلما تمر عليك راية الطهور يذكرك مكمم الطور بذكر تهنيت من فى القبول
 واحمد لله المقدر العزيز العفور متانته
 ي اخت ضلع جناب مهدى عليه بهاء الله
 الاقدس لا
 كتاب نزل من سما الوحى للتي امنت اذ سمعت ندا ربها العزيز الحكيم لتقر بها كلمته
 الى مقام لا يرى فيه الا انوار وجهه العزيز الكريم انما تذكر من قبل من العباد ثم التى
 اقبلت من الاماء انه هو العفور الرحيم ان الذى فاز بامام الله انه من اهل الفردوس
 فى لوج عظيم والتي عرفت ربها انها من الفائزات لدى العرش العظيم ان
 يا امته يذكرك لان العظمة من الشطر البعيد ان شكرته بهذا الفضل ثم اذكره
 فى الليالي والايام ان ربك لهو التمتع بصير كذلك نزل لك من سما افضل ما جعله الله كوثر
 الحيو ان لمن فى السموات والارضين متانته
 ي امته الله خاله

لمحمد بن الحسين على الأسماء

امتي امتي يناديك لان صمتي من شطري ونيح طبك ملكوت بياني من متع
 عرشى ليصرح به قلبك ونطق به لسانك في ذكر ربك المهيمن العليم الحكيم فاعلم اني انا جنبا
 كل كتاب خسر لدي العرش ذكرنا من ارسله بذكر قوت به البصار العارفين قد
 سمعنا نذائك في هذه المرة وحبناك بهذا اللوح الحسين طوبى لك بما
 سمعت نداء المظلوم واقبلت الى الفرد الخبير ان لا تخزني من شيء انك تفضل
 مواليك انه يذكر كل عبد من كل ملة فازت بهذا الكوثر الذي يسقى الله عباده
 المقبلين فانظري كم من ملكة ما فازت بالله ونقائه وانت فزت بالمقصود
 وذكره الذي ايعاد له ما خلق في السموات والارضين لعمرى سيفي يا خير من الملوك
 والملكات وبقي لك ما ترل من قلمي العزيز العليم ان اشكر ربك بهذا الفضل
 وقولي لك الحمد يا ايها المسجون ولك الثناء يا ايها المظلوم ولك البهائم
 يا بهائم العالمين ^{منه}

صلح ملا عهد
 خط مبارک حضرت
 عبد البهاء

يا وقت السدره طوبى لك بما حررتك سمات رحمة ربك الرحمن و
 انقطعك عن الاكوان وقلبك الى شطرا من الفردوس من تفر الذي فيه
 اشرفت الانوار عين وجه ربك العلي العظيم هنيئا لك بما شربت من كأس الكافور
 خمر الطهور في هذا الطهور الذي فيه ظهر لوجه المهور الذي كان مستورا عن النظر لعارفين

اذ يكرت الله على جهك من هذا الجن العبيد وان تكسبه تنطق السن كل شيء
 بتكبير الله الملك العزيز العليم ان استقمي على حبه ثم استنشقي رواج القدس عن
 قميصي الذي علق بين السموات والارضين ان يا ايها الورقة تالته لو نظرت
 اليه بعيني لتجدنيه مشبها من رباح لشركين وسهام المنكرين وكل خيط من خيوطه
 ينادي بين الهوى ويقول يا ملا الارض والسماء لو تريدون ان تطلعوا على محبوبكم
 العلي الاعلى فانظروني لتعرفوا ما ورد عليه من جنود شياطين فانظروا يا
 قوم الى دم الذي يجري مني انه لنا ربنا ولكن الناس هم في غفلة من ولو
 انما فضل لك ما ورد علينا لتسمعين صيحه اهل ملا الا ^{على} صرخ ملائكة المقرنين
 اتى لعلام بشر بقاى نشفة الاولى من قبله البسيتين المرسلين فلما حثت
 عن سماء الامر وضرت الاحجاب ارتفع ضوضاء الغلغلين الذين نقصوا عهدا
 ويثاقه ونيز والبيان عن ورائهم بعدون العجل من دون الله فويل لهم
 عذاب يوم عظيم وانك انت ان افتحى لسانك بذكرى وشاى بين ابا
 لعل ينقطع من نفسهم واهواهن ويتوجهن الى الملك الملوك والسلاطين
 وان ربك يعلم ما ورد عليك لا تخزني في سبيله فتوكل على الله وانه يحقر
 باحق عن خسر المفكرين والبهائم عليك وعلى الذين هم صبروا في الشايد حبا
 لله المقدر العزيز القدير

هو المذكور في الصحف الاولى

كتاب البهائم الى الاما واللاى شرب حقيق يحياون في ايام الرحمن اين يقبلون بيتن

الى الله مالك الامكان يا امانى ان افرح بذكرى ثم استقم على حبي كذلك
يا مكرت صاحب الاديان لا تجزعن عن المكاره انه قد يتغمس في بحر البلاء
بذلك شهد مالك الاسماء في على المقام تتوح الذرات حزنه ولكن
اناس اكثرهم في سرور وابتهاج قد اخذتهم الغفلة في ايام الله سوف
يتوحدون على انفسهم ولا يجدون من مناصل انما اليها عليك يا امانى الله
وعلى من طاف حول الامر بروح وريحان سأبد

ي ضلع جناب مهدي

بسمي ابيستين لعليم الحكيم

انما نزل نعمة الرحمن من مصر المعاني لم بيان الى امته اقبلت الى الله اذ اتى
بسلطان غلب العالمين طوبى لامة وجدت عرف الآيات واقبلت
الى هذا الاقنى اشير ان اشكرى بما رزقتك الله من بنطق ثناء وادبك
على الاقبال ذاعرض عنه كل عالم حريب لو تتوجهين باذن لقلب لتسمعين
من اشجار قد اتى الشجار ومن الارياح قد ظهر محبوب العالمين طوبى
لك بما فرقت يا ايام الله سمعت ندائه من شطر سجده لعظيم توكل على الله
في كل الاحوال ثم اذكره بذكر تجذب به افدة القاسات اللاني من
بالله رب ما يرى وما لا يرى ورب من في السموات

والارضين سأبد

ضلع

ضلع من سعد واتم من حضر وفاز

هو العادل الحكيم

ذكر من لدنا اللورقة التي صعدت الى الاقن الاعلى وفازت بانوار وجه ربها
ابجبل يشدان المظلوم في هذا التجن لمنوع بانها اقبلت وامنت وشهدت
واقرت وعترت بما نطق به ان الله الملك الحق العليم الحكيم انها فازت
بجهر العرفان في ايام فيها اضطرب من في الامكان الا من شاك الله رب
العالمين انما ذكرنا ما من قبل في اللوح شتى ونذكره با بعد ارتقاها في هذا
الكتاب المبين عليك يا امتي وورقي رحمة الله التي سبقت وفضله الذي
احاط من في السموات والارضين ان افرح بما شهد لك القل الاعلى
بما لا يعادله ما خلق وخلق يشهد بذلك كل منصف بصير عليك بهاء الله
وعنايته وذكره وثنائه بدوام اسمائه وصفاته ان ربك له الفضال
المعطي الغفور الكريم طوبى لك ولاسمى الذي في الذباب اذ كره وفي
الاياب اصفه بما استفرح به افدة المقرئين انه قد اتخذ لنفسه مقام
امام عين ربه الرحمن الرحيم لعظم هذا من فضله الا عظم ولكن
اناس اكثرهم من الغافلين كذلك الامر
وانى السكبان في هذا اللوح سأبد
المقدس اعززا البدع

یا
ورق خت ام من ایندیا علی خدمتہ ہزہ لشیاء العظیم
ہو ایشاپد من افق سما، اعلم

یا امتی یا وقتی قد شهدک القلم الاعلی باقبالک و جبک تو جہک
الی وجہ القدم اذ عرض عنہ العالم الامن شاء اللہ العلی العظیم ہذا یوم
اخبر برسول اللہ من قبل من قبلہ الروح من قبلہ من اتی تبسح آیات
بابہرات و سنی بالکلیم فی کتابی ابین یا وقتی جمیع کتب
قبل و رسل الہی خلق را باین یوم امنع اقدس بشارت داده اند مع
ذکک نفوس شریہ غافلہ آثارہ باعداف تمام بر قطع سدرہ قیام
نمودہ اند طوبی از برای تو کہ بطراز محبت الہی مزین گشتی و بزرگوشائش
فائز جمیع فضل در قبضہ قدرت حق جل جلالہ است بہر نفس ارادہ
نماید عطا میفرماید چه مقدار از رجال کہ خود را صاحبان اسرار
و از علمای اعلام شمرند و چون اندک امتحان بمیان آمد باعراض
اعراض قیام نمودند بشانیکہ اہل ملائکہ بنوحہ و ندیہ مشغول و تو
از فضل الہی و عنایت لایتناہی بعرفان سر مکنون و کثر محزون فائز
شدی این مقام عظیم را بسم حق جل جلالہ حفظ نما و از عیون جائزین
مستور

مستور دار الہیاء المشرق من افق ملکوتی عینک و علی کل طرفان
بانوار عرش العظیم تسبیہ

اخت ضلع اسم اللہ الذی صدق اللہ
بنام خداوند دانا

ای ام اللہ الحمد للہ بغیات الہی و فیوضات رحمانی بعرفان مظهر سرافراز
شدی و بشرق حی مطلع الہام اقبال نمودی و از حق مخموم کہ من
فی الامکان بقطرہ ازان معادلہ نمینماید تمت بردی آن حق عرفان
حق است کہ اکثری الیوم از او ممنوع و محرومند جمیع عالم از برای او خاشعند
و بکن محبوب شاہدہ میشوند مگر نفسیکہ با اسم او از مادون او گذر شد
و باقی او توجہ نمودند ان از فرجی بزرگہ تم شکر الی ربک العظیم جناب
السم مہدی علیہ بہاء اللہ در بارہ شما ذکر می نمودہ و آن ذکر با صفا
مالک اسماء فائز گشت اینت نعمت باقیہ کہ از سما عطا مالک
برتہ نازل شدہ میشود طوبی للمحافظین طوبی للعارفين طوبی
للاکلین قدرین نعمت بدان و چون بصروجان خطش نما الہیاء
عینک و علی اللالی آمن باللہ الفرد الخیر تسبیہ

ثم سيد شرف عليه بهاء الله

بسم الله الاعظم اعظم

ح
في كتاب من لدن الروح الى امته الله التي آمنت برهبها وكانت من القافات في الالواح
مذكورا طوبى لك يا امتي بما قبلت الى مقر كان عن نظر العالمين مستورا وعرفت
منظر نفس الله بعد الذي كان اكثر الرجال عنه محروما فاعلم بان كل تيه منته
بالله وزكته لنفسها انها خير من الف رجال الذين هم كفروا بالله وكانوا من رضوان
القرب بعيدا وقد حضر من بيننا انك الذي شرف بقراء الله مرة بعد مرة واخذته
نفحات ايام التي كانت في كل الالواح من قلم الله مسطورا لا تحرنى عن شئ شي قولي
في كل الامور على الله وانه كان عليك وكيليا والبهاء عليك وعلى من اتخذا رجلا

نفسه معينا ^{تم بيده}

طا جناب ابو المعالي عليه بهاء الله ز

بسم المشرق من اشرق لسببان

كتاب يشهد فيه بان الله مالك الوري وقلمه الاعلى لمن سمع حيف سدة المهنتي
في ايام شريفها كل نبتي وكل كتاب وكل رسول بين يا ابا المعالي يذكرك
من سبي في التوراة بالاله الابدى وفي الانجيل بروح الحق وفي الفرقان
بالتبار العظيم هل تعادل ذكرى اياك كنوز الارض والسماء لا ورت العالمين
قد حضر لعبك اسماض بكتابتك الذي شخص لعظمتي ووحدايتي وفردانيتي

واقته اري

واقته اري ورحمتي التي سبقت من في السموات والارضين قد قرره لدي
المظلوم ووجدنا منه عرف محبة الله العزيز العليم طوبى لك بما وجدناك بك
مطرا عن الظنون الاوهام ومقدما عن كسبهات الذين كفروا بالله
اذ اتى بسطان مابين انت الذي تمكنت بحيل عنيتي وتثبتت بديل
فضلي ونطقت بما نطق به الملاء الا ^{عليه} والى الجنة العليا يشهد بذلك لان الله
في هذا المقام الكريم يا ابا المعالي بلان ابرسي ذكر مشيود تا جميع بيان
رحمن رايابند واز بحر فانش پاشامند سيار عراض باحت ادس
اند ولكن اغرضه انجناب نفحه بيار خوشي متصوع چه كه حالين كده بديه
بود قولي لك ثم اسلك يا اطمى بان تمن علي بالبلاء في سبلك ولا
تحرمني من كس البلاء التي تقضي عبادك ايمانك چه مقدار از مقبلين
وعازفين كه از اندك بلاماني مكدر مشاهد كشتند وانجناب اسجد لله بمقا
فانرشدند كه در سبيل دست طلب بلا نمودند لعمرى اين كار بزرگت
وامر شظيم ومقاش كريم في تحقيقه كاسي را طلب نمودى كه جمال
قدم لا زال زاواشاميده ومي اشاهد طوبى للصابرين ولكن افضل
كله لك اكرين وللطالبيين شكرين مقصود عالميا زكاه تورا مؤيد
فرمود بان مقام اعلى وفانر نمود با پنجه اكثر اهل عالم از ان غافل و محجوبند

طرباً بحجته الاستيقاق في هواء محبة ربك انك كتب لك من قلمه الاعلى صبر
لقاءه واحضوره تلقاء وجهه والقيام لدى باب به والطواف حول عرشه العظيم
البصحاء عليك وعلى اقبالك وتوجهك وابدانك وجوعك وعلى كل مقبل مستقيم

الحمد لله العزيز الحكيم
جناب آية الله العظمى
هو مشرق من افق اسبانيا

طا

كتاب من لدنا المقبل الى الله واراد ان يشرب كوثر العرفان من عطاء
ربه الرحمن بهذا الاسم الذي به اضطربت الاضراب الذين نبه اليقين
عن رايهم وتمسكوا بمطالع الطنون طوبى لك بما اقبلت الى المنظوم
اذ اعرض عنه العلماء والعرفاء والامراء الامن الله لهمين لفت يوم
قلبي معشر العلماء دعوا العلوم قداني المعلوم بلطان لا يقوم معه في
الملك والمملوك قل هذا يوم فينطق الميزان بانا المميز المشهود وقناد
الارض قد استقر على العرش وانا الحاشر الناشر المحدث المذكور قل
يا قوم خافوا الله ولا تتبعوا الهوا انكم ان تتبعوا من اتاكم بملكوت بيان ربكم
مالك الوجود طوبى لمن ضرق الحجاب الاكبر باسم مالك
القدر الذي ينطق في منظره الاكبر انه لا اله الا انا العزيز الودود قد حضر

كتبتك

كتابتك لدى المنظوم سمعنا بحججك في حبت الله واقبالك اليه وتوجهك
الى الوجه في هذا اليوم الذي اعرض عنه كل غافل محجوب فلما سمعنا هذا
اجباك بهذا اللوح الذي يحد منه المقربون عيان الرحمن المخلصون ما عجز عن ذكره
السن الغيب والشهود ان اشكر الله بما تحرك على ذكرك قلمي الاعلى وفزت
بما يقبى به مقامك بدوام اسمي احسن يشهد بذلك من عنده لوح
محموظ قم على خدمته الله وامره ثم نصره بالذکر لبيان على شان
تجذب به القلوب كذلك ظهر نالك لنا في بحر عرفان ربك لتشكر وتقول
لك الحمد يا من بيدك زمام الكائنات ولك الشان يا من
بديانتك ظهر يوم القيام وتحرك من في القبور

جناب سيد مهدي هو الله

اي طياران هو اي جرمين بكلمات مطووز اجمال احدييه محبوب مما نريد چه كه آنچه
از معارف الهية وحكم تائيه كه اليوم سن بان منفرد جميع از لفظه ظاهر و با و راجع
وان لفظه از اثر كلك رحمن بوجود آده لذا لايق نه كه ناسن آنچه مطور
شده معرور شوند و در يوم الكبر مجبور مانند جسد نمايد كه شايد با عانت ربنا

بجرمعاني فائز شويد

جناب صفر هوائه

مریبن و متوهمین از کاس لعین رب العالمین نصیبی نبوده و نخواهد بود پرغشا
حال آن لغو سیکه با یقان تمام در سپل صحن ساکت شوند و از گل من فی الامکان
چشم بردارند نظر برای منظر اکبر خلق شده و قلب از برای کوشش عرفان
نفس رحمان پس سعی باید تا قلب بفرقانش فائز شود و نظر منظرش ناظر
تمت

جناب محمد حسین هوائه

ذکر ایام شداد و در لوح سداد شده حق جمیع را بنقشه عظیمه در الواح بدیعه
منسیده اخبار نموده که شاید ناس در صین در و در آن مضطرب نشوند و از
سپیل صحن ممنوع نگردند مع ذلک بعضی ناس از بهبوب ارباب اقبانیه
باصل با ویه راجع شده اند و از نظر احدیه معرض مگر آن لغو سیکه بنظر
رحمن ناظرند و از کوشش اطمینان شارب و الفرح علیک تمسید

جناب سید جبار هوائه

ای بنده خدا این بنده خدا میگوید که چندین سینه میگذرد که در هر صبح
و شام آن بلایای لایحسی مبتلا بوده ام تا آنکه از رضای ربانی بمقبری ساکنم گدای
اجباز وصول بدیلم ممنوع شده و اصل قاصدین از ورود بمقبرم
مقطوع مانده قسم با قباب جهنم که الیوم از ظلم مستسین در خلف سماج
محبوب

محبوب مانده که لازال را در چنین بود که جان در ره دست انفاق شود و از شری
بر رفیق اعلی شتابد و کین هنوز بان فائز نشدم چه که اکثر اهل بان را لایق
انکه بعضی عاکف شوند نه بحق ساجد چنانچه حال اکثری از اهل ارض عبده
اصنامند چنانچه در بعضی از کتب مسطور است که نصف اهل ارض عاکف
اصنامند و نصف دیگر از مل مجلفه نشاء الله از ماسوا منقطع شده بخلعت
انالله فائز و منقحر شوی تمسید

جناب سید هاشم هوائه

لازال کحاط الله لعبادش متوجه و اگر اقل من آن نظر عنایت از ارض من
علیها بر دارد البسته کل بعدم راجع شوند و کین الیوم محبوب انکه احبای اطنین
روحانی در مابین عباد ظاهر شوند از نفسی راجع ریجان اهل کوان شام
نمایند مدعیان محبت بر بان لازم هر چه بلبان آید مقبول ساحت رحمت
الیوم فعل مقدم بر قول است پس صحبت نماید تا زکل جوارح اعمال حسنه
بظهور آید اگر نفسی دعوی نماید که اهل رضوان بانی است آن قول بجز و از غایت
نشود بلکه صاحبان شامه است تمام نمایند اگر استنشق ریاحین نمودند مقبول
خواهد شد و الامر دود ای برادران من صیر قلم ازین باب بسی ظاهر ممتاز
بسمه المظلوم الغریب تمسید
نکیرین لئالمن سرع تغلب الی قبله العالم و شهد ما شهد الله قبل خلق السموات الارض

وقبل ان يقترن الكاف بركنهما النون يجذبها ذائي الى ملكوتي مرة بعد مرة انه هو
 الملك العزيز الطوف ان سمع ما قاله المشركون في حقّي بعد ما جرى بحجر
 ايجون من معيد كلياتي وهنزل الفردوس من آياتي وشرقت شمسه لاقدر
 باسمي في آياتي قل ان تنكروا من نطق بالحق وما عنده هل عندكم ما يثبت به
 امركم فأتوا به ولا تكونوا من الذين انكروا فضل الله وبرهانه بما اتبعوا كلّ حل موهوم
 كذلك انزلنا لك من الآيات ما قرنت به العيون بعد ما دفت ان ربك
 لهو المنزل المهين لعقوبم سائبر
 هو الأقدس لا على الآ

كتاب من لدنا لمن آمن بالله رب العالمين سائبر وسمع الهدى اذا ارتفع بحق
 وقبل الى الأفق لا اذ ظهر هذا النور المنير ان المقصود بذكرك في هذه الأيام
 التي خصصنا بالاسم العلي العظيم وانها سميت بايام الهاء في الواح
 ربك المقدر القدير ان فرج ابهذ الفضل لا كبر ثم اذكر كذا المعلوم الفريد
 اياك ان تخزنك شئوننا نحلق ان اذكر بحق بكرتنتبه به ائدة الراقدين قل
 قد اتى المقصود وظهر سلطان العالمين انه هو المعبود في كتب من قبل تو جهوا اليه ولا
 تكون من الغافلين قل اياكم ان يمينكم ضوضاء العلماء عن التوجه الى الأفق الآ
 دعوههم باهوتهم ثم قبلوا الى مطلع وحى ربكم العليم سائبر

بسمي الأعر الأعل

فكر من لدنا لمن قبل الى حبي بعد ما نطق بان العظمة الملك لله الفرد الواحد
 المختار قد اتى يوم الله ووضع ميزان ونفخ في الصور وتكلم ملك الطهور
 وكنت لتناس في وهم عجاب قد اخذهم الوهم على شأن كفا
 بالله ملك الرقاب اذا جاء الوعد انقلب العالمكم من نور اظلم وكم
 من عالم غفل وكم من عارف منع عن المعروف كذلك قضى الامر
 في ام الكتاب طوبى لمن قبل الى الأفق الأعلى انه من هبل لهبسا
 في التزبر والألواح كذلك سيدن الله لكم ما اراد فضلا من عنده انه
 لهو العزيز الوهاب اما وجدناك مقبلا ارسلنا اليك ما طارت به ارجال
 بهو المنادي باعلى الهدى سائبر

قل التوحيد هو عرفان نفسي مقدسة عن كل من العالم ومنتهية عن شئنا
 العالمين انه لهو الواحد الذي لن تقابله الأعداء وبه ظهر كل الوجود ان انتم
 من العاقلين انه هو الأوّل الذي لا آية حسة وينادي في المنظر الأكبر قد اتى
 ملك القدر ان قبلوا اليه ولا تكون من الهاميين قل انه كان في ازل لأزل
 في علو ارتفاعه وسموا امتاعه لم يعرفه احد من الأماكن حتى عرفان يمشد
 بذلك كل عارف بصير لا يذكر عنده من شئ ليس لأحد ذكر عند ظهور سلطان

لمهين على من في السموات والأرضين من اعترف بما نزل في هذا اللوح لعمر ابته
 انه من الموقنين والذي نطق بغير ما نزل الله في الكتاب انه من الآخرين
 كذلك علينا ان تعلم ان سن بالحكم ولو لبان ان ربك لم يوتن بحسب
 طوبى لمن تبع امر الله وعرف ما اراد من ذكره بحكيم لا تخزن من شئ ان فرج
 بالطاق ربك وكن من الشاكرين سورة

بسمي العزيز اعظم

يا اهل العالم ان استمعوا لآتي من قسط جني اعظم الله الا اله الا هو والذ
 ينطق الله لصرط الله من في السموات والارض ورحمة الكبري لكل صغير وكبير اتا
 جعلنا نفا عرصة لمخاط الدنيا مصيبا تهاني سبيل الله رب العالمين
 وقبنا البلاء يا كصا اطصا را الهذا الامر الذي به فرغ منزع الاكبر نفوس
 كل جنيل رفيع يا اهل البصا نو حواني هذه لمصيبة التي تبها
 فرج الظالم وناج الروح في مقامه الكريم يا ايها المذكور لذي العرش
 ان اذكر الذين استشهدوا في ارض القضا وشوقا لملكوتي العزيز اجمع سورة
 عليهم مثل الناس وانه لهم الذي كفر بالله لغيره خبير تيا لعموم بحكم عليهم كلامهم من الذين
 ايسر الباني القاعم
 والذين سلم وترى ما ورد على اممناك واما لك في بلادك الذين سورة

بنكرك وقاموا في اللبالي والايام على تسليح امرك وعلا بكنك اي ريت
 قد احاطت الارياح سراج عدلك والامواج سفينة امرك اسلكك
 بالذمار التي نضكت في هذه الايام في سبيلك محبتك وبابجد الذي جعله
 المشكون اربا رابعا آمن بك واقبل الى نقاك بان تقدر لاجابك
 ما يحفظهم من شر اعدائك ثم اكتب لهم ما تقر به عيونهم تقرب به قلوبهم
 اي ريت قد اخذت الاضران كظاهرا سلك الرحمن اسلكك بان تبديها
 بالسرور الاظم انك انت مالك القدم وسلطان الامم لا اله الا انت

المعطي الكافي العزيز الكريم سورة

هو الا قد تسل لا اعظم

ان يا قلمي كم من سمعت حينك لبلائي فضحكك لابتلائي هل تريد
 ان تذكر في اللوح ما يخزن به قلوب احبائي او ما يفرح به كل قلب سليم لعمر
 اتى ما يريد انا هدم في الاضران يشهد بذلك اسمي الرحمن ان انت من
 العاقبين لعسرى لو نقص لهم كل ما ورد على نفسي في سبيل لينجون
 عبادة بعبود في ياري الى ان تفارق الارواح من اجاد اسم يشهد بذلك
 ساق في فلكوت بياني ان انت من العاقبين انك انت يا ايها العبد
 اني ريت ما في اذا سمعت صريرهمي لا تخزن من ذكره وتوكل

على الله العزيز الفرد الحكيم
هو الاقدس لا

ذكر من لذالمن كرموليه وقيل ليه في يوم عرض عن اهل شرق والغرب الا
من اخذته يد لفضل الله هو الفضل لتديم قد حضر كتابك وقره العبد
الحاضر تلقاء الوجه حببتنا ان ربك لهو المحيب يسمع من الذين
امنوا ويحب كل مقبل توجه الى الاقوال لا ان قد سمي نفسه بالكريم نبيك
بالاستقامة الكبرى في امر الله مالك العرش والشرى كم من عبده صنيته
بها فلما بلوناه بحرف زل قدم عن صراطى لتقيم اذا قرأت اللوح و
توالت بانوار الايقان قل لك الحمد يا الهى الرحمن بما وفقتى على عرفان
مشرق وحيك ومطلع الهامك اسلك ان تجعلنى في كل الاحوال
متقيما على امرك وحبك انك انت المقدر لتسيره
بسمي الحبيب العليم

قد اتت الشاعة ونفخ في الصور والميزان ينادى انا المميز العليم امين وظهر امام وجه العالم
اعمال الامم وانا الشاهد الخبير لم يبق من ذرة الا وقد اظهرتها وانا العال
المستقيم قد جعلتنى مستويا يد العدل في ايام الله رب العالمين هذا يوم
فيه

في نطق الناقور ويصبح الناقوس وينادى الصور الملك لله ما لك هذا اليوم
البديع انك يا ايها التامع اذا فزت باصناعاتك لوج ربك ول وجهك شطر
المظلوم وقل نفسى لبلابك الفداء ما من انفتحت ما انت عليهنى سبيل الله
العلی العظيم

جناب رقا عليه بآ الله هو الذاكر الناطق الامين
يا ورفاء يا ايها الناظر الى الاقوال اعلى يذكرك مالك الاسماء في هذا المقام
الذى سمي بالبقعة البيضاء ان ربك لهو العليم اسمه الحكيم بايدعبنايت
جميع ستان ان ارض امتد كروارى تاكل بما ينبغي لا ايام الله متمتك شونذ عمل
نماينه لعسرى ان الارض تحدث والميزان ينطق وام الكتاب
ينادى قد اتى لوتاب باسمه العظيم ان شاء الله كل بما يجب ويرضى مويد
در جميع احوال نفوس فسرده را بار محبت الهى شتمل نمايد و باياتش متذكر
داريد چه كه خلق ضعيفند وحق قوى مشفق طوبى لاهل لبها انهم من اهل
التقىية حسر لا تمنفهم حجبات ولا الاشارات عليهم حبس الله واغياية حتمية
التي سبقت الوجود اليها المشرق من اشرق لبعث عليك وعلى الذين فازوا ابندا
المقام المحمود

تا جناب رقا
ايد است جمع را در بيان امر نموديم كه در اين ظهور اعظم بحشم خود پي سيند و بگو
اوست الازى عالم

خود بشنوند و لکن چون افق عالم بنور ظهور روشن شد اکثری مرا طعی و وصیت
ربانی را فراموش نمودند و با او با هم خود مشغول گشتند چهره آفتاب
بصاف از ابرهای او با هم بیدانشان مستور و پنهان مانده در این صورت
اگر حرکات شب پرده جلوه نماید بعید نیست با سم و دست انفس مستعد
بشرط احدیه دعوت نماید شاید از کوشش رحمانی محروم نمائند آنکه اولی
الغفور حق جل عز لم یزل و لا یرال سحطات غایتش متوجه دوستان

بوده و خواهد بود آنکه لهو الذاکر العظیم که می
جناب درقا علیه بها الله

بسمی لطاهر التاطیل العظیم

قد توجه الیک و جلیت دم من هذا المنظر الکریم قد اراد العبد حاضر لدی العرش
ان یکتب الیک قلنا خذ قلما کنا نمنزلک فی منزله نلقى و نزل فی نزل انما لم یبعث
المرسل المرسل المتقدر لقتیر امرنا ان یخبر قلما الوجع بقلم و مداد قلما
خضر نزلنا لک هذا الکتاب البدیع و ارسلنا الیک ما اردت من
فضل ربک الکریم کن قائما علی خدمتہ امری و ناظرا ثباتی و عالما
بما امرت به اذ کنت حاضر قلما غرشی العظیم انت الذی تو
واقبت الی ان دخلت و حضرت هذه البقعة الی تعالیک الله مطاف

للمناسیه

المخلصین انما من السماء من السماء بان یقعد مستویا اذا اراد ان ینطق به ان الله
الذی خضع له کل عظیم انت عملت بما امرنا من قبل ان ربک لهو الذاکر العظیم
تمت فیکمل الاحوال بالحکمة و ایاک لکن لایرفع نفاق الذین کفوا بائنا رب
العالمین کبر من قلبی حب الی الذین نبذوا سواکی و شر بواحق جوی العزیز
سوف ینظر الله عمل الذین قاموا علی خدمتہ امره ان یوتی اجور العالمین
الیهاء علیک و علی صفیاء التدرت العالمین که می

جناب درقا علیه بها الله
هو العالی علی

یا ورفاء ان مولیک یدکرک لتذکر العباد و یخبرهم برحمتی الی سبقت ان
ربک لهو الذاکر العظیم ان طهرت فضل الله معک یسمع و یرى و هو شاهد
انخبر الیهاء علیک و علی اولیائی هتاک ان ذکرک من قلبی انما لشفیق الکریم
ت جناب درقا علیه بها الله که می

هو المفضل و علی الانحصان

عادرنا
هزی
غادرنا البیت مقبلا الی ارض خری متذکر آیامی الاولی و ناظرا بآیات الله
رب العالمین سبحنا و سبح معنا الاشیا کما کما تعالی مولی الاسماء الی
بذلک من قد انجذب الی ملکوت من تشاء المرقع من شطر الامین

من الطور والقوم في ضلال مدين ذبنا الى ان بلغنا عمالما جلينا وسمعا من
 تالله قداتي محبوب العالم وظهر من قرنت بظهور عيون المرلين اذا
 اخذنا قلبي الالهي وارونا ان نذكر من نطق ثباني وطار في هوائي شرب
 من بحراني وناز بلقائي الذي سمي بورقائي الصيغة كسر آء من قلبي الاله
 طوبى لمن يتذكر نذيره ويسمع قوله في هذا الامر البديع انك اذا فرغت
 بلوحى ووجدت عرف بياني سا فر باسمى ثم اهد الناس الى صراطى وعرهم امرى
 وبشرهم بفضلى وعتابى ثم الق عليهم لقبيناك لعل يتخذن لفتنهم
 سبيلا الى الله العزيز الجيد البها المشرق من ملكوتى عليك وعلى من حيك
 لوجه التدرج العرش العظيم منه

هو العلم الفضل

ياورقا اعلم ثم عرف انا اصطيفيناك لذي عرفناك سبيل فضلى حميتى يقينا
 كوشرياني من يخطاى سمعناك ندائى صيرتلى خيرناك بما جرى من رحيق
 عنياتى فى انحصار جناني وخيرناك للقيام على خدمته امرى بين وذكرباى
 العظيم قل سبحانك اللهم يا اهلبي اسلك باسلك العظيم ان تجعلنى
 فائزا بما انزلته فى كتابك المبين انك
 انت ارحم الراحمين منه

هو النور

هو النور المشرق من افق العالم

هذا يوم فينا دى المقصود ويشير الناس بامرهم المحموم وحقية المحموم طوبى للذين
 اقبلوا بوجوه بضياء وقلوب نوراء واخذوا كاس الطاهر من يد مالك الاسماء
 وفاطر السماء وشربوا باسمهم القويوم فظهرت النار من التدرج ونطق
 مكم الطور من افق سماء الطهور يا ملاء الارض تالله قداتي الوعد والموعود من
 مقامه المحمود يدعوكم الى الله مالك الغيب والشهود قد تجلى الرحمن على من في
 الامكان وظهر المنظر الاكبر وما لك القدر يقول يا معشر البشر اقبلوا الى لافق الاله
 ثم استمعوا صير قلبي الالهي انه يهديكم الى صراط الله ربنا كان وما يكون
 يا ايها المذكور لذي المظلوم اناسمعا ذكرك ذكرناك بما لا يعادله ما عندنا
 ما عند الاحراء والملوك طوبى لك بما فرقت بانار قلبي الالهي نطق بلسانك
 المظلوم اذ كان ستويا على عرش اسمه الودود انما نزلنا الايات وظهرنا
 ابينات وخرقا انجيات امام الوجوه بحيث ما منعنا سطوة العالم شهيد
 بذلك من عنده كتاب مرقوم قد احاطتنا البلايا من كل الاقطار
 والرزاي من الاقطار وكان قلم المشاير ينطق فى العشى والاشراق وفى الكيو
 والاصال نه لا اله الا انا استحل علام الغيوب طوبى لمن سمع ندائى
 واقبل الى افقى ونطق ثباني وقام على خدمته امرى وتمت بحملى المحمود

انك اذا اجتبتك نفحات آياتي واخذك كوثرياني قل لطفى اهلتي
 سرتي البعيد اراد قربك والفقيه بجزئتك والطحشان
 كوثري عطاك اسلك بانوار نير پانك و اسراكتابك
 وبافتك الاعلى وما كان مخزوناً في خزان قلبك وكنار غمك يا مولى الاسماء و
 فاطر السماء بان تويدني على الاستقامه على امرك والقيام على خدمتك
 اى رب ترانى متقرباً بالطق به ان غمك في ملكوت بيابك ^{اي طي}
 قلبي وجوارحى بحيث لا تضعها قوه الاقويا ولا شبهات العلماء ^{اي جعلته}
 مشتغلاً بنا رسدتك منوراً بانوار عرشك اسلك يا مسخر الايات
 بامرك الذى به نصبت رايات ظهورك فى الافاق واعلام نصرك فى البلاد بان تحتب
 لى من قلم فضلك ما يكون معى فى كل عالم من عوالمك انك انت المقدر
 على ما تشاء وكونى قبضتك زمام الاشياء تفعل ما تشاء وتحكم ما تريد لا اله الا انت
 الفرد الواحد المحصي العيزر الفضال ^{مستبده}

هو انا يا حبيب

قد سمعنا ذاك ورائنا توحيك واقبالك واشتعالك فى هجر موليك
 انا ذكرك من قبل بما فاحت به نعمة الرحمن فى الامكان نسل له
 ان يؤيدك ويوقفك على ذكره وثنائه وخدمته مره انه هو المقدر المستبده

انك

انك اذا شربت حقيق الوحى من سباني ووجدت عرف الرحمن من كلماتي
 قل لطفى اهلتي هجر كاهلكى وفراقك احرقنى وظهورك حيرنى واياك شعلتنى
 وبنيتك جذبتنى اسلك بالكلمة التى بها سرح المقربون الى مقربك
 بان تحتب لى من قلبك الاعلى اجر لقاءك و بختور امام وجهك والقيام
 لى باب عظمتك اى رب ترانى منجذباً من نفحات وحيك وطاراً
 فى هوا جحك اسلك بامطار فجر ظهورك وانوار وجهك بان يجعلنى
 فى كل الاحوال متمسكاً بجيل فضلك وعاملاً بما امرتى به فى كتابك انك انت
 المقدر على ما تشاء لا اله الا انت القوى القدير حتى اولياى خودراد و دست
 داشته ودارد وازبرى لقاء ظهورات عنيت وحرمت آمده ولكن ظلمنا
 وغفلت غافلين جليل شده چدى است ارض سجن مضطرب مشاهده ميشود
 چه كه نفسى از اهل بعضاً مدنى بر سر ريكومت جالس اگر چه بقبر ارجع يعنى
 عزل شد ولكن الى حيمين ارض ساكن نشد لذار اطهار كله اذن توقف
 نموديم انه هو الفضال الكريم وهو الغفور الرحيم ازاو ميطلبم آنچه را كه خير
 دنيا و آخرت در ان است انه على كل شى قدير وبالاجابه جدير ^{تمت}
 بسمى المحصي من على الاسماء

در اين حيمين سدره مباركه كه در فردوس على بيد عنيت الهى غرس شده باين كلمه
 فاطق يا اهل الارض دعوا ما عندكم من الاوهام والظنون هذا يوم فيه فك

ختم الرحيق المحموم باسم الله لمهين القيوم اقبلوا ثم شهر بوا منه رغما لكل غافل محجوب
 طوبى از برای نفسی که ندیش را شنید و بجلاوت بیانش فائز گشت و شمس
 بانوار نیر معانی که از افق سما بیان مشرق است هر نفسی با صنعا فائز شود مشغول
 گردد اشتعالی که اعراض عالم و اعتراض احم او را منع نماید و محروم سازد
 و آثارش ظاهر و هوید گردد از اولیایم تا حین من غیر ستر و حجاب
 امام و جوه امر او علما و فقها ندانند و می ندانند اذ ان از برای اصغاء ان از عدم
 بوجود آمده و کن عباد از خارف ظاهره و الوان فانیه انتهای باقیه
 سرمدیه منع نمود و محروم ساخت انک اذا سمعت نغمات طیور المعانی
 علی اغصان لبیان اطهر قلبک و صدرک بما التوجه و الانقطاع
 و قل اظہی اظہی لک الحمد بما اظہرت صراطک بین عبادک و دعوت الناس
 الی مشرق و حیک و مطلع الہامک و مصدر او امرک و احکامک اشد
 انک اظہرت لتبیل و انزلت الدلیل و امرت الكل بما یقر بتم الیک و یفصم فی
 کل عالم من عوج الملک اسلک یا مالک الوجود بما مواج بحر جودک
 و انوار شمس فضلک بان تویدی فی کل الاحوال لا کون ناطقا بذکرک مشغلا
 بنا رجبک و متذکرا بایانک و طار فی ہواک تمسک کما یجیل عطا
 متشیشا بذیل کریمک ای رت تری عبدک مقبلا الی افقک الاعلی
 و معترفا بوجد ایتیک و فردانتیک و مقرا بظمتک سلطانک

ارک

اسلک بالذی سرح الی مقر الفداء شوقا للقاءک و اقبل الی سهام البلاء
 جبا بجا لک بان ترزقی نعمتک الی انزلتها من سما امرک و المائدة التي ارسلت من
 ملکوت بیتک انک انت الذی لا تمنعک صفوف العالم و لاجنوده تفعل انشاء
 و تحکم ما ترید لا الہ الا انت الغریز مجید ثم اسلک یا مالک القدم بالاسم العظیم
 الذی کبورت العالم بان تقدر فی خیر الاخرة و الاولی انک انت مالک الاسماء
 و فاطر السما و لا الہ الا انت المقدر الغیر الوهاب سبحانه

هو التاطق فی ملکوت البیان

کتاب انزله المظلوم لمن اراد ان یشریب الرحيق المحموم من ایدای عطاء ربہ لمهین
 القیوم لیتقر به التذلل و الا لاقوا الاعلی و یؤتیه علی الذکر و الشنار طوبی لمن
 سمع و فاز و یل لكل غافل محجوب انما سمعنا ذکرک ذکرناک من قبل فی ہذا الحین
 فضلا من لدی اللہ مالک الغیب الشہود قد حضر العبد الحاضر امام الوجہ بکتاب
 من اجبتی و تمسک بجلی و طار فی ہوا حتی وقام علی نصرة امری بین عبادی و
 کان فیہ اسمک انزلنا من سما و الفضل آیات الایعاد لہا شیء من الاشیا
 لتشکرک مالک الوجود ایاک ان تمنعک حوادث العالم عن مالک القدم
 او تجبک شہات الامم عن هذا الامر المحموم قلبا معشر البشر قد انار افق
 الظنور بمالک القدر و ظهر ما کان مکنونا فی کتب اللہ الغیر الودود وضعوا
 ما عندکم خذوا ما امرتم به من لدی الحق علام الغیوب از لغت صحیحی
 نوراً و توجہ نمودیم امروز عالم بالوار ظهور منور و جمیع اشیا بذكر

و ثنا فرج و سرور مشغول در کتب الهی از قبل و بعد بیا و این یوم مبارک
 عیش اسیرا طوبی از برای نفسیکه فائز شد و بمقام یوم آکا گشت
 امر در سرر قلم الهی مرتفع و پیش مشهود طوبی از برای نفسیکه شهبات و اشارات
 اهل عالم اورا از مالک قدم منع نمود و از بحر عظم محروم ساخت طوبی لک
 و لمن شکر و هدیک الی صراطی استقیم و بیا ای عظیم کذلک اسمعناک ندائی
 الاصل و ارسلنا الیک ما قرئت به علین المقترین و نذکر فیها المقام ضلک
 و نذکر با بایاتی و بشرها بعنایتی علیک و علیها و علی الذین باخوتهم جنود الفراعنه و
 صفوف بجابره عن الله رب العالمین الحمد لله الملك الحق العدل لمین
 جناب و رقا علیه بها الله الا
 هو الناطق و هو الناطق
 حمد حضرت مقصودیر الا یق و نذرت که در یوم قیام بیکه علیا خاقیه صد و در خا
 اعین و شونام مستوره را ظاهر فرمود با قدر قلم اعلی جمیع شیارا
 مستخرج نمود و بنفوذ بیان من الامکان را بطور مکتم طور بشارت داد اوست
 مکتم و اوست قلم و اوست لوح رغما لکل منکر یعبید و کل معرض شیم
 یا و رقا علیک عنایت الله مولی الور الی حین سه عنضیه از تور سید
 مخصوص هر یک جواب از شرط اعلی فضل نازل قلک الحمد یا مالک الوجود
 و لک الیها یا سلطان الغیب و الشهو و لک العطاء یا من فی قبضتک
 زمام الاسماء و لک الفضل و الیها یا مولی الورقا و مینه و ممد نسلته

و در صحیحی التي سبقت من فی الهیوت و الارضین الیها المشرق من فی قیومها عیاشی

تعالی

تعالی ان یوتیک علی امرناک به فی بحضوراته هو لمشفق العطف العفو عزیز
 و روح بفضل الهی مذکورند و بعنایت فائز در صبح احوال اولیا را بحکمت
 و بیان امر نموده و بنمایم نسل الله ان یوقهم علی ما یحب و یرضی الیها
 المشرق من افق سما بیانی علیک و علی من معک و یتجک لوجه الله رب العرش
 العظیم و الکرسی الرفیع یا عزیز عز الله یتو توجیه نمود و ان کلمت
 که از فم حق محل جلاله ظاهر شده و میشود قل شهد ان عزیز فی فخر بالقیام لده
 بایک و نیاک العظیم یا روح ان الروح نیادی و یقول لبتیک
 یا مولی العالم شهد انک استویت علی عرش الظهور و نطقت
 بما تکلم به الظهور شهد انک ظهرت لفقک و تجلیت بمنورک التاطع للصبح
 علی من فی العالم اسئلک ان تجعلنی معروفا باسمک و قائما علی خدمتک
 انک انت المقدر الصیر

محل

انا المنفرد علی الاغصان المنادی فی قطب الامکان

قد نزل فی هذا الحین امر الله لم حکم المستین یا ارض قرت عیناک بازیتک الله
 بقدم اولیاء و شرفک بهم فی کل الاجال یا محمد علیک بهائی نامه
 جناب و رقا الذی طاف حولی و طار فی هوا جیتی و قام علی خدمته
 امری بلحاظ عنایت فائز ذکر جناب میرزا عطاء الله علیه بها الله
 نموده و همچنین ذکر بیت ایشان و نفوس جمعه در ان مذکور

طوبی لک یا عطا و البها علیک من لدی الله مالک ملکوت السماء
 و لایک الذی جعله الله مالک الأیجاد من فوارس مضار المتجیه الودا
 یا محمد متی که در آن ندای اولیا مرتفع و بذكر الله مشغول و عند الله مطاف
 ملائکه مقربین است طوبی لبیت تصوتت فیه نفحات الوحی و
 ارتفع فیه ذکر الله المقدر العظیم حکیم جناب حکیم علیه صل الله رب
 العالمین مذکور بوده و هست مکرر جناب آیین علیه بها ذکر شازا
 نموده اما زینا له ما فاج به عرف غنایه الله مقصود العافین و جری
 باسمه من قلی الأعلی کو ثلثتها قل خذ به اسمی ثم شرب منه رغما للذی
 انکره و اسطانه و قدرته و اقتداره الذی به طار النوم من ان
 المنکرین یا حکیم الیوم یومک اطلع من افق لخصمت ثم انطق بذكری
 الذی به ارتفع لسان من کل جهات فداتی الله من افق الامتداد
 سلطان عظیم یا حکیم علیک بهانی مرین معتین عبودا
 ارتلاوت دعای شکره و یاج ان بن اسم مبارک اعلی عزیز است
 نهی نموند بکمال تصریح ذکر شده آنچه که سبب احراق کبابین
 و مضرین است چه که میفرماید عظم در آن موجود و مذکور مع لک
 مرد مر از فیوضات فیاض حقیقی که در آن اذکار مکنون محروم نمود

قل

قل یا فیاض یا شیخ این باقر برستی میگویم و لوجه الله میگویم تو هم لوجه الله
 بشنو کلمه مبارکه منوره و لکنه رسول الله و خاتم النبیین بحکمیه مبارکه
 یوم یقوم الناس لرب العالمین فتشی شد سر از خواب بردار و
 ملکوت پان را طائف حول مشاهده نما یا اسد علیک بهاء الله الفرد
 الاصل اردنا ان نذکر من ذکرته الذی سئمی بنور الله فی کتاب السماء
 لیشرک به لمشفق الکریم سئل الله تبارک و تعالی ان یؤیده علی ما ینبغی لایامه
 و ینبغیه الی صراطه الذی میشی و یطوق فی کل شأن انه هو الله لا اله الا انا الفرد
 انخیر طوبی له و لایب و امه سئل الله تعالی ان ینزل علیه ما من سحای
 فضله امطار رحمة و تغیر بها الیه انه هو التامع اللجیب اسکن الله العزیز الحکیم
 ان یا قلم و لک جک شطر من صحنی الذی سئمی بمیزرا قبل قاعیه بهاء الله الا
 یا محمود ۲۲ اشهد انک سمعت ندائی و فزت باشاری و اقبلت الی افحی
 اذا عرض عنه العباد الا من انفتحه ذراعی قدرتی باسمی کذک تقضی الامر من
 لدی الله رب العرش العظیم و اولیای آن ارض را هم که در آن بیت حاضر بودند
 ذکر نمایم سئل الله تبارک و تعالی ان یسقیم کوشرا الاستقامه بحیث
 لا تمنعهم شوکه ایجابره و لا سطوة الفراعنه امروز جوهر استقامت
 اعلی و ثمن از بیج جواهرهای عالم مشاهده میشود این در ثمنین باعنائ
 کلمه مبارکه باید حفظ نمود چه که سابقین و خائنین بر مراد منتظر طوبی

۱ قدر ذکر الوجود فی هذا العالم المحمود

لمن نب مطالع الأوامر واخذ ما امر به من لدی الله مقصود المخلصین الهی
الهی قوافد اولیاک لتلا منعم المعصون عن الأقبال لی ساحة ترک
وباطعناک ای رب اید اولیاک علی التمتک بحیل فضک
والانقطاع عن ذنک انک انت المقدر الحمار متعاشه

بنام کوینده دانا

یا محمد علیک بهائی در نامه شما که در قاعده بهائی ارسال نموده ذکر
نیل کبر علیه بهاء الله مالک القدر در آن مذکور همچنین از کار اولیا علیهم
بهاء الله الابهی از قلم خب مرقوم هر یک بذکر قلم علی فائز و از سجا
فضل مطار رحمت بر افنده و قلوب مبذول اشتک نسل الله ان نبیت
منها اوراد تحائق لبیان انه هو المقدر الغیر لیلان یا محمد علیک
بهاء الله و عنایته اینمظلوم باید عیان محبتش با محبت کامل و عنایت
کبری رفتار نمود یثد بذک الأرض جبالها و اشجارها و انهارها و البحار
و امواجها و الشمس و انوارها و لکن بعضی عهد و فارق استند و حبش را
قطع نمودند و در مدینه کبیره عمل نمودند آنچه را که عین محبت کرامت
و عبرت مخلصین و موحدین جاری گشت از حق میطلبیم تو را امید
فرماید بر استقامت کبری تقوم علی خدمته الامر با استقامت
لا تمتر صنفوا الأرض ولا جنودها یا نیل علیک بهاء ربک

انکلا

ابجلیل در لیلی و ایام اضراب عالم را بعدل و انصاف و امانت و دینا
امر نمودیم و وصیت فرمودیم و لکن کثری هوی را بر بدی ترجیح
دادند و بغی و فحش را بر بر تقوی این ایام یک صحیفه مقدسه مبارکه
که حامل آیات و الواح الہی است مخصوص شیخ ارض صا یعنی ابن باقر ارسال
نمودیم که شاید نجات وحی و عرف معروف او را از منکر باز دارد و از ما عند
یا عند الله جذب نماید سبحان الله آیات خارج از احصا نازل
و بنیات امام و جوه ظاہر ساعت و شراطش و قیامت و سراسر
با هر قلنا یا شیخ ان تخاف من ایمانک فاحفظ اللوح فی جیب کتک
اذ سلمک الله فی موقف الحشر بائی شیئی آمنت به اذا اخرج اللوح
و قل بهذا الكتاب المبارک العیز بنیج اذا ترفع ایادی الممکنات
الیه یا خذون و یضعونه علی عیونکم و یجدون منه عرف العنایه و الا لطف
و ما لا یعرف احد من الاولین الاخرین یا محمد علیک عنایتی امر ثبانی ظاهر سجد
که حج و بر این خاضع و خاشع و طائف حول و کن جباب اعمال کل را منع نموده و محرم
ساخته از حق بطلبید کل را باید فرماید و توفیق بخشد تا در ایام ظهور از تجلیات
انوار نیر فضل و عطا محروم نماند اگر چه الیوم مقریات نفسیه در ستر
نار نسته و بقضا افزوده سوف یظہر الله ما کان مکتونانی صدور
المؤمنین این ایام ایام ظهور ما نزل الرحمن الفرقان است

ذکر ارسال اللوح

قوله تعالى انما انك مثقال حبة من خردل فكيف ضخرة او في السموات او في الارض
 يأتي بها الله ويحسين لوم ظهور خائنه عين وخافية صدراست ارحق
 ميطلبه اوليايش را حفظ فرمايد و از شرف نفس غافل صراست نمايد انه على كل شيء قدير
 البهائم من الله عليكم يا معشر الاولياء وعلى الذين يحبونكم لو جهه المشرق المتلكنه
 جناب قاعليه بهاء الله الاله

ط
 بسى الذي به بدل لند الشرحت يا بخير البت
 الحمد لله الذي بدل الغضب والقهر بالرحمة والنصر وقدر لكل قطرة من دماء
 شهدائه خلقا النصره امره المبرم الحكيم والحمد لله الذي رفع علمه الا
 مرة بامنائيه واصفيايه واخرى باعلائه انه هو المقدر الذي لا يكتفه
 ارادات خلقه عما اراد وهو المقدر العليم لله الحمد و ارادش
 براوليا در ارض يا آنچه كه سبب ظهورت اظفر ونصرت اگر انمقار
 وما ستر في ارقم جارى شود جميع اضراب عالم خود و اطائف حول مشاهده نما
 يا ايها المذكور لى العرش يوم يوم نصرت است لله الحمد ذيل
 حضرت سلطان از علمها شيعه و ارتكابات قيحه ظالمه مطهر و مقدس
 ومبرر بوده و حقيقه بايد جميع اوليا كمانى السابق ارحق جل جلاله
 مسلت نمايند الهى الهى اسلك ببايك الكبرى و ظهورت
 خلعتك

ظلمتك في ناسوت الانشاء وبالذاتى المكتونة في معادن الجسد وباشمار سدا
 غياتك في البلاد ان تحتض خضرة سلطان بقدرتك سلطانك ثم ايداه
 على ظهار العدل ليستضي بنوره الآفاق ثم افتح يا الهى على وجه باب فضلك
 وغناك وجودك وعطائك انك انت المقدر العزيز الوهاب

نامه انتخاب كه در ذكر بعضى امورات نالايقه از خائنين بوده امام وجه قرائت
 شد طوبى لك ونعيم لك چه كه در جميع سنجى نظرى و بذكر خير ناطق
 ادب از سجده انانت عند الله مقبول ارحق بطلب بيد عباد اران
 طراز مبارك نيز محرم نفرمايد انه هو السامع المحيب هر روز بايد اوليا
 واصفيا تمام بهت بر نصرت امر الهى قيام نمايند و لكن بحكمت بيان نميظلم
 در ليالى و ايام مقربان باب فضل عطا را وصيت ميفرمايد بر صلاحيكه سبب
 عمار عالم و تهذيب نفوس محم است بايد از اموريكه عرف فساد ازان
 تجتنب نمايند و بهيچ وجه دخل نشوند حال بر كبرى از امر اى رض واضح معلوم
 شده كه اين ضرب جز باصلاح و با تر تقع به الدوله و الملكه ناظر نبوده و نيستند
 و حضرت سلطان بنفشه بر اين فقره آگاه و هم چنين حضرت نايب سلطنه
 ايداه الله و لكن اظهارش را مصلحت ندیده اند يا ايها القائم امام الوجبه
 و الطائف حول العرش اين ايام مخصوص شهداى ارض يا اركلة
 نازل شد آنچه كه عرش بدوام ملك و ملكوت باقى و برقرار است و ارادش
 بران نفوس مقدسه آنچه كه روح الايمين مع ملائكه مقربين نوحه نموند طوبى

طعم و نعیما لهم استقامتی از آن نفوس مقدسه ظاهر که سبب حیرت
 ملائکه اعلی گشت یکفقره از آن سه فقره ارسال شد و بعد دو فقره دیگر
 ارسال می شود و کن اخباریکه سید بهر یک مخالف دیگری بود در بعضی
 از ظلمهای وارده و از ظلم اعلی مطابق آنچه ذکر نموده اند جاری و نازل گشت آنچه
 که آثار و میراثش در هر ایوم ظاهر شده و خواهد شد لعن الله اعدا نصرتی نمودند
 که شب و شب نشسته و ندارد سبحان الله خیرت کبری راجع عظم
 شمرند از حق شیوعی طلبند که شاید بر آنچه عمل نمودند آگاه شوند
 دوستان حق طار از قبل مظلوم ذکر نمایند تا کل بنور ذکر الهی متورقند
 شوند لوحی هم مخصوص حضرات ائمان عظیم بحسب الله و رحمته و
 عنایت و سایر احوال عالم نازل باشد و الله ارسال میشود در جمیع احوال
 بانتهائات مشغول باشند و مجالس و محافل را از تفحات عنبریان مجادای
 الله یوئیدک و یوقفک و هو المشفق الکریم البها به مشرق من اتق بها عننا
 علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا الشبها الذي به ارتعد
 فرائض کل مشرک ایم احمد لله العلیم حکیم متعالیه
 هو العلیم

[وارده]

بطلستک

قد ذکرک من هاجر الی الله الذی قطع البر و البحر الی ان ورد و سمع نداء المظلوم
 فی رجب

بشراف اعزاز

فی رجب ذکرناک بهذا اللوح لبسید لی تشکر ربک الذی خلقتک و غفرک
 و عرفک سید المستقیم طوبی لمن حبس فی سبیلی و جد عرف غایتی
 و فاز بذكری و لوحی المشرق المنیر یا مرتضی انا نوصیک الذین
 آمنوا بالآستقامته علی هذا الامر الذی بقطعت الاشیاء الملك لله
 رب العالمین البهار علیک و علی من معک نفاق الذین کفروا بیوم الدین
 کفر و ایوم الدین کذلک نطق العلم فی اللجن الام عظم
 ویل للمشکرین و لکن جامل مرید متعالیه
 جناب حاجی یوسف علیه بها الله

بسمی الذکر العلیم

کتاب ازله المقصود لیهی فی الناس الی صراط المستقیم و یقر بهم الی مقام
 تنادی فی التدرج الملك لله رب العالمین یا یوسف اسمع التنا
 من شطر المظلوم انه یدکرک و یوئیدک علی التقرب الی الغایه بقصوی و الذررة
 العلیا المقام الذی استقر فی عرش عنایت ربک الغفور الکریم اشکر الله
 بما و تقفک علی الاقبال ذاعرض عنه کل عالم عبید قل طی طی انا
 عبدک و ابن عبدک قد اقبلت الیک و اردت من بحر جودک ما یجلی
 منتقعا عنک و ناطقا بشانک و طائرانی هو انک اشهد ان
 بحق شانک اخذنی و سلطت علی انک اسکرنی اسکرک بلحاظک

فذلك وبالامر الذي بسحرت الكائنات واجتذبت الممكنات
 بان تنزل علي من سما عطاك ما يطهرني من شبهات الذين انكروا ظهورك
 وجادلوا بايانك وعضوا عن شروق صفاتك مطلع اوامرک ای رت
 قدر لی سجدک ما يجعلني ثابتاً علی امرک وخدمه اولیاک لکن انت المقدر
 الغفور الرحیم
 جناب ملا محیش علیہ بہا، اللہ
 ہو الناظر من افقہ الی

یا ملا اسمع نداء مولى لورى من شطر اسحق انه يقربك الى الله ويطهرک
 عن لصیان وبقیک کوشر کجیون من ایدى افضل لعلک، انه هو العیز
 الوهاب قد ازلناک فی هذا لیل ما یجذبک الی اللہ رب الارباب
 قلبا ملا، الفرقان افقوا عیونکم قد اتی الرحمن بصدرة و سلطان ایامکم
 ان تمنکم شبهات البشر عن المنظر الاکبر او تخوفکم سطوة الظالمین
 الذین نقصوا المرق شانی المآب انک اذا سمعت نداء المظلوم و سرت
 حقیقی المقوم باسمی تقیوم قل اظہی اظہی لک الحمد بما سمعتنی ندائک
 وارثینی انما ازلتک الاعلی اسئلک بالکلمة التي بها انجذبت الأرض
 والسما بان تجعلني من الذين ما منعهم شيء من الأشياء عن التوجه الی

انوار وجهک یا فاطر السما و ماک ملکوت الاسماء ای رت تری عبراتی و تنبع
 زفراتی اسئلک بخیف سدرتک و خیر ما عنایتک بان توفقی علی ما
 وترضی ایرت انا عبدک و ابن عبدک معترفا بظهورک و اقدارک عظمتک
 و سلطانک اسئلک ان تخبني عن کل خیر ازلتہ فی کتابک و قدرته
 لاصفیاک انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت العليم حکیم تمامہ
 جناب و رقا علیہ بہا، اللہ الایہی
 هو المقدر علی ما تشاء و هو المحصن القیوم

یوم اظہی بنفہ ندا ینماید و من علی الارض باقول علی دعوت ینفر ما ید این
 یوم در مقامی نور سی ساطع مقربین را بصراط مستقیم راه نماید و از بناء عظیم
 آگاهی بخشد یا او او علیک بہائی عنایتی در این جین احد اعضائی
 الذی ستمی بضیائی الصحیفہ کجرا، حضر و ذکرک ذکرناک بایات احاطت
 من فی السموات و الارضین و در مقام حسری این یوم کوشر حیوان است
 از برای من فی الامکان اوست سلسیل حقیقی و کوشر مغنوی تشنگار
 ازید عطا عطا فرماید آنچه را کہ سبب حیات سردی است قل ہنیئا
 للتائبین یا را علیک بہائی عنایتی جمیع عالم از برای عرفان این یوم
 مبارک خلق شدہ اند و لکن اکثر اهل عالم محروم الامن شاء اللہ
 ربک و در مقامی اوست دارای دفتر عالم و نزد اوست ہزار اھم
 مرہ ترا ہستویا علی عرش البیان و یعلم الناس بالقریبکم و

يعرفهم وينفعهم واخرى تراه متوجها للاحزاب كاتمه كذلك نطق
 قلبي الاعلى في هذا الحين المبارك لمسبين واكراسراين لومم ذكرشؤ
 كل رانصعق نبي الامعدودي ياورقا عليك بجهت اللهالك
 ملكوت الاسماء احمدتد فائز شدي عمل بمنودي آنجه راكه در
 حضور القاشد طوبى لك ومن سمع نذالك في امر مولىك
 مكرتاين ايام ذكرت لم اعلى فائز شدي سئل الله ان يؤيدك على تخير
 القلوب باسم ربك العزيز المبوب يا عزيز لدى العرش
 مذكوري وبعنايت فائز يا روح الله اشكر الله بما ايدك ووقك
 واحضرك واسمعك نداء الاعلى في افقه الاعلى بجهت
 عليكم وعلى من يحكم وسمع قولكم فهذا الكتاب العظيم ^{تمت}

سمع هربك ولباني نفسي رها في امري
 وحبتي جمالي المنسبر
 جناب وقا عليه سبحان الله

المشرق من افق اللوح

ياورقا قد حضر ما ارسلته الى العبد يحاضر لدى العرش وفاز باصغاء ^{المظلوم}

في هذا المقام الكريم ونجيبك بهذا اللوح ان ربك لهو لمشفق العزيز العليم
 ذكرنا س بايامي عتر قهم ما ينبغي لهم في هذا اليوم الذي نصبت رايه انه لا اله الا
 انا العزيز العظيم البهائم عليك وعلى من يسمع قولك في هذا الامر البدرج
 لمحصص على من في الارض والسماء ^{تمت}

قد حضر لدى المظلوم كتابك وذكره العبد يحاضر لدى لوجه وفاز باصغاء من
 عنده ام الكتاب سمعنا ناديت به الله طوبى للسالك بما اعترف
 بما نطق به ان العظمة قبل خلق الاشياء انه لا اله الا هو العزيز الوهاب نشد
 انك وجدت نفحات الوحي واقبلت الى الافق لا اعلى اذا عرض عنه علماء
 الارض وفقهاها في يوم نادى المناد الملك لتدرب الارباب انك اذا
 فزت ببيان ربك الرحمن قل لطي لطي انت الذي بايانك تحركت
 افلاك الوجود ويجودك نظمت لنا بحملك يا مالك الغيب والشهو اسلك
 بانوار وجهك وسرار كتابك وياسمك الذي به نخرت ارضك وسمائك
 بان تؤيدني على ذكرك وثنائك وما سبقي به ذكرى في زبرك والواحد اى رب
 اجد عرف ظهورك انه اخذني على شان اقبلت اليك ونطقت بثنائك
 اسلك بجر ايانك واشتاقات انوار تير امرك بان تقدر لي
 من قبيك الاصله خير الاخرة والاوسل وبعجلني في كل الاحوال قائما

على خدمتك وناطقا بذكرك ومقبلا الى افئدك ومتوجها الى انوار وجهك
اي رب تراني مقبلا اليك متشبها باذيال رداء رحمتك انك
بان لا تخبني عما عرفت انك انت المقدر العزيز الفضال متشبه

١٥٢

بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الاعظم

سبحانك يا ارحم الراحمين يا معبودي ومعبودي تسبحند آجاباتك ويركي اوليا
انهم لا يرون لفسهم من كثر الاشياء والابيان ولا عمل ولا مال لا يحولك
وفضلك وعبادتك ولا تجمع عندهم زخارف الدنيا الا ويكون قصدهم
الانفاق في سبيلك ولا يجنون شيئا من الاشياء الا لاعلاء كلمتك
وارتفاع امرك اوليك اصفياك بين خلقك وامنائك في بلادك
لا يقعدون الا بابهم ولا يقومون الا بذكرك ولا ياكلون الا او يكون ممتزجا بذكرك
وحمرك سبحانك يا مضاف الملاء الا بان تقيدهم في كل الاحوال كما
يتختم من قبل ليطهر منهم في كل حين لصعب اليك ويكون معطر اجرت
رضائك ثم سبحانك يا سلطان العطاء وما لك ملكوت السماوات
الاحلى وايات قدرتك في ناسوت الانشاء بان تنزل على من قصر امره
على ذكرك وشانك بين عبادك وقام على خدمته امرك من سماء فضلك
امطار كرمك ورذاذ وجودك واساكيب غيايتك انك انت المقدر

علي

على هاشم لا اله الا انت الاعظم الحكيم متشبه
هو سامع المجيب

قل اظهي اظهي كلم من زوات صدت في ايامك وكمن عبرات لنت
في هجرك وفراقك اي رب تتمع ضجج مشتاقين صرخيم في ايامك
هم الذين ذابت اكبادهم من نار حرك وحترقت قلوبهم في بعدك
اسلك بنور وصالك ونفوذ امرك الذي احاط ببلادك وديارك
بان تقدر للاملين بحضور امام وجهك والقيام لدى باب
رحمتك اي رب قد خلقتهم لاصفا كذلك ومشاة انوار اجسامك
اسلك بجدك الذي احاط الوجود بان لا تمتنعهم عما خلقتهم له اي رب
المقبلين اقبلوا بوجه نور آ الى مقامك والمقبليات في بيتك
يا مولى لورى ورب الآخرة والاولى ان تمنعم يا ارحم الراحمين
فضلك باى باب يتوجهون اسلك يا مالك القدم بالاسم الاعظم
الذي استوى على عرش لبيان في قطب الامكان بان تقدر
لعبادك وامائك ما تقر به عيونهم وتفرح به قلوبهم وتطمئن به نفوسهم
انك انت الذي باسمك نصبت رايه لفي فعل ما يشاء او علم يحكم ما يشاء
وانك انت العزيز الحميد اي رب ترى الموحد بين اليا

المشكرين وماورد عليهم من طغاة خلقك وبقاة عبادك انك بان
تخطم بجنود قوتك و صنفوف اقتدارك ثم اكتب لهم ما ينبغي لهم
كرك او بجر صمتك وشمس جودك انك انت اعلى المشفق الغفور الكريم

هو الناظر وهو سامع وهو المجيب

اي مقل الى الله ندای ملك اسما را در اين ليله بلكه نور پان عالم را در روشن
مموده بشنو لعنوك خود را از اهل دانش بنشین میسرند با صفا
قلم فائزانه و با و بات اعم مشغول دسترون و عصاره ضربی از احزاب
که خود را اعلیٰ الخلق می شمرند و اتقی العباد میباشند یعنی حزب شیعه
نزد ظهور محک الهی از اجبث ناسخ خسر هم شایه گیشد در یالی و ایام مبارک
عند ذکر اسم قائم قیام می نمودند و عجل الله فرجه منکینتند و نتیجه اینست
کذب عجل الله فی نعمته شد کل بقراجع الامعدود چنانچه لفتوا
آن لعنوس از عالم و جا اهل در اطفاء نور الهی کوشیدند و مطلع آیات
شهادت نمودند سبب علت این ظلم اکبر آنکه لعنوس کذاب با آن حزب
مردود متحد گشتند و بسد هزار حیل و مکر ذکر ناحیه و جا بلقا و جا بلصا و
امثال آن بمیان آوردند بقصص کذب در قلوب و روس فرقه غافل و
نمودند و الی حدین سخن منتظرند که از جا بلقایی موهوم این امر معلوم
ظاهر شود بیهات بیهات حال هم لعنوس کی چند از نا عین

در ارض

در ارض کاف و را بر اعراض و انکار قیام نمودند و در صد و ترتیب امثال آن
امور موهوم بوده باشد انقدر ادراک ننموده اند که امر روزیوم الله است
و در جمیع صحف و زبر و کتب این یوم این نسبت کبری معروف مع ذلک
مجدد با سامی قبل تثبت نمودند بگوای ملحدین اگر حزب فرقان از آنچه بان
تمتک بودند شمردیدند شما هم خواهید دید قل اتقوا الله یا قوم و لا
تکونوا من الذین هم لا یفتقون بذا یوم لا ینکرفیه الا الله وحده و اولیاءه الذین
قاموا علی الامر باجره المبرم بحکیم بگو امر و زکتاب عالم کفایت ننماید مگر این
کتاب ظاهر بامبرسین امر و زاتم الکتاب ناطق او مکمل طرز ظاهر و مبین
جمیع امور معلق به اراده اش بوده و خواهد بود حضرت ملک لفظه اولی
بانا اول العالین ناطق و این قوم پجیا در اضلال عباد و ساعی و جا به
طوبی کک بما شربت حیقا لا استقامه من کاس پان ربک حکیم ان حفظ
هذا المقام با سبی منقطعاً عن الذین کفروا بالله رب العالمین قد حضر العبد
الحاضر لدی الوجوه و ذکرک عند مولیه ذکرناک بهذا الذکر السدید رأینا اقبالک
و سمعنا ذکرتک اجیناک بایات لاحت من انقها شمس فضل ربک المشفق
الکریم البهائم علیک و علی کل ائمت متقیم متدبره

المجسط علی فی الارض و السماء
بمحمی ایمن من الارض و السماء

کتاب نزد الله با حق و فی امیر الناس بالعدل التقی الله لولی الوری فی قبضه ملکوت الامر حق

وفي ميسنة ارضه من في السموات والارضين كقولنا على حفة الاخرة وناظرا بنا
 رب العالمين كم من عبد اقبل ثم عرض من ثم كغزوكم من عبد اشرق من افق
 الاستقامة باقدا رخصت لداغماق الذين عرطوا عن صراطها مستقيم كن ناظرا
 الى لافق الآلا وسارعا في الخيرات كذلك يا عرك منترك لايات من لدن قوتى قدير
 طوبى لك ولمن عترف به الله وشهد بما شهد لسانه قبل خلق من في السموات
 والارض انه لا اله الا انا المقدر القدير انا زنا سما لبيان نبير العرفان طوبى
 للفائزين يا صر الله ان اتمعت آء الذي ارتفع من شطرا عكا انه لا اله
 الا انا الامر بحكم الاتعب والاياه هذا ما حكم به القلم الا اذ كان في سجنه العظيم
 كونوا على شأن لا تخفكم امت دار الذين عرضوا على الوجوه وعملوا ما نوح بر الرو
 الامين البهائم المشرق من افق سما وعنايتى عليك وعلى الذين فازوا بهمة النبأ
 العظيم تعاليم

ما عرفت

بنام آسمان معانی

حق ظاهره وازا فاق اقدار شرق بگو بلا خطه مانسب که چگونه عالم را
 بحركت آورده امينت زلزله آن ساعت که ظاهر شده و همه را اخذ نموده
 الامعدودى از ادلاى وجه الهى وسبب اعراض عالم علمای عصر بوده
 خود ميگويد حضرت قائم بکلمه نطق بغير ما يده نقباى ارض که اعلى خلقند
 اجتناب بنمايند مع ذلك خود بجات عظيم قيام نمودند اگر چه
 تفكر نيز نمودند آينه از اجتناب نقبا متذکر مى شد و خود دعوى
 علم واليقان نمى نمودند و بر مطلق اسما وصفات مقصود عالميا

وارد

وارد نميآوردند آنچه را که رعد نوحه نمود و سحاب کربست اليها المشرق
 من افق سما جبروتى عليك وعلى كل منصف النصف فى امر الله رب العالمين
 هو الناطق من ملكوت لبيان تعاليم

آنا كذا ذكرنا الذكر ومرتبه وثنى عديدا اذ اطلعت من الغرقة النورا، طلعت على هبة
 احورا، سئلت عن الذكر ومقامه اذا خرجت طلعت على
 وقالت انه هونا رحمة الله واذا تجلت على طورا بحال ظهرت الكلمة العليا
 صورته انه لا اله الا انا المقدر لسجون اذ انا من عن وانما طلعت اخرى وقا
 هل مثبت على تقدير حكم التجو، قل اى ورتى لمهين القويم انه فى هذا حين بنا دى باعلى
 النداء فى سجن عكا ويقول يا اله الوجود لك الحمد يا شرقت ديارك بقدرتك
 وزيتها بنام فخر ظهورك اسئلك بان تقدر لمن قبل ليك شرب رحيق
 وحيك وسمع مذاك ما ينبغي لسما كرمك شوم جودك اى رت قد غرت
 سدره الرجا، وفى افدة حببتك لا تمنع عنها فوات رحمتك ولا تقطعها
 من سيوف اعدائك انك انت المقدر العظيم بحكم طوبى للبصير را
 افقك وسميع فازنداك لمبين نطق بذكر الك الغير المحبوب
 الحمد لك يا اله الغيب والشهو وما لك الوجود تعاليم

بسمي امين على الاسماء

بذليل فيه شرفت شمسان وهطلت امطار العرفان وماج بحر العلم

و باج عرف الله المهيمن لقيوم قد كنا صامتا قننا ونطقنا وانطقنا الاشياء
 على انه لا اله الا انا الحق علام الغيوب هذا يوم بشره رسل الله من قبل
 ونطق ثنائة لوح المحفوظ قل يا معشر البشر اتقوا مالک القدر ولا تنكروا الذي
 به اقبلت القلوب الى العزيز الوود وضعوا ما عند علمائكم اجملا وخذوا ما امرتم
 به في هذا الكتاب المشهود تالله ان الكتاب ينطق والقوم هم لا يسمعون قد صا
 الصخرة وارتفعت الصيحة نطقت الاشياء والقوم لا يفقهون طوبى لادن
 يا منعت الاوامر ولعين حجتها شبهات الذين كفروا بالله مالک الوجود
 انا ضيک بالحكمة البيان وبما يقربك الى المقام المحمود اياک ان تمنعک
 سبحات القوم عن يوم الله مالک الغيب والشهو كذلك اظهر اللوح
 آياته والتوراة لتشكر ربک المهيمن على ما کان وما يكون البها الطاهر
 اللامح اطع من اذق لفضل عليك وعلى الذين منعم شي من الاشياء قبلوا
 الى الاقوال الاعلى وقالوا البتک لبتک يا مقصود العالم ببتک
 لبتک يا منظر الظهور ^{تعالى}

هو السامع البصير
 نفسی که الیوم باسم حق خود را از بند سخلق فارغ و آزاد نمود و از لسانی صلہ
 بحر غیبات الهی است هیچ وصفی باین مقام نرسد چه که او صاف محمد و
 بجد و نفوس و کن این مقام علی از ادکار و اوصاف و در مرتبه و
 مقام

و مقام علی از حسام مبرا لله بحمد از حق بیان باسم محبوب امکان آشا میدی
 و این همان حق است که لازال محسوس بوده و از کل مستور در این ظهور است
 اصبح اراده اظهر تمش را برداشت و فرمود هلموا و تعالوا یا اهل البها
 و هلموا و تعالوا یا اصحاب سفینتی اصمرا و هلموا و تعالوا یا اولیاء الله
 یا قلوب الی الاقوال الاعلی انک اذا فرغت بندانی و اثار قلمی قل اظنی
 فراقک اشعلنی و محرک قابض روصی و البعد عن با طربک اعلى عدوی
 اسلک یا من بند انک سرع لمقرتوبن الی مقرفه الالفاق ارواح
 فی سبیلک واجتذبت افده المخلصین من نفحات بیانک فی ملکوت
 عزک بان تجعلنی فی کل الاحوال منجذبا بآیاک مشتعلنا برسد رتک
 و متحرکا بارادک و متکلمنا بایقرب الناس الی باط انک ای رب
 لا تمتع قاصدیک عن بحر عطائک و لا عاشقیک عن ساحة قربک انت
 الذی بند انک قام اهل القبور و نفخ فی الصور و ظهر ما کان مکنونا فی علمک
 و محفوظا فی کثر حکمتک اسلک ان لا تحب عبدک عما قدرته
 لا صفیائک و امنائک انک انت المقدر العليم حکیم و فی قبضتک
 زمام من فی السموات و الارضین ای رب ایدنی علی ذکرک کن بین عبادک
 بالحکمة و السبیلان و تبلغ امرک بین الادیان اسلک یا اله الکائنات

ومرتى السمكات بان تظهر منى بجودك وقدرتك ما ترتفع به
اعلام ذكرك وشانك تنتشر به ما نزلت في كتابك انك
انت القوى القدير وبالاجابة جدير ^{مقابلة}
عزيز الله عليه ^{مقابلة} بحسب الله

بهي المشرق من افق سما البرهان

قد سمع المظلوم نداك واجابك بما كان للاراضى لطيفة المباركة
رذاذ الرحمة وللرياض المعركة نعمة العناية ولسما لبس الثمن الايقان
وللعطشان كوثر الجيوان لاهل لجهت راحة الرحمن اشكر قلمي
الاعلى انه ذكرك بما يكون باقيا بدوام ملكوت الله رب العالمين
روح الله عليه ^{مقابلة} بها والله

بنام انك نيهان است دريني كه ظاهر هويدا

انچه سان فواد بان لظن غمود بشرق اصغافانر قل الهى الهى
لك الحمد بما خلقتنى بكلمات العلياء وظهرتني في آياتك يا مولى الولى
ورب العرش والثرى اسلك بالسيفنة التى استوى
عليها البحر الا ^{عظم} وبامرک الذى به سخرت العالم بان تجعلني

ساكناني ظل قباب حمتك وسما فضلك ثم قدر لي ما يقربني اليك في كل الايام
ويؤيدني على نصره امرک انك انت الغنى المتعال لا اله الا انت العزيز الفضال
ولى الله عليه بحسب الله ^{مقابلة}
هو الناطق في ملكوت البيان

طوبى لك بما اقبلت في اول آياتك الى ربك رب العرش العظيم قل الهى الهى
تراني مقبلا الى سما ظهورك وناطقا بثنائك وآياتك ومعترفا بما اشرف
من افق ملكوت عرفانك اسلك بان تجعلني مؤيدا على نصره امرک
واعلاء كلمتك بحيث ترتفع راياتك في دنك وديارك انك انت مولى
العالم ومرتبى الامم لا اله الا انت القوى القدير ^{مقابلة}

هو الاقدس الاله العظيم

شجده الله لا اله الا هو الذى ظهر باسحق انه لهو الكثر المخزون وتسلم المكنون
والعز الجليل المستور محبوب ما كان ما يكون طوبى لنفس درك آياته
وسمعت نداه وفازت بالطاقة وقامت على خدمته بين العباد وناوت
بثائه في البلاد لعمرى انهما من اهل بجة العليا والملاء الا كذلك قضى الامر
في الحقيقة من قلم الاله الذى به نفخ في الصور ونصق من الارض السما
الامن نقبذته يد قدرتي وادخلتني في سردق خطي وعنايتي وانا الفضال الكريم وانا
المصلى الغفور الرحيم ان الملكوت في قبضة قدرتي واسبجوت في يمين ارادتي و
النبوت مرتضات بامرى والارض انبطت باذني والنصرة ناحيت لبيتي

والسدرة صاحبة الرزقي عيون اهل لوفاء ذرفت لمصائبى وما ورد على من الدين
 كفر و ابائى و عرضوا عن جمالى و نقضوا عهدى و كذبوا شائى و نبذوا
 اواصرى و عرضوا على برمانى و قاموا على الضيق امرى من خلقى كذلك نطق
 قلبي في هذا ايل العزيز ابداع و انه يشرب العالم بطهور الله و سلطانه و علوه
 و سموه و استعلائه طوبى لاذن توجهت اليه و للسان اعترف بما نطق به
 سان الرحمن و لبصر راي منظر الله امين العليم الحكيم احمد لله رب العالمين
 هو المنادى بين الارض و السماء
 سبحان الذى ينطق فى السماى و الايام و فى العشى شياق و ينزل الآيات
 كيف يشاء على شان ما منعه ظلم فراغت الارض و لا جابرة البلاد ان قلم الرحمن
 يتحرك فكيف الاحيان و ينادى باعلى التاء فى ناروت الانشاء و يدع الكل
 الى الله فى المآب هذا يوم خبر به الروح من قبله الكليم و من بعده محمد رسول
 الذى اذا ظهر نطق الحصة و شهدت فى يده ايضا انه الا اله الا هو العزيز
 الوهاب انا وجدنا منك عرف سحت اقبلنا اليك و ذكرناك بمولى
 الازكار انك اذا وجدت عرف غنائى و فزت بلوحى قم و قل
 اسئلك يا اله الاسماء و فاطر السماء ان تجعلنى من الذين ما منعتهم نفاق
 اعدائك عن حبك و ما خو فتم زما جبر الاثقياء فى ايامك انك الاله المقدم
 عزيز الله عليه بهائى و غنائى و غنائى
 هو المشفق الكريم
 يا الهى و سيدى و ربانى تعلم بان المظلوم يجب ان يذكر من اقبل
 الى انك

الى انك و قام على خدمتك و نطق ثنايك و ساق اغناك الى
 شريعتك اسئلك يا اله العالم و مقصود الامم بان تكتب له خيرا لفته
 فى كتابك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت التامع لمجيب
 روح الله عليه بهائى و غنائى
 هو التميع البصير
 طوبى لك انت الذى فى صغرك اعترفت بكبرياء الله و عظيمنة طوبى لاقم
 و قامت على ما ينبغي سئل الله ان يكتب لك من فله الا ما ينبغي لوجود
 و كرمه فضله ان جواد كريم احمد لله رب العالمين
 هو الشاهد بخبير
 شحده الله انه لا اله الا هو و الذى ينطق على العرش اذ كان على الماء
 لهو المكنون الذى فاز بعرفانه الامن اراد الله الى العظيم انه انى بقية
 لم تضعفه شوكة الاقوياء و سلطان لا تخوفه جنود الذين عرضوا عن الوجوه
 هذا الطهور الذى به بشرت كتب الله رب العالمين اناسمعا نذائك
 اربناك و ذكرناك بذكر التعا و له زخارف العالم و لا ما عند الامم
 نذائك كل عارف بصير خذك و شر الاستقامة باسم ربك
 ثم شرب بذكر الحكيم طوبى لعبد تنور بالوار الايقان
 و و كل لكل غافل مريب وضع ما عند العالم و هذا ما ارسلناه اليك بقدرة من سبح
 العزيز حميد كذلك نطق لسان الغلظة اذ كان فى السجن بما كتبت ايدي فلينز

البهائم المشرق من افق سما جنتي عليك وعلى كل صابر وكل عالم فان الشيا عظيم

هو البصير
هو الصابرين

يا روح الله قد ابل ليك الروح الامم من سطر التجي وذكرك بما لا ينفد عرفه بدوم
ملكوتي وبها جبروتي انك اذا وجدت وعرفت قل لك سبح يا بحر العطاء
ولك الشكر يا اظرتي واطقتني في اول ايامي بذكرك وشانك انك انت

الغفور الرحيم
متعبه

هو السامع

يا ولي عليك بهائي وغياي اني الحاطي من افق توجع اليكم بنور
اشرق من افق اللوح فضلا لكم قل سبح قدوس ربنا رب العرش العظيم

والكرسي الرفيع
متعبه

لمحض على سما
هو الامين الا

يا بديع ان ابداع يذكرك في احسن احوال وبعثنا منكم وخلقكم وخصوكم وذكركم و
رحمتك قد كنا معكم في كل الاحوال وبمغنا منكم بخلوكم وخصوكم وذكركم و
شانكم اطوبى لكم لمن يحكم في سبيل الواضح المستقيم
متعبه

هو الله تعالى شأنه العناية والالطاف

يا غير الله انا وذكرك اني بذالك ان ذكري تراه حرة كالشمس
من افق سما افضل اخري كما سبل سخوان لعناق الرحمن وبارة تراضي
قد اتم اوليائي وبعثوا الامم بظلمة من اراده الله رب العالمين
متعبه

ت ضلع جناب ع ب عليها بهاء الله

هو الناظر من افق السماء
بجته

ذكر من لدى المظلوم لورقة منبت برتها اذا عرض عنه علماء الارض كلها الا
من شاء الله رب العالمين طوبى لعبد شك بان الله مولى الورى ولا
تشبثت بذيله المنير كم من عبد عرض كفضي بانه وكمن ورقة سمعت قلبت
وقالت لبيك يا مقصود المرسلين يا وقتي عليك بهائي وذكري غياي
ورحمتي التي سبقت من في السموات والارضين ان اشكري ربك بهذا
الفضل الامم وقول لك سبح يا محبوب العارفين
ورقة ضلع جناب ورفاء عليه بهائي ورحمتي وغياي
بجته

هو الاقدس الاعظم الا
بجته

شخص الله لاله الا هو والمظلوم في خزن ما رأت عين الابداع
شبهه شهيد بذلك كتابي الامم الذي رقم من قلم الله العليم الحكيم يا وقتي
يا اتمى اگر چه احزان احاطه نموده ولكن خزن عالم ملك قد اتم را از امر
منع نموده وخواهد نمود بلادر سبيلش محبوب بوده او هست ان شاء الله
ان ورقة باكمال روح وريحان بذكر محبوب عالميان مشغول المشند
حرة بعد حرة بذكر حق جن جلاله فانر شدى ان ربك لهو السامع

طوبی لک و لائک و لمن معکما من حب آل الله رب العالمین جناب و رقاعیه
 بهائی عنایتی در ظل قبای غمگت بوده دست انداز من نضر امر ربه و ذکره
 فی اللیالی و الايام یشهد بک من بنطق فی کل شأن انه لآله الا انما الفردنجبیه
 البهائم شرق من افق البقاء علی ابیک و علیکم من لدی الله المقدر العظیم حکیم
 و الصلوة و السلام الظاهر من افق دار السلام علی الذین نطقوا امام الوجوه الی ان
 صبا فی اسبیل المستقیم بحمد الله العظیم حکیم ^{مستند}
 ضلع جناب و رقاعیهما بهاء الله

هو التور من افق الطور

الیوم سدره مبارکه ذکر در ملکوت بیان کل ناطق طوبی العبد قبل آمن و
 لامه سمعت فارت آنها من فوارس مضمار العرفان یشهد بک لسان الرحمن
 فی معاد الترغیب یا و رقی طوبی لک با سمعت ندائی اذ ارتفع باسحق و
 اعترفت بطهوری اذ کان الرجال فی وهم مسبین قد فرغت بغایة
 ربک من قبل من بعد ان شکری و سحی بحمد الله مع آماة لمقبلات
 و عباده لمقبلین البهائم شرق من افق ملکوتی علیک و علی من ینیک
 الی صراطی المستقیم ^{مستند}
 بسمه العزیز حکیم

امته الله ان اتدرة نادى من البرتیه و تدخ الكل الی الله رب العالمین

و تذکر فی هذا اللیل امته من اماها لیتقر بها التمداد الی الافق الی ان هذا الفضل کثیر
 ان یا امته ان شکری با سمعت نداء الله و اقبلت الیه اذا عرض عنه کل
 غافل مرئب انه ینکر من اقبل الیه و یوئده بجود السموات و الارضین
 ان اذ کرى ربک فی اللیالی و الايام بهذا الاسم الذی به اسودت
 وجوه الاثقیاء و وضعت وجوه المقبلین ^{مستند}
 امته الله ضلع جناب و رقاعیه بهاء الله

بنام سنده پنا

ای ورقه انشاء الله از اریاح اراده سدره متحرک باشی و بذرک ناطق
 اگر آفتاب عنایت اظہی بر تو بتابد و بمقامی فائز شوی که اطوار و رقعات
 فردوس مشاهده نمائی و نعماتش را بشنوی البتہ تمام عمر
 بذر حضرت مقصود ناطق شوی و حیات بقای خود را در شنای محبوب
 عالم صرف نمائی چه مقدار از و رقعات شب و روز بذر کرد مشغول
 بودند لکن چون سدره ظاهر شد کل زرمجوم او با هم ساطاطا مشاهده
 شدند الا من شاء ربک قدر این ایام را بدینید و در کل حال شکر
 باشید چه که شمارا آید فرموده و اذ کاس عرفان نش نصیب عنایت نمود
 جمیع آنچه در عالم است با نیتقام معادله نماید یشهد بک من بنطق

باشحق آله لا اله الا هو العليم الخبير البها، عليك وعلى التي آمننت بالقرآن
الله ضلع جناب عاب عليهما بها، الله

مقابلة

بنام دانای شنوا

امروز روزی است که جمیع اسما و جمیع اشیا با علی التذآ، ذکر نمایند عباد
و اما، را بطور مطلع حی و مشرق الهام بشارت میدهند و کن کل لک
هموی از مالک عرش و ثری منع نموده مگر نفوسیکه بقوت هم اعظم
حجبات احم را دریند و باقی توید توجه نموند طوبی لک با سمعیت
و عرفت و اقبلت الی قول الظهور و ویل لکل آله عرضت عن المهرین
از حق مطیلم جمیع درقا را بر جان سده فائز فرماید و از بحر خود محروم
نماید امروز علو و دو فقر و غنا و حسب و نسب و ضعف و قوت
مشاهده میشود هر نفسی محبوب یگانه را شناخت اوست صاحب
ثروت حقیقی و مقام معنوی الیوم مثل ملکه آفاق در راحت حق
قد خردی و فریاد آشته و اندازد چه که با هم حق ناطق است و در کل جمیع ایام
مالک انام را میخواند و چه مقدار از زخارف که در ترویج ملت خود صرف
نمایند مع ذلک از آفتاب ظهور محروم است و از حق که بزرگ او مشغول است
ممنوع حال بمقام خود و مقام و رقائی که بدر میتمسکند از ناطق باش
و قولی لک الحمد یا محبوب العالمین و کالتشنا، یا مقصود

العافین و کک العطاء یا وله قلوب اشتاقین مقابله

هو انا یا خبیر

قد ازلنا الآیات و اظهرنا البیتینات و ارسلنا من سما لیبیان بائدة العرفان
طوبی لمن فاز و ویل للعافین امروز آمده در کل حسین نزل و نعمت از سما کرم بنیاد
غیث هائل طوبی از برای نسو یک با من عطیه کبری فائز شدند و از حق مختوبانم
حق جلالت نوشیند در این حق اثرها مکنون حکمتها مخزون وجود از ما سوی الله مقصد
نماید و در هر عین بر نما مجتهدش میفراید بنابر بقای فائز فرماید که غیر حق را
مفقود و معدوم مشاهده نماید بذا من فضل الله رب العرش العظیم لازل در است
اقدس مذکور بوده هستد این فضل عظم را بغایتش حفظ نما و از اساقین و
غائین مستور دار کذک نطق القلم از کان المظلوم فی حصن متین بجهن متین
هو انا یا خبیر

هو انا یا خبیر

قل طی طی فضک اخذنی و حمتک احاطنی وجود ک اعانی و
جنودک نصرتنی و عشقتک هدانی و شوقک دلنی و حبک اشهدنی
و و ذک عرفنی اسلمک یا مقصود العافین و محبوب المقربین بانوار وجهک
و اسرار علمک و نالی بحکمتک بان تبت کی بسته لاصفیائک و امنیائک
الذین سعو الی نقابک و سمعوا اندک و شهدوا بما شهد به لک
یا مولی الاسماء و فاطر السما و انک انت الغفور و انک انت العطوف و انک
انت الرحمن و انک انت الرحیم لا اله الا انت الشفق لفضل لک کریم مقابله

هو التاطن امام الوجوه

شخص الله رب العالمين قد جاء الوعد واتى الموعد بلطان مسين قد
 شرع الشرايع وانزل الكتاب واظهر صراطه استقيم قد نطق امام الوجوه
 واخبر الكل بنباه العظيم طوبى لك بما اردت المعروف في ايام ربك
 رب الكرمي الرقيق اذا اجتذبتك صير قلمي شربت حقيق له بيان
 من كائس عطائي قل اظهي اظهي لك الحمد بما تقيتني كوشع فانك وعترتي
 مشرق ايتك اسلك بالذين طاروا في هوا قربك وانفقوا ما عندهم
 لا علاء كلمتك واصغارا اركبان تجعلني منقطعاعن دنك ومتمسكا بحبل علك
 عم شمسك يا مالک الوجود ودين علي الغيب والشهود بان تجعل في كبرى اثر من عندك
 ونفوذ امر جانك ليهدى عبادك الى صراطك العظيم وتغير بهم الى امرك الاقوم
 انك انت المقدر على ما تشاء لا الاله الا انت المهيمن القويم معايشه

ت. جناب وقا عليه وآله

هو الاقدس الابهى

قد خلقنا العالم ليوم ظهوري فلما اتى بالحق كفى بالله رب العرش العظيم
 من الناس من واصيناه بالاستقامة فلما ارتفع لتعاقب عرضوا تبجح
 منون بنية ولا كتاب منسوخ كذلك نقض لك لتطلع بما ورد علينا
 من الغافلين انك قومتم من العباد بالاستقامة الكبرى للتلايزل قد فهم
 عن صراط الله العليم الحكيم انهنيا لك بما اجنب شر المعاني من هذه التدرج
 التي

التي ارتفعت باسحق في هذا المقام الكريم اليها عليك وعلى من شرب الكوز البديع
 هو الناظر من انقلا

هذا يوم في غرقت البحور في البحر العظيم الذي زامام وجوه الايم ونطق كل قطرة من باع
 النداء الملك بدين يوم قد ايسم ثغر الطور في هذا الظهور الذي بنسبت
 اعلام الشرك وارتفعت رايات التوحيد اعرا من لبي الله مالک الوجود
 قلب قوم وقد تصنع عرفان الرحمن في الامكان اياكم ان تمنعكم حجاب
 العالم او نحو فلم سطوة الذن كفر وابطا شاهد المشهود قل تقوا الله يا قوم
 ما لله قد اتى اليوم الذي شر به رسلا الله واصفيا ضعوا ما عندكم وخذوا
 ما ظهرا باسحق ولا تتبعوا كل جائل مردود قد فتح باب السجود على الوجود
 وما ج بحر الكرم في العالم اقبلوا بقلوب نورا ولا تكونوا من الذين يظلمون
 قد منعتهم الظنون عن سلطان العلوم والموهوم عن الله من المهيمن القويم
 انظروا يا اهل الارض تفكروا فيما اشركوا من افق ارادة الله مالک
 هذا البيت المرفوع قد حضر به حاضر كتابك واعرضه لذي المظلوم
 اجبتك بهد اللوح المحبوب الذي ينادي في ناسوت الانساويدع
 الكل الى الله رب العرش الشري طوبى لسميع سمع واجاب وويل
 غافل مجبوب قل سبحانك اللهم يا الهي تراني منقطعاعن
 دونك ومنجد يا اياك وناظرا بياك وقائما على خدمته ك

هذا اليوم في غرقت البحور في البحر العظيم الذي زامام وجوه الايم ونطق كل قطرة من باع

أنت ملك بالسر المكنونة في علمك والآثار المخزونة في قلبك بان
 تؤيدني وابني علي التوجه الى النور وجهك ^{لنتشبت باذيال}
 رحمتك ثم قدر لنا يا مقصود العالم ومولى الامم ما تقرنا اليك
 وخير الآخرة والأولى أنك انت مولى الورى لا اله الا انت
 القوى المقدر القدير ^{مفكر}

هو الناطق من اثنى الملكوت

كتاب انزله مولى العالم في نجه الامم ويشرفه الامم بما
 اشرق ولاح من اثنى غايه الله رات العالمين اياكم ان تمنعكم شئونا
 اخلق عن اثنى ضعوا ما عند الناس مقبلين الى الله الظرف انخير اياكم ان
 تحجب حجاب العلماء او تحوكم سطوة الاعراء خذوا كالمسيمان باسم الرحمن
 ثم اشكروا منها في ايام الله العزيز حميد قلنا لله قد اتى الوعد وظهر الموعد
 سلطان لا يقوم مع جنود العالم ولا سطوة الامم ان اتم من اعانين
 كذلك نطق قلمي الاعلى اذ كان النور مشرقا من اثنى البلاء ان اشكر الله
 بهذا الفضل العظيم اياك اياك ان يخونك ما عند القوم او تحزنك
 شئناات الظالمين ان نصر ربك بمجنود الحكمة والبيان
 وصفوف الاعمال الاخلاق كذلك يا معرك الامر يا حكيم
 طوبى لك وللذين فازوا بكلمة الله في ايامه وويل لكل غافل بعيدا

البهاء

البهاء المشرق من اثنى ملكوتى عليك وعلى الذين تشبثوا بذيل الله
 الواحد الفرد العزيز الجميل ^{مفكر}

ت ورقا عليه بهاء الله

لمسبين في ملكوت لبيك

كتاب من لدنا الى الذي اقبل ومن بالمهملت يتوم الانتظر الا الاثنى
 الاعلى هذا المقام الذي منه اشرق النور الاظم من اثنى العالمين
 انه لا اله الا انا الظاهر الباطن المكنون المشهود ان اقتصر الذكر والبيان
 في شئ ربك الرحمن انه يكون باقيا لك بدوام الملك والملكوت قد سمعنا ندا
 من قبل واربناك في الواح شتى ان ربك هو المقدر المتعالى العزيز الوود
 فدخض لى المطلوم في هذا السجن نظمك وشكر في الله ربنا كان وما يكون
 طوبى لك بما اثنت مقصود العالم اذ كان مظلوما بين الامم تشبث
 به وتنتك بجله الممدود ثم اعلم ان هذا الامر عظيم عظيم ما اطلع احد
 به الا الذين انقطعوا عما عند اسم لوجه الهة العزيز المحبوب انزل الله
 ان يوفقك فيكل الاحوال ويؤيدك على خدمته هذا الامر الذي ينسب
 كل جبل مرفوع هذا يوم فيه لا يذكر الا الله وحده قد اخبر به ما انزله الرحمن الفرقا
 يوم يقوم الناس لرب العالمين قد هلك الاشياء وهذا وجهه ربك

وَعَالِيَا

العاليم كبر من لدنا عبادنا الذين هم تهتم ارياح حجة الله الا انتم من الذين افاضوا اية احد من العالمين اليها عليك عليم من لدى الله

رب العالمين
ت جناب ورقا عليه بحسب الله الابهي
هو التميع للصبر

شاهد قلبي الا على باقياك وتوحيك وقيامك على حفة الامراء اعرض عنه الذين كانوا ان يسلموا فرج من الله العزيز العظيم طوبى لك ومن سمع ذكرك وانت معك ووجدتك عرف جبي العزيز ابراهيم ذكر حباني وبشرهم بذكرى جميل ابها المشرق من افق سما فضلي عليك وعلى من اخذ كأس الحق باسم ربهم
جناب ورقا عليه بحسب الله الابهي

ابحسب الله

يا ايها الغريب المظلوم يشهد ان العظمة قلبي الا على بانك سمعت حفيف سدي لمهنتي في اقول لا ايام وحببت موليك مولى الانام و حملت في سبيلا ما اخذت به الاخران اسكان هذا التجن المحموم الحمد لله المهيمن ابراهيم
ابها المشرق من افق سما البيان عليك ما بين بك
ترتل هذا اللوح من لدى الله رب ما كان وما يكون

هو البديع

بشرهم

هو البديع في افق الابهي

فلك آيات الله تنزلت باسحق من جبروت عز منسج وكل حرف منها عيون تبكي لهذا الجبال المظلوم احزنين وانت يا عبد لو تشاهد هذه المداد في انظار على لون السود تامله الله في الباطن على لون الدم وشرح على مقيص اللوح ليكون اية للعالمين اذا تم نصرتك ثم انصره بما استطعت ولا تكن من الضابرين كن كشعة النار للفجار او كقتر ارجار للأشدر وهذا ينبغي لك ان انت من العالمين ان صعد الى هوا الروح مقام الذي انقطعت عنه ايدي الفاسقين وكن في حجت ممتازا بحيث يظهر من جبهك انوار الله المهين العزيز الكريم ثم زين جسد بقميص الانصاف واته من خلع الرحمن بن عباد المومنين كذلك يوصيك لسان القدم فاسمع وكن من اشكرين

جناب ميرزا حسين

الاقدم عظم

يا ايها العادل على من في السموات والارض ويا ايها الحاكم على من في ملكوت الامر والخلق اشهد ان كل عادل عترف يا ظلم عن شرافات انوار شمس عدلك وكل محررا اقربا لجزع عند حركة قلبك الاعلى لعمرن يا مالك الاسماء قد تحير اولوا الهى من بحر علمك وسما حكمتك وشمس فضلك ان الذي خلق بارادتك كيف يقدر ان يعرف ما عندك وما انت عليه سبحانك سبحانك وغرتك اني بلسان سري وظاهري واطني

اشهد بانك كنت مقدماً عن شئوات خلقك وبيانات عبادك ونطق
به اوليائك واصفيائك وعن كل ما عرفه انبيائك ورفائك اي ربك
باسمك الذي جعلته مطلع امرك وشوق الهالك بان تقدر لهذا المظلوم
حبيبتك ما ينبغي خضرتك انك انت المعطي المقدر العليم الحكيم

حسين بن محمد

بسم الله العليم الحكيم

هذا كتاب من لثنا الى الذي آمن بالله المقدر العزيز الحكيم ليستبشر بذكر التايه وتيقنه
تقبله الى مولاه القسيم ان اشكر الله ربك بما عرفتك نفسه وجعلك من الموقنين
ان اثبت على حبه لان شيطان قد ظهر بكبره عظيم قلب قوم خافوا عن الله ولا تقاسوا
كلمات الله بكلمات دونه وما دونه خلق بقوله لانتم من العارفين قلبان قوم طهروا
قلوبكم عن اشارات الذين كفروا بالله العزيز الحكيم ليستجلى عليها شمس العظمة
والبجالات عن افاق جمال ربكم العليم الحكيم فل هذا هو الذي وعدتم به في كل اللواح
وقد خلق كل شئ للقاءه وايامه لو انتم من اشاعرين ادعوا الله عن رانكم و
تعدون انما من الاسماء الذي خلقناه بكلمة عن عندنا وانا المقدر القدير
قلبان قوم قد جالكم البرهان من لدن الرحمن الذي جعله الله حجة على السموات والارض
اتقولون ما قال اعباد قبلكم فما الفرق بينكم يا ايها الغافلين قل انكم في اهل
كثرة وشكوة الطاغوت باسمي القويم كذلك يا عزم من اتى بملكو

بسم الله العليم الحكيم
بسم الله العليم الحكيم
بسم الله العليم الحكيم

الميرزا حسين

الميرزا حسين القدير انك انت يا عبد لا تخزن من شئى وانك معروف بين ملا
اهل لجهت تالله هذا كيفيك عمن على الارض معين ثم اذكر ربك
بانحمة لتلاصيبك الضراء من الذين كفروا بالله الواحد الفرد الوتر القائل
الميجى لهيت والبهاء عليك وعلى ابيك وانك من الافق المنيرة
جناب ميرزا حسين عليه بهاء الله

هو الشاهد

الحمد لله اذ فتنة عبادة ثانيا محفوظا ماندي كذلك قدر من لدن مقدر قدير
يا حسين آنچه وارد شد براس سچاره يك شراره بود كه از نار نفس ناب
ورقها شعله زد لهر اندي اين يك شعله كفايت نموده و نخواهد نمود الا
انكه جميع اهل عالم بيارحمن و يا رحيم نكند و بتوبه محكم مستين مؤيد شوند
يك لوح امنع اقدس از سما شيت مخصوص جناب هر فوع هر حرم عليه بها و در حتمى
و غيايتى نازل ان شاء الله نفوس مقدسه و قلوب مقبله تعبرات آن فائز شوند
ان ربك و في بما وعدته خير الموفين الحمد لله رب العالمين جميع دورا
از قبل حق تحسب بربان نسل تدبان يويدم على العمل بما انزله في كتابه الكريم
جناب حاجي ميرزا حسين عليه بهاء الله

بسم الله العليم الحكيم

قد ارتفع ندا الرحمن فظن ما كان مطورا في صحف الله المهيمن ايسوم كم من عبد اراد من الله

لقائه فلما اتى طهر ما هو المستور اذا قام على الاعراض على شان اقمى على الذى بحرفه
 خلق من فى السموات والارضين طوبى لمن توجه الى الوجة وتكلم بالله
 العزيز الجبار اما سمعنا ذكرك ذكرناك ان ربك يذكر من كرهه ويتوجه الى
 من توجه اليه فضلا عن عنده وهو الفضل اقدم كن ناطقا بذكر المعلوم فاما
 على حدته مره كذلك امرك من نطق باحق انه لا اله الا انا العليم الخبير قد اخذ
 الذخان من فى الامكان الامن اذ يد القدرة بسطانها امين على من فى السموات
 والارضين انك اذا فرغت بكلماتي ووجدت عرف عياتي قم وقل لك الحمد
 يا مقصود العالم ولك الفضل يا من يبظير كل امر حكيم البها المشرق من اشرق
 على الذين اقبلوا الى الله فى يوم فيه ظهر الموعود باعز اعظم

جواب ميرزا حسين عليه بها الله

بسم الله الذى ينادى للمناد ومن الاقوال

يا حسين عليك بهانى ابواب بان بمفتاح اسم حرم اهل مكان باز
 شد وجوه وجود فائز نشد با نچه در كتب الهى از قبل بعد مذکور و اقليم
 فضل مطور هينئلك بما اقبلت حضرت و سمعت و رایت انچه را اله اگر احزاب
 عالم در حشرش جان دادند و فريق على شتافند از حق ميطيتم ترا مويد
 فرمايه تا باسم الله از حق رحمت رحمانى باشامى و بمبعث عشاق خطا
 منانى تبه محمد فائز شدى با نچه كه عند الله اسم واجب از كل شى است

دان

وآن عزفان او بوده هست شرافت حضور را درك نمودى و كعبه مقصود
 راه يافتى اگر بده و ام ملك و ملكوت حمد و شكر نامى نزد بجز عياتش مذکور نه
 ان يمد اوليايه هناك و يثبتم رحمة التى سبقت الكائنات انه هو منزل الايات

ورفع الدرجات لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم
 نذيت راشنيديم و با نيكه سار كه عليا ذكرت نموديم اياك ان بختك
 شى من الا شى به عن الله ملك ملكوت الاسماء كن متمسكا بجبله منقطعاً
 عن دونه و نجز با اياته مشغلاً بنا امره و عالماً ما نزله فى كتابه
 البديع تو دوستان را وصيت ينمايم بحكمت و باخلاق و اعماليكه

سبب جذب قلوب است البها عليك و على سمي بعد لعلى من

انما كنهه عنده من هذا المعاصم الرفيع يابنه على بندكى حق افضل
 از بندگى عالم از فضل غيبى الهى بغير فان مشرق حى و مطلع آيات فائز شدى
 مقام بلند بندگى كه مراتب آن در اسفار بيان از قلم حرم نازل طوبى لك
 و لمن فاز بهذا المقام العظيم سندان بختك لك اجر لقاءه انه هو المقدر
 يا على اكبر مظلوم و منتظر اكبر ترا ذكر نيايد و ميفرمايد آمد حضرت موعود هر روز
 انجيل اهل عالم را ندا ميكند و ميگويد قد ظهر بجيل و اتى من كان مذكورا
 من ساني و مكنونانى قلبى مستورا فى صدرى اقبلوا اليه يا قوم و لا تكونوا من الغافلين
 يا يحيى خذ الكتاب بقوة الله رب العرش العظيم ثم شكره فى الليا
 و الايام بما جعلك فائزاً بيومه العزيز را سير يا محمد قبل

آفات حقیقت نطق مدعی نماید و ملکوت بیان در کل حدین غایت نیلاید و
 لکن اکثر اهل عالم از او ممنوع و محجوب اعمالهم منعتهم عن التورث و شرف لمین
 طوبی لمن شرب کوشه العرفان اذا استوی الرحمن علی عرش اسمعظیم
 با حسین قبل فلی تو و دوستان ان رض و صیت نیلایم بقوی الله و ما نبغی
 لاهره المقدس تسبیح بروج و یجان معاشرت نماید و باعمال اخلاق پسندید
 حق را نصرت کنسید لعمر الله ارج بود عالم غذا ک قدم مذکور انه یقول الحق
 و یدی اسپل هو الغیز کچیل الیه من لیتنا علیکم و علی اولیائنا هناک و علی کل
 عارف بصیر

از او بی خبر بود

جناب حسین علیه السلام الذي هاجر و فاز

بنام حضرت دوست

ای حسین باین کلمه مبارکه که بشا بنفین است در دریای عرفان سلطان آن
 متمسک باش اگر چه اینکله قدیم است یعنی منظار احوال قبل آن تکلم نموده اند
 و لکن الیوم بطراز بدیع جدید ظاهر چه که هر افسان حقیقی روح تازه معنوی در میان الفاظ
 و آن کلمه انیت من کان لله کان الله اگر در این بحر سیر نمائی خود را بر روح
 تازه و اطمینان بی اندازد نمائی و در هوای محبت تیر افاق برهای شوق و اشتیاق
 پرواز کنی و کمال فرح و انبساط و سرور و نشاط برین صراط عدل مستقیم
 مشی نمائی ندای حسین کلین مرتفع است از حق میطلبتهم جمع بر این فیض
 اعظم فائز فرماید انه هو المقدر القدر كذلك ذکر کن حسین تلتخرج و تكون
 الاقا

مشا

من شاکرین نشد انک اقبلت الی الله و دخلت المقام و فرنت لمقار الله
 الغیب و التهود و سکت فی جواره و سمعت ندائه و کثرت ریح الوحی
 من یدطاء لعمر الیه لایعادل بما ذکرناک به فی هذا اللوح کتوز الارض
 کما کما ان عرف و قل لک الحق یا سلطان الوجود جمیع دوستان
 از قبل منطلوم تکبیر برسانید و بنور وجهه فار کلمه متذکره دارید شاید رایحه فر
 ایشان از افق اسی منغ نماید جمیع منتسبین مرحوم مرفوع علیه منکل بها
 ابهات در منظر اکبر مذکورند و بعنایات مالک القدر مخصوص البهات
 علیک و علیهم و علی الدین امنوا بالله الفرد المتعالی الیهم حکیم
 میان جناب برز حسین

بسم الفرد العظیم الخبیر

قد غطت حجات الأوهام قلوب الأنام طوبی لقوی قهر البقوة یقین
 قد نادى المناد فی تطیب البلاد انه لا اله الا هو الفرد الحکیم من الناس من
 سکر الهوی علی شان غفل عن مولی الوری منهم من توجبه الی مشرق الوحی بوجه
 غیر نسل التدمان یوقن کل علی الاقبال الیه یقرهم الی هذا البحر العظیم قد
 وجدنا ما فاح من حجب مولیک و نزلناک ما تطهر به العالمون خذ کتابک
 تکب الرحمن با یاد القدره و الأطمینان و ذکره ملاء الامکان الذین غفلوا

عن آيات العالمين قل قد ظهرا لظهور في الابداع توجوهوا اليه ولا تعقبوا قل فاجر لستم
 ان اشكر الله بما ذكرت من قلمه الاعلى هذا ما ينفعك في كل عالم شريك المتكلمة
 من عوالم الصبير ذكر الناس في هناك لعل يتوجهن الى افق الوحي ويشتركن هذا الحقيق
 البديع كذلك او قد اسراج العرفان بين الامكان طوبى لمن استنصا
 منه ويل للمصنين متعبه

جناب حسين

بسمه الطاهر في هذا الاقش لمششين

قد اضا العالم من النير الالهي ولكن القوم في حجاب غليظ قد طار الطور
 شوقا للقاء الله في هذه الظهور الذي احاطت انواره العالمين قد قامت
 الاموات اذ تزلت الايات وتضوع عرف الرحمن من السموات والارضين
 ان الذي وجد عرف انه فاز بالمقصود والذي منع انه من الاخرين طوبى لوجه
 اقبل الى وجه المحبوب وعلق نضاه من هذه الشمس التي منها انار من في
 السموات والارضين يا قوم الظنون وتوجهوا الى مشرق الايقان كذلك امركم انتم
 ان انتم من العارفين قد كنا نذكر الاجاب في اللبالي والاسماجات تجذبهم آيات
 رهم العلم الحكيم ان اسئل الله بان يؤيدك على ضرة امره وينطقك ثلثا
 ويقدر لك في الملكوت ما قد اخصيتم اذا استنورت بانوار اللوح قل لك مقصود

العارفين متعبه

جمالية

شبه الغيب المكنون بآية ظهر باحق وهو هذا الاسم المحزون الذي ينادي من لمار
 والاسماء

والسما وبيع الكل الى الاقش الاعلى وانه هو الذي به قامت القيامه الكبرى حشر
 من في الانشا تبارك الله فاطر السما الذي تاتي باحتي كبتاب لا تعادله كتب العالم
 واعرف لا يقوم معه خلق السموات والارض وبيات كحبيبها العلماء ولا العرفاء
 ولا كل محض خبير كذلك نطق لاني في هذا الحين الذي فيه خبرني الاشياء
 الاعلى بصعود اختي التي كانت ناظرة الى وجهي المنسهر متعبه

جناب ميرزا حسن

بنام داننده يكانه

در جميع الواج عباد الله را باخلاق مرضيه واعمال پسندیده وصيت نمودم و قلم
 تقابعا مترا فادوستان ايرامه تذكر نموده مع ذلك بعضي بهواي خود
 مشغول واز آنچه اليوم محبوب است محروم از حق بطليبيد جميعه بقدر
 كامله وحكمت بالعه متجدد نمايد تا كل بيك لسان اكر باشند وبيك صوبجا
 اغنام متفرقه را صبح نموده حفظ نمايند بگوازيان خود بگذريد و به بيانات مشرقه
 از ارض اراده آيه تاطق شويد چه كه اوست راسخ و جاذب و مادسي جود
 و آنچه از معين قلم الهي بر مي شود مقصود و خط عالم و بلوغ بمقام غلام است
 انه لهوشا به العليم نعم ملك بما آمنت بالله و عترت بما اعترف به وجوب
 في هذا العام المنسج انه ذكر فضل من عنده لشكره و تقول الحمد لله

العالمين متعبه

جناب حسن اخ من فاروا بن صعد

هو الاقدس لا عظم
 ذكر من لدنا لمن آمن يا بديني يوم فيه ظهر الفزع الاكبر واتى مالك القدر سلطان احاط
 من في السموات والارض ان ربك الرحمن هو المقدر على الامكان لا اله الا هو
 المقدر لقتير ان يا حسن ان سمع ما ياديك يا حسين لعمر الله
 قد رجح حديث المظلوم الذي استشهد في سبيل الله لثمين ابيوم قد ار
 اهل الفرقان ما ارتكبه من قبل بذلك تجددت مصيبة الرسول والبتول
 تصيح وتقول سحقا لكم يا اهل الفرقان قد فعلتم مرة اخرى ذابت به الاكباد و
 ذرفت به العيون ان يا ظم الاعلى اذكر من قصد الاثني الايجي اذ خرج من ارض
 التامو جها الى السدة المنتهى ونفسى الحق قد خرج بانقطاع علم يرم على شى
 الا ويجد منه رائحة حجة الله ويصلى عليه الى ان فاز بالمقام المحمود اشهد انه شهيد
 شهيد به الله وعترف بما اعترف به الله وتغرب عن الاوطان خالصا لوجه الرحمن
 الى ان وجد عرف الوصال صعد الى الله مالك الوجود قد حمل في سبيل الله
 ما لا حمله كثر الورى يشهد بذلك مالك الآخرة والاولى في هذا الرق لمنشور
 انه اسرع مع الباساء في حيا ملك الاسماء طوبى لمن حبه وذكره بما انزل له الرحمن
 في هذا المقدم النوع فاسئل الله ان يوفق خلقه على خدمته امره وذكره وثناؤه انه

لهو الغير الم محبوب صفاته

بسم الله العظيم

يا منى ان اسمعنى من شطر عرشى انه لا اله الا هو العليم الحكيم
 ان انا نخت ان

لك

لك نبا من سبى مجبدي في الصديقة بحر آء من قلبي الاعلى انه قطع البر والبحر شوقا
 للقاء الله الى ان دخل شاطئ الوادى الايمن في البقعة المباركة حسم ان ينادى
 عن راسه اذق الكبرياء فلما سمع اخذه حلاوة لبتداء على شان
 القلب اذا تجلينا عليه بانوار الوجود فلما رأى الآية الكبرى اسلم الروح بقدوم
 ربه مالك الورى ثم مضت ايام قضا الرمس فلما حضرنا وقضنا امام
 القبر قتنا يا ايها الراض في مضمار حجة الله قد صر كتاب نقحات قميص
 ربك مالك الاسماء الى ان قصدت الافق لا لتحصن لدى العرش
 لتقوم لدى لباب ويراك حين نائما واناك المحبوب ويدررك بذكر سفيوح به
 الشحاب اشهد انك شربت رجق العرفان من عطاء ربك الرحمن
 وسمعت النداء وجبت واقبلت سرعت الى ان دخلت المقام الكرم باذن الله
 ربك ورب العالمين طوبى لك ثم طوبى لك بما وفيت بهياق
 اذ نقضت الكثر عباده ونبذت الكثر خلقه طوبى لك ولمن سمع قولك في امر
 محبوبك والنس معك وسمع بالتكليم والرضا ما تكلمت في امر الله القويم

انا لله وانا اليه راجعون

جناب ميرزا محسن طب عليه بها الله

بسمي الفردوس الكبير

شهد الله انه لا اله الا هو له القدرة والجلال وله القوة والعظمة والاجلال
 ويعنى بيقوم ويشي انه هو الفرد الواحد العليم الحكيم ان ا شخصدوا يا قوم باشهد به الله

انه قد تشبه له هذا الظهور بشيئ الكل بنه النبي العظيم هذا بنا تزين بذكره صحف
 الآدم واخليل ومانزله الرحمن على محمد رسول الله وعلی من سبي بعلي قبل نيل قد
 وعدتكم بهذا الاسم العظيم يشهد ذلك التوريه والاخليل تا انزلنا لك ما يفرح
 به قلبك ولو ان المحبوب في حزن مسين قد انكر وحق الله وقلوا
 اصفياء من دون بنيه ولا كتاب منير طوبى لمن شرب كوثر الوجودى فهذا
 اليوم الذى فيه ظهر كل مر كيم معاينه

ي سمي مقصود جناب سمين ح ع

المسبين العليم
 هو

جميع عالم منتظر يوم الله وكمال خضوع خشوع از حق جل جلاله ظهور موعود در دريا
 و ايام ساكن بودند و چون اقباب حقيقت از افق ظهور مشرق ولوح محفوظ از نما
 عنيات نازل كنان و هام خود مشبث و از سلطان يقين معرض شده شدند الا
 من اتى الله بقلب سليم منير موقن مستقيم ايروستان جسد نمانيد و بمبارك اسم
 اعظم در اين يوم الهى ملكا ميراملك شكويد كه بشا به شمس از افق يقاطع مشرق بشا
 بانچه كنه او را اين روز مبارك است عامل شويد از قبيل كوشتر مرقفانى
 و در يوزه فانيه چشم برداريد و بجز اول و الاخره ناظر باشيد
 بكواى دوستان بشا به اطفال بالون محله مسرور شويد و مشغول كزويد
 باعزم ثابت و قلب را سخ و بصر حديد و نويقتن بكمال امانت و اخلاق
 حسنه ما بين ناس ظاهر باشيد انا و جديناك مقبدا الى كعبه الوجود

ارسلنا

ارسلنا اليك هذا الكتاب الذى لا يعادله ما سترني البحر و ما تخزن في الارض
 و ما تخرني بحبال ان ربك ينطق بالحق و انه هو الغنى المتعال معاينه
 جناب آقا سيد صادق

هو الاقدس الالهى

شاهد كل شئى لظهور الله سلطان و لكن القوم لا يفقهون قد شهد لكسان
 لرتبه الرحمن و القلب سلطان الامكان و لكن الناس لا يشعرون
 ينكرون الله ثم الى المساجد هم يسرعون يقفون بانا الرسول و يقولون
 انا امتا بالله من اية يوم قد ظهر الاسم اعظم الذى كان موعودا فى كتب الله
 رب ما كان و ما يكون ان الذب كفر بالله اذ اتقى على المظلوم من
 دون بنيه و لا كتاب مشهود يا ايها المذكور لدى العرش انا ذكرك فضلا
 من عندنا لشكر ربك العزيز الودود تمت باذيانك لا تقبالت
 و الوفا فى امر ربك مالك الوجود معاينه

آقا سيد يوسف

هو الاقدس اعظم

فكر من لدنا لمن توجه الى الوجه اذ عرض عنه الذين كفروا بالله العلى اعظم
 انا جئت من مشرق لبيان نبيا الرحمن طوبى لمن سمع و وىل للعاقلين
 كم من عبد شرب كوثر الجحيم و آمن بالفردوس خبير و كم من عبد
 اتبع الشيطان و عرض عن الله رب العالمين يا يوسف ان الله

اكل يوسف الرسول مام وجوه المصنين قدام الظالم تقبل لهنب
امواله بنك ناه كل عارف بصير قد ذكر ذكرك لدى الوجه ونزل لك
هذا الكتاب العزيز ليدع ان احمد الله بما عرفك من ظم امره وجعلك
من الفائزين قل محمد لله رب العالمين ^{مستجاب}

جناب ع ب عليه بهاء الله

قدرتلي يا اظهي من قلبك الاعلى ما قدرتته لاصفياك
ت جناب ع ب عليه بهاء الله ^{مستجاب}

هو الله هو مستقر على العرش

قل لا اله الا انت يا مالك الاسماء و فاطر السماء اسمك باسمك
الذي به ارتفعت سماه وحيك وما ج بحر اراذك وما ج عرف قيصك
بان تويدني على ذكرك وانت اثار امرك وتقر بني اليك في كل الاحيان
بساطنتك واقدارك ثم جعلني غالباً على عدائك ومقتداً على
عصاة بيتك انتك انت المقدر على اثاره ^{مستجاب} ما تريد الا الله
الالات المتعالي القوي العليم الحكيم ^{مستجاب}

جناب ع ب عليه بهاء الله الله اجهي

يهد قلبي الاعلى يا قبالك الى الله العلي الاعلى هذه شهاده

لا تعاد لها كنوز العالم ولا ما عند الامم سوف ينزل لك ما قدر من
لدى الله رب العالمين ان فرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك الكريم
ت جناب ميرزا عبد الله ن عليه بهاء الله ^{مستجاب}

هو الا قدس لا منع الا عظم

هذا كتاب من لدى المظلوم الذي سجن لوجه الله الى من اقبل الى الوجه
وكان من الفائزين من قلم الوحي باسحق مطورا ليحذ به بيان الرحمن بنطقه
بهذا الاسم الذي كان في ازل الازال في كتاب العز مستورا
قد سمعنا نذائك وتوجهنا اليك من شطر سجننا الا عظم وذكرناك بهذا
الكتاب الذي نزل من سماه لفضل وكان من قلم الامر باسحق مرقوما
طوبى لك بما فرت بايام الله وامنت بالذي اعراض عنه من كان
من المشركين في اسم الكتاب مكتوبا ان شرب كوشرا يحوي ان
رغما لاهل الامكان الذين نبذوا امر الله ورا ^{مستجاب} واتخذوا لانفسهم
الى الطاغوت سبلا تالله لا تنفعهم اموالهم ولا اولادهم سيفني
الكل امر ربك وبقي العزة والاقدار لمن اتخذ الرحمن لنفسه معيناً
انا ذكرناك من قبل في هذا اللوح ليس بقى ذكرك في الكتاب
انه كان على شيء قدرا ان احفظ هذا المقام الاعدى وسبح
بمحمد ربك بالحكمة التي كانت في الألواح منزهة لا تحزن

عن الدنيا وشؤونها ان فرح بهذا المقام الذي كان في الكتاب
محمودا البهائم عليك وعلى الذين نبذوا العالم واقبلوا بوجه
نورا الى هذا الاق الذي كان من انوار الوجه منسكرا متشبه

ت جناب ميزر عبد الله و عليه بها الله

بنا مدهنده بنا

انشاء الله بعنايات مخصوصه الهية فائز باشيد و از حقیقتی
که با صبح اراده ربانیه مفتوح شده در کلین پاشا مید ذکر است
در سخن اعظم مذکور آمد لذا باین ذکر اسم که در حقیقت اولیه غلت
حیات اهل عالم است مذکور آمدی ان شکر الله بک ان وفقک
علی امر غفل عنه اکثر عباد الله هو المؤید المقدر العظیم حکیم نسله
تعالی ابن بیوترک بانوار شمس استقامت و یقده رک اما یفرح به قلبک
انه هو المقدر لمعطی الکریم از حق میطیلم دوستان خود را مؤید فرما
باشیچہ الیوم سبب ارتفاع امر است الیبتقی ذکر هم الی الابد
و انچه الیوم سبب ارتفاع امر و علت ظهور تنزیه و تقدیس حق بین
خلق است اخلاق مرضیه و اعمال حسنه بوده و خواهد بود انشاء الله
جمیع بان فائز و بان متمک باشد البهائم علیک و علی اهلك
و علی الذین آمنوا بالله الفرد بحسبه متشبه

ت جناب ع بن و علیه بها الله

هو الاقدس الاعظم

کتاب انزلہ الرحمن لمن الامکان لیتضوع نفحات البرن یا بین السموات
والارض انه هو المتقدر علی ما شاء با لقدر کم من با طق یصدق علیه
حکم تصمت و کم من عالم یحکم علیه با جهل و کم من جاهل شرب من کجر
العلم باسم ربه العفو الکریم تمکک بجمل کرم شکک و تشبث بذلیه المنیر
اما نوصیک و الذین آمنوا بما یرتفع به امر الله ین عباده الغافلین طوبی
لمن تمکک بالتقوی و یخفی النفس عن الهوی شیخ مالک الورد و فاطر العرش
والشری انه من اهل البعث فی لوح حفیظ کذلک نطق لسان العظمه لتقر
و تكون من الراسخین متشبه

ت جناب ميزر عبد الله عليه بها الله

هو الشاهد التامع البصیر

کتاب انزلہ المظلوم فی سجنه الاعظم لمن اقبل الی الاق اعلی شرب تحین لعل
من یدعنا تیه ربه الیاذ الکریم قد ذکرناک مره بعد مره فضلا من لیتا ان
بیک لهو الفضل و لکن الناس اکثرهم من الغافلین در جمیع احوال کلمه من
او یای خود را ذکر نموده با جمیع از بحر سرور یا شامند و بر باطن با طرح
گردند نیکوست حال نفسیکه از کوثر و حی آشامید و بکمال استقامت
بهر حق قیام نمود اینک در زیر و صحف الواح ذکر نصرت و می شود مقصود ذکر و شامی متشبه

و بستان این امر عظیم بحکمت بیان دوستان آن ارض را تحسیر برسان و بدگر
 منطوم سه و درار امروز قلم اعلی اهل بهار وصیت نماید حفظ مقامات
 خود انشاء الله باین عطیه کبری فائز شوند و بجایرتفع به الامر عال جناب
 ناظر علیه سالی حاضر و طائف از قبل دوستان بزمارت فائز حق حل
 جلاله کل مؤید فرماید باینچه سبب از کما باقیه بوده و بهت اگر مقام یک نفر
 از دوستان حق پین خلق ظاهر شود کل تجلیات انوارش منصعق مشا هده
 الامن شاء الله رنگهای مختلفه دنیا اهل ارض مشغول نموده و از افق علی محرم
 داشته لکن صاحب را شنوات عالم از منظر اکبر منع نماید انه یقول الحق
 و یظهر لمن یشاء صراطه المستقیم انک لا تحزن من شیئی توکل علی الله رب العالمین
 انه یظهر لک ما اراد و قدر من قلبه الاعلی ان ربک لهو المقدر العتید
 البهاء علیک و علی من ذکرک فی التجانی انه ستمی بابی القاسم فی هذا المقام الکریم

ت جناب میزاع ب علیه بسا الله
 رب افرغ علی اجابتک صبرا و انصرم علی القوم الظالمین
 بسمه الامین علی السما

چندی قبل لوح منع اقدس ارسال شد انشاء الله بان فائز شوی و عرف
 عنایت صحن ابیابی و حال این یعنی ابوالحسن که جناب مراتب تقا
 و خلوص را نموده لذا این لوح منع اقدس مجدد نازل ارسال شد لکن
 بمقصود فائزی و باینچه جمیع ناسل زان غافل گاهی این از

بزرگ حق جل جلاله است شمارا بحکمت وصیت بنمایم در جمیع احوال و ظاهر
 باشید نسل ندران نظیر منک مایکون باقیه و ام الملك و الملكوت
 و یقرتک الیه فی کل الاحوال انه لهو المعنی المتعال و جمیع شامدی الله
 مشطو و مذکور و در صحیفه جسم آرا قلم علی مسطو و مکتوب ان اشکر ربک
 بهذا الفضل المسین و آنچه ارسال داشتی رسید و بطراز قبول فائز گشت
 البهاء المشرق من افق البقاء علیک و علی الذین عملوا بما امر و ابی فی کتابت
 رب العالمین احمد لله مالک هذا الیوم المسین

جناب ع بن و علیه بهاء الله
 هو الا اعظم الا قدم الابهی

ای دوستان مقام ایام صحن را بدانید امر روز روزیت که عملی در آن
 از اعمال قرون و اعصار عظیم تر بخند الله محبوب تر جسد نماید تا فائز شوی
 باحریکه حوادث روزگار او را تغییر ندهد و همچون نازد ذکرت لدی العرش من ذکور
 و باصغار مظلوم فائز لک ان تحمد الله الذی عزک مشرق حیه و بهمک
 ذانه و غفرک فضلا من عنده و هو العفو الفضال الکریم قل سبحان
 ما اهلحی اقمک سلطان الاسماء الذی به سجدت الاشیا و انقضت السما
 و انشقت الارض نفضت بحال ان تحت لی بفضلک وجودک اجر من فائز بک
 و شرب کوثر و صالک لک انت المقدر علی انشاء و انک انت القوی القدر قلا
 و اسلمه بطراز قبول لک ان اشکر ربک التامع الحیب

ت جناب ع ب عليه بها الله ن و
هو سادى بين الارض والسماء

ذکر من لدن المظفر با نور الملكوت اذا تى مالک الجبروت یلبطان ما منع حیوة العلم
ولاجبات الأمم الذین نقضوا میثاق الله عیبه واتبعوا الهواهم بعد ما منعوا
عنهم انى کتاب الله رت العالمین یا عبد المذکور فی ساحة عرشى ان استمع ندائى
ان لا اله الا انا الغفر الکریم طوبى لایک با ظنرنا منه من توجه الى الاقوال الاعلی علی
شان شهده القدر الابهی فی هذا المقام الذی ستمی بکل الاسماء انى لوح مبین
قد حضر کتابک وقریه لعبک بما حضر لى المظلوم وحبسناک بما نطق به کل کلیل
وقام کل قاعد وانت بکل نامم وشتعل کل محمود ورسى کل منجم کذلک
نطق قلمی فضلا من عندی علیک لکنون من الشاکرین سوف تنطق السن العالم
بذکر الذین وفوا بمیثاقى وتوجهوا بوجه بیضاء الى جبهه ربهم الغفر الکریم
قل سبحانک یا معبود العالم مقصود الأمم سبکک لسراج امرک وجر
علک شمس جمالک بان تحتب لى جبر من فاز بلباقانک وطاق عرشک
الاعظم باذک ثم قدر لى ما یغنى فی کل عالم من عوالمک انک انت المقدر المتعاقب
الغفور الکریم ثم کتب لاهل من معى ما کتبه لاصفیانک الذین نبوا
ماسواک وطاروا انى هو ارجحک وقرک انک انت المحلى الغفر الکریم
مصابیه

جناب ع ب عليه بها الله
هو الاقدم الاعظم اسم الابهی
جميع عالم از برای يوم التی خلق شده اند
و حق جل جلاله خلق را لبان
نمونه

نبیتین و مرسلین با این یوم بدیع منبع بشارت داده و در جمیع زیر صحف و کتب این یوم
بیوم الله موسومست مع ذلک کل بهواهای نفسانی مشغول و از اوقات
مشاهده میشوند الا من شاء الله به نفسی عبرت فان این یوم ابداع منع افد عذرا
شد او از عباد و مکرمین در کتاب مبین مذکور و سطور است قدر این مقام بلند
بدانید و خطش و در جمیع احوال حق جل جلاله را شاکر باشید چه که شمار ما را بنویس
اعظم فائز فرمود ان ربک لهو ابجواد الکریم متعنه

بسم ربنا الا قدس الاعظم العلی الا

اطهى طهى یبشخه لسانى بوحد ایتک و فرد ایتک و عترک و سلطانک قد یتک
واقدرک و بانک انت الله لا اله الا انت و کنت مکنونا فخرنا عن الابصار و الا
و القلوب فلما ملج بحر عطاک خلقتنا خلق جو و امن عندک فضلا
من لدنک و ارسلت الیهم من کما جاکیا عن اسمائک وصفاتک منظر النفسک
و امر او امرک و احکامک من اناس من اقبل فاز منهم من عرض کفیه
طوبى لعبد ما منعه سجات العالم و حجات الأمم سمع ندائک
و اجابک و قبل لى شرط التجن مع رضاعن دنک ای رت من اجبتک
وقام علی خدمته امرک و نطق ببنائک و تمتک بک و اراد بدیع فضلک
و ظهورات عنایتک اسک بان تقدله من فلک الاعدی خیر الاخره و الا
ثم انصره بقوتک و قدرتک انک انت المقدر القدر متعنه

جناب ع ب علیه بحبت الله

هو الذکر هو المذکور

کتاب انزلہ المظلوم من اقبل الی سلمہ القیوم لیتقر به لبیان الی
 اشی العرفان ویزینه بطراز غنایه ربه العیز الودود قد حضر کتابک فی الجین
 الاظم قراناه واجنابک بهذا اللوح المسطور ع ب لازل مذکور بود و
 لله الحمد بعد تصدین حجات و سجات را خرق نمودی و باقی و ذروه عیا
 توجه کردی در ایامیکه کل زاو غافل معرض الامن شایک اولیا
 از قبل مظلوم بچیر برسان جناب این سید رحیم علیهما بهاء الله رب
 العالمین مکرر ذکر شمارا نموده اند طوی لمن یدکرک سجتک قل لک الحمد
 یا اھدی با حقینی حتى لبیان من ایادی عطاء اسمک الرحمن و نور
 قلبی بانوار معرفتک و اشعلت نفسی بنار سدرتک و اطلقت لسانی بیدکرک
 و ثناک اسمک یا مجی العالم و صری الامم بان تجعلنی فی کل الاحوال
 متمسکا بجنبک و متذکرا بایاتک ثم قدر الی ما قدرته لاصفیائک
 انک انت المشرق الکرم لاکه الالات الغفور الرحیم عارض جناب
 و رقا علیه بهائی و عنایتی رسید و میرسد و ذکر شما در هر کجای مذکور
 و از برای شما میطلبند آنچه را که شایسته و شایسته و ندارد و در تحقیقه
 بانهم رسید و فائزید البها من لئنا علیک و علی الذین آمنوا بالفرد
 ط جناب ع ب

جناب ع ب علیه بحبت الله

هو الثالث مع فی ملکوتہ الاعلی

انا انزلنا الآیات و نظیرنا البتینات و فتحنا بمفتاح حکمتہ باب افضل العطاء
 و جوه الوری من الناس من اخذہ حریق الوحی علی شأن انقطع عن دن الله
 و تمسک به بمنعم من انکر حجة التدبر بانه غلظتہ سلطانہ و عزه و عطائه انه
 من الاخرین فی کتابی المسبین بنشد انک فزت بما کان مستورا
 فی القلوب و مذکورانی کتاب الله التیزر العظیم جناب این حاضر و ذکر جناب
 و اولیای آن ارض امنوده و هر یک فائز شد با آنچه سزاوار افضل و غنا
 اوست هر یک را ذکر نمودیم بذکر یکدوم و باقی است اولیای آن
 ارض را بکبیر برسان و باشرفات انوار تیر کرام مالک قدم مسرور دار
 قل لک الحمد یا اھدی بما نورتنی بانوار توحیدک و نیشی بطراز الاستقامتہ
 علی حبک اشهد یا اھدی بما شہد به اسمک الاظم من الامم و سلسلک
 بظلمتہ و سلطانه و قدرته و متداره بان تجعلنی من الذین نصر و امرت
 و نظفوا ثنائک و طاروا فی ہوائک و شربوا حقیق و حیک و حضروا
 امام و جهک و فازوا باصغاء ندانک و مشاہدہ اشق ظهورک
 ای کت انا الذی نیشی برداء عنایتک و کلیل محبتک اسلک ان
 و جنبین عما تہ لاولیائک لاکه الالات الفرد الواحد المقدر العیز
 العظیم
 منہ

جناب ع ب عليه بها آسنه
هو شا ه من افقه الاء

ان التما با على التنا آ تادي و تقول قدا تي الموعو و بلطان غلب عوا لم المعاني
و بيان و بقدره لا تقوم معا قدرة العالم شهيد بذلك مالک القدم في الطر عظم
و لكن اتا س كثرهم من الغافلين ان الشمس تادي و تقول يا ملاء الارض قد فرح باب
السماء و بفتح غناية مالک الائمة وضعوا ما عند القوم متوجهين الى انوار وجه الله رب
العالمين لا يفعلم شئ من الاشياء و لا ما عند العلماء و العرفاء كتر و اسال
الطنون و الا و هام باسم ربكم العليم حكيم ع ب اسمع ندا المظلوم انه ذكر
بما يحبه المصرون عرف غناية ربك الکریم شهيد العلم الاء على بايالك و تو بهك
الى الله الغر بحمد قد شرت الر حيق لم حوم باسمي القتيوم و اقبلت الى افوا
باقبال تمنعت ضوضاء العلماء و لا اعترف الامراء كذلك لطق لسان
الغظمة في هذا المقام سمي بكل الائمة من لدني الله مولى المخلصين قد حضر
الامين و ذكرك مره بعد مره ذكرناك كتره بعد كتره ان ربك هو الفضال الغفوة
الرحيم اذا وجدت عرف بيان ربك الرحمن ثم و قل اظهي اظهي تراني مقبلا
اليك منقطعاً عن دنك اسلك بايات غلظتك و ايات
اقدارك و مهر ارتكيب و سالي بجر علمك بان تجعلني علم ذكرك في بلادك
و رايه بيانك بين عبادك اي رب تراني ناظر الى افق فضلك و
متوجها الى انوار وجهك لاله الائمة المقدر القدير و بالا جابه جدير ثم
انك

الذي

اسلك يا اظهي بالصحيحة الحمراء و التفينه التي سرت باسمك على سحر الائمة
بان تحتب لي من قلماك الاء على كاتبتة للمقرين من عبادك و المخلصين
من برتيك انك انت المقدر على تشاء لاله الائمة القوي الغالب
العزيز العظيم متعبه
هو الله تعالى شانه العظمة و الاقدار

مكتوب جناب ناظر لجاها و اصغافا نر در انصورت توقف آنجناب در آن بلد
جانر نه در خروج ازان ارض بسى نبوده مهر سكام دست مدعيان كوتاه
در ميس طالب رجوع سهل و آسان اگر امر از قراره كوراست نظر حكمت چندي
توقف در ارض طا اولي و انب و لكن در جميع احوال حكمت ناظر باشيد
و بعنايت حق مطمئن آنچه مصلحت آنجناب است از غيب بشود آيد ان
ربك هو العليم خبير و مره اخرى وصيتت نيما نيم شمارا بكمت عدم
اعتراف انه يفعل الاشياء و يحكم ما يريد و هو العليم حكيم مهر سكام اقتضا
نمود ان شاء الله باراده حق خبر ميرسد و فائز ميشويد انه هو الامر حكيم البهاء
المشرق من افق سما غنايتي عليك و على من معك و على من سيجك و على كل
ثابت را رخ مستقيم متعبه
بسم الله الاعظم الاعظم
سماك اللهم يا الهى اسلك باسمك الذي جعلته قيو ما على الائمة

و به انشق حجاب السما و شفق عن افقها شمس جمالك باسمك العلى الاعلى بان
 تنصرنى بديع نصرک تخفطنى فى كف حفظک و حمايتک اى رب
 انا امة من امانک و لو جهت اليک و توکلت عليك ان اثبتنى على
 حبک و رضاک على شان لا ينعنى اعراض شهيدى من برتک و وضو المنايا
 من خلقک اى رب طهر اذنى لاسماع آياتک و نور قلبى بنور عرفانک
 ثم نطق لسانى بذكرک و شاکت فوعزتک يا الهى لا احب سواک ولا اريد
 دونک لا اله الا انت العزيز لمصلح الغفور الرحيم مصابه

سربنا الا قدس اعظم العلى الابهلى

سجناک يارب الکائنات آله الموجودات شهيد بلان ظاهرى
 و باطنى بطهورک و برونک و انزال آياتک و اظهار بياناتک و باشتغناک عن ذنوبک
 و تقديک عما سواک سئلک بعزمک و اقتدارک قلتک ان تؤيد لى اراد
 ان يؤيدى ما امرت به فى کتابک و عمل ما يتضوع به عرف قبولک انک انت
 المقدر الفياض لغفور الکریم مصابه
 هو الله لا اله الا هو

يا عبد الله عليك بها الله انما يشرك فى اول البيان بقبول عملک
 لوجه الله رب العالمين قد اعترف لسان العظمة بتوجهک و حضورک
 و قيامک لى باب فتح على من فى السموات و الارضين انما يشرك بباراه
 اخرى

اخرى تبشر نبيك قبل ما يحب انى مباشرت شمس لاذن من افق ارادة التدرج
 العرش العظيم قل لك الحمد يا ايطي بما استجبت دعائى روجى لغنايتك
 الفدا يا مقصود افلدة الاولين و الاخرين انا نخب ان نقضى حوائجك
 كما تحب ايشهد بك الفردوس الاعلى و الجنة العليا و اهل خبا المجد في هذا المقام
 الرفيع و كتب الامور بعضها بحرى و يتوقف بمقتضيات حكمته الله المتقدر القدير
 و يشرك مرة اخرى بانما نخبك و نذكرک كما ذكرناك من قبل نورا ناسمك بالاشباح
 عرفه بدوام ملكوتى العزيز المنزيع و اما وجه محل که ذکر نمودى تخليف انجباب
 انکه بجناب ناظر عليه بجهت انى حواله نمائيد بايد باو برسد و جنابان عليه
 بهائى بايد باو برسند اين سبب بر جناب ناظر عليه بجهت انى از مفترقات
 مفترقین وارد شد آنچه که سبب هم کبر بوده نسل الله تبارک و تعالى ان يؤيد
 عبادہ على الضد و الرجوع و الا نامة لى باب فضله انه هو الغفور الرحيم
 بارى نفوس غافله عمل نمودند آنچه که سبب خزن اولياى الهى گشته و اينکه
 از براى جناب ناظر عليه بجهت انى اراده زيارت نمود ايد و هم چنين که طلب
 کرده ايد طوبى لك بما وجدناک من اهل لوفاء فى ناسوت الانشاء يا ايتها
 الحاضر لى الباب حق جل جلاله و فاراد دست داشته و دارد و او
 طرازهاى مخلصين مفرقين معتدين بهنکام اراده نمائيد حاضر شويد و عمل
 نمائيد آنچه که اهل عالم از براى آن از عدم بوجود آمده اند نهيئنا لک بهيئنا له
 بين عمل قبل ظهور بقبول فائز گشت ان رايت بشرة من قبلى و ذكره باياتى و

فوره تجلیات شمس سیتی نسل اللہ ان یوقه وابنه الذی سیتی بحیب وابنه اللہ
الذی سیتی بآسدا لندی کتاب الأسماء علی ما ترفع به کلمه اللہ مالک یوم
الدین ذکر جناب علی قبل کبر علیہ بہائی را نمودید و هم چنین اذن
خواستہ اید بوکالت او بخصو و لقا و طواف فائر گردید این فقره قبل از
ذکر نور اذن فائر و منور اذاریتہ قم امام و جہہ و کبر من قبل علیہ و قل ہینیا
لک یا اسیر البلاد لو جالسد مالک الایجاد این آیام از سما بیان لک
ادیان در ذکر ایشان نازد آنچه کہ سبب فرج سرور اہل ہذا این عدل الضمائم
ہمیشہ کام ارادہ نماید نیابت و وکالت را عمل کنید کذلک نزل تم
الاذن من سما و امر اللہ العظیم حکیم ذکر جناب علی قبل حید علیہ بہا را نمودید
نشدانہ عمل فی سبیل اللہ ما عجز عن اجسا اجبرہ لخصون بر خیم حبتی
الہی محتش لازم باید کل در ادینی کہ باید با و برسد سعی نمایند الہی الہی
تری بخبدک فایما یمن عباک باسمک الذی سیتی بعلی قبل حید فی منظر کالکبر
و باسم آخر الذی کان مر قوما من قلمک الاعلی فی التخصیر بحم آء ای رب
ایده بلطانک ثم نصرہ و اولیانک و محبتک و مخلصیک لک انت
المقتدر علی التشاء و فی قبضتک زمام الامور ہمیشہ کام انجناب
ارادہ نماید بہ نیابت او توجہ کنید و بخصو و لقا فائر نشوید قبل از
این آیہ را تلاوت نماید و بعد توجہ کنید الہی الہی تعلم تری الی

اردت

اردت ان اتوجہ الی مقامک الاعلی و از ورک من قبل من قام علی خستہ
امرک ای رب ایدہ بجنود بیانک و حکمتک ثم افتح علی و جہہ ابواب
غنائک و عطائک ای رب ایدہ اولیانک و احبابک و عبادک
علی حبتہ و نصرتہ انک انت المقتدر علی ما تشاء و لا اله الا انت القوی الغاب
القدير یا عبد اللہ علیک بہائی ہینیا لک بما ذکر تہ و صریحا
لک بما وصف تہ نشداتہ من الفائزین و نزل لہ ما لا یعاد لہ کتوہ العالم
نسل اللہ ان یؤیدہ و یحفظ اماناتہ عنده انہ ہوا حافظ الامین یا علی قبل
علیک بحر الفضل و العطا من لدی اللہ مالک ملکوت الاسماء قد کنت
مذکور فی التلیالی و الا آیام امام و جہہ مولی الامام نسل اللہ ان یوقی کل
علی ما یحیت و یرضی و ما یرقع بہ امرہ المہمین علی من فی السموات و الارضین
و ارد زمان مذکور فاسم علیہ سائی انا ذکرنا ہ من قبل من فی ہذا الحین یا اقبل
الی الاقن الاعلی اذ اعرض عنہ الوری الامن شاء اللہ رب العالمین انا
ذکرنا احبائنا فی الباء و الدال و کل بابھ صیح بان صیت نمودہ و بنمایم
بامانت و دیانت و ما یرقع بہ مقام الانسان فی الامکان ہمیشہ ظلم
شہادت میدہد برانیکہ عبا د از برای اصلاح و الفت اتحاد از عدم بوجو
آمدہ اند فاد و نزاع لازال مردود و ذہبت کتب و صحف وزیر الہی
بشارت دادہ کہ مقصود از این ظهور اعظم اصلاح عالم و امم بودہ
و غیر کہ شاید بقوہ بیان قوہ صریحہ از میان بر خیزد و عالم بقوہ حسیبہ

اداره شود از حق میطلبیم کل بطراز امانت که حسن طراز عالمست مژین فرماید
خدا و یا عباد الله ما امرتکم به من لدن نا صح عظیم البصحاء الساطع
اللائح من افق سما الفضل علیک یا من آتیت بکک الی الله

الغیر زکیمه متشبه

قد نزل لا ولیا لله فی الاطراف

بسمی لقا تم امام و جوه الادیان

الحمد لله الذی فتح باب العرفان بمفتاح البیان و انزل من سما البرهان مطاب العائیه
بقدره و سلطان بندا که قام الموحدون و آیاته انصقت مظالم الشکر
و الطغیان فلما استوی علی عرش الطور فی الظور نادت الأشياء من کل
الجهات یا معشر الأمم و العلماء قد اتی مطلع الوحی برایات الآیات
یا احمد علیک بها الله الفرد الاحد قدس صدرک من نقوش الاسماء
قلوبک من شبهات الوری لیثبت فیها من القلم الاعلی المنک و المملکوت
و الغر و ابجروت لله مالک الترفاق اما ذکرناک من قبل بآیات
انجذبت بها افدة العباد الی التدرت الارباب قد حضر من سخی بعیدا
الذی اتخذ لنفسه مقاماً فی ظل قباب العظمة و شرب حیق لب بیان من ید
عطاً و ربه مالک الایجاد یا محمد قبل باقر فرج با جری با سیک فرات
البیان فی آیام فیما نظر التستر المکنون و الترمز المنخزون امر من لدى الله
فالق الاصباح تم علی الامر باستقامته لا تمنعها جنود الاشرار ولا سطوة

الذین کفروا بالهدی و المآب یا محمد قبل علی قد اقبل لیک الایم عظیم
و ذکرک بکلمات یتشوع منها عرف العائیه و الالطاف انظر ثم اذکر
الایام الاتی کنت حاضر امام الوجه و سمعت ندائه الالهی و صریر قلبه الالهی

اشکر و قل لک الحمد یا من فی قبضتک زمام الذین انکروا حجة الله و برایانه و قالوا
ما نوح به کل عارف بصار طوبی لک بما حضرت و سمعت و فرزت بما تشرب

عرف الوصال اذ کان المظلوم بین ید یدی اجمال یا قلم اذکر من سخی
یحیی قبل صادق الذی اعترف بما نزل من سما الفضل و سرع الی ان ورد باستقامته

زلت بها الاقدام العمری قد قدرک بالایمان و لعقیان العالم و لا ما عند الامر لیشد
بذکر ام الكتاب فی هذا المقام الذی سخی بکل الاسماء من لدى الله مالک لوم الصیام

اذکر ما سمعت امام کرسی ربک و قل لک الحمد یا محبوب الافاق
یا علی قبل کبر قد سمعت ندائی حرة بعد حرة انه اجتذبتک الی علی المقام قبل ما

البیان ضعو الأوهام قد تشق نیر الایقان من افق ارادة الله مالک الارین
و السموات قد ذکرک من جنی و نطق بنائی و ارسلنا الیک من شطر التجن بالیوتیک

علی هدایة الدین نقضوا العهد المشیق فرح بذکرى ایاک لعمرى لا تعادله
کتب الاران یشد بذکر ام لب بیان من لدى الله مالک الادیان

یا قلمی الالهی اذکر من سخی بعلى قبل محمد الذی صعده بمرقاة البیان
الی الله منظر الاسرار لا تحزن من شیء توکل علی الله فی کل الاحوال
نعمتک بنصیرک بجنود الوحی و الالهام فضل الله ان یجعلک

مستقيماً على الأمر بحيث لا تمنعك ضوضاء الأشرار يا علي قد كنت مذكورا
 لدى العرش وانزلناك ما طوى به بساط الذين انكروا حجة الله وآياته التي
 احاطت بالجمادات نزل الله ان يقدر لك كل خير انزله في الزبر والالواح
 قل لك اسجد يا ابي اسجدتني فافترقا بعرفانك وانزلت لي ما يقرب من الدنيا
 الى اعلى المقام انا اردنا ان نذكر من كبرياءه في اول الايام بذكر شرفه به الارض والسموات
 وانا العزيز الفضائل يا نبي الله قبلنا بقر عليك بهاني واعنيتي انا ذكرناك
 مرة بعد مرة بايات انجذبت بها افدة الذين اقبلوا بوجوه نورا الى مشرق النوا
 كبر اوليائي من قبلي وذكروهم بما يقربهم الى مطلع النور الذي به نادى المناد الملك
 الفياض وذكروهم باسمي يا سميع الذي اقبل الى افقي بنور تنوير به افدة الابرار البهائم
 من لدنا عليك وعلى من سمي بنبوة الله في هذا الحسن الذي ينطق اللسان بملكوته البيان
 العزة والعظمة بعد ما لك يوم المعاد وذكرا نك الامر ليفرح بعناية ربه
 ويقبل الى كعبته او يقول لك اسجد يا من ايدتي على التقرب والاقبال يا ميرا
 قبل مهدي عليك البهاء الأبدى ثم على الأمر منقطعاً عن لعالم وظهر القلوب
 بكوشريان رتبك العزيز الوهاب انا ذكرناك وانزلناك مادة العرفان
 والنعمة التي ظهرنا ما من كثر رحمة رتبك العزيز المحار قل يا ابا القاسم
 اتق الله ولا تتبع كل متوهم كذاب انك حضرت وسمعت ندائي وما كيد
 الظالمين الا في تبار انا اظهر لك كمال الحكمة والبيان من بحر عطاء ربك

العزيز

من

العزيز انجذاب قلبك عبد وضع الموهوم وخذ التقيوم امر من لدانك
 الرقاب قد ظهرا لا ظهري في الابداع ليشهد بذلك من عنده علم كل شئ
 في الكتاب انك سمعت آياتي حضرت امام وهي ظهرنا ما كان مظهرنا في ال
 الازل بدل شيابك ثم ارجع الى الله وقل يا ابي اسجد انك ايتني افك
 الاعلى وسمعتي ما خلقت لاصغاء آذان الاصفيا واني تركت ما اترتني به ونبتت
 ما يدتني اليه واتبعته بهوى بحيث اخذ زمامي منغني عن التقرب اليك مظهر التيا
 اسمع ندائي ثم نصف في هذا الامر الذي ذكره خضعت له الرقاب انا كسنا
 اسرار ما كان وما يكون ولكن القوم في غفلة وحجاب نبذوا ما مروا به
 واخذوا ما منعوا عنه في صحف الله منزلة الآيات قد اتبعته حذب
 القبل بعد ما عرفت وارشيم متحيرين في تيه الاوهام لا تحزنه ضوضاء العالم
 وعراض الامم انه اتى من اقوال لاقتدار بلطان غلب الكائنات ان الذين
 منعوك عن فرات رحمة ربك وانك ليس لهم شأن عند الله مظهر البنات
 سوف ترى ما يشهد بخبر انك في ايام استوى جمال لقدم على العرش
 الا عظيم ونطق بما يقرب الناس الى اعلى المقام يا مهدي عليك السلام
 كن مستقيماً على امر ربك على شأن لا تمنعك سبحات اجلال عن
 مشرق العز والجمال وذكرا خالك الذي سمي سليمان ونسبه
 تعالى ان يؤيده على خدمة امره في العدة والاصال هذا يوم فينطق

فيها

لسان العظمة بما يهدى العباد الى مقام تقطعت عنه الأذكار يا محمد عليك
 بهائي عونايتي انا ذكرناك الذي صعد الى الرفق الاعلى بما نجدت
 به افضده الذين نبذوا الايام مقبلين الى فوق الايقان فحضرناك لدى العرش وانزلناك
 ما غير عن احصائه المحزون طولى لك ولمن نبذ ما عند القوم واخذ ما نزل من لدى الله الواسع
 الغفار قد كنت مذكورا لدى المظلوم ليشهد بذلك ربك المهيمن ايوم يا خليل
 قد جرى فزات لبيان وطلع نور البرهان امام الوجود والقوم اكثرهم لا يشعرون
 قد احاطت الايات من على الارض طوبى لمن لم يسمع ورأى وويل لكل غافل مجرب
 انا ذكرناك في الواح شتى وانزلناك ما يقرب العباد الى العزيز المحبوب
 قد ارتفع النفاق في المدن والديار هذا ما خبرناكم به من قبل امر من لدن مالك
 الوجود قلبا قوم قد اتى اليوم وظهر من كان كمنونا محضرونا في علم الله العزيز الودود
 قم على الامر بتقامته لا تمنعك شبهات الذين انكروا حجة الله وبرهانه وارتجوا
 ما السودت به الوجوه قد نبذوا الكتاب وهم واخذوا ما امروا به من مطع الظنون
 قلبا قوم خافوا الله ولا يتبعوا كل جاهل مردود هذا اليوم قياتي من كان حرقوما
 من قلم الله رب ما كان وما يكون كبر من قبلي اوليائي الذين منهم ظلم العالم
 ولا اعراض الذين كفروا بالثابت والمشهود كمن استيقما على الامر بحيث لا
 تمنعك مظاهير الاعراض الذين نقصوا الميثاق والعمود قل الهى الهى
 لك الحجة بما هديتني في ايامك وظهرت لي ما كان مستورا عن العيون
 اى رب ترانى مقبلا اليك منقطعاً عن دنك اسلك بقدرتك الى

غلبت

غلبت الأشياء وبسلطانك الذى احاط ما كان وما يكون ان يويدني على
 خدمته امرك بحيث لا تخوفنى سطوة الذين انكروا بيتك المعمور اى رب انا عبدك
 وابن عبدك قدر لي ما يرزقني باسمك بمن خلقك انك انت المقصد على
 ما تشاء وني قبضتك زمام العلوم انا اردت انى هذا الحين ان تذكر من هنى
 بميز اصالح لي طهره كوثربان الرحمن فيقر به اليه انه هو اسحق عظام الغيوب
 قلبا قوم همعوا اذاء الله ولا يتبعوا الذين كفروا بآبائه العزيز المحبوب انا ذكرناك من قبلي
 ذكرناك في هذا المقام المحمود لتشكر ربك الذى ايدك على الاقبال اذ منع عنه كل شرك
 مبغوض نسئل الله ان يعيدرك ما يرفعك وينزل عليك من حساب الكرم
 ما انجذبت به القلوب يا رحيم قد نزلت الرحمة من سما عطاء ربك العزيز
 الغفور طوبى لعبد اقبل اليه وويل لكل غافل مردود نسئل الله ان يفتح
 على وجهك باب فضله ويقتيك كوشرا ليقبلك من ايدي الجود لعلنا با من
 اله الا هو ليقبل علينا امر من عنده وهو المقصد لمهين العزيز العليم نسئل الله
 ان يويدك على خدمته امره وبقربك اليه انه هو المقصد العزيز القدير
 يا لسان العظمة اذكر من شئى بعلى الذى انقضى عهدك وميثاقك وشهد
 بما شئد الله انه لا اله الا هو الفرد الخبير قلبا ما البيان هذا يوم شئد الله
 به انبياء واصفياء بقوله يوم يقوم الناس لرب العالمين اناك
 ان تمنحك ضوضاء المنقرين عن الله رب العالمين قلبا قوم اتى تركت قلوبهم
 كفروا بآبائه العزيز المحبوب تامله لا تخوفنى سطوةكم ولا يمتنعى ظلمكم يشهد بذلك

لوح الله الغرزيه بحكيم هذا يوم تطوف الطور حول مشرق الطور وينا دي كرم
 قداي المقصود بلطال ميين قد شهدت الاشياء بما شهد الله قبل خلق السموات
 والارضين انه لا اله الا هو المقدر القدير هو الظاهر المسبين
 درين عين اراده بنويم اولياي الكبريا جمعاً ذكرنا نيم (تا از عرف آيات از چشمه جاريه از
 صرفات راكل بنوشند و فائز شوند) انه يحب اولياؤه ويعرفهم سبل الله
 الواضح المستقيم يا اهله ندامي لطفي را بگوش جان بشنويد و از انوار
 آفتاب معاني در اين يوم نوراني محروم نمانيد انه يهدي اولياؤه الى البحر
 العظيم الذي يسبح من امواج قداي يوم المآب . هذا رتبكم الغرزيه الوهاب
 الذي ينطق في سبحان العظمة لتدرب الارباب يا اولياي في التآ
 اسمعوا نداء المظلوم انه يدعوكم الى الاستقامة الكبرى لتلا متخكم الاسماء عن التوجه
 الى التدرب العالمين قد حضر لدي العرش اسماءكم وارسا كما عبد الله
 الذي طار في هو اني وتمتكم بميثاقى وثبتت بذلي المسكين طوبى له
 ونيما له بما اراد اولياؤه ذكرى الغرزيه البديع اذا شرك على كرم قلبي نطق رباني
 وتوجه الكرم وجه الله رب العرش العظيم ارحم من يطلبكم شما را ثباتي مستقيم
 كه ذكر اسماءكم انما اراد من فضل عطا محروم سازد يا اهل تا اراده انكه شما بدارك
 مافات قيام نمانيد تا آنچه در آن ارض از ظلم ظالمين بر سيد عالم وارد
 بنور عدل و راستي تبديل شو يعني اعمال محبوبه بعد سبب رو
 تايري قبل گردد ان رتبكم هو الفضال الكريم امر و زمايدكل بخدمت امر
 مشغول

مستعمل

مشغول شويد بعضي از عقيمين در اطراف در اضلال خلق سچا چه مبلغ نموده
 داشته اند در حزب قبل تفكر نمانيد خود را بهترين عالم ميدانيد و در
 طنور از اخرين احزاب امم شايه كشتند لعمر الله بر حضرت خاتم
 ازان حزب ظلمي وارد كه قلم از ذكرش عاجز و لسان از احصايش
 قاصر سپان فارسي كه حضرت نقطه اولي لاجل گاهي عبا زمازل فرمود
 بان تمك نمانيد و وراثت كنيد تا بار بار مكنونه عارف شويد
 لعمر الله هذا هو الحق و ما بعده الا الضلال يا اولياؤه الله في ميلان نذكركم
 رتبكم الرحمن في هذا الحين البعيد قد فرتم بصر فان الله و اناره اياكم ان نيم
 التا لعقون عن الله الغرزيه بحكيم خذوا كتاب الله بقدره من عين و قوه من
 لدنه ان يحفظكم ويعرفكم ويرشدكم الى الحق الظاهر المشتمل لمسبين جناب
 امين عليه صباي و عبايتي مكرره ذكر شما را نموده طوبى له و لكم و لمن تمك
 بحبل الله المتين يا اولياي في سيبان اسمعوا نداءي و لا تكولوا من
 الضامتين اذكروا رتبكم الرحمن باستقامه ترفع به فرائض الغافلين لا زال
 لدي المظلوم مذكور بوده است قد انزلنا لكم من قبل ما فاحت به نفحات
 الوحي و راحة عناية رتبكم المشفق الكريم نكل الله تبارك تعان ليصميم
 كوش الا استقامه من يدعائه انه ولي المحبين قد ذكركم من ورد عليكم
 ذكرناكم بهذا الكتاب العظيم افروا الفضل الله و رحمة ثم اذكره في البكوا

والاصل يا اوليائي في سماخ قد ذكركم مولى العالم في سجنه الاظم وبشركم
 بما قدر لكم انه يحب اوليائه ويعرفهم بالقرينهم اليه انه هو الموفق الغفور الرحيم
 لا تحزنوا من شئى توكلوا فى الامور على الله المقدر القدير انه معكم وذكركم ببيع
 مذاكم انه هو السميع العليم لا تتبعوا كل من قوم اتبعوا الحق وهذا الكتاب
 المبين الطهى ايد اوليائك على ما ينبغي لا ياك ثم اكتب لهم
 حضورك ولقائك انك انت المقدر على ما شاء وانك انت
 الفياض الذى احاط فضلك ورحمتك من فى السموات والارضين قوه
 قلوبهم ليدعوا ما عند القوم مشكين بما نزل فى كتابك القديم يا اوليائي هاليان
 قد حضرت اسماءكم لدى المظلوم وارسالها من شئى بغير زلت انزلنا لكم
 ما نختبئ به افئدة المقرين سوف يا تكم ناعق دعوة نفعه بمقبليين الى
 افق اشرق من شمس رحمة زكيم العليم انا رفعا الامر بقدره ما
 شوكة الظالمين اياكم ان تحوكم فلو ضاء الذين انكروا حجة الله وبرهانه
 وكانوا من المعتدين عند زكيم العليم يا اصحابي فى بناب
 يذركم العزيز الوهاب فى هذا اليوم العزيز لتكيدىع هذا يوم فيه شرقت
 شمس البيان من افق ارادة ربكم الرحمن وطلع النور فضلا من عنده اتم هو
 المقدر العزيز الفياض لا تمنعوا الفلك عن البحر الا غطس ولا ابصاركم
 عن النظر الى مطلع امر الله المقدر لمحتار انا ذكرناكم من قبل فى الوارثى

رحمة

رحمة من لدى الله مالك يوم حساب قد ذكركم من اتخذ لنفسه متعاما حول بيت
 ذكرناكم حرة بعد حرة بالروح والريحان ان رايتهم من منكره معرض دعوهما كالتين
 على الله رب الارباب كذلك نطق مكل الطور اذ كان مستويا على عرش الظهور
 فضلا من لدنه انه هو العزيز الفضال اليها من لدنا عليكم وعلى امانى اللام
 اقبلن آمن بابتد مولى الانام يا قلم اذكر اوليائي فى مراغه الذين اقبلوا بوجه
 وقلوب نوراء الى الله من كل الايات بايد جميع احوال در اعلا كلمه مباركه
 عيا جده ناسيد ايام فاني والواش فاني وزخانش فاني بجبل غيات تمك
 نماسيد از حق بطلبيد شمارا تا ييد فرمايد بر آنچه سبب نجات ابدى وحيات
 سرمدى است معزين بان بر مرصد نظر نكه تفسير بيانيد وكمراه نمايد
 جميع هل عالم مخصوص وليا را اگاه نموديم بر آنچه سبب نوح وعلت سموا
 من شاء فليقبل من شاء فليعرض يا بن خيل اسمع ندائى وقم على نهد
 امرى بجنود الحكمة والبيان تيمم النظر واذا كنت قائما لدى الوجه و
 سمعت ندائى اجلس ورايت افضى الاء طوبى لك وكل منصف النصف
 في هذا الامر الذى به اضطربت افئدة الفجار الذين انكروا حجة الله وبرهانه
 وعرضوا عن وجهه وارتكبوا ما ناحت به طلعات الفردوس الاعلى فى العيشى
 والاشراق قل الطهى الطهى ايدنى على ذكرك وشانك ثم اكتب الى ما كتبه
 ومضيانك اى ربنا عبدك وابن عبدك فوضت امورى اليك

يا اولياي في سماخ قد ذكركم مولى العالم في سجنه الايام وشركم
 بما قدر لكم ان يحب اوليايه ويعترفهم ما يقربهم اليه انه هو المشفق الغفور الرحيم
 لا تحزنوا من كسبي توكلوا في الامور على الله المقدر القدير انتم تعلمون وذكركم ببيع
 ذالك انه هو السميع البصير لا تتبعوا كل مشيتم اتبعوا الحق وهذا الكتاب
 المبين الهادي ايماء اوليايك على ما ينبغي لا يابك ثم اكتب لهم
 حصورك ولفائك انك انت المقدر على ما شاء وانك انت
 الفياض الذي احاط فضلك ورحمتك من في السموات والارضين قو
 قلوبهم ليدعوا ما عند القوم متمسكين بما تزل في ملكك القديم يا اولياي يا ليا
 قد حضرت اسماءكم لدى المظلوم وارسلها من سبي بغير الله انزلنا لكم
 ما نخذت به افدة المقربين سوف يا تكم ناعق وعوه نيفه مقبلين الى
 اشرقت من شمس رحمة ربكم العظيم انما رفعنا الامم بقدره ما
 شوكة الظالمين اياكم ان تخوفكم ضلوساء الذين انكروا حجة الله وبرهانه
 وكانوا من المعدين عند ربكم العظيم يا اصحابي في بناب
 يذركم الغرير الوهاب في هذا اليوم الغرير اكتب بديع هذا اليوم في شرت
 شمس البيان من افق ارادة ربكم الرحمن وطمع النور فضلا من عنده انه هو
 المقدر الغني الفياض لا تمنعوا الفكم عن البحر الا غلط ولا البصاركم
 عن النظر الى مطلع امر الله المقدر لمحتار انا ذكرناكم من قبل في الواح شي
 رحمة

رحمة من لدى الله ما لك يوم حجاب قد ذكركم من اتخذ لنفسه مقامًا حول البيت
 ذكرناكم مرة بعد مرة بالروح والريحان ان رايتم من منكره معرض دعواهم انتم
 على الله ريب الارباب كذلك نطق ملك الطور اذ كان مستويا على عرش الطور
 فضلا من لدنه انه هو العزيز الفضال اليها من لدنا عليكم وعلى امالي الله
 اقبلن آمن بابتد مولى الانام يا قلم اذكر اولياي في ما غفله الذين اقبلوا بوجه
 وقلوب نوراء الى الله من الاليات بايد روح احوال در اعلا كلمة مباركة
 عيا جدمنا يد ايام فاني والوالتش فاني وزخايش فاني بحبل غيات تمك
 نماسيد ارحق بطلبية شمارا تا سيد فر ما يد بر آنچه سبب حيات ابدى وحيات
 سرمدى است معصين بان بر ما عندنا نظر نذك نفير بيابند وكراهه نمايند
 جميع هل عالم مخصوص وليا را اگا هموديم بر آنچه سبب نوء علت سموا
 من شاء فليقبل من شاء فليرض يا بن خيل اسمع ندائي وعم على خد
 امرى بجنود احكمه واسبان شيم النظر واذكر اذ كنت قائما لدى الوجه و
 سمعت ندائي الاله ورايت اهني الاله طوبى لك وكل منصف النصف
 في هذا الامر الذي اضطرت افدة الفجار الذين انكروا حجة الله وبرهانه
 وعرضوا عن وجهه وارتكبوا ما ناحت به طلعات الفردوس لا اعني في
 والاشراق قل الهادي ايدني على ذكرك وشناك ثم اكتب لي ما كتبت
 وصفايك اي ربنا عبدك وابن عبدك فوضت اموري اليك

وتوكلت عليك اسئلك ان تلممني ما تجذب به افئدة العباد اى
 ترى الضعيف متمسكا بجبل قدرتك وسلطانك وما اراد الا خذقه امرك
 اسئلك ان توفقه على ما ينبغي لا يملك ويليق لظهورك انك انت
 المؤيد الفياض لا تمنع اوليائك عن فيوضات ايامك ثم تقدم
 بذراعى قدرتك انك انت المقدر العزيز العلام انا اردنا ان نذكر
 ان نذكر اوليائى فى حوى ليقربهم الذكر الى على المقام اسمعوا
 من شطرا حتى ان نيرشكم الى مقام فيه نصبت رايته انه لا اله الا هو العزيز
 الوهاب يا جليل اسمعوا ربك انك جميل الذي تى من سب الالبسان بقدره
 لا تقوم معها جنود الارضين والسموات اذكر الامم التي كنت حاضر لدى
 وسمعت باسمه المعقولون فى البكور والاصال قد خطر كتابك وذكرت فاسما
 اوليائى الذين خرقوا الاحجاب بقدره وقوة وسلطان انا نوصيه بالا
 الكبرى لتظهر مقامهم من الامم كبر عليهم من قبلى وشرهم بعينى واذكرهم
 بامانى التي احاطت بالجنات كذلك نطق لسان الفضل فى سجن امر الله
 مظهر الاسرار قل اظلم اظلم نور قلوب عبادك بنور معرفتك ونور وجودهم
 بانوار وجهك وقد لهم كل خير ازلته فى كتابك اى رب ترى
 الفقير قائما لدى يا غياثك اسئلك ان لا تخزى عبادك من امواج
 بحر عظامك انك انت المقدر العزيز الفضال البها من لدنا

عليك وعلى اوليائى هناك وعلى امانى اللامى سمعن استدار وقلن
 لك الحمد ما من فى قبضتك زمام من فى الارضين والسموات
 يا اوليائى فى قاف قد ترعرعت اركان الشرك اذ اتى فارس
 التوحيد بقدره من لدى سدرت العالمين قد اقبل اليك وجهي
 ويذكرهم بما تبقى به اسماءكم فى كتاب الله ما لك يوم الدين ويوصيكم بالحق
 لا ترهبها شبهات المرسلين قد فتح باب السماء واتى فاطر القوم
 اكثرهم من الغالين طوبى لكم من يحكم ويسمع قولكم فى هذا العالم العظيم
 سبحانه الله بعضى ازمنه انك قابل انكر نبوده ونسبتك باضلال
 مشغول اراده ايشان انك مثل ضرب قبل حزبي بطغنون او هام بيارايد
 مع انك خسران ان خرب بالحشم خود دیده اند از حق بطلبيد قلوب مقدم
 دارد ووجه را منور وعباد خود را از شر غاين مرسين حفظ فرمايد اوست
 مقدر وتوانا ولكن اعمال سبب ان خراف بوده هست اين مضمارا
 فارس وگيرد سوار ديگر لازم از حق ميطلبه كنوز ارض ظاهر فرمايد يعنى
 رجاليكه قابل اين مضمارند و فوارسيك لايق اين ميدان يا اوليا هناك
 لا زال نكوز بوده سيد وازيد عطا اخذ نموديد ان حقيقى كه شبه اول نبشته
 عال يد به ستقامتى ظاهر شويد كه از براى آن نظير و مثالى نبوده و نخواهد بود

رجال آن ارض طرأ و راحت آفاس موجود و مذکورند و اما آن ارض
 بغایت و الطاف فائز این مظلوم در جمیع احوال گراولیا مشغول
 فی التیالی ذکر هم و فی الایام انطق باسمهم و فی الأسحار تکلم
 باذکارهم و نسل نندان یوفقهتم بقربهم الیه انه هو المقدر القدر
 یا اولیائی فی ضوئها اسمعوا اناء المظلوم انه لا اله الا هو من القیوم
 انما نعولم الی الله فذکرکم بذکره فاحت نفعکم بیا فی الامکان تعالی الله ربکم
 العزیز الودود آیاکم عن بینکم شیء او یخوفکم سطوة کل ظالم مردود اتا
 ذکرناکم من قبل من بعد و فزتم بانطق به جمال القدم فی مقامه محمود
 سئد تعالی ان میدکم بخیر و بیان و یویدکم علی خرق سبحات
 الظنون الطهی طی اید بهولاً علی نصره امرک باستقامه تخرج منها العقول
 ثم اکتب لهم اجر لقانک و احضور امام کرسیک انک انت الغفور
 العطوف آیا ارض باقبل الالف والراء اسمعوا اناء المظلوم انه یذکرکم
 لوجه الله رب ماکان و ما یكون امر و روزیست که جمیع مقررین و مخلصین
 بلکه بحمد یا الهنا ناطق طوبی از برای نفسیکه شربت استقامت
 چشید و آن شربتی است که هر که نوشید جز خرق جمل جبار نفسی ناظر نه
 و با نفسی ناظر نه این کوثر اقیان مخصوص مظاہر قدرت و اطمینانت
 طوبی

طوبی لمن فاز به و شرب من ید عطاء ربه الکریم در آن ارض مظاہر نفوس شیرین
 و شیاطین محلیه کا ذبه ظاهر شدند و جوهر وجود را بظلمی شهید
 نمودند که آسمان بجمش کرسیت و اشجار با ثمارش نوحه نمود حال
 بغایت حق جل جلاله چون آن ارض در جوار قریه ایست که بحق منسوب
 باید ظاهر شود در جالیکه مشارق اخلاق و مطالع الفت و اتحاد باشند
 هنیئاً لکم سوف یظهر الله منهار جبالاً لا یتسکون الا بالله ولا یعلمون الا بما
 امر و ابه فی کتابه البین جناب عبد الله الذی استقر فی جواری ذکر شمارا
 نمود لذ النالی اذ کار که در اصداف بحر عظم تصور بود بر صور و وفات و کلمات
 در این صین ظاهر وصیت میکنیم شمارا آنچه سبب الفت و ظهور رحمت است
 اولیای حق در یکقام منابع سلطین که کوثر غر فاند باید اشجار نفوس از این
 مار سقایه نمایند سئل الله تبارک و تعالی ان یویدکم بحوده و یوفقهکم بسطاب
 و یحفظکم بخیر العالمین احمد لله رب العالمین آیا اهل قبل الکریم
 این ایام اطراف عنایات و الطاف بران ارض باریده سحاب فضل مش
 ظاهر نموده و آسمان بخشش عنایتش را مبذول داشته طوبی لکم و نعیما لکم
 کمره اسماء شما از قلم اغنی نازل و ارسال شد شمارا وصیت ینما یم حکمت
 و اطاعت ملکی که بر رعایت قیام نماید و اولیا را از شر اعدا حفظ فرماید عموم
 اصل عالم برفق و مدار حرکت نماید نزاع و جدال و فساد از میان بر سفت
 کل مجتبت و اصلاح ما مورتند طوبی للعالمین ان المظلوم ذکر کم و انزل لکم

ما تبقى به اسماءكم في الحقيقة بحمد آياته لهو العفو الرحيم انما بشرناكم من قبل وفي
 هذا حين من لدن مقتدر قدير اياكم ان تحزنكم حوادث الدنيا او تمنعكم شيا
 العالمين ابصروا الذكر وشأننا عليكم من لدى تدرب الكرسى
 الرقيع يا ارض طاهرا واين جين مالك ملكوت اسما بارض طاهرا
 التي جعلها الله مطلع فرح العالمين انما ذكرنا اوليا هناك حره بعد
 حره وانزلنا لهم ما جعله الله حره كوشرا يحيون سحيوه من في السموات والارضين
 واخرى المائدة الباقية طوبى لمن راء وطاف وقال لك الحمد الا لاهل
 والاحسين نشهد ان اولياي هناك شهدوا بما شهد الله قبل خلق
 الاشياء ورازوا بما رقم من العلم الا في كتب المرسلين عبيد
 عليك بها والله فضله وعطاه بشكرهم من قبلي ثم قرء لهم ما نزل من سما
 عطائي وانا لمشفق الكريم انما نزلناهم بنور معرفتي وعزنا
 بكلماتي عرفاهم في اول الايام صراطى يعرف حمتي التي تسبق الاشياء من لى
 رب العالمين يا اولياي هناك افروا بذكرى طير وابعثوا الوفاء
 في هوائى وعاشروا مع عبادى بخلقى الغير بديع انار لنا اليكم فهذا
 اسمين كوسن كلتي فيها عطاى طوبى للشارين وجميع احوال نعوس
 مطمئنة ثابتة مستقيمة بغايت مخصوصه فارتز بوده هوشد ايشاند

ساولن

ساقيان كوشرا طهي وهاديان سئل رباني طوبى لمن فاز بقلبي وسمع
 ما خرج من افواههم في هذا الامر العظيم لله الحمد بما ينبغي فارتز وكمناط
 فضل ان شان طوبى لهم ومن يحتمهم امن لدى الله الامر القديم اوراق واما لازا
 بغايت فارتز نسل الله ان يقدر لمن خير كل عالم من عوالمه ويكتب لمن كتبته
 لطلعات الفردوس الاعلى انه هو اعلى المنفق العزيز العليم اليها المشرق
 من ارض سماوياني عليك يا عبد الله وعلى الذين منعتم الاسماء عن اهلها بلطاهنا
 اقبلوا وسمعوا وقالوا انما بطهورك يا محبوب افده المقرمين مقصود قلوب
 العالمين احمد لله رب العالمين مقبلة

تجواب ميرزا عبد الله عليه السلام

الابن غظم الابهي

قد نطقت السماء قداتي مالك الاسماء وغنت الوراق قد ظهرت باسمه الابهي
 وصاحت الحصاة الملك للمالك الصفات كل شئ نطق بذكر الله وشانه
 ولكن الناس اكثرهم في مرتبة وشقاق قدما ج بحر الامم ونطق باسم مالك
 القدم ولكن الامم اكثرهم من الاموات انما دعواهم الى كوشرا الحيوان وهم عرضوا
 عنه بما اتبعوا الا وهام طوبى لنفس شملت بنار الله وما منعتها
 ججات اهل التقاق اتها من الذين قومت اسمائهم من العلم الاعلى وطهرت
 انكارهم في الواح ربهم مالك يوم المعاد انك انت زين الالمانك

بذكرى ونسيك بالنظر الى آياتي وقلبك بالتوجه الى شطري وسمعك الى مطلع ليلتي
 كذلك زيناك بطراز الذكر وخصصناك بهذا اليوم الذي تقرب به الأبصار ان اقرب آيات
 ربك واملتقت الى الذين اتبعوا محضهم وكفروا بالله رب الأرباب سوف
 ياخذهم كما اخذنا الذين كانوا من قبل ان ربناك لهو المقصد على ارادة لا تنس
 ولا تنس مع الذين عرضوا عن الوجه ادر شق من اقبح الجبال انما البهائم على الذين
 شربوا حتى لا تعطاع في هذا اليوم الذي فيه نطق ملك الأخرع الملك لمن ظهر
 بالخطية والاقطار تسابحه

تا الله عليه صلوات الله

الاقدر لا اعلم الا

نور الوجه بمجده التور الذي جعلته مهينا على الأتوار قل في يوم في رين العالم
 من اثر فلم ملك القدم ومرت نعمة العفران على الامكان قوموا عن مراد
 العلة ثم انظر واما لاح من اقرب ليل قل هل تطنون لند لا وملك الأيجاد و
 هل تطنون له شبه لا واهمهمين على الافاق ان افروا في أيام اذ يرهه أيام السور
 لك خذوا الكائن سببه ثم شربوا بذكره العزيز المنان لا يخرجكم من الجنة وادتي
 وغربتى ما لله اتى في طوبى الذي لا تعتر الغربة وفي عز الذي لا تصليبه الذلة
 يشد بذكرك لان الغيب الذي تخلق في هذا المقام الذي جعله الله مطاف
 من في الأرضين والسموات ما منعتي لبلاد عن كبر الله ملك الأسماء ولا يابني
 الأخران قديت احد خصاني في سبيل الرحمن اتى انا الحاكم على اشاء واملتقت ببطانتي
 لمهمين

لمهمين على الأكوان لو تجدون حلاوة كوثر لمعاني الذي اجرنياه من عين التبتيان
 لتجدون على شان ان تقطعون تقام عندكم جبانته الواحد الفرد العزيز لمشار ان فرج
 بذكرى آياك به ينزل عليك من سما الفضل ما يقربك الى مطلع الأهم ان جعل
 موزك ذكرى وذكر الذين استقاموا على هذا الأمر الذي به انارت البلاد
 جناب عليه بها الله تسابحه

بلمستقر على العرش

قد ارتفع نداء ملك القدم من بجنة الأعمم اذ كان بين ايدي الظالمين وبيع
 الناس الى الله العزيز الحكيم قد جمع عليه الدول للمل بمبايدع العباد الى الله
 ملك العلل قل موتوا بظنظكم انه يفعل ايشا بساطان من عنده لا تمنعه
 جنود السموات والأرضين كل في قبضته قدرته ومحاط تحت سلطانه الذي
 احاط العالمين لو اراد يهلك من على الأرض بكلمة من عنده ولكن سقت
 رحمة العباد انه لهو الغفور الكريم قل يا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا الذين اعرضوا
 عن الوجه واقبلوا الى الذين منعوا عنهم في كتاب مبين قل هذا وجه الله لو انتم
 من الموقنين وهذا الامر الله لو انتم من العارفين قد تحققت لمشيته بما
 شاء والأرادة بما ارادته لهو الحاكم اعلى يريد قد تحقق كل امر بامرته وكل
 ظهور بظهوره وكل كتب بهذا الكتاب الذي ينطق تعالى القديم مرسل

بِذَلِكَ فَفَضَّلَ الْعَظِيمُ مِنَ النَّاسِ مَنْ نَبَذَ الْهَدْيَ مُقْبِلًا إِلَى الْهَوَىٰ وَيُظَنُّ
 أَنَّهُ مِنَ الْمُهْتَدِينَ قَدْ هَامَ أَكْثَرُ الْبَرِّيَّةِ فِي هَيْمَاءِ الْحَجَرَةِ لِيَسْمَعُونَ وَلَا يَخْفَوْ
 يَنْظُرُونَ وَلَا يَشْعُرُونَ قُلْ تَقَرَّبُوا بِالْقُلُوبِ لِرُؤْيَا مَا نَسَخَ الْحَقُّ أَنَّهُ لَهْوُ النَّاطِقِ
 مِنَ الْأَفْئِطِ الْأَعْلَى وَمَطْلَعِ الْأَسْمَاءِ الْحَسَنَى لَوْ أَنَّهُمْ مِنَ الْمُهْتَدِينَ طُوبَىٰ لَكَ بِمَا
 أَقْبَلْتَ سَمِعْتَ وَعَرَفْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْفَائِزِينَ قَدْ كَانَ ذِكْرُكَ لَدَىٰ الرَّبِّ
 وَنَزَلَ لَكَ هَذَا اللَّوْحُ الْبَدِيعُ سَوْفَ يُطِيرُ رَبُّكَ دِيَارَ الْوُجُودِ بِذِكْرِكَ جِبَالَهُ الَّذِينَ أَقْبَلُوا
 إِلَيْهِ إِذْ أَعْرَضَ عَنْ كُلِّ جَبَا عَيْنِدِ لَاتَخْرُنَ مِنْ شَيْءٍ أَنَّهُ يُؤْتِيكَ بِالْحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُقْتَدِرُ
 سُئِلَ الرَّبُّ بَانَ يَخْفُظُكَ عَنْ كُلِّ نَفْسٍ ضَرُورِيَّةٍ تَفْعُ مَقَامِكَ بِ الْعِبَادِ وَتَقْدِرُكَ
 خَيْرَ الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ أَنَّهُ لَهْوُ الْمُقْتَدِرِ الْغَيْرِزِ الْكَرِيمِ إِنَّمَا الْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ مِنْ مَعَاكَ
 مِنْ لَدُن رَّبِّكَ الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ مَعَاذُكَ

ت جناب ع ب بسمه الأبدع الأمتع

سُبْحَانَ مَنْ لَدُنَّا الَّذِينَ فَازُوا بِأَيَّامِ اللَّهِ وَقَرُّوا ذُنُوبَهُمْ وَأَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْمُهَيَّمُ الْقَسِيمُ
 وَأَقْبَلُوا الْوُجُودَ نُورًا إِلَىٰ قِبَلَةِ مَرَجِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ الْإِنَّمِ قَوْمَ فَارُوقَ يَحْدَنُ مِنْهُمْ
 أَهْلَ طَلَاءِ الْأَعْلَى عَرَفَ حَيْثُ مَجْبُوبُهُمْ الْإِبْهَمُ هَذَا مَا كَلَّمَ بِهِ مَالِكَ الْأَسْمَاءِ وَكُنْ
 النَّاسُ لِلْفَيْقُونَ لَوْ تَفَكَّرُونَ فِيمَا ظَهَرَ مِنْ مَطْلَعِ لَعْنَةِ رَبِّكَ يَعْنُونَ مَا عِنْدَهُمْ
 وَيُوجِبُونَ إِلَىٰ الْمَنْظَرِ الْكَبِيرِ مَقَامِ الَّذِي يَنْطِقُ كُلُّ ذَرَّةٍ مِنْ رَأْيَاتِ تَرَابِهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْغَفُورُ
 الْمَجُوبُ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا النِّعَةَ الَّتِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ بِأَسْمَاءِ الْحَسَنَى وَصِفَاتِ

الْعُلَمَاءِ هَذَا مِنْ فَضْلِهِ إِنْ اتَّمَعْتُمْ تَعْلَمُونَ بِذَلِكَ الْيَوْمِ نَفِيسٌ وَجْهَ الْبَقِيَّةِ وَنَكَسَ اغْصَانِ لَطْفِ
 إِنْ اتَّمَعْتُمْ تَعْرِفُونَ طُوبَىٰ لِمَنْ طَارَ فِي هَوَايَا الْإِقْيَانِ وَأَنْقَطَعَ عَنِ الْإِمْكَانِ مُقْبِلًا إِلَىٰ الرَّحْمَنِ الْأَلِيمِ
 أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِي لَوْحِ مَكِينُونَ قُلْ يَا عِبَادَ اللَّهِ إِلَىٰ مَتَىٰ تَشْتَعَلُونَ بِالذَّنْبِ
 دَعُوا بِأَسْمِ رَبِّكُمْ فَاطِرِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فِي مَدَائِنِ الْبَقَاءِ الَّذِي يَنْطِقُ فِيهِ الْحَيَاةُ
 قَدْ آتَىٰ الْمَجُوبُ يَا أَصْحَابَ الْقُلُوبِ إِنْ الَّذِينَ شَرِبُوا كَأْسَ الْإِسْيَانِ اتَّمَعْتُمْ
 مِنْ أَعْلَىٰ خَلْقِ الصَّالِحِينَ عَسَيْتُمْ لَمَّا كُنْتُمْ تَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ بَعَدُوا أَنَّهُمْ مِنْ أَهْلِ الْإِبْرَاهِيمَ
 يُشْهِدُكَ عِبَادٌ مُخْلِصُونَ أَنْتَ يَا أَيُّهَا النَّاطِقُ إِلَىٰ الْوُجُودِ الْفَرِحَ بِمَا ذَكَرْتَ
 مِنْ قَلَمِ الرَّحْمَىٰ إِذْ كَانَ جَمَالَ الْقَدَمِ فِي التَّجْرِ الْعَظِيمِ بِمَا كَتَبْتَ أَيْدِي الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْوَدُودِ قَهْرًا بِالْأَسْتِقَامَةِ الْكَبِيرَىٰ عَلَىٰ مَرَاكِلِ الْأَسْمَاءِ وَالْأَسْمَاءِ
 الْبِهَاءِ وَبَشَرْتُمْ بِهِذَلِكَ الْكَلِمَةِ لِمَنْ مَنَعُوا لِيَقُومُوا عَلَىٰ نَصْرَةِ الْمَظْلُومِ وَيُنْطِقُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 اللَّهُمَّ يَا قَسِيمُ الْقَسِيمِ

ت جناب ميزراع ب عليه بهاء الله

الأقدم الأمتع الأعظم

قَدَّاحِ الْفِئَةِ الْمَعَانِي بِهَذَا التَّيْرِ الَّذِي بِإِضْنَاتِ الْآفَاقِ وَنَطَقِ لِسَانِ الْعَطَشَةِ الْمَلَكِ لِلْفِرْدَوْسِ
 الْحَسْبِ فَضْلَ اللَّهِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَاسْتَقْرَأَ سَمَاءَ الْعَظِيمِ عَلَىٰ عَشْرَةِ الْعَظِيمِ كَمْ مِنْ آيَاتٍ لَشَرِّ
 بِالْحَقِّ وَكَمْ مِنْ مَبْنِيَّاتٍ ظَهَرَتْ بِالْفَضْلِ وَكُنْتُ النَّاسُ كَثْرَتُهُمْ مِنَ الرَّبِّ الْقَدِيرِ عَلَىٰ
 شَأْنِ مَا نَبَهُوا مِنْ لُحْيَةٍ وَمَا تَحَرَّكَوْا مِنْ لَبْدٍ الَّذِي رَتَقَ بَيْنَ الْبَرِّيَّةِ وَالْإِنْتَهَامِ
 مِنْ نَحْمَاسِينَ سَوْفَ يَعْلَمُونَ مَا عَمَلُوا فِي أَيَّامِ اللَّهِ وَيُنْجُونَ عَلَىٰ نَفْسِهِمْ

ولا يجدون لها من معين ولا نصير ^{أما دعوتنا} هم إلى الجنة العليا ^{وارينا} هم
انقى الأعلى وهم عرضوا عن كل ما أتى به الدرر العالمين ^{أنك لا تخزن من شيء}
ان افرح بما ذكرت لدى العرش وتزل لك هذا الكتاب المبين ^{إذا فرغت}
قم ثم ول وجهك لطر الله وقل لك الحمد يا معالي العالمين ^{متأمله}

جانب ع عليه بها والله
الاقدر الاعظم ^{الله}

ذكر من لذي المن فاذا نوار الوجه وكان في أم الألواح من قلم الوحي مطورا
ليفرح بذكر المسجون آياه وينطق ثناياه ^{أبا الحكمة} كذلك كان الامر مقتضيا
طوبى لك بما استقمتم على امر ربك واستصنت من نوار التي كانت
من اثار الفجر مشهورا ^{هذا يوم} تحرك فيه كل شيء من نسمة الله وطار الموجد
في هواء كان بطراز الامم ^{ثم طوبى لك} بما اخذت كاس الفلاح
من غنائه فالتق الاصباح شربت منها باسم كان من اثار السجج مرثيا
هذا يوم ينبغي لكل نفس اذا سمع ندا الله يدع ماسواه ويقول قبلت اليك
يا مالك الائمة اشهد انك قد كنت على كل شيء قديرا ^{ان الذين} توفوا
اليوم اولئك اتبعوا الايام وكانوا عن شطر القرب بعيدا ^{طوبى لمن} خرق
الاحجاب وترك ما عند الناس مقبلا الى افق كان نوار العرش مضيا
يا ايها الناظر الى الوجه ترى العلماء اشتغلوا باقلامهم بعد الذي ارتفع
صير القلم ^{على} الا بين الاضواء ^{ويكلمون} بالموهوم ^{اذ شرفت} شمس القويم
من مطلع اسمك كان باسحق عليا ^{سوف يمج} الله انا رسم وثبت

ما ارادته كان على كل شيء حكيم ^{ان الذين} و فوالبعثت ^{دو شيئا} قرف
يرفعهم الله بسطان من عنده ^{انه كان} على كل شيء محيطا ^{اما قد} انفسنا في
سبيل الله وتدع الكل من افق البلاد الى الله مالك الاسماء ^{طوبى} لنفس اقبلت
ولو جرت وجهاته من اهل لهيبا ^{في لوح} كان بنجام العر مخموما ^{نسل}
بان يؤيدك في كل الاحوال ^{يقدر} لك خير الدنيا والآخرة ^{انه كان} بعبادة بصير
اتما البها عليك وعلى من معك ^{من الذين} هم اقبلوا الى الوجه ^{وكانوا} باسم الله ^{متأمله}

ت ع ب عليه ^{بسمه} ^{الاسماء}

سبحانك اللهم يا الهى ترانى ^{مطلوبا} ما بين عبادك وخلقك ^{وسجودنا}
في ايدينا ^{فانزل} من ربنا ^{فوق} عزتك يا محبوب العالم ^{ومقصود} الاله
قد حملت في هذا ^{الاسم} ما لا يحل احد من عبادك في كل يوم ^{يرد} على لاورد على نفس
في مملكتك ^{قد تعين} بقائى في ملكك ^{واضاني} تجرك وفراقك ^{سلك}
بان تخلصنى عن الذين لا يعرفون مقامك ^{وشانك} ثم شرب الذين اقبلوا اليك
رحمتك المحنوم باسمك ^{القيوم} انك انت المقصد ^{للهيمن} المتعالى ^{الغفور} الكريم
^{هو الله} ^{الاهي} ^{الاهي}

درين ايام كه در سماء ظهور شمس غيبية از افق شود طالع ^{ولوا مع} تجليا
شمس طلعت ابهية از مطالع وجو مطالع ^{وطوالع} معارف الالهية از مشارق
امر حکم بر وفق تنور از شمس دم در هر طرف روشنى ^{دهنده}

و انجم قدم باضیاء ام از افلاک و جودات درخنده شخص نصیر نفس خبیرا
 دروغ است که هنوز مکتب نصی با نوار کوب آفل طنون باشد و مستشرق با شراق
 قمر مخف خیال بل الشمس استنار فی قلب سما الیبار علی تجلیات برع
 منبع النوار هی حیب در این ایام طلعت غیب منبع قلمع لایدرک که در خلف
 الف الف حجاب لطیف نور نیز معنی خود مخفی و مستور بود ها
 که از خلف نقاب ظاهر آمد و بیک قبه از اشراق انوار جالش طور یون را
 منصعق و معدوم بل کأن لم یکن شیئا مذکور انمو الا انی و جهت وحی
 للذی فطر السموات اکبر و نشق اراضی الفراعنه و ما انما من المشرکین و هو
 شمس خیال عالم افده را درخنده تر از روز نورانی فرمود و زنگ ظهور
 معارف عقلیه را از صفحات قلوب زدوده و الله یهدی من یشاء
 الی صراط مستقیم و الروح علیک تعالیه

بسم الله
 بسمه المتقد علی الاسماء

قل اللهم یا منزل آیات منظر البینات سکتک بمطلع علیک
 مرق و لمیک منظر نفسک بان تقدر لی ما قدرته لاصفاک الذین قاموا علی
 لضره امرک من برتیک ثم ایدنی علی ذکرک و سنانک من خلقک ای
 انزل

انا الذی توجهت الی اوق ضلک و مصدر امرک و جودک سکتک بان
 تختی بنما عنک لا قوم علی خدمتک فی مملکتک و انتشار امرک فی ارض
 انک انت المقدر المتعالی الخیر العظیم متعالیه

جناب محمد جعفر فی اسین

بسم الله الامتع الاقدس الالهی

سبحان الذی نزل آیات باحقی من جبروت عز منیا و جابها حجه لمن
 فی السموات و الارض انه کان علی کل شیء قدیرا و انما تحیه الله من خلقه و دلیله
 لبریه و برهانه لمن فی الملک جمیعاً قلنا قوم لا تجادلوا آیات الله بعد الذی انزلت
 باحقی و لا تجاروا بالذی کانت الایات فتکل الاحیان من بما فضل علی العالمین من اول
 ما نزل ان تحیی ظهوری و قیامی من معشر الاعداء فی ایام التی زلت فیها اقدام العارفين جمیعاً
 و من ان یقید ران یحرفنی بظهوری ثم بنفسی ثم بجالی فلینظر الی ما یری کذلک نزلت
 الامر فی هذا اللوح لیکون حجة الله علی العالمین محطاً و من انکرنی فقد انکر الله و مظاهر نفسه
 و من اطاعنی فقد اطاع الله فی انزال الازل و یسده بذک کل کمکنات و عن و رانها
 بان الله الذی خلق کل شیء بامر من عنده و انه کان بكل شیء علیما و انک انت عبد
 فاقطع عن الدنیا و ملکوتها ثم عن الاسماء و جبروتها تقدیر ان تصعد الی هذا
 الهوا الذی فیه تحرك روح قدس منیا ایاک ان لا تحرم عن حرم الله الذی
 باحقی و لا تحجب عن هذا الجمال الذی کان فی قلب الافصال علی اسیح منضینا
 مع الاشارات من و رانک ثم الدلالات تحت قدمک ثم استقیم علی الامر

بإسمي الذی کان عن اثنا عشر علی اتقی مشهورا والبها علیک ان تکن تابا
علی حب مولاک ولن نزل قدمک من نعیم المشرکین لن تضرب نعلک
عن الذین کفروا باللہ وآیاتہ وكانوا علی الأعراس بالظلم قویا متعبد

جناب یعقوب

بنام زنده پاینده

هاتف رحمن جمیع من فی الامکان امرده داد که وعده اظہی ظاهر شد و
آنچه در کتاب های آسمانی مذکور بود پدیدار گشت آن رقمه باز آمد یعنی
آنکه صعود نمود با مجد کبیر و وجه نیز نازل شد چنانچه در انجیل منیر باید
من میروم و میایم و در مقام دیگر میفرماید من میروم و میاید معنی تمام
کند آنچه من گفته ام و بگوید آنچه من بگفته ام و اینک مبارکه از برای کل
کتاب اظہی بمنزل روح است طوبی لنفس عرفت ولعین رات ولان
سمعت ہذا النداء المرتفع البدیع مع ذلک احدی ملتفت نشد و انشا
روح پر مرده و فسرده بل مرده مشاهده میشوند الا من شاء اللہ مالک ہذا
العظیم تفکر در ایام روح نماید و بر آنچه بر او وارد شد تا بحال ناس مطلع شود
این قوم همان قومند و این نفوس همان نفوس انشاء اللہ باید انجناب
باقی اعلی اطرا باشند و بعد نمایند تا در این یوم مبارک از ایشان ظاهر شود و
بدوام اسماء الہی باقی و دائم بماند اینکہ از جفر ذکر نموده بودید جفر جامع در
حقیقت اولیہ ہیکل ظهور است انیمقام اجمال انشاء اللہ بعد از روز
پرت

حضرت

بہ تجہ ایتقان واقف میشود بر امر کہیہ عند اللہ عز وکل شیئی است این ایام ذکر
حق مقدم است بر کل اعمال و نصرت بہ بیان بوده و خواهد بود انہو المقتدر
العلیم البہاء لمن فاز بما ہر بہ فی کتاب اللہ رب العالمین متعبد

میان دو آب اکبر

بنام دوست پاینده گویندہ

یا اکبر ذکر است در منظر اکبر مذکور و طرف عنایت بتو متوجہ انشاء اللہ
از افاضات عنایت حق کہ در افق آسمان گرم مشرق است بی بہرہ و نصیب نمانی ذرات
کاینات از صلوات ندای منزل آیات در وجد سرورند و لکن عبادیکہ
خود را فاضل و علم و اعلی میدانند از او غافل بل معرض متبائلہم واللذین منعمون
عن صراط اللہ الظاہر الباہر الثابت اتیم عمری ان الروح یکف فی برتہ محبتہ اللہ و دیگر زیبا
امر بہ من لدن علی حکیم این همان مقابلیت کہ ندای روح در او مرتفع شد و همچنین بستین
و مرسلین ان الذی رفع الی السماء قد اتی بالحق یشیر الناس بہذا الظہور الذی بہ
قرت عیون الملأ الا والذین طافوا العرش بہذا الاسم العظیم ان افرح بذکری
لان بہ قدرک ما کلت عن ذکرہ السن العبا و یشہد بذلک ربک الناطق البصیر الحمد
الفرد خیر متعبد

میان دو آب امیر خا

بنام خداوند دانا
انشاء اللہ از دریای عنایت الہی بیاشامی ولذت آزربایی در جمیع نامہا
آسمانی بشایت دادیم ناس با این یوم مبارک ما یظرفیہ و چون آفتاب

ظهور از شرق طور ظاهر و سدره اظمی بابتی انانته مطلق کل معرض مشاهده شد و در
 از این فضل عظیم محرم نمودند الا من شاء ربک این همان معترت است
 که روح بان بشارت داده و این همان ساعتی است که این عترت
 نموده بر آنکه خود و ملائکه آسمانها بر آن مطلع نبوده و نیت اگر نفسی بکلمه
 در انجیل اربعه کتب مقدسه تفکر نماید عترت نماید بر اینکه امروز را مثل نظری
 نبوده چه که غیب کمون بر عرش مستوی مشهود است طوبی از بری
 نفوسیکه زخارف و اشارات و کلمات و بیانات اهل دنیا ایشان را از این
 مقام ارفع اعلی منع نمود بجان توجه نمودند و از کس لقیین آشامیدند
 نشد انهم من اهل فردوسی الا علی واصحاب بقیعتی کرم آء طوبی لکل
 سامع سمع و لکل بصیر رای ملاح و شرق من فوق اراده الله العزیز العظیم
 میان دو آب جناب آقا محمد رحیم

هو الاقدس الا عظم العالی

شهد المعلوم بما شهد الله قبل خلق السموات والأرض انه لا اله الا هو والذ
 نطق وینادی و یقول انه هو الاسم اعظم قذاتی بحیوة العالم واتحاد الأمم
 و انه لهو الذی به نظرت البینات و برزت العلاما و ظهر ما كان موعودا
 فی کتب الله لمهین القیوم یا رحیم قد توجه الیک بحر حمة ربک من بدلتی
 الذی رفعه الله فضلا من عنده و جعله مطاف الأولیاء ان ربک لهو المقدر
 علی ما کان و ما یکون انما نصیبک بالاستقامه علی الاعر و یتقوی الله
 ربک

ربک مالک الوجود طوبی لکل بما نبذت الظنون و اخذت ما ظهر
 من لدی الله مالک الغیب والشهود لعمر الله قد ماج بحر لقیین الایام و
 العباد و هم الی الظنون یسعون تمک بکل عنایة ربک و توکل علیه
 فی کل الامور انه یرى و انه لهو الحق علام العیون مقبلة

علی اصغر بنام خداوند توانا

ذات را شنیدیم و کتاب لدی العرش عرض شد انشاء الله از کج
 دانش بیاشامی و بعرفان اقیاب نیش فاشی یعنی از عنایت محبوب
 عالم الذی نطق فی التمجید در کل حین بر اگاهی خود با هم دست
 بیفرازی تابکلی در بیل دوست فانی شوی و از حیب بقا سر براری
 ای علی بن صخر بجز عظم را منظر اکبر نمیاید و جنت علیا در کتاب می نامد طو
 نقص صلت الشادنی پسلی نه من اهل لبها فی کتابی المحموم مقبلة

سی جناب محبت باقر علیه السلام هو المقدر علی ما یشاء

ذکر من لذنا لمن فاز بانوار الوجود و سمع لشداء اذ ارتفع من نھی الاعلی علی
 بما اعزنی کتابی الیسین انا ذکرناک با یجذبک و ارسلنا الیک الآیات
 لیعلک بانینغی الایام ربک العزیز البدیع انه اتی بالحق و یدع الناس الی
 صراطه المستقیم قل یا قوم دعوا ما عندکم و خذوا کتاب الله لقوة من عنده انه خیر

عما تطلع الشمس عليهم ان تتم من العافين قد سبح اوليائي في ارض الطاب بما
الكتب ايدى الظالمين الذين نبتوا الكتاب الله عن وآتهم واتبوا كل جابل
بعيد قل ان الظالم هو علماء الارض الذين افوا على سخطي من دون نية ولا
كتاب مبين كذلك انزلنا الآيات وارسلنا بالايك لتجد منها عرف

عناية ربك الغفور الكريم متعبه
كتاب انزلناه بالحق لمن اقبل الى الفردوس يا ايها المقبل انك اردت اللقا
والقوم بنيا وبنيك و اردت العفران تغفر انك فضلا من عندنا وانا الغفور الرحيم
ت جناب استاد محمد صادق كفش دوز متعبه

بسمي التاطق العلم
بايمه قبل صادق زكرت لدى المظلوم مذکور و قلم على از شرط عكا بتو توجبه
مموده و ميفر مايد طوبى از برای نفسى كى صنعت مشغول است هر روز بهر نفسى
بصنعت و كسب و تعیش نمايد و از مقرتين محبوب و مذکور است و اعمال
او از عبادت و كتاب اظهر مسطور طوبى سامع يسمع ما ترك التجنى و نعيما
لصانع اتقن صنعه و الضف من العباداته من اهل البصا في التصحيح
يشهد بذلك لان الوحي في هذا الجبل اعظم متعبه
جناب شيخ اسمعيل هو الاقدس الاعظم

اى شيخ ايام عمر مانند از ايراج شباتى نداشته و نخواهد داشت جهد
نا

نما تا در اين بجهار روحانى از نجات رحمانى محروم نمائى مشاهده كن
چه مقدار از عرفا كه دعوى محبت و وفا مینمودند و لكن بعد از ظهور امتحان ربانى
باقى نماند مگر قبلى اينست كه ميفر مايد مؤمن مثل كيا حمر است بشنو
نذاي منظر امر مالك قدر را و قلب و جان بمنظر اكبر توجه كن و چه باقى را از ارفق
سما و لايزالى ملاحظه نمائى و از گوشه رلقاى مالك سما بعد از قفاى شيا
بياشامى لياى و ايام گذشته و ميكزرد و عنقریب جميع بساط كترده
چيده مشاهده ميشود بشنو نذاي نامحقيقى را و بجز عظم جبل محكم متمكن
شوكه شايده جمعى آوارگان را بوطن حقيقى برسانى و تشنگان را از حلق معا
چشانى طوبى لمن سمع و اجاب الحمد لله رب الارباب متعبه

جناب مشهدى ابوالقاسم بنام خداوند دانا
انشاء الله لم نزل ولا يزال در ظل عنایت پيشال ساكن و مسترح بشيد قلم
اعلى ليلدا و نهارا بگذرد و ستان مشغول از حق ميطلبم كلربنا عرفانش مشغل فرمايد
و موفق بر خدمت امرش گرداند اليوم يوم عمل خالص است نيكوت حال
نفسيكه اعمال و اخلاق اوسبب و علت هدايت نفوس غافله شود البتاه عليك
میان دو ايت جناب ملا حسين فشار متعبه
بنام پيشا خداوند دانا
نامت رسيد و با صغاه مظلوم فائز گشت اى حسين بشنو نذاي سدره

که در ارض سجن با مرماک اسما مرتفع شده و عمل کن با نچه از شرق امر صادر
 امر و با قلب بگوثر انقطاع از ماسوی الله مطهر نمائی و جمیع حجیات ظنون
 وادها را با شرافت آفتاب تعین محترق نمائی تا بصیر پاک و قلب طاهر و صد
 منیر باقی و حق با نظر باشی ^{ما اراد} ان یقدر لمن اراد ان لهو المقدر القدر جمیع آنچه
 در ارض ظاهر شده و میشود در کتب الهیه مذکور و مطور است لوح برین
 خروج از ارض سجن نازل شد بخوان تا بر علم الهی مطلع شوی و همچنین سوره
 هیکل و مثال آن سابقین بدان که در حق حرکت نیکنماید مگر آنکه حق بجزکت و تقاوت
 او عالم و داناست لا یغرب عن علمه من شیئی لیه بذک کل الاشیاء ان تم
 تعلون آنچه در این ظهور مانع اعلی ظاهر شده در هیچ عصری از اعضا ظاهر
 شده و نخواهد شد از برای نفسی متجان حق جائز نبوده و نیست آنست
 من یشاء ان لهوا حکام علی ما یرید انشاء الله بعنایتش فائز باشی و درین
 ساکن و بما یحب و یرطی عامل البها علیک و علی ستمی بصادق من ان
 جناب میرزا غفار بنام محبوب عالمیان

ای صاحب ذائقه در عالم دانائی یافت میشود تا لذت رحمت حقیقی را ادراک
 نماید و ای صاحب گوشه در عالم هوش ظاهر شده تا از آواز خوش
 بی نیاز بجایات ابدی فائز گردد و ای صاحب چشمی متولد شده تا شرف عالم را
 با هم غلظت منور مشاهده نماید اسی دوست صریح علم اعلی صاحب از

احاطه نموده و کن کل از او محروم الا من شاکتک از حق بطلب
 تا زیاده بیوشی جمیع را بهوشش فائز فرماید این یاد که از قلم اعلی ذکر آن میشود
 باده ریحان است نه خمر جهان انشاء الله در هر باره که مالک ایجاد طین
 باشی و بچش مشغول و مقصود از این بامداد فجر ظهور است طوبی لمن فاز به
 و طار فی هوائه و تثبت بذلیله و تمسک بجمله بجمله متعبد

جناب زینل هو العیز العظیم
 یازینل یزکر مالک العلی سلطان الی کل فضل من لدنه ان رتیک
 لهوا تبین العظیم قد خیر جنبا من السجین و استوینا علی العرش فی کمال ان رتیک لهوا
 القدر یفعل ما یشاء و یکلم ما یرید و هو الخیر بحمید ان الذین اعرضوا عن الوجه
 انهم من اهل الطاغوت فی کتاب التدرت العالین و الذین قبلوا و فازوا
 بانوار الالوجه اولک من المقرین فی کتاب مبین ان اشکر الله بما ذکرک
 لدی المظلوم و نزل لک هذا اللوح البلیغ متعبد

جناب اکبر علیه بهاء الله هو الشاهد الخیر
 یا اکبر نامت رسید و امام وجه مظلوم تواتر شد تهد کجند فائز شدی
 آنچه که اخبار عالم بعد از طلب و امال از آن محرومند امروز صهیون ند
 نماید و اورشلیم بقدم مزین طوبی از برای نفسیکه باقی اعلی توجبه
 نمود و از ماسوی الله فارغ و آزاد گشت در ایام روح تفکرنا حسان

وقیا فاکه از علمای عصر بودند بر سفک دم طهرش فتوی دادند و لکن
بعضی از عتارین بشر فایان فاکر گشتند بطرس بصید ماهی مشغول
بیک کلمه علیا صیادانان شد و حال در جمیع مذن و دیار سمش هر نوع
وامر شس مذکور از حق می طلسم تور اما مید فرماید و توفیق عطا کند با از کوشش
عطا یاشا و بر عباد مبذول داری لیس هذا علی الله بعزیز
قل لطفی لطفی اسلمک بحر عکک و سما فضک و شمس عطا ک بان تجلنی من الدین
ایدتم علی ذکرک و شانک و نصره هرک با حکمته و ابیان انک انت الغر المبرین
مقابلة

جناب قریبا هو الطاهر بحمد العظیم
ای سپرانان قلم در سخن عظم تور ذکر نماید و میفرماید جمیع اینا بشر را
در کتاب قبل بظهور مالک قدر مرده ادا دیم چنانچه در کتاب مذکور است میفرماید
من سرورم و میایم قل انی انکره ال لارض لا الذین او تو البصائر من انسر رب
العالمین مجد عظم قدرت و قوت و سلطنت و عظمت باطنی آن سید عالم و
آدم است که لم یزل و لایزال با او بوده و خواهد بود و لکن نفوس غافل و جاهله با او
خود این کلمه را تفسیر نموده اند لذا از کوشش یقین محروم مانده اند و از ظنور الله

ممنوع گشته اند طوبی لک و لمن اعترف بهذا المجد
الأعظم و آمن بالله عالم السر
والعلن مقابلة
جناب یحیی

جناب یحیی بنام کیتا خداوند دانا

الهیوم بهر نقشی باقی اعلی توجه نمود و آفتاب حقیقت را که از او مشرق است حلا
کرد او از اهل بصره در نظر کبر مذکور است و الا اگر صاحب صدر چشم باشد که له الوضیعی
مذکور و در لوح الهی مطور حمد کن محبوب عالم که تور امویة و منو برا مکیه اکثری از عباد و از غر فا
او محرومند ان شرب اللبن الاصفی من قلمی الا و کن من اشکرین از عبادش نمان
محزون نباشید دنیا را وفائی نبوده وینت وی لمن تمسک بها و اتکل علیها
و نور و رحمت لمن کان فارغاً منها و متوکل علی الله موجودها در این کلمه حضرت روح
تفکیرنا در مقام خطاب بر دمان میفرماید یا اولاد الافاعی هر روز سر آن کلمه مبارکه
ظاهر شد چه که بعد از ظنور و نزول آن کلمه نورانی از سما به شیت ربانی کل را و اعراض
نمودند و با هات خود تمسک جسد کمر نویسید که بسمع بصیر حقیقی فاش شدند اولنگ
اولیا الله فی الارض و حضر فلتقاء الوجه و طافوا عرشه العظیم الحمد لله رب العالمین

جناب صرف حی مقابلة بسم الله الهمی الا

ان یا صرف حی فاسمع ندا ربک مره اخری فی هذا البحر و المقدس الاهی ثم
ذکر یا یوحی الیک جیند عن جهه العرش فوق سدره المنتهی لعل یخون متذکر فی نفاک
بما ذکرناک من قبل بلان الله مره اولی اذا فکر فیما بقی منه لتکون اهل الاخرة فی
ه الاولی قلنا الله فطر حکم التسع شوق جمال الثمانین و انک مادکت او لها فاجد
فی نفاک لعل تدرک آخرها لتکون من اولی النهی اذا فاستقم علی امر ربک ثم

ذكر الناس بما ذكرك الورت ما حينئذ من ملكوت الله الأسنى اياك ان لا تخف
 من شئ ولا تصبر في امر ربك ولا تن من اهل العمى فاضح عن خلف اقصمت ثم اطلق
 ساكن في ذكر ربك لتكون من اصحاب الهدى ولتذكر الناس بذكرك
 لعلك تتحدث فيهم ما احاراه الله لهم وكذلك فتنا عليك مرة اخرى لتكون
 موقفا في امر ربك وتحرق الحجاب عن وجه الذكرى قل الله ان الروح حينئذ
 بين يديه تسمى الشمس تضاً من غرته الفراء وجمال الغيب ينطق فوق رأ
 بنداً تجذب منه افدة اولى النهى بان هذا هو الذى ظهر في السنين وهذه
 من آية الكبرى وان هذا للناسى التي اظهرنا بها عن صدف القدس وادفنا
 من بحر الكبرى لعل تجدون ما قدر لكم من ربكم ^{الاعلى} وان هذا بحال الله
 قد شرق عن خلف حجبات سلطان لا يظلم ولا يخفى وان هذا البحر الذى
 يتموج في نفسه وملك امواج ان تم من اصحاب الحكي وان هذا النسيم
 باحق تلك هبوباً قد ثبت في هذا الضحى قل قد صنع نوح القديس
 سفينة البقا وجرت على فلزم الكبرى فسبحان ربك الاعلى وانك توحى
 اليها وتمسك بها لتكون من اصحاب جنة الماوا وان هذا الصوت الله
 قد رفع من السموات والارض اذا فاضل نغمين الهوى لتكون متوجها الى سينا
 الروح في هذا الفضاء القصى اياك ان لا يمنعك شئ لا يعارضك
 كل من في الملك ثم استمع ندا ربك لتكون ممن سمع ونادى كذلك
 القيانك والهمناك ما ينقطعك الى الله ربك لتسرى في نفسك وتكون

من

ممن آمن بهدى قل الله قد ظهر جمال لاولى في لقطه الاخرى تالله هذا الربك
 الاعلى ومن اعرض عنه وكفر بما آتاه من فضل طغى كذلك ناديناك مرة اخرى للتمتع بآية
 ربك في جبروت البقا وتتميز في نفسك وتقوم على امر ربك باستقامة كبرى
 قل الله من توقف في امره فنوف يرجه الله الى درك السفلى وكذلك اجزناك وعلنا
 لتكون متذكراً بذكر ربك وتكون من الذين ادى منى فتدلى مفصلاً

حرف حى هو العلى المقتر بالاعلى

ان يا حرف الحى لقد سمعت اذن الله ذاكك ولاحظت عين الله كتابك
 ويناديك حينئذ عن جهة العرش بايات نفسه المهيمين فطوبى لك
 بما كرت صنم النفس والوهم رغرقت احجاب الظنون بقدره ربك المهيمين
 المجهوب فاذا يصدق في حقك بانك من حروف التي سبق ان حروفها
 ولذا اختصك الله من قبل بلسان على بالسبح الذى شرقت من نور وجهه
 كل ما كان وما يكون وانك انت فاحمد الله ثم اشكره بما ايدك على امر الذى
 اضطرب عنه سكان السموات والارض ونجت من فى ملكوت الامر والحق
 وبلت السرار عها هو المكنون فى الصدور اذا نجا طبعك ربك العلى فى
 الاقوال الاعلى ويقول فطوبى لك يا حرف حى بما آمنت بنفسى وما نجلتني بين
 اهل ملائكة ووفيت بميثاقك واخرجت نفسك عن حجبات الهم
 واقبلت الى ربك ورب ما يرى وما لا يرى ورب البيت المعمور والى ^{ضيت}

عنك بما وجدت وجهك مشرقا في يوم الذي اسودت فيه الوجوه قل
 يا ملائسب ان اتا وصيتناكم في كل الالواح وفي كل زبرمكتون ان لا تتبعوا
 انفسكم وهو يكف فانظروا بالمنظر الاكبر في حين الذي ينصب فيه ميزان ^{عظمت}
 ويرفع انعمات الروح عن عرش رتجم لمهين العزيز القدوس وزييناكم
 عن كل ما يمنعكم عن جمالي في ظهور عيدي ولو يكون مظاهر الاسماء وملكوتها ومطالع
 الصفات وجبروتها فلما ظهرت نفسي اذا كفرتم وعرضتم وكنتم ممن الذين
 كانوا آيات ربهم يليقون فوجها الى الرب قبل منكم اليوم شيئا ولو تجدون
 بقاء سلطنة الله او تكون من الذين هم يركعون لان كل الامور معلق بامر
 وكل الاعمال منوط باذنه وكل حينئذ ين يديه ككف طين مقبوض ولن يرفع
 اليوم نداء احد الى الله الا بعد حجة وهذا من صل الدين لو انتم تعرفون انتم
 بربا ببقية وعرضتم عن بحر الذي جعله الله عذابا عظيما فويل لكم بما
 بدلتتم نعمته الله وكنتم من الذين كفروا بنفسي اول مرة ان انتم في انفسكم تعرفون
 اذا قوموا بيني وبين الله وداروا فطعمتم في جنب رتجم وهذا امرى عليكم ان انتم سمعون
 فونفسي فعل امته الفرقان كما فعلتم ولا الما التوراه والالاخلاق والرؤيا والى بذلك
 نفسي للثبات امره وبشرناكم في كل الالواح بظهوره فلما ظهر رداء الكبرياء على هيكلي
 البها تجلي حسه اى اذا قمتم على المماراة بنفسه لمهين القويوم انكم يا قوم فاجبوا
 عني وعما ورد على في سبيل الله ولا تكونن من الذين كفروا بالآيات
 نزل عليهم من سماء عزم رفوع ان يعرف احمى كذلك نطق حينئذ رتجم

في الرفيق الاعلى تبلغ كلمات رتجم الى العباد لعل يستشعرون في انفسهم ويتوبون
 الى الله الذي خلقهم وسويهم وارسل اليهم هذا الجلال الذي للمقدس المشهورا
 واما ما كتبت في ذكر اسمنا الجواد بانك اعطيت عند معرفت بان رضائه
 رضا رتجم فنعلم ما عرفت وكنتم من الذين هم في امر رتجم ينطقون فاصح في
 نفسك بان تكون ثابتا على حب مولاك فسوف تهت برواح الاحتلاف
 عن كل شطر اذا الاضطرب ثم اتخذ في ظل تحته رتجم مقاما محمودا كذلك علمناك
 وفضلناك لتشكر الله رتجم او تكون من الذين هم يشكرون والبهاء عليك
 وعلى الذينهم انقطعوا عن كل شئ وتوجهوا بقلوبهم الى هذا المنظر المقدس المحبوب
 مقابلة

و... رتجم
 برؤفون رتجم
 ثم بلغتم ما بلغهم

ت كرتباني محمد
 الاقدس الاعلى

ذكر الروح عبده في اللوح قد كان بالروح مذكورا ليحمله مشغلا بنا الام
 على شأن ينطق بنا مولاة كذلك كان افضل مشهورا ان انصروا رتجم
 بالاعمال احسنه ثم بالبيان كذلك امرتم من لدى الرحمن انه كان بكل شئ عليكم
 ان الذين يفرون في الارض ولكم ضلوا السبيل وكانوا عن الحق بعيدا
 ضعوا اشارات اهل السجيات ثم اتخذوا الى الله سبيلا يا احبابي
 لا تحزنوا من الدنيا شئونها تامله قدر لكم في عوالم القدم ما انقطع عن كره
 القلم وكان الله على ما اقول شهيدا
 مقابلة

ت آقا حسين
 بسم الله الباقى الداعم
 سمان الذي نزل آيات وارسلها لمن اراد ان لهو العزيز حميد

ان في عراض الملوك وقيام الملوك لايات للمتوسمين ان في تبليغ الله
امر في اسجن لايات للتفريسيين انما اردنا بالتبليغ خلقنا البديع
مرة اخرى بهذا الاسم الذي جعله الله محيي الاسباب ليعلم الكل بانه هو المقصد
على ما شاء لا تمنعه ايدي عماراد ولا تخوفه جنود الظالمين ان الذين يخافون
اولئك من الغافلين توكلوا يا قوم على الله انه يحفظ من يشاء بجنود الغيب والشهود
اياكم ان تجازوا عن حكمته كذلك نزل الامر في الالواح وهذا اللوح المنسوح
ان اعلموا بما امرتم من لدن العليم بحسبه

هو الله

م
هذه ورقة تحركها ارياح القدس التي تهتب عن شطر الانس مقر الذي فيه نزل
ذكر الله لتتحرك من اطوارها افدة الذين قبلوا الى الله بآياتهم والقطعوا عما سواه
فطوبى لمن توكل في كل الامور الى الله ربه واتخذة لنفسه في منقلبته مشواه
ان الذي يختم اراد والوجه فوق يخبرهم الله بحسب اجزاءه ويحيب من دعاه
م ح س ن ب
بسم الله العزيز المنان

ان الله قد ركل كل امر ميقات اذا جاء الوعد نزل ما قدر في ملكوت
القضاء لاهل الانشاء وعنده علم كل شئ في كتاب محفوظ ويوفى ابوه
الذين يدعونه بالعداة والعشى وفي كل صيل بكون انه ما من جاف الا هو
له خلق والامر بغيره شئ بقوله ويحكم ما يريد بامرته المحموم

ت كرماني محمد حسين
القدس الامنع اعظم

شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم والذي ينطق في الامكان انه هو الذي به
قرت اعين العالم وبه نزل كل لوح بديع ان الذي توجه اليه قد توجه الي
شطري وحضرتي باطلي وسمع ندائي واجاب قولي واتبع اوامري وفاز بليقي
وشرب رحيق كرمي وكوثر اطرافي وذاق صلاوة ذكرى وبياي وبلغ الغاية
القصوى في ملكوتي وحيروتي عليه بهائي ورحمتي التي احاطت بالعالمين

معه

ت كرماني محمد
القدس اعظم

ذكر من لدنا لمن تحرك من عرف الرحمن و قبل الى الله رب العالمين ليحجزه بسنة
الى مطلع العظمة والكبرياء ويعيرته الى هذا البحر العظيم ان الذين توجهوا الى
الحق وعضوا عن خلق انهم من اهل الفردوس في هذا اللوح المبين
طوبى لقوى توجه الى مطلع الايقان ولضعيف تمك بهذا اجل القوى المنين
انا وجدنا عرف اقبالك نزلنا لك هذا الكتاب المنسوح ان قرئه في الليالي والايام
ثم سجع بحمد ربك في كل بكور واصل

معه

عبد مهابر محمد
القدس لا اله الا هو

لك الحمد يا الهى بما خصصت عبدك الذي شرقت بقلبانك سمعته
اياك يا الهى تعلم انه ما جرتي خبتك الى ان دخل مدينته التي فيها استقر

عرش عظمتك عند ذلك ارتفعت رايات الظلم الى ان حشر جنائمه
من ارض الله وادخلونا في الشجن الامم بذلك منع عن القائك اي رب
قدره ولمن تصدك ما ينبغي لجلالك ثم اكتب لهم خيرا الدنيا والاخرة
تجبا حص من الظالمين حول كعبته هرک في كل عالم من عوالمک
انک انت المقدر على ما تشاء لا يمنعك شيء عن حکومتک وانک انت

المقدر المتعالی العزيز الحكيم

مقابلة

عبد مهابر حسین بسمه الاعلی الاله

ای مهابر اگر چه از مقدرش دوری وکن قریبی قرب و بعد ظاهراً
در مقامی ملحوظ و در مقامی غیر ملحوظ وکن قریب معنوی لا زال عنده
متعال محبوب الحکیم از بحر وصال شامیدی و بقای منظر غریبی بحال
فانرشدی و آنچه در سبیل حق بتو وارد شد عند الله ضایع نشد
و نخواهد شد اصل کل خیر لقاء الله بوده الحکیم تدابیر شرافت منقوشی
واقدم اخلاق تسلیم و رضا بوده از فضل حق بان قمیص مزین کشتی نه حرب شما
از لوح محو شود و آنکه ذکر شما از منظر اکبر ان ربک لهو الغفور الرحیم
هوالتسلطان فی حمالک البیان

قد کنا تفکرنا فی الارض وسمعنا حدیثها و اخبارها اذا طلعت من غرقه
من غمرات الفردوس حوریه نوراً و سارت الی ان قامت فی وسطها

ونات

ونادت باحسن الاصوات یا ملاء الارض والسموات الی حوریه سمیت بالامانه فی
التصحیفه المرقومه المستوره قد کشفتم عن حبی باذن مالکی لتنظر احسنی وجمالی
وجمالی خلقتی وخلقتمی وانشاءکم لکلیل ووجنتی احمرآء و غمرتی الخضراء و غمرتی
السوداء اقسکم یا ملاء الانشاء بمولی الوری و سلطان الاخرة والا اولی
بان لا تسحبونی بحجاب انجیانه و احصر والهموی ولا تدعونی بین یدیه العظیم
ان انجیانه من عدائی و شأنها تضعیفه والبعضاء اسئکم بالفرد الاحد بان لا
علی عدوی الا لدان اجمونی یا اهل الارض ولا تكونوا من الظالمین کذلک
انزلناک الایات و عرفاک بالتلویح ما ورد علینا فی الشجن الامم لکون
من العارفين انما تحمد الله باور وعلینا من البأس فی سبيله المستقیم
انک اذا قرأت اللوح و عرفت ما فیه ذکر ابستی من قبلی و کبر علی و جهم

من لدی المظلوم الغریب

مقابلة

هو الله تعالی شانه

سجناک اللهم یا مالک الامم و المستشرق من افق البقاء باسماک العظیم
اسئکم بعظمتک الالهیة احاطت الکائنات و بقدرتک الالهیة غلبت الممکنات
بان تقدر لاجناک الذین تصدوا مطلع و حیک و وردوا علی باطام کر کل
خیر زلت فی کتابک و وعدتکم به فی صحفک و الواحک ای رب فاستقیم
علی صراط امرک المبرم و فقهکم علی ما هو خیر لهم فی الدنیا والاخرة یا الاله
العالم و غررهم یا موجد الوجود بفضلک القائل علی الغیب و الشهود

اذ بیک ز نام العالم ترفع من ثاء، و تصد لمن ثاء، ما ثاء فی قبضتک
ملکوت کل شیء تترین من ثاء برداء العزرة والعداء و نظر من ترید
بجمل العظمة و لاله الا انت الملك المقدر العزیر القسیم
ت ضلع جناب ع ب علیه با آ الله

مقاومه

هو الا قدس اعظم العظیم حکیم
ان الله بعنايت مخصوصه اظهرنا بشيد و بطراز جليل في الحق سبب و علت آفرین
قرین مکتوبت نزد مظلوم در این سخن عظیم و صل و عرف ایمان و تقوی عرفان ازان استیقام
شد آنچه در دنیا مشاهده میشود بعدم راجع خواهد شد و نفوسیکه باقی ظهور تو
نموده اند و عرفان الله فایز گشته اند اجرشان از کتاب الهی خوانده و نخواهد شد
سئل الله بان یوفقک فی کل الاحوال ته ولی من قبل لیه و انه لیهو العظیم حکیم قولى سبحان
الله یا الهى سئلك باسمک الذى به تموج بحر فضلك و شرفت شمک العناية و الاظفار
فی تايمک بان تجعلنى من اللاتى و فین سبائك و متمکن بعروة جودک ثم هب لى
من لدنک ذرية طيبة لئذکرک من خلقک و یقوم علی خدمته مرک اتک انت
المقدر علی ثاء لاله الا انت الغفور الکریم

ت محمد بن جناب علیه با آ الله

بنام خداوند عالم توانا

با صغیر الترق کتابت لى لوجه حاضر و مشاهده شد الحمد لله در اول آیه کعبه
حقیقی قبایل نمودی و بعرفان فائز شدی ان الفضل بید الله یطیبه من ثاء
انه لیهو

انه لیهو العظیم خبیر چه مقدار از نفوس مع طلب و امل در انتهای عمر خود بعرفان
مقصود فائز نگشد و تو از فضل و عنایت رحمانی در ابتدا عی سر بر این نور عظیم فائز شدی
ان شاء الله در ظل سدره ربانیه محفوظ و ساکن و ذاکر باشی و البها علیک
ت امه الله صاحب سلطان

بنام خداوند یکتا

شهد الله انه لا اله الا هو لم یزل کان مقدر اعلی ما اراد و لا یزال یکون مهیما علی ما یشاء
لا یمنعه اجود عن فعله و لا الملک عن سلطانه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید ای امته الله
ذکرت در عین عظم مذکور شد و این لوح مبارک از سما عنایت نازل تا ذکرش
مشغول باشی و در صراط جتس تقسیم مانی ایوم هر یک از ما را الله که از کاس عرفان
نوشیده اند و باقی ظهورت به نموده اند از اهل فردوس اعلی لدی الله مذکورند
بجهد تمام السالی مجتهد و صرف قلب محفوظ ماند و دست سارقین و خائنین ازان
مقطوع و ممنوع گردد این است وصیت اظهری ما خود را لا تحزن من شیء توکل فی
کل الامور علی الله رب العالمین انه یقدرک ما اراد فی کتابه الیسین

ت ابن عبد الله

الا قدس لا منع الا عظم

قد نزلنا الآيات و لكن الناس اکثرهم لا یسمعون و انظرنا البیتات و لكن
القوم لا یشعرون ان الذین فازوا بانوار العرفان و لك من اهل البها فی لوح
مکنون طوبی لمن توجه الی المقصود و ما منعت شئوننا الیهود الذین كفوا بالآیات
و بر ما نذاتی سلطان مشهود یا قوم خافوا الله و لا تتبعوا شئوننا ثم ان

من نطق بين العالم انه لا اله الا انا الغرر المحبوب قد تحرك على ذكرك قلمي الاعلى لتطمن
بفضل تيك مولی لوری و تذکره فی العشی و بسکور تقدیر

هو الله

ای بنده خدا نظر حق با تو بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر با او نخواهد بود
نظر او سبقت داشته بر عالمیان چنانچه چشم داشته و خواهد داشت
لازال کرا و عباد خود را مقدم بوده از ذکر عباد او را و لکن کوشش را هر کوشی استماع نماید
و هر قلبی از دل بخت از خدا بخواه که از ذکرش ممنوع نشوی و از نجات آیتش

محرور نمائی

فبما انك اللهم يا ابي محبوبي و سلطاني تری نقری و فقاری ثم ضری و اضاری
و ابتلانی بین یدی الاجباء و الاشتیاء فلک بحمد الاهی علی تقدیرک و مضانک
و کت الشکر یا سیدی علی تدبیرک و مضانک و نشد بانک المحمودی و انک
و احکام فی امرک و التطان فی حکومتک و انت بکل شیء قدير فبما انك
اللهم يا الهی اسئلك باسمك الذي به ظهرت جمالك و احملت امرک
اعززت برؤسک و اعليت اسمک و اعلنت صفاتک بان تعرج عبا
علی مقام الذی ینظر فیک علی عرش جلالک و کرتی اجلالک و انک انت

علی کل شیء تا در حکیم تقدیر

جناب ابا علیه بیا و الله هو المعلم الحکیم
سبحان الله قلم اعلى متحیر و جمیع اشیا متفکر آیا چه واقع شده که عباد را
از مرتب

از تقرب بسوی حق منع نموده آیا در ارض مابین احزاب امری عظیم از این امر وید باشد
و یکتای اعلی از ازم کتاب که در باب امام احزاب نطق نماید شاگردی داشته لا و نشه
اسحق جمیع کتب معلق باین کتاب عظیم و جمیع صحف طائف جوش یک
قطره از دریای علمش بجز عالم معادله نماید اوست قیومیکه قائم بظهورش
بشارت داده و کتب قبل اثباتش ناطق گشته احزاب عالم سبب و سببش
بمعاد توجه نموده و بنمایند و مکن از ظهورش و از آیاتش محجب بعضی ناطق
قبل بورتی از کتاب عظیم محرم است و بجز از ازم کتاب ممنوع در اهل فرقان
تفکر نماید نفوس کذب غافلانه سچا پاره را در برابر او مام معتد نموندند بلکه
الی صین از نجات و حی لبی نصیب و از تجلیات انوار آفتاب بی بهره مانده اند
یا ملا آقا اسمع خیف سدره المنته و قل طمی طمی لک الحمد یا هدیتی الی
شمس ظهورک و بحر علمک و سما فضلك ای رب اسئلك بجرک قدما الاله
الذی به سخرت الارض و السماء بان تجعلنی متمسکاً بک منقطعاً عنک و انک ای رب
انت المقدر الذی جعلتک العلیا انجذبت افئدة الاصفیاء و الاولیاء اسئلك
یا فاطر السماء و امین علی الاسماء بان تؤیدنی علی ذکرک و ثنائک بحیث لا یمنعنی ظلم
الظالمین و مکر الما کرین و نفاق الناعقین ثم جعلنی من الذین فوابعهدک یشاقک
و قدری خیر الاخرة و الاولی انک انت رب العرش و التری لآله الآلات الفرد الواحه العلیکم

جناب میرزا مهدی عیدیه بیا و الله بسمی المظلوم العربی
حق جل جلاله در جمیع احیان بگذرد و ستان مشغول اسان غفلت ناطق و قلمش متحرک
عمر است بآبا ر قلمش معادله نماید یا آنچه ظاهر مشهود است یا مهدی اشکر ربک

بهذه الكلمة العليا أنك اذا وجدت نفحات بيان الرحمن قل اظهي اظهي اشهد
 أنك خلقني لخدمتك والتوجه الى انوار وجهك والاقبال الى افضى ظهورك والقيام بدي
 باب عظمتك واحضوري ساحة عزك اسلك بابك الكبرى وظهرات
 قدرتك في اسوت الانشاء وبجبر فضلك وسما عمك بان تجعلني تحت يدي على امرك
 ومناوذا باسمك اى رت كرت له كمتبته لعبادك الذين ما نقصوا عبدك
 وشياقتك وشربوا حريق الوحي في ايامك من اياي عطاك لك انت المقصد العظيم
 جناب كاظم عليه السلام ارومية

المستبين العليم
 هو ابي بن علي
 يا كاظم اسمع النداء من طر عكاز انه يهديك الى الاقوال والغاية القصوى
 الى الله العزيز الخبير قد حضر كذا بك لدى المظلوم سمعنا انك احب بناك بهذا اللوح
 الغير المتبدل اياك ان تمنعك شئون العالم عن مالك القدم ضع ما عند
 القوم متمسكا بما عند الله رب العالمين انما اتى من سما البرهان بايات الاتعاها
 الدنيا وما فيها بينات لا ينكرها الا كل معتد شيم قلبا ملا الارض قد ظهر ملك السماء
 باهر القوم مع جنود العالم ولا تخوفه سطوة كل ظالم بعيد قل تقو الرحمن بالياء البيان
 والاعتراض على الذي لولاه ما انزلت الايات وناظر البينات يشهد بذلك كتاب الله
 العزيز الحكيم الذي ينطق بين العالم ويدع الامم الى صراطه المستقيم طوبى لعبادة
 ما عند القوم رجا ما عند الله مالك هذا اليوم لمسلمين طوبى لعباد يعرف مقام
 ولا يتجاوز عما حدث في كتاب الله العزيز العظيم ان الذي اتى من سما لفظه انه هو الحق الذي
 عجزت العقول عن عرفانه والاقلام عن ذكره بحميد هو الذي با نطق في

من طر عكاز اسمع النداء من طر عكاز انه يهديك الى الاقوال والغاية القصوى

ونضعتي من في السموات والارض الامن شاء ربك العليم الحكيم قل ضعو الاوهام
 وراكم تالله قد انا راقي البرهان بوليقين خذوا كتاب الله بقوة من عند
 ثم اعملوا ما نزل فيه ولا تكونوا من الغافلين كذلك انزلنا الايات وظهرنا الامم
 لتكون من الشاكرين في هذا الحين نبدل اللفظ باللفظ النور فضلا من عندنا
 وانا الفضال الكريم مراتب مطاوعى ومطالع الهام مختلف است ولكن
 كلية عالم برامو بوجوده مبتدئ قبل وبعده وانما حث نبوده ونيت اين آية درم
 مشهور للمفكرين وشمس از شيا آية الله ظاهر وهو اكر الصبا
 طوبى للعافرين فلين منع نمايد فائز نشود با آنچه که سر او را
 سبحات ظنون و او هام و حجاب عاين منع نمايد فائز نشود با آنچه که سر او را
 يوم الهى است بتقديس اين نفوس تقديس حق جل جلاله ظاهر و باهر وجود
 اين نفوس توحيد حق اشكار اگر نفسى غير آنچه ذکر شد ذکر نمايد بته از تقديس آن
 از شبهه مثل خود را عاجز مشاهده کند اهل فرقان از توحيد حقيقى محروم
 در اين مقام اگر قلم اعلى با آنچه مقصود است حرکت نمايد وضوء از جميع
 اشرار مرتفع ميشود لذا با اندازه سخن منفر مايد و با اندازه نطق ميکند
 و اين مقامات منتهى شد با نيظهور اعظم اگر نفسى در کتب قبل تفکر و تفرس نمايد
 و اذ فرقان که فارق بين حق باطل است ملاحظه کند و بعرف بيان فائز
 گردد و جميع آيا مش بکلمه مبارکه ثبت اليك يا الله العالمين و اشهد انك
 لا تصرف بدونك ولا توصف بسواك ما طق شود و اراده خود را اراده الله

کلمه محوشه

مشتیت خود در مشیت او فانی نماید یا کاظم این بحر امواج دیگر و این سمارا
 انجم دیگر و شمس دیگر من بقدر ان یبع الی جن قلم علی ما ینبغی تکلم نموده
 قل انبی الی تری عبدک و ابن عبدک و ابن امتک اقبل الی افقک الی اعلی تمسکاً
 بجبل عنایتک یا مولی الوری و رب العرش و الشری و یعترف بتقدیس ذاتک
 عن عرفان دونک و تنزیه لفسک عن ذکر ما سوک ایرت ایرت ایرت
 ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت ایرت
 بجز علیک و الال با رضائک و الفقیر بما غنائک
 اسلک بنفحات و حک و بجزک الذی به تمک المخلصون و المقربون و
 باذیالک الی تثبت بها ایدی اصفیایک و امنایک و الملاء الا بان علی
 لی من قنایک الی ما یخفی عن اشارات دونک و او یام عبادک
 ثم جعلنی ثابتاً علی امرک و اسخانی حبک مستقیماً علی صراطک
 الا عظم و نبالک العظیم انک انت المقدر علی تاش و انک انت العظیم حکیم
 از مولودیکه خارج از حکم الله ظاهر شده سوال نمودند که آیا موفق با کمیا
 میشود و یا نه بتشریف فرماید شجره نفی باقی باش از شجره اثبات مذکور
 و محبوب و شجره اثبات با عرضش از حق از شجره نفی در کتاب مطور
 از حق توفیق بخواه تا عباد و بایمان فائز شوند و از کوفرت تقامت بیافا
 نفوسیکه در ایام عمر مثل شیخ محمد حسن نجفی و امثال او که زمام ایمان
 اهل یران در قبضه تصرف ان نفوس بود و با اعتقاد خود در ایالی

وایام

و ایام بحر کتبا باطنی مشغول و جمیع احزاب عالم را در میزنند و طعن میکنند چون
 صبح میدرد مید و سدره مبارکه خوب دروید با سیاق قصدش نمودند و بالاخره
 عمل نمودند آنچه را که سدره منتهی کرسیت و قلم اعلی نوحه نمود سبحان الله
 مگر در این بیان از قلم اعلی جاری در آنچه نازل شده ملاحظه نمائید و تفکر کنید شاید
 ضعیفاران طنون و او هام حفظ نمائید چه که اهل بیان مشابه حزب قبل صربی
 ترتیب داده اند اعادنا الله و ایام من شته هولاء نفوسیکه از اصل امر بچیز
 دعوی علم نموده اند و در اضلال مس کمر بستند از احوال ضعیفان در این ایام
 سوال رفته بود نسأل الله ان یجیبهم اقویاً فی هذا الظهور لئلا تمنعهم شرباً
 القوم و اشارات الذین کفروا بالله المهمین القیوم الیها علیک و علی التی اردت
 ذکر با و علی عبدنا و اما لنا المخلصات و اما لنا المخلصات

زجناب سبر علی هو النور الکریم الرحیم

یا سبر علی انشاء الله از شدقات انوار آفتاب یقین منیر و روشن باشی و بهم
 قدیر محبوب عالمیان اصنام او با هر البعضه طمینان شکنی حق و با نظر است
 یشهد و یری و هو بالاق الا علی اگر چه در ظاهر ملاقات نشد و لکن حق گاه گواه است
 که تحت کجا عنایت بوده و خواهی بود امر در روزیت که فیوضات الهی مشابه
 غیب باطل جاری نازل است نیکوست حال نفسی که توجه نمود و قلبی که اقبال کرد
 جمیع عالم را با اسم عظیم دعوت نمودیم بعضی شنیدند و بکلمه مبارکه بی فائز
 شدند و برخی عرض نمودند و بکمال بهمت برادیت این مظلوم قیام کردند

در سنین معدودات ما بین ایادی الظالمین این مظلوم مبتلا بوده گاهی آید
و گاهی در سجن و بلا یای اخری التي ما اطلع بها الا العلیم خسر ان شاء الله تعالی
قیمص ظهور الزاین کلمات بدیعه نیغه استشام نمائی او در جمیع احوال بزرگ
و شای مظلوم آفاق ناطق هشی ان مع عباده الذکرین و القانتین ^{العالمین} ^{مستدبره}
جناب ابراهیم خ اعلیه بها، الله

هو الله تعالی شأنه حکمه و البیا

یا ابراهیم از عالم باقی قربانی حقیقی از مدینه عشق بمشایبه کرده نازد شاره
فرستادیم که شاید از دم اطهر عالم منظر اکبر واقع شود و اعصاف بانصاف
و ظلم بعدل تبدیل گردد قدرت ظاهره و سطوت باهره تأثیر نمود
ذبح آدیگر بر صدف او فرستادیم جان که عز و ائمن شیای عالم است
باستقامت تمام شارق قدم دوست یکتا نمود و باز اثری ظاهره
مجدد اراده الهی بر ذبح اثر تعلق یافت آنهم مثل قبل بی اثر و تخمین ذبح
دیگر کلیل حیات را از سر برداشت و بر قدم محبوب امکان شار نمود ذبح
بیا و مراتب و مقاماتشان خارج از حد احصا ان تعدوا نعمه الله لا تحصوها
ملت اسلام ذکر ذبح قبل از برنابر و در مجالس کمال خنوع و خشوع بنمایند مع آنکه
از قربانگاه دوست زنده برگشت و کنن قربانیهای اینیل نور عظم که در عالم است
و مثل نه اشت در قلوب غافل اثری نمود سبب و علت این غفلت و

نمانی

نمانی علمای شیعه بوده و هشد ناس چاره را با و هام و طنون تربیت نمودند
تا آنکه بالاخره از بجز ظهور و نذای مکالم طور محروم گشتند یا ابراهیم در آنچه از ظلم
اعلی جاری شد تفکر نما و باقی انصاف اناظر باش عالم فانی بوده و هست
از عدم آمده و بعدم راجع حجب دنیا شاید از فیوضات فیاض حقیقی در این لایم
اطهی بیایی آنچه را که از برای او خلق شده تمک بعروه غنایه ربک و تثبت
بذیله المنیر قل لک الحمد یا اظهی بما ذکرته فی سجنک الا عظم اسلک بان
تجعلنی مستقیماً علی جنک و رسخا علی امرک انک انت المقدر علی ثا، لا اله
الا انت المنیع لقیوم صل اللهم یا الهی علی اولیائک الذین نطقوا بکرمک
و شانک و قاموا علی خدمته امرک کونصر و ادینک بما عطیتهم بحیث کرمک
انک انت المقدر الغفور الکریم ^{مستدبره}

ت جناب میرزا محمد ابن من صعد الی الله علیه بها، الله
بنام خداوندانا

اسم و فاراح حق صل جلاله دوست داشته و دارد و لا زال به نیر این اسم
که از ارفق سما فضل مشرفیت ناظر لذا در راحت مظلوم مذکور بوده و هست
و از حق میطلبیم ترا آید فرماید بر استقامت بر امرش اگر چه این ایام عباد
غافل بمشایبه کسحاب و غمام نور امر راستر نموده اند و لکن عنقریب
اصبح اراده حجاب را شق نماید و نور عالم را احاط کند این مریم

در صحاری و براری محل محبت لینهظ نفسه فيه و حال ملوک عالم
 با شمش متنتک و بذیل عنایتش متثبت از حوادث ایام محزون
 مباش من کان لله کان الله اینست انکلمه که دیباج کتاب
 توکل بان ترین یافت طوبی للفانین طوبی للعارفین البهائین
 علی الدین و فواجمیاده و عملوا بما امر و ابه فی کتابه ابین الامر
 و احکم و ابجود و اعطاء الممالک الاسماء و فاطر السماء الذی اتی بساطان پین
 تا جناب محمد ابن من قار و سعد علیه ما بهاء الله
 متبینه

هو السابع الحبيب

کتاب ازله لمظلوم لمن قار بانوار اسی القیوم و شهد بما شهد الله قبل خلق
 الالفاظ والمعانی انه لا اله الا انا العليم حکیم
 سماع کل فی سمع الی الله رب العالمین انما ذکرناک من قبل فی ملکوت
 السببان و نذکرک فی هذا الحین بهذ اللوح احپین قد حضر کتابک لیدی
 الوجه و عرضة العبد انا حاضر لیدی العرش سمعنا و اجبنا و انا السابع الحبيب
 انما کان تمنک شونات اسخلق عن اسحق او تحزنک اشارات
 الغفلین نسل الله تعالی بان یؤیدک علی ذکره و ثناءه و یتیب
 کل خیر الاخرة و الاولی انه علی کل شیء قدير ان یا علی الاعلی اذکر و حق
 حق

التي صعدت الی الله العزیز رحیم انما ذکرناک بما تقرب بحب الی الذروة العلیا و لفرود
 الاعلی و خدک فی مقام لا یرى فیها لا تجلیات اسمی الغفور الرحیم طوبی لها
 و لمن ذکرک با بعد صعودها بما ذکره الرحمن ملکوت السببان كذلك نطق اللسان
 فی هذا المقام الرفیع انما غفرنا ما طهرنا ما حین صعودها و زیننا ما بطراز ذکرنا بیج
 طوبی لنفسک من الملاء الا لا یعرف قمیصی انک مطاف لا یکتفی و هل ملکوتی
 المنبج نسل الله بان یوفق کل علی ما یحب و یرضی انه هو ارحم الراحمین احمد
 بآل الله رب العالمین متبینه

جناب ابوالقاسم علیه بهاء الله

هو الله تعالى شانه العظمة والكبرياء

انما ذکرک فی لجن و شکر بعنایه الله رب العالمین و توکل
 بما ینبغی للانسان و بما یرتفع به امر الله المقدر القدير و جمیع احوالنا فی اعلی ناطق
 باش و ارکاس استقامت پاشام چه مقدار از ملوک سلاطین که منتظر ایام ظهور
 بوده و بشد و بعرفی فانی شده اند و باصغار یک کلمه مؤید گشته اند و همچنین علمای
 ارض لا من ساء الله و تواریخ سنینهای حق جل جلاله ایماش ادرک نودی ارکاس جلیش
 استامیدی هذا مقام غظیم نسل الله ان یحطک و یرزقک ما یؤیدک علی
 الاستقامه الکبری بن الوری انه هو المؤمن الکرم متبینه

جناب فرج آقا علیه بهاء الله هو السابع الحبيب

یزج کت ان تجمل فرحک و سرورک و حضرتک لله و

تجسوس و سرش و تجسطن و از برای او محزون جمیع خزن ممنوع است
 مگر ضری که از برای بلا یا می مقصود وارد شود پرتو تجلی آفتاب شرح ترا اخذ نموده و آن
 قدم با تو تکلم است بجاوت بیان سخن در این ذکر کبریا فرج مستورا
 است که نودای مظلوم را و جمیع امور بکمال روح و ریجان فرج و نجات بر او توکل
 و با تو نقیض کن و عرض کن اظہی اظہی ربی ربی قد اقبلت لیک منقطعاً
 عما دونک و سرعت الیک جیایا تقربنی الی باطافضک اشهد بیا
 ظہری و باطنی انی لا اعلم ما یفعلنی و یضرنی و لا اعلم ما یرضی و یضغی انت اعلم
 منی عمون فی السموات و الارض اسک ما نوار و جهک و ظهورات
 فضک و بجز عطایک و بروزات الطافک بان ستمت لی بحدی که الذی احاط
 العالم و کبریک الذی سبق الامم ما یفعلنی فیکل عالم من عجز الملک انک انت الذی
 بارادیک نظرت الموجودات و تحرکت المکنات سبق امرک احاطت
 قدرتک لا اله الا انت المقدر القوی الغالب القدير متعبده

هو الله

یا علی عالم از عرف بیان الهی معطر و کمال ذوق و شوق تبسج و تهلل
 مشغول از حق می گیلیم عیب و خود را فانی فرماید با آنچه جفا و بان فانی گشت سبحان
 کلمه قبول و رضا تصرفات عجیب و غریب در عالم ظاهر نمود بکار قبول بیت ترا
 منطاف عالم واقع و جبر سیاه مقبل مهم قدرتش در حین فاجبه فرموده

آنچه را که سببی است عظم از برای ایشاق و ایمان طوبی بصیر رأی و سمیع سمع ندان
 من سبحن عکاک از من القانین فی هذا المقام المنسیر یا علی حمد کن سلطان
 وجود را که در حشش مذکور می و با و معروف متعبده

هو الله

یا خلیل انک فرقت بر حقیق الوحمی و شربت کوشه البقا من بدی العطا
 و ذکر تیرة بعد ترة انا نوصیک و الذین آمنوا بخدمته هر الله ربکم و
 العرش و الثری و مالک الآخرة و الاوّل لانی انه هو الفضل الکریم یا امر
 عباده بما یقرّبهم الیه و یجفّحهم من الذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون متعبده

هو الله

یا محمد قبل علی بلا یای ارض الازل عدا کلمه مبارکه علیا قبول نمودیم در آیه
 عالم بنا رغبتنا مشعل در ظهار هر توقف نمودیم و دیدیم آنچه را که احدی ندیده و
 شنیدیم آنچه را که نفسی نشنیده و مکن بلاد رسپیل مالک اسما از شهید شیرین تر
 و از مانده لذیذ تر غذای عشاق قطعات کباب و شراب اولیا عبرات جاری
 در سپیل محبوب بختیا طوبی از برای نفسیکه زخرف این دو یوم اورا از
 باقیه دائم محرم ناخت اشکر ربک انه ایتدک و عترتک صراط المستقیم و بناه
 المحکم لمهتین متعبده

هو الله

یا محمد قبل علی میزان با علی استنداء ناطق میزان الهی کلمه مبارکه لا اله الا

انا العليم حكيم وبارئ من كل راسخيد وراقل من ان حيا خلق تمام شد
يعرف المحزون بانوار وجهي والجهنمون بسياهم سبحان اثاريت
وشرط ساعت كل را احاط نمود ولكن اعمال سدي است محكم عباد الزمير
منع کرده و درهما بعد بخود واگذشته لله محمد بن حجاب فائز شدند باچه
كسب فلاح نجات است سطوت امر نمود و ضغينه علماء محروم
ناخت قلب غير توجیه نمود و يعرفان اقا حقيقت فائز شدند
مکرر ذکر است از قلم اعلی نازل اشكر ربك المشفق الرحيم مقالبه

بفتح

هو الله

يا آخا اعرور اگر کی از شاران حيق معانی قصد مدینه بیان نماید جمیع اهل
مدینه را بنوحه و نذ به مشغول بد چه که انعام الهی در شهر و دیاری بین دنیا
بتلا مشاهده میشوند قدرینا و صبرنا ان ربك هو الصبار و امر عباده
بالتصبر کمال آنا از نالک فی هذا الحین با کیون مخلصانی کتاب الله
رب العالمین مقالبه
هو الله

يا جعفر قبل علی خا امرور روزیت بزرگ و مبارک آنچه در ان
مستور بوده امروز ظاهر شده و میشود مقام انان بزرگت از حق
توجه نماید و بر امر ثابت و راسخ باشد انان حقیقی باشد انان لدی الرحمن

مشهود شمس و صبح بصر انجم او اخلاق نیره مضیده تماشا علی المقام
و آثارش مرتب امکان هر مقبلی الیوم عرف مقص یافت و قلبت پیر باقی ا
توجه نمود او از اهل بهادر صیغه سر اندکوز خندق عنایتی با سنی هم اثر
منه بذكری العیزر السدید مقالبه

هو الله

يا محمد تقی اسمع ندائی من شطرنجی انه یجذبک الی انقی یسئیک کواثر البیان من
عطائی یحفظک عن دنی و تقربک الی باط قدسی انک اذا وجدت
عرف عرف عنایتی قل طی الطی لک الحمد بما هدیتنی بنور امرک الی مشرق ایا
مطالع بنیانک اشهد انک ظهرت و ظهرت ما یحجل سماء عبادک باقیه بقاء
اسماک و صفاتک انک انت المقدر علی انشاء و فی قبضتک زمام من
فی الارضین السموات مقالبه

هو الله

یا رضا مالک تضا از برای خود جس عکا از قلم تقدیر امضا نمود و در جن غظم
من غیر شر و حجاب کل را با مالک قدم دعوت فرمود هینا مالک چه که
در اینجین قدح ذکر الهی بهمت ظاهر اشرب و کن من اشکرین مقالبه

هو الله

یا عبد الله رخ امر الله ظاهر و آیات الله نازل اسرار کمونه
امام و جوه مشهود و فرات رحمت از قلم مقصود عالمیان جاری از حق

میطلبه عباد خود را از فیوضات آیش منع نماید و از بجز فضل محروم نازد
 امر و زنگ یا از امتزاز کلمه علیا بطریق اسما جذب و وله سرورند طوبی
 از برای ستمیکه با صغافا نرسد انجناب باید بجهت و شکر الهی مشغول باشد چه که
 قلم علی ارجمت کا بتو توجه نموده اند بجهت من اجبه و دیگر من ذکره لا یعزب
 عن علمه من شیئی قد احاطت بحکمه و احاطت بقدره من شیئی و یکتب لمن یرید
 ما یرید و هو المشفق الغفور الرحیم ^{منه}

هو الله

یا علی ^{یا علی} علیک بها و الله حیرت اند حیرت است معشر علمای
 ایران از اول ایام الی حین بطور کثیفیت آن آگاه نه ^{باب} سبب منع چه بود
 و عدت محرومی چه ^{عذر} عذرتک علم کثیفی فی کتاب عظیم انیمظلوم
 از اول ایام الی حین درست اعد ابتلا کما هی باز بنحیر و حکامی اسیر تا
 در آخر ایام باین سخن وارد و سخن الله بذک و سئل ان یوفقک علی امره
 انه هو المقدر ^{منه}

هو الله

یا قریب صادق اراده بشکر که عالم بانوار صدق متوفرا یاید و امم را بطراز عرفان پاید
 و کن الی حدین اشرفی از ان ظاهر قوم بمقتضای ناطق کثیفی آن در عالم اصغانه
 قد انکر و آیات الله و سلطانه و حجت و برهانه الا انتم من الغالین فی کتابی الیهین

الحمد لله انجناب بحین صدق تمک نمودند هر روز نفسی بعرفان حق فائز شد
 او را قلم علی در صحیفه صم از صادقین مذکور مسطور ^{منه}

یا جبرئیل لعن الله سرافیل امر و صور غم دمید و افده و قلوب که در میان کل وجود
 از حیات محروم و ممنوع از کوشش بیان الهی بجزکت آمد و بجهت ابدی فائز شد
 منکرین گیر چنانکه هر سامع و ناطق متحرکند و کن عن الله از پاکین مذکور و
 ان الصور هو القلم الاعلی و نقحانیه امر من عندنا و انا الامر القديم ^{منه}

هو الله

یا فتح الله قد جاء فتح الله نصره و اتی من کان مخزونا فی علمه شبر اناس قل فحق الصبا
 قد شک من اتی العرفان تیر البرهان ضعو اما عندکم مقبلین الی الله رب العالمین
 قد بشر العالم من نجات الوحی و اخذ الوجود جذب الظهور انه ینطق فی طور البسیا
 قد فتح باب السماء و اتی فاطرها بلطان غلب من علی الارض انه هو الفرد الواحد
 المقدر القدير یا فتح الله قد خلقت لنصرة امر ربک تمک بها و کن ان صر
 انما النصره هی تبلیغ امری بالسببان لا بالتراع ^{منه}

هو الله

یا جبار خضرت محمدا مفریاید خذ کتابی بقدرتی و قوتی و قل اظنی انا
 عبدک و ابن عبدک متمسکا بحین و ک ^{سک} ان تجعلنی ناطرا الیک و بما
 ظهر من عندک منقطعاً عن دونک انک انت
 المودع العظیم حکیم ^{منه}

هو الله

يا قاسم آفتاب حقيقت در اين ليل ظلماني از افق عجايب نظر تا تو توجبه نموده ليذكريك
وهل تعرف من هو هو الله القويم احمد ربك ثم شكره بهذا الفضل الذي
لو يعصر يا ادي المحبة والوفاء ليتقطر منه كثر اشجوان لمن في الامكان تمناك
يا حكمة ثم خلق الناس في ندية البيان امر امن لدي الله ربك العزيز المنان
مقابلة

هو الله

يا ابراهيم خليل الله در اشش خدشا محمد اكداب كفشد كلهم راسحا
وروح الكفار اين خلق بي انصاف لا زال ربح معرض بوده اند وجود با قبال فانه
نكث الامن ربك نعم الله ما خلقت للدينا بل لاعمم العزيز ونبأى العظم
مقابلة

هو الله

يا مصطفي عليك بهاء الله مولى الكور خذ كما سامن حقيقي المشوم ثم
اشرب منها باسمي القويم انه يقربك الي ربك ويدخلك في سر صدق
العلم والحكمة فانا تعالى الرحمن منعم هذه النعمة الكبرى موقتي هذا الكثر الا
انك اذا فرزت به قل لك الحمد يا حبر العطاء ولك الفضل يا مالك ملكوت
مقابلة

هو الله

يا نعمته الله لعمر الله كلما اردت ان اذكر او لياي سمعت نداء الاشياء
من كل جهات هذا من فضل عليهم وعنا لهم شرب نفسك واوليا بما جرى من
علمي الاعلى في هذا حين الذي نطق لسان العظمة الاله الا انا العزيز الوهاب
مقابلة

هو الله

هو الله

يا شيراز جند هذا المقام الاعلى ان وجه المظلوم توجبه اليك من شرط التجن
وانزل لك ما يجدي منه المخلصون عرف الله ايمين اليوم اذا فرزت بفرات
رحمة ربك الرحمن قل لك الحمد يا مالك الامكان بما نوزت القلوب
بنور معرفتك والروسن بالكليل عنياتك ايرت انا عبدك
اقبلت اليك في يومك قدر لي ما يقربني الي با طقدرك انك انت
الواحد وانك انت لمعطي وانك انت الكريم مقابلة

هو الله

يا محمد اصيل قد خلقتك الله من على الارض لذكرى وشناني خستد
امرني والتطوف حول رادتي ومشيقي والعمل بما نزل في كتابي طوبى لمن فاز بما
خلق له ايم من اهل الجحيم في هذا المقام الاعلى يشهد بذلك لسان العظمي
ملكوت العزيز يا صديق مقابلة

جناب نوري عليه بهاء الله

هو الناطق امام الوجوه

يا نوري عليك بهائي قد ذكرك من شرب حقيقي المشوم باسمي القويم ذكرنا
بذكر سرع اليه الملأ الاعلى من كل جهات لاصغاء نذاني الاعلى في سجن عجا طوبى
لعبه فازبه وويل لكل غافل مرتاب قد تصنع عرف الرحمن في الامكان
يشهد بذلك من عنده ام الكتاب وحضر لدي المظلوم كتابك الذي ارسلته
مقابلة

اليد وفاز بالاصغاف فضلا من لذي الله منزل آيات قد وجدنا من عرف حيك
 ارسلنا اليك لوجا لاحت به الآفاق طوي السمع مامنته الضوضاء عن التوجه
 الى الغنى المتعال وتعوى نبيذ العالم مقبلا الى الله رب الارباب قد رزق
 ما اخذ به هلال لفر دوسن لأعلى ولكن القوم اكثرهم في غفلة وضلال نذوا
 لهم متمسكين بما هو أهم كذلك سولت لهم أنفسهم وهلم اليوم من اهل النار عند
 مالك يوم المآب كانوا ان ينظروا يوم الله فلما ظهر باسحق اعرضوا
 عنه وارتكبوا ما ناهى به اللوح وعن ورائه الأقدام أنك اذا وجدت
 نفحات البيان من لوح ربك الرحمن قل الهى الهى شخصه ان
 فضلك سبقني ورحمتك سبقني ونورك احاطني كرم من لوم ناديت
 عبدك من الاقوال لأعلى وهو كان صامتا عن ذكرك وكرم من اللبل قبلت اليه
 وهو كان غافلا عنك اسلك يا موجد العالم وعرفني لأهم ارب
 ترى الغريب قصد جوار رحمتك والعاصي بحر غفرانك والكليل ملكوت
 بيانك اسلك ان لا تحسني عما اردت من بجزودك وسما فضلك
 وشمس عطائك أنك انت الذي شهدت حقائق الممكنات والسن الموجودات
 بكرمك وفضلك وقونك وقد تركت لا اله الا انت الفياض لقديم
 وانت الغفور الكريم ثم جعلني الهى علما من اعلام حمايتك وراية من رايات
 نصرتك لانصر بك حكمة واسبان وبالأعمال الاخلاق
 أنك انت المقدر العزيز المنان متبناه

والمستوى على عرشك الاكبر بان كعبتي يا بايعات
 وراسخا في امرك بحيث لا تصدقك في العالم والارزاق

هو الاقدس لا اعظم
 شهد المحبوب انه لا اله الا انا المهيمن القويم وشخص من فاز بالاستقامة انتم
 في هذا الظهور لسبب ديج كرم من عبد وصينا به بالاستقامة فلما سمع كلمة من الذي عرض
 وتقلب على عقبه كانه ما عرف الوجه وما سمع صيغة الله رب العالمين شهيد
 الحجة والمدبر منظرى لا كبره من اهل التقوى كتاب الله العظيم اسير فلما ايتها
 الغافل باي امر آمنت وباي آية عرضت عن الذي به توجهت الوجه الى العزيز
 الحكيم انما راينا اقبالك ومعنا ذاك لذا اجبتك وذكرناك فضلا من عندي
 وانا الفضل الكريم متبناه

ت مخدوم كريم جناب آفا ميرزا ع ب ع ع ع عليه السلام
 هو الاقدس لا اعظم المقدر العلي لا اعظم

الحمد لله الذي تجلى على الاشياء باسمه الذي كان مقدرا عن الاقفاط والاسماء
 وانه هو الصور الامم اذا افصح فيه بين الامم اضطربت القلوب والنفس لا من
 شاء الله فاطر السما والارض لاية الكبرى للورى ونفيسة الله في ملكوت الاشياء من تمسك
 بها فقد نجى والذي عرضتة ممتن كفوطني ومنع عما خلق له في الاخرة والاولى
 والحمد لله الذي اراد الى الاقفاط لا اعظم وقربا الى الغاية بقصوى وسفاه كوث
 البقاء من يد العطاء انه لهو المقدر على ما يشاء لم يمنع جنود العالم ولا سطوة الامم
 انه هو الذي شهد كل ذي علم بسلطانه وكل ذي قدرة بظلمته وكبرياءه خضع كل

ذی علو عند علوه و بجهت آن و کل ذی ستم و عند ظهوره جلالة شخصه
لم یزل کان مقدساً عن دونه منزهاً عن سوائه و لا یزال کیون مثل ماقدکان
لا اله الا هو مالک العرش العلیّ و کعبه قد بلغ الی الخادم الفانی
کتابکم الذی طبع منه عرف محبتکم مولی العالمین مقصود العارفين و عرفت
بافیہ مکن شتغالکم بنا للحمته و الوداد و توجیهکم الی الله مالک الایجاد فی یوم
التنَاد سئلہ تعالی بان یقیمکم فیکل الاحیان کواثر اخیون و یجعلکم من
الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون ۱۰

عرض میبود جناب ملا محمد علی وارد و این بنده با شرق قلم عالی فائز نیت محمد
از فیضات نامتناهیہ شرفات النوار شمس احدیہ بوج محبوب عالمیان و مقصود
من فی الامکان توجیه نمودید و از بحر عرفان که اکثری الیوم از آن مجر و مند آیا میدید
از فضل اظہی دو شرافت در آن حضرت موجود و مشهود است لکن من التور و فرقت
بالتور الذی کسفت عند شرفه شمس شرفات و قمر الانحاث از حق جل جلاله
سائل و اتم که آنجناب در جمیع عوالم اظہی طائف حول شمس حقیقت باشد و بخدمتش
فائز انه لہو التمتع المحبیب و اینکه مرقوم فرموده بودید که خدمت غصان
سدرہ الہیہ روحی و ذاتی لقراب اقدامم الغذاء از جناب آنحضرت اظہار خلوص
نمایم حسب الفربایش آنجناب عمل شد و عنایات و الطاف لاصحی از زہر
نسبت بانجناب ظاہر کثرت میندایم و اینکه درباره مشہدی صادق مرقوم
فرموده بودند که از مہوم مقدس شد سلطان معلوم توجیه نمودند از حق

مطلب

مطلبیم ایشان را در این مقام بلبد اعلی مستقیم دارد و از قبل اوصی مخصوص ایشان
از سماء غنایت نازل مع بعض الواح خری ارسال شد انشاء الله کل بہ بیان حیرت فائز
شوند و از نار سدرہ الہیہ مشتعل گردند اشتعالیکہ ظنون و ادوہام اہل شک و ریب
قادر بر اطفای آن نباشد طوبی لمن کان موقفاً بظہور الله و لقاءہ فی آیامہ و الدین
فی حرثیہ اولئک ہم نخاسرون اولئک الہالکون اولئک ہم المشکون
و عرض دیگر آنکه آنچه مع جناب ملا محمد علی ارسال شد رسید و از قبل بجناب
زین المقرن علیہ بہاء الله نوشته شد کہ شروع در تحریر آیات الله نماید همچنین
در اینجا ہم بعضی گفته شد و در تحریر مشغولند و لکن چون کاتب معین سریع القلم در اینجا
یافت نمیشود اگر قدری بطول انجامد بآسیب اهل سراق عصمت فرمود
کہ این عبد از قبل ایشان محذرات آنجناب تکلیف بر بانم انشاء الله در سایہ الہی
بیدایع ذکر و ثنا مشغولند بہاء علیکم و علی من ملککم من اجاب الله المقصد
المہیین القیوم بخ ادم ۲۷ حب ۱۲۹۳ مقابله

ت دست مکرم جناب میزراع ب علیہ بہاء الله ملاحظہ فرمایند

بسم ربنا الالہ اعظم العالی الالہی

آن انحام قدم قدم بالاختصار فی ذکر الاخیار من لدی الله المقصد المجبار لان الوقت لا یؤت
کانه صار الکبریت الاحمر والمراسلات لاصحی و لا تتجاد ان تحضر الامر بید الله مالک
القدر یا حبیبی قد بلغنی ما رسلتہ فی ہذہ الایام التي فیہا تجتبت اعمال الخلق

وجعلت اشكالا مختلفة طولاً وارتفاعاً على صورة التيف والتنان وخرى على هيئة
 المدافع وانخاضت قداحات البلايا والرزايال كل لأطراف ولكن القوم في نوم
 محجب قد مضت سنين متواليات وما سكنت عواصف القهر وقوا
 القضاء بما كتبت ايادي اهل الاثام طوبى للبصير فاز بعرفان العبد وقام
 وخبر الناس امرهم بالقيام على افعالهم في ايام تدرت عليهم في يوم
 ترى نار الوغى تشتعل بين العباد وفي يوم آخر تسمع اصوات المدافع والبنادق
 من البلاد كم من مدينة خفت وكم من بلد اندم من نزلة الارض وكم
 من ديار احاطتها بلايا خسرى امر من لى الله مالك الورى وكم من اراض
 غرت وكم من امنية عروجه سقطت كل ذلك اجبر بسبون من قبل من لى الله
 مالك العدل وسكطان الفضل طوبى لنفس ترى الامور وتفكر فيها وتنتبه بها
 ويل لمن اخذه الهوى على شأن منعه عن مالك العرش والشرى الى ان رجع الى مقرة
 في التيزان الحمد لله المقدر العزيز المنان وفي مثل تلك الايام التي ذكر
 بخباكم انجادم قدسه ما ارسلتم اليه لانه وجد من كل كلمة من كل انتم عرف محبة محبوبى و
 محبوبكم مقصودى مقصودكم مقصود من فى السموات والارض قلما قرئت وطلعت
 بما فيه خلعتى حرارة حبكم على شأن تمت واقبلت الى الاقوال الى ان حضرت و
 اذا نطقت ان الغلظة كما تحرك به كل جابد وتتر كل غلظ وقام كل قاعد
 ان انجادم لا يقدر ان يذكر بحبنايك ما شهد ورأى من امواج البحر بان ربه
 مالك الاسماء ولا ان يسمع ندائه الا على ولا ان يرى افضه الا على ولكن يذكر
 على قدره وشانه بما النطبع فى صغر المر ايامرات قلبه قال جلت غلظته وعظم شأنه

وكبر كبرياءه بسمى السامع المحيب لعزيز الوهاب عاب قدر ترفع انذار
 من الشطر الامين الاعلى من جهة كلمتى العليا انه لا اله الا انا السامع المحيب منعت الاذن
 عن صغارا هذا ان شاء الامن شاء الله رب العالمين بهذا النداء انجذب الملكوت
 وقال فتاتي مالك الملك سلطان لا يقوم معه من السموات والارضين و
 اشتعلت نار الله ظهرت من ليرة ونطقت انه لا اله الا انت ربك وربت
 الاولين عبد الله لعمر الله قد فارت اذن الكلام بهذا النداء تعالى من جعله فاع
 سامعاً ناطقاً حاملاً امره المبرم المستين قل يا مدد الارض تعالوا اسمعكم ما لم يفيزه اذ انتم
 من قبل و تعالوا اراكم بالارات العيون الامن شاء الله المقدر اير طوبى لمن سرح
 بقلبه الى البحر العظيم وفاز به فى ايام ربه المشفق الكريم قد حضر العبد المحاضر
 بكتايك وقرى لى المظلوم مانطق به حماة حبك اناسمغناه حبناك بما هتبر
 به ملكوت البسيان وطارات طير العرفان ونطقت الاشياء يا ملاء الاسماء تعربوا
 لتسمعو ان الله قد خلقت الاذان لاصغارا ما ارتفع من الاقوال الا على امر من لى الله
 العليم الحكيم ان اشكر الله تجهد الفضل لا اتم انه ذكرك فى الواح شتى فضلاً من
 عنده وهو الفضل القديم لا يعادل بحرف عما ارسلناه اليك ما تسمع وترى
 يشهد بذلك ربك التميع البصير البها المشرق من افق عنانية ربك عليك
 وعلى اهلك من معك وعلى الذين امنوا بالله العزيز الحميد انتهى
 به لفضلى صند لسان وبيان بايد ارحق حل جلالة مسلت نمايد عباد
 خود را از اين كوشا طهر و فضل كبر منع نفر مايد ان على ما يشاء و قد ير

عجیب است از جنس عالم که بچشم منند و از چه معرض احزاب معظمی
 که عالم افرا کرده و آثارش از هیچ جهات ظاهر مع ذلک به پست عنکبوت
 تشبث نموده اند و از مقام محمود غافل و محروم از عرف پان چهره شده
 و از آنچه در ارض ظاهر شده غافل جز بهوی الهی بخوبیند و جز شعله نقیصه
 اثری ندارند بعمولون ما هر و ابه من ظنون بجهلاء یعنی علما سبحا
 ظلمی از این طایفه ظاهر شده که اقدم عالم از ذکر آن عاجز و قاصر است این
 نفوس سبحات مجلله اند و حجابات مانعه مع تفاوت لاصحی اگر تک
 آن بانصاف فائز شوند تصدیق ینمایند با آنچه ظاهر شده آنه یویدین
 فضلا من عنین و عیدی من اراد الی صراطه الواضح المستقیم اینک در باب
 محی و مکرّم جناب آقا میرزا اسحق علیه بهاء الله مرقوم داشته این ایام
 حضرت نخصن الله الامم روحی و ذاتی و کین نونتی تراب قدومه لفظ
 شطر نخر اردن تشریف برده اند حضور ندارند و لکن ذکر ایشان که
 آنجانب بود در ساحت امن اقدس علی عرض شد اینکلمات عالیا
 از نما مشیت منزل آیات نازل قوله جل کبریا نه هو العالم الخیر
 قد حضر بعد الحاضر بکتاب من اجنبی و کان فیه ذکر کرک ذکرناک لهنذ الله
 الذی اذا نظر من مطلع بیان ربک مالک القدم خصعت له اذکار العالم
 کذلک نطق القلم فینذ المقام الاعلی و الذرّوة العلیا انه لهو المشفق
 الکریم تمسک بالعروة الوثقی لعسر الله انها نظرت باحق

محروم

طوبی لمن فاز بحصا وویل للفلین ان اذکر از فزت باللقاء فی ایام
 فیما اشرق النور من اقی الزوراء کذلک یذکرک لهنسباء العظم الذی به
 اشر کل من متین انانوسیک بالاتقاة الکبری و بما یرتفع به
 مولی الوری ضمع ما عند القوم و خذ ما امرت به من لدن مشفق کریم ان
 مقامک نسبتک باسم ربک انه لهو الفضال القدیم انانوسیک
 من هذا المقام علیک و علی الذین اقبلوا الی الاصل الی الله اذ ارتفع الذرّابین
 الارض و السماء و اجابوا ربهم التالیق لبصیر ان افرح بذکری آیاک انه
 لا تعداد له کنوز الارض نیشد بذکک کل ثابت مستقیم انتی
 الحمد لله عظم از آنچه اراده نمودند فائز گشتد ای کاش مقامات غیایات
 الهیه ما بین نامس فی جمله تجا یو لعمر المقصود جمیع بلبتیک لببتیک
 ما طق کیشد و لکن مقتضیات حکمت بالغه را غیر حکیم علی الاطلاق احدی
 مطلع و انشاء الله بجواب عرضیشان هم فائز خواهند شد اینفایم
 خدمت ایشان تفسیر عرض نماید اینک در باره وجه مذکور مرقوم داشته که مدتی
 مجهول الممالک بود این فخره تلقاء وجه عرض شد متبنا فرمودند طوبی
 له انه نطق باحق انشاء الله حق با ایشان هم عطا میفرماید انه هو الغنی
 الغالب القدر انتی فقرات آنجانب اتمام عرض شد بحقیقه
 سب سر و جمال قدم گشت بذا من فضل الله علی جنابک و این بسی
 واضح معلوم است که آنجانب موافق آنچه از مراسلات یافته اند ذکر
 نموده اند یا حسب فوادی جمیع موراد واضح و شهود است اینفا

من عار الاض

وسایرین شهادت میدهند بر آنچه انجانب نوشته اند و لکن صد هزار بار
 شکر و حمد مقصود عالمیان را که اینفقه سبب علت تبسم جمال قدم گشت
 له اسجد و المنه فی کل الاحوال و اینکه نوشته بودید محبوب افواد
 جناب و رفعا علیه بآء الله و عده دائره مینعه مکنونه مخزوننه داده بودند
 وعده ایشان انشاء الله و وفا خواهد شد و اینجامد فانی بعنایت حق
 ارسال خواهد داشت از حق مطلب در ساعات لطیفه غایت فرماید و فرستی
 کرم نماید تا برودی عمل شود با آنچه ذکر شد چینی و چیز در عالم کیاب
 بنایاب یکی فرصت از برای این عبد و دیگری میان نزد علمای عصر
 میشود عنقا یافت شود و یا اگر غم بوجود آید و یا از برای عاشق صادق
 سکون طمینان حاصل گردد و لکن از برای آن یکی فی حقیقه چاره بنظر نیاید
 و نمیاید چه که علمت قهر حق جل جلاله است و مقصود از علمای که ذکر
 میشود جمالی هستند که با اسم علم پایین گروه غافله مغرور و معتبر معرور
 و الا میفرماید عالم نمیزند بصراحت از برای هر کس عالم و در مقام دیگر میفرماید
 بشایه نور است و ظلمت نیامد و اینکه درباره توجه باحت امتنع آمدن
 مرقوم داشتید عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن ملکوت الییا
 قوله جل کبریا بسمه العزیز الوهاب یا ایها المقبل الی الحق
 قد فرغت باصفا ندائی فی آیامی و اخذت حیث جتی با سبمی الظاهر
 التسمیع البصیر اما دعوا کل الی الله من الناس من سمع و اجاب
 و منهم

و منهم من اعرض کفره بالله رب العالمین قل یا ایها الارض قد اتی الی
 و ظهر الی کعبه و نزلت آیات الله الملك العلی العظیم انه انزل الی سبحی
 ما اراد و امر العباد بما یقر بهم الیه انه لهوا لمبتین العظیم قد ترین العالم بانوار ظهور
 الاکظم و القوم اکثرهم من الغافلین حمد کن مقصود عالمیانرا چه که
 ترا تا سید فرمود بر عرفان این مقام عظیم ناس غافل و محجوبند از آنچه ظاهر شد
 طنون و او هام البصار را از امواج بحر سان منع نموده و از مشاهده انوار آفتاب
 ظهور محجور ساخته هر روز با فیض عظیم مفتوح و مطلع غیب مکنون
 بنفسه آشکار و هویدا عباد غافل از تانفهم محجوب و با ایشان هم مشغول
 طوبی از برای نفوسیکه با صبیح یقین حجابات ظنون را خرق نمودند او
 سلسله و هامر اباسم سپین کشند زود است اهل حشران با حصره
 علینا ناطق شوند و اینکه درباره تها ذکر نمودی عبد حاضر عرض نمود
 اول من استدعی لک هذا المقام هو من ارادنی و احبنی و فاز بانقا و دخل الجن
 الاکظم باذنی و سمع ندائی و قام لدی بابی الذی ستمی بورقانی ساحی عن
 و راه امن فاز بالاقبال الی نفسی و التوجه الی سبیلی الواضح لمبین الله
 ستمی بابی القاسم و طورا بناظر ان ربک لهوا لمفضل لمبین الحسب
 قد فرغت بنور الاذن من لدن ربک الفیاض المعطى النور الرحیم
 و لکن باید مقتضیات حکمت عمل شود و من غیر آن لدی المظلوم محجوب
 شما از نفوسی استید که نفس قدم شهادت میدهد بر توجیه و اقبال

واراده آن نفوس لوجه و به نفسی با نیتقام فائز شد او بکل خیر فائز است انشاء الله
 بر این مقام بلند اعلی ثابت و مستقیم باشی ایوم هر شتعلیکه نظر بمقتضیات حکمت
 الهیه از زیارت محروم شود البته از قلم اعلی اجر آن ثبت خواهد شد ان طمن بفضل
 ربک و کن من اشکرین و جمیع احوال بحکمت مناظر باشید انیت اوصایا
 حکمه الهی که در اکثر الواح از قلم اعلی جاری شده ابها، علیک و علی الملک
 من کل ناث و ذکر و من کل صغیر کبر الحمد لله العلیم خیر انتی
 فضل حق جل جلاله بمقامی است که نظر از شمس شایده می شود در این صورت دیگر
 عرض فانی زافانده نمی نه از حق جل جلاله و اول که آنجا باطراز ضایع مزین فانی
 و برد آقبولش مطرز دارد پدانتی المقام و ربنا مالک الانام و عرض
 علیها غایه الله در راحت امان عرض شد پدانا نطق به ان العظمه
 اما نتمع نداء کل ورقه نطق و کل آیه نداءت بها العیزر الوهاب
 نتمع نجیب و انا المقدر علی اشاء لاله الا انا لم یمن العیزر اللتان ان اجری
 مقصودک مقصود من الارض و السماء انه ایدک الی ان شخصت و اردت بما
 لا یام الله مالک الایجاد بلان پرسی و بگو الحمد لله نذات باصفا
 محبوب عالمیان فائز و بلطفی تو را خطایم میم که جمیع ابا، ارض از ملکات
 و غیر آن از حسرت آن جان دادند و فائز نشند قدر این فضل ابدان بشکر
 حق جل جلاله مشغول باش انتی امواج بحر عنایت ظاهری و
 احمد نیه بر دوستان غایت میشود و رشحات انهم انشاء الله ببار

از برای او خلق
 شده اند

میرسد تا کل مستعد نماید از برای عرفان امری که با حلق شده اند و آنچه باره
 نفوسیکه از صهبای سپان نوشیده اند و بر محبت محبوب عالمیان مستقیم ذکر نمودید
 خدمت هر یک ذکر شد و جمیع تکبیر و سلام خدمت آن خدیب روحا میرسد لکن
 حضرت اسماء و م علیه من کل بها، ابها، با جهات توجه فرموده اند انشاء الله
 در مقرر من و امان ملاقات خواهید نمود و همچنین جناب آقا میرزا ابوالقاسم
 علیه السلام و الله و شهر میشود که توجه به جهات ایران نموده اند انشاء الله در
 هر محل مدت بنعمت صحت که از طراز اول محبوب است مزین باشند و بفتح
 به امر الله عال مشغول و حضرت اسماء علیه من کل بها، ابها، حب الام
 از اراض طاب سجد با تشریف بردند و در آن دیار ساکنند تا بعد از اوق مشیت الهی
 چه اشراق نماید و ظاهر شود الامر بید لفعیل یا، و یکم یارید و هو الخیر حمید
 و همچنین حضرت زین علیه من کل بها، ابها، بکمال روح و ریجان در حد با ساکن و
 بکحق مشغول و اینکه مخصوص ذکر جناب درویش صدق علیه من کل بها،
 ابها، فرمودید انه صعد الی الرقیق لاء، والغایه القصوی الحمد لله درین
 صعود و ملا، اعلی رایحه تعیس تنزیه و محبت اطنی از او استشام نمودند اینجام
 فانی میباید عرض نماید عوالم حسری از عرف استقامت مش معطر شد ایشان از
 نقوسی بودند که سان مستخدم در زیارتشان با سیکلمه ناطق قدرتت الارض
 به یکک در باره ایشان باز شده آنچه که دهور و عصا را از تغییر نهد
 نقابان نزدیکی ننماید یا لیت الخادم کان معه خدمت دوستان

آن ارض از قبل نیسانی است و سلام برسانید انشاء الله کل یا نور آفتاب
 معانی منور باشند و بطراز استقامت عزین ایام درم و راست
 و عنقریب فرصت و وقت منقضی شود قسم بچیران که هر آنی از این ایام است
 و فضیلت نزد حق جل جلاله ازین متوالیات آنچه الیوم لازم و واجب است
 و عند الله اعز و اقدم متحد و دوستان الهیت و بعد اعمال خلاق روحانیه
 چه که از خود حق محسوبند و باین خود باید دوستان مالک قدم قلوب اهل عالم را
 تصرف نمایند اینخادم مید و اراست که شئونات فانیه ایشان از مقام با
 منع نماید و محروم سازد باری از کل التماس عداشته و دارم که شاید از
 آنچه بان نامورم برایم در آن نامه آنجانب ذکر توجبه محبوب نواد اعنی جناب و رقا
 علیه السلام مالک الاسماء بوده همچنین ذکر توجبه ایشان بنعمت
 انشاء الله کمال روح و ریحان وارد شوند و بدگر محبوب عالمیان مشغول گردند
 من المولی ان صحیح بیننا فضلا عنده تحت ظل غنایه و قبا عظمته انه لیهو
 المقدر علی ما یشاء و فی قبضه زمام منج التسموات و الارضین و همچنین و خط
 باین بنده هر قوم فرموده اند و ذکر توجبه ایشان از آن ارض نموده بودید انشاء
 کمال صحت و عاقبت توجبه فرمایند اسامی مذکوره که بنحیله جناب اقا خلیل
 علیه السلام انشاء الله ارسال شده بود مخصوص هر یک لوح بدیع منبع از سما
 مشیت نازل انشاء الله بانی نرسوند و بما اراده الله تعالی و جمیع بزر
 غفران مژمن بزه بشاره من لدی انخادم لهم ان ربی لیهو الغفور الکریم
 ابها و الطاهر اللایح من افش عنایه کریم و رب من التسموات

مستحب

والارض علی جنابکم و علی من معکم و علی الذین فازوا بانوار تقسیم فی ایام الله
 محبوبا و محبوب کل عالم غافل و کل عارف مستقیم خ اوم
 فی ۱۹ اذی الحجج الحرام ۹۹ متدبیر

اسامی مذکوره در مکتوب جناب این دلیل علیه السلام است و در راحت امنع
 اقدس علی عرض شد و مخصوص هر یک از سما، عنایت لوح بدیع منبع
 نازل و همچنین مخصوص اسامی که در دستخط سرور مکرّم حضرت نبیل علیه السلام
 بود الواح مقدّمه متمنیه از سما، فضل نازل ارسال شد انشاء الله
 فایز شوند و بجایه غافل گردند متدبیر

م ش محبوب نواد حضرت آقا میرزا عبداللّه رخا علیه السلام غنایه
 ربنا اقدس الاء عظم العلی الایهی

حمد مالک عرش فرش رالایق و نه که اعراض شرکین را بقوه غایب قابل تبدیل نمود و
 مفصّلت منقرنین را باقرار و استغفار زینت بخشید جل امره جل برهانه دستخط
 عالی بمشابه یک روحانی قلب و جان را بنور ذکر و بیان منور و قرین داشت و تحقیق
 بوجت بخشید و نعمت عطا فرمود این نعمت مخصوص نواد است و کجند از
 اطلاق و ادراک و فرح و بوجت و ابتهاج قصد متعاصم امنع ارفع اقدس علی نمود
 امام و بد عرض شد و این آیات بیتا از سما، اراده نازل قولی بیانه عزیرا

بسمی التالی الامین هذا یوم فی ینادی اتم کتاب و یعود لکل الی غیر
 الوهاب انه هو مالک الرقاب و الحاکم فی المبد و المآب
 طوبی لقوی ما ضعیف حوادث العالم و لا شہات الذین کفرو ابان الله رب الارباب
 قل یا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا کل مشرک من کتاب هذا یوم فیہ اشرق لتور من افق
 الطور و ستوی سبک لظهور علی عرش العرفان من لدی الله مالک الادیان یا عبد
 اما سمعنا ذک انک اجنباک بهذه الآیات التي انزلها الله من سما العظمه و الاوت
 ایاک ان تخزنک شئونک تخلق او تمنعک سبحات الذین کفرو ابان الله
 مولی الامام نشد انک شربت حیق الوصال من عطا فی و فزت
 بلعانی الذی لا تعادلہ الاقوال لا اعمال الذین بانفتوا میاق الله منزل الآیات
 اما ذکرناک و شرناک من قبل فی هذا الحین بنسب الی التي احاطت الافاق بون
 یعنی ما تراه الیوم و یبقی لک یازیناہ بذکره الالواح لعسری قد اصرنی
 حزنک و ماورد علیک فی اللالی الایام قد کنا معک فی کل
 الاحوال سمعنا ذک انک و انزلنا باسمک ما اشرقت به الاضون و السموات
 ضح الاضغان باسمی و خذ قح الایتهاج بذکر ی ثم شرب منه فی العشی و الا شراق
 کبر من قبلی علی اولیائی و ذکرهم بما ینبغی الایام الله الغیر العلم قل یا حزن
 ایاکم ان تتبعوا الا و هام ظمرو اقلو بحکم عن کرون فی لا توجه الیها فی البکو و الاصال
 بلسان پارذ کریشو لتعرف و کمون من الشاکرین فی ایام ربیک مالک یوم المال

غراب

یا عبد الله علیک بہائی و عنایتی در اول لیل مشی طنموزیم و با جمیع اشیا
 تکلم منصرف مودیم عبد حاضر بتجارت نجاب وارد و تمام آنرا التقاء و عرض
 نمود و بعد از اتمام لغبتہ ابواب خزان حکمت و بیان مفتوح و دریا
 علم اظہی موج قد نزل ما عجزت مظاہر الآیات عن ادراکہ و مطالع البیات
 عن عرفانہ از حق جل جلالہ میطلبیم انجذاب را مؤید فرماید بر آنچه سبب توجع عباد
 و استقامت منج البلاد است دو ستار ابغایت فضل حق مسرور
 دار هر روز ذکر و ثنا و استقامت تمتک است سوف تبدل الامور
 تقشعرجلجو و جزاء الذین کفرو ابایات الله و انکر و اما ظہر من عنده لعسری
 تحیطہم نجات العذاب و یبدل فرحهم باحزن لاکبر کذلک نطق مالک القدر
 اذ کان ناطقا فی مقام الرفیع کبوا بحزن الله بیقین پس بداند
 آنچه واقع میشود سبب اعلاء کلمه و ارتقاء ظهور است من بقدر ان منیعہ
 بعد ما رفعه الله باحق ظہرہ سلطانہ امام وجوه من فی السموات و الارضین
 بکو قدر یوم را بلند و مقام خود را بنا سید اسما حزن اظہی اذکا
 ایشان در کتب عالم ذکر شده و میشود طوبی از برای نفسیکہ اعمالشان
 بقر قبول فائز گشت انتم من المقترین لدی الله العیزر بحمید و طوبی از برای
 نفسیکہ مقام یوم الله را ادراک نمود و بذکر مقصود عالمیان فائز گشت
 قلن ما الفرقان اتقوا الرحمن و قوموا علی تدارک ما فات عنکم فی ایام ربکم
 السامع لیسیر انتم اینجام فانی لا زال بشر اولیا ناظر

و متوجه یاد دوستان الهی جاززنده نماید و روح را تازه و میسر در دارد
سبحان الله این ایام مجد باب بیان مقصود عالمیان مفتوح و کجلیات انوار
نیر طهور از جهات مشهود منع ذلک اکثری محمود و محزون حق شاهد و کواه که
عبد هر گام یاد شهبادی ارض یا نماید بصد هزار السن ظاهره و باطنه عرض میکند
بالیست کنت معهم و یالیست سمعت ندانم و یالیست طقت حولهم نفا
ان ما مسفوه عالم عدل اضاغ را معطر داشته ظالمهای عالم خلع خود را
بدست خود بریزد و شاعر نیشد لعن مقصود ناان وعده محتوم فی کتاب
لایاتیة الکذب و التفاق لیسید بک مالک الميثاق فی هذا اللیل المنیر چند
یوم و لیل از لسان غنیمت ذکر آن شهد اجاری و نازل بشانیکه روح القدس حرت
برد و روح لکن ایستنی کنت نطق نمود آیا غفلی عالم را گرفته
امید آنکه نفوس مقدسه مکتبه با مراد تمک نمایند و از دوش مقدس مبر
این سه اختلافات متعدده بمیان آمده از هر جبهتی نعیمی ظاهر بعضی نفوس
مقدسه صادقه را با دایمات الوده اند بسیار عجیب است که نفوس ثابته
مطهره مستقیمه لطنون و او با هم نفوس خارجه غافله تثبت نمایند اهل سفینه
باید باستقامتی ظاهر شوند که جمیع من علی الارض خود را از منع عاجز و قاصر
کنند امیدست چنین نفوس در این ایام مبارکه منوره موعوده در
سدره عنایت محبوب عالمیان تربیت شوند و ظاهر گردند ایشانند
لسالی کنوز الهی طوبی للفانزین اولیای آن ارض در نظر بوده هستند

از حق میطلبیم ایشان را تا امید فرماید بر آنچه سبب استقامت و عزت و اطمینان است
ان ربنا هو المقدر القدر لاله الا هو العظیم اظهر یوم یوم اطهار محبت و
مودت است بفرماید دوستان خود را محروم ننماید صد هزار
طوبی از برای نفسیکه حین تقریر بیایات الهی تمک نماید و قرأت کند چنان
که آثار او غیر آثار من علی الارض است قوه سامعه منقود نداء الله امر و زاری
مرفوع و لکن اذان عالم و امم از اصغاء آن ممنوع الا من شاء الله از حق جل
جلاله میطلبیم این ایام از اولیای ظاهر فرماید نفوسی را که سبب اشتعال عالم شوند
منقطعین عن انفسهم تبلیغ امر الله و اعلاء کلمته مشغول گردند انه هو المحیب لا اله الا
هو الفرد الواحد شامع الناطق العزیز حمید و اینکه امر فرمودند اینها دم
به نیابت آنحضرت بلطمان اعمال ملکها فائز شود در این حین که یکبار
بیخ دقیقه از لیل بیت نهم حمادی الثانی گذشته تصدافق اعلی و ذروه
علیا نموده بعد از عرض اذن فائز شد آنچه که آمال و لیلین حسین است
بند محمد تقبول فائز و برضا حزن گشت بنیای بخاکم ولی عرض دیگر آنکه ذکر
آنحضرت در راحت اقدس نوده هست و استگشته شمر و اثر آن در عالم ظاهر
خواهد شد سده محمد فائز شده اند با بر بیه غایه آمال نسبتین هر سلین بحسب الله
علیهم بوده اگر امورات ظاهره گاهی نظمشن خیر افتد است به آن نظر
حکمت حق جل جلاله است و امید از هم سدره طلب آنحضرت رطب
جنتیه عطا فرماید بامری متمسکیم که عرف بقا از آن متصووع است هر چه وا

محبوب جان است و مقصود روان تو کلتنا علیه و قوتنا الامور الیه
هو الکرم ذو الفضل العظیم یکطرف نامه خط حبیب روحانی جناب
آقا حسن آقا علیه بها الله بود مدتی بود ایشان خبری جریست ظاهر نبود
الله سبحان این کسره ظاهر شد آنچه کفالت فرج و حجت است بعد از قرأت و عرض
ان امام کمرش رت جل جلاله این آیت با هرت نازل **قل هو الله احد** تعالیه
یا حسن با تو و عالم و امم برای اعلاء کلمه الله از غیب بشود و از فنا بقا و از
سجده بعالم هستی آمدیم لولا خدمت و خدمت او لیا به باقی امر فرج
العباد لعمری ان البهجه فی ذکره و الانبیا فی لطف آثاره و انتشار آیات و اسرار
فی ذکر ظهوره و الاستیاق هو القیام علی منتهی الصفاة نسل الله تبارک و تعالی
ان یؤید التون و ایاک علی ما یسبغی لایامه و یلیق لظهوره و سلطانه اولیایا
از قبل مظلوم تکبیر و سلام برسانید ان البهجه فی مثل هذه الايام یکون منادیا
امام و جوه العالم و ناطقا ذکر اقامتا ثابتا رسوخا علی امر الله مولی الامم یاید
جمع از کوشریان مقصود عالمیان سرست شده حکمت من فی الامکان را
باقی علی دعوت نمایند بگو قدر خود را بدانید و مقام خود را بشناسید
سالم است زحمت کشیده اید و شما تنها شنیده اید و مشقتها را حمل
نموده اید لعمری این مقام بسیار عزیز است باید با هم حق حفظش نمایند و بخنود
وحی و الهام که آیات الهیه و بنیات صمدت است خالق آگاه نماید و از غفلت
نجات بخشید اینست وصایا قلم علی که در الواح شش ثبت شده این دیوم
قابل

قابل گرفته تا چه رسد بتوجه بان اولیا باید عباد و احوط نمایند تا بتوهمات
حزب قبل مبتلا نشوند لعن الله این مظلوم جز اعلا کلمه الله و طلب
و خیالی نبوده دشمن خارج از متحدید و حال بل بحسب اباید و نصر
نمایند و از ما غنیمت با خداوند توجه نکنند بتعین مسین بدانید که آنچه
سبب ارتفاع و ارتقا و دوستانت بان تمکک نموده و مینماید خسران
حزب قبل در یوم جزا بیا عجیب است تفکر و ایا اجاباتی و کونوا من الناظرین
و الرائین یا حسن علیک بها الله مولی التشر و لعن الله ذکر
بجنود فائز و اسمت از لسان غلظت در این لیله جاری نسل الله تبارک
و تعالی ان یؤیدک و یوفقک و اعز خدمت هره و یتقیک فی کل الاحیان کوشریان
من کانس لایقان انه هو المقدر الغیر الممان **انتهی**
حق شاهد و گوای که لازال در نظر این عبد بوده اید امید آنکه از ان چپک حاکم
در ایام الهی ظاهر شود آنچه که عرش قطع نشود شکلی نیست که این ایام
و آنچه مشاهده میشود بقنا راجع میگردد لذ بقدر مقدر و باید رضای محبوب را
تحصیل نمود با نظر عنینده هو باقی لایغنی این ایام از آیات الهی و
کلمات ربانی مردم متعده شده اند باید که خدمت را محکم نمود و بجا ترفع
به امر الله مشغول گشت این عبد از حق میطلبد اولیا ان ارض و طرا
تأید منر ما ید بر شوت و رسوخ و استقامت و دیانت و امانت
و امر ترفع به مقاماتم عند الله ربنا و رب ما یرمی و ما لایری و رب العرش

الغظیم و الحمد لله العظیم حکیم البہاء والذکر و الشانہ علی حضرت النور
 و علیہم و علی کل مؤمن موقن کتابتک راسخ تمتک بالعبودیتہ التصرف لہ تحت
 وقام علی تبلیغ امر اللہ منقطعاً عن العالمین و الحمد لله ربنا و رب من فی
 السموات و الارضین خ ادم ۲۹ ج ۲ ۱۳۰۹ ۱۳۰۹ متابعہ
 محبوب نواد حضرت و رفا علیہ بہا اللہ الا ملاحظہ فرمائید

بسم ربنا الاقدس لا اعظم العالی الا بھمی

حمد ما کنی را لایق و سزا است کہ شونوات او ارادات ملوک و مملوک اورا
 از ارادہ اش منع ننمود و جمیع احیان رخا لانا نام با تہی انا مالک الایام
 ناطق تعالی ذکرہ عن ذکرہ و او صاف عن صافی و الصلوٰۃ و السلام و التکبیر
 لہجاء علی حسابہ و صفیاء الذین قاموا علی حد متہ امرہ فی الایام
 و یکبک یک بستہ پاکت کہ حال لواح منبعہ مقصدہ مبارکہ بود
 ہفتہ قبل ارسال شد و حال ہم یک پاکت کہ از قبل تفصیل ذکر شدہ
 ارسال از حق جل جلالہ انجام فانی سائل ام کہ انجوب روحانی را
 براعلیٰ کلمہ اش سائید فرماید انہ علی کل شیء قدير در این جن کہ باین تحریر
 پاکت دیگر رسید اشعار آید کہ باز کی چون گل وارد و عرف طرح
 محبوب عالمیان ثبانی از او متضوع کہ قلب را قوت و بصراحت
 بخشید و کن بنور در راحت امنع اقدس عرض نشد انشاء اللہ

عصر یا این لیل با صغائر فائز خواهد شد حال این عبد صدھ سزا
 ہینا میگوید و نشاء اللہ بقبول ہم فائز ہوجہین دستخط
 از جیب مکر تم جناب میز نام ح قبل م و عدیہ بحسب اللہ الغنی المتعال
 سید صدر از شکر محبوب عالمیاز کہ بجزارت محبت مشتعلند و با حق علی مقبل
 و بر امر قائم و بذکر ناطق در لیلی ایام از حق جل جلالہ برای ایشان توفیق قیامتیدیم
 ذکر تکبیر و سلام این عبد خدمت ایشان موقوف بغنایت انجوب است
 البہاء و التکبیر و الشانہ علی حضرتکم و علی من معکم و علی کل ذمی فانی سجد منہ
 المخلصون عرف الوفا فی ایام اللہ رب العالمین و الحمد لله مالک العرش العظیم
 خ ادم فی ۲۴ شہر صفر المبارک ۱۳۰۲ ۱۳۰۲ متابعہ

فہ آہ یا محبوب نوادی قد اخذتہی الاصران حین الاتمام بغتہ علی شأن صعدت
 زفراتی و اسفاتی ان القلم توقف و اللسان تحیر لیشکو انجاد م تہ و خزینہ لہ
 رب العالمین و الہ من السموات و الارضین بعد از تمام شدن مکتوب
 رسید انچہ سبب احزان نامتناہی بود سبحان اللہ چگونہ میشود انیان
 مع ادعای ایمان و اذعان و اقبال رضراط مستقیم منحرف گردد حق را
 بگذارد و خود دین شود بترکیب کلمہ او اطہار او ہامات کثانی غرور اخذش
 بنماید کہ از حق جل جلالہ مع در یاد ریاضت و حجت محروم میشود امر و آیات
 عالم پر نموده و بینات جمیع شیاء را اخذ کردہ ہر طفلی قادر بر نوشتن

بعضی کلمات و صرفات بوده و هست چنانچه وقتی از اوقات یکی
 از اولیای معروف باینجا دم فانی میفرمود بساط معانی بشانی کسرت
 شده و انبساط بمقامی رسیده که هر کلبانی ناطق شده قلم اعلیٰ بشانی
 در شئون نطق فرموده که هر طفلی فوادش را خذ نموده و او را بر زمین
 از بس شاعر از کلمات حق حل جلاله پشده هینکا میکه قلم دست میکه بحرم
 مینویسم آنچه که اظهار صرنی از از احوال میداریم باری ز فرزند کور جا داشته
 جدیده اگر خ نموده و چه مقدار این عبد متانتست اگر چه حسب هر تفصیل معلوم
 نه این عبد بصد حسنه از عجز از حق حل جلاله سلت مینماید که آنی مارا بخود
 وانگذارد و از انوار آفتاب و فامحروم نازد آیا چه میشود که شخصی کمال محبت
 و خضوع و خشوع و قبالت معجزه فانیستی اظهار مینماید و بعد بجز کتی تفسیری بلمره محروم مینماید
 باید این عبد و آنحضرت و جمیع دوستان دعا کنیم که شاید غلظون و او با هم ازین انام
 بجهت تحقیق مرتفع شود و اولیای حق کمال خضوع و خشوع و عبودیتیه هر فرزند کجبل غنا
 متمسک شوند لعمر محبوبنا و محبوبکم اینمقام را حلاوتی است که هر که
 بیاید دست بر ندارد خدمت را با خیر رساند و وفار از دست ندهد چه
 عرض کنم هینکا میکه چند فردا بکار طبع تمجوب را ملاحظه مینموم و لذت میبردم
 در این خبری رسید و این عبد را از آنچه با مشغول بود باز داشت و این
 نظر بجهت است که این بستان اطهی داشته و دارد و میخواهد در کل آجیان از انما
 خضوع

خضوع و خشوع تسلیم و رضا و وفا را ضی و جو عالم را سقایه نمایند تا با و را دورا
 و شمار لطیفه منبعیه کیه ظاهر گردند امروز هیچ ضری از برای امر فوق اختلاف
 نبوده و نیت و آن یابن عبد در ارجح و الا آنه غنی غنا و عن کرنا و عما عندنا و عما
 خلق بین السموات و الارض بشهد بذاک جنایکم و هذا لعبد و الذین تسکوا بحبل غنا
 المحکم المستین بیمنت که از اینکلمات آنجبوب فوادم محزون شوند
 بجهت تحقیق باید اینفانی و آنجبوب جمیع دوستان حق بیکدیگر دعائیم که شاید عصمت
 کبریائی کل اخطا فرماید مجدد البهار و الشفاء و الروح و الرحمه علیکم
 و علی من معکم و علی من یرحمکم فی امر الله العلی العظيم خ ادم
 علیه

هو الناظر من فی الآ
 علیه

شخصه الله لا اله الا هو و الذی فی باحق انه لمطلع الآیات و منظر البینات به
 نزلت الکتب و ظهر ما کان مسطوراً فی ام الكتاب یا ایها المقبل الی
 ان استمع فی من شرط سحی انه لا اله الا هو الغیر الزوال اب قل لند قد
 من کان مسطوراً فی کتب الله و مکنوناً فی علمه تعالوا ایاملاء الارض لتسمعوا ما سمع
 اذن الکلیم فی طور البیان قل تعالوا الله و لا تتبعوا الهواکم ان خرقوا
 حیات الا و هام بهم ربکم مولی الانام هذا یوم فیه نادى الاشیا
 الملك لیس رب الارباب بعد حضرت لدی المظلوم کتاب من لذی قام

على خدمته عري نطق شتاني شرب حيق حبي من مدعطاني وفاز بلقاني في قام
 لدي باب عظمتي وسمع ندائي الحسل وكان في ذكرك ذكرناك بذكر لا ينقطع عرفه
 بدوام اسماء ربك مالك المائب ان اشكر الله بما انك على الاقبال اليه
 وهداك الي سوا الصراط انا وضيك والذين امنوا باحكامه واسباب
 لتلا ترفع ضوضاء الذين قاموا على الاعراض فسر وابل الله لمقتدر المختار
 طوبى لك بما اقبلت الي افق لبستك بما جعلته مشرق الاذكار ونذكر
 احلك الذي سعد الى الرفيق الاعلى وسمى بمحمد قبل على نهشدا انه سمع لتداء
 وفاز بايام ربك مالك الرقاب انا غفرناه وذلنا في هذا اللوح الذي
 لاح من فخره عنيتك ملك الاسماء انا ذكرناه وذلنا ما ورد عليك
 في سبل الله ان ربك لهو الغرير الفضال كرقا ما على خدمته الامر وطانفا
 حول الارادة ويتم كما يحيل عنيتك الغرير المنان البها المشق
 من افق ملكوتي عليك وعلى اختك وعلى اللاني اقبلن امن بالله منزل الايات
 ونذكر محمد صادق وعبد الكريم وحيدا والذي سمي بابي القاسم و
 بنشرم بعنايات ربهم الذي في بقدره وسلطان انا نوسيهما بالايام
 الكبري هذا الامر الذي بزلت الاقدام الا الذين نقضتم الله فضلا من
 وهو المقتدر الغرير العالم بنجر من هذا المقام على وجودهم نزل الله
 بان يؤيدهم على كره وسانه وخدمته امره الذي انارت به الافاق

ونذكر سيد الذي سمي بعلي رضا فيرح ويكون من اشكرين طوبى لك بما
 اقبلت الي الاقوال لا اذا عرض عنه الوري سمعت التدا اذ ارتفع من الارض والسماء
 انا ضيك بالاستحاطة من هذا المقام الا ان ربك لهو الناصح
 العليم يا محمد قبل على ان فرح بما توجه اليك وجبت دم وذكرك بايات
 جمعها الله رايات نصره بين العباد واعلام غره لمن في السموات الارضين
 يا غلام قبل رضا خذ ما ارسلناه اليك بقوة من لدن رب العالمين وضع
 ما عند الناس انهم من الاخرين في كتاب الله الغرير محمد نزل الله ان
 يؤيدك على خدمته امره ويقرتك اليه في كل الاحوال انه لهو الغفور الكريم ونذكر
 الغلام قبل حسين ونشره بذكرى يا بعثتم لا يعادله ما عند مخلوق وانا
 انا انا بنجلى ان فرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك الغرير محمد يا محمد قبل حسين
 انا اظهرنا الامر وانزلنا الايات والقوم اكثرهم من الغافلين من الناس
 من اقبل انسمع نداء الله منهم من عرض اذ ارتفع لتعيق طوبى لعبد شئت
 بذيل الله وابل له بوجه نسير وقام على خدمته الامر على شان ما منعت
 ضوضاء العلماء ولا شبهاة اهل البيان الذين نقضوا العمدة وكفروا بالذات
 به الا انهم من الهاميين تمك بحيل عنيتك ثم اشكره بما انزل لك
 ما لا يعادله ما خلق في الارض يشهد بذلك كل منصف بصير يا محمد قبل حسين

ويا محمد قبل رفيع ان فرحنا بما توجه اليك قلمي الاعلى وذكر كما بما يتقى بوام
 الملك طوبى لمن فاز ويل للغالين انا ذكرنا كما وصينا كما با تبر
 والتقوى وبما يرتفع به امر الله العزيز الحكيم ان يا قلمي الاعلى انا نسمع في كل الايام
 صيرك وندائك في ذكر الله وادبائه اطوبى لك ولمن اس باجرى منك
 امر امنى الله المقدر القدير اذكر من قبل من ستمى بعلى قبل عكرو وشبهه باقبا
 اليه وذكرى يا ه في هذا السجين ان اشكر الله الذي خلقك وربنا
 وذكرك بما لا يعادله ما خلق في الارض ان تركب لهو الغفور الرحيم ثم اذكر من
 بما القاك الله ليفرح ويكون من حامدين يا حسن بذكرك مولاك كما ذكر اولياء
 من قبله لا يصيح الجرحين يا غلام حسين ان المظلوم يناديك في السجن العظيم
 بما يجذبك الى فوق الله العزيز الحكيم اياك ان يمنعك جنود شيطان عن
 تركب الرحمن ومع ما عند القوم متمسكا بجبل عساية تركب الامر اقدم
 خذ كتاب الله بقوة من عنده ثم اشكره في كل حين يا لسانى ان اذكر من
 ملكوتى عبادى محمد على وعبد الرحيم ومحمد اسمعيل الذين كرمهم
 من طين حويل امرى قام على خدمتى وانا انا الشاهد العليم طوبى لكم بما قبلتم فترتم
 بكلمة الله التي تنطق امام وجوه العالمات لا اله الا انا المقدر القدير ان
 اعرفوا مقام هذا المقام الاله وقولوا لك الحمد يا ملك الاسماء
 بما يتنا على ذكرك وثناءك وقرتبا ايك نسلك بامواج بحر بايك
 ببيت

وشراقات شمس عطائك بان تويدنا على الاستقامة على عطينا بسجودك
 انك انت اكرم الاكرمين ورحم الراحمين يا محمد كريم ان احمد الله
 بما زين ركك بتاج الاقبال وعرفك من حجب عنده اثر الخلق انه
 ولي المتقين انا رأينا اقبالك اقبلنا اليك ووجدنا عرف حبك ذكرناك
 بياني البديع انه يسمع ويرى وهو السميع البصير ان افرح بذكرى اياك
 ثم حفظ هذا المقام بهذا الاسم امين من السموات والارضين اياك
 ان يمنعك شئ عن الله ومع القوم وما عندهم مقبلا الى الله الفرحين
 كذلك حبرى من قلمي الاعلى كوشركيو ان نعيما لمن اخذ شرب وويل
 للتاركين ان يالسان الارادة انا نخت ان نذكر من كتب آيات
 ربك وتسمى بجمه باسم بذكر اذ ظهر سجدت له الاذكار ايك اذا وجدت عرف
 بياني وفزت باياني التي نزلت من ملكوتى قم وقل لك الحمد يا
 العالم وك الشان يا ملك الاسماء اشهد ان بك ظهر الام
 المكنون وتستر المخزون الذي كان ستورا عن العيون في ازال لازل
 بك نظرت سمرار الكتب نصبت رايات انك انت الله على اعلى الام
 اسلك يا ملك الوجود وسلطان الغيب واشهد بانوار وجهك
 وظهورات سلطنتك بان تويدني في كل الاحوال على الاستقامة على هذا الام
 انه من ترغزت ايجال ثم اذكر يا لسانى من ستمى باسمه لي شكر

ربه مالك الانام انا نوصيه واوليائي بالامانة والديانة وصدق الوفا
 وبما يظهره شأن الانسان في الامكان طوبى لك بما ذكرت من قلبي
 الاعلى وفزت بامنعته عنه الابصار يا محمد ما شمس ان سمع
 النداء من شطر عكا انه لا اله الا انا المقدر الغير المشار قد ارسلنا الرسل و
 انزلنا الكتب فضلا من عندنا وانا الغير الفضل انا ذكرناك من قبل في هذا
 الحين ان خرج بعناية ربك الذي به اخذت الزلازل كثر البلاد الا من تتك
 بعزة الله مولى الانام ان قصر الامور على خدمته ربك سوف يقبى
 من على الارض يبقى لك ما نزل من قلبي الاعلى وانا انير العلماء ان يا قلم
 قم على خدمته امر مالك القدم ثم اذكر من شطر منظرى الانور عبيد الذي
 سمي بعلي قبل كبر الذي قام على خدمته امرى لطق بنائى وفاز بالواحي
 وعترف بما نطق به ان عظمتى في ملكوتى وانا انا طلق الصادق الامين
 يا علي قبل كبر ان المظلوم قد ذكرك مرة في السجن العظيم واخر في قصر بني
 بايادى التوفيق واستوى فيه يهيكلى على عرش اسمى العظيم طوبى لك
 بما اتيك الله على خدمته مرة وذكرك من جنبي وقام على نصرته امرى لبعيد
 سمعنا ذكرك ذكرناك ورأينا توجحك ناديناك من بين الطور بما لا ينقطع عرفه
 بدوام اسم ربك القديم البهاء شرف من فوق سماء بياني عليك
 وعلى اخوتك الذين اذوا حلاوة بذائى شربوا حقيق حبي وعلى كل
 صابر ثابت مستقيم واذكر في هذا المقام من سمي بمحمد ليحبه

روح در نام محمد ص
 الله

ذكر ربه الى مقام لا يرى فيه الا الله الغير محمد يا محمد طوبى لك ولذين كسروا هضام
 الاوبام ورتبوا بها كاهنهم بانوار اليقين انا ذكرنا الذين امنوا بالله في اللياي في الايام
 يشهد بذلك كل منصف عليم اياك ان تخزنك شنوات الارض دعها
 عن ربك مقبلا الى الله مالك يوم الدين قد ورد علينا من جنود الأعداء باصباح
 به التحاب وناح به الروح الامين مرة حبسونا في ارض لقطنا ولما تم الميثاق
 اخروجنا منها وسافرنا الى ان فازت ارض الزوراء بقدم ربك رب العالمين
 ثم خرجونا منها الى ان دخلنا المدينة الكسرة منبها الى ارض السمر ومنها الى هذا الحين
 ومن بعد الامرين انه يعلم ويصبر لو ذكر ما كان في قلوب الأعداء وما اراد
 لتسوح نوح الشكل ان ربك هو العليم لا يعزب عن علمه من شيء
 يشهد ويرى وهو الذي لا يسمع المصعب ان يا قلمي يا حرك مالك القدم
 بان تذكر حبايه واوليائه الذين ترى من وجه نصرته الرحمن
 ومن اخلاصهم ما يرتفع به امر الله المهيمين القويم يا علي قبل كبر
 انا نوصيك بالعمل بما انزل الله في كتابه ان ربك هو الحق علام الغيوب
 قد خلق العالم لا يامى ولكن القوم الكثر هم لا يفقهون قد نزلوا الكتاب
 عن راسهم متمسكين بما عند مشارق الطنون الذين كفروا بايات الله
 وجادوا لو اهابوا عن الوجه اذا شرف من هذا الاقش الذي
 جعله الله مطلع النور ونذكر القاسم الذي اقبل واجاب
 مولاه اذ ارتفع لسانه نزل الله بان يواظبه على الاستقامة

على هذا الأمر المحموم يا قاسم ان ربك بنا وديك خلف البحر و
 يذكر بما لا يعادله كما يرى ان افرح وقل لك بحمد يا مالك الغيب
 وانشود طوبى لمن فاز بذكر الله في ايامه من اعلى خلق في لوح مسطور
 تمتك بعروة غناية ربك وقل اسئلك بلسان البحر عليك واجمع
 غنايتك وشرفات انوار شمس طلعتك بان تجعلني مؤيداً على
 الاستقامة على هذا الأمر الذي اضطرت الافدة والقلوب
 يا محمد قبل ضا انازلنا الآيات وظهرنا الأمر والقوم الكثرهم لا شعروا
 قل انه لا يشي في طرفكم ولا يتبع ما عندكم قد ظهر باحق وله العروة الو
 والصرط الممدود ينبغي لكل نفس ان يمتك بها ان له الأمر من قبل
 ومن بعد لا اله الا هو المقدر لمهيم على ما كان ما يكون يازين العابدين
 خذ هذا الكتاب المبين بقوة عن عندنا اياك ان تمنحك شئونا
 اسحاق عن الحق وضع ما عند القوم وخذ ما امرت به من لدى الله مالك
 الوجود كذلك تحركت افلاك بسببنا بارادة ربك مالك الا
 ولكن الناس الكثرهم لا يفقهون قد عرضوا عن الحق يتقبلين الى مظ
 الاوهام والظنون ان ما يقبل الا على ان اذكر من سمي بمحمد رضا
 الذي اقبل الى الاقوال لا طوبى له ولا خيه الذي اقبل الى الوجود
 وشرب حقيق لبسببنا من ابدي عطاء وربة العيرز المحبوب يا محمد
 قد ذكر

قد ذكر ذكرك لدى المظلوم ونزل لك ما هدى العباد الى محكم الطور ان افرح كبر
 اياك وقل لك الحمد يا من ذكرته في سبحك الاعظم وهديتني الى مقامك المحمود
 طوبى لبيتك بما ارتفع فيه ذكر الله انما نخبر من هذا المقام عليك وعلى خيك
 ونبشركما برحمة سبقت الوجود البهاء الظاهر اللطيف من اشغ غنايتي بما
 وعلى الذين شربوا باسمي القيوم حقيق المحموم وذكرنا بالما الذي كان شغلنا حجبنا
 وناطقاً بشئاً ربه الا انه من اهل هذا المقام في لوح محفوظ لعنتم لا يعادل بهذا
 الذكر ما في العالم ولكن القوم لا يفقهون يا محمد رضا ان قصر الامور على تبليغ امر
 ربك وذكره بين عباده سوف تفنى الدنيا وما فيها وتبقى كل عمل فارتبط اذ لقبول ايات
 ان تخونك سطوة الاعراض تمنحك حجات العلماء الذين انقضوا ميثاق
 وعهده وكفروا بالآيات اذ نزلت من سما ارادة ربك مالك الملكوت
 يا حسين يذكر المظلوم من شطرتن ويدعوك بالتصبر والاصطبار في هذا الامر الذي
 به نزلت اركان كل مشرك مردود قم على خدمته الامر بقيام لا ترغوه فضوا
 العباد ان ربك ذكرك وهاك الى صراط الممدود قد ورد عليك ما ورد علينا يشهد بذلك من
 عنده كتاب مكنون تمتك بحبل غناية ربك وقل لك الحمد يا الهى يا خالقى ربى
 وذكرته في مقامك المحمود سئلك بنفحات وحيك وانوار وجهك بان تجعلنى ثابتاً
 على امرك انك انت لمهيم على ما ورنى قبضتك زمام الملوك يا غلام قبل رضا
 قد شرب من اشغ اسمى الهى ما لا تعادله الارض والسماء يشهد بذلك من عند ام الكتاب

٥ اكرم

طوبى لمن نطق بذكرى وفاز ثباتى وقام على خدمته امرى الذى بخصعت الأحقاق
 هذا يوم فيه طهر ما كان مكتوناً في علم الله مطهوراً من القلبي والآفات في الزبر والألواح ان
 اعرف هذا المقام الأعلى انه ذكرك بما سقى في الملك بدوام سى الميمى على الأسماء
 يا على قبل رضا انارنا اقبالك اقبلنا ايك وبمعنا ذلك اجناك بايات
 اذ نزلت خصعت لها الآيات ان اشكر الله بما جعلك مؤيداً على الاقبال
 وذكرك من افق شرفت فيه الانوار كن قائماً على خدمته الأمر وناطقاً بثباته
 فى الليلى والأيام يا عباس يذكرك رب الناس ويدعوك الى نيل
 اوقده بيه القدرة بين البرية ان ربك لهو الغير المثار فيعمل ما يشاء
 ويحكم ما يريد من قال لم او بكم كفر بالله رب الارباب قد خاب الكتاب تفاه
 اثبتى فى الاشارة اذ كان النور مشركاً من افق العراق وفى ارض السرو وفى
 هذا المقام الذى سمي بالسماء الحسنى من لدى الله مالك الأيجاد نسأل الله بان
 يحفظك واولياءه من شر الذين يدعون فى الظاهر حب الله واتباعه و
 يدعون الناس اليهم وما دعاء الملحدين الا فى ضلال يا با دى
 يذكرك من هذا الى سواء تصراط ويلقى عليك ما سقى به ذكرك بدوام
 اسماء ربك مولى الأنام ان الذى قام على خدمته الأمانة من اهل البهائم
 فى كتاب الأسماء واصحاب التفتية بجزء فى الزبر والألواح كن متمسكاً
 بجبل الاتقان على شأن لا يمنعك من فى الامكان ان اشكر ربك الذى
 ذكرك

ذكرك وايدك الى ان اقبلت الى افعة الأعلى اذ اعرض عنه اكثر العباد وكن باطقتنا
 ربك وقائماً على ذكره فى الليلى والأيام كذلك زيننا بهيكلك بطراز
 ذكر ربك الغير زواها يا ابا القاسم يذكرك مولى العالم فى السجن ان
 ليقر ربك الى افق شرفت منه انوار وجه ربك فالق الاصباح ان اشكر الله بما
 وثقتك وايدك وانزل لك ما لا ينقطع عرفه فى القرون والاعصار
 وذكر من سقى بعل قبل كبر من شرط منظرى الأوز الذى لطوفه الفردوس لا
 وكان ملكوت السماء ان اشكر وقل لك التثاب يا مالك الورى لك
 البهائم يا من قبضتك زمام من فى الارضين والسموات كن ثاباً على الأمر
 وعاملاً بما امرت به فى أم الكتاب هذا يوم فيه الكتاب ينطق واهم الكتاب
 ميمى ويقول الى الى يا ملء الاحيار اياك ان تضعفك قوة الاقوياء
 قم على خدمته الأمر بقيام لا تزك شوكه الذين كفروا بالمبذ والمأب
 كذلك نورنا افق لب ان يا نبير البرهان طوبى لمن قبل ويئل لكل معرض
 مراتب يا محمد قبل حسن ان المظلوم فى السجن يذكر الذين اقبلوا الى
 الأعلى ويوسمهم بما ترتفع به مقامهم عند الله مالك يوم التلاق طوبى
 لسمع ما سمعه الكليم لعين رأت اما منعت عنه العيون والأبصار
 يا اسد الله وضع وهذا الأول عندك والثانى ما امرت به من
 لدى الله مالك الأديان كذلك نطق لسان الوحى اذ كان
 المظلوم بين يدي الفجار خدك اسل الحريق باسم ربك ثم شرب

منها يذكره الذي اذ ظهر ترغعت الارض وحررت ايجال قل ان الرحق
هو اياتي و اتم الكتاب مع نفسي و الكتاب هو لسانى الذي منه ظهرت
الاسرار كذلك زيننا سماء لعلم بانجم دريات و انا المقدر المتحار
يا محمد بن قيس انا نوصيك و اولياى بما ينبغي الايامى بسببهم الى امرى
تعالى من ظهر بقدره و سلطان كرم ما على الامر على شان لا يحجبك
اشارات العلماء و الاشبهات الفصحاء و لاسطوة الاحراء و الاثروة الا
ان ترتب لشيء و يسمع و هو بالاقول لا و تنطق امام وجهه سريرة المنتهى
طوبى لمن رأى و سمع اذ كان بهيكل لقدم مستويا على عرش العظمة و الاقدار
يا ميمز اعلى قبل كبر ان انصر ربك مالك القدر بالحكمة و اياها و بجنود
و الاخلاق انا انزلنا الآيات و صرفنا بها باسحق و انا المقدر العزيز
انا انزلنا الكتاب بما يقربهم الى الله سبحانه من عند اتم الالواح
و نذكر من سبى اياك لتفرح و تكون من شاكرين اذ خلقت
لهذا اليوم الاكبر الذى فيه ينطق مالك القدر الملك لتدرب العالمين
انا ذكرنا من اقبل لينا و نذكره فى كتابى الحسين ان اشكر الله بهذا الفضل الام
ثم اذكره فيكلمين يا على قبل صغر يذكر المعلوم من شطر منظره
الاكبر و يدعوك الى الاستقامة الكبرى التى بها ارتعدت فرامل لور
الامن يا الله العزيز حميد هذا يوم فيه يسمع نباح الكلاب

من شأنا

من الاشطار و عن رخصا قبايع انخازير طوبى لنفس من منعها ضوا العم
قامت و قالت الملك لله الواحد الفرد العليم الخبير كذلك جرى من العلم الا
اسرا و كان مطورا فى كتاب السما و شجيد بذلك من عنده كتاب مسين
يا زين العابدين زين راسك باكليل الاقان و هيكلك بطرار الاستقامة
فى هذا اليوم الذى فيه ترغزع كل نبيا و اضطرب كل قلب و ارتعدت كل لفر
من خشية الله اذ اتى من سما الارادة بسلطان مسين وضع ما عند العم متمت كما بما
عند الله و لا تكن من الغافلين تالله قد ظهر المستور و الكسر المكنون و نرى
الناس من المعصين قل اتقوا الله يا قوم و لا تتبعوا الهوا انكم ان تتبعوا من
يدعوكم الى الله مالك يوم الدين طوبى لعبد سمع التنداء و اجاب اذ لم يسمع و بل
لمن انكر حق الله و عرض عن الذى شجعت له كتب العالم عن رخصا من ينطق فيكلم
انه لا اله الا انا الفرد الخبير ان يا قيلم اذكر من سبى سيد صادق ليحجبه
ذكرى الى ملكوت بيانى بقوية الى جبروت عنائى و انا المشفق الكريم كن قائما
على خدمته الامرونا طقا ثباتا ربك فى كل حين سوف يفنى ما تراه اليوم و يبقى
لك ما نزل من لدى المهيمن القويم تمتك بجمل غياية ربك و قل لك الحمد الذى
بها سمعتنى ندائك و هتيتنى الى صراطك و ذكرتنى اذ كنت مظلوما بين ايدى
الذين نخلوا عن نفسك و عن كتابك المكنون ايرت اسلك بنفحات
و حيك و ظهورات قدرتك و التمام التى تمر فى ايامك لاجيا خلقك
بان تويدنى على هذا الامر الذى زلت اقدم العلماء و الاحراء الامن ان

ايادي قدرتك لا اله الا انت المقدر لميه الغير الزودود ان المظلوم اراد
 ان يذكر في التجن من سمي برب قبل على لي شكر الله رب الغيب وشهود اتا
 قد امطرنا من سحب البيان امطار العرفان طوبى لمن عرف وفاز ويل
 لكل غافل محجوب اياك ان يخونك ظلم كل ظالم و سطوة كل مشرك
 وانكار كل منكر وعراض كل معرض عن الله مالك الملكوت طوبى لمن
 قام وقال تالله فداي لمقصود سلطان لا تمنع جنود العالم ولا وضوء الدين
 كفروا بالشاهد والمستشهد فداي من شجعت له كتب الله رب ما كان وما يكون
 من الناس من قبل وسمع وعترف منهم من انكر وعرض الى ان كفر بالذي يذكر في الليا
 والايام شهيد بذلك من عند كتاب محجوم طوبى لمن يقظة نهمات حمى
 واقامة ارياح غيائتي في ايامي وويل لكل فاجر منعة الظنون والادبام عن مطالع العلوم
 يا علي يذكر المظلوم ويا مكرم بما سقى به ذكرك بدوام الملك والملكوت هذا يوم
 فيه يادي الطور تالله فداي مالك الطهور الذي بشرت به كتب الله الغير المحجوب
 انما نصيبك بالاتقاة على هذا الدنيا العظيم الذي به استفرح الملا والاباح
 كل مشرك مردود ان ما يظلم الا ان محمد ومحمد ثم محمد ثم علي ومحمد
 من الذين حضرت اسمائهم تلقا الوجه ونزل لهم من ملكوت المشية
 ما قرئت به عين المقرين ان عرفوا ما نزل لكم تالله من فاز بذكرى انه فاز
 بكل خير ولكن العوم اكثرهم من الغافلين ثم احفظوا مقامكم باسم

تلك القوى الغالب لتقدير قد قام لمعدون بالمرصد وممنعون الناس عن التوجه
 الى واجه الله رب العالمين ان الشيطان يفر من مكرهم وما عندهم شهيد
 بذلك من ينطق في هذا الحين الملك لله الفرد الواحد العليم بحسبيرة كذلك
 نسجت انامل البرهان مع البيان فضلا من لدن الله الغير بحسب
 يا محمد قبل حسن ان سمع النداء من طرعا كما انها سميت بالقبلة ابيضا
 وبالارض المحشر في كتب الله مالك هذا اليوم البدع من فاز بالاصفاء انه
 من اهل السفينة المحمدا التي جعلها الله مخصوصة لاهل بيته لانه هو الفضل
 الكريم ان فرج بذكرى ثم اشكر ربك لمهيم من السموات والارض
 يستقبل جواد يذكر كمولي الايجاد في المعاد ويتشرك بما قدر من
 اقبل الى الافق لاد من ي الله لمنزل لتدعيم ان الذي سمع وعترف انه من
 اهل هذا المنظر الكريم اياك ان تحزنك شئونات خلق او تحجبك اشارات
 المضين الذين يصعدون على المنابر وينكرون ظهور الله واياته الا انهم من
 الاخرين اولئك يعنون الايمان وكانوا ان يسئل الله في الليا والايام
 بظهور هذا الامر الذي كان مذكورا في الفرقان والتوراة والانجيل فلما اتى الوعد
 ونظر المكنون افتوا عليه نطم لا يعاونه ظلم العالم شهيد بذلك من عنده كتاب
 من الله ولو ح نزل فيه بالا طلع به الا من ينطق انه لا اله الا انا الفرد الواحد
 الغير بحسب كذلك تتحرك قلم المظلوم في التجن العظيم اذا احاطه الاضرا

من كل جهات بما كتبت ايدي المشكرين الذين اعرضوا عن الوجه اذ بشر من ان
الظهور الا انتم من الهائمين يا محمد قبل جواد قداتي يوم الضعفاء
والقوم الكرم لا يسمعون والى يوم القيام وهم قاعدان قد
ظهر العالم لهذا الظهور والناس لا يفقهون اناذعوهم الى الجنة العليا
وهم يدعون الى النار كذلك موت لهم انفسهم هم لا يعرفون طوبى لوجه
اعرض عنهم مقبل الى الله القويم تمسك بالعروة الوثقى وثبت في الله
المقتدر العزيز الودود يا جليل قد حضر اسمك لدى المظالم وحرك
على ذكرك فلم الله الاعلى ان تعرف هذا المقام يا محمد شكرك ملك
الوجود قد اتى من كان موعودا وظهر من كان متورا وبرز من كان مكنونا ليشهد
بك من كسر بقدرته رتبة صنم الاوهام وطمنون انك اذا فرغت باياتي ووجدت
عرف غيبي قم قل لك الحمد ما من بذكرك ارتعدت فرائض جهلا واضربت
افدة الذين كفبه وابل يوم الموعود يا رضا بعد محمد هل تعرف من بذكرك
لعمر الله الفرد الاصل الذي كان مقصدا لانبيا والاصفياء مشرق ارادة ربك
مالك بجزوت قداتي من السماء صنع اليها ويشهد لي امام حبي والقوم هم
لا يسمعون قد شهد محمد رسول الله لهذا البناء الاظم والكليم ينادي ويقول الله قد
منزل التوراة والانجيل والتربور قد اسم نضر العالم من عرف بياني طوبى لمن وجد وويل
لكل غافل مجوب هذا يوم فيه فتحت ابواب الجود والكرم على وجه الامم وهم غنوا

وكفروا ببرهان الله حجة الا انتم هم نخاسرون قد اخذوا الاصنام انفسهم اربابا من دون الله
دون الله الا انتم لا ينصرون ان يا قلمي لا ان اذكر من سي بسيد على ليفرح بذكرته
العزيز العليم طوبى لك بما سمعت النداء وذكرك الوفاة ونزل لك ما لا تعادله
الاشياء ان ربك لهو الغفور الكريم اياك ان يمنعك شي من الاشياء
قدح الفلاح بسم الفلق الاصبح واذا فرغت به قم قل لعمر الله قد فرجا كان مطورا
في كتب الله رب العالمين طوبى لغريب تقرب الى الوطن لا وفقير توجه
الى بحر الغناء ولم يقض نيك بمطلع الشفا الذي تى من السماء سلطان بين
يا ملاء الارض ان اسموا نداء هذا المظالم الغريب الذي سجن طوفى بما دعا الناس
الى الله الفرح خبير ان استخ في هذا السجن اذ الروح عن ميين عشي اعظم يقول
يا معشر العلماء انتم قطاع طرق الله وسبله مضل عباده القوا الرحمن ولا تسولوا
على وجه الانصاف فناع الاعتاف ولا على هذا السماء برقع اسحاب
سوف تمضي الايام وترون انفسكم في موقف السؤال بين يدي الله الغني المستعال
هذا يوم فيه صاحت الصبيون ولبست الكحل بحديقة المعاني التي نزلت
من السماء بمجد لا ينكره الاكل فاجر مراتب هذا ما نزل في لوح اخر لاصحاب
واما المنزل لمشار يا معشر الفقهاء تالله ينفوح الفردوس من ظلمكم والاشياء
بما ورد علينا من تابعكم الذين تمسكوا بكم من دون بيته وبرهان ان انظر واثم اذكر
ما فعلتم من قبل ويا الله واصفياء الذين بهم انار في العالم وما جرح العلم من الامم
وسم نصبت رايات التوحيد على الاطلال يا محمد قبل جعفر يذكرك الله

من شطره و یوحیک بالاستقامه علی هذا الامر الذی بشرت بعظمه السن الانبیاء و الایه
 و خضعت عند ظهوره الاعناق تمسک بما ترتفع به امر الله ثم اذکره فی آتی
 و الاشرار انا انزلنا فی کل شأن بالاعادله کتب العالم شهید بذلك ام الكتاب
 یا محمد قبل جعفر ان استمع نداء المظلوم الذی ینوح فی قلبه یصبح فی سره و یناد
 لبانیه و یحیت من قلبه یشر بانامله یقرب الناس الی الاقرب الی الله المقام الذی
 خاتم الانبیاء و مولی الاصفیاء تعالی من ظهوره و اعان کل الی مشرق الآیات و نذکر
 فی آخر اللوح الامانی اللالی آمن بالله و آیاته و اقبلن اذ عرض عنه اکثر العباد
 یا ایها الطائف حول امری و الناظر الی وجهی و الناظر الی بنائی و الطاهر
 فی هوائی قد ذکرنا الذین کثرت اسمائهم فی کن بک و زینایهم بطار الی الی
 فی الامکان تعالی الرحمن مشرق هذا الفضل معطى هذا المقام کبر من قلبی و جوههم
 ثم ذکرهم بما نزل من سما عیاتی و تبرسم برحمتی الی سبقت امکانات
 الیهاء المشرق من ارض سما فضلی علیک و علی من معک و سیمع ذکرک
 فی هذا الامر الذی زلت بالاقدام الامن شاء الله مالک الانام
 صدقته

محبوب حقیقی حضرت و رقا علیه بجهت الله الایهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس اعظم العالی الی

حد مقدس از ما نشد و یری مالک ارض و سما و الاتین و است که بجزود قویه غایبه قاده قاهر
 قلم علی و خزانش ندان افنده و قلوب او الی الالباب ففتحهم و عالم مرده راحیات تازه

بخشد

بخشید کلماتی فکر الوجود فی جوده و جنوده غبطه سلطانه و ناظر من عنده و آیات بنیانه
 یجد نفه متجراً حیرت اند حیرت من غیر جنود مصنوفه و اسباب ظاهریه
 و اسباب نافذه از اول ایام تاجین استقامتیه ارکان عالم ازان مضطرب کل را بما
 اراده الله باعلی التبت دعوت فرمود تا انکه نور امر از ارض هر یلدی علی مقدس
 مشرق و ساطع جلست غلظه و جل سلطانه لاله غیره سبحانک
 یا الله امکانات و مرتبی الموجودات اسلمک بقدرتک الی استضعف عند
 ظهورها قدره العالم و قوه الامم بان تویدا و لیانک علی استقامه تضطرب
 بهافذه العالم و علماء الامم ای رب تریم حالوا بیک و بین عبادک
 قد متوسم عن فرات رحمتک و بحر قریب ای رب اسلمک بحد
 الذی مانعته غلظه عبادک و عصیانهم و طغیان منخ البلاد و عمر ضمهم بان تویده
 خلقتک علی الاقبال الیک و التمسک بحبل طاعتک لتثبت بذیل
 رحمتک انک انت المقدر علی ما تشاء لاله الا انت القوی القدر

و کبکد یا محبوب نواد دستها علی متواتر و متوالی

لله حمد و فاش منفتح قلوب و کلماتش بشر نفوس نامهای او یای الی فی تحقیق
 دررتبه اولیه در یاق کبر است از برای علم وجود و نمودار کرم است ما بین عباد
 و رایت ذکر است لمن البلاد چه که مرین بود بنفحات حب محبوبنا و محبوب
 منخ التوب و الارض و هر یک بحضور فائز و جواب نازل و کمن اعظم
 که نزد انجوب معلوم مشهود است سبب غلت تا اخر اجوبه کشته

و این فقره نزد آن محبوب واضح و بزرگ است چنان عرض شرافات انوار آفتاب
 غایت بشانی ظاهر است که این عبدی بحقیقه از تحریران در آنجین عاجز
 روحی لغایبه الفداء و لذکره الفداء و لشقیقه الفداء و لکن این غیب مدتی
 قبل عابستحلاً آنجوب را شریع نمود از حق تائید میطلبم بر ارسال آن بزودی
 و حال که بیت پنجم شهر ربیع الاول است دستخط جدید عالی که تاریخ آن باز در هم
 صفر بود رسید لکن آنکه قلب را مجذوب روح را مسرور نمود از بختش شکر کلی
 ظاهر و بعد از مطالعه مشاهده قصد مقام مالک سما، و فاطمه سما بنوه
 تلقاء وجه عرض شد و بشرف اصغافا نرگشت **قوله** الرب تعالی و بعد
 هو الناطق ملکوت البک **یاورقا** سدره فتمی و قطب فردوس
بایکله علیا ناطق **یا ملا** الأرض قد فتح باب السماء و اتی مالک ملکوت
 السماء صعدوا ما عندکم و خذوا ما عنده **ایا کم ان تمنعوا** انفسکم عن ظهوره و بروزه
 و سلطانه سوف یحیط امره لیسر من فی العالم و ینادی المناد من الشطر الايمن
 الملك لیل الواحد المقدر لمتحار طوبی از برای انفسیکه فائز شد و عمل نمود و
 کل غافل حریب **یاورقا علیک** بهائی و غیبتی قد ذکرناک بما طبع
 منه التور فضلنا من عندنا علیک **وانا الفضال** لکرمیم **لله** محمد استعا
 فایر و بزرگتر و شامعول بحر ظاهر نور لاج آیات نازل بنیات باهر
 مکمل ظهور بر عرش ظهور ستوی و صریق و خفیف سدره مرتفع و کن القوم فی ضلالتهم
 مینک بکوا ای عباد خود را محروم نمائید غنقریب کل تبینا الیک **یا الله**
 العالمین ناطق و بر جفا الی ساحة فضلك **یا محبوب** العارفين ذکر

بجهد نمائید شاید از فرزندت سلم اعلی صمتت بر بد نصیب برودید در جمیع اوان کما
 حکمت و بیان از او ظاهر **ایا کم ان تجلبوا** انفسکم من التحرمین **اولیا**
 ان ارض طرار از قبل مظلوم تمسیر برسان **انا نذکرهم** بغیبتی و نذکرهم
 باماتی و نبشیرهم **بفضلی** الذی احاط من فی الملک و المملکوت **السماء**
المشرق من فوق سما ملکوتی **علیک** و علی من معک و سماع قولک فی هذا الامر
المبرمج حکیم **لینبیا** العظیم انتی
 بحقیقت آن متحیر که بچه سان شکر گوید و چگونه از عجزده براید اگر جمیع شیاه
 و کثیف عالم انشا قطرات بجا و اوراق اشجار کل سان شوند از عجزده بزیاده
 و این عبد از قبل آنجوب با کمال عجز شکر نموده و ینمایم و چون اذن فرموده اند البته
 بقبول مرتین بطراز فضل منور است و عمر نصیبه جناب آقا میرزا عبداللہ رخا
 علیه بہاء الله در ساحت امنع اقدس علی عرض شد و یک لوح منع قدس
 از سما مشیت مخصوص ایشان نازل انشاء الله از بحر معانی کلمات الهی
 بنوشند و نوشتند و بنارس در مشعل شوند اشتعالیکه عرض عترارض و انقلاب
 و حوادث و شبهات و اشارات او را خوانموشش نماید این عبد هم خدمت
 ایشان تجسیر سلام میرسانم و از حق جل جلاله از برای ایشان تائید میطلبم
 ان ربنا هو المقدر **القدر** الیر و بالا اجابہ جدید **وختم** القول بانه لا اله الا
 الله **هو** الصبور **و هو** الحق **علام** الغیوب **اولیا** ای آن ارض را طراً
 نکسیر و ثنا و سلام عرض ینمایم و از برای کل منطلبم آنچه که سبب اصلاح

عالم تربیت اعم است امید است جواب دستخطهای متعدده
ارسال شود البهائ و الذکر بشنا علی حضرت حکم و علی من معلم و بیع تو حکم
فی امر ربنا و بکم رب العرش العظیم و رب الکرسی الرقیع خ آدم
فی ۲۹ شریع الاولی ۱۳۰۴

ت محبوب روح و فواد حضرت و رفا علیه بهاء الله اء ملاحظه فرمائید

بسم الاقدس الا عظم العالی الابهی

ایام ایام فرح جدید است چه در مدینه عشاق عاشقی بکام دل رسیده
هو المجریب فائز گشت اگر چه در یک مقام مقام حزن و مرثیه و نوحه است
چه که مشاهده میشود عطش ظالمین الی حین ساکن نشده در هر یوم و در سبب
تازه و شعله بی اندازه ملاحظه میشوند و لکن چنان فاصدی قصد طن اعلی نمود
و عاشقی اراده فداف نمود و بکمال میل محبت از کاس فی سبل موالی التقاء
نوشید نوشید نیکه ملائکه مقربین و کروپن بنیام مرینا گفتند
و از و آء ایشان سان عظمت در عرش جلال بکلمه نعیمًا نعیمًا ناطق استقام
مقام فرح اکبر سرور و عظم است چه که عاشقی از مدینه عشاق فائز شد
با آنچه که نلتی اهل راجدین او مقربین بوده و در این ایام عرصه حضور مالک
انام بکرش معطر و نور بیان نور یکاشش این کاس نصیب میشد و غنا
عطا میفرمود آنچه که بختیستین مقدسین عطا فرموده له الحمد و الشنا

وله تشکر و العطاء لا اله الا هو العالی الابهی یا محبوب فوادى و بجهت قلبی دستخط
حضرت عالی بمشابه شکوفه ربیع روحانی از سرده لوح رسید و مشا در گشت
کوثر محبت الله از هر کلمه آن جاری چه که عرف القطاع خلوص محبت العالم و مالک
القدم از آن متضوع و منتشر نسل اللدان یو یقلمکم خزینه حکمتی منها ظاهر تفرقت
به العیون و تنورت به القلوب و بعد از ملاحظه و قرائت تصدق اعلی نمود
امام وجه بعد از آن عرض شد **قوله یا ربنا یا ربنا** یا و رفا علیک بها و عنایتی
و رحمتی این ایام ایام دیگر است چه که عرف استقامت عالم اخذ نموده و مسک
بیان مجد از سرده بیان مقصود عالمیان متضوع گشته عاشقانرا شور دیگر بر
و نیز باز انغمز دیگر نسیم فجر ظهور طور را مویتموده بر ندای آخر و جذب خبی
ورنه اصلی غمته ابھی این غمته در مقامی مجد عالم مفرح اعم است در مقام
سان فضل بان کلمه علیا ناطق ثمره مبارکه قصد سرده نمود و در وقت سیه اراده
فردوس اعلی کلمه مبارکه کتاب با تم کتاب راجع و ندای قد ظاهر است بید
طور وارد این مقام ایپان با خرنرساند و طیر دراک در این جو اطرین نهند آنچه
ذکر شد رسمی است از بحر محبت الله و در مقام دیگر لسان عظمت باین کلمه ناطق
یا و رفا علیک بهائی عنایتی ان الشعبان فانغراه و بلج مولاه سبحان الله
ظلم بمقامی رسیده که عدل نوحه نماید و منبر صعق شده و صطبار بر نمیت
نموده و بکن این تعذیبها و ظلمهای لاسب علت ظهور عدل است و این ان
وارد علت فرح اعظم صاحبان بصر مشاهده نماید و نفوس مقبله در آن کشید

سوف يظهر الله الارض من هولاء انه هو الحاكم في الخسرة والاولى نامة
 جناب الف و حا عليه سائي دعائتي باصفا فاكثرت و لحاظ مظلوم
 و طرف محبوب بان متوجه لازل ان ايش باصفا حضرت معصوم فانز يدعيت
 كبرى و موهبت عظمى ظاهر فرمود از برای ايشان آنچه را كه و صفش از بداد و قلم
 و ورق خاج است فصول ايشان اشجار نبيعه لطيفه غرس شده چه مقدار
 از غيا و كذا اول تايم و بعد اراده حضرت خدمت نمودند و بان فانيشتند و
 ايشان اراده نمودند و فانيشتند و سيد مذبحه كه كل مقربين و رجاي مخلصين
 بوده ياورقا قلم اعلى شهادت داده و سيد فكري غياية الله و حمته و
 قللك السجده يا معصوم العالم و لك لبتنا يا مولى الاسماء و لك البها
 يا محبوب من في السموات و الارضين اولياى آن ارض از قبل مظلوم تيمير
 برسان و بنفحات آيات منزله هر قوم از شمال خزن بهمين فرح جذب
 ان ربك هو الغفور الرحيم و هو العليم الحكيم قد حضر العبد بحاضره امام
 الوجه و عرض في شخصه ما ناديت به الله رب العباد و مالک الوجود طوبى
 لسانك بما اقر و لقبك بما اعترق و لقبك بما قبل نسل الله تبارک و تعالی
 ان يؤيدك على اعلا ما اراد و اظهار ما منع عنه من البلاد عالم متخير از اين قوه غافل
 در هر چين دنيا نداينمايد و خبر ميدهد و نيمايد مع ذلك كل محبوب و غافل لا امن
 اولياى حق بايد امروز بكمال صبر و اصطبار بسكون و وقار بنصرت حق مشغول
 شوند و با آنچه سزاوار است عال قل لعمريه يوم لومي است که قرون ان

نزد ظهورش خاضع و ساجد يا اوليا الله و صر بجهت نمايد كه شايد اهل قبور را
 از ريق مخموم بر انگيزيد ام و ز روز قيام است نه قعود و لكن قيام بحكمت و
 بيانست اطوبى از برای نفسيكه باسم حق جل جلاله از كوشايشش غايب و باطن را
 از غيا ظنون و او با هم مقدس نمود و بقلب پاك بظر الله اقبال كرد او اگر در
 نوم باشد عند الله قائم بشنوا و كوي است چه كه جميع ارکان و اعضا و شعراتش
 بحببت حق ظاهر شده او افضل عنائش قوت اخذ نموده و خدمت ايتاده
 اين قيام اوضا عالم منع نكند و اين سار از با جيرا اهل مكان از بيان باز
 ندارد ايام و جوه فرموده و ميفرمايد قد اتى اليوم و القوم في نوم عجب
 كذلك اظهر الشمس ضياها و نورها و البحر امواجه و التدرية اثمارها و لعل انما
 انما كبر فيه الايمن من نطر التجن على اولياى الذين و صفهم الرحمن في الفرقان عباد
 لم يمشوا ولا يقبضون بالقول و هم بامره يعملون و بما انزله الرحمن في هذا الحين
 اولئك عباد لا تضعفهم قوه العالم و لا تمنعهم جنود الا هم يفعلون ايشاء و يحكم
 ما يريد و هو المقدر العزيز الحكيم البهاء المشرق من فوق سماوى و الموج
 الظاهر من بحر عنائتي و النور اللامع من فوق غربي عليك و على وليائى هنا
 و على كل ما ثبت مستقيم لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم انتى
 سبحان الله اجماد از نفحات بيان مالک ايجاد متحرك و منجذب و مسرور
 و لكن نام كل محروم الا من شاء و ربنا و رب العرش الشرى جميع عالم و حرب
 امم از حق جل جلاله سائل اهل كه اذان بگله مباركه يعبدى و يا كلمه نى كه كوف

نسبت از آن متضوع آید بوده است و این ایام که در هر حین کلمه مبارکه
 عبدی و ورقی و شمری و المتوجه الی النور و حی و جلیبی و مریدی صغایر
 التفات ندارند چه از بگردانی محرومند و از مشاهده النور ملکوت
 ممنوع مصباح عنایت امام وجود روشن و شیر و تجلیات
 النوار افاضات حقیقت از برافتی ظاهر شود جمیع عنایات الهی و عطا
 صمدانی را گذارده اند و با سماء عتقه مشغول و هم را از برای خود
 سراج اخذ نموده اند و ظن علاج استغفر الله العظیم از اعمال
 آن نفوس غافل و عقاید آن شرمه مرده زود است که بد اقدار
 سبحات کشف نماید چهار زمین برآورد آنچین معضین بعد از
 تبادله شب آن گوش نشنیده و چشم ندیده عمل این ایام است بسمع آنچین
 در ارض صدادین فب چه کرده و میکنند قد سبق اباه فی الظلم و الکفر
 و النفاق و الاعتاف باری انجام از حق جل جلاله سئلت نیما که عرض
 میکند و میگوید آنچه که سبب احجاب و ارتفاع سبحات آن دنیا
 هو القوی القدر و هو الفرد الواحد العظیم
 اینکه در جناب کربلای زینل علیه بهاء الله در فرمودند همچنین اراده
 ایشان از بعد از عرض تیفقه در راحت بخرا حدی اینکلمه مبارکه از آن
 عظمت جاری نازل قول لرب تعالی تقدس یا ربیل
 علیک بهاء الله مالک العلل و لوجک شرط البیت ثم اقبل الیه
 بانقطاع

بانقطاع تیوجه معک الموجبات کذک شرف تیر لب بیان من افش اراده
 ربک الرحمن انه هو التامع الحیب انا اذناک فیما اردت فی سبیل الله
 ربک رب الارباب قل لک الحمد یا الهی بما هدیت و اذنت لی ما
 من عمان جودک و کریمک تشهدا رکافی و جوارحی و ظاهری و باطنی بانک انت
 الغفور الرحیم انتی لک الحمد بعد از عرض شمس از افق شما مشیت
 الهی مشرق و لایح نعیماله و طوبی له انتخادم خدمت اولیا آن ارض طرا
 سلام و تکمیر میسازد و از کل سائل اهل که از برایش از حق تائید طلب نمایند
 و توفیق بخوانند ان ربنا هو المقدر علی ما یشاء یسمع و یرى لا اله الا
 هو التامع البصیر مخصوص را برین علیهم بهاء الله یعنی نقوی که بخت
 الف و حاعیه بجا الله المنتسبذ الواح بدیعہ کنیعه نازل و هر یک
 بطراز ختم مالک یوم الدین عزیز منور صد هزاره نینا داین مقام قلیل است
 بل قل احب الامر با بدی حکمت تمک نمو ناس هم جانند و هم
 غافل در هر صورت مدارا لازم و حکمت الرغم انتی
 فی تحقیق جناب مخدوم مکرم حضرت حاجی علیه بهاء الله الابدی در ایام ظهور
 عمل نمودند آنچه را که اهل عالم از آن محرومند این شهادتی است که اینخادم
 مکرر باذن خود از آن عظمت استماع نموده عرض دیگر آنکه نواب شرف والا

حضرت ولیعهد دولت الی حین بر جنتا هرخل خون بنیایه نشده اند و این بود
 و عنایت حق جل جلاله است درباره ایشان ایگاش حضرت نواب
 والا بن فیض غلمی آگاه میشدند اگر کسی را مأمورین پاک طینت منصف عادل
 باین فقره مابهم شود و اظهار دارد بسیار خوب است چه که بتوفیق عنایت
 که الی حین درباره ایشان شده آگاه میشوند و قدر این نعمت عظمی و عظیمه کبری
 می یابند از حق تعالی شأنه میطلبیم حضرت ایشان از این ظلم سپین قحط فرماید
 و الحمد لله الی حین فرموده و بعد هم میفرماید آنه علی کل شیء قدیر و بالأجابه
 جدیر این امر را باید نفسی از غیر این حرب مؤید و شکوید آنه یلهم من ثیابا یا یا و
 هو العظیم الخیر سبب شهادت حضرت معلوم علیه من کل بهاء ابهاه و من کل
 سناء اسکناء در ارض صادر در این ایام عدم فساد بوده چه که نشوید اراده فساد
 داشتند اراده ایشان طرد شد و بقبول فائز نگشت خود حق جل جلاله عالم است
 بر عنایات و عظایایش الحمد لله و الثناء له قدام کل بالاصداخ و منهم
 عن الفساد و بالعنایه الکبری و عدم ظهور الضغینه و البغضاء آنه هو المقدر
 علی ثیاب و لا اله الا هو احکام العالم امین القیوم انیکه درباره در کتاب
 مقدس ذکر شده بود ایشان مأمور بودند که جلین را نزد آنحضرت
 بیاورند و آنحضرت نسخ متعدده از ان بردارند و بعد حضرت الف و جا
 علیه بهاء و الله الا و هر یک از بابتین مستقیم اخذ نمایند ان دو مجد
 بجزوا

در حضور قرائت شده و تصحیح فائز از قبل این آیات نزد هر که باشد باید مجو نماید چه که صحیح منبت
 حجاب و انیکه ذکر نقاشی علیه بهاء الله الی حین و اراده ایشان را فرمودند در کتاب
 اقدس عرض شد **قوله ایها النبی** نعم ما اراد الله سبحانه و تشریح عمل این
 امام وجه حاضر و تحقیقه لاعدل له است و الی الابد الی ابد در کتاب آن مخلد گشته
 و اذن میسیم معدودی از ان ابو الجلال ابو الحسن را خصوصاً بنجاب و یک
 نفر از اولیا بنکار داد **ان من عنایت الله فیضه عظیم عطا له الامل لائم البهائم**
 من لدنا علیه و علی ابنه ضلعه و علی الذین شهدوا بما شهد الله رب العرش العظیم معد
 ان جابر اگر زیاد شود محبوب و و حبش معلوم است الحمد لله موفقت و مؤید
 و بهترین طالبین و فائزین بان خصان سدره مبارکه روحی و ذاتی و پیوسته
 له آتیه قدمم الفداء بکمال عنایت آنجوب یاد کر میفرمایند و سلام و تحنیر
 میرساند البهائم و الذکر و الثناء علی حضرتکم علی من معکم و مع کلمه فیها
الامر الاء العزیز المنوع خ ادم فی ۲۲ ربیع الثانی ۱۳۰۹
 سرور مکرم جناب در قاعه ۶۹ بلحاظ النور ملاحظه فرمایند متعجبند

این عمل ایشان

هو الا منع الا قدس الاظر العلی الالب

الحمد لله المقدس عن الاسماء و المنزه عما یدکر به هل لانشاء و المتعالی عما
 اهل دار البقاء تعالی الذی شهد کل ذی علو بعلوه و ارتقاعه و کل ذی سمنیا

واجباله وکلنی قدره بسلطان عظمت واداره وکلنی تقدیر بغیرتقدیر
وکلنی تنزیه بجلال تنزیه و هذا فی مقام الذی یتوی سلطانه علی
عرش الاسماء و تجلی شمس ظهوره علی عالم الانشاء والا اینین و المقام
الذی تحقیقه الاذکار عاجزه عن الصعود فی هبوا ذکره و بی نونه الاوصاف
مقطع بچرخ مطروحه فی سید، نعته این مقام الاسماء و المحضر الذی یجل انتیج
من ان یتیب الی ساحتیه و یتجلی التزیین تقع فی مقام اشارته تعالی تعالی
عما ذکره الذاکرون و وصفه الواصفون و وحده الموحدون و عرفه العارفون
قد تطلق بلبان عظمته فی ملکوت نفسه سبحانه و تعالی عما یصفون نفسی حکم الفداء
و سخط مختصر عالی که عوالم ما منتهی محبت و وداد در او مطوی و مکتون بود و از نظر
حد بار سال داشته بودند این عکس باشد ان فاکرشت حمد ارا که بنعمت
صحت فائزند و شمس محبت الله اراق قلب منیر طالع مشرق اگر چه سبحات
عالمین اشارت جا بدین حال است و لکن حمد محبوب افاقر که بوارق با
صدیده نفوس ثابته مستقیمه برده های نور را سوخته و شرفات و تجلیات
شمس ظهور عالم الحاطه نموده بشانیکه هر بی بصری اگر اراده نماید من غیر ستر
و حجاب انوار ساطعه افش ظهور را مشاهده کند اگر نفسی لیوم محرم
ماند این ارا حجاب و عدم طلب خود او بوده که نخوابسته از بحر فوضات بافتنا
آبی مرزوق گردد و الا این ظهور عظیم نه ثباتی ظاهر است که اقل من
مجال توقف از برای اهل عالم چنانکه ابابای این عبد اگر نخواهد در
این مقامات

این مقامات نماید شاید که این عرضیه زسد چه که مسافرین چنین عازمند مرقوم فرموده
بودند که دو عرضیه از این عبد رسیده اینقدر آنجوب باشد که هر نفسی عازم شده
این عبد رحمت داده بهیچوجه در این فقره تصور نشد تا حال زیاده از ده عرضیه سفید
معروض داشته نمیدانم با آنجوب رسیده یا قسم دیگر شده و تفصیلات ارض
سبحن کما فی السابق باقی ظاهر آن بر سب ظاهر ساکن و باطن آن کما قال الله در حرکت
و انقلاب و همچنین سازین متابعا مترادفا متوالیا اربعمیاجات در هر یوم
من غیر اذن وارد این عبد خجالت میرد که عرض نماید نمیدانم این مقدار آیات حکمه
مبرمه که از شما هر آئی در نمی نیفکره نازشده چه صل نیانید که من غیر اذن توجیه
می کنند نسئله تعالی بان یوفقنا و ینکرنا بان لا ناخذ امر الله لهو العباد
و تكون من عباده الذین هم با مره یعملون یکی از اشارات حرکت باطنیه این ارض
انکه دو این جناب استاد باقر خاں علییه و عیدها بها، الله بانظار و اپوزنار
که چهره آرد ترتیب داده بودند باقی علی صعود نمودند در آن حره اخری
فوضنا، کبری ظاهری بجهت یقه فوضنا یک در اول ورود سخن عظم اخبار بان نمود
بودند و بعد از سنین معدوده ظاهر گشت همان قسم آن یوم در آن یوم
تجدید شد این عید تعیین نمود اینکه حال قدم لارا میفرمودند که هنوز انقلاب
این ارض ساکن شده و باطن آن در حرکت است و عده آئی این بود و منقضی شد
بعد از وقوع حادثه مکرر صغاشد که هنوز ضطراب این ارض ساکن نشد معلوم
شد که از بعد باید ظاهر شود مع آنکه حال کمال راحت و رفاهیت

از برای حبس ای ارض سخن مشهور است و ما مورین هم کمال دوستی محبت اظهار نمائیم
میفرماید هنوز ساکن نشده اتمو العظیم بما ظهر و ظهر و اتمو الغالب المقدر العزیز
القدیر مستغنی از آنحضرت که جمیع دوستان و آقایان آن ارض را همچین
جمیع مشتین آنحضرت را از جانب این عبد فانی بکسب بدیع منع و عرض خلوص محض ابلغ
نمائید البهائم علی حضرتک و علی من معکم و علی الذین آمنوا بالله الهین لعنتم
خ ادم ۹ ذی قعدہ ۱۲۹۳

ت سرور مکرم جناب ورقا علیه السلام الابهی ملاحظه فرمائید
هو الله تعالی شانه العظمة والكبرياء

الحمد لله الذي جعل على السموات والارض الملكات بالاسم الذي به استقرح الملأ الاله وطرافة مظاہر
الاسماء وبنطق العتاق بروحى لنفسك الفداء وهدرت حمامة القدس على
المنتهى الملك والملكوت ثم القوة واللاهوت ثم ممالك الانثاء والاسماء الفداء
يا سلطان الاسماء ثم لطقك ان العظمة بين اجواء تالله حتى قد اتى ما انجذبت
به الذرات وانه هو الذي لم ينزل كان مكنونا ما اطلع به الانفة لهيمنة على من السما
والارضين الحمد لله الذي جعل البلاء مفصحا لجنحة العلياء وبذلك فر
من كان من اهل الهوى واهل بل البهائم الذين نبذوا الدنيا وخذوا اما يتفهم في الآخرة والاولاد
تعالى ربنا الكريم وتعالى فضله اعلم وتعالى ما يذكر به وما يوصف به وما ينعت
به انه هو الفرد الذي كان مقدسا عن الافراد والاسماء الذين كان منزها عن الاسباب

نشدان ملکوت لاسببان يطوف حوله ويسجد عند آئه ويخضع عند ظهوره
برهانه نشهاته لا اله الا هو المقدر العلى العظيم نفسى بحكك الفداء
دو مکتوب که از ارق محبت آنجناب شراق نموده بود فرج بخش خاطر فانی کرد
ولکن چون شعر بر بلا یای وارد و در ایای متابعه و مصاب تنازل بود بشا
حزن روی نمود که ذکر آن از قلم این عاجز بل فرستم هر مجتبی محال بوده و خوا

بود نسئل الله بان يوفقكم ويؤيدكم في كل الاحوال بقدر لكم خيركم انه هو المقدر
القدیر اگر چه بلا یای آنجناب بسبب اغزان لا تحمسه ولكن عز من قال
كل مصيبة في رضاك سرور وكل حزن في هواك فرح
وكل بلا في حيك راحة وكل شدة في ياك رخاء
وكل ستم في نصره هرك ديارق وكل فرغ في خدمتك شرفاق

لعل التبر ذرة في ارا نچه بر آنجناب وارد شده از صفحه ابداع محو نشده و نخواهد شد
هينذا لك بما شربت كائن البلاء في حب ربك مالك الاسماء انشاء الله
بعنايات الهية عن قريب مطلع ذكر ربه مصدر امور كلياته خواهد بود انه
لهو الذي يقدر لمن يشاء ما يشاء انه هو الفرد العزیز واین عبد کمال آنسفا را
داشته چه که موفق بحجاب آنجناب باشد واین نه از اجمال کسالت این عبد بوده
بلکه از عدم وجود قاصدین شده در این ایام چون مجوین عزیز جناب
اقامیرزاجیدر علی و جناب آقامیرزا محمد حسین علیهما بهاء الله الابهی عازم بود

بعضی این عریضه جبارت رفت انشاء الله در کل حوال حکمت و بیان مذکر
مقصود علمیان ذکر بشود که شاید نفوس غافله مستیته بجز حیوان توجه نمایند دیگر
از حوالات این ارض بخوبی امورات عجیبه غیره در آن حادث شده نسبت به مع
مبارک خواهد رسید در جمیع الواح و صحف و زبر و کتب جمیع اجاب را بدیانت
وامانت و صداقت و علومت و عدل و انصاف امر فرمودند چنانچه جمیع چنانچه
الهی بر آنچه عرض شد شاید و گویند مع ذلک اموری احداث شده که این
از ذکر آن حیا نماید قد تلک ذیل المنیر اگر چه پر فع این امور بکار برین عن الله
معلق است و لکن سخن این عجب از آن است که باید اما مثال این نفوس
بکمال امانت و دیانت و صداقت با این ارض ظاهر شوند تا جمیع از
شجلیات شمس و قطعات منور گردند چه که لغوشیکه الیوم بحقیقه با حق علی باطنند
و بذروه علیا و اصل مطالع صفات حسنه و مشارق اعمال طیبه و مصادر افعال
مرضیه اند نسئل الله بان یوفقنا علی ما یحب و یرضی در جمیع صباح و مسا و
لیالی و انهار قلم علی بکمال ارف و رحمت و شفقت و عنایت این عبارات با آنچه خیر است
از برای خود ایشان دعوت نماید مع ذلک اکثری غافل و بهوایای خود
مشغول باری این امور هم از شرایط سبب است چه که وقتی این عباد را
اقدس استماع نمود که فرمودند اگر چه حق جل جلاله عظیم کبریا یه ارض سخن را
مبذول فرمود و باب آنرا مضوق نمود و لکن گاهی اعدااتی در آن یافت میشود
تا ذکر سخن و اشارات آن محو نشود ان فی ذلک لآیات للعارفين ا

کل ما نطق به لسان العظمه تطهر با بحق و لا امروله ایامیکه سوره سئس نازل شد
ذکر دولت علیته و مافعل و ما یرد علیه مشاهده گشت جمعی متحیر که این چگونه واقع میشود
صدق الله العلی العظیم حال این آیام باید سوره مبارکه را تلاوت نمود تا بر قدرت
و عظمت امر الهی اطلاع حاصل شود و کل شهادت دهند بانه لهو المقدر العالم الخیر
و همچنین لوح پاریس که ابد انفسی ادراک نمی نمود که امر باین بزرگی چگونه ظاهر میشود چنانچه
شخصی بنحو این عجب ذکر نمود که هرگز گمان نمیرود مثلنا پلیمون معقول شود و یا تمام
گردد ایامی نگذشت مگر آنکه آفتاب کلمه الی شراق نمود و آنچه در آیات نازل کلمه
بکلمه و صرف بحرف ظاهر شد و جمیع را مشاهده نمودند مع ذلک باز اکثری غافل نام
بلکه میت ملاحظه میشوند و این عجب هم در کل حوال ممنوع است از ذکر بعضی امورات
مستوره لویا فی بکشفه لیشدن الکل نه لا اله الا هو المقدر المتعال العیز ترایم
عرض دیگر آنکه اگر چه این عجب نظر بعدم وجود قاصدین در ارسال عرائض باخیر نمود
و لکن این عجب است که خبری از ایشان نرسیده مع آنکه حال جمیع بلاد ایران
رأسا مکتوب با پوسته میاید انشاء الله بعد ما بر خلاف سابق هم بنده سبب
رحمت شوم و هم نخرت علت سرور عرض دیگر آنکه خدمت اجبای الهی یعنی
نفوسیکه از بحر محبت نوشیده اند و با حق عنایت ناظر و متوجه از قول
ایقنای تمییز برسانید و ذکر نماید امروز روز ذکر الهیت و امروز روز خدمت
و نصرت است وقت را درست نباید داد و مقصود از خدمت و نصرت
ذکر حق است بحکمت و پان که شاید حروفات متفرقه عالم بر یک کل واحد جمع

شوند و آن کلمه سبب تمامیت و تزیین کتاب ابداع گردد بگوئید ای اورا
 سده گوش مترصد است که از هبوط ارباب ایام الهی صدای حرکت و تهنیت
 شمارا اصفا نماید و مقصود از حرکت و تهنیت از گمان زود که نزاع و فساد و جدا
 لا و نفع است این ظهور غیر ظهور است و این ایام غیر ایام باید انشاء الله
 نفس مستقیمه مقدسه بابتغی ثباتی ظاهر باشند که جمیع از چشمه های شیرین
 محبت ایشان و موت ایشان و امت برند و این چشمه ها چون با هم حق جاری شده
 باید از خیر آن ندای جانفزا ایته محبوب العالمین استماع شود از حق میطلبیم که
 شاربان حریق عرفانرا الیوم مؤید نماید تا جمیع ناس را بحق دعوت
 نمایند و سبب تشمت و اختلاف نشوند و آنچه در کتاب اقدس
 از قلم اعلی جاری شده بان عامل گردند از خود بینی که فی تحقیقه مایه نبیتی
 و دو نیکت بگذرند و بگذرمت مطلق مشغول شوند تا مشرکین مجال
 اعراض و عقراض نیابند ای آقایان من الیوم اختلاف سبب ضر
 امر الله بوده و خواهد بود ضعو النفس و خذوا الله و صده كذلك
 امرکم محبوبکم الایضه یهدیک هذا العبد و الذین اقرؤا و اعرفوا
 بانه هو الله المقدر الفرد الواحد الخیر حمید و دیگر آنکه جمیع طایفین و
 نفوس مجتمعه که هر کدام از شرطی آمده اند طرا اندک را انتخاب مشغول
 فی تحقیقه از صمیم قلب بختی میرسانند انه لهو التمشید العظیم البها
 تم الکبری

تم الکبریٰ علی خضر تکلم من معکم و الذین فازوا و ایقنوا بلقا ربهم العزیز ربیع
 خ ادم فی ۱۹ ج ۹۵ ۱ ص ۱۰۰

ی سرور معظم جناب حاجی ملا محمدی علیه بها الله طرف النور مشرف فرمایند

بسم الله اقدس الامنع عظم الاعمال الا
 بحسب

احمد الله الذی ظهر من ظلم لما ظهر بما ظهر فیما ظهر ولم یزل کان
 مقدسا من ان یرتقی الی باط قدره ذکر الایسین او یصعد الیه من الایس
 والیس غنا طبق بهما صحابیحین فلما اراد ان یشیر العالم الی عظم قدر من استقر
 علی عرش السلیت لیسلیخ الناس الی التکریم و المکرمون الذی ظهر علی سبیل التریج انه
 قد کان سلطان تقدیه مقدسا عن ذکر من فی الابداع و انه لم یرجع الذی لا یسجد
 فی الظاهر و لا فی الباطن الا ینفخه المهنیه علی العالم و انه لو ذکر بایم لای ذکر مع الاسما
 فی الرتبه الاولى و به ظهر الالف لقائم من بحر فین قضت ما ظهر بالحرف الاول
 و تحقق حرف الثانی اذا نبطت سماء ارضی بعد انطواء سماء الاولى تبارک الله
 الذی یطیق فی قلب الابرع و ینادی من فی الانراع فیکل لایحیا انه لا اله الا هو المقدر
 المتعالی العلی العظیم اصلى و اسلم علی سحر منه ظهرت لثالی حکمه تبارک
 و جواهر العلم و التسیان و اول نور استق من ان کان مقدسا عن لافاق

وما عرفه احد الا من تقطع عما سواه و و في لهيب ساق في يوم تطلاق وكعبيد
قد تشرقت انجادم القاصم كتاب حضرتكم الذي كان قرانيا ثناء الله وذكره ووجد
منه ما تصوتت به نجات محبتكم و فوجات موتكم قرأة الى ان بلغت مقام الذ
ناجيت به الله ربنا مالک الوراى صعدت به الى الغاية القصوى مقر عرش
ربنا الالهى و عرضت ما فيه لدى العرش اذا تبسم ثغرا لمجوب و لظن
بالا يحسبه كل الوجود من الغيب والشهود والقي على حضرتك بعض خطبة
لتفرح بالطاف ربنا على محبتكم عرض ميشو انچه از آيات منزل
که بعد از عرض مناجات انجناب از شما مشيت مالک ابناء و صفات نازل
و اين عيب موقوف بر تحرير آن شد در ورقة عليه ثبت و ارسال شد و ازين
آيات محکمات يدالج الطاف الهية و ظهور غنايات ربانية در حق انجناب
کاشف واضح و مبين است بل ظهر منها اينقدر عرض ميشود که هيئت انجناب
لدى العرش مذکور بوده اند و شمس غنايت و الطاف بتانى مشرق
که اين عيب قادر بر تحرير و ذکر آن نبوده و ميت چنانچه جناب امين
عليه بها الله و سائرین از اهل ان ارض بجهت الله عليهم برين مطلب پدگواهند
چه که مخصوصا از شما سوال مي فرمودند و اظهار غنايت مينوند و در جمع
سين مخصوص انجناب لوح منبع نازل ارسال شده انچه ز سید قاي
نرسانده اند يشد بخدمتكم و قيا کم على امر الله كل الاشياء نزلت
بان

بان يوقى حضرتكم و يؤيدكم كما ايدكم و يرزقكم خير الدنيا الا حسرة انه ولى الذين
نطقوا بثنائه بين العالمين و ليكر اين عيب چه ذکر نمايد که قابل انحضرت
باشد سخن شايه و گواه است که در شاهد کتاب انحضرت ثابى فرح
سور درست داد که از شرح ان کما هو حقه عاجز نو بوده و قسم ان شاء الله هميشه
ايام با شرقم انجناب فائز نمي و رگرديم يا دياران يار الميمون بود
و ديگر آنکه در اين ايام مکتوبى از جناح خودم زاده عليه بها الله رسيد و اسانچه
مرقوم فرموده بودند باحت اقدس عرض شد مخصوص ايشان
و ساير اسامى طرا الواح بدعيه منيعه از شما غنايت الهية نازل و ارسال
شد طوبى له بما فاز حسان و اينکه از عبادت جناب سيد عليه
من کل بها و ابهاه سوال فرموده بودند در راحت اقدس عرض شد فرمود
يا مهدى ان قلمي الاعلى لا يحب ان يتحرك على رقوم من قبل انك تفكر
تعرف مقصوده ما فيه من الاشارة و الاستعارة انه اراد الا ذكره الطهور
الاعظم الذى احاط اشراقه العالمين انتهى ان شاء الله هميشه قاي
انذکر الله مشغول بشي و بعنايتش فائز شتت استا با
ظاهر ان شاء الله بعنايت رحمانيه با جماع مبدل
خواهد شد انه هو اعلى البازل الکریم انما لها
عليکم و على من معکم من کل صغير کبير اخ اوم ۶۶
صلى الله عليه و آله و سلم

الذکرة بذكر الله والناطقة ببناءه خاله
هو الله تعالى شأه اعظمه والكبرياء

طوبى لورقه كتحف ارباب عنانية ربها الرحمن على سدره العرفان كيف شاء
وظهر منحنى حبت ربها ما يعنى به ذكرها فى الورى انه لهو المقدر على ما يشاء
البياء عليك يا والدنى بما امنت بالله واستقيمت على امره وكنت نبى
من الثابتات يا والدنى قد بلغ الخادم كتابك الذى كان رأسه عزنيا
بالكيل اسم اعظم وهذا عنوانه بعد ذكره الخادم سوختمندم دردمند
مستندم خولمستندم الى اخره يشهد هذا الخادم بانك لم تنزل
مذكورة منظورة حاضرة اقربيه معززة راضية مرضية مخلدة فى حبة
رضا ربنا الرحمن ومغفورة عن كل اخطايا بما اقبلت الى الله الغفور
الكريم وكجسد نامر را بتماز تفاعر شرا حديه معروض دام شمس
غایت والطاق عن انهما مشرق وظاهر ولوح بدیع منبع ارباب فضل ايت
العالمين مخصوصا نازل بعد از زيات لوح مبین شاه فضل الهى را بنمايد
ولبيان ظاهر وباطن ناطق ميشويد روحى لبدايع الطائفك الفداء
يا محبوب العالمين مقصود العارفين ويا من فى قبضة
اقدارك ملكوت السموات والارضين
واحمدت رب العالمين خ ادم ۶۶

معالجه شد

تا

تا حضرت محبوب روح وفواد جناب ورقا عليه بآء الله الابنى ملاحظه فرمائيد
بسم ربنا الامام حسن اعظم العلى الاممى

حمد و ثنا مقصود عالميا نزل الاتى بسزا است که بجزوف ابواب بيان را کشود
وبكله مقصود را آشکار فرمود جلالت قدرته کنوز معانى زار در قميص الفاظ
مستور داشت و مقربين مخلصين را بان راه نمود امر و زجر معنی
در هر لفظى موج و آفتاب بر بان از افق هر کلمه لى مشرق و لاج حد
قلم از ذکر انبیا مقام قاصر و مقام شمسى کوتاه بلان نتهى نشود و بيان
بان نرسد آنها مقصودا معبودا کربا رحیما در هر شى ايت
کرمت مشهور و اما وجود موجود رحم فرما طالبانرا بمطلوب
برسان و قاصدانرا بمقصود راه ده عبادت اگر چه غافلند و لكن
ضعيفند اگر چه بعيدند و لكن املند حجابات او با هم منع نموده
وسجعات فلون از تقرب محروم ساخته اى کریم بکرمت نظر فرما
و با آنچه سزاوار بخشش است عمل نما مشتی عظام را از روح تازه بدیع
ممنوع منها و قبضه خاک را از مقر پاک بی نصیب مگردان تو لى فضل
و تو لى غفار و تو لى مقدر و تو لوانا و کجسد يا محبوب فوادى
مشب که شب باز دهم شهرت سوال است نامه آنحضرت رسيد و همچو
اتفاق افتاد که در حضور کشوده شد و معروض گشت

هذا ما نطق به لسان مقصودنا في الألفاظ الأعلی قوله عزنا ^{بانه} وجل برهانه
 ياورقا عليك ذكرى وثنائي وفضل جنتي وحبتي طوبى
 لهيكلك بما اخترت له ثوب العبودية ^{لبيح} لتعبر اخترت
 ما احارته الله لك من غيرهما ويعرف مقامها يتك بها وقيام على خدمته
 وينطق بما يقرب الناس الى الله رب العالمين قد نطقت باحق
 وانزلنا لك ما انجذب به الأشياء جزاء عملك وذكر كر ربك رب
 العرش العظيم انا اجبنك قبل ذكرك بعده وفي هذا الحين الذي لا تحت
 كلمة الله من هذا الألفاظ المشين وانزلنا لكل اسم ذكركه ما شهد بعنايته
 لك فضلي عليك ان ربك هو الغفور الرحيم بشر اوليائي من قبل
 وذكرهم بما يقربهم وانا لفضل القديم فداك بقت حمتي عبادي
 واحاطت غناتي من في السموات والارضين يا ايها الناظر الى الوجه
 اشكر الله ربك في كل الاحيان انه اترلك لك ما لو يلقى على التراب لينطق
 وعلى العظام تتحرك وقيام على الامور ينطق باذن الله ربك رب
 العالمين كذلك انزلنا مائدة البسيان فضلا من عندنا واورسلنا
 اليك وسئلنا تعالى ان يفتحك في كل الاحوال ويؤيدك على بضرة
 امر هذا المظلوم الغريب قد قرء العبد بحاضرتك بشهدتك

اقلمه

اقبلت في اول الايام سمعت ما نطق به لسان الكبرياء ورأيت افقه الأعلی صريرته
 التغيير لبيدع الذي به انجذب الملاء الآء ^{عسى} وسكان الفردوس الذا
 استبشر وانذكر نبأى العظيم واتخذوا أنفسهم سبيلا اليه فافازوا بما
 لاناز به احد من قبل لكن القوم الكثرهم من الغالين ^{ذات} راشيدهم
 لله محمد برضا فارتشدى اوزاننا كرات عرف مبارك عبوديته خالصه
 متنوع انها فازت بالقبول وذكرها المظلوم بذكر لا يبذل شي
 من الأشياء ولا تسره كلمات المعصين ارحم بطلب صبيح صليبين رافاز
 فرمايد بانچه كه اليوم سرور است ارحم بطلب كل اثارته وده حجاز
 محبة الله مشعل نماشايد فارتشوند بانچه كه از برای ان حلق شده اند
 لله محمد بعضى از اولياد ان ارض اطراف آن فارتشوند بانچه كه لدى الله مقبول
 وذكور است هنيئاً لهم البهائم الطاهر اللامح من اوق سماء غنا
 عليك وعلى بناك وعلى الذين يسمعون قولك في امر الله المهيمن ايام
 انتهي اين كرهه بيار خوب واقع شد چه كه اين به تصدق
 اعلى و ذروه عليا منزه بود غلام الله وارد چو پند نامه باين عبه واد
 در دست بود صين ورود حسب الامر نامه نيکه از انجيب فواد

بود در همان صحن قرائت شد و بشراف اصغافا نرگشت و همان صحن جوایز
 از ارفق سما، اراده مالک رقاب نازل جلت عنایت غوط سلطا
 از مواج بحر سپان مراتب و مقامات عنایت فضل وجود واضح معلوم است
 روحی لغایتی فدا، اینکه درباره مخدوم مکرم حضرت الف و ح
 علیه بیا، الله الابهی مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنغ اف
 اعلی اینکلمات عالیات نازل قوله سبحانك يا ذا الجلال و الاکرام
 علیک بیا، الله مالک الاشیا و مولی الوبی خطائی که گمان نمودی سبب
 ظهور عطا شد و این کلمات عالیات ارفق ا مخصوص نجاب نازل
 در هر کلمه بحر عنایت مستور و آقا فضل کنون آنچه را عمل نمودی مطابق است
 بوده و حکمت ناموری یا الف و ح قسم با ثبات سپان از برای تو مقدر
 شده آنچه که طیر خیال از بلوغ بان عاجز و قیاس است بنحمت عرفان
 فائز شدی و از مانده بیان نصیب بردا و مؤید شدی بر اقبال عمل فی
 سبیل الله رب العالمین اشکره بهذا الفضل العظیم و قل لک الحمد
 بما ذکرته فی حرة بعد حرة و انزلت لی مالا یاخذة الزوال بدام اسمک الفضال
 انتی بحقیقه فائز شدی با آنچه که اکثر اهل عالم از آن محروم منمو عند
 یکی از سنات آنکه انباء از قبل بعد فائز شدی با آنچه که در کتب الهی مذکور
 و مستطورات در این ایام مبارکه ابنین علیهما بیا، الله مع نفسین علیهما

در صحن وارد و بشراف اصغافا، و مشایخه حضور فائز این مقام شایسته
 که غیر حق جل جلاله بر غلظتش علی هو علیه گاه نه اینکه در باره جناب
 که بلائی زینل عدیه بجهت الله مرقوم داشتند بعد از عرض تیر اذن
 ارفق اراده مشرق له الفضل و العطا وله الذکر بجهت
 این ایام پس جدیدی در این بلد وارد اگر چه الی جن بر معروف امری ظاهر
 ان الله ربنا یعلم ما فی ستره قلبه هو اعلم بحسب و اینکه درباره جناب آقا محمد علیه بیا،
 مرقوم داشتند بعد از عرض یک لوح منع آمدن مخصوص آن نازل و ارسال شد لیجده
 لمهین التیوم و همچنین مخصوص جناب آقا رضا و آقا محمد صادق علیهما بیا، الله
 بعد از عرض در حضور و لوح منع آمدن از سما فصل عطا نازل لیتقر بها الیه و هو العطوف
 الغفور یا محبوب فوادی نور امارت کل جهات ساطع و لائح و نار در سده مبارکه
 ظاهر و تبلی و بحر سپان رطب امکان بکمال اوج و کتب طالب منفقو ایایب
 منع پد بوده و صیت اهل عوالم عدل انصاف کل متحیر چکه ظاهر شده آنچه
 که شبیه مثل نداشته در هر صحن بحری از آیات نازل و فرات فضل عطا از زمین عرش
 جاری و قوم حول غدیر منتن طائف اینجامد و یالی و ایام بذیل ملک انام
 مثبت که شایر مدگان را کاس تقابنشد و غافلانرا گاه فرماید و جاهلانرا
 بجهت علم راه نماید ان ربنا هو المقدر علی شیا و هو الامر بحاکم العلم خیر
 اینکه در باره حیوانی جناب آقا میرزا عبدالله علیه بیا، الله و غنایه مرقوم داشتند
 قبه احمد لازل ذکرشان در ساحت امنغ آمدن س بوده و هست انجبوب فواد

در هر کرة ذکر شایسته اقدس عرض نموده اند و همچنین جناب آقا علی حید
 علیه بهاء الله و بعضی از اولیای ارض طایفه ذکر ایشان نموده و مینماید اینک در ذکر
 الواح مبارکه مرقوم داشتند درست عمل شده تسبیح نجیب آقا میرزا عبد الله
سید یونس خادم رتبه بان یوئیده علی مایستی به ذکره ان ربنا الرحمن هو الفیاض
الکریم اینک در باب عیال حبیب روحانی علیه بهاء الله مرقوم فرمودند بعد از عرض
 امام و کجا اینکلمات عالیات از مشرق بیان مشرق قوله سال و تقا
یاورقا علیک بهاء الله مولی الکر نظر بصلحت امور ظاهره و فی الجماله آسایش جموع
 اهل نزهت جناب ع ب علیه بهاء الله خوب است و لکن کون انتخاب در ارض تا
 احب و حسن در هر حال در این امورات امر بثورت شده آنچه ظاهر شود عمل
 بان لدی الله مقبول است و اینک در باره جیبان روحانی جناب
آقا میرزا سلیمان و جناب آقا میرزا مهدی علیه بهاء الله مرقوم داشتند صد هزار
 بار شکر مقصود عالم که ایشان را موقوف فرمود و بر بجزرت مویده نمود قاصدین شطرنج
 توجه کردند لدی الله مذکور بوده و مسند قال قوله الحق ان الذین هاجروا
فی سبیل الله ربهم و اقبلوا الی الایمان هم من اهل الجهاد و اصحاب التفتیه حکم آ
 علیه رحمت الله رب العالمین و بعد از عرض ذکر ایشان در راحت امنع
 و د لوح مبارک مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاء الله بشارت
 این عنایت کبری بفرج اکبر فائز شوند تسبیح این نام مهاجرین در هر یوم
 فائز و عرف وحی در کل همین متصوع فائز شدند با آنچه که شبیه است
 نیست

میشسته و ندارد سبحم مشکور و اعمالهم مبروره و حضور هم و زیاراتهم مقبوله
 دیگر آنجبوب روحانی با یک این بشارت را با ایشان برسانند چه که اینکله از آن
 عظمت شنیده شد علو مقام و سمو شش نزد آنحضرت معلوم و واضح است
 یکی از اینین که جرب ظا هر باذن فائز نبود محبوب فواد جناب امین علیه بهاء الله
الابهی دستخطی با عید ارسال داشته اند و در آن اذن طلب نموده اند
 و بعد از عرض در راحت اقدس بطراز قبول و اذن فائز گشت هنیئاً لایها
و ائهما و اللذین فازوا بعنایة الله ربنا و ربکم مقصودنا و مقصودکم مقصود من التمسوا
والارضین اولیای آن ارض طرا اند کوراند و این عیب از حق جل جلاله
 میطلبید کل را بنور استقامت و ناز محبت در هر حین منور و مشتعل فرماید
 اوست قادر و توانا و مالک الاخرة و الاولی مراسله محبوب مکرم
حضرت الف حا علیه بهاء الله الابهی که بخط آنحضرت بود رسید و بعد از
 عرض امام وجه یک لوح امنع اقدس از مشرق لدی مشرق تسبیح امواج
 بحر عطا امام و جوه وری ثانی ظا هر که جز کوران عالم انکار آن ننمایند
 هر صاحب بصری گواهی داده و میدهد و هر دارای اسمعی بلک الفضل
 و الکریم یا مالک الامم ناطق متکلم اگر چه حال ناس غافلند و لکن سوف
 یاتی یوم یدیکرون الا ایام وینوحون علی انفسهم یسئل خادم رتبه بان لطیفر
قلوبهم من الاو یام انه هورت الانام و مالک الا ایام و اینکله ذکر و نفر

در نامه فرموده اند بعد از عرض مخصوص هر یک نازل شد آنچگونه که گواهی میدهد بر رحمت
 و شفقت و غایت حق جل جلاله و جمیع احوال عنایتش مترصد منتظر چون
 امی از اسما ذکر شود فی الفور تجلی شمس خدش نماید و بنور ابدی فائز گردد
 و سبب این نعمت باقیه و مانده سماویه حضرت محبوب روحانی جناب
 الف و حا علیه بهاء الله ابدی شده اند هنیئا حضرت و مریئا
 بجنابه و تحقیقه از اول ایام الی سین بر خدمت قائمند و بذکر ناطق این
 فضلی است عظیم نعمتی است بزرگ که بان فائز شده اند و ستیغ و کبریا و محبوب
 فواد که دارای حیات بود رسید ^{احمد لله} رالاش علت بجهت نشاط و اثر
 سرمایه فرح و انبساط صد نعم حقیقی را که آنمحبوب معنویر آید فرمود و بعنائین
 مخصوص نمود و بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمات عالیات از
 ام الکتاب نازل ^{فوالله} ^{بسمی} ^{التامع} ^{بصیر} یا ایها الناطق بنا
 و الناظر الی فیهی و القائم علی خدمه امری انازتیاک بطراز عنایتی القینا
 کلمتی و ظهرناک تبلیغ امری بن عبادی قد حضر العبد کحاضر فرید العین
 و ذکرک و عرض لدی لوجه ما ارسلته اذ اظهر بحر العنایة بامواج الرحمة لعطاس
 و شرق فی فضل من اثلقتنا و ذکرناک بما انجذب به الملاء الاء و صرح الروح من
 مقامه الابهی شوقا لا صغارا ندائی الی ان حضر مقابله رأسی و نادى باعلی الله
 یا ملا الارض التما هذا جو المکنون فی ازل الازل هذا الذی بکره و نزلت کتیب

رب

رب العرش و الثری ایاکم یا ملا الارض ان تمنعوا انفسکم ضعوا ما عندکم ثم عروا
 بالقلوب الی مقام فیستوی القیوم علی عرش الظهور و یطق ان لا اله الا
 انا الف و الواحد العظیم البیر طوبی لک بما قصرت امورک علی ذکری و
 شائی و خدمه امری الغیر لمحبوب ذکر من قبلی اولیائی برهم بفضلی صحتی
 و نورهم بانوار پانی لبدیع قدر زنا طهم مینادی باعلی الله و یشهد فی
 وجودی الذی احاط الوجود من الغیب و الوجود نیما لمن قار بانوار ملکوتی
 و ویل لکل منبعض بعید انتی
 اصصای عنایات اطی محال است هر هنگام ذکر آنمحبوب فواد با
 اقدس فائز گشت بحر عنایت موج و آفتاب فضل ثنائی منشرق که کل از
 ذکرش عاجز و قاصر اینخادم فانی از حق جل سائل اول که از زینت
 آنمحبوب و اولیای حلقه که لایق این ظهور است ظاهرا هرگز و ماسوی الله را
 معدوم بینند و اسمار انزدهش مفقود انه علی کل شیء قدير
 ذکر حبیب روحانی جناب بدنی علیه بهاء الله الابهی فرمودند احمد
 آثار ذکر و بیانشان ظاهرا فرمود آنچیز را که گواه است بر خلوص نیت و
 پاکی حضرت ذلک من فضل الله یوتیه من یشاء بعد از ذکر اسمشان
 در ساحت اقدس این کلمات عالیات از سماء فضل نازل

و فی تحقیقه

قوله عزنا به وجل برهانه انا انطقهم الناطق في السجن اعظم
 لله بحمد ونفس وليا اثره ثوبا ظاهرا وبان حيات تازده
 وعظم مريم راروح جديد بخشنه يا هدي قد ذكرك مولى الورى امز
 قبل قبل القبل في هذا الجين انه هو الفضال الكريم ذكرت لارال
 در راحت اقدس بوده در ظل قباب عظمت ساكنى اگر چه بنابر
 دورى طوبى لقلبك بما قبل لو جهك بما توجه وسمعك بما
 سمع وللسانك بما نطق بذكر الله وشانه بين عباد الله معك يسبح ويرى
 وهو السميع البصير نسأل الله ان يؤيدك على امت عليه انه هو المقدر
 البهاء الظاهر من افق سما غيائى عليك وعلى من معك
 وعلى كل ثابت مستقيم انتهى وخصوص جنات ^{سموات} حان مذکور عليه
 بهاء الله وغنايته يك لوح منح اقدر زملكوته فضائل ان ارسال شد انشاء الله از كو
 بيان الظنى كه در آيات مستورات با شيانند و باستعامت كبرى كه جميع مراتب
 عرفان آن منوط است فاسر گردند واينكه در باره چيد نواد جنات كرم كريم
 عليه السلام الله وغنايته مرقوم داشت بعد از عرض در راحت عزافه تس اين
 آيات نازل قوله تعالى يا ابراهيم انى جعلناك
 نبيا لذكرا وليا لى صفياى نسأل الله ان يقدر لك اجر عمالك هذا انه هو

المنقده

المقدر القدير قد فاز العين ^{والا} تطسا بالقيام لى باب العظمة والكبرياء وسمع
 باذنه وشاهد افاق الطنوع بعينه بشره بهذا الذكر الا اعظم وهذه الغناية الكبرى التى
 احاطت الارض والسماء في حقيقته جناب عين وطام بمعرفه متمكنه و
 در امورات خيريه از نفوسى هست كه مي فرمايد ومنهم سابق باخيرات
 نسأل الله ان يؤيده ويوقه ويجعل في يده طويلا بين الامم انه هو المقدر
 العزيز العالم انتهى وحقيقه ايشان در امورات خيريه توقف ندارند
 اگر چه بظواهر سباب موافق اراده و طبيعت ايشان ظاهره مع ذلك
 بقدر مقدور بل فوق آن ساعى وجاهدند و در خيرات سارع نبيأله و طوبى له
 واينكه ذكر محبوب نواد حضرت حيد قبل على عليه بهاء الله الا بدى وغناية الله
 السرى را فرمودند بعد از عرض اسم ايشان در افق اينكده عليا نازل
 قول الرب تعالى و قدس شيخ المظلوم بقيام حيدر على امر الله
 القيوتم ماورقا لعمر الله توفيق اخذش نمود و تا ييد با او همراه گاهى
 بخرى مشغول همسگامى بذكر و شامى حضرت مقصود حوادث عالم انبيا
 امم از اقبال تبليغ هر منغش نمود بكمه رضا از قلم اعلى درباره او نازل
 هينكده و مرئيه در كنه شهادت مظلوم بجز رعنايت مستور
 و لى فضل كمنون از اول تايم الى حين در اين امر بين و ترويج آن قصف

نمود انا کنا معک و معہ نسمع و نری و انا السماع البصائر و انا البصر
 الفضل انتم سبحان الله جمیع عالم از برای عرفان این امر عظیم
 و ترویج آن خلق شده اند مع ذلک فائز نشد بان لامعدودی از اولیا که بطراز
 تخصیص مزینند و بغایت مخصوصه فائز بر کل لازم که از حق جل جلاله از برای این
 اولیای معدوده طلب نماید آنچه را که سزاوار غایت و بخشاوست
 دستخدا دیگر آن فرج اکبر و منظر اکبر بشفاف اصغافائز مناجات آنحضرت
 بتمامه عرض شد و بعد از تمام این آیات از مطلع غایت مقصود عالمیان نازل
 قول الرب تعالی و تقدس هو التسمیع البصیر یا ایها الملک کجسته
 و الشارب یحقی پانی قد قبل لیک و جرحتی من افو سجنی و ینادیک یا یقین
 به عرف بیانی فی ارضی و سمائی لیکون یا قیادکرک فی ملکوتی ان ربک هو الکریم
 ذو الفضل العظیم کتنا طقا بآیات عظمتی و ناظر الی الافاق محاکمی
 حضرت باحضر امام وجهی و قرء ماناجیت به الله رب الملک و الملکوت
 و مالک العظمی و ابجر و کت قد سمعنا ذلک و جنین فوادک و حججک
 و صریحک فی الفراق نزل الله ان یرفع بندانک عن التوم رؤس الغافلین
 انه هو اقدر الاقدین و ارحم الراحمین یا قیادعلیک بحر سبائی و علی ذریک
 ان ربک هو المبتشر العظیم الحمد له اذ هو مقصود العالمین انتی
 در هر کلمه بجز غایت مستور فی حقیقه آنجنوب فواد بلحاظ
 غایت

غایت مالک ایجا فائزند صد هزارین مالک خادم از حق تعالی شانه
 نسبت بنیاید عباد را توفیق غایت فرماید از برای توبه و تقرب و اصغافا ایا
 عظمتش انه هو الفضل الکریم ذکر حبیب روحانی جناب عین قبل با علیه
 بهاء الله الایبی را فرموده بودند ذکرشان در ساحت اقدس بود و همت
 هفته قبل یک لوح مبارک مخصوصشان نازل و بالو لحن طار اربال گشت
 و بعد عرض ذکریشان در ساحت اقدس اینکلمات عالیات مخصوص ایشان از
 غایت طالع قولهم انکنا بسمی التناطق فی سجنک نشهد ان
 العین شرب حیق غایتی من کائن عطائی و سمع ندائی اذ ارتفع من شطر سجنی فائز بنفحات
 الوحی فی ایامی ابل لی اذ عرضت علی الشرب عبادی هذه شهادة شرفک من ا
 علمی الاعلی طوبی له ثم طوبی له و لمن ذکره فی کتابه یا یا علیک بهاء و بهر
 کرده از شرط یا ناعمر ذکر تو در بهوبی مرور ذکر تو در با طاق جل جلاله
 مذکور و همت بطراز اسمی کجیل موجود فرج کن من الشاکرین انتی
 این بدفانی در اکثر احیان بکرا ایشان ذاکر الله کجیل محبت الهی مشتعلند
 و بنور فقرش منور و اینست سبب علت فرج فیده و قلوب و دستان
 اینکه در باره اولیای بیان علیهم بهاء الرحمن رقوم داشتند بعد از عرض در ساحت
 منع اقدس رسین سمون بیان از افاق علم و بیان حکمت الهی شراق نمود
 و المبتشر العظیم بنام گوینده توانا یا ابل بیان مکرر باناز قلم

اعلی

فارسید قسم بجز هر کیه از خزانه خاصه کلمه مبارکه گشت کثر افحیا اشکا
گشت عالم و آنچه در اوست بیگانه که از کفر قلم اعلی ظاهر شده معا
نمایند ایامیدانید که نطق میفرماید و که شما توجه نموده ^{العلم الله الکرنی الحقیقه}
بیاید و بدانید خود را فاعل از عالم و عالمیان مشاهده نماید ^{بابا العجائی قصد}
اضلال نفس مقدره نموده اند برستی میگویم این آیات را شبیه و مثل نبوده
قدرش را بدانید و بمقام دانائی فارس نوید مگر تقوی الله ^{سئل الله رب العرش}
والشری بان یزین هیا کلکم بطراز التقوی و رؤکم باللیل لالقطاع انه هو المقدر
القدر طوبی لکم و لولد یارکم انما یخبر منها عرف محبتی العیز رب الیسع نوصیکم
بالاعمال و الاخلاق ^{انتم یوصیکم بالاتحاد و الاتفاق و بالحکمة التی امرناکم}
بهائی الزبر و الالواح ^{انواع و فساد منع شده} باید کل بمحروف
تمسک نمایند امروز اگر نفسی از اولیا راست نمایند و او صبر نمایند ^{الله}
اجر شهید از برایش مقدر طوبی للصابرین و هینا للصابرین
ایدوستان عمر دنیا قابل گرفته غمخیز فداخوش نماید جهد نماید
شاید بروج و ریجان نفسی را از ما بیان کسی زنده نماید و یا قلبی را
بکوش فضل از خبار او همام مقدس دارید شأن انسان عمل نیک است
و ظلم و اعتراف عمل بخیران ^{در جمیع احوال شاکر باشید و در هم} نه منکر و ظالم
و در حق

و در حق صاحبان امور ظاهره و غایبانه جفا لو کشف الله لهم کما
کشف لکم سر عوایا العیون و القلوب الی الاق الا علی ان الفضل بیده
و قدره لکم و لمن تمسک بحبله الممتین و نباه العظیم ذکر جناب سید
عبدیه صاحب ^{الله از زبان عظمت جاری} سئل الله تعالی ان یؤتیه علی حدته
در کتاب اقدس در تعلیم اطفال و تربیت ایشان باز شده آنچه که عرفش بانی و دام
و انقطاع نپذیرد ^{انا نکتبه علیک من هذا المقام لشکره ربه المکتبه العظیم استی}
از حق صل علیه و آله سائل اول که ضرب خود را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمه و ارتقاء
مقام و سبب ظهور تقدیس علت بروز تشریح است ^{الله محمد اولیا}
میلان علیه ^{الله و رحمته و عنایت بر اکثری از بلاد سبقت گرفته اند}
و از حق بیان مقصود عالمیان آشنایند ^{و اهل سیان هم فائزند بآنچه که اکثر}
از اهل ارض از آن محرومند ^{ذکر من فضل الله ربنا و رب من السموات و الارضین}
ذکر حبیب روحانی جناب ابن خلیل علیه بها ^{الله الملک العیز را سچیلان} مجد و فرمود
چندی قبل از ما ^{مشیت مقصود عالمیان مخصوص ایشان نازل شد} آنچه
که از ایش هر کلمه نوعی عنایت ساطع و آفتاب حقیقت مشرق ^{و این حد بعد از}
عرض کرد اسم ایشان در حضور این بان از زبان غلظت نازل ^{قوله عز تر بانه}
و غلظت غلظت ^{یا بن الخلیل} انت الذی فزت بایا و بقیة حق پانی

لورایت اشق طهوری سمعت ندائی ان حضرته الامین قد جعل عملاک خزینه
 کک عنده انه هو الفضل الکرمیم ذکر الناس بما نزل من ملکوت بانی شریکهم
 بغایة اللرب العالمین قل هذا یوم نادى المناد من مکان قریب وارتفعت الصیحة
 باسحق من لدی الله المقدر القدر قد شرقت الارض بنور حبیبها وفاض الطوبی بحکم العزیز
 یا ابن الدجیل یرون القوم آیات الله وینکرونها ویسمعون ندائه ویرضون عنه
 قل یا معشر البشر ان الله قد استوی علی العرش لاک القدر وظهر کل سر مسترا قلبا
 یجلوب نورا الی منظره الاکبر مقورا لاطهر ایاکم ان تمکنکم شبهات القوم
 عن القیوم اوسطه الذیاب عن کک المآب ضعوا العالم وراکم اخذین کس
 البقاء بسم ربکم الابهی فلما بلغ لیبیان الی هذا المقام الالنادت
 الاشیاء بعباد الرحمن قد نصب المیزان وظهر الضراط وماج لبحر الامم عظیم امام وجو کیم کبج
 عرف الله ببنیکم شکر والترتبهذا الفضل لدی احاط الوجود من الغیب الشهود
 الیها ومن لدنا علیک وعلى الذین سمعوا نذاتک واقبلوا الی الله الیمن القیوم
 استی سبحان الله از برای سیف بیان شریک بشی نبوده و
 نفوذ این سیف عظیم و احداست از نفوذ سیف حدید الحکم لربنا الرحمن
 قد منع اجابته عن الظلم والاعتاف وعن الفاد والتراغ و اجبال جعل
 النصرة فی لیبیان لا غیر لنا و لال العالم ان شکره بنده لفضل العظیم
 لا اله الا هو الغفور الرحیم الله یحب جناب ایسان بر قدرت و تبلیغ

و حضور و وصال لقا فائز شده اند از حق صل جلاله از برای ایشان تایید
 و توفیق میطلبیم ان ربنا هو المقدر علی ایشاء بقوله کن فیکون
 اینکه ذکر حبیبک روحانی جناب طاهرین علیه بحسب الله و عنایه همچین
 جذب نوریه طلعت بدیعهها بهاء الله و سناح را فرمودند در ساحت
 امع اقدس لای عرض شد قوله تعالی یا ابراهیم انظر
 الی افقی والقائم لدی باب غمتمی و الناطق بثنائی ان تفضل کله
 بید الله ربک رب العرش العظیم انه یجیل العباد الیه علیهم السلام علیهم السلام انه هو
 المقدر القدر در آنچه واقع شده نظر کن و نظر نما اخت اینمظلوم نور
 از حق بعید مانده و امه مذکوره بشرف قرب و وصال فائز بنی
 علم الاناب بنیکم مرتفع و رایتیوم یقر المرء بر اعلی مقام عالم منصو
 این خواهر با ما نبوده و یحیی را در این امر ندیده نظر بحسب دنیا و دنیا
 بصاحبان عزت و غنا از مظلوم گذشت و بطالم پوست و بسبب
 این خیانت کبری باعد منضم و منتسب و حال بنا بعضا مشتمل
 بمکری ظاهرا شده که عالم از آن متحیر انداز این امر گاه نه و لکن از
 از مظالم بلبیس تلبیسهای لاتحیی اخذ نموده بشقا و کبری ظاهرا شده
 و برضرت مظلوم قیام کرده از قبل مظلوم و رقه جدیده را تکبیر بر

و تجلیات انوار آفتاب حقیقت سرورش در طوبی لها و لمن فحشا و علمها و
 هدیا الی صراط الله رب الارض السما و مالک الآخرة و الأولى انتی
 این عبد از حق جل جلاله میطلب حفظش فرماید و در هر حین بر تشبیه فرماید
 ان ربنا هو المقدر علی شیا بقوله کن فیکون اینکه ذکر اولیا الهی علیهم
 بهاء الله در آن ارض فرمودند بعد از عرض سادربا اقدس الهی مخصوص
 هر یک نازل شد آنچه که گواهی داده میسید بر سحر عنایت الله ربنا
 و رب العالمین بجزو عالم بگوثر بیان ملک قدم معادله نماید این
 واضح و واضح است که جمیع عالم بیک قطره آن خلق شده شرافت بجزو غیب
 و شهود از آن قطره بوده و هست ان ربنا الرحمن هو المقدر علی شیا
 بقوله کن فیکون نفوس مذکور علیهم بهاء الله مالک الاخرة کل حیوة
 ابدیه فائز چه که ذکرشان از سان عظمت جاری و در کتاب از نداد
 اسم و باب مذکور بطور چه که این باد امید اتحاد است مطلع اشفاق از حق جل جلاله
 میطلب اولیای خود تا ایضا فرماید بجزو آنچه عطا نموده چه اگر غنی قدر عین نمده تجلیات
 فضل عطا که مخصوص اولیا مقدر شده ظاهر شود کل در بیدار وجود بستیک
 بستیک ناطق کردند در ترش سرار با مستور و در شش غایتها
 مشهود من بقدریان بچی بالای تقی الی طیر الافده و العقول باری یا محبوب

و جمیع

در جمیع امور عجز مخلوق ظاهر و قدرت خالق آشکار ذکر خباب حاجی میرزا
 علیه صبا الله را فرمودند و همچنین مراتب ایقان و استقامت و استعال
 ایشانرا بعد از عرض امام مولی الانما در اثنای علی یک لوح عزرا بدع ابی فحش
 ایشان از اثنای فضل شراق نمود این عبد فانی از اوصاف آن محبوب
 درباره ایشان کمال عجز و ابتهال ز غنی متعال مسلت نمود که ایشانرا
 مطلع نصر و ظفر قرار فرماید و از فضل بهمنی نصرت امرش بجزو حکمت
 و بیان بوده لا غیر در ان مقام بیانی از قلم اعلی جاری که ایشانرا
 در یک آن از خاک با فلاك کشاند اجلت عظمت آربنا و جل فضله و عز
 جوده و کبر که مالدی احاط الملک و الملکوت اینکه درباره بعض
 احکام مر قوم شد حسب الامر آنچه از قلم اعلی این جا ریشه و ثبت گشته
 ارسال میشود و اما در صوم مسافر پیاده که سوال نمودند حد آن دو
 ساعت مقرر گشته ان ربنا هو الفضال الکریم و هو الغفور الکریم
 و نفوسیک با شغال شاقه در آن ماه مبارک مشغولند هذا ما حکم به الله
 جل جلاله قوله عز افضاله آن نفوس لطر از عفو و غایت حق جل جلاله
 مرتبند انا عفونا عنهم فضلا عن سنا و رحمة من لدنا و انا الامر اسحاکم
 العلم حکیم بشرهم بما نطق به ان العظمت فی مقام العزیز الرفع و کن
 در آن ایام قاعت و ستر لاجل حترام حکم الله و مقام صوم اولی حب

انتهی و اینکه درباره وضو سؤال نمودند که آیا با وضوی صلوة ممکن
 ذکر بود و پنج مرتبه اسم عظیم و زیارت جمال قدم جل جلاله را نمود و یا آنکه
 باید بجهت هر یک عزت اخروی وضو تجدید شود بعد از عرض بان الله
 باین کلمه ^{علیا} ناطق تجدید لازم نیست ^{انتهی} در جمیع امور فضل احاطه نمود
 و جهت بقت گرفته و کفی بنفسه اشید یا محبوب فوادی نظر بتجلی نقی
 وقت بعضی از الواح منزله مبارکه در محل ماند همچنین بعضی از مطالب مرقومه
 در دستخطهای آن محبوب فواد است ^{انتهی} الله از بعد ارسال بشود ان الله خیر حافظ
 و هو خیر الواصلین و اینکه کلمه از زبان عظمت ذکر شده بود بعد از عرض درسا
 اقدس اینکله علیا نازل قوله تبارک و تعالی و ما سمعتم من اجابئنا لعل الله تعالی
 ان یتدله بانخیر لقدیرا و لیاة من بحر عطائه ما تقر به عیونهم و تفرح به قلوبهم انه
 هو الفضل الکریم ^{انتهی} النور و الروح و الذکر و القدس الیهما علی خیرکم
 و علی من معکم و علی من یتبعکم و یسمع قولکم فی الله مقصودنا مقصودکم مقصود من فی السموات
 و الارضین خ ادم فی ۲۷ ص ۳۱۳ ^{مناجیه شد}

حضرت محبوب فواد جناب و رقا علیه بها الله الابهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

سبح من قدوس ربنا رب الملائکه و الروح آیات منزله عالم افرازه

و بیانات ظاهره احاطه نموده لسانی عیان محبوب امکان جل جلاله امام و جوه ظاهر
 و مشهود و سده مبارکه با علی است اداناطق مع این عنایات شرفه نظیر
 و حمت نامتناهیسه ال عالم نخبه مانده اند بعضی شنیده اند و انکار نموده اند و
 دیده اند و اعراض کرده اند صدق الله العلی العظیم و کم من آتیه فی السموات
 و الارض میزون علیها و هم عنهما معرضون و برضی نجات وحی را در
 نموده اند و با صبح یقین جبار خرق و سبحات را شق کرده اند ایشانند
 که از آفاق آسمانهای فاورستی و ایقان طمینان مشرقند زخارف عالم و زینت
 امم نزدشان موهوم صرف و مفقود بخت ثروت ایشان از تقرب منع نمود
 و شوکت ایشان از انفاق مال و جان باز داشت حسن آسمانی در ارض جان فدا
 نمود حسین یا معانی در ظاهر ظاهر جان در باخت آیا آن چه نوشید
 بود و این چه آشامید سبحان الله عقول عالمیان متحیر و مهیوت چه
 خوب گفت آن صحرا پایشین یکچوندم کل عالم نمیدم مقصود از
 اظهار حبت و خلوص بود سبحان الله نفوس مذکوره مع انکه صاحب
 ثروت و جاه ظاهر و عزت و رفعت باطن بر تیره بودند ما عندم
 ایشان از ما عند الله منع نمود الستیکه قوم کلمه اعراض از ایشان طلب
 نمودند چه حالتی بود و آن چه عنایتی بود که ایشانرا حفظ نمود بکمال
 فرح و طمینان و روح و ریجان بمقر قد الشریف بردند و همچنین

قبل ایشان حضرت کاظم علیه السلام را از بیابان عربی زیبارض عمل نمودند آنچه را که ذکرش
از دفتر احزان محوشده و انتخاب شد الهی الهی در دفتر مجاهدین اسما و اولیای آن
ثبت فرما چون از اقرار منع فرمودی بر صراط مستقیم دار تا کل بروح و یگانا
و حکمت و بیان عبادت را گاه نمایند و از دریای دانائی تمت عطا
کنند ای کریم هر صاحب لسانی بر سبقت رحمت گواهی داده
و هر صاحب بصری بر بزرگواریت اقرار نموده بایادی اقدار ایادی ضعفا
اخذ فرما و بسکونت قدرتت راه نما و بعرضه منیر حمایت در آت تا کل صلوات
بیان بیایند و بجز نبشت آگاه شوند ای رحیم چون خلق فرمود
رحمت نما و این دور بران بزرگی تبدیل فرما تا کل بیایند و بیایند و در ظل
قباب رحمت مکن گزینند توئی توانا لا اله الا انت سبحان الله
یا محبوب نوادی نامه های عالی و دست خدای نامی متواتر رسید و هر یک را تا اثری
بدیع و اثری جدید بود و هر چه از اجزاء وجود را تا اثری بخشید و حاشی داد بسیار
از معانی انسان لقب گزینید و لکن لفظیکه آنرا معلوم کند در دست نیست لکن
اسم و لقب هر یک از آن نامه ها گویا با وضوح بیان تبدیل و تشریح و ذکر و شای مقصود
عالمان باطن بود جل معلم و جل معترفم و جل مؤیدکم و جل ملقبکم
و جل مصلحکم و جل حاضرکم الی اضرائدنی لا آخره این معنی را بخادم
ان خلق بدوام الملک و الملکوت و لکن عنایات الله و الطافه و بجز جوده
و شمس فصله لیظن من کاشی ما یقر به الی الذروه العلیا و الاصل لا و در هرگز

نامه آنجوب نواد امام عرش ما لک ایجا عرض شد و بشرف اصغافا نتر
گشت و در هر مرتبه پیر عنایت مشرق و آفتاب فضل لایح و هر صحنی
گمان میرفت که اگر سپان رحمن عالم را بغض جدید و روح جدید عزیز
فرماید جلت عنایه عظمت امواج بحر عطائه و تجلیات
انوار شمس سپانه تا در این شب شب نوزدهم جمادی الاخری نامه
اخری امام وجه مولی الوری عرض شد قول ترتب تعالی و تقدس

بسمی الذی به ظهر ملکوت لبیان فی الامکان

اُمّ الكتاب نطق وینادی پیشتر الکل بانزل من لدی الله رب العالمین
اُمّ لبیان ینادی و یقول قداتی الرحمن بلطان لا تقوم معبود التسمیة
والارضین ان السماء تنادی و تدعو الکل الی مشرق الطهور و لکن تقوم اکرهم
من الغافلین تا نهد قدام بحر العرفان کل موج من امواجی پیشتر الناس باطن
و لاح من افق اراة الله مقصود القاصدین ان الذین ما علی اضرة الامر انهم
من الفارین فی کتابی لم یسین قد و فهم الرحمن فی الفرقان رجال لای تمسکوا
و لا یسعی عن ذکر الله نهد انهارت لا و یانی الذین منعهم رج العالم و لا کنوز
الأمم و لا ما عن القوم متمسکین بانزل لهم من لدن قوی قدیر اولئک رجال
لا یفهم قدره الاض و التما رنبد و اتل یدر که بنیال شو قال لقا الله محبوب

اللهم انزل من لدن قوی قدیر اولئک رجال لا یفهم قدره الاض و التما رنبد و اتل یدر که بنیال شو قال لقا الله محبوب

العارين يا ايها الطائرني هو آئي ولتتك بجبل غناتي ^{والله} ^{والله} ^{والله}
 ثنائي اسمع ندائي من جمل عرشي انه لا اله الا هو الفرد الجدير ^{قل يا قوم اتقوا الله}
 ولا تجلبوا الدنيا ووطننا لفسكم اقبلوا الى وطن الرحمن انه ابي مقام لكم ان انتم
 من شاعرين قد سوا فذكم من سيد ولبغضا هذا ما امرتكم به في كتاب العزيز ^{الذي}
 خذوا الرحيق الخشوم باسمي القويوم ثم شربوا منه مذكري العزيز لبديج
 قل يا كرم ان تتبعوا اهل انكم اتبعوا اما امرتكم به من لدن احقرديم اتخوفكم سطوة الآراء
 لعمرى عليهم حملوك وانا المالك بالحق ثلثه بذلك لسان العظمة في هذا المقام
 الكريم انا بلغنا رسالات ربهم حجرة وانزلنا طهم آيات بنيات
 وانا المقتدر القدير قد اتت السماء بخان القضاء ومنع ان تسير عن الالفال
 الى الفرد العليم حكيم قل قد ماج بحر العرفان وهو عرفاني واقرار هذا السبيل
 المستقيم قل انكم ان تمنعوا انفسكم عن تلك الاسماء الذي اتى بالتوجه والبرهان
 الضفوا يا قوم ولا تكونوا من الظالمين انظروا في امرى بل ردت لنفسي
 شيئا في الارض اتفكروا فيها نظر من عندي ولا تكونوا من المعتدين لعمرى
 ما خضت نفسي في قل من ان يشهد بذلك عملي ان انتم من المنصفين
 من بلاي اضطرب القلم الا وارتفع منه نخيب البكاء وقال لا بعدك احريا يا
 الاسماء ولا قلم يامن بذكرك محبت اذكار الذاكرين بل تتحرك على اللوح
 بعدك

بعدك وهل احد يسمع صريري لا و اتوار وجهك المشرق لمهينر كذلك انزلنا الايات
 من قبل في هذا الجحرا من سدى انا الميتين العليم كبر من قبلي على وجه اوليا وشهم
 بفرات غناتي ببحر حمتي وسما فضلي واذكرهم باياتي التي احاطت السموات
 والارضين قل عرفوا مقام اليوم ولا تمنعوا انفسكم عما ظهر بالحق ولا تكونوا
 من الغافلين سيفني يا بحر نيك اليوم ونظير ما قدر لكم من لدن الله العزيز
 الجليل البهاء المشرق من افق سما راحمتي عليك وعلى من يسمع قولك
 في هذا الامر الذي به اضطرب فواد كل ظالم وارثه من الضالمين
 حمد و شاحضرت قيومير الاين سوزاست كه من غير معين فناصر وسبب
 ظاهرا بقلم علم الملك بيد را بر اعلى مقام عالم مرتفع نمو ورايتاني انا
 الباقي بعد قفاء الاشياء را بر ايجي بقاع ارض نصب فرمود جلت عظمته
 وجل سلطانه وقدرته يا ورتا عليك بهاء الله مولى الاسماء حمنت
 اين ايام وشدة آن ابتلاي اوليا در كتب قبل وبعد مذکور يوم تاتي السماء خاد
 ميين امر فرست وتراتنا سكارى وما سم بكارى ولكن عذاب الله شديد
 امر فرست انظر ما قال يوم يكون الناس كالفرش المبشوث وتكون
 اجبال كالعصن المنفوش كتب الهى مشحون است بذكر شد اذ يوم جزا

بخت
 بخت کجا اولیا حمل نمودند و بعنایت صبر و صفا با فکرشند یا ایها الناظر الی افق
 ناس قابل نبوده نیتند لکن حکمت و بیان که ازال در اصداف بحر علم اظنی مستو
 بود بقدرت قلم اعلی مام و جوه ظاهر و لکن نامفقود و بنیا غیر موجود
 و تحقیقه کلم آن است که از قبل نازل آذان این خلق قابل صغانه بوده و نیت هرگاه
 بر این شاهد و گواه این آذان و این آذان و این آذان این الأبصار
 و این الأبصار و این الأبصار و لکن در هر حال هر همین اراده نافذ غلبه نموده و حوا
 نمود و ارحق مطیبه این غلبه بروح و ریحان واقع شود نه باعمال حیوان مفترس
 در صبح اشکر کن نیتی لکن را در اطفال و نوزادند و بکن خود را خاشا شده کردند و
 عاجز دیدند نفوذ نیت و اراده الهی هیچ شئی از اشیا منع ننموند و نخواهد نمود
 اولیا را قبل منطلوم تبسیر بیان و بانوار نیر سپان که از افق سما قلم حرمین شارق نمود
 منور و در ارحق مطیبه کل را مؤید نماید بر آنچه سبب ارتقاء وجود و ارتفاع
 آنه علی کل شئی قدیر و بالا جابه جدیر استی
 الله کجا امواج بحر عطا و طار سحاب فضل مولی لوری باطل بتابع شامه با ضایع شده
 او در کما عال باطل مشاهده میشود عرف بیان امکان از احاطه نموده و لکن احدی
 شاعر نه باز اگر آنچه در دست دارند از غای ایمان نمی نمودند خرافات و نادانی
 عباد باین درجه با ظاهر نمیشد مشکلا اخل و درق اثباتین بنمایند و از جور معانی
 و بیان

و بیان مقصود عالمیان غافل و معرض مشاهده میگردد اینجام فانی از حق
 سائل آمل که یک قطره از دریای علمش بغافلها می عالم عطا فرماید و یک ذره
 از نور معرفتش بگورهای ارض غایت نماید شاید با آنچه سبب نجات کل
 تمک نماید و عالم فارغ شود از بلا یا متابعه و زایا مترادف امر و از نظر
 جز صلیل سیوف چیزی استماع نمیشود چهار نفر مرتبای غیور و فیک از داند عالم رحمت
 شود و بنور حکمت بیان حزن کردد کثرت جمعیت و اقتدار و استعداد ایشان
 از صلاح اکبر منع نمود مع آنکه این استعداد سبب علت رنج نبوده و نخواهد بود بلکه
 علت خسار مبین است آه آه این آدرک این آدرک صدق من قال
 الناس نیام اذا ماتوا انتبهوا حال که انبیا همی شهودنه و صدق من قال
 ان المؤمن اقل من کبریت الاحمر در هر حال زکرم بی زوال میماند غایت غیبی
 شامل شود و باحت قرب قدس حضرت مولی لوری روح من ملکوت
 الامر سخاقت فداء راه نماید الطلب و السؤال من العبد و الاستجابة و الصیوة
 من مویبه اینکه در فقره هر مبین الامرین ذکر فرمودند و مرفوع
 و اشته اند که الحمد لله در این ایام از الطاف نفیته الهیه از فقره معنوه هر مین
 الامرین نجات حاصل بعد از عرض انیمات در ساحت عز احدیه اینکمه با کما نازل
 قوله یسألونک یا در قاعه یک بهائی عیبی ما در لوح جابج قبل
 علی علیه بهائی مضمون اینکمه علیا از قلم اعلی نازل صد مقدس

از ذکر و بیان اهل امکان مقصود عالمی از لایق و نداشت که اولیائش بامید و عهد و بیم
 عیب از او امرش تجاوز ننمودند فساد را تحت قدم گذاردند و یقیناً اقتدار لاجل
 اصلاح عالم برافروختند یاورقا علیک رحمتی از حق طلب کل القمیین تقدیس
 مرز و نهر مایه و مؤید نماید بر آنچه سبب ظهور و بروز سبجایای انانیت
 مع آنکه در زبر الواح صحف و کتب نزاع فساد کل نمی شده و بحجت و مودت
 و امانت و اصلاح هر محکم نازل گشته اکثری الی حین در ریب و شبهه شاه
 میشوند در بیالی و ایام سالان ذکر دوستان مشغول و باعمال اخلاقی که سبب
 رفت عتقت عزت و علو سیمو کلمه علیاست ناطق طوبی للعالمین
 و طوبی للعاقین و لکن نفوس خائنه شریره در صد و صد فریب مخلصین معین
 بوده و همشده سبحان الله مع آنکه مشاهده مینمایند که فساد سبب
 عالم و دولت امم است مع ذلک بان متمسکند و بتدبیر و حیل تشبث
 نسبه تعالی ان منعم سلطانه و قدرته و اقتداره انه هو المقدر المخبار انتهى
 اینکه در باره جناب سی و فقه الله تعالی مرقوم داشتند
 عجب در آن است مع آنکه ایشان عالم را گردیده اند و پستی بلندی امور را
 مشاهده کرده اند و بیخ و خسارت را در ممالک متفرقه دیده اند مع ذلک
 بخیا لایکه ضررشان و وغیر او راجع تلفت نشده حال هم با و با مانت
 مشغولند پاری بعد از عرض این فقره امام حضور فرمودند باید در تقش

۹

حکایح

دا

دعا نمود شراره این عمل مردود بمشابه شراره لسان است بهر آتش خاموشی
 پذیرد و لکن نارسان اثرش در قرون و عصاره باقی یک کلمه حیات ابدی
 بخشد و کلمه اضری موت سردی نسئل الله تعالی ان یوفقه علی ما یرفه
 ضرره و خیره و مایخیه من الهلاک انتهى
 در حضور کلماتیکه سبب اصلاح عالم و نجات او و اهل ارض است بلا
 واسطه از لسان عظمت شنیدند مع ذلک از خیالات خود منصرف نشدند
 نظر بجهتیکه مابین بوده از حق جل جلاله حفظ ایشانرا طلبیده میطلبیم ان
 ربنا ورب العرش الشری علی ما یشاء قدير اینکه ذکر حاجی
 میرزا موسی را فرمودند همان مسلم است که مرقوم داشته اند
 و لکن جناب حاجی عبدالکریم علیه بهاء الله بار شتعاله و با محبت و او بحجت ایشان
 ذکر اقبال نموده و مینماید و عرضیه شما که در ذکر او بود جناب حاجی غلام
 و عنایتیه باحتیاجت قدس رسال شد و جواب هم نازل و ارسال شد لیفرج
 و یکون من آثار کرین و تحقیقا حضرت بحکمت عمل نموده اند و با
 نطق به لسان ربنا لا تصدقوا کل قائل ولا تطمنوا من کل وارد
 و لکن در سبب احوال مجرب در باره و اظهار محبت مودت محبوب همان
 قسم که عمل فرموده اند ذکر جناب میرزا نبیل قبل علی علیه
 بجهت الله و عنایتیه و ذکر استقامت و اشتعال ایشانرا بنا

مجتبى حرم و همچنين ذكر نفوسيكه بهدایت ایشان در نهانی ایشان بر اذن عظم و صراط مستقیم
 و نبای عظیم فائز گشته اند این مراتب در پیشگاه حضور بشارت عرض فائز اذن نطق
 لسان اعظمه با طهارت به الأجا و فضلا عن الأرواح و یک لوح ابدع اقدس
 مخصوص ایشان از نما غنایت نازل و ارسال شد این خادم خدمت
 ایشان پیشتر سلام میرساند **بسم الله الرحمن الرحیم** که از ملکوت بیان مقصود عالمیان
 اعظم و همت کبری اخذ نموند و در دفتر عالم ذکر باقیات صالحات غنایت
 ثابت گردند اینک در کتب حضرت الهی از مجموعهاست و از تفسیر مقدس
 و همچنین نفوسیکه بروح جدید فائز گشته اند و از حقیق پان بانی بعرصه بانی توجه نموده
 مخصوص هر یک لوح اقدس نور از نما غنایت نازل ارسال شد لیجذبهم بیان القرآن
 الی ملکوت لیبیان و تقریرهم فی کل الاحوال بحیث لهم ما یکن باقیات بقا آیات
 و یجعله لهم کثر اعنده انه هو حافظ الایمن این خادم فانی هر یک را ذکر نمایم
 و بجز ذکر رساند و از بجز که میطلبید آنچه را که سبب انزال نعمتهای باقیه و ماده های
 سامیه است حال مقام بنیامریا است این عبد میگوید شما هم بگوئید
 اگر معینی یافت شود آنهم بگوید چه که بسم کجرا نوار فیوضات قیاض حقیقی از
 از اشق اراده شرع فرمود و ایشان را بجز احدیه راه نمود یا است این خادم
 کان معهم و فارما فازوا از حق جل جلاله میطلبید ایشان را تا یسیر باید
 تا حقیق بیان از آیات متردبیا شامند و انوار آفتاب غنایت را

از افاق

از افاق الواح مشاهده نمایند فضلش کل احاطه نموده نفوس قبله
 قبل از ذکر مذکور بوده اند و همچنین بعد از ذکر اسامی بذكر آخر فائز
 گشته که قادر بر حسای این غنایت کبری بوده لا والله الا نفس المهنیه علی
 العالمین و اینکه ذکر جناب آقا میرزا محمد علیه بهاء الله فرمودند
 و رجای ذکر نموده بودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس بساط بیان
 بسوط و بحر غنایت موج **قوله تعالى یا و قاعلیک بهاء مولی الود**
 و غنایت ربک مالک العرش و الثری ذکر محمد کریم را فلم غنایت جاری اقبل
 نمودند و فائز گشته ریب مریدین و ضوضاء غلین و زما جیر معتدین و را
 منع نمود بشره بگری آیه **ثم ارسل الیه ما ارسلناه الیک لیجذب الیه**
 و یقریه الی الله الفرد الخیر **یا محمد** امر روز نصرت است و نصرت
 تبلیغ امر بوده و هست باید اولیا حکمت و بیان عباد البشریه مقصود
 عالمیان هدایت نمایند شاید عراض باقبال ظمت بنور و غدیر بفرست
 و صدید بسبیل تبدیل شود در جمیع احوال حکمت ناظر باشید چه که بعضی
 ضعیفند و از سطوت منکرین و مشرکین مضطرب نطق باندازه ماء
 حیوان است از برای فنده و اگر تجاوز نماید سبب اشتعال نار ضعیفیه
 و بعضا شود فضل الهی احاطه نموده و صحتش سبقت گرفته لذا
 باید امر تبلیغ با اعتدال واقع شود و ظاهر گردد نسل الله ان یید اولیاء

و یو بیستم علی ذکره و سائده انه هو المؤمن الموفق الکرم انتہی
 ہر کلمہ کتابیت ناطق و دقیری است مبین از فضل و عنایت و رحمت
 مقصود عالمان از اول مرالی حین ند امرتفع قلم متحرک بی ناصر معین علم ظاہر
 و رایہ مرتفع از حقل جلالہ مطیلم عباد خود را آگاہ فرماید و بنیانی عطا
 کند تا تجلیات انوار فیضش را در کل میاں ہدہ نماید و ندیش را رفیع اعلیٰ بشنوند
 جلالت عنایت ربنا و بکرم درت العرش الشری ذکر حبیب نواد جناب
 ابن حنیل علیہ السلام فرمودند بحقیقہ آنچه مرقوم شدہ صحیح
 و ایشان سزاوارند و بعد از عرض در ساحت امنع اقدس جمیع اسامی کہ ازین
 داشتند مخصوص ہر یک آیات نازل ارسال شد صد ہزار ہینیا از برای ایشان
 چہ کہ ہم بعنایت فائز شدند و ہم سبب خیر کشیدند فضل الہی اخذ شد
 نموده ان ربنا هو الفضل الکرم تحویل جلالہ عبادش را توہ اصغار و
 قبول بعد از ادرک عطا فرماید لہ الحمد مراتب و رایہ ظهور مرتفع طوعا کما
 او کربا عباد قبول نموده و خواہند نمود لامقرو لا مہرب الا الیہ سئلہ
 تعالیٰ فضلہ المحیط و رحمتہ المحیط و کرمہ العظیم عبادش را توان و ضعیف و او
 مدعی و اوست قوی و ہوا الغالب القدیر اینکہ در بارہ جناب
 ستمی مقصود و اخوی ایشان علیہا بہاء اللہ مرقوم داشتند بعد از عرض
 در حضور این آیات با ہرات ظهور یافت قول لرب تعالیٰ تقدیر

مورث حق

ہو اتا طوق یا ایہا الثائب حقی المضموم علیک بہائی و عنایتی ستمی از قبل
 بطراز عنایت فائز و بانوار فیض منزلین تقاطب نموده حق آگاہ و خود ناطق
 و خود شاہد کہ لا زال حضور مقبلین محبوب بودہ و ہمت و کتب ضعیف عباد حایل شدہ
 و سہ محکم گشتہ ظالمی از قبل در این ارض بردست حکومت جالس و بیعی
 و فحشا مشغول و بحقیقہ در پیچ یومی از ایام و لیلی از لیلی او عدل در یک
 محل نبودہ بلکہ دیدید کہ ساکن از شرفات انوار عدل محروم سبحان اللہ ظلم نزد
 محبوب و اعتراف مرغوب عدل مردود و انصاف مطرود اگر چہ غمناک عدل
 جانش را گرفت او مفقود و لکن آثارش موجود بعضی از نفوس را شنیدند قبل از آن
 داشتند مع ذلک حال بنظر موافق نماید چہ کہ نفوس این اراضی اکثری
 بنا بر بغض اشتعل جناب کور را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بانوار آفتاب
 عنایت حق جل جلالہ بشارت دہ نزل اللہ تعالیٰ ان یتکتب لہ من قلم الا
 اجر لقاءہ و احسنوا نام و ہر آتہ علی کل شیء قدیر و اما اللہانی سمینا کہ می
 العرش بحدت بشرہ بہد الفضل لمین و ہذا عنایتہ الی انا
 السموات و الارضین یا ورفا علیک بہاء اللہ مولی الوری
 بشر الوردۃ الی سمیت بطوبی و نبہا اما سمعنا نداہما و ذکرنا ہما بما لا تعاد
 بہ اذکار الامم و اعمالہم یا امتی یا ورفتی اسمعی ندائی من شطر سجنی
 قد جعلہ اللہ سلسلہ البیان الابل لا امکان و کور العرفان لا صاحب الا یقان

بیان مستحکم و صرف امام وجوده ناطق لعنه الله سمع طاهر از جمیع شیای بشار
ظهور و ایام می شود سبحان الله تم غفلت در جمیع اعضا و ارکان
و عروق اشکر کرده و کل از ادراک شعور منع نموده حال در سکر موت
مشاهده میشوند مگر نشوینکه از دریا ق عظم اسم عظم ثبعا حقیقی فارشته اند
اولیای آن ارض از قبل مظلوم ذکر نما تا قلوب بنور معرفت و نفوس بنا محبت
منور و مشتعل گردند یا ورقا یا ایها الناظر الی الافق لا اله الا الله اگر
فیه حقیقه قطره از دریای عنایت فائز شوند خود را از ماسوی است فارغ و از
مشاهده نمایند این ایام شخصی ازین تازه ایقان و طمینان طلب نمود
در جواب باینکلمات عالیات نطق فرمودیم هو الامر العلیم حکیم
یا عطار نامت نزد مظلوم حاضر و بلحاظ عنایت فائز است محمد
عرف اقبال از آن متنوع سئل الله ان یؤدی ک و یتدک و یجعلک
من الدین اذا سمعوا قالوا لک الحمد یا مقصود العالم بما عرفنا مشرق آیتک
و مصدر امرک المبرم لم حکم ایتین طلب طمینان نمودی مقام این
گفتار و بیان گذشته او وقت آن نیت چه که ظاهر شده امریکه از او
عالم الی جنین شبیه آن دیده نشده امروز نور از اعلی افق عالم مشرق
و نارا در سده مبارکه با اعلی است ناطق و از سما مشتک الهی
من غیر تعطیل کتب و صحف و زبر نازل اقلام عالم و آنکار امم
واقعه

واقعه کاتبان اخصا، آن عاجز امروز همی کل طمینان بک اسجد یا
غیر المثنان ناطق و لسان ایقان بآمنت بک یا مظلوم مستحکم شوق
تقرکشان شوق شمس ظاهر و آن در قتی پدید آمد که شیخ محمد حسن
نجفی که قطب علمای ایران بود از صراط الغرید و بمقر خود راجع یا ایها الناظر
آفتاب طمینان از افق سما، الواح الی لایح و ساطع امروز جلیل
قد طمن قلبی گفته و کلیم بک اسجد یا اله العالمین ذاکر بیک قلم بر
عالم زدیم آیا ندیدی نشنیدی ارجع الی الالواح انها تجذبک
الی الله رب العالمین در آنچه واقع شده تفکر نما و در آنچه نازل
تقرس کن شاید تجلیات انوار آفتاب بیان همین فائز شوی و بر گریستی
اطمینان جالس گردی بیک کلمه او معادله نمینماید آنچه در آسمان و زمین
موجود است حق بجمیع آثارش از ماسواش ممتاز طوبی از برای
نقوشیکه بجز از عدل انصاف مرتینند انه هو المود العلیم
از حضرت سلطان طلب نمودیم آنچه را که سبب عظم بود از برای ظهور نیر طمینان در افق
و ایقان ما پس باد پذیرفت و عمل نمود آنچه را که ملا اعلی کریشد و نوحه نمود
بکواهی دوستان جهد نماید شاید بنا محبت رحمانی حجات مانعه حایل
از میان خیزد و حجات امور است که انسان را از تقریب منع نیاید و از توجها

میدارد طوبی از برای نفسی که بعضی اقطاع و ذراعی اقتدار سجات حایله را
 خرق نمود و بحکمت و بیان برضرت قیام کرد بگو شما از اشجار صدقہ
 معانی عند اللہ محبوب و مذکورید این مقام را بسم حق جل جلاله حفظ نمایند
 و فراغت و جبار بره عالم تفکر کنید همچنین در خزان و تصور آن نفوس
 غافلہ لعن اللہ آیا مرگ حیات در این دنیا نزد صاحبان بصیرت من آن بود
 هست یا اولیائی آنفو الرحمن کونوا علی شأن لا ینفعک شیء من الاشیاء ولا
 اسم من السماء ولا ذکر من الاذکار حزب شیعه با شما از مالک ان
 محروم مانده اند و در یوم جزا از مشرکین بپستتر مشاهد کشید چنانچه دیده
 و شنیده اید و حال می بینید و می شنوید که بر جمیع منابر است حق مشغولند
 نسل اللہ تعالی ان یمیدکم بخود بسیار و تقریبکم الیه انه هو الغیر المنان انتی
 قدرت عالم نزد قدرتش عاجز و بیان عند شہ آفات تیر سبب این خاضع
 امید هست از نجات و حی الہی و ظہورات فضل صحت نامتناهی ربانی
 این حزب غلیم بقدرت و قوتی ظاہر شوند که شہات عالم و وسوس امم
 ایشان از اسم غلیم منع نماید و با بصارت حدیده و آذان و اعیان اجل مستقیم
 قیام نمایند و با صلاح و تهذیب نفوس هم پردازند ان ربنا هو المویذ
 العظیم و هو المقدر القدر العجب کل العجب که تازه بادی دولت اباد
 قائم قوم شده و اراده نموده حزبی از شیعه ترتیب بد لعن محبوبنا اوست که میفرماید از نفوس

عالم

بدلوا

بدلوا نعمه اللہ کفرا و احتوا تو معمر دار البوار عجب در آنکه ابد از اصل امر آگاه نبوده و
 معلوم نه که بچه پر می پرد و کسبچہ تشبث و متمسک قد خسر الذین کذبوا بالمقار
 و آیاتہ انهم من الاحسن فی کتاب ربنا المقدر القدر
 اینکه در ذکر ترجمه آیات الهی که در الواح ملوک نازل مرقوم دشتد بعد از عرض
 در ساحت ارفع اقدس نیکنه علیا از سان عظمت جاری قول الترت تعالی و قد
 نعمر ما عمل نسل اللہ ان یؤیدہ علی ترجمه ما نزل للملوک انه هو المویذ العظیم
 یا ورتقا علیک بهائی و غیابی و حتمی از حق بطلب عباد خود را محروم
 نفرماید تا کل فائز شوند با آنچه که مقصود از افرینش است اگر نجای طاهر
 و اذان و اعیان و البصارت حدیده اصفا نمایند و مشاهد کنند حلاوت بیان
 رحمن کل جذب نماید ثباتیکه خود را از ما فی الامکان مقدس فارغ ملاحظه نمایند
 سبحان اللہ اقول کذی قبل حایل شده و عباد از کوشش پان منع نموده از حق
 میطلبیم حزب خود را حفظ فرماید و کل بنورا اتحاد منور نماید اوست سابع
 و اوست عجیب لا اله الا هو الغیر الخیر جمیع الزمان مظلوم تکبر برسان
 بگو یا اولیا اللہ انه وصاکم بالحکمة و یوصیکم فہذا اللوح بها باید بکمال روح
 و ریحان با طوائف ارض ملاقات نمایند فلین را بیاناتیکه حلاوت شکر و لطافت
 شیر در اوست و راست القا کنید چه که بعضی از معصومین در صد دانند اسباب
 ظاہر شود و بان متمسک نمایند و وارد آورند آنچه را که سبب ترزل و اضطراب
 اگر آنچه از قلم جاری شده عمل نمایند غمگین شمار سدره بیان و تجلیات نیر

عرفان زهر بلدی ظاهر شود طوبی لمن سمع علی بما فریبتنی کتاب الله
 رب العرش العظيم انتهى
 این عبد و انجوب و سایر اولیا باید اجبار امتد کرداریم و از حق صل برای بریک
 بطلیم آنچه را که سبب ارتفاع کله اعلی امر است این ایام بعضی اخبار از ارض طاریه
 البته بان اراضی هم نشر نموده و خصوص شخص معلوم باید کل ساکت و صامت
 باشند چندی قبل ارض طایفه هم حسب الامرین نقره نوشته شد هفت قبل
 مختصری این عبد عرض ارسال داشت و مقصود ارسال الواح مبارکه مقدسه
 بوده بصاحبانش برسد و بان فائز کردند و این ایام آیات متکرره در حضور
 قرائت شده و میشود انشاء الله صحیح و کامل رسال میگردد هذمه عن غایت
 الاخری فضلا عن غنیه و هو الفضال لکرم اما درباره ملکوت
 که هر قوم در شد بعد از عرض در ساحت قدس این کلمه علیا نازل
 قولی است یا ایها الناظر الی الافق لا علیک بهاء الله مولی الورد
 مقصود از ملکوت دررتبه اولی و مقام اول منظر الکی بوده و در مقام اخر عالم
 شمال است با این جبروت و ناسوت و آنچه در آسمان زمین است
 مثالی از آن در آن موجود تا در قوه بیان ستور و مکنون بجزوت نامیده میشود
 و این اول مقام تقیید است و چون بطور آید بملکوت نامیده میشود
 کس قدرت و قوت از مقام اول مینماید و بهاد و نش عظامی کند
 این عوالم و عوالم مشیت و اراده و قدر و قضا و ازل و سرمد و دهر و زمان
 کز

مکرر در بعضی الواح از قلم اعلی نازل طوبی للفاضلین و آنچه بپاری تعبیر
 نموده اند پادشاهی اوجھان پاینده هر دو صحیح و مقبول است
 انتهى و اینکه درباره مقرر علی مطلع ارتفاع بقاع و مقامات
 عالم ذکر نمودند حسب الامرین ایام ذکرش و عملش جایز نه لوشا الله
 یذکر لمن بعد ما اراد و هو الامین العظیم انتهى
 فی تحقیق کباب مقررین و افنده موحدین در ذکر آنچه در آن مقام واقع شده مشعل
 و محرق و این عمل حزب شیعه از دفتر وجود محو نخواهد شد هیچ نصیای
 در عالم بان مقابل نشود مع ذلک حال مشرکین عالم موفین امم مانند
 ان حزب باو یام طنول شغولند کلمات قبل بعینها محدوده و ظاهر
 گشته اف لهم ولا لاضافهم و اعمالهم نسل الله تبارک و تعالی ان بطیر
 الاذان و نیور الابصار و نظیر العدل و الاضافه ای هو المقتدر الخیر المخبأ
 بیان فارسی را گفته اند تحریف شده این کلمه قبل سبب اضلال
 کرد و در خلق پچاره گشته چه باینکه حکم کتاب مرتفع میشود هر ملحد
 مزوری مجال می یابد و فرس کذب و بغض را جولان میدهد حق جل جلاله
 این امورات مستوره و شونات غیر معلومه را فضل و عنایتش در نظیر
 کشف فرمود و ظاهر نموند روحی لغایبه افسد و کشفه القداء
 یکصف خدا درست کرده بودند و خود را موقد میدانند اعاذنا

وایاکم من مغتریات هو آء ان ربنا هو الفضل العیز و هو الشفق الکریم لا اله الا هو المستین
 و استخاد و یکر ان محبوب استرسیم صبحکامی
 از ان مشهود است که تازہ بود چه از نظرت پاک ظاهر و تازہ نمود چه بذر و شایک
 محبوب مزین و بعد از ذرات باحت قدس فائز ان انحام بحد نفسه عاجز
 عما نطق به ان العظمة فی ذاک الحین الاعلی قدر معلوم قول الرب تعالی
 و تقدس هو السامع البصیر قد حضر العبد الحاضر
 و عرض امام وجه المظلوم مانطق به ان شرک و قلم جبرک فی شأنا اللہ رب العالمین نشد
 انک تمسکک بمیشاق اللہ عبودہ و ما ترکک عواصف الفراعنة و لا قواصف
 الجبابرة و ما منعتک سبحات العلماء و لا حجابات النعماء قد سرحت جواد
 الہمة فی خدمتہ اللہ مالک ملکوت السموات و الارضین ذکر العباد بایاتی و تبرہم
 بعنایتی قل اولیائی ہذا یوم لیبیان و ہذا یوم ما شہدت عن الابداع
 شہبہ الضر و المظلوم بجنو و الاعمال و الاضلاق ہذا ما امرتم بہ فی الواح شیتی
 یشدہ ذلک مولی لوری فی سجنہ العظیم قل انکم ان مینعمکم حکمت الایام عن النعمۃ
 الباقیۃ الدائمۃ و الحیوۃ الابدیۃ ضعو انما عند القوم متمسکین ما عند اللہ ربکم المقدر القید
 انہ اتی فی المآب را کبا علی الشحاب لبعثکم ما یقر بکم الیہ انہ ہو الفضل ذوالعنایتہ الکریمی
 و ذوالرحمۃ التی سبقت الارض و السماء لا اله الا هو الفرد الواحد الغفور الرحیم
 انما نزلنا فی اللیالی و الایام ما انجذب بہ الملکاء الا علی و القوم اکثرہم من اللواتین
 قر لہم

سرور

قل لعل اللہ لا ینفعکم ما عندکم سوف ترؤن جزاء اعمالکم اتقوا اللہ یا قوم و لا تکونوا
 من المتاکلین قد اتت الساعة و فتحت ابواب النار ہذا ما وعدتم بہ فی کتاب اللہ
 العیز بحمد کذلک نطق المظلوم فضلا من لدنہ انہ ہو رحم الرحیمین
 اسمعوا الصبح اللہ انہ ینفعکم فی کل عالم من عوالمہ شہید بذلک من نطق و نطق انہ
 لا اله الا انما الفرد البصیر انوار المشرق من افق سما جمہتی علیک و علی لذین
 سمعوا اللہ و قالوا بلی یا مالک الانماء و علی الذین یسمعون قولک فی ہذا الامر
 المحکم الہین انتہی فضل اللہ شہود نعمۃ اللہ موجود رحمتہ
 مسبوق مائدۃ اللہ نازل آیات محیط بیات ظاہر و کمن
 اما لہای بیفائدہ کہ از او ہام صادر شدہ عباد از نعمت مال رحمت حضرت ذی الجلال
 محروم نمودہ سبحان اللہ یک قطرہ از قصص قبل کہ از نفوس موہومہ ظاہر
 شدہ بمشایہ دریا زرد شان بزرگ کبیر و یک دریا بیان کہ با امواج عرفان
 در کمال اوج ظاہر بمقدار قطرہ زرد شان محسوب نہ آیا سبب این غفلت صیت
 کہ از شاہدہ انوار آفتاب حقیقت در وسط زوال محرومند بلای محبوبی لہم ربی و ربکم
 این امور از اعمال غیور و احداث شدہ سبحان ربنا و رب العرش و الشری
 انہ امرنا فی کل الاحوال و وصانا فی التزیر و الالواح بالمدارا و بالاعنایتہ الی جعلہا
 من سجنۃ الانسان لذلک اللہ تعالی بان یکشف لہم کما کشف لنا لان رحمتہ

تقتضی العفو و الفضل ته هو المشرق الکرم ایرت ایدهم علی الأقبال لیک انت المقصد
القدير اینکه در باره د و لوح مرقوم داشتند حب الامر
نزد آنجوب بماند اولی واجب است اینکه در باره آن ارض طلعتش مرقوم
داشتند بحقیقه منع تجلیات نور پان از آن آن مدینه سبب و علت در
مقام اول و مرتبه اولی همان است که آنجوب مرقوم داشته اند و لکن نظر بجز
و مثلت و استدغای آنجوب فواد و اولیای آن ارض بعد از عرض در حاست
امنع ادس اشراقات انوار غیر عفو الهی از ارق فضل مشرق و ظاهر له الفضل
وله لحد و لطاء و له العظمه و الکبریا و له الکرم و الآلاء لعمر مقصودنا
و مقصودکم بعد از عرض بنفقده امواج بحر غایت بثنائی ظاهر که این عبد
ببچوبه قادر بر ضبط آن نشد و لکن بچین قلب بشکر و حمد مشغول که آن محبوب فواد
سبب این فیض عظیم و غایت کبری شدند اینست مقام صد هزار سنیا
و مرتباً امیدست که از بعد آثار تنبیه شعور و عرفان از جهات آمدن
ظاهر شود این ثبات البسته با اولیای آن ارض میرساند و اینست
فوز عظیم و فضل محیط حضرت التتمین المقترین و جات مشکین سلم
علیها بیاء الله الاء نظریذکر آنجوب فواد مذکور شد و تفسیر
از قبل آن محبوب القاشد و ایشان و طائفین طرا کبیر و سلام رساند
هر هنگام ذکر آنجوب بمیان میاید حضار حضور طلب غایت
بمنت

و شفقت ینمایند ان ربنا هو الشامع المحیب اینکه در باره صدق
آثار و وجود مرقوم داشتند بعد از عرض این فقره در راحت
امنع ادس فرمودند از برای خود در قاعیه کعبانی و عنایتی جمعی
لازم و بعد از مقدمه اچند دقیقه این کلمه علیاً ظاهر
قوله تبارک و تعالی جناب این بان ارض متوجه مشورت نمایند و بان عمل کنند
مقصود آنکه خواش آنجناب ملاحظه شود و ایدین چندمی قبل در اینباب چیزی
نوشته بودند انتهی در هر حال آن محبوب بغنایت فضل رحمت مقصود
عالمیان فرزند خدمت اولیای آن ارض تکبیر سلام میرسانم انشاء الله بخت
کامل قیام ثابت و طلق فصیح بر ذکر و ثنا و خدمت امر مویده باشند بثنائیکه آثار
آن در اقطار ظاهر و هویدا گردد اوست قادر و اوست مقصد
یسبح و یرى و هو الشامع المحیب قرر عیون و نهالهای حدیقه عرفان
الکیر ابا بدع اذ کار ذکر نمایم و از حق جل جلاله از برای هر یک نعمت باقیه
میطلبم ته هو العیز الفضال البذل البهائم و الذکر الثناء علی
خضرکم و علی من معکم و بحکم و بحکم و بحکم قولکم فی امر الله ربنا
و اربکم و رب العرش العظیم و الکر الکریم
خادم فی ۱۲ شهر شعبان المعظم
۱۳۰۵ هجری قمری

عرضيكر يك لوح منع اوتس ووسنه قبل مخصوص كي از اولياي ميقان نازل كي
ارسال نشه حال نزو آنجوب ارسال گشت

ت محبوب روحاني حضرت ورفا عليه سب الله الابهي ملاحظه فرمايد
بسم ربنا الاقدس اعظم العلي الابهي

شخصه انجام با شهد الله و اعترف بما اعترف به القلم الا على قبل خلق الاشياء انه
لا اله الا هو قد ظم و ظم ما كان مكتوباً في علمه مسطوراً في كتابه و مرزوف في لوحه مخزوناً
في خزينة عصمه شأن ما منعه شئون البشر و همزات الذين نقر و ابمالك القدر
قد قام بقيامه نزع نعت منه ارکان الامر و بيان العلماء و نادى باعلى السداء
بين الارض و السماء انه لا اله الا هو اعليم الذي باشارته من اصبعه ماج بحر العلم
في الامكان و مرتت نمة الرحمن على البلدان طوبى لمن سمع سره و ويل
لكل قاعد مرتاب و نعميا لمن سمع و اجاب و ويل لكل مشرك كفار
واصلي سلم و اكبر على اولياءه و اصفياءه الذين منعتهم سيوف الاعداء عن مالک
الورى و ما خوفتم جنود الظلم في ايام ربهم مولى الاسماء اولئك عباد نطق
كل كتاب بكرة هم و كل صحيفة بقرتهم و كل لوح بفضياهم و هم
سبحانك يا مين باسبک تنورا العالم و يدکرک فاح
صرف لبيان بين الاضم اسک باسبک الذي جعلته فاضم

المتن

المعتدين و ملجاء الموحدين و مأمون الخائفين بان تخط اولياك من اشقياء عباده
و تضرهم نبصرة ترتفع في كل مدينة رايات اسمك و اعلام ذكرک ايرت
تري تعلم ما ورد على الذين ماخذتهم الغفلة في نسبيك و ما رأتهم عين
النوم سترت على الفرائش في جنبك دار و البلاد لاعلاء كلمتك
وزاروا العباد لالقاء امرک الى ان طردوا و احدثوا حبسوا الاسمک الذي به جرى
فوات يحيون و سرت نلمات الوحى على منج الامكان اى رب انت الذى
شهد بعظمتك المكنات و بقدرتك السن الكائنات زين اولياك يا اله
الاسماء و فاطر السماء بما تقرر بهم اليك كل الاحوال و يرزقهم كما رضائك في كل الاحيا
انك انت مالک الامكان بين اعلى الاكوان يا محبوب قوادى
لعمرك قد سرتنى ذکرکم و ثناکم و ماجرى من قلمکم و ما تقوه به شفاکم مرة بعد مرة
کم من يوم قام اسخادم و كان محاطاً بالاحزان بما ورد على حضرتک و اوليا الرحمن
و يبلغ اليه ما رسلته الذى وجد منه كل ذى شيم عرف خلوصکم و تقامتکم
و عرف نصرتکم و وفانکم في ايام فيها نبذ العباد الوفا و رائهم و نفضوا شياق
بما اتبعوا هو انهم فلما قرئت و عرفت اخذنى سكر كاس جهنم على شأن
فرت به الاحزان اذا تصدت المقام الا و سماء السموات العاليات
الى ان حضرت و عرضت لتمام الوجه فلما تم توجه الى اسخادم و وجه القدم
و قال جللت عظمته و عز بينه انا الشاهد اعليم

هذا يوم ينادى ملكوت لبيان في قلب الامكان طوبى لمن نصر امر الله وقام
 خدمته امره وشرب كأس التضرع في سبيله وقدم الباساء في حبه وسجن بما دعا الناس
 ويسمع من امواج بحر المعاني ليعلم من تضعف منه عرف الوفا في ناسوت الانشاء وفاز بال
 الكبرى على امر به زلت ارجل ملكوت الاسماء والامن بالله رب العالمين
ياورقا عليك بجهاني عونايتي قد حضر العبد المحاضر ملكك
 وما ارسلت اليه من قبل من بعدنا وجدنا من كل كتاب من كل كلمة من كل حرف
 عرف محبتك واستقامتك وخلصك ووفائك وعهدك
 في امر الله لعليكم نهد انك شممت الذيل سخمة الله نطقت بثناءه و
 امره وخرقت ابابكم حجيات الذين منعوا عن ملك القدر بالحجاب الاكبر الذي
 سمي بالعالم نزل الله بان خيرك بعينك ويحفظك انه على كل شيء قدير
 اتاذا ذكرتك في كل يوم وفي كل ليل وذكرنا ماورد عليك في هذا الامر الذي اذ
 نادى الاشياء والملك سيد العليم اخبير طوبى لمن قبل ليك واحك
 وسمع ذكرك في هذا الامر ابريج قلبك ملا لبيان ويهلك الامكان
 تاكلم ان تنكروا ما عبدتموه في القرون والاعصار وفي الدنيا في الايام
 ان نضفوا بالتمتع النظر واهذا البناء العظيم واستمعوا ما يذكركم به هذا
 النبأ العظيم قل انتم هو الذي بشر به التوراة واخبر به الروح او نزل
 ذكره

ذكره في الفرقان من لدن منزل قديم اتقوا الله ولا تكفروا بايات حكم الرحمن ولا تعرضوا
 عدية انه يحولكم الى الاقوال لا يشد بندك كل عارف بصير اتاذا ذكره في الليل او ليالي
 هناك بنشر اسم بعنايتي وحميتي فضلي الذي سبق من السموات والارضين
 وذكر العين والباء الذي شجده الله باقباله وتوجهه وذكره وشانه وانقاد في هذا
 مستقيم ذكره وبشره بعمرى ته فاز بذكره لا تعادله الاذكار ويكلمه لا ينقطع عرفه بدوام
 اسماء ربك السامع المحجب اتا سمعنا ما ذكرته في حقه وذكره الامين من قبل عمل
 في سبيل الله العلي العظيم كبر من قبلي عليه على وجه اوليا وبشرتم بعنايتي و
 ذكرهم بما انزلناك في هذا اللوح المبين لعل ياخذنم جذب بيان الرحمن
 على شان تضعفهم قوة الاقوياء ولا تخوفهم جنود الظالمين سوف ياخذنم الله
 كما اخذ قوما قبلهم انه هو المقدر القدير ابها المشرق من افق سما حتمى عليك عليهم
 وعلى كل ثابت مستقيم انتهى
 اين كالي بحر سپان را ذيلي اوسع اراض وسما بايد استمع نمايد الله كبير من بعته
 ان يحييها من يتطوع ان يسبح في غمرات هذا البحر العظيم بحر حبه لسالي چه
 اين العاطفي است كه خادم تقوه ممنوده ونيمايد نو تحفته بايد بدوام ملك
 وملكوت باستغفار پر دارد از آنچه گفته ميگويد لكن صدم مقصود عالم
 وملك اصم را كه اشراقات انوار آفتاب غايش نسبت بانجوى
 روحاني واضح والاشع مشهود است اميد چنانكه افنده وقلوب را با هم

مالک وجود بجهت بیان شتعل نماید اشتعالیکه من علی الارض خود را
از اطفا آن عاجز نشاید بکنند آیا چه شده و چه شکری عالم را اخذ نموده
بلی شکرفض و هوی اذ انرا از استماع منع نموده و البصار را از مشاهده منع
ذکات اینجاد مجبل کرم متمسک و بذیل غیای متمسک و مصلحت
ینماید عباد خود را از امواج بحر معانی محروم نفرماید آنه علی کل شیئی قدیر
چند قبل نامه های مخدوم مکرم جناب این جلی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله
و در دو نامه ذکر آنحضرت و جناب حبیب عالی ع ب علیه بهاء الله در تفصیل
نموده بودند بسیار مسرور در او بودند از حق جل جلاله سائل اول که از
مؤید و باید بر آنچه سزاوار است و عطا فرماید آنچه که لائق کرم و
رحمت است و اینکه هر قوم داشته بودند در باره اسبابیکه
سبب ترویج امر و نشر آیات و احکام الهی شود اینفقره تلقاء و غیره
شد هذا ما نطق به لسان العظمة قولها لسان العظمة امر و بر نفسی خود
امر الله لازم امورات ارض را حق جل جلاله با اسباب معلق فرموده حقوق
هر نفسی باید ادا نماید و مثل حقوق ارض طوا و اطراف آن باید بمصالح
و انتشار امر و اثبات آن صرف شود و باید جمیع کمال اتحاد در نصرت
امر مشغول باشند و بقدر مقدور در اعلاء کلمه جسد نمایند حق جدال و نزاع
منع فرموده اینست فضل عظم و غایت کبری است

جمعه

در جمیع عصاره نفوس مطهره مستقیمه حسب الامر بجان مال نصرت امر می نمودند حال بهال
و حده معلق است از حق خادم سائل اول است که کل را موقوف دارد بر آنچه
که مصلحت امر است آنه هو المؤمنون اکرمهم اشیا یکله ارسال شده بود رسید
و لکن من کما میکه عکسین بحضور مبارک فائز ملاحظه فرمودند و بعد متبسم باین کلمه
علیا ناطق یا عبده حاضر در اینجین شرف حضور فائزند و اجرها ارفتم
اراده ثبت شد هینا لها و عریا لها انتی گزینم رسید و بحضور
فائز و هر نفسی بین پی حاضر چه در اینجین چه بعد باو غیایت شد سخا
علی ذلک وقتی از اوقات استعید با عرضیه حبیب روحا جناب ع ب
علیه بهاء الله و غیایه بحضور فائز و بعد از اذن عرض شد هذا ناطق
به لسان العظمة فی الجواب قوله جل جلاله هو القرب المحیب
قد سمع المظلوم ندائک و اجابک بما فاحت به راحته غیایه ربک المشفق
الکریم هذا یوم فیہ ینادی امم الکتاب و یقول طوبی لنفسی فارت بما کان
مکتوبا فی العلم و مذکورانی کتب الله رب العالمین و امم لبیان
ینادی و یقول یا ملاء الارض الله قد خرقتم الاحجاب و اتی المقصود و نطق
ظاهرا امام العالم قد اتی الوعد و هذا هو الموعد الذی ینطق انه لا اله الا
انا الفرد الخسیرا و امم الالواح یصبح و یقول قد فتح باب اللقاء

علی من فی الأرض و السماء طوبی المقرب و فازاته من المقربین فی کتاب
 المبین و تصحیحہ اسرار بین ملأ الانشاء سادی و تعول طوبی لمن فاز
 بایام اللہ عمل میا کان مذکورانی کتاب الغیرتہ یا ایها المتوجہ الی الوجہ
 ان فرج بذکری آیاک اما قبلنا ما عملتہ فی سبیلہ و انزلناک من قبل فی
 ہذا الحین بالاعادہ الاشیاء ان ربک لہو الذکر العلیم نشہ انک
 سمعت نداء الرحمن اقبلت الیہ تمسکت بجلہ استین کم من عبد سمع و
 سرخ تم عرض عن اللہ و کم من عبد فاز بالاستقامۃ اللہ علی شان بقیا
 ارتعدت فرائض المشکرین ان قرء ما نزلنا لک بروات اهل مکوتی
 کذلک یا مرک من عندہ کتاب مبین اما نوسیک بالحکمۃ لللائلہ یرفع
 ضوضاء کل فاجر لعبد ان احمد اللہ بما فاز عملک بالقبول و ذک
 بالاصغار و کتابک بالخصوص فی سجنی لعظیم الہباء و اشرق من افق
 سما رضی علیک و علی من معک من اہلک و علی الذین شہدوا
 بما شہد اللہ انہ لا الہ الا انا الفرد الواحد العلیم حکیم انتہی
 ان عظمت دربارہ ایشان نطق فرمود با نچہ کہ گفتا و اخذ نماید و در بر تویم
 نمرش ظاہر و ہویا شود این سنہ کل امر بر فرمودند لللائلہ رفع الضوضاء پین اور
 این عبد فانی خدمت ایشان بکبیر سلام میرساند و عرض نماید بنیالہ چکہ بنایات
 خصہ منہ حق بل عباد فائز نہ اند آنچه نازل شہادت میدہد بر آنچه عرض شد

و یک لوح امنع اقدس ہم علیہ ارسال کشت انشاء اللہ بان فائز شوند و
 از جو رعنائش تمت برند سبحان اللہ انجادم متحیر است این ناس غافل بچہ
 دل بستہ اند و بچہ مشغولند آیا فانی عالم امنکرند و یا از تغیر و اختلاف سخنر
 بجای یقین ظنون اخذ نمودہ اند و مقام ایقان او ہام عنقریب کل عبد م راجع
 و یقی للمقربین ما نزلہ اللہ فی الکتاب حسب الامر باید حکمت ناظر باشند و بان
 عال چکہ قلم اعلی در الواح عدیدہ اینفقہہ نازل عمل بان بر کل فرض است انہ
 یحفظ من شیء و نصیر من یرید و ہوا الغیر بحکمید این بسی واضح و پیرہن است
 کہ حافظ حق جل جلالہ است و کن عمل آنچه ہم کہ امر فرمودہ لازم و واجب چکہ ناس
 کل در یک مقام مشاہدہ نمی شوند لذا باید اولیا امرعات نمایند و ایشا از امت کبر
 دارند انیکہ ہر قوم داشتند چند نفسی از ارض سنی بجهت زراعت
 بمصلحت حبیب مکرم جناب این علیہ بہا اللہ باین ارض چہنہ اینفقہہ راجع
 این عرض نمودند فرمودند امر سخن معلوم نیست چکہ از قبل و بعد ضطراب سری
 آن ذکر شدہ لذا در همان ارض ساکن باشند اقرب بقوی است انتہی
 امر و زراعت آویہ کلیہ الہیہ القاء کل مبارکہ بودہ و ہست از حق میطیلم ایشان
 و سایرین مؤید فرماید بر خدمت امر اینکہ ذکر محبوبی جناب حاجی
 میرزا حیدر علی و محبوبی جناب ابن اصدق و محبوبی جناب آقا میرزا
 عظیم بہا اللہ فرمودند این ایام نامہ ہای ایشان باسم انجادم فانی رسیدند

هر حرفی از آن ناطق بود بنای حق و کواهی میداد باقبال و توجیه خضوع و خشوع ایشان
 بیدرتا و رب من فی السموات و الارضین از حضرت اسم الله علیه من کل
 بهاء ابهات بهم دستخط رسید و ذکر آنجبوب نوادر فرموده بودند مقصودشان
 آنکه آنجبوب با نجات توجیه نمایند بعد از عرض در ساحت اقدس فرمودند
 بسیار خوب است و کن باید مقتضیات حکمت ملاحظه شود چه که بعد از مقدمه
 ارض طاهر ارضی فی بساط صرکتی ظاهر فرمودند از حق میطلبیم اسم جمال مویذ فرمایند بر
 استی در باره جیب نواد جناب الف و ما علیه بهاء الله الایحیی و بتکان
 و دوستان آن ارض علیه بهاء الله مرقوم داشتند مراتب در ساحت ارفع
 اقدس اعلی عرض شد اینها ما نازل لهم من لدی التدرت العالمین
 قوله جل جلاله و عزتیانه هو الله تعالی اشارة العزة و البیان
 یا اهل المیمم یدکر کم مولیکم قدیم جا تفریح الیه انه هو الفرد الو احد العلمی بحسب
 فی الیالی ذکر کم العلم الاعلی و فی الایام تخرج علی اسمائکم ان ربکم الرحمن لهو المشرق
 الکریم قد جرای فی کل الاشیان من قلم الرحمن فرات اسحکته و ابیان
 طوبی لشارین یا اولیا هنالک ان اسمعوا نداء المظلوم اذا احاطه بالاعراض
 من الذین کفروا بیوم الدین لعنة الله الکر باصغاء حقیقی فائز نشوید یعنی
 ندای حق را بجمع حقیقت بشنوید مثل گردید ثانی که اهل عالم قادر بر اطفا ان نبت
 امر و افغانند و بنیاید و امواج بحر ناس را با قوا علی دشمن میکند خیف سدره از جوی تفسیر

و کور

و کور بیان رحمن از جهت اخروی گماشته نفوسی که از بحر آگاهی نیا شامیند و
 از اصغاد ندای الهی محرومند به تقامت تمام بر امر مالک انام قیام
 نمایند تا نیکه معتین و ملحدین و خادعین شمار از ارفق اعلی منع نمایند هرگز
 سموات ظهور با نجم بیان مزین و ارفق عالم به شرفات انوار و چه متور جد
 نمایند تا فائز شوید با آنچه که سزاوار ایام الله است حضرت کلیم کل را باین یوم
 بشارت داده و حضرت روح و عده فرموده خاتم انبیا روح
 ماسواه فدا در حصن متین فرقان بشارت یوم یقوم ان اس لرک العالین
 قدر وقت را بداند لعمر الله از کبریا مرم غو بترو محبوب تر است چه که اگر از قرار
 مذکور لونی را به لونی و یا جسدی را بجد دیگر تبدیل نماید و لکن این وقت
 و این صین که در فرقان بساعت تعبیر شده و بقیامت مذکور عالم را جان
 بخشد و روح حیوان عطا نماید یا ضرب الله بما نبغی قیام نماید و آنچه
 لایق است عامل شوید از سطوت امر و قوه اقویا و شوکت علیا محزون مباد
 قسم با قیاب ارفق بیان که در این صین ناطق است عنقریب قل بذلت حشرت
 تمام بها میکده از نتیجه اعمالشان معین شده راجع گردند بنده کجده شما فائز شید
 با آنچه که کل را و مجربند نوشیدید آنچه را که جمیع ازان محروم مشاهده میشوید
 الامن شاء الله بعضد یقین کتاب مپن را اخذ نماید هذا نفعکم افیکل عالم
 من عونکم ربکم العالیم حکیم یا اهل السین و الیا یدکر کم المظلوم من شکر الرحمن

اینها در کتاب مرقوم است و در بعضی نسخها نیز آمده است
 و در بعضی نسخها نیز آمده است و در بعضی نسخها نیز آمده است

ویشهر بعبانیه القدرت العالمین قد حضر لدی المطلبه کتاب من الذی قام علی خدمه امرای و طارف حوی و طارنی هبوطی و کان فیه ذکر کم ذکرناکم بهذا الذکر البلیغ ایامکم ان یمنعکم شی من انشیا عن الله مالک السماء ان احمدوا الله بما خلقکم و رزقکم و ایدکم علی اصفا نذاته الاصلی اذ ارتفع بین الارض و السماء ان رزقکم انهم لیهو الغفور الرحیم لا تحزنوا من شبهات اهل البیان اشارت علیما الار الذین نقصوا یشاقی الله رب العرش لعظیم طوبی از برای لغوسیکه الیوم بکما یمذکر و شاقیام نماید و کهن کجکت باید رفتار نمود چه ناس غافل جاهل آ بمظا نه طنون و او هاتم نکند از حق محموم بی خبر و از کوشیا بی بهره مشاهده میشوند ادلیای آن رضی بکمال اتحاد و اتفاق بذکر و شای حق مشغول گردند و بجنود اخلاق خلاق را نصرت نمایند لعمر الله الکرکاه یو با آنچه از قلم علی مقدسه جمیع بک احمد بایله العالمین نطق گردید و از آنچه وارد شده و یا بشود محزون نشوید الامر بیده لیا و یحکم ما یرید و هو المقدر القدر البها علیکم و علی من معکم و علی الذین امنوا بالله الغیر کفید استی بیکفیره فی تحقیقه سبب و علت السف کپیر شده و آن اینکه در محل که کینفر از اصحاب گرفته شد اول کتب و الواح بدست آمد و بعد صاحب بیت سبحان الله آیا الواح و کتب مجلس تمام احیاست و یا بر محلها یکم مقابل خود و عیون واقع است در مقدمه ارض طاکتب الواح بسیار بدست

خلین

خلین افاد صد هزار نفوس چه که انحصار حفظ نمینماید و شاید که کل را محوی کنند حزب الله باید در خط آیات الهی بحال صبر در امبذول دارند تا از عیون خائنه و ایادی سارقه محفوظ ماند این عبد بعضی از دوستان اظهار نموده انشاء الله مؤید شوند از جمله نوشتجات محبوبی جناب علی قبل کبر علیه صبا و الله الاهی جمیع در دست اعدا افاد باری کثیرا مع نوشتجات بیاب حکومت بردند از حق جل جلاله سائل و آمل که آنچه در دست خلین افاده حفظ فرماید انچه هو حافظ الحکم ذکر جناب حاجی محمد طاهر علیه صبا و الله را مرقوم داشتند این فکره در راحت امع اقدس عرض شد بدامانزل له قره خسی من لدی الله مالک الوری

قوله عز سبانه و جل برهانه هو المشفق الکریم یا محمد قبل طاهر بذكرک المظلوم اذا حاطته الاحزان من مطالع الظنون و الاوامم الذین عیون العلم من دن بنیه و برهان هم الذین کالوا ان یرتقوا علی المنا بذكرک مالک الایجاد فلما نهتت الاذکار بذكرک تحفه قاموا قوالوا عجل الله فرجه و لما صرفت الاحجاب و نشق الغمام قاموا علی الاعراض الی ان اقوا علیه بظلم ناحت به الاشجار فی الجبال قد افتوا علی الذی ذکره فی اللبا و الايام تا الله لهم نجات عیون الفردوس لا و انجته العلیا یشهد بذكرک من عنده ام الکتاب طوبی لک بما نبتتم و رانک و اقبلت

الى الله بالروح والريحان قد سمعنا منك وما نشأت في ذكر هذا المظلوم الذي
 طرد ونفى الى البلاد لعن الله من على الارض كما دعونا من قبل و
 نذكر ما ذكرناه امام الوجود لا تمنعنا قوة الاقوياء ولا وضوء العلماء ولا زما
 الرجال لا تصغنا جزو العالم يشهد بذلك مالك القدم الذي ينطق انه
 لا اله الا انت العزيز الوهاب اناسل الله بان يؤيدك على خط ما قدر لك
 انه لهو المولى الفضال طوبى للسان نطق بذكرى ولوجه توجالى جى و لاد
 فانت باصفا ندى وليد تتك بحل السد رب الارباب الهيا للبح
 من ابقى اللوح عليك وعلى الذين نبذوا ما عندنا من مقبلين الى الله العزيز الوهاب
 انتهى لله وجه والمه فارتشدت با نچه مثل شبه نداشته و ندارد غنا
 حق جل جلاله از تعجبات آياتش واضح مبرهن است انشاء الله موقش شود بزرگ
 و شاد استقامت كبرى و جميع احوال انجام خدمت ايشان اظهار فناوتى
 و ذكر و تكبير بنمايد و ميرساند انيكه در باره حجاب مرقوم و اشتهيد
 اگر چه بعضى از احكام از قلم اعلی جارى و لكن امر بستر شده و از كل مستورا
 و لكن نظر بحكمت آنچه مشاهده شد در اكثر امور حكم قبل جارى بهيال كبر واقع نشود و سبب
 بعد و اجتناب ناسن بگردد شايد باصفا بلكه فائز شوند و بما اراده الله حال
 گردند در باره اكسير مرقوم فرموده بودند مگر اينكلمه
 عليا از لسان مالك اسماء شينده شد

قول

قوله جل بيانه و عز برهانه يا عبد حاضر آنچه در باره اكسير از
 سما شيت الهى نازل نظر بسؤال عباده بوده مگر سؤال نموده تا تا انكلمه
 آنچه نازل شد و الا قلم اعلی تعرض نمى نمود و اقبال بذكر اين امور شسته
 و ندارد انبيا ذكر فرموده اند و همچنين حكما در وجود و عدم اين صانع گفتگو
 لا تخصى بميان آمده بعضى گفته اند اجساد غير ذهاب بواسطه عرض زبلوغ عين
 مقام ممنوعند و قوت و اعتدال اكسير رفع بنمايد و بلون كوينت
 اصلى ظاهر ميشوند و برخى اين فقره را محال دانسته اند چنانچه گفته اند
 اين فقرات هر يك از اجزاء مختلفه تركيب شده اكسير عاجز است
 از تصرف در اشياء مختلفه متناقضه جمهورى از حكما قلب ما بيتا
 محال دانسته اند كتب قوم مشحون است باين اذكار و غير اضافات
 و اختلافات حكما از فلاسفه غير هم و لكن اگر صاحب فؤاد و بصير در بيان تكيه از قلم اعلی
 جارى شده تفكر نمايد موجود و عدم بر او ظاهر و هويدا و آشكار شود الهى
 مگر اين عبد عرض دوستان الهى را كه از اين امر سؤال نموده اند عرض نموده بعضى
 در سؤال بكمال صراط ظاهر لذا جارى شد از قلم اعلی آنچه موجود است وقتى
 اينكلمه عليا استماع شد فرمودند يا عبد حاضر اگر جواب نازل شود بيمانت
 بر عدم علم الهى حمل نمايند انچه و بهر نقى جواب نازل حكم منع در او
 بوده الا يك يا دو حكم منع بر اشتغال اين عمل مگر نازل حكمت

قبل المزمه با حکمت حال مختلف شده در عناصر و دستیارات و همچنین در حرکات
 و ارواح حیوانه و اختلافات کلیه ظاهر چه در اثبات و چه در اعداد و اکتساب
 بعد هم ظاهر شود آنچه حال انجمن استوار است و این ظهور عظیم سبب
 و علت است از برای فتح ابواب علوم و حکم احدی علوم و جنود ملحق را این
 بتماجد استموده چه بسیار از شمس ظاهر که دیده نشده و چه بسیار
 از افعال که از ابصار استوار است اگر جمیع عالم جمع شوند و نخواهند احصا
 خلق یکی از حجم ثواب و سیارات حول و را انماینه است خود را عاجز
 شاهد کنند و بجز مبارکه لا یعلم جنود ربک الا هو ناطق کردند
 بشارت آنکه یوم قبل جمال قدم از قصر جمعی بقصر مزرعه توجه
 فرمودند مع جمعی و چون بمسجد حضرت والد علیه من کل بهار بهار رسیدند
 توقف فرمودند و نازل شد از برای ایشان آنچه که عرض باقی و ذکرش
 باقی و نطق معینش باقی هینیا حضرت و مرثیا حضرت در ذهاب و ایام
 باین فضل عظیم که چشم عالم مثل آن ندیده فائزند این مقام فوق از کار است
 اینکه در باره مکاشفات یوحنا علیه السلام الاهی مرقوم داشتند
 صحیح است ایشان بکمال تصریح ذکر فرموده اند چنانچه میفرماید مدینه جدیده از آسمان
 نازل آنچه نخبه نازل شد باری اشارت بسیار است و لکن فرصت مساعدت
 آنچه آنجیب مرقوم داشتند صحیح و لکن القوم بهم لایفقرون اینکه ذکر

بسیار از شمس در این شهر نازل شود

در منظر و روایات مذکوره در آنرا فرمودند مطابق است و موافق و لکن
 مخالف و گمانی در این ارض هم بعضی اشارات واضح و بر این لایحه و احادیث
 حکمه در کتب یافته اند که کل مدال بر ظهور اسم مکنون بستر محزون و کلمه جامعیه تا
 بوده است مع ذلک احدی آگاهانه جماعت پر و سیانیه با مع غیر
 باینکه باین ارض توجه نموده ایم تا بظهور فائز شویم چه که در کتب مانده است
 که ظهور نزدیک است و یاکذشته است مع ذلک ملتقت نیستد علمرا نکر
 غفلت گرفته یومی از ایام این کلمه از فم مشیت مالک انام استماع شد
 یا بعد حاضر امروز شمس کو اهی میدهد بحر صیحه میزند ارض خبار میزند
 سکر هونی اس با ثانی اخذ نموده که از خود و غیر غافلند تا چه رسد بان مقام
 و عرفان مقامیکه منتی اکل مقربین و موحدین و خاصین بوده است
 و اینکه در باره حضرت شیخ و حضرت سید علیه ما من کل
 بهاء امجها مرقوم داشتند که در نزد بعضی از احباب
 در مراتب مقامات ایشان جستها میشود که طهور احدی مقام سماوی
 محمدی است و رتبه رسالت با ایشان معروض شد و قبول ننمودند
 آیا این اقوال مأخذه دارد یا از او هم افهام است البته از او هم افهام
 بوده است این فقره صینی که تلقاء و چه عرض شد جمال قدم مدنی این

توقف فرمودند و بعد فرمودند بکمال استغفیر میگویم اولیای الهی نباید
 تکلم نمایند آنچه که از انصاف بعید است فخر احمد در آن است که بعضی از اسرار نبوت
 آگاه آشد و حاصل مات گشت این مقام بسیار عظیم است بجهت رب العالی
 جمیع برزات و ظهورات و ولایت و اوداد و اطاب و لقبها و نجیبا و آنچه ذکر شده از مقام
 حمیده نزد عباد بکمال آنحضرت ظاهر شده و بمقامات عالیة فائز گشته اند بعضی از عظام
 گفته اند آنچه را که شایسته نبوده بعضی باطن درست کرده اند و خود را از اهل آن دانسته
 لعن الله رساحت حق از بعضی استند عارف بی نصافی گفته مقام نبوت مقام
 نبی است و مقام مکاشفه و مشاهده فوق است ثانی از مقام اولیا و اول را
 مقام انبیا دانسته این بی بصیری حقیقت اینقدر ادراک ننموده که نبیا انبیا بعد از مکاشفه
 مشاهده بوده بلکه ایشان نفس مشاهده و مکاشفه حقیقت آن بوده اند بهم نظر کل امر
 حکیم و کل سیر عظیم معدن نبوت و ولایت انبیا بوده اند و بکمال انبیا اولیا درار
 ظاهر باری کثری از عباد بهوی لظن نموده وینمایند استی
 بکرات این کلمات عالیات از منزل آیات استماع شده فرمودند هر یوم محمد
 ظاهر و نهی از بشریعت محمدی برده تا بالاخره بجز ضعیف مشاهده آنچه
 الیوم دیده میشود امر واحد و سبیل واحد و اتفاق و اتحاد بهم در
 وزیر صحیفه الهی مدوح مع ذلک این اختلافات که مشاهده میشود کل از
 معتدین و لمحدین بوده و هست به نفسی آنچه عدد شعبه بای طریقت را
 که الیوم ما بین تاس مذکور و شهوات احصا نماید باید مدتی اوقا

صرف

صرف کند یسئل سخادم ربه بان یزین کل کل لاجل الانصاف و کثر العدل
 یزرقم کأس التقوی انه لمولی الوری و المقدر علی ما شاء حسب الامر
 المنجوب ناس را متذکر دارند شاید این اوامات محو شود نفوس
 جالبه غافلانه ناس را مبتلا نموده اند بکمال روح و ریحان حکمت القانایید
 آنچه را که سزاوار است و مقام حضرت شیخ و مرفوع سید علیها بآه الله
 و غنایه بسیار عظیمیتی وقتی از اوقات این کلمه مبارکه از معدن حکمت
 الهی ظاهر فرمودند یا عبد حاضر حضرت احمد و کاظم آگاه بودند و از
 معانی کتب الهی مطلع و باخبر نظر بجزیب قلوب بعضی بیانات فرموده
 و مقصود تقرب ناس بوده که شاید بکمال حق فائز شوند چنانچه فائز شدند
 نقیبه اول شریعه الهی وارد گشتند از خرب بوده و این فقره گواهی است
 بر اکاهمی و علم حکمت و سبیل تقمیکه بان متمسک بوده اند بنیالهم
 استی در او اخر مکرر حضرت سید علیه من کل بهاء ابهاه میفرمودند
 ایایم جوید من بروم و حق ظاهر شود اصل مقصود اینکلمه بوده و مکن
 نظر بمقتضیات حکمت ظاهر شد از ایشان آنچه ظاهر شد
 و اینکه از منظر هر امر سوال نمودند ایشان در بطن اسم درار
 مقامات بوده و هستند و بمقتضیات اوقات اسباب ظاهر شد
 اینکه از آیه مبارکه منترله در کتاب قدس سوال شده

قوله **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** من دعای امر قبل تمام الف سنه کامله الی آخر بیان
 این فقره عرض شد **هَذَا مَا نَطَقُ بِهِ لِسَانُ الْعَظْمَاءِ** یا ایها الناظر الی الوجه
 والطائف حول الامر آنچه عرض شد بر کل لازم بود در این آیه مبارکه نازل و
 بر کل فرض است اقرار بان ترک بان اکثری از جهال غافلند و در سل
 او هام ساکت و ناشم اکثری پنجه لذا این آیه مبارکه مخصوص فضل
 نازل تا متابعت بهر داعی نمایند و سبب تزیین هر آنکه نشوند انتی
 فی تحقیق این آیه مبارکه عنایتی است بزرگ از برای کل چه که منجوب
 میدهند هر روز از شطری نعیمی ظاهر همچنین اعمالیکه سبب علت تزیین
 امر آن بوده گمانشان آنکه هر آنکه بمشابه لعب اطفالست هر یوم بلعبی
 مشغول و بکلمه ناطق **مَنْ خَسِرَ الَّذِي نَطَقُوا بِمَا لَازِنَ اللَّهُ لَمْ يَعْمَلْ كَمَا**
يَعْنِي اصل الانصاف باید انجوب ناس متذکر دارند
 و اینکه از آیه مبارکه **خَسِرَ الَّذِي سَوَّلَ نَمُونَد** قوله **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْعَالَمُ الْمَكْنُونُ الَّذِي لَنْ يَتَغَيَّرَ مقصود این بیان از باقی آیه مستفاد
قَوْلُهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ علی الاسم المحزون انظار الممتنع
 وعد تقسیم باعد و جامع کورتعه مطابق و موافق است امروز
 عالم غیب و شهاده طائف طائف است لعمر مقصودنا و
 مقصودکم

مقصودکم مقصود من فی السموات والأرض مخزون است در این سلطان جحرف یعنی طایفه
 که اقلام عالم از ذکرش عاجز و قاصر است اینکه در باره جناب اقا علی
 علیه السلام هر قوم داشتند در راحت امین اقدس عرض شد
قوله بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ یا علی بعتا حق فارتشدی با آنچه مقصود از خلقت بوده این مقام
 بنام دوست یکتا حفظنا ملحدین معتدین در صد بود و دست کن ثبات علی
 الامر و ناظر الی الاقوال و ناطقا بشائی کجیل در امور مشورت نما و بعد عمل شو
 متوکلا علی الله لعین ایوم انه معک لعینک و هو الغیر الزود و انتی
 و اینکه مکرر ذکر حبیب فواد جناب **ع ب علیه** بحسب اداء الله
 و عنایتیه را فرمودند هرگز از نظر فانی زرقه و نمیروند الحمد لله بعنایت
 فائزند آنچه باین بنده مرقوم شد و همچنین عرض شد که باحت اقدس
 ارسال نمودند کل امام وجه عرض شد و بشرف اصغافا فائز قوله جل جلاله
 و عم نواله لازال بعنایت حق فائز بوده هستند مطالب ایشان بسمع قبول
 اصغاشد آنچه در کتب الهی در ذکر این ایام نازل آن رسیدند هذا فضل الایاد
 فضل الحق میطلبم مقدر فرماید از برای ایشان آنچه که سبب فوز و دستگاری ابدی است
 و ایشان را محروم نفرماید از آنچه سزاوار است اذن تقادیم و اجر تقاوشتم
یا عین و یا شکر کن مقصود عالمیاز که تورا بر اقبال معرفت و مودت و
 محبت و خدمت هر شش مؤید فرمود له الحمد و المنة تورا عزین فرمود بطریقه ذکر

از عالم محو نشود و مقدر فرمود آنچه را که از برای مقررین مقدر فرموده نشد آنک
 فوت برضائی شربت حقیق العرفان من ید عطائی ان احد الله بهذا الفضل
 المبین انتم فقره بفقره مطالب ایشان عرض شد و جواب عنایت
 فرمودند و در فقره شمس عنایت فضل زاقق اراده مشرق و لایح آنچه در باره
 آنجبوب معمول داشته اند کل لدی العرش نکور و بطراز قبول فائز اینجاد هم از حق
 سائل ایشان در جمیع احوال متوقف نماید حسب الامر باید بحکمت ناظر باشند
 و باو تمک خلعت و دائره هم انشاء الله میرسد

اینکه ذکر هر دو معرف و معراج جناب میز زارع علیه السلام و
 عنایت را هر دو موشد آنچه آنجبوب ذکر فرمودند صحیح بوده و هست
 قد نزل له من العلم الاعلی ما لا یعاد له شیء من الاشیاء این فقره هم در راحت
 امین اقدس اعلی عرض شد **قوله سبحان ربک العظیم**
بسمی الذکر العظیم
 ان یا علی ان ذکر من بعد الی الاقلاق شرب حقیق الوصی من کاس عطاء ربک مالک الامراء
 و قل لهما لشرق من افاق سما رحمة ربک مالک الایجاد عیدک بامین اقلبت
 الی الوجه اذ ارتعدت فرائض العباد اشد آنک سمعت التذکره اذ ارتفع بین الاض
 و السماء واجبت مولاک اذا خذت الزلازل قبائل الارض و کانت القلوب
 مضطربة من خشية اللدرب الاریاب طوبی لاذنک با سمعت و لعینک
 بهارات و قلبک بما قبل و لوجهک بما توجه الی قبله الافاق انت الذی با
 منتک مفتریات العلماء و لا شوکه الاقویا تمکت بجلال الامر و

بذیل عنایت ربک فی یوم فیہ نفخ فی الصور و وضع المیزان و طهر القصر و برز
 ماکان فی قلوب الذین نقصوا ایمانک الله و عرضوا الی ان افتوا علیه
 طوبی لک یا عبد الله و الذین اقبلوا الیک و راروا یرک بما نطق به قلبی
 الاعلی فی هذا الشجن الذی ستمی بالاسماء الحسنی و طوبی لمن ذکرنا یمک ذکرنا منزل لک
 من لدی الله موجودک و خالقک و رازقک معینک و مؤیدک و محیک و ممیتک
 البهائم علیک و النور علیک و السلام علیک من لدی الله معبودک و محبوبک
 و مقصودک مقصود من السموات و الارضین انتم

از قبل هم مخصوص ایشان باز شد آنچه که در حدیقه کتب الهی مخد است بنیاله
 و آنچه در اینجا نازل شده شاید و کواه است **بسم الله الرحمن الرحیم**
 نمود و عنایتش پیش گرفت ثم بنیاله از حق جل جلاله اینجاد هم فانی سائل
 و آمل که جناب ایشان را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است این عبد خدمت ایشان
 سلام و تکبیر میرساند و همچنین خدمت جناب آقا میرزا محمود علیه بها الله
 و عنایت و سایر اولیا و دوستان علیهم السلام از حق جل جلاله میطلبم کل را
 از گوشه عالم معانی سر مست فرماید تا اینکه لغیر دوست نه بنیند غیر دوست
 بنجویند جناب مسجون رش علیه بها الله که بان ارض شریف آوردند
 لازال مام عیون بوده هستند مکر ذکرشان در ساحت اقدس از زبان عظمت
 استماع شد انشاء الله مؤید باشند بر آنچه سزاوار است ذکر فرر عیون

و ساج فواد جناب عزیز الله و روح الله فرموده بودند ذکرش
 در ساحت اقدس اعلیٰ عرض شد تلاوت فرمودند آنچه را که مظهر و مستین
 مدل مشعر فیض و عنایت و رحمت بوده و خواهد بود و دو لوح اقدس مخصوص
 ایشان نازل و ارسال شد انشاء الله بان فائز شوند ذکر اولیا و اقایان
 ارض را فرموده بودند هر یک بغایت حق تعالی شأنه فائز ذکر کل مذکور
 و اقسام امر مطور عنایت حق بمقامی است که ذکر و وصف از اظهار قاصرات
 مخصوص جمعی الواح نازل و مخصوص جمعی دیگر در یک لوح نازل این بجز
 اقبال است باید سواد اخذ شود و بصاحبانش داده شود و آنچه این گروه
 ارسال شد پیش از آن جائز نه و از بعد الامر بید الله فاعل مایشاء و حکم مایشاء
 السلام لیسب و التکثیر علی حضرتکم و علی من معکم و علی الذین فازوا بما لانا
 به احد قبایحکم و علی کل صبار شکور و الحمد لله المقدر العلوک العفو
 خ ادم فی ۱۱ صفر ۱۳۰۲

این را در کتب در روایات دیده بودم

دستخط دیگر آنجناب مورخه ۲۶ ذی الحجه سن ۱۳۰۲ رسید احمد ششم
 روشن مخصوص جناب امیر زاهد علیه السلام که مرقوم در شد یک لوح
 ارفع اقدس ارسال شد انشاء الله بان فائز شوند و اینک درباره اختلاف
 بعضی مرقوم داشتند در ساحت اقدس عرض شد قال جل جلاله
 از امثال این امور و اعمال شنیده محزون نباشد زود است که کل راجع شوند

و بر سران

و بر سران خود آگاه گردند استقامت آنجناب از برای تباها آن نفوس کافی است
 سوف یعترفون بنصحاک و يرجعون الیک همان نفوس که حال ملح آن
 اعمال بنمایند بسیارش اقرار خواهند نمود طوبی لک و ویل لمن غفل ان ربک
 لهوا بئین العلیم و هو الذکر الناصح الناطق المشفق الکریم آنست
 عرض هانی آنکه آنچه از نزد آنجناب در اظهار خلوص و خضوع خشوع خدمت حضرت غصنین
 غلیمین مبارکین صی و ذاتی کسینونی لثرب قدومها الفداء رسیده ان بعد معروض داشته
 اظهار عنایت لاصحی نمودند و ذکر آیات لقار فرمودند و تکبیر و شاک و بهانه ستاند
 فرمودند انشاء الله قائم شنبه بر حضرت امر الهی چنانچه بوده اند هر وقت ذکر میرسد
 اینفانی عرض نماید و اظهار عنایت لازال را ایشان ظاهر همچنین غصنین
 اطهرین نورین اضرین روحی لقدمها الفداء و اهل سراق حکمت و عظمت
 کل تکبیر میرسانند و ذکر بنمایند البها کل لبها علی حضرتکم و علی من معکم و یحکم
 جناب شیخ بابا سعید الملقب بمظهر علی شاه

هو الله تعالی شأنه حکمة البیان

یا مظهر علیک بها الله مالک القدر امروزه مستتر در منظر کبریا مشهود و اقرب
 از لحن بصیرت و نشر امام و جوه بشر باهر مالک لوم حساب بر گزینی ظهور مستوی و
 یک کلمه علیا حساب اولین و آخرین بانتهار رسید پان مقصود عالمیان بیزان
 حقیقت بود و کل اسخید برخی را بعدل و ضربی را بفضل معامله فرمود
 یفعل مایشاء و یحکم مایشاء و لایسئل عما یفعل یا شیخ یوم یوم انشاء

وكل نصرت يا مأمور ونصرت بجنود است ولكن لم يكن حجتك وبيان ناصر امر بوجه
 و هست و لكن ان مأمورند از حق ميطلبند انجناب را مؤيد فرمايد و لكي از اعلام
 امرش معين نمايد اوست مقدر و توانا و عالم و دانا قل اظهي اظهي
 فضلك احاطني و حجتك بقتني و ذاكك تقطني و امرك اقامني و نور وجهك
 هداني الي صراطك العظيم اسئلك يا مالک الوجود و سلطان الغيب و الشهود
 بان توقفتني على خدمته امرک بجنود الحكمة و ابيا انك انت المقدر العزيز المتان
 حب قلب فؤاد جناب و رقا عدد ٦٦٩ و ذكره ملاحظه نمايد

هو الاقدس لاسم الامتخ

الحمد لله الذي حكم للعشاق بالفراق و خيبتهم انجذب من في الافاق تعالى من نظر
 بهذا الاشرار الذي به نظر مقام من في بالمشاق في يوم الطلاق انه هو الذي لا
 يذكر بالاقلام ولا يتم شانه بالاوراق يا حبيبي لعن الله من اشتعل من نار حياك
 اركاني و مقاصلي و قلبك جذواتها في كل عرق من عروني كما تلعب انوار الشمس
 ضلال الاشجار سبحان من ضمرم نار حبي في قلبك و تعالى من القى لك
 ما اخذك عنك و جعلك منجزيا من نجاته و حرثنا من فوحاته و سكرانا من كوثر
 حبه لعمر قدا خذك ليك في قلبي كل ما خذو به انبط فؤادي و نشرح صدرى و طار طير
 حبي لانه كان متصوفا من عرف محبة محبوبنا و محبوبكم محبوب العالمين يشهد
 اسخام بانه ما وجد من كيا بك الا صرف المحبة و الوداد و القيام على خدمته امر الله
 مالک الایجاد اسئلك يا مستقيم فكل حين يحرم من يدافع فضله و جواهر الطهارة
 هو مقدر

ان كبرياك لست ادرى على لونه و بصره

لهو المقدر المحب فلما اخذني كما سحبت التي كانت مستورة في غيابة
 كلما تكلم اذ وضعت ما كتبتة و اخذت ما ارسلته الى المقر الاعلى و المقصد
 الاقصى فلما حضرت قمت امام الوجه اذ انطق لسان العظمة ما تملك بيبيك
 عرضت هذه عرضة ممن قام على خدمته امرك و نطق ثناياك بين عبادك
 الذي حضر تلقاء العرشين امرك و خرج باذنك و عرضت تلقاء الوجه
 ما اثبت به الله رب العالمين و ما ناديت به محبوب

العالمين و ما ناديت به مقصود القاصدين فلما انتهى نطق لسان العظمة
 مرة اخرى و شرقت من سما فضل شمس العناية و تشققه و الرحمة و الا

بذه صورة ما نطق به مالک القدم هو الاقدس لاسم

يا ورقا قد حضر العبد الحاضر و عرض في كتابك انا و جدينا مرانا حاكينا
 عن محبتك محبوب العالم و توجحك اليه طوبى لك بما تقرت و شربت
 و فزت ان ربك لهو الميسر ادين قد شادنا النار التي احاطت بك في حب
 مولاك و رأينا لهيها و سمعنا زفيرها تعالى شعاعها بمضه مصحاة انه هو المقدر
 الذي قررت كسب نونة القدرة بعجز باعذ طوره قدرته ان ربك لهو الذي يسمع
 ويرى انه لهو الخبير ان افرح بما يذكر المظلوم كما ذكر من قبل في في الحين
 الذي ميسر يقول قد وجدت عرف حياك و شاهدت خلوصك و خضوعك
 اذ كان قلبك متذكرا ان ذكرى و لسانك شيا ثنائيا اجميل كذلك شرح
 بحر بحيو ان لتقرح في ايام ربك العزيز لسبدي اى ورقا

الی جوی وقام لدی باب غنمته و سمع ندانی الضمیر الی الی
 ذکر شد از نظر شان نزود بغیات الهی مطمئن باشند و از حق ذکر
 در کل حین بیا شامند و بشرشان نظر باشند و انشاء الله ذکر و داد و استجاب
 از نظر نمیرود و تذکر فیهذا المقام من سببی بکما ظلم لیسیرح بذکر
 العملی العظیم طوبی لک ولاخیک الذی استشهد فی سبیل اللہ رب العالمین
 ان انظر غم اذکر غمک بنا کما ظلم الذی استشهد فی ارض اقصا و بشهادة مات
 فی مصیبه ذرات الکائنات و عن وراثتها الملاء الا ان اهل مدائن الانماء
 نیشد بک ربک انشا بدخیر اسی کاظم در غایت حق تفکر کن و در
 حجت او که عالمیاز اسبقت گرفته است مشاهده نما و بکلمه مبارکه که در کتاب
 حاسن نازل تدبر کن قال قوله بحق من کان لله کان
 له و چون آن نفوس مقدسه در سبیل مالک احدیه از عالم و عالمیان گذشتند
 و بجائس شهادت که فی تحقیقه قدح معالی است فائز شدند اینست که قلم اعلی
 در صباغ مبارک بگریان مشغول متحرک مشاهده میشود قسم ششمین ملکوت بیان که اگر صبر
 قلم اعلی فی تحقیقه باذن داعیه اصغاشو جسیع ناس زیت بیرهون خرامند و بلیتیک
 اللہ استیک ناطق شوند طوبی للسمع و لقلب ادک باجری و لذائق ذوق
 باظر من عجان عینیه ربک الغفور الکریم یا کاظم ان عمل بما امرت و تری
 عنایه ربک لم یمنه علی العالمین البها علیک و علی الذین فازوا بالاستقامه
 الکبری فی هذا الامر الذی فیه نفت بجمال انظر التمام و اذقت الارض

بنا کما ظلم الذی استشهد فی ارض اقصا

و مضرب العباد آمن شاء الله المقصد ما کما ظلم القدر انتق ازینا است
 مراتب الطاف و عنایت ظاہر و هوید است و یکمین عبد چه ذکر نماید
 و چه معروض دارد اگر جمیع عالم بیان شود نزد کلمه از الو احسن معروض است
 و اگر جمیع آفرینش زبان شود و اندانماید نزد ندای یکی از طیبو عرض مغفود
 مشاهده میشود و کجی بن ذکر اولیای حق محبوب است مع قرار
 بجز و عتراف بتقصیر باینکلمات نالایقه زحمت داده و میدهم
 خدمت جناب آقا میرزا حسین بکسیر ابلاغ میدارم چنان
 خدمت جناب حاجی کاظم علیکم عرض کسیر
 میرانم و آنچه در نامه جناب ذکر نموده بودند در راحت اقدس عرض شد و نمودند
 ان عمل ما امرناک به فی سبیل اللہ رب العالمین انشاء الله منقطعاً عن العالم بذکر سلطان
 قدم و مالک احمد ناطق باشند البها علیک و علی کل مقبل بصیر دوستان الهی
 هر یک ملاقات شد ذکر عجز نیستی این خادم فانی را اظهار دارید خدای احد شاهد
 که نفوس مقبله که از کوشش معانی انشامیده اند ذکرشان در قلب لسان بوده و خواهد بود
 البها علیهم استنا علیهم التکبیر علیهم عرض دیگر مکتوبه که جناب
 آقا میرزا مصطفی نوشته بودند مخصوص در راحت اقدس معروض شد خود او
 حال نیستند که جواب معروض دارند یعنی بجا کرده اند این عبد مجتهد و مکتوبه
 اخذ نموده تماماً من اوله الی آخره تلقاء وجه معروض داشت و کمال عنایت
 از مشرق الطاف رحمانی ظاهر مشرق طوبی بخاک بما اشرف علیک

ندایت شنیده شد و کتاب لدی العرش معروض گشت ^{الحمد لله رب العالمین}
 نار محبت آبی آزان مشاهده شد انشاء الله لم یزل لایزال بزرگ دوست
 تملذ ذباشی و باشمش بپوشی و ببادش بیارائی و بجایش مشغول
 باشی که شاید نفس بعبده بجز قرب تقرب جویند و نفوس کلمه کلمه
 کلمه بختی که مقدس از جهات است ثباتند بعضی از این بسبب ظهور
 واقعه ارض صاعده محزون مشاهده میشوند بلکه خائف و
 حال آنکه دست قدرت حق بغضات مخصوصه ایشانرا بلند نمود و از شمار
 و حساب مکرمت امطار نعمت و برکت برایشان مبذول داشت و قدرت
 کلمه ایشان را ما بین خلق بطراز عزت مزین فرمود چنانچه اسان محاصین مقررین بزرگ
 شان ناطق و بمقامی فائز شدند که اعدایهم شهادت میدادند بر بلند می نشان
 و در آخر ایام بمقام ارفع اعلی که شهادت عظمی ایشان باشد فائز شد و این
 مقامیت که لم یزل و لایزال صفیا و اولیای حق طالب اهل بوده و پیش
 مع ذلک بعضی مکرر و موصوم مشاهده میشوند انشاء الله این که ورات بسبب
 محبت باشان ظاهر شده اقم بر برای معانی که اگر مقام خادمی از خدام
 ایشان که حال بخدمت مشغولند ظاهر شود جمیع اهل رض منصفق شوند
 طوبی لمن کفر فیما وقع لیطالع بعظمت الامر و سلطانه و این مقام که با و فائز
 شدند خود از حق جل و عز استدانند و بکمال شوق و اشتیاق
 طالب و اهل بودند بگویی دوستان در سل محبت محبوب عالمیان
 بسیار کمال نمودید آنچه قابل دیدن نبود مشاهده نمودید

ان بزرگ دوست در هر حال حاضر است

و آنچه لایق شنیدن نبود شنیدید و در راه دوست اموری حمل نمودید که فی الحقیقه
 اقلل تجبال بود طوبی لظهورکم و عیونکم و آذانکم بما حملت و رأت و سمعت
 حال ان مقام بلند اعلی را قدر بدانید و ضایع نگنید در هر صورت این عالم فانی و هر که
 در اوست تحت بران موت درآید و هر چه در اوست تحت محالبت تغییر متلا
 شود از حق جل و عز در کل جن بخواهید شمار را حفظ نماید و بصراط امرش مستقیم
 بدارد این قدر بدانید که آنچه در بسیل و حمل نمودید و یاد دیدید و شنیدید این فضل
 و عنایت او بوده که بیان مخصوص شسته اید و این که او هم شمارا در الواح افضل
 دیگر او بوده و خواهد بود قد ذکرتم کأس البلاء فی سبیل ان شربوا حیق الاء
 من کوا ب ذکره و لطفه انشاء الله موفق شوید بر خدمت امر و جمیع اراهم
 و صیقت نیما نیم با خلاق ضریه و اعمال حسنه و افعال نایسته پسندید
 ایوم بر هر یک لازم است که بمایر تفع به امر الله تمک نمایند و تثبت جویند بگویم
 میگویم دیگر بانصاف شما و امیداریم که چه لایق چنین لومی است از ضعف و ذلت
 و پریشانی ظاهر محزون میباشد قسم با قباب آسمان بی نیازی که عزت و ثروت
 و غنا طائف حمل شماست و بذکر شما ذکرند و بجانب شما مایل اگر نظر حکمت
 الهیه طور آن در ایامی چند مستور ماند آید آیا میکهریک بشما به شمس ظاهر و با هرگز
 از حق میجویم که ناس بجلاوت بیانات الهی فائز شوند و فی الحقیقه بناید
 البهائم من بلدنا علیک و علی اخیک و علی اسمی لدی انفق روجه فی سبیلی
 و سکن فی جوار رحمتی اما نذکر فی آخر الکتاب اخاک الذی توجه

شمس افضل مرة بعد مرة وكررة بعد كتره تايتد اليعادل بجلته يظهر من لسان لفظه
في ذكر اولياءه خلاق في الغيب والشهود والشاء لهذا المقصود ثم البهاء لهذا
المحبوب والواحيه خواسته بوديد باتفاق جناب آقا محمد علي ارسال ميشود

خ ادم في ۲۴ رمضان ۱۲۹۰ هـ

هو الله تعالى شأنه لفظته و كعبه بيا

ستایش بقیاس ساحت حضرت بیثالیله است که با شرف انوار شمس معانی ظهور
انسانیة را بطراز معارف ربانیة مزین نمود و هیا کل وجوات بشریة را بنجاحت
معرفت خویش مطرز و منقح فرمود السن عالم از ذکر مرتب عنایاتش غایب و افلام
امم از تحریر لطافت الطافش قاصر فضلش آقا را احاطه نموده و جودش
جمع وجود را فر گرفته اگر شخص انسانی بدیده بصیرت در ترتیب بدایع
خلقت تفکر نماید از لطافت عنایات حضرت مقصود در حق خود متعجب
و متحیر گردد در حدیث قدسی میفرماید یا این انسان خلقت
الاشیاء لاجلک و خلقتک لاجلی لم تفرمتی افسوس و درینج که از آنچیز نیست
ان خلق شده اند محروم مشاهده میشوند و بطنون و او با هم خود مشغول
و از اقتباس انوار آفتاب حقیقت ممنوع مانده اند در این ربیع روحانی
که جمیع عالم از لواحق معارف ربانی سرسبز و خرم اشجار وجود انسانی بمرکت
نیامده و خرم نم گشته سبحان الله خلق چنانچه خیر بود و آسایش

انسان در سر و شهود است بی نبوده اند جمیع این زحمات و مشقات لاجل رسیدن
ناس است بنجیر باقی و آسایش دائمی و ارتقای عباد و بعوالم روحانی و
صویشان بمعارض قدس نورانی و کن صاحبان اغراض نفسانیة
بر تیه را از دخول حوزه قبول و ورود مدینه وصول باز داشته اند از حق جل جلاله
و عظم حسانه سائل علمیم که حجب مانع را بقدرت کامله خرق فرماید و جمیع را
بشطر هدایت مشرق علم و حکمت لالت نماید یا اینها المتوجه الی شطر ایت
و تشارب زلال سلسیل اللقا، و لم تبت بذل لوفاء کتوب
اول و ثانی انخپ متواتر و اصل و کمال مسرت و انبساط دست داد
و کن آن اوقات بعلت تواتر اشغال ارسال جواب در عهده تقویق ماند
این ایام در نیت تحریر بود که مکتوب ثالث وارد و مسرت بر مسرت
افزود پس از مطالعه تحریرات آنجناب تلقا، وجه حاضر و ذکر آنجناب
معروض سان مشیت مخاطب الیک باین کلمات عالیات ناطق
قوله جل جلاله بسمی سخر اللوح و اعلم یا و رقا علیک
بهاء الله مالک الاسماء و عنایة الله فاطر السماء و علی این الباء
الذی فارنجبت الله المهر القیوم و قام علی خدمته الامر و عمل استفرح به
الافدة و القلوب نهرها ناس را از بحر معانی محروم نموده گاهی
افوا و صی حجاب گشته هنگامی لفظ امرات و قتی لفظ نفیبت و حجب

وسبقنا فضلك يا مالك الارض والسموات كيف يذكر العدم او صفا
سلطان القدم وتغزيتك قد تحييت في ذكرك وان دشت من غلبة لطفك
وتابع جوك عطفك لو اثنيت بدوام الملك والمملوك لا يمكن
ادراك اقل نعمة من نعمك ولا اعلى وصف اصغر لانك وكيف
ذكرك وشانك واوصاف قدرتك وقوتك وشوكتك وصدالك
وسطوتك سلك ان تقبل مني ما مرني به في كتابك ولا تنظر الي فحري
وفاقي وذلي مسكنته بل الى عزك واقدارك وايدني على كبري في ملكك
ويكون سببا لوصولي في كل الاوقات الى معارج قربك انك انت

اجواد الكريم لآله الالات الفاضل بالذل المعطى الغير الرحيم
جانب جيب روحاني عين قلب اعليه بحسب الله ربا وكاد بعبه نبعه ذاكرو ملك شويده
بمخبر جناب روح عليه بها الله انسل الله ان يوتيها ويترقها خيرا الاخرة
والاولى انه هو المقدر على ما شاء جناب قاضي اعليه بحسب الله ربا تكبير
ابعد منع ذاكرو كبيره فضل وحنان الهير ادراره ايشان سائل ايل در كلتو
اول كرجاب آقا جليل عليه بحسب الله مر قوم شده بود كبره من قبل واذكره
بذكر جميل سئل الله ان يوتيده ويحفظه ويرزقه ما هو خير له ان يحطوف كيريم
جميع درو شاز اباد كار لطيفه ذاكرو شويده وبتحيرات اربع اعلى كبر البهاء والساء
عليك عليهم جميعين چون اشغال لازمه متواتر بود بنحو دوستي از دوستان

ارسال شد ۲۰۲ تا به شد

التا طق ثنا، الله على افان دو حه الوفا، جناب الورقا، عليه بحسب الله الابهى
يلاحظه بالنظر الانور

بسم ربنا الاقدس لا اعظم العلى الابهى

الحمد الذي تفرده بالكبرياء وتوحيه بالاسم الذي جعله سلطان الاسماء قد خلق لا
بالكلمه العليا ونطقه ثنا في ملكوت الانشاء وظهر الكلمه تارة على هبته لميزان و
اخرى على شكل بحر تقذف منه لنا الى العرفان وحرمة ظهر على صورتها الصراط وطورا
على هيكل الصور اذا نفخ فيه وانصعق من في السموات والارض لامن شاء و اراد ان
لهو المقدر على العباد والظاهر في المسد والمآب لآله الاله هو ملك الابد
واصلي واسلم واكبر على اول من جعله الله شمس السماء علمه وفلكا لبحر ارادته ونورا
من انوار وجهه وعلى الذين تقرتوا اليه قلوب نورا ووجهه بيضا واحدهم
جذب الظنور على شان طافوا حول البلاء وتوجهوا في سبيل الى الباس والضر
اولئك منغم عو الظالمين ولا زاجير المشركين ولا نفاق الغافلين قد ضلوا
امر الله يقبلوهم وغيونهم واذانهم واسنم واديهم واربعهم بصليين عليهم الملاء الاء
وانل الفردوس في كل صباح مسا والذين سكنوا الحوراء قلزم الكبرياء وتعالى
موجبهم وتعالى خالصهم وتعالى مؤيدهم وتعالى رازهم
التي خلقهم بارادته من عنده انه هو الفرد المقدر العليم الحكيم باحسب
قد كنت راقد اعطني رسول في فلان تبتهت قال في كل مقصود العالم

و عالم و امثال آن اگر چه بقدرت قلم اعلی بعضی از عجایب خرق شد
 و لکن بعضی باقی چه کما غافل و مجربند الی حدین توحید حق را نیافته اند و شان
 یوم الله را در آن کرده اند باو نام شکستد و باو نام راجع و الی الا و باو متوجه که
 و المنة فارتدی و افق اعلی را مشاهده نمودی و باصنای آنچه اذان از برای او
 خلق شد مشرف شدی جدا که شاید بروح در میان اهل مکان از تجلی
 انوار آفتاب توحید حق منور نمائی بگو یا خیر الله حکمت پیری است محکم
 باو تمک نمانید و بنصرت مشغول شوید لعمري حضرت حکمت بیان است
 و ما دونش لدی الله مذکورند چه که خرب الله از برای اصلاح عالمند باید قیام
 نمایند با آنچه که سبب علو و سمو و دل ملل است اولیای آن ارض را تکمیل برسان بعضی
 از الواح از قلم اعلی در جواب بعضی نازل الی حدین ارسال شده نسل الله ان یؤیدهم
 علی الاستقامة الکبری للذات منعم تشبهات و الاشارات عن منزل لایات
 و مرسل البسیات الهیاء من لدنا علیک و علی من معک و علی اولیایک
 انتی امیدواریم همیشه ایام آنجناب بعبایات ملک علامه فارنا باشند و
 بر تبلیغ امر حق حکمت او بیان مؤید و موفی فی الحقیقه در این روز غیر در اگر حد
 از انان ظاهر شود و علت هدایت و ارشاد نفسی از انبیا جنس خود گرد و ذکرش
 بدوام ملک ملکوت باقی و پاینده ماند

قل سبحانک یا سید العالم و اسماکم باسمک العظیم اسئلك بملک
 قدرتک و ملک قوتک ان تجعلنی قائما علی خدمتک و تؤیذنی فی کل

آن

آن علی ارشاد برتیک الی معدن علمک و منبع حکمتک یا اهل بیته
 و رجائی تعلم باقی لم ارد الا ذکرک و شانک و القیام علی خدمتک امرک فی
 بلادک اسئلك ان لا تقطع عنی فیوضاتک فی ایامک و ایة
 علی اردت فی سبیلک و ارزقنی کواثر عطاء و سبیل البقاء بفضلک
 الشامل علی من فی الارض و السماء ای رب تری العباد فلین من ظهورک
 فی ایامک و محجبین من شراق انوار التوحید و طلوع شمس التفرید اید الذین
 عرفتم نفسک و شرفتم بمعرفتک و زینتم بقبولک علی غیبی
 فی ایام ظهورک و هو الانقطاع عن کل امر و الاقتصار بما یسقی بدوام ملک
 و ملکوتک و هو ارشاد نخلق الی خیرة معرفتک لا تنظر الی غفلة العباد
 و احتجاب البلاد یا سلطان المبدء و المعاد بل الی فضلک و جنتک وجود
 و عنایتک و لا تنظر الی ضعف الخلق و عجزهم بل الی جبروت قوتک
 و ملکوت قدرتک و حفظ انهم اجانک من شر اعدائک الذین غفلوا
 من امرک و ارتکبوا ما نهوا عنه فی کتابک اذ انک انت الکریم ذو الفضل
 لا اله الا انت العلی العظیم سبحانک یا مالک السماء و سلطان
 الارض و السماء باقی ان اشکرک فی ذلک و ابی ان اشکرک
 فی ظهورات فضلک و عطايتک قد احاطتنا جنتک من کل الجهات

الذی نظر من ملکوت بیانی سوف یاخذ الفناء کل ما یرى وبقی الملک
 لماک العرش و الشری ورت الآخرة و الآول کذلک نطق علی الآ
 فی هذا المقام الذی جعله الله عرشاً للما بساتین بانوار تجلیات اسمی
 الأعظم الأجلی بکوائی وستان امر و زرا مثل نظیر نبوده وینت درین
 روز مبارک هر عرض اصلی که ظاهر شود او از سلطان اعمال محبوب است و
 هر ذکر که از شرفه خارج گردد ملک اذکار بوده و خواهد بود فت بلبالی بجز
 علم الهی که بزرگی این ایام محدود نشد و نخواهد شد جدا نماید صاحب مقام
 شود که باقی باشد و هیچ صاحب قدرتی قادر بر اذن نباشد آنچه اوصفا
 و اخلاق الهی که الواح بان عزیز است و بذاکر آن شرف در آن تفکر نماید
 و عمل کنید انشاء الله بجزیکه عن الله معزز است فایز شود نفوسیکه
 از کوشش پان سخن تحقیقه آشا میزند و از صهبای عرفان در یوم الهی نوشیده
 در حین باسا و ضرا مشعل تر مشاهده میشوند نیکوست حال نفسیکه
 الیوم بما اراد الله فائز شد البتة الوان مختلفه عالم و اطوار احم او را
 از مالک قدم منع نماید بجز سرور و در پیش موج و آفتاب فرج
 از اقی فوادش مشرق کذلک یعظم الله و یحکم بین لاجبائه ما
 یرفعهم الی ملکوت المقدس الغیر المنیع انتی
 از آیات بدیعه منیع منزله غایت الهی فضلش واضح مشهود است و انبند

بلکه همه عالم از وصف آن عاجز و قاصر له افضل لبحسار وله لظلمه انشأ
 وله لشعته و الآلاء یعطی ما اراد باهر من عنده انه له الفرد الواحد البازل
 العظیم حکیم اینکه هر قوم داشته بودید در باره نفوسیکه تازه بجز
 اعظم اقبال نموده اند و از قدح باکی با هم آهسته شیده اند طوبی الموعودین ذکر
 جمیع در راحت اقدس محروض نسبت بهر یک شمس عنایت مشرق اینخا دم فانی
 از حق سائل و اهل است که جمیع را بطر از عرفان عزیز فرماید و آنچه حاجت لوجه بجز
 و فی سبیل الله و سبب التناطق و ذاکرند البتة مؤثر خواهد شد انشاء الله طمئنت عالم
 بنور کلمه مالک قدم زایل شود و اعلام نصرت در هر مدینه ترغیب گردد انما هو
 القدر و اینکه در باره اهل سیان هر قوم داشته بودید از قبل ذکر ان
 در راحت اقدس عرض شد و آیات بدیعه در باره ایشان نازل و حال هم
 چون در کتاب آن چپ روحانی مذکور بودند در راحت اقدس عرض شد
 و این کلمات در آیات از مشرق اراده منزل آیات اشراق نمود
 قوله جلت غلظه و کبر برباؤه بهو الشاهد العالم المبین المقدس لغير حکیم
 ذکر من له تا للذین هنر هم نفحات آیاتی واجتهد بهم عرف قمیصی و قربت هم
 طنورات شیتی و ارادتی لیا حدت هم الفرح علی شان لکنهم هم شئوننا
 الذین کفر و ابان الله رب العالمین یا احبابی فی سیان قد ذکرکم

وما لك القدم بأخصه اذا توجهت وقصدت المقام الى ان حضرت
 تلقاء وجه مالك الانام وتكلم لسان الغنم بما اراد اذا اشرت شمسه الاذن
 بالرجوع فرجعت فاصلا منزلي فلما دخلت وجدت كتابا فلما فتحت
 علم الله وجدت عرف خلوصكم لله ربنا وربكم فلما قرئت اخذني جدي
 جبكم اعلى شأن لا اقدر ان اذكره كاتي من كل كلمة من كلامكم وكل حرف
 من صروف كتابكم قرئت كتابي في جبكم مقصود العالم وانقطاع علم عمادونه
 وقيلكم على ذكره وشأنه وقصارا اموركم في تليغ امره طوبى لكم و
 نعيها لكم او غير ذلك وروحا لكم لو كبر الخادم هذه الكلمة بدوام
 الملك والملكوت لينبغي بما وجد قلبكم اوعية محبة الله ولسانكم مطلق
 ثناء الاعلى واذنكم فارغة لا صغارا ندائه الا علم اسئله تعالى بان يشيكم في
 كل حين بشعلة تزداد به حرارة محبة الله فيما سواه انه لهوت مع اقرب الجيب
 في التحقيرة انجادم فاني اذكر وشأني ان جيب روحاني بشأني خودامسرور مشاهده
 ممنودك عرض جيبك ان ممكن ودرشي ان شهبات تمام ان تلقاء حضور عرض
 شد اذا ماج بحر العناية ونطق لسان الغنم بما لا يحبب احد الا نفسه وفي
 اخر البيان قال عز كبريائه يا عبيد حاضر انه اشتعل بار
 محبة الله نطق ثبناه بين عباده ويسقي حريق عيناية وكوثر فضله من اراد
 التقرب والتوجه الى الله المستوم انا نويده فضلا من عندنا ونختب
 له ما يفرح به فواده ان ربه الرحمن لهو المقدر على ما يشاء بكلمة من
 وانه

وانه هو المهيمن على ما كان وما يكون يا ايها المتوجه الى الفنى والطائر في نهوائى
 ان استمع ندائى طوراً في قصرى خبرى من سحبي مودة من بيتان ربك مالك
 الوجود قد حضر العبد بحاضر بكنايك وعرض تلقاء العرش التصوع به عرف جنى
 المحبوب طوبى لك واليك الذى سكن في جوار حمتي ان افضل بيد الله
 يخقق من شيا بما من عنده انه هو الحق علام الغيوب كبر من قباى على وجود اجاب
 الذين منعتم الشدة والرقا عن ذكر مقام المحمود قل انكم ان تحببكم الدنيا عن مالك
 الاسماء فانظروا اشم اذكروا القرون الاو اين العظماء والاحرار والعلماء
 واین ايجابرة والفرغنة والقياصرة والاكلمه اين اناهم المرئية واین
 قصودهم العالیه واین بيوتهم المرزفة واین بانيهم المعروشه واین
 فروشهم المبسوطه واین اعراشهم المستوية واین جنودهم المحجته واین
 قاصراتهم المرزفة واین اثوابهم المنقوشة واین شياهم التسمية واین
 اكاليلهم المرصعة واین مكامنهم المحجته ومعاقلمهم المرفوعة واین خزانهم المشووه وكناثرهم
 المستوره واین قبائلهم الباسلة وحيوشهم المصفوفة واین الافراد والاولاد
 والرجال والابطال واین من كان لبحر الظلم فلما وهو آء لغرور فلما واین
 من لو يسطى له ما في الارض من فائنها وخرائنها وخرافنها والاهل ليقول ال من زيد
 تكلم قد رجعو الى التراب بحجرة وندامة ما اطلع بها الا الله رب العالمين
 قل يا ايها جيبانى قوموا على ذكرى وشأني وشكوا باحكامه التي نزلت في كتابي

ایمقصود العالم و کت ابها زیا معبود المقرتین آنا نصیب با حکمت نوشته بفضلی و
 عنایتی و ذکر کرمی کچیل البصائر علیه و علی من معه و علی الذین اعترفوا و انجسوا و ابها شد
 قبل التمام و الا انین اکتبت رب العالین انتی
 انشاء الله بجز عنایت الهی از معین کلمات عالیات پاشامند و طلعات
 خجرات معانی را که در تصور صروفات ملک اسما و صفات مستورات ادرک
 فی تحقیق فصل بمقامی رسیده که قلم و لسان محم از توصیف تخریش عاجز و قاصرات
 سید تعالی بقدرت و سلطانه بان لقبیل منا ما یطهر منافی آیامه آنه لهما مع حب
 عرض انجامدم آنکه از قول این فانی خدمت آقایان آن ارض که بانوار ایقان منورند
 و بطراز عرفان حزین کسپر بیع منسج برسانید از حق سیطلم جمعیه از رفقات آیام
 قسمت عنایت فرماید و از بحر اسرار محروم فرماید آنه لهما المقدر العزیز الیم
 اینکه عرض شده الواح منزله مخصوص نفوس بنوره ارسال شد در این حره تا خیر
 رفت چه که ارسال الواح کلیه در کوره و اعهده منافی حکمت انشاء الله از بعد ارسال
 میشود و دیگر در ذکر سیان آنجناب این کلمه ابصار نوشته و اعراب نموده اند
 و لکن نظر بانکه این اسم از اسامی قرای ایران است و در سان قدیم هشت حرف
 که از جمله آن صاد است نبوده لذا ان عبد بین نوشته اگر چه آنچه در عرف
 ناس متداول است یا عمل نمود چه که گفته اند الغلط المشهور خیر من صحیح
 اینکه در ذکر حد با مرقوم فرموده بودند در این باب فقراتی از مصدر امر در جواب
 مکتوب جناب ملک ابو الحسن علیه بهاء الله نوشته شد حسب الامر
 آنکه ما ز با آنجناب نوشته ارسال فرام نموده شد

بذات صوره مکتب جناب ابو الحسن علیه
 اینکه در باره وصل نوشته بودید فرمودند اولی آنکه بشارت تشریح الصابین بعد از آنکه
 مبارکه و نسلونکم ملققت میشند اگر چه در این سنه قطا اکثر بلاد را فرا گرفته و کهن
 امثال اینکو نامور و نشر آن در حال باید باذن واقع شود آنه علم بعباد منعم آنه
 لهما الفرد العظیم حکیم انتی و هر نفسی بکمال شوق میل را در کسند حقوق الله
 اذ انما باید با بشاال آنجناب معتقدین بدهد و قبض خدا نماید تا آنچه واقع میشود باذن اجاب
 حق واقع شود آنه لهما علم حکیم
 مطلب دیگر مرکب خوب مخصوص تحریر الواح کتیب وجود آن کم و لزوم آن زیاد
 لذا اگر بصفتی که عرض میشود ممکن شود قدری ارسال فرمانیه بسیار محبوب است آنچه
 مرکب تا حال از آن ارض ارسال شده اند یا براق پسبنده بوده و یا پیا تیره و این
 دو صفت بجهت نوشتن الواح ابد محبوب نبوده و مینت و بعضی هم مایل بر حنی
 بوده که پرط و سی مصطلح آنهم مرغوب مینت مرکبی که مرغوب و مطلوب است
 با جریان و در غایت سیاهی براق که چندان نوشته باشد و بعضی هم مثل مینت
 که بروی ورق صقیل داده میشود صاف است آنهم محبوب مینت برآمده آن
 محبوب است باید آید در لون مایل به زردی و قه جزئی نباشد معابد

محبوب کرم جناب و قاعیه بهاء الله الاهی ملاحظه فرمائید

من قبل هذه مرة اخرى فضلا من لدنا وانا الفضل الكريم كم من عالم منعة
 العلوم عن سلطان المعلوم وكم من عارف اذا اتى المعروف اعرض عنه
 وعترض على الله العليم ابي بكر طوبى لكم بما خرقتم احجاب الاكبر وكم من صنام
 الاوهام باسم ربكم المقدر القدير قل معشر العلماء تالله قد ظهر وجه العلم و
 يا معشر العرفاء تالله قد اتى المعروف بلطان مبین دعوا ما عندكم من الطنون
 والاهام ثم سعو الى افق ينطق فيه لسان العظمة الملك لله الفرد الواحد العزيز الحميد
 بل الطنون كغفلكم لا وسمي القيتوم وبل الاوهام تغنكم لا ولسلطان الامين من
 في السموات والارضين يا معشر العلماء ان قابوا الى الافق لا ثم خرقوا
 باسم ملك الاسماء حجابكم وسجائكم التي منعتكم عن النظر الى حقى المنسية
 يا احبابى ان احمد واركب الرحمن ثم شكره بما ايدكم على عرفان مشرق آياته
 ومشرق ساره ادغفل عنه اكثر العباد كذلك يذكركم الله ويحجبكم بما ينفعكم انه لغفور
 الكريم تمسكوا بجبل الامر على شان لا يمنعكم ظلوضاء العالم ولا يحجبكم شارة
 المغلين الذين بنوا كتاب الله عن ورائهم واخذوا اماما رواه من لدن كل جاهل
 عرب انما تكبر من هذا المقام عليكم لتفخروا بتكبير الله وذكره انه هيدى
 من شيا الى صراطه استقيم فخذوا كتاب الله بقوة ثم عملوا بما نزل فيه
 من لدن حاكم عليهم قولوا لك الشاير يا ملك الاسماء ولك البهائم
 يا سلطان الاخرة والاولى منك بالاسم الذى جعلته مطلقا
 بان جملنا من الذين استقاموا على حبك وشربوا احرق اذ بقا منك

ايدي عطاك على شان منعتهم الزخارف عن التوجه اليك ولا البلبا يا من النظر
 الى تفك اي رب سخن الفقراء على بابك شكك بان تختب لنا
 من قلبك الاعلى ما ينبغي بجودك وكرمك والطافك انك انت
 المقدر المتعالى الغفور الرحيم انت
 آنچه در مکتوب آنجوب مرقوم بود جميع باحت اقدس شد و جواب غيات فرمود
 روح من فرج العالمين لغاية الفداء روح من فرج الملكوت لفضله الفداء وداره
 هيكل كه خواسته بودند عرض شد شمس اذن از افق حريت صافى مشرق نشاء
 اين به وقت فرصت يافت نوشته ارسال ميشود و دو اراضى هم نشاء
 از بعد ارسال ميشود و درباره نفوس مذكوره مخصوص يك از سما فضل مقصود
 عالميان لوح منع اقدس نازل ارسال شد و لكن بعضى بخطا نخواستند فاني است
 كه از اصل تنزيل نقل نمود چه كه در اين ايام حضرت غصحنه الاكبر روى و ذاتى و
 كستوبنى لتراب قدوم لفظ آء در اينجا تشریف ندارند در اينجين كه خادم
 مشغول تجرير بود بدو و عليا واقفا على حضار شد فلما حضرت قال عز كبريا
 اتا نخب ان نذكر صرف العين عليه حبتى ليفرح بذكر الله رب العالمين
 اتا ذكرناه من قبل بايات تصوعت منها راحة بيان فى الامكان انه لهو
 المقدر الاميد الحكيم اتا كتبت بنا له من القلم الاعلى ما ينفعه في كل عالم من عوالم
 لعمرى لو نظير له ما ستر عنه لطير باجنحة الاشياق وينادى فى الاق لك الحمد

من بعد ان كان قد حضر في المجلس الذي سبى في السجود العظيم في الامم
 التي هي في القلوب التي سبى في السجود العظيم في الامم
 التي هي في القلوب التي سبى في السجود العظيم في الامم

مجمع بودید و جناب حای قاصد خود خویش نمودند که عرضیه فی ازلان اهل مجلس ساحت
 ائمه اقدس رسالته ای معروض شود این فصل در ساحت اقدس عرض شد و مناجات
 انجیوب هم تلقاً و وجه معروض گشت هذا ما نطق به المقصود فی الجواب
 قال عز کبریا یا ورتا انا سمعنا ناک عمرة بعد مرة و عرفنا ما ناجیت به الله
 رب العرش العظيم و صباک کثرة بعد کثرة و نذکر الذین كانت اسمائهم
 فی کتابک فضلا من عندنا انما یحیی ان یکیر من ذکره و یرید من اراده ان ربک
 لهو العالم الخیر ذکر حیات من قبلی و کبر علی وجههم باسمی لمفرج الغیر لیدیع الیوم
 باید جمیع بطراز استقامت خیزن شدند چه که شیاطین در کمین بوده هستند
 و نیت مرتفع شده و خواهد شد از قبل این بار از قلم حشار جاری فی نال طوبی
 المعارین قلی اجبار الرحمن ان سمعوا نداء الله انه انیدکم و یوکیکم بالافتقار
 اکبری و بما یرتفع به امر الحکمتین ان یتکم احد بکتا السجین و اوراق الزقوم
 دعوا عن و رانکم متیقین علی هذا الامر الذی اضطرت افئدة العلماء
 وزلت اقدام من علی الارض لا من شأ الله المقدر القدر انا نذکر فی هذا المقام
 صاحب البیت الذی فی ارتفاع ذکر الله من القوم ان یا محمد قد قبل
 الیک و قد تقدم من هذا الافق الاعلی المقام الذی فی استقرار عرش مالک
 الاسماء و ینذکرک بما تحب به العقول ان فرح بذكری ایاک و قبل
 کت السجده یا مالک الاسماء و کت الثناء یا فاطم السماء بما ذکرنی فی ابن
 الاکظم و ظهرت لی ما تحب عنه الا هم اشهد انک انت المقصد
 علی

علی ما تشاء لانه الآلات اسحق علام الغیوب و نذکر لیل الذی دار البلاء
 و طاف الدیار لاسمی جنت الغریة لبحی انه قد سمی محمد فی کتاب الله الغیر الورد
 اشهد انه نبذ ما عندنا سن و اخذ ما امر به من لدی الله مالک الوجود و کل
 فی الله ما لا یتطوع به احد فی الارض کذک ینذکره المظلوم لیکون فخر له بدوام الملك و
 الملكوت طوبی کک و نعم مالک بما صبرت و نسئد بان یویدک علی ما نغی لهند
 الیوم الذی تری بذكره التورات و النخل الزبور یا نبیل قبل ان تتم التذات
 عن رأ قلزم الکبریاء انه لا اله الا انا الغیر الوهاب هذا یوم فی استقرار العرش علی
 و ترتبت سما لعلم نبیر اسمی الغیر العلام طوبی لغوی تمسک بعروة غیابته
 و ناطق نطق بذكر الله مالک الانام کذک نطق لغیته ان فرح و قل لک الحمد ما ن
 یا منزل الآیات و کت الثناء ایا من فی قبضتک ملکوت الارضین و البیت
 البهائم من لدنا علی الذین ما خوفتم سجنود و ما نعتهم الاحباب یا علی قبل
 قد سمعنا ذکرک و کنزناک بهذا الذکر العظیم ان الذی ینذکرک انتم فی التوارة بیوه و
 فی النخل بروح اسحق و فی الفرقان بنبا العظیم لعی سرانه ما اراد من الکتاب الا
 کتاب نفسی من لبس لیا الاطهوری و ذکرى حکیم طوبی لمن وجد عرف الله فی ایه
 و طوبی لمن تشبث بذیله المنیر بل سمع احادیات ربه و بل من نفس تجده حلاوة
 بیان ربه التاطل البصیر کذک زینا بحر العرفان بفکاک البیان و سما را اقیان
 نبیر اسمی الغیر بنبا العظیم قد توجه القلم الیه ایاک من هذا المقام
 الاقدس لا یحکم الغیر اسحق قد فرغت بما لم یفر به احد لو یفتق کوز الارض

بسم ربنا العظيم الاقدس العلي

الحمد لله الذي سخر من في الأثر بنعمات قبله الأعلى وبفتح في الصور وضيق
من في الأرض السماء الآمن شأنا ما لك الأسماء أنه هو الذي يظهر السر المستور
والرغم المرموذ والأسم المكنون الذي به ظهر الفزع الأكبر من البشر وبرز امرئ
أقرب من لمح البصر طوبى لمن نبذ ما عندك ناس أخذ ما أقر به من بدن مالك
القدر الذي بتزين المنظر الأكبر وظهر الفرح العظيم بين الأمم وصلى وسلم
على الذين فازوا بالأستقامة الكبرى على هذا الأمر الذي به طرقت أفئدة أولى
النبي أو لك عباد ما نعمتهم الأهلوا عن مالك الأسماء قاموا على شأن
تحييت منهم الأفئدة والعقول سبحانه يا من يملك خضعت الأفعال
في الأفاق سلك بموطى قدميك في ديارك وعرف ميتتك في بلادك
وبجلاوة بيانك بين خلقك بان تويد حسبتك على بضرة مركبهم
عن شراعدك أنك انت المقدر الذي لا تعجزك ظهورات العالم ولا تضعفك
شؤون الأمم لم تنزل كنت قويا بقدرتك ومريدا ببارادتك لفعل شأن
وتحجج ما تريد وانت المعلى الكريم وكعبك قد سمع بخادم صوت اجخته
طير يابك على لفان دوحة كلما لك وانها كانت مغفرة شبا الله محبوبى
ومجوبك مقصودى مقصودك مقصود من في السموات والأرض فلما
سمعت ووجدت عرفت حضرت عرضت في مقام انقطع عنه ذكرى وانشأ
قد شهد بذلك لفظه لبك من قبل بقوله تعالى وقد كتبت جوهره في ذكره هو

استأ

لا يتشار باشارتى ولا بما ذكر في البيان ان الذي كان مقدما عن اشارته
وتما نزل في البيان كيف يوصف بوصفى ونبعت بنعتى ويعرف بمقالا
التي تخلى عن حد وجودى ومثاقى سبحانه يا معبودى مقصودى وعائت
الملى سلك بلوحك المحفوظ وملك المستور بان تغفلى وترحمنى وتكفر عني
جبرياتى ايرت انا المذنب وانت الغفور وانا العاصى وانت العطوف الكريم
فلما عرضت ما في كتابك اذا توجه الى وجه القدم ونطق بما فاح عرف البيان في العالم
قال جل كبرياءه ياورقا ان فخرج بما اسمعناك حنيف سدة العرفان وخريد
ما لبكيا وصرير قلب الرحمن وصفيير طير المعاني من الهواء المقدس المنزه
انخيف اللطيف العزيز الميسر انا ذكرك من قبل قبل القبل وذكرك في هذا الحين ثم الذ
ذكرت اسماءهم ان ربك لهو المحيى العليم انا قد شأهدنا وانا البصير انا
قد عرفنا وانا الخبير انا فضلنا لك الذكر انا الكريم انا صرنا الايات وانا القيد
انا نظرننا البيتات وانا القوى الأمين لا يجيبنا زاجير الرجال ولا مواعيدنا نير
ان ربك ينادى بنطقه ويقول لو ان الذئب يعوى ويصول بظلم ميسر كبر
من قبلى حب انى الذين نبذوا سوائى وقاموا على حدة مرمى نطقوا ثبنا فى اولىك
عباد بصليين عليهم السلام وال ائمة العليا وعن ورأهم سان العظمة في هذا المقام
الكريم لعنة قد قدر لهم ما تعجز عن ذكره الأفلام شهيد بذلك من عنده لوح حفيظ طوبى
لييت فيه ارفع ذكرى تشرف باجباى الذين اقبلوا الى بحر علمى سما حرمى شمس عنا
التي سبقت العالمين انتهى عرض يشود اينك مرقوم دشته بوديدك در بيت
حاجى آقا محمد و جناب آقا ميرزا على نقى عليها ٩٦٩ باجمعى از دوستانتا التى

ندارند و نفوسی هم که فی سجد عارف شده اند و از بحر عرفان نوشیده اند
 آن نفوس هم با آنچه سزاوار بود الهی است قیام ننموده اند الا مثل آن که یک آنه
 در اهل بیان ملاحظه فرمائید بآنکه خود را از اعلی خلق می شمردند چندین مرتبه از یاد
 مذاهب پست تر مشایده میشوند بعضی بتغاث استدلال کرده اند و از
 مالک آن محروم شده اند بیان تمکب استند و از مقصود منزل بیان
 ممنوع مع آنکه نقطه بیان روح ماسوه فداه در باب خامس عشر از احداثات میفرمایند
 قوله جل و عز چه کسی عالم بطهوریت غیر الله بهر وقت شود باید کل صدیق
 بنقطه حقیقت نمایند و شکر الهی بجا آورند همچنین میفرمایند جمیع بیان بشنا
 خاتم است در انکشت مبارک و در مقامی میفرمایند جمیع بیان و دره
 از اوراق حینت او مع ذلک این قوم جان بوم صرف اکتفا نموده اند و از مطلع
 یقین محجب مانده اند خضوع خشوع و فنا نیستی لفظ بیان در جمیع بیان واضح مشهود است
 میفرمایند و منزه است از اینکه بحر فان من یا آنچه در بیان است معروف شود
 در اینجا مبارک که از مطلع بیان نقطه بیان روح من فی الامکان فداه ظاهر شده
 تفسیر فرمائید و این همان کلمه است که این فانی بمناسبتی در اول خطبه ذکر
 کرده و این کلمه مبارک که جوهر کل بیان است بشهادت خود لفظه قوله جل
 و قد کتبت جوهره فی ذکره و هو انه لا یتشارک فی الیثارتی و لا یاتزل فی الیثار
 بلی و عزتیه تکلم الکلمه عند الله اکبر عن عباده من علی الارض اذ جوهر

کل لعیانیتی الی ذلک فعلی ما قد عرفت الله فاعرف من نظیره الله فانه جل و اعلی
 من ان یكون معروفا بدونه او مستثیرا باشاره خلقه و انی انا اول عبد قد کتبت
 و بایات و اخذت من ابکار حدائق جنه عرفانه حدائق کلماته بلی عزته بهر حق
 لا اله الا هو کل مره فامون استه همچنین میفرمایند قوله جل و عز
 ثم علم ان فی ذلک الیوم لم ین معروفا غیر الله و لا معبود الا الایاه و لا موضوعا
 سواه و لا محجوبا بدونه و لا مقصودا غیره استه و این فقره مبارک هم
 مطابق است با آنچه در ذکر اینطور اعظم در کتب قبل از شده مع ذلک این هیچ معنی
 که خود را بیان نسبت میدهند اراده نموده اند سرچ آهیرا باریح منتنه کذب خاموش
 نمایند اف لهم و لو فائهم سبحان الله ان قوم غفالی استدلال نمایند
 بموهومات قبل و بعد از حیل مکر تثبت نموده اند که شاید نفسی الزیصرط
 مستقیم منع نمایند ایگاش در آنچه دعوی می کنند صادق باشند
 از جمله میرزا احمد کرمانی چند عرضیه از او باحت اقدس رسیده و بعد که بتایق
 گوی گذشت چون مقبول نیفتاد با عرضتیا م نمود و بعد از خندی
 عراض متعدد که مشحون بتویه و استغفار بود از او رسیده هم
 تو توط نمودند مع ذلک مجددا در این آیام بنفاق قیام نمود و مطلع نفاق
 پیوست در مدینه کبیره بوده از قرار مسوع نظر باعمال شنیعه

کما صفا فی سبیل الله الملك العالی العظیم ان احفظ لنا الی العرفان فی اوجیه قلبک
 باسمی القوی القتیر طوبی لک بما توجت و اقبلت سمعت نداء الله رب
 العالمین کن متقیما علی حب مولاک علی شأن الازلیک اشارات المعرین
 یا غلام ان ذکرک انت حاضر الی العرش سمعت ما حکم به لسان العظمة
 فی مقامه المحمود ان اشکر الله بما ایتک و وفقک علی هذا الامر الالهی اذ انظر
 الاشیاء الملك لله مالک الغیب والشهود طوبی لنفسین بذات ما عندها و تحرت
 بارادة الله مالک الملوک انا ندع کل الی الاقل الی الله و نوسیم بالعلی بانزل فی فیض
 المحفوظ البها علیک و علی الذین شربوا من البحر الا عظیم باسمی القیر المحبوب
 یا عهدی ان استمع نداء الله ارفع من مقرب سجنی لیجذبک التذات الی مقام الاخریک
 شنوات الدنیا و لا تنجک حجیات الغافلین طوبی لک و لایک
 قد شهد العظم الا باقباله و خضوعه اذ عرض عن الوجد اکثر العباد کذلک ذکرناک
 فضلا من عندنا لکن من تشاکرن یا علی قبل عکر ان اشهد ما شهد الله
 قبل خلق الاشیاء انه لا اله الا انا الغفور الرحیم لعن الله سوف تفسی الدنیا و ما
 فیها من الملوک و الملوک و لغنی و الصعاب و یبقی لک ما نزل من قلبی الالهی
 فی هذا المقام الکریم ان افرح بذکری ایاک ثم اشکر ربک بما انزل لک
 ما ندرج به صدور المقربین تمک بجل فضل تثبت باذیال رحمة ربک
 و قل سئک یا سلطان العالم و الظاهر بالاسم العظیم بان تحتب کی تهتبه
 لانناک الذین منهم خارف الدنیا عن النظر الی انفسک ایرت انت الکریم و انا
 العالم

القائم لیدی ب جودک اسئک بان لا تخیننی عما عندک انک انت الله رب
 العرش العظیم انا تذکر فی هذا المقام من سبی يوسف الذی قبل الی اوجیه
 و آمن بآتی و فاک بعرفانی اذ عرض عنی اکثر خلقی کذلک یذکر الله من اراده
 فی یوم فیہ عرض عنه کل جبار عنید قد ذکر اسمک ذکرناک فی هذا اللوح الذی لا یحاله
 شیئی فی الارض یشهد بذلک ربک نخبیر لا تخترکم اشارات القوم و لا اعرض
 الذین اعرضوا عن صراطی المستقیم سوف یاخذهم الله عدلا من عنده و یرفع
 اسماء الذین آمنوا و اذاتی بسطان پسین انا نوسیمک بالاسم الکریم و بما
 انزل الله فی کتابه العظیم سوف یطوی بساط الارض من علیها و یبقی الملك لله
 رب العالمین یا ایها الظالمین فی هویئکم تبلغ آیات ربک انما تعترفتم
 الی الفردنخبیر و تؤیدتم علی ما کانوا علیه و تقسیم کوشلین باسمی البدیع
 کذلک هرطت الأمطار و ماجت البحار باذن ربک القدر انا تذکر عبادنا و احبابنا
 الذین ذکرت اسمائهم فی کتابک و هم یستم بفضل الله و رحمة و ینبئ علی هجم من هذا
 العظیم العظیم فاسأل الله بان یوقهم و یؤیدهم علی ما یحب و یرفعهم من الکریم
 و تذکر انما فی اللانی آمن بالله و آیاته و شرین جیتی الوحی من الیدی عطائه ان ربک لهو
 الغفور الرحیم انتهم اسئک بحسب الی الکی در ان ارض بایات بدلیع منیعه
 الهیه فائرشدند قدر این نعمت عظمی را بدانند اگر کشف حجاب شود و مقام
 ظاهر هر دو کل ساجد شوند و بسبح من علی الارض در کل کلمه و اجده و
 دخل کردند یا محبوب فوادی اکثر اهل ارض که فافلسند و جبرایا

منظر کبریا نطق این مراتب بهم باحتیاج منع اقدس عزرا بی عرض شد و این
 کلمات عالیات از سما شکست نازل قوله عز کبریا شهادت الله
 لا اله هو والذی استوی علی عرش الشجن انه لهوالذی شهدت له کتب
 العالم قصد شطره رسال الامم وانه لهوالذی نظره به کل سر مصون کل امر حکیم
 انه یزکری عن الباء ویشیر بفضل الله ورحمته لیفرح ویکون من شاکرین انا
 اردنا و ذکر نبویه الذی فی ارتفاع ذکر الله العالی العظیم یاورقا امریکه از برای
 او بدوام ملک و ملکوت الهیاتی خواهد ماند اظهار علمایستی است که از قلم علی
 درباره او جاری شده و در صحیفه صمرا ثبت گشت انشاء الله بختها آن
 موید شود عالم را شئون مکرره دنیا تیره نموده و از طراوت
 و صفا و لطافت منح کرده انشاء الله بعنایت حق فائزند بحیل تقاضا
 تمسک بشیره من قبلی و ذکره بما ینبغی لایام ربک العظیم بحسب البهائم
 علیه و علی ابد من لدن غفور کریم انا تذکر فی هذا المقام من سبب بالالف
 و اسما الذی آمن بالله القوم انه من قبل الی الاقول لا و اجاب مولاه
 اذ ارتفع لبند آء من مقامه الکریم قد زینار ائمه باطیل الایمان و قلبه بظلم
 العرفان ان رب الرحمن لهوالغیر الکریم انا نصیک بالاستعانة
 الکریمی فهذا الامر الذی به زلت اقدام الوری لیدن نبد و ایشاق الله
 عن و رانم و اخذ و اما اخر و ابه من لدن عالم بلس ان اعلم بما امرناک
 فی الکتابک و قل لک الحمد یا من عزفتنی فطلع آیتک و مخزن امرناک

برکات

اشکک بان توفیقی علی سبغی لیومک العیز بیدیع انا نصیک والذین
 بتقوی الله العظیم ائیم قد حضر لدی الوجود کنا تک و کان فیزکر حسباتی
 انا ذکرناک و ایاکم فضلا من عندنا و ارسلناه الیک من سبغی بجمه قیل علی
 اذ افرت و وزت قل لک الحمد یا ایها المظلوم العزیز ان الجلیل
 یدکر عبده الخلیل الذی سمع و اجاب مولاه بصدم انت الذی اقبلت
 الی البحر الاظم بعد عرض الامم و شربت حقی المشحوم باسمی القوی لا امین
 قل حبب الرحمن فی البلدان تالله استحق ان الرحیق هو جتی و یدیره
 کلماتی طوبی لمن تقرب و شرب منه بذكری کجیل یا خلیل ان فرح بهذا الذکر
 الاظم انه لا تعادله کنوز العالم ایشید بک مالک القدم فهیذا المقام العظیم
 مقام فیهمثل کل بنی و طاف کل رسول تصد کل مقصود و نزل کل روح
 امین طوبی لسمع سمع ندائی لفضی قامت علی خدمته امر ربها المقصد القید
 استی و در مقام دیگر ذکر فرموده بودید که در محل قامیز از غلام
 ابن جناب فی بیج و آقا یوسف علیه السلام جمعی از دوستان الهی
 حاضرند و بگذرد دست ناطق این تفصیل هم در پیشگاه حضور عرض شد ذکر
 جناب آقا میرزا غلام علی و جناب آقا یوسف و بعضی دیگر در تعداد
 نفوس مطمئنه مجتمع در بیت جناب حاجی آقا محمد علیه السلام بهار الله
 شده و مخصوص سایرین در این مقام از ملکوت مشیت نازل الکر فی فضل

واقوال مختلفه از آن محتمل طرد شد باری چون و و امثال و یافت میشود
 لذا این بیانات ذکر شد تا دستاورد مطلع نماید که شاید بر حق
 استقامت فائز نشود و از امثال این نفوس موهوم و موهوم ممنوع نگردند
 آنه بصدی من شیا الی صراطه مستقیم در کتاب اقدس این
 مبارکه نازل قوله جل کبریا ان یرض الکف والرء انا
 نراک علی لایحبه الله و نری منک الا اطلع به احد الا الله العلیم الخبیر
 و نجد بایر منک فی سر السر عندنا علم کل شیء فی لوح بین انتهی
 و این آیه مبارکه در کتاب اقدس و قتی انا نزل شد که اسم احمد هم در ظاهر
 مذکور نبود یسئل الخادم ربیه بان یخط عباده الضعفاء عن هولاء انه لهموا
 القدر یرففس بعید بسیار متلون دیده میشود گاهی تائب و مستغفر
 و گاهی خائن و ملحد و لکن این روز باریک گیر در آمده با مناقص متفق
 و با موافق اظهار و فاق مینماید الالغه الله علی القوم الکاذبین
 یا حبیب نوادی آیا امثال این نفوس تغبیرات و اختلافات و انقلابات دنیا مطلع
 نشده اند و یا نمی بینند چگونه میشود انسان مع انکه در کل جهان از کل شیا ندای فنا
 اصغای نماید و آثار فراق مشاهده میکند با غفلت مینماید و با مورات نالایقه مشغول
 میگردد و با اعمالیکه فرشتگان الی الابد باقی و پاینده است عامل میشود نذر چشم است
 جمیع اشیا مع انکه با کمال صمت و سکوت مشاهده میشوند و لکن اهل سمع

حقیقی ندای ایشان نفس تغبیر و تبدیل خود متذکر مینماید و پند میدهد صبح را
 ظهور و طلوع و شراق است و شام را غروب و افول از جمیع جهات
 ندامت رفع و لکن آذان و اعیه غیر موجود و در هر محل مکان آثار الهیه موجود و لکن
 بصیرت مفقود از حق بصد نزارسان سائل عرض مینمایم عباد خود را موبتین نماید
 بر آنچه که خیر ایشان است و تم به تیر غلظتم که اگر فی حکم تخلیه نمایند و تفکر کنند
 کل خود را از دریا های ظنون او با نجات داده بخیر گاه دوست یکتا کشاند سخن
 بسیار و ایام ایام گفتار و لکن فرصت کیاب انشاء الله امیدوارم که نجات
 فرصت یابید و بگوید آنچه گفتی است خدمت جناب نبیل جلیل علیه صحت الله
 عرض مینمایم تا وقت باقی و فرصت باقی و میکن باقی و لسان باقی انشاء الله بگوئید
 آنچه را هادی باشد و باقی هدایت نماید دستخط عالی که با اسم این خادم
 فانی بود معنی بخش سیاه کل الفاظ و فرح بخش عالم احزان آمد و بعد از فراغت حجت
 اقدس منع عرض شد هذمانطق به لسان العظیمه باجواب قوله عز کبریا
 صادق در آنچه ذکر نموده اند چه اگر خبر حرکت ایشان متواتر نمیرسید البته
 بهم ایشان نازل میشد آنچه در ملکوت مشیت اطعی معلق است انشاء الله در کل
 احوال موبتین باشند بکروشنای حق و ناطق باشند با آنچه لایق من و او را این روز
 پیرواست الهی علیه من لدن عزیز حکیم انتهی عرض دیگر آنکه دستخط
 دیگر آنجنوب رسید و مرقوم داشته بودید که در بیت جناب
 آقا میرزا غیب بن علی جمعی از دوستان الهی در آنحضرت حاضر و بزرگ

۲ ادراک مینماید که در هر صحن

آخر وار و علیکم ان ربکم لہو الخیر الوہاب انہ یحب عبادہ و ینکرہم فی ال
والاشراق اطوبی القاصد قصدہ و لناطق تطلق بکرہ و لوجہ توجہ الیہ و لقلب
فاز نور العرفان انما کبر من ہذا المقام علی الذین آمنوا بانہ منزل الایات
انتہی اسجد مرتہ بعد مرتہ دوستان الہی کہ در ان ارض ساکنند
بعنایات لانہایات الہیہ فائز شدہ این عبد فانی حدیث
کل تکبیر و سلام معروض میدارد و عرض نماید این ایامی است کہ جمیع انبیاء
و رسل الہی منتظر ان بوده اند لذا باید بہمت تمام بذکر و شاقیام نمود و ان
محبوب باید جمیع را بجمکت وصیت نمایند چہ کہ این از امر محکم تلقن الہی است
کہ در کتاب نازل شدہ از ہر نفسی مطمئن نشوند و بر ہر چشمی لئالی کران بہا
عرضہ نمایند با کمال شفقت و محبت و مدار باناس رفتار کنند مکرر
شبہ ای کلمات از سان منزل آیات استماع شد مینمودند امر و اعمال حسہ
و اخلاق مرضیہ مبلغ ہر اللہ است انشاء اللہ امید چنانست کہ جمیع موقوف شوند
باشیخ عند اللہ مقبول است و اینکہ در بارہ طاعنی باغی عیب اللہ شانی و ظلم
و تقدسی و مرقوم داشتید سبب ہم و غم گردید لعنہ تا آفتاب خلف
سحاب ظلم است امثال این امور در عالم واقع شدہ و میشود عدل بشاہ
غنی پس شاہدہ آیشو کہ در کل بوم ظلم متباد گشتہ اگر چہ ظلم آن ظالم از حد
و حصر و بیان گذشتہ است و لکن درست کہ شاہدہ میشود ذلخ این
زمان مستحق و سزاوارند چہ کہ ظلم از ان را در بارہ اہل حق اجرا نمودہ اند

عدل

آنچہ خوب شاہد و گواہ است کہ در کثرتی از اوراق و الواح جمیع عباد الرقاد و نزاع
و جدال و قواش نہی فرمودند مع ذلک وارد شد آنچه وارد شد
اخوی جناب آقا سید حسین صرف حی علیہ من کل بہا و ابہا ہ یازدہ سالہ بودند
کہ رسل او را ظالم بیاک بکلولہ توب برداشت در بعضی اماکن وارد
آوردند آنچه را کہ قلم از ذکرش عاجز است از حق مسئلت مینمایم
کناس را با نفاق فائز فرماید در بار ظلمیکہ در ارض صا دستعل شد
تفکر فرماید دو فرزند رسول را بدون سبب و جهت محض زحافت
فانیہ و در اہم معدودہ شہید نمودند الالغۃ اللہ علی القوم الظالمین و اگر
اثر ان ظلم با مثال آنچه ظاہر شدہ آتفا شود بسیار خوب است و لکن
ملاحظہ میشود ثمرات آن اعمال و شراہ آن از بعد در بعضی یار ظاہر گردد
اسئلہ تعالی بان یوفی عبادہ بالرجوع الیہ چہ اگر توبہ فائز شوند جمیع
امور اصلاح میشود انہ لہو الغفور الکریم آنچه عرض میشود از آیات
منزلہ ادراک شدہ استغفر اللہ العظیم انہ ہوا لمد رک العظیم نچہ آنچه در کتاب
الہی از قلم اعلی جاری شدہ ظاہر شدہ و خواہد شد و در کتاب اقدس ہم
بعضی اشارات بہت سوف نظیر ما خبر فی کتاب العظیم در اینظہور است
اخبار بعد بکمال تصریح بیان شدہ طوبی للعارفین زیادہ از این جہات
نمیوان نمود الامر بید اللہ رب العالمین و در این جا شدہ جدیدہ آنچه برود

وارد شد و هر خیارتی که بایشان رسید البته تدارک آن خواهد شد بنحو کامل
 و اتم در هر حال هیچ باد و ستان آهیت بهر نفسیکه موجود است
 بایام الهی و عرفان و فائز و بهر نفسیکه شهادت آشامید در رفیق اعلی کمال
 فرج و انبساط مشهود و اگر اقل من آن بچی مقام شهادت بر عالمیان تجلی
 نماید کل را متوجه مقصد انشایده نماید حال کسی برآمده بلکه مرده اند
 حرکاتشان مثل حرکات صوری مشاهده میشود که باک متحرک کند گاهی
 دست مجبور بلند میشود گاهی پایی مجبور بر زمین میخورد و جمیع این حرکات
 مرغیر شعور ظاهرت اگر چه جمیع غافلند و قدر دوستان الهی از البصا
 و عیون استور و کهن اذاجاء المیقانی طهر ما هو استور این فرد بسیار
 مناسب است که از قبل گفته اند باش ما کل بنی آنها را که امروزند جزو
 باش ما کل بنی آنها را که امروزند خار دوستان است که بر امر ثابتند بنا
 از خسارتی که بایشان رسیده محزون باشند بلکه باید کمال فرج و سوز
 مشاهده شوند و یقین بدانند که ایشان از اهل رجحند در جمیع احوال امکان
 این عبودیت از شرفی که دوستان آشامیدند قسمت میبرد و از خسارت هم نصیبی پیدا
 اکثر امور باراه استوار است گوشت الغطاءیری لارض غیر الارض عرض دیگر آنکه
 اگر در ارسال عراض خیری رود این نظر بکثرت اشغال این فانی است وجه دیگر
 ممکن نه خود آن محبوب شاهد و کواهند لذا باید عذر فانی را بپذیرند و عفو نمایند
 ان ربنا الرحمن لهو الغفور الخوف و خدمت جناب جی میرزا ابوالحسن علیه السلام

چون

چون از قبل این فانی چیزی معروض داشت لذا مصدع نشد و هر جا هستد و ظل صحت
 و عنایت حق باشند اذن توجیه باین ارض خواسته بودند اذن عنایت شد
 ان شاء الله موفق شوند با آنچه خواسته اند عرض دیگر آنکه بعد از نزول آیات
 بوکالت آن محبوب این عجب زیارت و طواف فائز شد و لدی العرش مقبول
 افتاد احمد و شکره علی فضله و رحمت و عنایت وجوده و کرمه عطا
 عرض دیگر حضرت غنم ^{عظیم} الله ^{عظیم} و حضرت غنم الله الا کبر روصی و ذاتی
 کویسنوتی لثرب تحت اقدامها الفداء آن محبوب را بیدایع ذکر ذکر آنکس
 امانع اقدس ای کبر البها علی حضرتک و علی من معک و علی اجبا لله
 الذین سبوا و اجابوا خ ادم فی الاضرف ۱۲۹۸
 ت محبوب حقیقی جناب و رقا علیه بها الله الاء ملاحظه فرمائید

۱۵۲

بسم ربنا الامنع الاقدس العالی الاء

بسم الله محمد فرج آبی بعد از شدت رسید بای محبوب فوادی شدت وقتی بود
 که لامر الله در سخن بودند خدای احد شاهد بر حال کواه اتمقال که در جمیع لیالی و ایام نجید
 بدون سلاح با عا کر هموم و غموم مجاوله نینو تا آنکه یومی از ایام لوصی مخصوص حضرت
 افغان جناب الف و حاعده منکل بها و ابهاه از سما شیت رحمانی نازل قلب
 و جان را بقته بطراز سرور عزیزین فرمود چه که عرف سلامتی آن محبوب و نجات

از جسد از آن لوح منع متضوع بود بعضی از دست خطهای آن محبوب دستان
 ارسال شد از هر یک شعری در این فانی متبسم و جمیع تلقاء عرش من لا یغرب
 عن علمه من شیء عرض میشد اشراقات شمس غایت از آن فضل مشهود و معلوم احتیاج
 بذکر انسانی نه صد هزار نفوس که بیایا ایام گذشته که باب نطق مسدود
 و لکن امید هست که از فضل حق جل جلاله از بعد باب مفتوح شود و جواب خطها
 سابق عرض ارسال گردد سبب توقف در این ایام آنکه ارباب منتینه نفوس
 مشرکه فی الجمله در این ارض هم مروز نموده بشارت کبری آنکه در ایامی که
 آنجیب جان درین اصفهان تشریف داشت یک لوح منع اودس که مدال و مهر
 و ناطق بر مظلومیت آن محبوب است نازل حسب الامر ارسال شد چه که
 لسان عظمت باین کلمه مبارکه ناطق بایعده حاضر حفظ نما و بعد از صلوات ارسال دار
 و لکن ذکر آنجیب لیلیا و نه را با بوده در اینجین حسب الامر قصد سلطان معراج نموده
 الی ان حضرت تلقاء الوجه نطق لسان العظمه بهذه الکلمة العلیا قوله جل یانه
 هو الذکر العظیم یاورقا غن علی و حده الذکر و انا باسم ربک مالک الاسماء
 و بشر ان س بلغایة الله الغیر بحمید ان شرفه من نصب بیان ارادوا ان یطفئوا
 نور الله تقویة جنودهم و مدافعهم و یفهم انائل الله بان یخمد نارهم
 باسمه التقوی الغالب القدر قلبی معشر الاولیاء اما کم ان تحزنکم شوکه الای
 لکم ان تقوضوا امورکم الی الله انه یاخذ الظالمین کما یخذکم من کل حلیم
 عبدا للمتفرسین قل ایامکم ان تمنعکم شؤنات اخلاق عن الحق الذی

الی

اتی بملکوت البیان و دعاک الی الله الفردنجیبه آیات نفوس ظالمه عبرت
 نمیکند ند از آنچه از قبل واقع شد کلام ظالم از ظلم خود بخیر می رسد کل درخت
 بوده و هست مع ذلک دخان کبر و غرور و عیون از شاخه انوار عدل
 مهر و نموده یقولون لا یسعون و یعلمون ما یتبرهنهم کل فی عدل و کل ذی نصاب و کل
 ذی بصر و کل فی علم قسم بجزایان همین که غمگریب نفوس ظالمه
 بر خسارت خود واقف شوند و بصر ظاهر مشاهده نمایند ان ربک
 لهو المنجر الصادق الایمن بگوای و ستان بایستید بصراط مستقیم ثانیکه
 تقاضای استقامت باین خلق متضوع شود به امری ثبانی و از برای شما
 ظاهر در ظهور خاتم انبیا روح ماسوا ه فداه تفکر نماید چه مقدار از نفوس
 که شهادت ورود لعن باطل بود ند و از برای آن جمعی از صحابه بنوا قیام
 جمع مینمودند و بعد آن ضیق و سختی و شدت سختی بوسعت کامله و در خاتم
 تبدیل شد در نظیر عظم حق جل جلاله ظالمین را مهلت نداده و نمید
 انه لذو یاس شدید باید در جمیع احوال بحکمت تدبیر تبلیغ امر الهی مشغول باشید
 دنیا قابل ملاحظه مشاهده نبوده و میت تا چه رسد بتوجه و تثبت با و در هر صورت
 موت میرسد لعن الله باسم حق حجت حق در مضار فدا صد هزار بار شهادت
 از سایر اقامه موت ترجیح دارد و این حکم ظاهر است که گفته میشود و لکن
 در باطن بحر زندگی بشارت فی سبیله تعالی معادله نموده و بنمایان
 چه که شهادت بنفوس دارای مقامات باقیه و حیوة دائمه و زندگانی

سرتیه بوده و هست این مقام شرح بی پایان الامر بید الله ما ک الاذیان
نفوس مرتبی لازم دارند و معلم و مذکر باید آنجناب در لیالی و ایام شجاعت
باینرا از ما حیوان تقایه نمایند و تربیت کنند تا ما شمار بدین معنیه جنبه فائز شوند
سی سنده او از هیچ بناس را از فساد و نزاع و جدل اعمال مروده منع نمودیم ظلم ظلمین
و اعتراف فلین محل فرمودیم مع ذلک این خلق بی شعور دست بر زندگانه
و غفلت بمقامی رسیده اگر متقدر قدر نفوس یک مدینه را اخذ نماید و یک نفر را
لاجل کار باقی گذارد آن یک نفر هم بمخالفت قیام نماید نظر بجای اعمال شنیعه
رئیس این یا قریب یک کرور نفوس از میان رفت مع ذلک احدی متنبه نشد
و باقی اعلی توجیه نمود قل یا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا سبیل المفسدین قومون
العقله و الهوی ثم اذکروا ماورد علی الأعداء و لا تکنوا من الغافلین قل لیخ
و الصادق و اسحاق حکم بنعید قد احدثتم الله قبور من عنده و جعلتموه للناظرین
انشاء الله بقوه حکمت الهیه و ابادی قویه هبسیه نفوس غافل را باقی
احدی راه نمایند و هدایت کنند ابها لمشرق من اثن سما فضلی علیک
و علی من معک و علی الذین مانعتم حججنا القوم عن الدرب العالمین
انتهی یا محبوب **مخبر** گمان دم آنکه در عالم تربیت نفوس یافت
شده اند که فی سبیل ادراک بینمایند آنچه را که در اینطور عظم مقصود است حال
معلوم شد که اگر صد هزار عالم با هم تا رسد خلق در ابتدا قائمند
گویا هیچ ندیده اند و هیچ نشنیده اند از فرار دستخط محبوب کرم عظم
جناب

جناب علی قلی که عیب سا الله مالک القدر چند جلد از کتب و نوشتهجات بدست
اعدا افتاد مع ذلک صرفی از آنرا درک نمودند چه اگر دراک میشد یقین مبین میدانند که
اینطور عظم از برای رحمت است نه از برای محبت و از برای هدایت است نه ضلالت
و از برای حیوة دائمه است نه از برای دون آن مع آنچه گفته اند و شنیده اند هنوز
ثابت نشد که مقصود ظلم و فساد و نزاع و جدل نبوده و نیست حق شعور عطا فرماید و
دوستان را هم مؤید نماید از برای عمل آنچه در کتاب نازل شده بلا یای این کره را سبب
اسباب مخلفه بوده ذنبان بخاج و دخل راجح چه که بعضی از نفوس داخله
نظر بغفلت و نادانی گفته اند آنچه را که سبب اضطراب نفوس شده و حال آنکه خود
آن نفوس شهادت میدهند بر عدل رستی اینطور عظم ان اسخادم رسول الله بان
یوقی الکمل علی الصدق الخالص علی العمل الخالص نه علی اکل شیء قیر جناب ملا محمد علی
و بعد ۶۹ چیزی قلب این شرط توجیه نمودند و هر ایض شیره از مر و انجهاجات و جهات اغوی
همراه داشتند جواب نازل و کن نظر بحکمت و اوامات ارض طایبایان عنایت
نشد چه که گمان میرفت بر مرادش در بر تیره عرض نمایند حال رسال شد
انجبوب ملاحظه فرمایید و ارسال دارند و اگر خود انجبوب هم با انجهاجات
توجیه فرمایند عند الله محبوب است چه که ناسن بسیار مستعدند در جمیع جهات
حق مؤید فرماید کل بر قیام بر امر و مبعوث فرماید نفوسی را که تمام همت بر فرد
قیام نمایند و اگر الرالوح امر و بعض جهات بخود جناب ملا محمد علی داده
شود که برسانند بسیار محبوب است چه که از ارض مقصود بکمال سخن
مراجعت نمودند لیاخذة الفرح بعد سخن و الرخاء بعد اشد

عرض شود و سخط علی که بعد از خروج از حبس بنام این فانی مرقوم و تاریخ آن ستم
 شرفی تحت بحرام بود و از اطمینان و جانرا فرج بی پایان عطا نمود و بعد از
 اطلاع قصد مقام مالک ابداع نموده تمام در پیشگاه حضور عرض شد
 پذا مانطق به سان لیبیان از کان هیکل لأحدیه مستویا علی عرش
 الظلمة قال جل کبریا غظم سانه یاورقا یا ایها الناس طری الی لاقی الله
 قد ورد علیک فی سبیلی ماورد علی النفسی من طغاة عبادی عیصاة بریتی این
 نقضو اثباتی کسروا عهدی و نبذوا کتابی و جادوا بآیاتی و عملوا ما ناه
 به سکان ملکوتی و صالح بل خبا و محدی انک لا تحزن ان ربک معک
 فیکل الاحوال وضرک باحق اذ اخرجک من التین جعلک قائما علی
 خدمته وناطقا بنبأ طوبی لک وینبأ لک انت الذی شهد
 ورایت من الاغراب ما کددت به افدة الأبرار وسمعت ماناح به الا
 استی احمد لبشرافات شمس غنایت تحقیقه ثابنت که بل طاء
 اعلی متخیزند چه رسد باین عبد و امثال و وقتی از اوقات این
 غلظت با نیکل ناطق یا عبد حاضر بعد از توجه و رقا علیه صلوات
 بطر از ریایجان بظا خبری از او رسید مقصود از ذکر نیکل آنکه
 ذکر محبوب در ساحت منع اقدس بوده و هست اینکه در باره جناب

سی

سی علی بصحا الله مرقوم داشتید خود ایشانم آنچه واقعه است
 اقدس ارسال شد فی حقیقه بایزجت کشیده و می کشند بیل
 اسخادم ربه بان یحفظه و لکن نگرشان در مرسلات شاید سبب هم
 باینمغنی که حضرت دوستان بعضی هستند آنچه بشنوند ذکر نماید بقسمیکه
 باعد امیرد و شاید ضرر نفس مقدسه گردد باری آنچه دشمن اراده اسخادم
 اراد حق غیر آن بود در غما نفهم و اینکه ذکر محبوب منظم قامیز اسد الله و در
 علیه ما بهاء الله الابهی و اهل بیت علیهم بهاء الله و عنایاته فرمودند که جمیع کمال
 محبت را نسبت با محبوب اظهار داشتند معلوم است آنچه عمل نموده اند فی تحقیقه
 سزاوار بود پس اسخادم بان تقدیر هم ما اراد وافی سبیل الله ربنا و رب
 من فی السموات و الارض اینکه از ساج سجن مرقوم داشتند الله سبحان
 واقع شود و به ضرری بر او لیا وارد همان تبدیل شده و میشود حبس
 در سپیش علت حریت و نجات گشته چنانچه سبب سجن آن محبوب
 آن نفوس معده حیات یافتند و بر تنگاری فائز گشتند اینست
 که گفته اند تو گری و بریدی اگر حفت و اگر طاق آید این مخصوص است باین امر
 چه که هر چه وارد شده سبب اعلا کلمه الیه گشته انشاء الله آن اشجار مغرب و حدیث
 بشرات بدیعیه منیع فائز شوند اینکه در باره محل دستور العمل ذکر فرمودند عرض
 حسب الامر انکه آنچه خوب دریا و اطراف گردش نمایند و در محل وارد شوند بجای
 بروند و در صد تبلیغ برآیند و اگر توقف در هر محلی زیاد نشود بهتر مقبولتر است

سبب جناب

اسباب هم نشاء الله فراهم میاید از حق میطلبم جمیع آن اطراف را بنور عرفان خود منور
 فرماید و آریانات آنجواب نهالهای لایحلی غرس شود و لغوا که طیبه فائز گردد
 دستخطی از قبل آنجواب رسال شد ذکر اسمی شیره در آن مذکور و از برای
 کل اللوح بدیع منقسمه عام نمودند حال گریه بیدار رسال شود آنجواب اخبار فرشتا
 چه که مدتی گذشت و در رسال تقویون قناد و این نظر بحسب آنجواب بود
 و اینک این عبد را در زیارت وکیل فرمودند در شب ۱۲ جمادی الاولی نیماعت
 از شب گذشته بود کالت آنجواب اینفانی قصد مقصد قصی نموده بزینت فائز
 و لیسیم بجز از قبول هم مرتزین هدایتیم ولی چند لوح امانت چسب مکرم جناب
 آقا میرزا غایت علی علیه السلام بوده رأس پاکت بسم ایشان نوشته شده آنجواب
 بفرمود مصلحت دانند بایشان برسانند بسیار لازم است که بایشان برسد و همچنین
 یک پاکت بسم جناب طاهر علی علیه السلام که باید بایشان برسد
 حضرت غمخوار غمخوار روحی و ذاتی کبیر نوی لثراب قدومه الفداء و غمخوارین
 روحی لقدومها الفداء بکبیر میرسانند و میفرمایند انجید غمخوارش نجات
 فرمود شب و روز از حق جل جلاله ضلای می طلبیدیم و از فضلش با جابت مقرون گشت
 و همچنین اهل خاوند بکبیر میرسانند و میفرمایند ایام سجن متانت فرودیم و از حق
 جلت عنایت نجات می طلبیدیم انجید الله الذی ذنی بو غده و نتجاکم با حق و هو
 المقدر القدر و دیگر طائفین طر اسلام و بکبیر میرسانند فی تحقیقه جمیع
 از سلامتی آنجواب مسرور گشتند و کمال ابتهاج و انبساط بجز و شای مجتبه
 عالمیان ناطق تخریر اینفانی که باین مقام رسید باب دیگر مفتوح
 و ذکر

و ذکر تازده مسموع و آن انیکه پاکتی از آن شطر بسم مخدوم مکرم جناب ناصر علیه السلام
 رسید و چون ایشان تشریف ندانیدند و این بنده را وکیل نموده بود
 باذن و اجازه سر پاکت کشود شد یک نامه از جناب مرحوم ابن حروف
 حضرت عیب علیها بقاء الله ملاحظه شد انجید نقد نفی محبت محبوبان
 از آن متنوع از حق تقالی شأنه سائل ال که ایشان را مؤید فرماید کماتید
 ایاه علی الاستقامه علی هذا الامر العظیم ذکر کبیر بایشان منوط بضایت
 آنجواب است اگر چه نامه ایشان بسم جناب ناصر علیه السلام بود و کون تمام
 آن بذکر و شای حق جل جلاله عزین یسئل انجاد مربه بان نظیر مننه ما نبغی لاه
 المتمع الغیر من شیخ آن مجوبات جمیع را متذکر دارند و من لدی الحق بحکمت
 وصیت فرمایند این حکمت که گفته میشود مشی جمال قدم است در ایام قوت
 در زوراء و اول و رود عراق علما و معارف آن ارض نزدیک نمینا میدید
 چه که حرفهای بمعنی از اعجام آن ارض صفا نموده بودند باری او با ما
 سبب سد و منع شده بود که خرق کسب آن بنظر بایر شکل بلیند و کون مشی حق جل
 جلاله الهی بود که در مدت قلیده جمیع اعیان از علما و امر او سایرین تو جنمود
 امر مقامی رسید که ابناء ملوک هم در آن ارض کمال خلوص اظهار مینمودند
 در کاطین علیها السلام مخصوص زیارت تشریف میبردند بجامع هم گاه
 و در ایام مصیبت سید الشهداء روح مانوا بهسانی ظاهر که گویا آثار
 آن مصیبت کبری در یوم الله مبعوث شده انشاء الله کل مؤید شوند

بر آنچه سبب تذکر و اقبال و توجیه عباد است و همچنین در پاکت مذکور عرضیه
 و نامهای متعدد بود از جناب مرحوم قبل و علیه بها، الله عرضیه در ساحت
 امنع اقدس علی عرضیه کمال غایت اظهار فرمودند و تحقیق عرضیه ایشان
 مانطق و ذکر و کشف احوال جناب مرسل بود هر حرفی از آن بزرگوار محبوب عالمیان
 فائز و با همش منادی انشاء الله در هر سخن شعل ترشاده شوند از حق میطلبند
 محبتش را حفظ فرماید و بر نور استقامت معرفتشان بنفیراید نفوس مشتعل
 فی الحقیقه بسبب اشتعال مخصوص اگر بصبر و کون ظاهر شوند این بنده فانی
 خدمت ایشان تکبیر و سلام میسر سازد و عرض نماید بنیالکم و مرئیاکم قد وجدتم
 حلاوة الیوم و فرغم بمانع اعنه اکثر من علی الارض انشاء الله موقش باشند
 بتوفیقات الهی آدموید باشند بر آنچه سبب اعلاء کلمه الله است و نفوس مذکور
 در نامه های ایشان هر یک بزرگوار جل جلاله فائز شد اینت آن نعمتیکه کتب قبل بان
 مرده داده و انشاء الله نامه باز و جناب ناظر علی ارسال میشود از حق جل
 جلاله در وسیع احوال توفیق میطلبم جناب مجبونی مشار الیه دستور العملی باره
 اهل خود در قوس شسته بودند او آن دستور العمل بعد از اجازه و اذن
 بوده لذا انجوب باید ایشان را یسید نمایند بر عمل با آنچه مقرر نموده اند
 و اگر چیزی لازم باشد نفسی بدید با و میرسد چه که کفیل دوستان
 حق جل جلاله بوده است و خوب اذامیض فرماید انه لهو الغفور البال
 الکریم و اما محبوب فواد جناب ع ب علیه بها، الله الابی فی الحقیقه
 سبب اقبال و اشتعال آن شطرنج است که تعالی بنظر من مانزله

ذکر

فی کتابه ارسین انشاء الله حکمت و بیان مثنی نمایند انشاء الله موقش شدند
 باقبال محبت و استقامت و توجیه دوستان کل ذلک من فضل الله علیه
 انشاء الله ابدل فضله ما فی السموات و الارض لیسجد بک کل منصف بصیر ایضا
 خدمت ایشان تکبیر و سلام عرض نماید و از تشییع از برای ایشان میطلبند
 آنچه را که سزاوار وجود او تعالی شانه است و همچنین خدمت آقایان و
 دوستان آن ارض تکبیر میسر سازم و عرض نمایم که قدر این ایام را بدید و در جمیع
 احوال در صد و آن باشند که تشکیمان وادی غفلت را بجز در انانی هدایت
 نمایند و اسیران نفس هوی را بجز در ذکر نجات بخشند و خلاص نمایند
 کدام روز را طلمت اخذ نمود و کدام ابتدایانتهار رسید کل در حرکتی و
 نفس حرکت کواهی است بر سکون و کل آن طمعت و نفس نطق شهادت صاد
 بر صمت یعنی عنقریب کل به بیت ترابی حج انالله وانا الیه راجعون
 لذا باید از سطوت ممنوع نشوند نیت پاک و عمل طاهر مخصوص است الیوم طبل
 و البطل مضما حقیقت و بیان در انصورت اگر چیزی برایشان در پیش در دست
 وارد شود او در کام جان بمشایه کوش حیوانت مقصّر خائف است دون از چایا
 انشاء الله حکمت متمک باشند و آنچه در کتاب الهی نازل متشبت انه
 معهم و یویدم کیف ثیاء و انه لهو القادر القوی الامین عرض گیر مکتوبی این
 پنجاب ملا محمد علی علیه نوشته بایشان برسانند درباره الواح هم

یا هر زمانه

ظالمان

با ذکر شده که بهتر آن محبوب مصلحت دانند عمل فرمایند یا محبوب و ادا
 عالم مستعد مشاهده میشود در حینیکه یأس کلی حاصل است سبحان الله
 از این نفی و از این اثبات انشاء الله خلق بیع رغما للشرکین یابین و ظاهر و باهر
 و هویدا خواهد شد و مکن بایزد دست خود ناله نمایم سعدی بچاره بدنگشه
 سعدی از دست نشستن فریاد باری مختصر آنکه سبب ضوضاء ارض طبا
 مدعیان محبت بوده اند خارج آنچه دیده و شنیده گفته و مکن ایشان گفتند
 آنچه را که خود باور ندارند و سبب خوف شده اند خطا زمانست نه از دولت
 و مکن انحق جل جلاله سائل اول که اولیای دولت را الهام فرماید آنچه اراده مبارکش
 بوده و هست لعن الله اگر آگاه شوند بشر دوست یکتا توجه نمایند در هر حال
 امید هست که از شمال طنون بزمین یقین توجه کنند و عارف شوند با آنچه در
 و سبب علت امن امان است آنه هو استعان لا اله الا هو العزیز
 المتان الهام المشرق من افق البقاء علی حضرتک و علی من تمسک
 بالعروة الوثقی و آمن بالله مولی الآخرة و الا و خدام ۲۲ ج ۱۳۱
 حبیب روحانی جناب آقا میرزا مهدی علیه السلام ملاحظه فرمائید
 بسمنا الاقدس الاعظم العالی لا اله الا هو

حمد ساحت امنع قدس حضرت محبوبی را لایق سوز است که اولیایش را
 بنا

بنار محبتش متعل و بنور معرفتش منور داشت بشایکه اعراض عبا و اعراض
 من فی البلاد و از آنجا موشش ننمود و این را مانع نشد جل جلاله و عظم نوا
 و عظم شأنه و لا اله الا غیره سبحانک یا الهه الاسماء و فاطر السموات ترکی
 و تعلم ابائی ما اردت فی ذکر الا ذکرک و ذکر اولیاک و ما ارید لهم الا ما اردت
 لهم بحودک و عطاک و اعلم بعد یقین بانک ما کتبت لهم الا ما یرحمهم
 بین عبادک یا سمک و بچهارم علامات الکرک و رایات لضرک ارباب
 ایدهم بحودک و کریمک علی ما یقر بهم الیک و یقرهم ما تجذب به اعداء خلقک
 انک انت المقدر الذی لا تضعفک شئونک العباد و لا تمنعک
 ضوضاء من فی البلاد ای رب و فقم بعنایتک لیکر و نک بالروح
 و الریحان و بالحکمة و ابیان انک انت المقدر الغیر المتان
 و کجکد نامه های آن حبیب مکرم رسید آنچه باین ارض ارسال
 نمودند و همچنین آنچه بمیم و صاد فرستادند لله الحمد هر یک کتابی بود
 مبین در ذکر و شنای حق جل جلاله و عرف ثبوت و استقامت از
 متضوع در چینی ایی که استقامت مشابه کبریت صحر کیمیا ب
 شد کجکد با آن فائز شدند چه مقدار از عباد که ادعا محبت نمودند و عریض
 باحت اقدس ارسال داشتند و در جواب هر یک برمانی کامل و حجتی بالغ
 ارسال شد مع ذلک بطین ذباب از رب محروم ماندند و پوسا و نفس

الارباب

ابد از این امر آگاه نبوده و نیستند از عظم ممنوع گشت در یکی از الواح که رقم
 فالق الاصباح نازل این آیه مبارکه بوده **قوله تعالى** لا تری خلق الا
 کفین الارض و لا زاجیرهم الا کفین الذباب امثال نفوس قابل این ظهور عظیمند
 که غیر الله را معدوم موقوفه و مشاهده نمایند حزب شیعه هزار و سیصد
 بظنون و او با هم مشغول از صد اسلام چند نفسی بلباسها مندرس گردند
 خاضع و فرات و اسفات ظاهره بجان مردم بچاره افتادند و در هر بلده که میر
 طلب مقام خلوت نمینوند لاطهار سر و ظهور مستر و بعد ذکر ناحیه و جالبقا و
 جالبسا و دو سه روایات کاذبه مجعوله نمینوند و می سپردند و ناس بچاره غافل
 از این تزویرات تا باختره بمقامی رسید که سبب رفک دم طرشد آنچجوات
 بهشت یف و ستان ظاهر و بضرمت مقصود وارد شد آنچه که لسان قادر بر ذکر
 و قلم قادر بر تحریر آن نه حال هم امثال آن نفوس ظاهر و با ضلال خلق در سر مشغول
 از اول ظهور الی حین در هر بلده ای از آیات الهی رفته آنچه که مثل شیهه باشد مع ذلک
 عباد غافل محبوب باری بعد از همه اذعای خرابی قبل در یوم ظهور واضح
 و مبهرین شد که خسر اهل عالم و ظلم و جهل خراب امم بوده اند معضین این هم بخراب
 افتد کرده اند سبحان الله غفلت تمعای رسیده که آنچه را چشم خود و نظر هر طایفه
 منایر و مخالف بی شمر و اثر دیده اند مجتهدان میگویند باری انجادم ابرق
 میطلد انصاف عطا فرماید و بصیرت بخشد شاید عبادش مثل حزب قبل مجبور
 و به برکت و او با هم مبتلا نگردند ان ربنا هو المقدر العیزر العالم نامتخیب
 مکرّم تلقاء وجه در شبی از شبها معرض شد و این کلمات عالیات از ما بهشتیت

مقتد

مقصود عالمیان نازل **قوله تعالى** هو الناظر وهو المعین
 یا مهدی نامه است نزد مظلوم حاضر ندایت را شنیدیم و ذکر است
 با صغافا نر از حق میطلبیم آنچه را که سبب ارتقاع کلمه علیا و ارتقاء نفوس
 اولیات اگر عباد ارض و مدعیان محبت الهی بعدل و انصاف
 در آنچه ظاهر شده تفکر نمایند کل زمانه هم بما عند الله توجه کنند ایا
 بمشایه امطار نازل و جاری و بنیات از آفاق زبر و الواح بمشایه اقیان
 لایح و مشرق مع ذلک بعضی از اهل بیان از آن معرض غافل از ان حق
 ستار بوده همچنین صبار و عبادش را بسزلیل و بسزلیل امر فرموده
 اگر بارض باومیم وارد شدی او یار دار آن راض کسپر بیان بگو یا حزب الله
 در اعمال و اقوال حزب اقبل تفکر نماید و در شمره اعمال نخریب غافل تفرس
 کند که شاید از خدع و چیل عقین محفوظ مانید از قبل بعد اینکلمه مبارکه علیا از قلم
 اعلی جاری و نازل **لا تصدقوا کل قائل ولا تظلموا من کل وارد**
من اراد ان یعرفنی له ان ینظر الی بعینی و من ینظرنی بعین غیر من یعرفنی ابد
 این مخصوص است باین ظهور سبحان الله بعضی از معضین بیان در ذکر الق
 اعتراض نموده اند و مقصودشان از این کلمه القاء شبهه بوده در قلوب ضعفا
 معلوم میشود اهل فرقان با آن انجماد و انجماد اعرف از معضین پانته چه که
 انخریب مع خسران و ضلالت کلمه اننی انا الله را از سرده پذیرفته اند و از حق بل

جلاله که مرد و اواحد از اول مر امام و جوه علما و هر آو فقها ظاهر و قائم و مناطق از او سنجیده را
 نمی پذیرند یا مهدی علیک بهائی بگوای غایبهای عالم حضرت اعلی در اول
 بیان ذکر اینمظالم مر معین فرموده اند میفرمایند هو الذی یطق فیکل
 شأن انشی انا الله لا اله الا انا الی حد الایه لعمری اگر ذکر آنحضرت
 نبود اینمظلوم باین کلمه نطق نمینمود الا نزد عارفین بالغین خود آنحضرت
 عند ذکر این ظهور میفرمایند انشی انا اول العابدین بگوای اهل پان بابضا
 نظر نماید و بیان فارسی را قرائت کنیید شاید بقطره اشجر علم الهی فائز
 گردید و خود از طنون او با هم حرب قبل محفوظ دارید از اول مر الی صین بر اینمظلوم
 وارد شده آنچه که شبیه مثل نبشته و کن از مدعیان محبت ظاهر شده آنچه
 که سبب جنین قلب و شتعال جود است یا مهدی دوستان هر که
 از قبل مظلوم ذکر نماید بیکدیگر بقافانرشدی و نذرا شنیدی زما جبر اهل
 ضلال تو را از مشرق آیات الهی مطلع بنیات صمدانی منع نمود بسبح
 یقین خرق حجاب نموی و بمشاهده و اصفا و حضور فائز شستی دراز
 با و میم انباء خلیل و وراثت کلیم را از قبل مظلوم ذکر نماید بگو طوبی لکم و نعمایکم
 مقام هر یک مشهود و ذکر هر یک مسموع از حق میطلبتیم شمار اموی
 فرماید بر آنچه که سبب امر اوست اما سمعنا انکم و رأینا اقبالکم و انما کم
 بما ترتفع به مقاماتکم انه علی کل شیء قدیر طوبی لقوتی ما ضعفتم قوت
 جبارة الأرض فرغتمها و لقا تم ما اعدتہ شبیهات المعصین اشارات

المربین

المربین حتی حضرت فرموده و میفرمایند من کان بقدر الله افروحا
 بما نزل لکم من علی من قبل فی هذا الحین و قولوا یا اله الا سماء و فاطر
 السماء ذلک الاستقامة علی امرک و الترویج و التمشیوت فی سبائل
 العظیم الذی به ارتعدت فرائض الامم و اضطرت ارکان العالم الامن انفضت
 ید عنایتک و ذراعی قدرتک لا اله الا انت المبین المقصد الی علم حکیم انتهى
 از حق جل جلاله میطلبیم و لیا خود را حفظ فرماید و تأیید نماید تا بجمع و صبر خود بسبب کند و بشوند
 بمثل حرب قبل فریب نخورند و بوساوس خناسها عالم که در ستر شهبات
 القا نماید و بگمانشان آنکه خود عالمند و نعوذ بالله حق غافل محبوب نمانند
 ایگاش از اصل مر مطلع میشوند لا والله انهم فی حل مبین سئل تعالی
 ان یؤدی عباده علی ما یبغی الایمانه علی کل شیء قدیر اینکه ذکر نمودند در صوره
 دو نفر موسوم بحاجی یوسف و جناب طاحمیش علیهما بهاء الله از قدح عاف
 اشامید اند و در محبت الله ثبات و بنا عرفان مشتعل انیم رب
 امام وجه مقصود روح من فی الغیب و الشهود فداء عرض شد و شرف
 اصفا فائز گشت و دلوح اذ منق اقدس خصوصان ایشان از سماء
 عنایت منزل آیات نازل ارسال شد بقدر آنچه هر یک فائز شد
 با آنچه که سبب تمکاری ابدی است امر و آفتاب عنایت از
 سماء فضل مشرق دلالح آنچه بر حق جل جلاله است اظهار و جنار
 و آنچه بر عبادت تسلیم و رضا و حفظ عطایا خادم در کل حین غایتشرا

مسئلت نیاید فضلش را میطلبید تا کل زو سوسه های ملحدین محفوظ ماند و بجل
 بیان مقصود عالمیان متک جویید ان ربنا الرحمن هو السامع الحسیب
 واته هو بالا حایه جدر البهار و الذکر و انما علی جاکم و علی الذین آمنوا
 بالله ربنا و ربکم و رب العرش و العرش و مولی الآخرة و الاولی حق جل
 جلاله شایه و کواه که این عبد لازل ذکر او لیا رادوست داشته و دارد
 و از او تعالی شأنه تایید میطلبد و خود انجذب مکرّم بر کثرت تحریر انجید
 مطلع و اکاهند از هر جهت میرسد و اکثر او تا بهم در حضور تجریر
 مشغول لذا فرصت نایاب مقصود آنکه اگر در امری تاخیر و یا تعویق
 رود این از عدم فرصت و وقت بوده و الا نور محبت و نار موت
 از جمیع ارکان ظاهر و متعل له کمال و الشاء و له العنایه و العطاء
 لا اله الا هو الفرد الواحد الغیر المجدید خ ادم فی ۲۴ شهر ربیع الثانی ۱۳۰۵
 سرور مکرّم جناب آقا میرزا عبد علی بهاء و ابلیح لا ملاحظه فرمائید

بسم الله الاقدس
 المعروض من هذا الخادم الفاني الى حضرة كرم العالي ولواني ما تشرفت بخدمة في انظار
 ولكن في الباطن عرفتكم وبتقني نفعه وذكركم الى ان محنت على ظنار جلوصي
 شخصكم ولوان ذكرى لا يبق لشان من استنار بانوار اللات وتوجه الى الله
 ملك

مالک السجود نزل الله بان یحکم ناصر الامر و ناطقاً بشأه بین خلقه
 و سنده بان یؤیدکم لظلم منکم ما یرفع به امر الله فیما سواه و یتطر به الافاق
 انه ولی الذین و فوا بالمیثاق و توجّهوا الی الله فی یوم التلاق عرض استیجاب
 فانی انکه در این ایام محبوبی جناب ان اذ علیه بکاحات اقدس سنان
 و چون از اوصاف حمیده و شیم مرتضیه عالیّه انحضرت ذکر فرمودند حضرت
 محبت ثانی ظاهر شد که این عبد را بجمارت بر عرض این عرضیه داشت
 از حق جل عز سائل اتم که موید فرماید این عبد فانی را بر ذکر احبابی خود
 بشانکه سزاوار و لائق ایشان است و همچنین رجا از کرم حق بوده که انجناب
 موقوف فرماید با موراتی که سبب از کار باقیه ثابت باشد در ارض چه که آنچه
 تا الیوم کان مشغول و افتخار نماید کل فانی معذورم خواهد شد و آنچه باقی و ثابت
 خواهد ماند اموری است که الیوم از نفوس مستقیمه ثابت راسخه ظاهر میشود و ان
 امور مطلع از کار عالم مبدء و سپان خلق خواهد شد ساهما بود که ذکر انحضرت
 استماع شده بود و کمال وسيله بدست نیاید که این جبارت بر عرضیه نماید
 این کتبه از ذکر جناب شارالیه وسيله بدست آمد اگر چه سبب رحمت انحضرت
 شد لذا امید محفوظ بوده و بهمت امیدوارم که انشاء الله همیشه نفعات
 مسکینه از رضوان محبت انحضرت بر این عبدم در نماید و هرگز مقطوع خاطر نگردد
 اما البهار علی حضرتک من معکم من احب الله
 خ ادم ۶۶ مقبوضه

ت حاجي ملا مهدي عليه صبح الله
بنام خداوند قادر توانا

قداؤن مؤذن الله عن مين العرش ان الذين فازوا اليوم بما اراده المحبوب
المك هم لفارزون والذين توجهوا الى الاقن الاعلى ونقطعوا عما بين الوري اولئك هم
المخلصون ان شاء الله وكل حوال بنيايات آهية مسرور وفار شهيد برشل
انجناب لازم كمال تجر جسد رابر الفت واتحاد اجباي الهى مبدول زاريد ولسراج
حكمت و بيان من الامكانرا بسيل مستقيم واثق مين هدايت نمايد بحر عذب
حيوان محمود و مشهود و لكن باس فل بمبا هتسه متوجه مشغول قد غرتم الايام
على شان اربابو اني ظهور الله و لقائه بعد الذي ظهر باحق في هذا المقام المنير
فا نظر في قلة عقولهم يدعون الاسماء في الصباح لمسا و سينكرون الذي خلقها باحق
الا انهم من الصاغر ين طوبى لمن نبذ ما عنده و جعل مراده ما اراد الله رب العالمين
ذكر لنا اس هذا الاسم العظيم التينين و يتوجهن الى الله الفرخ الكبير اما
ذكرناك في سنين متواليات و ارسلنا اليك عرف القميص من هذا المنظر المنير
انك عيش جديد ذكرتمو و يدان امور لا زال لدى العرش محبوب بوده
انه يبارك عليكم فيما اردتموه في رضائه انه ولى من الاله لا اله الا هو العزيز الكريم
لا تخزن من شئى ان فرج بالفرح الا عظم و توكل على العزيز الجيد توجهوا الى
المنظر الاكبر الله المقدر المتعالى العليم المحيط كذلك اذا تكلمنا رحمة من لدنا ان
ربك هو العزيز العظيم ابها عليك على الذين آمنوا بالله و توجهوا الى وجه العزيز الرحيم
مقابل

جناب ع عديجبار الله
الاقن الاعظم الاعلى

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و كان في اتم الالواح من قلم الوحي مسطورا ليصرح
بذكر المسجون ايا ينطق بشيء با حكمة كذلك كان الامر متخصيا طوبى لك
بما استقمت على امر ربك و استنصت من انوار التي كانت من فوق اجبر مشهودا
هذا اليوم تحرك فيه كل شئ من نعمة الله و طار المرقدون في هوا و كان بطراز الامر
ميرا اشم طوبى لك بما اخذت كاس الفلاح من عناية فالوق الا صباح شربت
منها باسم كان من فوق السج مرتيا هذا اليوم ينبغي لكل نفس ان تسمع ندا الله يدع
ماسواه و يقول قبلت اليك يا مالك الاسماء اشهد انك قد كنت على كل
شئ قديرا ان الذين توفوا اليوم اولئك اتبعوا الايام و كانوا عن شرط القرب بعيدا
طوبى لمن خرق الاحجاب و ترك ما عند الناس مقبلا الى الحق كان بانوار العرش مضى
يا ايها انظر الى الوجه نرى العلماء اشتغلوا باقلامهم بعد الذي ارتفع صرير القلم
بين الالواح السماوية بالموهوم اذ شرقت شمس القويم من مطلع اسم كان
باستحق عليا سوف ينج الله اراهم و يثبت ما ارادته كان على كل شئ حكيم
ان الدين و فوال بعد الله و يشاقه سوف يرفع الله سلطان من عنده انه
كان على كل شئ محيطا انما دنيا النفس في سبيل الله و ندع كل من اثنى البلاء الى
مالك الاسماء طوبى لنفس قبلت و لوجه توجهت من اهل البها في لوح كان
بنحتم العز مخموتا نسل الله بان يؤيدك في كل الاحوال و يقدر لك خير

الدنيا والآخرة انه كان لعباده بصيرا انما البها عليك وعلى من معك
من الذين هم اقبلوا الى الوجه وكانوا باسم معرفه واما مقابله

جناب ميرزا عبيد الحسن عليه بها الله

هو مستوى على عرش لبيبا

كتاب تنزل تحت من لدى الله رب العالمين ويدعون الناس الى مقام فيه تنادي الاشياء
الملك لله العزيز الحميد طوبى لبصير ما منعه حجابات العباد وسمع ما حجبته ضوضاء
الغافلين طوبى لعبد كسر سلاسل الاوهام باسم مالك الايام سرخ بقلبه الى هذا
الافق المنير انما رأينا توجهك الى انوار الوجه انزلنا كما باقرت به عيون المقبلين
الذين حملوا في سبيل الله ما لا يحمله احد من العباد يشهد بذلك من عنده كتاب عظيم اذا
وجدت نجات بيان الرحمن فممنقطعا عما سوى الله مقبلا الى المقام
قل الهى الهى اسئلك بانوار وجهك وكنالى بحر علمك وهرار كتابك بان لويدي
في كل الاحوال على خدمتك وخدمته اولياك اى رب ترانى مضطربا فى
ومنجذبا باياتك وعزيتك يا الهى لا يسكن قلبى الا باحضان امام وجهك لا ترجع
نفسى الا باصغاء نداءك فاه آه لو ميعنى قضائك عن احضوا فى ساحة عزك
اسئلك يا مولى العالم مقصود الامم بان تغفر لى جررائى العظمى خطيائى الكبرى
ثم كتب لى كهتبه لا وليا لك الذين انفقوا واحظهم وما عندهم فى سبيلك
انت المقدر الفرد الواحد الغفور الكريم لا اله الا انت العزيز العظيم
صل اللهم على الهى والى الكائنات مقصودى ومقصود المكنات على الذين منعتهم
شوكه انما تظلمين عن التقرب اليك ولا جنود المعدين عن التوجه الى انوار وجهك

قامرا

قاموا على امرك لظهور ابايكم امام وجه اعدائك زعماء الذين انكروا اجتماعك
واياتك وعلموا امانا بحسبان ملكوك حبروتك لا اله الا انت الفرد الواحد المقدر

القدير

جناب قاجار گلپاگانى عليه بها الله

هو الله تعالى شانه لعظمه والاقتدار

اشهد يا الهى آله الاشياء وفاطرى وفاطر السماء وخالقى وخالق ملكوت السماوات
ما ظهرت العباد الا العرفان مشرق وحيك مطلع اياتك ومصدر حرك منظر لفتك
فرب علمك واحكامك اسئلك يا مولى العالم وسيد الامم بالاسم العظيم
بمشيتك النافذه وارادتك المحيطة بان تجعلنى مقبلا اليك موعضا عن ذنوبك
ومستقيما على امرك بحيث لا تمنعنى شبهات المرئيين ولا اشارات المعرضين اى رب
اشهد بوحدايتك وفردانيتك بعزيتك واقدارك عظمتك وسلطانك
اى رب لا تمنعنى عن مشاهده آثار قدرتك فى ناسوت الانشاء ولا عن اصغاف
صير قلمك الاعلى اسئلك يا مقصود العارفين ومعبود من فى السموات والارضين
بانبيائك واصفيائك الذين سرعوا الى مشهد الفداء شوقا

بجما لك بان تقدر لى خيرا الآخرة والاوانت

مولى لورى ورب العرش والشرى

لا اله الا انت الغفور الرحيم

مستجاب

الأقدس العظيم الأقدم

قد نزلت الآيات على شأن لا يحسبها إلا الله المحصي العلم وتفردت في البلايا والعباد الذين تصدوا مقر الأفضى وكانوا من العارفين نسأل الله بأن يحجب تفرق انه هو المقدر العتير قد نزل في كل شأن بغنى العالمين ما من امر الا وقد نزل حكمه في الألواح وما من كلمة الا وقد فصلت في لوح المسبين ان الذين فحيت ابصارهم اولئك يعرفون منها ما اراد بها ربهم العليم اياكم طوبى لمن قبل اليوم نطق بين الناس بهذه الاسم البديع قل يا قوم اجدوا مخرجي من عمى الى الحق انما الصل ولا تتبعوا الكفار بل عبدا اننا نذكركم لوجه الله ونلقى عليكم ما تفرتم اليه ان انتم من العارفين اياكم ان تمنعوا انفسكم عما اراد مولاي القديم لا تلتفتوا الى الذين تجردون منهم رواح الاعراض دعوهم بالفهم ولو تكلموا على الله كذلك نزلت لك الآيات وارسلت اليك لتكون من الشاكرين قل الحمد لله

رت العالمين
جناب علي قبل كبر عليه السلام
الأقدس الأقدم

كاتب لدي الوجه حاضر و طرف عنایت بان ناظر لله سجده که بطراز ذکر و شای حضرت بی نیاز مرتبی و بخت محبوب امکان مطرز مبارک عمری که در خدمت حق صرف شود و مبارک لسانی که بزرگ شهنش ناطق باشد و مبارک قلبیکه یادش مسرور ان احمد الله بما فاحت بك لفحات

قیمین ذکر

قیمین ذکر اسم ربك بين العباد نسأل تعالى بان يؤيدك على كنهت عليه ويهلك في كل آن تبدل به في امر ربك لمن في الألو ان آنچه از اهل م ذکر نمودید شاهد شد از حق جل و عز میطلبیم که کل را مؤید فرماید و بتبال کعبه حقیقی نیکو است حال نسویکه در این ایام از کوشش حضرت رحمن آشا میدند و از ما فی ایدی ان سکه شده و بحق متمسک شدند علیهم بهاء ربک الغفور الرحیم در تألیف قلوب و اتحاد نفوس جده بلوغ نماید ان تولید فی کل الاحوال ته معک و نظیرک با حق انه علی کل شیء قدير این ارض بسیار مضطر و نیمظلوم ما پیر چنین بتلا این معلوم است که با هفتاد نفس سبحان عظم چه وارد شده و میشود تفکر نماید نسویکه مع نقطه در ساعت معدوده محسوس بوده اند همچنین نسویکه در طریقه مع حبیب جمع شدند اذا اشتد الامر شتت و او ارتکیو اما ارتکیو كذلك قضی لقضی ان ربك لهو القائم المقدر الذي لا يمنع شيئا عما اراد انه هو العليم اياكم قد ظهر ما نزل في الألواح التي نزلت في العراق وفي ارض السرو في قول وروذنا في سخن العظيم ان ربك لهو العليم ابر ثم علم ان الرضا قبل قلبی قد بعى على الله المقدر العزيز العليم سبحانك اللهم يا الهى تسمى عبدك الذي سمى بعلى قد قبل ايك و توجه الى وجهك و وجد عرف قميص رحمانيتك و قام خدمتك و نضامك بين بریتك و يذکرک بين عبادك اسلك بقدرتك التي غلبت الاشياء و باسماك الذي جعلته مالك الاسماء بان تؤيده على شأن يظهر منه ما يرتفع به امرک في بلادك و تعلق كلمتك في ديارك اى رب

لم تزل كنت مقدرًا على ما تشاء ولا تزال تكون مثل قد كنت في ازل الازل قد
 له ينبغي لعلو جلالك وسمو اجلالك ثم كتب له كاتبة للخلاصين من اهل
 ثم لهم ما يقرب الناس الى شاطي عز تقديك ويبلغهم الى الكون
 توحيده انك انت المقدر العزيز المستعان كبر من قبلي على احب ربيك
 في هناك ثم يهتد بهذا الذكر المبين وعلى الذين آمنوا من اهل التين ان ربك لهم
 الذكر العليم اقلنا احبائي انتم في البيوت ويذكركم في التيجن من العالمين ان
 بنفحات ذكر ربكم وصرير الذي ارتفع من لقله الا ان ذكركم معشر المقبلين
 ما ينبغي لكم هو الاستقامة في هذا السبيل المستقيم انما اليها عليكم وعلى
 الذين يري في وجوههم نضرة الله العلي العظيم

جناب علي قبل كبر عليه بحسب آراء الله

هو الامر الا

انا دخلنا لتجن ودعونا لكل الى سد رب الارباب وظهرنا الامر وانزلنا الالها
 على شان اخذت نفحات الطور وكل جهات فلما استقر العرش نصبت
 رايه لبيان في البلدان خرج من كان مستورا خلف احجاب وقال انا
 مالك الارضين والسموات لعمر الله انه اراد قتلي فلما ظهر مكره صاح
 في نفسه يشهد بذلك من كان معي وراهم من عنده اثم الحجاب

انا سترنا

انا سترنا اعمالنا وخطانا فضلاً عن عبادنا وانا العزيز الوهاب ان قلم دع ذكره والذ
 اتبعوه ثم اذكر من قبل اليك ومن يابته مالك الابد قد خلقت لذكر الله واوليائه
 ان افرح بذلك وقل لك بحمد يا مالك القدم ولك الشناء يا مالك المآب
 طوبى لك بما نويت الميثاق اذ نقضه اكثر العباد لك ذلك ذكرناك وما ينالك اذ كلفنا في
 الاكظم في خرب البلاد
 بسمه المقدر على ما يشاء

جميع عالم منتظرين يوم مبارك بودند و چون از پر تو انوار آفتاب حقيقت يوم
 مستور بطراز ظهور عزيز و ظاهر جميع من على الارض محجب مشاهده شند الا من
 طوبى از براي نسويك حجابات و اشارات قوم ايشان را از بحر عرفان اظهي منع نمود
 باشمس يانما و بغير حقيق مخموم را با بسم قيوم حق جل جلاله و بياشام رغمالذ
 انك و احق الله و اوليائه و اتبعوا كل غافل مريب انشاء الله و اين يوم كه عالم را
 تير گيها نهي طننون و او با م احاطه نموده بانوار صبح يقين شين منير شوي سبحا
 عباديكه از اول وصل آن غافل كو خيبر بودند حال در ضلال نفوس مشغولند
 اف ظم و للذين اتبعوه من دون بيته و لا كتاب افضل حق جل جلاله است
 احجاب كمال فرح و انبساط بذكر مقصود عالم مشغول بشند و بخندش قائم

احب الله في شام و ما حولها

هو المقدر ايمين على ما كان وما يكون

كتاب من لئنا الذين قبلوا الى افق الامر و توجهوا الى الله مالك الاديان ليحجز

هذا المقصد على شأن لا تتحرفم سطوة العالم ولا شؤنات الذين كفروا بمطلع الآيات
 قوموا على امر الله على شأن لا يترك لعناق العلياء ولا شبهات كل منكر متراب
 ان تحذروا في امر الله لان بترتفع رايات النصر على ان وجبال تالله حتى لو يجبه
 احد عرف الرحمن لياخذة الشوق والاشتياق على شأن لا تمنعه جنود العالم ولو
 يجمعون عليه بالاسياف ان احرقوا اجابات الاوبام هم مالك الانام وتوجوا
 بقلوبهم الى مطلع اليقين بالروح والريحان قد غشت النجاسات وجبال السماء وارتفع
 هزينا الارباب وماك الاسماء في سجن كما يدعو من في الانشاء الى العزيز الوهاب
 انا وقد نارا الله في قطب الابداع من تقرب اليها منقطعا عما سواه يستحل على ان
 تجذب منه النفوس بكل الاشارات انا قبلنا الذلة لغركم وش ادلجناكم تفكروا
 يا اولي الالباب ان فرحوا بالفرح العظيم انه ينطق ببيكم ويشركم بما تفرح به القلوب
 وتطير به الابدان قد ذكرت اسماءكم لدى المظلوم وانزل لكم هذا اللوح الذي
 به انارت الافاق ان شكروا الله بهذا الفضل العظيم وتمسكوا بها انزله
 في كتابنا الاقدس انه لروح يحيون للذين قبلوا الى الله مالك الرقاب كذلك
 وصيناكم من قبل في هذا الكتاب فضلا من لانه هو العزيز الغفار ان الذين نبذوا
 احكام الله عن راسهم اولئك ليس لهم نصيب في الكتاب كسر واصنام قطنون
 بهم القيوم ثم شرهوا الحق المحموم رغما للذين كفروا والله مالك المبد والماب
 لا تختلفوا في الله ثم اذكروه باحكمة التي انزلنا الرجم من الرزق الاولوا
 انتم الذين فرتم بعرفان الله اذ عرض عنه كل جابل كفار
 ان عرفوا به العلم ثم شكروا وشكروا طيرة افادة الانام
 آيها عليكم وعلى الاما واللاي قبلين
 النير الاظلم من تالله الواحد

بنام خداوند توانا

اسامي مذكوره در ساحت احد س حضرة وفرات رحمت رحمانی از قلم الهی جاری
 طوبی لكم بما فرتم بذكر ربكم وذكرتم من قلبي الاعلى في هذا اللوح المستجيب انشاء الله
 وجميع حسابي ان ارضن كمال داد واتحاد بر كلته واحده الوية جسيم شويده وبكمال ح
 وريحان از صاني كوشه عرفان بيا شاميد يسئل نفسه من نفسه بان يوقظكم على ذكره و
 يوسدكم على خدمته مره ويزر قلم ما ينفعكم في الآخرة والا والله العزيز المتعا
 جميع اجناس بايد در اتحاد قلوب مجهد نمايند تا كل بيك كلمه ناطق باشند ويك
 حرکت متحرك اليها عليكم اي طماع طمع در اين مقام محبوبت وكن مشرقي
 بين حق خلق حاصل شده انه يذكر من اراد لقاءه بقية در له اجر الوصال انه

لهوالمقتدر على يشاء لا اله الا هو العزيز الرحيم

جناب زرگر

ص

بسم الله العلي العظيم

امى على انشاء الله بعنايت رحمانى لم ينزل ولا ينزل خيل سدره الهية
 باشيد واز محبوب ارباب الطافية ربانية خرم مسرور ان احمد الله بما وفقك
 على عرفان نفسه وايدك على الال الى شطر الله العننى المتعال كتابت تلقا
 وجه حاضر وانچه در او مسطور مشاهده شد نسد تعالى بان يقدر لك
 خير الدنيا والآخرة انه على كل شى قدير كمال جهد در تأليف قلوب
 اجباء الله وهدايت خلق بحكمت وبيان محبوبت طوبى للفائزين

مشاهده کن مع بلا یای و ارده و رزایای متواتره قلم حریه ساکن نبوده و
متصلاً در تبلیغ امر الله مشغول چنانچه همه آفاق را احاطه نموده اجتناب
حق بهم بایست در وسع در خدمت امر قائم و مستقیم باشند ^{از من فضل} ^{بند}
یعطیه من شاء اهل ثبات که مظاہر الا انذ باید ناظر با ثبات باشند
یعنی بمقامات محققه باقیه دائمه که عند الله بوده و خواهد بود نه امور فانی
غیر باقیه نسل الله بان میخیزد فی ظل سرور رحمته و یقدر لک
ما قدره للمخلصین من عبادہ انه لهو الغفور الکریم انما الیها علیک و علی من یریدہ

و عظم
الاقدم الام

سبحان الذی لفظ کیف شاء و اراد و یطق کیف شاء انه لهو المتکلم المتد
الصادق الامین ان یا اجراء الرحمن ان استمعوا لاء الله من
منظر الاکبر انه لا اله الا هو الغیر الکریم ان طئنتوا الفضل لله و رحمته ثم
توجهوا بالقلوب الی المحبوب کذلک امرتم فی الالواح من لدن علیهم حکیم
ایاکم ان یخیرکم البعد سری من قبل الی البحر الا عظم ان کان قائماً لیدی الی
یشهد بذاک قلمی الغیر الکریم قوموا علی نصره الامر ولا تتبعوا هوا
الذین یحکمهم و ابانتم اذ اتیم بامر مبین طوبی لمن شرب حیث ین
من الایدی الطاف ربہ الرحمن ویل لمن عرض و کان من الغافلین
کذلک ینص حکم قلم الامرین الذی استقر جمال القدم علی عرش اسمع الا
الظلم قوموا و قولوا یا قوم ما لله قد شق کجباب و اتی الوتبا

فی خلل استجاب طوبی لناظرین هذا هو الموعود فی صحائف الله الغیر بحمد
دعوا ما عندکم ثم قبلوا الیه هذا خیرکم ان انتم من العارفين کذلک او قدنا کج
السببان انی قطب الامکان طوبی لمن اضاء به و کان من الراسخین ^{مصاب}

ط
الاقدم الام عظم

کتاب تزل استحق من لدن عالم خبیر و یا امر کل بما هو خیر لهم طوبی لمن یتبع بما امره
من لدن علیهم حکیم ایاکم ان یمنعکم ما فی کتبه عن هذا الکتاب المبین ایاکم
ان یحکم ما عندکم عما ظهیر باحق من الاثمنه کل الکتب معلق باجرى کل
الاذکار بکری البدیج لویاتی احد عباد الیقین لا ینفعه علی قدر نقیر و تطیر
الابان تنزل لکل الرضا من منزل القدم لا ینسیم الیوم شیء ولا تقم
قصص الاولین دعوا لهوی ان الیام و جوبکم تمت کوابه و لا لکنون
من الغافلین انه یدعوکم لوجه الله انه لغنی عن العالمین طوبی لمن وجد عرف
الوصال فاز بعرفان الله الملك المقدر العلیم حکیم ویل لمن عرض عن احق
واتبع کل غافل بعید انک تمسک بجبل عنایته ربک و کن من الفارغین
لا تحزن من شیء ولا تیاأس من روح الله انه ولی من قبل لیه لا اله الا هو الغفور الکریم

بجبه
الاقدم الام

کتابت لیدی الوجه خیر و طرفه من ان ناظر و اول ان این کلمات
مذکور اظهر الکرکاسنی تلخت از بوستانت ای زمان انشاء الله
بعنايت رحمن شیرینی و از اوراد رضوان ربانی محسوب شوی مقبلین

از اوراق و اشمار و اوراد بستان معنوی آهاند از عنصر حُب خلق شده
و از نیسان فضل رونیده اند جبهه کن همیشه ایام بطراز ربیع رحمانی مزین
باشی ایاک ان یخبرنک شیئی تمسک بحبل رحمة ربک ثم اذکره بین
الامکان بالحقه و بیان لیتنبهن بذكرک الراقدون و الحمد لله المنعم
بفضله

الأقدس لاسم العلی الا
عظم بحقه

ان استمع ما ینادیک به لسان الکبریا من افق البلاد ان لا اله الا انا العزیز
المنظوم قلب قوم قد بشرتم فی الألواح بهذا الاله و انتم قد ظنرتم انتم
لا تفقهون و الذی وعدتم به لسان الصادق اذا التی باسحتی لم انتم لا تنظرون
قوموا عن مر اقد الغفلة بهذا الاسم الذی به قامت الاشیاء و لا تتبعوا
کل هجج مردود ان الذین ظلموا الیوم اولئک لا ینصرون تمسکوا بحبل العدل
و لا تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل المشهود تقربوا بالقلوب الی المحبوب
و لا تتبعوا کل مبغض مطرود هذا الوجه انتم منکم و ظهوره فیکم سلطانه کم لو انتم
تعلون هذا الال خیرة قد جاکم بایات ثم برهان ثم بیانات لایعادها
من فی الغیب و تشود ان ترکوا اما عندکم من القصص الاولى و خذوا هذا
التبایر المحمود قد کاد تعلم ان یطیر من نداء الله و لمشکون متحیرون فی هبایه
الوقوف یا عباده الرحمن هذا الروح الرحمن لو انتم تعلمون قد
سید الفصول لو انتم تشعرون قد ظهر سلطان الایام طوبی القوم

ینظرون انک یا عبد ان افرح بذكر الله قل لک الحمد ما ینک
خلق ماکان و ما یکون
بسمه المتقدر علی من فی الارض و السماء

قد فترت لیس بیان و یطق اللسان من الامکان لعل ینتبهن الذین رعدوا
و یسمعون نعمات التی ارتفعت من هذا الجن العظیم قداتی الوقت و ظهر الموعود
و الناس فی سکر عجیب منهم من غفل و منهم من قام علی الاعراض منهم
من عرض و قال لا قاله احد من قبل شیخه بذكر کل منصف بصیر فلما
نزلت الایات قالوا انها نزلت من قبل لسان الذکر الا انهم من المفترین قد
نزل فی کل شأن مالا یحیی احد الا الله رب العالمین شیخه بذكر
بان لا یعادل بحکمة منه ما نزل فی لسان الذکر شهد الرحمن و لکن المفترین
فی غل بین یسکلون باهواء انفسهم ضلوا و اضلوا الا انهم من الظالمین
قل هذا البحر یمیون فی نفسیه و بحری الله منه علی تدری الذی اراد انه لهو انتم
الحکیم و ما قدر له من نفاذ کذلک قضی الامر نکال الذم لقصصنا
و عجزه و کانا من المشکین طوبی لمن لقرآیات الله و تفکر فیها
شرفیها من لالی علم ربیه العزیز العظیم انک یا ایتها العبد تم علی حد
مولاک القدیم ان انصره بالذکر لیس بیان انه یدکرک فی هذا المقام الی

اياك ان تجيبك شئوننا المخلق تمك بعروة ربك المقدر القدير
الأقدس لا تمنع الآء

أذا سمع نداء السماء تقول قد اتى الحق بسلطان مشهود وسمع من الهوى بالله
قد اتى ليجلس من لدى الله العزيز الودود والأرض تنادي تقول يا ملاء
الأنشأ قد اتى منظر ربكم ملك السماء ان تبعدوا ولا تعقبوا كل مشرك مردود
ان حسدوا أو ما هم بنا التي تنطق في قطب الأسمان انه لا اله الا هو العزيز
المحمود طوبى لمن وجد حلاوة السبيل التي ظهرت من فم ارادة ربه الرحمن
وول لمن منع عن هذا الفضل الذي احاط ما كان ما يكون أنك انت يا عبد
ان قرح بذكر مولاك قل لك اسجد ما يتهي ذكرتي بلان مطلع اياتك الذي
حبس في سبيك بما دع الناس الى نظر موبهيك وفضالك اي رب ايد
على الأقبال اليك منقطعاً عما سواك ثم وقفتي على خدمتك وذكرك أنك انت
المقدر ربنا ربنا على الأشياء باقتدارك لا اله الا انت العزيز الغفور اي رب
فارحمني بجدك ثم اكتب لي اجر من قبلك لا اجد لنفسى ماصراً دونك
ولا معيناً سواك اسلك بنفك بان لا تحرمني من نعمات امرك وفوجا
اياك شجهد أنك انت المقدر على الأشياء وانك انت الغفور العفو

هو الشا مع البصير
يا اسد عليك سلام الله وغنايته نامه جناب على قبل كبر عليه بهاني و
الموم

امام وجه حاضر وبديع الله و حضور قرائت ممدود واين جواب ارقلم اعلى
نازل نشهده من اهل هذا المنظر الاكبر ومن ايا دى الامر لدى الله مالك
القدر نسل الله بان يحفظه ويؤيده ويوقفه على كل خير انزله في كسبه والوا
نشهده انه قام على خدمته هرى في قول لا اياهم يستقامه ما منعها نقفة الصفاوع
ولاموا السنانيه وقباع خنازير البهائم عندنا عليه وعلى الذين منهم ربح
ولا تجارة عن التقرب الى الله رب العرش العظيم
جناب على قبل كبر عليه بهاني الله مالك القدر

هو تاطق من افعة الاء على

كتاب انزل مالك الورى اذ كان ماشياً في البيت وناظر الى الف الف الوفاء تعالى
مولى الاسماء وفاطر السماء الذي انى بعناية تعجز عن ذكرها اقلام العالم وسن
الأهم يشهد بك قلبي الاعلى في هذا المقام العزيز يا عيسى قبل كبر قد وردت
السجدة الحكيمة وقيت كأس البلاء باسمي العزيز بديع انه كان مع جبانته واوليائه انه
يسمع ويرى ما ورد عليهم وهو الشا مع المحيب لا تحزن فيما ورد عليك انه يعزيبك
ويملكك وهو الفضال الكريم لعنة الله ان البلاء في حبي احلى من كل حلوشه
بذلك قلبي الاعلى من قبل وانت من الناظرين طوبى لك ولاولياك هناك الذين
منعهم شئوننا العالم عن لك الا انهم من الفاسرين اياك ان تذكر
شامة الأعداء ان افرح بذكر على اياك قل لك الحمد يا مقصودى ولك الشا
يا مولى العالمين

الموم

شمر زاد ایا الله آمنه وفضته واتم من علیین بحسب الله

بنام خلاق عالم

ان عظمت درین لیلیدلما اوران ایا خود را ذکر می نماید تا بنفحات کراحتی فانی شود لادان
عباد و اما در ساحت امنع اقدس نذکور بوده و شد یعنی نفوسیکه بجز بر اسم
توجه نمودند و باقی علی ناظرند یا امنه شکر کن مقصود عالم را که تورا مؤید فرمود
بر امریکه اکثر عالم از او مجتنب و قرین نمود شمار به برادریکه شامه اعدا و سطوته جبار و مقصود
علما و علم جبار و تعقیبات فراغته او از مطلع نور احدیه منع نمود شکری
رتبک بهند العراپین یا فضله انا الله بر امر مستقیم مانی کرا بان در کینان
مترصد بوده باشد حمد کن مقصود عالم را که تورا مؤید فرمود بر اقبال و در آیة
علمای عصر ابراض مشاهده میشد یا اتم من عین عظم حق جل جلاله بزرگ شامه
مشغول و کواه این پان این لوح پین الذی یجد منه کل فی حبت عرف عنایة الله
و فی صه طوبی للفائزات و طوبی للفائزین ابها علیک من ی الله العلیز
جناب علی قبل کبر علیه بحسب الله

بسمه المقتدر علی ما یكون

* سبحان الذی نزل الآیات لقوم یسرون انما الفصل خطاب بین العباد و طوبی
لقوم یفقهون قل ان المیزان میثی لو انتم تعرفون و ان التصراط ینطق لو انتم
لتعمون قل فی الاموی ضطرب منه الأبطال و ارتعد منه الآیات ان انتم تعلمون
به هو الذی لا یقاسن احد انتم فیه تتفکرون قل هذا قرء ما عنکم و ما
کان من الذین تم یعملون قل عند کلام کل شیء یشهد بذلك ما ظهر منه و لکن الناس
اکثرهم

اکثرهم لا یعتقدون ان یا علی قبل کبر قد حضر کتابک لدی الوجود الذی ارسلته
لعباد المحاضر لدی العرش و اطلعتنا بما فی ان ربک لهو العظیم الیه تمسک بحکمته
فی الاعمال کاتصها هذا حکم الله فی کسر الالواح و لکن انک سس اکثرهم من محبین قلبی قوم
لا تجاوزوا عنده و لا ترتجوا ما یستعلن نالینضا کذاک ترضی الامر من الله ما کلا الاسماء ان تم
من العارفين لا تحزن من شیء ثم استقم علی الاعران ربک خیر ساجدین نور
الوجود بانوار ذکر ربک و القلوب باسمه المقتدر علی العالمین ان یا علی انا نذکرک فی اکثر
الأحیان و می امانت علیه الله هو العظیم حکیم ان فی الفضل الله علیک لا یعاد له شیء
فی الأرض ان ربک لهو المقتدر القدر انما ابها علیک و علی من معک من الذین اقبلوا

الی الله عز العظیم

جناب علی قبل کبر علیه بهاء الله مالک العدر

انا المظلوم احرین

در این جین که آسمان میگردد و سبحان نوحه می نماید مالک قدر در اعلی مقام
تضرع علی کبر را ذکر می نماید الذی فزنا لاقبال العرفان و الایقان فی اول الایام
علیک بهائی عبت آیتی این سنگام که یک ساعت از روز باقی کتاب
اعظم الهی بن کلمه علیا که مطلع او امر و احکامست نطق فرمود یا حضر الله
یوم یوم الله و امر الله جبهه نماید شاید در این یوم مبارک از ما عند لقوا
بخصرت قیوم توجه نماید و از ما عند خلاق بحق تمسک بجوید طوبی از بر
نهی که یوم را شناسخت و عرفش را یافت و بما ینبغی قیام نمود یا علی قبل کبر

عليك بهاء الله مالك القدر جناب اسد عليه ساني حاضر و ترا ذكر نمود
 انما سمعنا ذاك و مانا جيت به الله ربك و رب العرش العظيم اجبتك
 بهذا الكتاب لمببين عز الله ربك بربان و بعنايت و الطاف حق
 بشارت ده بايد كل تا ليف قلوب مشغول باشند و از ماسوي الله فارغ
 و از اد صد هه از طوبى از برابى نفيكه اليوم بر خدمت ابراهيم نمود و از برابى احد
 مراتب بوده و همت از تحفه ساي غم كي تا ليف قلوب است بايد مومنين
 مخلصين باين اعظيم توجه نمايند تا شرافات نيز اتحا و قلوب امنور نمايد از ان بعد
 كل با اتفاق وصيت نموديم انه هو الناصح العليم و هو المقدر العفو الكريم
 چند يوم قبل شمارا ذكر نموديم از حق ميطلبيم بان فائز شوي و از بجز معاني
 بياشامي و جرحه از ان بعرب و مبذول داري ان ربك هو
 ابجد و الكريم البهاء المشرق من افق سماء عنايتي عليك و علي من معك
 و سمع قولك في امر ربك امين القويم جناب امين عليه بهائي را كبري ميرسانيم
 شما و او و علي حيدر عليه ساني را و امور جناب عين و با عليه بهائي
 و عنايتي وصيت ميكنيم او شمارا مخصوصا امرينمايم با ليف قلوب و
 اتحا و نفوس اعماليكه در زبر و الواح از قلم اعلى نزل شده طوبى للعالمين
 جناب على قبل كبر عليه ساني الله
 ط
 هو الظاهر الباهر العليم الحكيم
 * هذا كتاب من لدى المظلوم الى الذي قبله الى القويم و شرب الرحيق المحموم
 من

امروز با عرض در ارض شام
 مگر بک سالی در این شهر
 در این شهر از ابدان

من يدعوا في يوم فغير من القوم المحجج القويم قدرت الآيات
 على شأنها ملكوت لبيان يشهد بذلك من ينطق في كل شأن انه
 لا اله الا هو الفرد الواحد المقدر العزيز الودود ان البهجة في بحر البلا
 يدعو من حبه و طار في هوائه و اخذ كتاب بعوة مامنه اجنود هل تعيد
 احسان يحيى ما نزل من سما فضل و هل تقيد احسان يحيى ما ورد عليه سبيل الله
 لا و ملك الوجود يا ايها الناظر الى حجب اما من الناس تير و التقوى
 و نهيناهم عن البغي و الفحشاء و هم نبذوا الاول و اخذوا الاخر شهد
 انهم نبذوا حكم الله و هم اخذوا ما امر و امين مطالع الاوهام و الظنون
 قلنا معشر البشر هذا يوم فينادي ملك القدر في منظره الاكبر و يدعو من سبي
 بعلى قبل كبر الذي قبل الى الاقوال الاعلى في اول الايام و اخذه جذب النداء
 على شأن ترك ما عند القوم و اخذ ما امر به في لوحه المحموم يا ايها الشاب
 رحيق بياني و كو شرع طائي و سبيل شاني حضرت رضا عليه ساني
 و عنايتي بنيات و حاليه كبري اذن شراق نموده بود قصد مقام نمود
 و بزيارت فائز قد عمل في سبيل الله ما زينه الله بطراز القبول الرضاية
 هو المقدر على ايشاء و هو حق علام الغيوب مع انقلاب عالم نقاب
 الكرى از امر و اشتغال ما بقضا حق جل جلاله توفيق عطا فرمود و اوليا
 بشرية مجتهدش راه نمود سبحان الله خائنين و قاطعان طريق

در جهت موجود و بر هر مصدی قائم مع ذلك قلم اعلی متحرک و صریح
 مرتفع و نذایش بلند نشدانه هوالمقتر علی ما یلکنا لا یمنعہ سطوة
 الظالمین ولا ظلم المعتدین همضای شما که بعد حاضر ارسال نمودید
 و همچنین باولیا ای دیگر کل در ساحت اقدس حاضر و باصغافان
 انشاء اللہ جواب از سما، اراده نازل و ارسال میشود تعرف حقیقه
 الوجود بچودہ کی سونۃ العطاء و العطاء انہ هو الفضل العظیم ابیر
 حیدر اللہ علیہ بہائی و عننا بجاز جوع باقی ظهور بقافانر و از کائنات وصال
 هر ذوق و در ترقیہ مرتین بود باسا اولیا باحت اقدس ارسال داشت
 و از برای ہر یک اظهار غیای طلب نمود و ہر یک فائز شد با آنچه کہ از برای
 آن از عدم بوجود آمدہ و از برای ہر یک نازل شد آنچه کہ کنوز ارضیان معادلہ
 نماید آنک گنت معنی رایت امواج بحر سپانی و تجلیات شمس غیاتی طوبی
 از برای نسوکیہ ہر یک موجب اخذ نمود و بان فارگشت بکوان موج رافوج منع
 نمود و این قدرت را تعدیات امضیفات ساخت نفحات وحی عالم احاطہ
 نمودہ و مضایح و مواخا آئی بر الواح وجود مرقوم زود است منصفین ظاہر شوند و شہاد
 دهند بر قدرتی کہ در عالم مثلند است و نظیرش مقفود یا ایہا القائم لدی العرش
 اگر جواب بعضی تاخیر رود سبب جہش معلوم با یقین مبین بدانید کہ ذکر ہر یک
 در ساحت اقدس بودہ ہست قل آئی آئی اید اولیا تک علی التمسک
 بجل رضا تک فی کل الاحوال ثم قدر لهم ما یقربہم الیک فیکل الاحیان انک انت
 الفتی

الفتی المتعال لا الہ الا انت العزیز المتان مشہ
 جناب علی قیل کبر عیہ صبا اللہ
 بنام دوست یکننا

یا علی امروز نفس من بان بانہ قد اتی الرحمن طین و جمیع ذرات ہستوای ہر یک قدم
 بر عرش من شاد و کواد مع انکہ حق جل جلالہ کمال ظہور ظاہر و انہار منیعہ بدلیعہ
 از زمین عرش جاری مشاہدہ میشود کل ممنوع صحیح سبب علت این حجاب کبر
 بودہ و خواہد بود یا علی از زلال کوش عرغان بر اہل مکان مبذول دار تا این شہوتنا
 عرضتہ ترابہ بالمرۃ فوج شود و قلوب بقدرت آئینہ قوی محکم گردد نفسیکہ مقدس
 از شہوات نفسیہ است و با جمیع اہل عالم کمال محبت شفقت البتہ خوف اورا
 اخذ نماید و از اختلافات عالم ترابی مضطرب گردد از قبل حق کل را بکسیر برسان
 و بگو اگر صغای یک ندانی بحقیقہ فائز شوید و یا یک قطرہ از این دریا بتیاشا مید
 حق آشامید نسبتہ جمیع عالم را بمشایہ کف تراب مشاہدہ نماید لغری
 اذا لانا حکم الاضران ولا ترون الا اضطراب کذلک شہد بکم العظیم حکیم انشاء اللہ
 کل مقامات خود را بسم اللہ حفظ نماید قل انما یم ان تمنعوا انفسکم عما قدر
 لکم فی کتاب اللہ رب العالمین بلایا و رزایا کہ در سبیل حق وارد شدہ جمیع
 عند اللہ مذکور و در کتاب مطور قدر خود را بدانید چہ کہ فائز شدید با ہر یک
 افراد و او اما از او غافل مشاہدہ شدند قل ان شکروا لکم المعطى الکریم

يا على قبل كبر عليك ما لك القدر من شطر التجن ويقول لبعضنا عليك و
على الذين تمسكوا باسم الله وهملوا بما أنزله الرحمن في كتابه المبين
جناب على قبل كبر عليه بها

منه

بسمي العزيز العظيم

قد بشر ببيان من في الأماكن بهذا الظهور العظيم قال ان الذي يأتي انة
لهو تعييم على من في السموات والارض ويشده ما يظهر من عنده انه هو العنزي
احمد قال انه لا يثار بشار ولا يعرف بكتابي ولا يوصف بما في العالم يشهد به
مالك القدم في هذا المقام الكريم انا نغبر في لبس بيان بعبارات شتى لذكر
ما هو المقصود فيه من لدن بشري اعليم لعمر الله انه ما اراد من لبس بيان الا ان
واستواءه على عرشه العظيم قلبي قوم خافوا الله ولا تنكروا الذي يشهد له
كتب الله رب العالمين لولاه من يجديكم الى الله ومن غير فكلم صراطه استقيم قل
ظلت الحجة في الأعصار ونطق البرهان في الامكان انه لا اله الا انا الكريم انا ذكرك
بهذا اللوح لتعرف فضل مولاك وتشكره وتذكره باحكمة ان ربك لهو المعلم الخبير
كبر من قبلي حسبي وذكركم باياني ثم شرم حريق الاستقامة باي امين من اسمو

منه

والأرضين
هو الظاهر من قول لا

الطهي التي تشهد هذا اليوم يومك الذي كان نكورا في كتبك وجزرك والوحك

ونظرت

ومظهرت فيه ما كان مكنونا في علمك ومخزونا في كنانة عصمتك انك
يا مولى العالم باسمك الاعظم الذي ارتعدت فرائض الامم بان تؤيد عبادك واماك
على الاستقامة على امرك والقيام على خدمتك انك انت المقدر على تاشا في قبضتك
زامم الاشياء تحفظ من تاشا بعدتتك وسلطانك انك انت القوى الغالب القدير

منه

بسمي الناطق من ارق لبس بيان

يا على قبل كبر تديت باقني رسيه ناله ونوحات راد فراق سدره فمتى اصغنا منو
جميع شجار واثمار واوراق شهادت ميته برغيات حق وفضلش حق كوهي
داده ميده بر اقبال وبقامت وخدمت وذكرو شاي انجناب محبوب يتجارا الوب
منه شهادت ميته برغيات حق جل جلاله الا خير در ارسال مشاهده شود نظر بكم
بوده كه مباد در ان محل نفسى اطلاع بايد و بسبب ضوضاي جديده گردد انجناب
بايد در كل حين از كاس فرح و سرور بياشامند چه كه في سبيل الله بر شما وارد شد
انچه كه ملاء اعلى از ان كرسيه و نوحه نمودند بامرات نرد مظلوم قرائت شد
بته محمد بطراز حمد و شكر الهى جزين بود هذا ينبغي لك و امرى الحكم لميتن اليها
المشرق من ارض ملكوتى عليك وعلى من معك وعلى من قام وقال الله

ربى ورب من فى السموات والارض ورب العرش العظيم
يا ايها الناظر فى اخر البيان نوصيك بالصبر الاصبيا

فيما اراده الله رب العالمين

منه

یا علی قبل کبر اتان ذکرک من شطر منظری لاکبر لتسمع نانی وتجد نفسك فی فرح عظیم
 عمری قد كنت معکم اذ دخلتم فی السجن طوبی لکم ثم طوبی لکم بما حملتم البلیای فی
 سبیل والرزایا فی اعلاء کلمتی وارتفاع امری ان ربکم لهُ البصیر طوبی
 للذین دخلوا حسن عرفانی وطاروا فی هوا حبی وشبهوا حقیق وحیی واحدم
 سکر خمر بیانی علی ث ان انقطعوا عن سوائی وتوجهوا الی وجهی اقبلوا الی ارضی فی
 وکتبوا بجل عنایتی وتشبهوا بنیل کرمی اتم من الذین یدکرهم السن العالم یضع الام
 کل الام لیجهد بک لسان عظیمتی و ملکوت بیانی و هذا القلم الذی یتین فی مضامیر
 العرفان وانا خبیر ان الذین فازوا بالحق قد فازوا بکرم قلمی الاعلی واتوا بالحق
 الاشیاء لیس الله لا یجادل به خلق بین الارض والسما طوبی ثم طوبی لمن ترف
 بطراز الاستقامه انه من علی خلق فی کتاب الله ان ربکم لهُ العظیم کبر ال
 علی وجوهکم لوجوهکم بما توجهت الی وجه الله وتصلوکم بما تقرکت الی القی
 القصوی و لتفوسکم بما اقبلت الی الاقوال لا قد ذقم فی سبیل کأس البلاء ان
 الیوم من یدعی الی حقیقی الابهلی و کوشی الابهلی لا قوال بینا لکم ومریاً لکم
 فی ملکوت الانشاء کذک ذکرکم الله حسن الذکر انه لهُ الکریم ان فوجوا
 باسمی ثم شربوا بکری انا توجهنا الیکم ونجبر علی وجوهکم من هذا المقام اقبل قد
 صحرونا کخرکم ففزع فی هذا الحین بان ذکرکم الله بنفسه جزءاً معلتم فی سبیل المستقیم
 لویجربن حب الی لذة البلیای فی سبیل الیقدموا الهدایا باسمی لا عدلی جزاء
 فاعملوا بهم لان بهم بلغوا هذا المقام الذی یدکرهم بحال اتم فینذ انهم

قد شروا

قد شروا لافهم مقاماً فی التقریب لکما مقاماً فی منظری لاکبر تعالی من لا یضربیه
 ضرة العالم وظلم الأمم فیا شیری لنفسی عرفت ما لطق به سانی العزیز
 هو الله تعالی شأنه حکمته الیه

یا ایها الشارب ریحق بیانی و الطائر فی هوا محبتی اسمع شهادتی انه
 لا اله الا هو الفرد الواحد المقدر العظیم حکیم ذکر او لیا رانموده اید و ازبرا بهر یک
 خواسته اید آنچه را که در کتاب الهی باقی و مطلق است نفس مذکوره مذکور
 بوده و هشد از برای بهر یک مقدر شده آنچه که عقول نفوس اهل عالم از ادراک حصای آن
 عاجز و قاصر است و قتی از اوقات بنیابت جناب عین قبل با علیه بهائی و عتقا
 توجه نماید و عمل کنسید آنچه را که اهل سلین بوده اهل حبیب یعنی نفوسیکه براءت
 قیام نموده اند و بخدمت مشغولند بهر یک با آثار قلم اعلی فائز نسل نسلان لویذک
 علی حاجت و یرضی از قبل مظلوم بهر یک را تمسیر برسان و بعنایات حق جل جلاله
 مسرودار بحرایات الهی موج و انوار نیر فضل زانق را در اش مشرق و لاج
 سوف ینظر مقامات الذین اقبلوا الی الاقوال علیه و اعترفوا بما نطق به لسان لخطه فی
 مقامه الابهلی در هر حین از سما عنایت رب العالمین بشابه مطاریات نازل بل اتم
 و کمن لقوم فی هم مبین و رب عظیم جناب نیل ابن نزل زاول ایام الحین بعنایت
 فائز و بخدمت مشغول و کمن در مدینه کسب برایشان و ارد شد آنچه که سبب
 حزن مقررین است باذن الی مظلوم در ان ارض و ارد و برضا فائز از حق جل جلاله
 میطلیم احزان و ارد و رالفرح عظیم تبدیل فرماید و سئله تعالی ان یقر به کتب

له حضور امام وجه المظلوم انه هو المقدر القدير يا نيل قبل على غيب على
 قبل كبر عليه ساني و غياي مكرز كرت رانوده انه وفي بعضه ذكر اوليا الزين
 في ورقه از سكه الی المظلوم اجناه في هذا الی بحمد اللوح لمبسين از حق ميطليم
 اولياي خود را در جميع احیان مؤيد فرمايد بر آنچه سبب اصلاح عالم عدلت را
 احسانت لعمری يظهر منهم ما اراده الله رب العرش العظيم آنچه از برای
 هر يك از اوليا در كتاب الهی نازل شده است به ظاهر میشود سطوت و ثروت
 و عزت و رفعت و جنود و صفوف و مدافع و بنا دق و ظلم و اعتراف از نزع
 نكته رانه هو المقدر القدير وهو السامع الخبير

جناب علی قبل کبر علیه بها، الله

هو الاقدس الاله

شهد الله انه لا اله الا هو والذی يقول انه هو الذی قال في ازل الازل اني انا
 الواحد المشار ان الذين عرضوا عن الوجوه بل يمسون بين النور والظلمه لا و مالک
 الایجاد یکرون الشمس و سلطانها و الحجج و برهما و يقولون ما لا قاله اهل
 الفرقان و لا الذین عرضوا عن الله في القرون و الا عصار و اذ اقبل بابی
 حجة عرضتم عن الله يقولون ما قاله اباهم من قبل لا انتم من اهل الضلال شیون
 التصديد و یظنون انه کوشر حیوان یعبدون لعجل ویتوکلون انه مالک الایجاد
 قل تبأکم بما عرضتم عن الافق الاله و سحاکم بما زلت اقدالم عن

التصراط قل هذا يوم فيه ارتفعت اعلام الظهور ونصب الظهور التصراط و نسفت
 ايجال انا رأيناك مقبلا الى فقهي انزلنا من ملكوتي ما ينفعك في محالکي و انا

الغنى المتعال
 جناب علی قبل کبر علیه بها، الله

الأقدس لا يمنع الاله

ان يا علی ان اسمع نداء ما كان ما يكون من هذا الاسم المكنون الذي
 ينادي يا علی استدأ بين الأرض و السماء انه لا اله الا انا العلي يوم ان
 افرح بفرحی في هذه الأيام التي احاطتني البلياء مع كل الجهات ايشد
 بذلك ربك اميرين كل شامتهاد اياك ان تحزنك شنوات الملك کن
 كما كان مولدك ان استقيم على الامر بحكمة و البيان كذلك امرناک من قبل و في هذا
 اللوح المحفوظ انا ارسلنا الحسن الى الدنيا لذارتنا لك هذا اللوح لتقر به عليك
 و تقر للذين هم اقبلوا الى الله العزيز الودود انا اطلعنا ما حملته في سبيل الله
 و سمعنا ما ذكرته بين عباده انه هو الحق علام الغيوب ان اذكر من قبل اجابني

ثم جمعهم على صراط الله المهيمن ايوام
 جناب ملا علی کبر علیه بها، الله

العلي الأجلی

يا عبدناظر قد اقبلنا اليك بما اقبلت الى الله رب العالمين و توجهنا

ايك بما توجهت الى مطلع الامر ان عرف وكن تشكرين من اشتغل
 بذكرى من عبادى اذكره في ملكوتى وملكك قدى ان رحمتى سقت
 كل شئ وانا انعموا الرحيم طوبى لمن وجد و قبل ونبذواخذ وسمع واجاب
 انه من الفانزين لا يظنكم سجنى وبلانى عيسى وبلانىكم عيسى ورائكم
 بحر السور ريثاق لقاكم سوف تدخلونه باسمى العزيز المبسح قد قدر
 السور فى ظلى من خرج عنه انه من الهامين اهل لبه سايرون فنا
 الاشياء كما يرون الشمس فى السماء او كك من سكان ميدان البقاء لا يحزنم
 ضم لمشركين لو تحزن اجسادهم يجدون ارواحهم فى بشاره وفرح من
 انا وجدنا من كاس الضراء حلاوه الكوشروا لتسليم فى حب الله وسيله اذا
 تشبه ذلك جوارحى وتقول اى رب العرش العظيم كن على شان
 يجدون منك اهل مملكتى نفحات قميصى وسبح بحمد ربك وكن من الذكرك
 ان الذين غرتم الدنيا اولئك ليس لهم من محيص سوف ترعدهم روح صر
 ويحياهم كهم شيم فخطروا كهبا منتشر ويرجعهم الى التقران ربك هو المقصد
 القدير اتضحك الدنيا المرديها وتقول اهل ايتيم متنى خيرا او وفاق
 لو يقول حد بلنى تصيح وتقول قد كتبت ورب الكبرسى الرقيق والذ
 اعرضوا عن الله واقبلوا اليها ثم ول وجه قلبك شطر الله العزيز الحكيم
 ان عرف قدر ما نزل لك وارسل اليك ثم اقرها فى البكور والاي

يا فكا

بن فيكل لا حيان اذ مع عباده الذكركين قل لك يا الله العالمين
 ومعبود من فى السموات والارضين
 جناب على قبل كبر عليه
 بسمي اعليم

هذا يوم فينا دى العالم بيشرك الكل الى التدرت العالمين ان الذى سمع انجذب وتوتبا
 الفرخ نجيب هذا يوم فيه اخذ شكر الرجوع كل مقبل اقبل الى العجز انا تذكر من فاز بذكر
 يستفرح به الملأ الا الله ويبقى بدوام ملكوت الله العلم حكيم قلوب اهل لبنا
 تالله قدا فى الرحمن سلطان لا تمنعه اوهاكم ولا ما عنكم من قصص لقبل تقوا الله ولا
 نكولو امن الظالمين اى ظلم عظم عما ظنتمكم قد انكرتم حجة الله وبرانه اذا تى
 سلطان غلب من فى السموات والارض كذلك يخبرك العليم انا خبرناك
 باورد علينا من ملايك يا بعد ما صينا هم بلان مبشر كل لو في كل كتاب

الاقدر الله

هذا كتاب من لدن عزيز كريم الى الذى آمن بالله الفرخ نجيب لياخذ شكر خربنا
 على شان ينطق بذكر ربه الرحمن مقطعا عن العالمين يا عناية قد اخذك عناية الله اذ جرى
 ذكرك من علم القدم ونزل لك هذا اللوح الذى اوتيت ان شكر ربك بهذا الفضل العظيم
 وقل لك الحمد يا محبوب من فى السموات والارضين اسكك باسمك

الذی به اضطربت مطالع النفس الهوی بان تویدنی غنی ذکرک و شاکت من عبادک
و تختب لی کسبته لعیادک المقترین آنک محمن حضر کتابه لدی العرش فی لیکن
الأعظم بذک قدرک فی اللوح مقام کریم ان افرح بما کنت تذکورا
لدی الواجبات ربک لهو العیدیم بخیر من اراده اته یذکره وینادی فی کل الاحیاء
ویدعو من فی الاکوان الی صراطه الواضح المستقیم و بهما علیک و علی ایضاً

بسمی المظلوم الغریب

لعمرك ما تحت كتب العالم وصاح مولى الامم باورد على المظلوم من كل ظالم بعيد
بالغدير منعوا عن البحر الا ايسم وبالصدى كيف و ايا تدرت العالمين اشتغلوا
بالا و ايام مضمين عن تدرت العلم اسير اما سمعنا ذكرك اجناك
و نأمرک و الذين آمنوا بما نزل فی کتابی المبين قل ضعوا ما عند القوم وخذوا
ما اوتيتهم من لدی تدرت العالمين قل لا یغنیکم الیوم خزائن الارض كما حسا
ولا یفیعکم ما عندنا قل تقوا الله و لا تکلونوا من اظالمین طر و اذ انتم
ما تطلق الا الاشیا کما تحسوا و قد سوا الابصار المشاهدة هذا النور الشاطع ابین
قل انتم لا تحکمون قوه العالم و لا صفوف الملوك و السلاطین اقبلوا بالقلوب
الی المحبوب و لا تتبعوا کل جاهل مرید الملك تدرت العرش العظیم

جناب حبیب مکرم علی قبل کبر علیہ بہا اللہ ملاحظہ نما

بسمه الاقدس الامنع لعلی الالبھی

صد حضرت مقصودی را الایق و سیز است که بار اوده غالبه و حکمت
بالذصفوف بیاز با یار است و باین جنود روحانی افنده و قلوب نورانی تصرف فرمود
جنودش نفحاتی و قائده اراده اش بیک کلمه علیا اهل ناسوت انشاء و ملا علی را
لتخیر نمود قدرت عالم نزد قدس خاضع و کتاب هم نزد بیان شایع نفوذ کلمه اش را
ظلم ظالمین سه نمود و قدرت قلش را منع باغین باز داشت در هر یوم ندا مظلومی
از بهر جتی مرتفع و ناز ظالمین در حین شتم و لکن ناز غنیمت شهر اردو اختیار تیر نمود
و ظلم فجار ایشان از تقرب بحق باز داشت چه کبریا رحمت الهی اشتعلند و بنور اقا
امر منور بر بصیری تمخیر و هر ضیعی تفکر مخصوص این ایام که در مدینه عشاق
غوغا با و شور و شجاست خلیف اول بمرقات عشق صعود نمود و بر عرش خدا
مستوی و باین کلمه مبارکه نطق فرمود اسی ملا عشاق لفضات و
اطهی قلب را جذب نمود و اختیار از قبضه اقتدار خد کرده اراده آنکه
روح را شارد دست یکتا نمایم شاید عالم مرده زندگی یابد و عباد پروردگار
سبحان الله در آن حین در معشر عشاق وله و جذبی ظاهر کلام
عالم از ذکرش عاجز و قاصر است جللت عظمت ربنا و جل امره و عز
اسمه و تداره در هر یوم بل در حین بام مبارک قیوم حقیق مخموم عطا مینماید

وكن طالب قليل وقابل منفق سبجانك يا آله الوجود ومررتي امة
والشهود اسلكك باسمك الودود الذي به جرى فرشت
مجتك عن عيين عرشك ونزلت امطار رحمتك من سما
عطائك بان اوليايك على الصبر في ايامك والاصطبا
عن ظهور قضائك وقدرك طوبى لکن ذاب في حيك
ولقلب تشك لفراقك ولم سفك في نسبك ولرازل رفع
لاعدا كلمتك وسخقوم زار حبل الاعداء لظلم اعرک وطناب
الاشقياء شوقا لالتحاقك وابرار القدرتك اي رب ترانا طاب
حول عرش رادتك وكعبته مشيتك واروا حاضمتطرة بلج
امرک اي رب قبل منا بجدوك وكرمك لنفقا امام وجهك
في ايامك ولو اتخا لاينبغي لاسحة عزك وجلالك ولا يليق لبساط
عظمتك واجلالك ولكن اسلك بالاسرار المكنونة في علمك
واللذالي المنزونة في اصناف عمان حكمتك بان تقبل مثالا
يكون قابلا لامرک وانفاقه في حيك اي رب انا عبدک وابن
امتک اكون موقفا بان اعاننا لاينبغي لعز بهائک ولا يليق بخصرتک
واللغنا ربناک الذي فحمة بجدوک على کل الوجود من الغيب والوجود
وعزک يا مقصود الکائنات ومحبوب الممکنات لا تکن قلوب اولياک

الا لشما وتم في سبيک ولا تفرح افدتم الالبفک ومانهم في حبتک طوبى
لارض تبديل عليها عاشقيک ولنفس فارت بلخطات عين حمتک وطوبى لتبقه
ترتبت بدما محبتک وتم عليها ناسم فخر ظهور عنایتک اي رب تری
وتعلم ان ابن الذب افرس عنک وعقر ناقک بذک ذابت کباد اولياک
وخرقت افدة اصفياک اي رب تری عبرات المصرتين جارية امام عينک
بماورد على جنابک في بلادک آه آه ان محزن الکنى بصبر کاد ان تیکرى ويفارق عن محبتک
وسلطانک عزير على عبدک بدیع ان يراک مظلوما بين يادی طغاة خلقک وبقا
عبادک فاه آه ان الرطبا الذغ يجيب بظلم ناح به اهل سرادق عظمتک وکبرياک
سجنانک يا الهى وسيدى وسندى ومجوبى وغاية رجائى اسلمک بجدوک
الذى به ظهر الوجود وباسمک الذى به خرفت جبهات الموهوم وبالاعصار
بها خلقت البحر ودمرت بها اسياف الدهر بان تقدر لاولياک من قلبک
الاعلى ما ينجذ بهم الى التدرة العليا اي رب تر اهما مقبلين اليک متمسكين باذنباک کرک
وعطائك ثم اسلك يا آله الاسماء بايامک الکبرکى واهرارک التى كانت مخروقة
في قلبک ومكنونة في علمک بان تؤيدنى واصفياک على الاستقامه على
وامرک انک انت المقتدر القدير اي رب زين حضرت لسلطان
باتوار نير عدل الانصاف وتور بها قلبه وظاهره
وباطنه اي رب عرجه الى معارج الرحمة والشفقة والعتا ثم الهمة بالقرية
اليک يا مولى لورى ورب العرش والشرى اي رب وفقه على محبت

محبتک

ولدت

وترضى ليتوجه الى انوار وجهك ويحفظ اغناك من فناء الارض شمرها بانك انت
المقدر الذي لا يمتنع شئ من الاشياء ولا اسم من الاسماء ولا ظلم الذين كفروا
بيوم الدين الذي ينادى الملك لتدرت الارض والسماء وما لك بها العظيم
سبحان الله ان اليوم ينطق والعموم لا يسمعون والتورينادى والناس
لا يشعرون نسل الله ان يوثق عباده ويقربهم اليه انه هو المقدر القدير
نامل ان حبيب مكرم رسيد وازا فلقش نير محبت مشرق وساطع
في حقيقه جميع كلمات و عباراتش بمشايه يك سده ظاهر وبكمه حجت و
لذي فطر السموات والارض ناطق ندائش شينه شد تعالى الله
الملك الحق المبين الذي لفظها في ايامه وظهرها بارادته وعرها بفضل نسل الله
ان يويد باتايد لا يعسر ليصمت في اقل من ان انه هو العزيز المنان
و كعب كل قصد ملكوت اعلى نموه امام وجه عرض شد در ان حين امواج بحر
عنايت و تجليات نير حقيقت بشاني ظاهر كه عين عب از تحريان عاجز و از تقدير قادر
و بعد برته نطق سان العظمه وقال جل جلاله وعم نواله انا الشاهد الخبير
يا ايها الشارب حيق سباني والقائم على خدمه امرى
اسمع ندائى من سدره التي ارتفعت في الفردوس لاد بمشيتي و ارادتي و امرى
الذي احاط الوجود انه لا اله الا هو الفرد الواحد الامين ^{عليه} الصوم ^{يا} على
قدماج بحر عنايتي و مشرق نير فضلى فضلا من عندي على عبادي وهم انكروا ما ظهر
اعراضا عن الله رب ما كان ما يكون نبذوا كالتبر و راهم متمسكين با عندهم من الاوامر

واظنون قد قناب اللقار وهم عنه معرضون و ظهرنا من القلم الاعلى
لناي العلم والحجته وهم عنهما بعد فان قد ظرت الاسرار و نشركت الآثار
وبرزت الأثمار وهم عنهما غافلون تركوا ما امروا به متمسكين بما نهوا عنه
الا انهم لا يقصون نبذوا ما ينفعهم واخذوا ما يضرهم الا انهم لا يعرفون
سوف يرون جزاءهم عدلا من الله مالك الوجود يا اكبر عليك
بمها في عننايتي ابنى بى شقى از والد محرومش ظاهر شده هر دو
در مضار ظلم فارسى اسبق از او موجودند و عنايت و فضل مظلوم تفكر
نما و در تفاوت قوم از اول امر الى حين نفوس معلومه را حفظ نمويم اثبات
غير حق بان آگاهانه عدم فساد سب شهادت حدب گشت الربوبى
له ثم طوبى له لعنه فائز شد بمقاميكه مخلصين مقررين انزال اول ملند بى كعبه
بالكل استقامت حزين بود و تجليات انوار و جهور اوليا را قبل مظلوما
تجبر بر بان قلبان كم ان سخر كنم شونات الاشرار و رطوة الفجار عسرى
ان الذي سعداته فاز بالفرح الاكبر نسل الله تعالى ان يويد اوليا
على كرو ساءه ليذكر و الايمه و اساعه و توجه و انفاقنى سبل لتدرت
العالمين از حق ميطلبم كل را تا يذير ما يدبر حكمت و بيان و العمل
بما نزله في الكتاب انتهى يا حسيبي بدبح مسجون شمارا ذكر
بينما يد و ميگويد الفضل لله المنته لله كه از انوار تجليات آفتاب حقيقت

منورید و بزرگ مقصود عالم و با آثار قلم قدم مذکور موطور دیگر ذکر این عبد را
 مقامی نه و شایش را نزد بحر شامس بیان شانی نه قدرتش عالم را
 احاطه نموده و عنایتش هم را اراده اش ظاهر و شیتش محیط تبارک
 اسم ربنا در هر لوم از جذب کلمه علیا و آثار قلم علی جوهر انقطاعی نام و
 نام قصد صعدوینما ید و خود را فدا می کند و احدی شاعره آیا غفلت
 ناس از چه پیدا شده و بچهل و برهان انقصو علمیان گذشته اند
 و با و با هم خود متمسکند فی تحقیقه مرض و با هم غظیم است دریاق کال ید
 و هم طنون قویست معجون قوی شاید که جان الله قدرت
 ظاهر و سلطنت الله همین با هر مع ذلک کل غافل از حق مطلق
 نقطه مدا و در این یوم ماب علت اتحاد فرماید و سبب اشتعال نماید
 امروز نار در سدره مبارکه مشهود و مناطق و نور از افق ظهور لایح طوبی
 از برای تقوی که قصص کا ذی اولی ایشان را از مولی لوری منع نمود و محرم
 ساخت این ایام اینمظلومان با این حزن کبر سرور عظیم مشاهده می شود
 از یک جهنت در یابی فرح مواج و از جهنت دیگر مواج حزن مشهود
 این ایام مقرر عرش عکا بوده و دستخطی از حضرت مقصود با بل صیریه
 قوله بیجا است اعلموا ان الظالم عقرنا قتی و الذب افرس غنمی و الرطاء
 لدغ من حنی اتی لا اشکو بما ورد علی اولیائی و لکن شیکو مظاهر امری

وطول

و مطالع حکمی قولوا اطهری اطهری دل حزن اولیائی بالسور و هم هبنا الفرح
 و ضرابهم بالاطمینان و ذلهم بالعز و ضعفهم بالقوه و عجزهم بالاعتدال ای مراتب رقی
 سنگ ان سلطان مشیتک او احاطه قدرتک و بحر اقتدارک بان تجعل اجابک بشا
 اسمک الصبار و مطالع اسمک الغفار ثم عرف الذین غفلوا فی آیاتک عن سیر اسمک الا انهم
 و نبالک لغظیم و ما فات عنهم عند شروق نیر ظهورک ثم ایدهم علی الانصاف انک انت لبقته
 العیزه الوهاب انتی از زیارت این لوح منع اقدس بد با گخت و حزن لا
 وارد تا آنکه لوح دیگر که با آثار قلم علی فائز بود زیارت شد **قوله بیجا است**
 هو العظیم الخبیه امروز چه خبر است که جسد در ارتقار و روح طیران مشاهده می شود خیریت
 رضوان جنت علیا بر رضوان فردوس مرده داده که روح مقدس مبارکی زنده شد عشاق خود را
 فدائون و حال قصد مقصد باجی و طواف مظاف ملا اعلی کرده و این عین میر
 امروز عشاق را شوری دیگر و جذبی دیگر است اطهری اطهری اید عبادک علی
 الصدق و علی الاثر باربارک انک انت القوی العظیم
 استی باین لوح مبارک فرج و فرجی رسید که قلم از ذکرش عاجز است لولا فرج
 البعد لا یکننا حزن القبل مقصود از این ادکار آنکه بنجایب امور وارده و تفصیل آن
 سبب آگاه شوید شاید آنچه ذکر میشود سبب اینست ناس گردد **اللهی الی القدر**
 عبادک عن باب فضلک و لا تحرمهم عن بحر رحمتک سقیم و لوبالسوط الی عین
 غرک ثم ارز قهم فی یومک ارحم عنایتک انک انت المقدر
 القدر لا اله الا انت الغفور الرحیم و کجک این عبد قصد مقصد

عرش نموده و بعد از ورود در ساحت امنع اقدس ملاحظه لسان عظمت
 باین فقرات ناطق سبحانک یا اظهی لولا البلاء یا فی سبیک
 من این نظیرشان عاشقیک و لولا الرزایا فی حبک
 من اتی شیئین بین مقام شتاقیک و عزتک این محبتیک
 و موع عیون ختم و مونس مریدیک ز فرات قلوبهم و غذاء
 قاصدیک قطعات اکبر و اسم و مالذ اسم الروی
 فی سبیک و ما عزت صحابم الأعداء إلا علایک
 یا اظهی حب فی حبک ما قدرته و عزتک لا ارید الا ما ترید
 و لا احب الا ما انت تحب تو کلمت علیک فی کلام الاعمال
 استی این مناجات از قبل مخصوص یکی از اولیا نازل شده و در این ایام مجدد
 از لسان عظمت اصفا شد طوبی از برای نفوسیک و ائت نمایند و از بحر حیوان
 که در کلمات محبوب عالمیان ستور است بیاشامند یا چینی عرف و حی جان را
 تازه نماید و روح جدید بخشد حق مضرین بان را هدایت کند و الاضاف
 عطا فرماید بطلبی ظاهر شده اند که مکامن ظلم و محازن بغضای عالم از قبل بعد
 متحیر شده اند تا چه رسد بعباد باید آن کجیب این مسجون از برای کل
 استقامت

استقامت طلب نما نیم انه هو المود التمجیح المحیب این ایام اولیا
 فاران در جو را کن و بخند و فائز در هر یوم از کما س عطا کوشا لقا آشا مید
 بحر وصال موج تعالی الکریم و فضل العظیم فی حقیقه در نور استند
 و بنا محبت مشعل و بنور معرفت منور شب گذشته که شب سیم جمادی
 الاول بود بقصر حاضر شده اند و بعنایا مخصوصه فائز شده اند که کلام
 اصحاب استقامت را رایج هاضفه قاضیه مشرکین و مجیدین از امرین رب
 العالمین منع نمود وقتی از اوقات این کلمات عالیات از بحر آیات صغیا
 شد قول سبحانک تعالی دوستان محزون نباشید ظلمهای اعدایب و علت ظهور
 در عالم ظلم فرعون عدل کلیم را تدارک نمود استی البته این ظلمهای
 عالم را عدل عظیم از پی بوده و هست شوکت را ضوضاء منع نمود و اعراض
 مضرین است نکرد و آن چپ سبب آن فعل شیخ را دانسته و میدانید
 عدم قبول فی سبب علت فیض عظم شد از برای شهید مرفوع مرفوم
 امور کلامی راجع از او میطلبیم کل را فائز فرماید آنچه که سبب تقاع و ارتقاء
 وجود است انه تعالی کلماتش کما قدر اولیای آن ارض را از قبل مسجون
 تکبیر و سلام برسانید از حق جل جلاله سائل علم کل را احتیاط فرماید و بمشابه بحر
 موج و نار سرد مشعل نماید دوستی سبب چندی قبل بشرف حضور
 فائز گشته شد جناب عطا و جناب امیر زبزرک و سایرین کل مکو

حبیب روحانی جناب ورقا علیه بحب الله ملاحظه فرمائید

۱۵۲

هو الله تعالى شأنه العظمة والكبرياء

۴
 یسجد انحامدم الفاتحة لآله الآ بهوم نزل کان مکتوباً فی کفر الغیب الی ان اتی
 المیقات ظهر من فی الأبداع بالعظمة والآجلال اذا نفع فی الصور وقامت القیو
 وصلاح التصالح ونفع التناجح وتریز العالم بطراز العرفان تعالی الرحمن الذی
 اظهر نفسه من الامکان یطوق فی ملکوت الانشاء وتحرک فیکل حین قلبه لأعلى الذی
 ما بقی من امر الآ وقد فصله بالحق و ما من سدا الا وقد ظهره بالعدل ما من حکمة الآ
 وقد فرقه بالفضل و ما من حکم الآ وقد ثبت به فی کتاب العظیم سبحان الکریم
 الذی عرفنا نفسه و علمنا امره و هداانا الی صراطه استقیم **کتاب جناب**
 فوادی قد حرتنی نجات حبک محبوبنا و محبوبک محبوب العالمین
 و هنتمی نناغم بیانک الذی به ظهر اقبالکم و خلوصکم و استعانتکم و حکمکم
 و ودکم و قیامکم علی امر الله محبوب العالمین قبل اخذنی ذکر کرک
 صعدت الی المقام الذی لا یثار بشارتی و لا یدرک بادراکی و لا یثیر
 باوصافی و ما یجری من قلبی و مدادی فبعد ما حضرت سلمنی مولی العالم
 و مالک المقدم عظامی یدی اذ افتحه بعد الاذن و عرضت ما غنت عناد
 حبک علی افان سدره الخلوص فلما انتهی لظن لسان العظمة بما

فسره

بوده هستند این آیام نامہ جناب عطار رسید و ذکر اسرار آن مذکور
 نسل الله ان یؤیدہ علی ما یحب و یرضی و یفتح علی وجه البواب الشروہ و لغنی انه هو
 مولی لوری لآله الآ هو الفاتح لمصلی الفیاض لفضائل حضرت
عظیم و **عظیم** کبر روحی فذاهما حضرت ضیاء الله روح من فی
 الملكوت فذاه سلام و تکبیر میرساند و همچنین بل سرادق عصمت و عظمت
 و فرمودند ان محمد جناب ایشان در عرصه فضل منظر اکبر و مقام اطهر مذکور بوده
 و هشد از حق میطلبیم ایشان را تا یسجد فرماید در جمیع مور و احوال انه بهو المقدر
 العزیز لمجار و جوابی بعضی از عرض در این کمره ارسال شد انشاء الله
 بریک از نالی شمیمه بیان که در مخازن کلمات الهی مکتوبت و تمت برید
 و بان فرزند التور المشرق من افق کلمه الله علیک و علی من معک
 خدمت حضرت جمال علیه بها، الله و جناب ابن بهر علیه بها، الله
 ذکر و سلام و تکبیر میرسانم این آیام جواب عرض ایشان و بعضی از او را
 و ایام میرسد بقول ناسن جای همه خالیت و بقول
 همه مذکور و موجود و حاضرند از خدا از برای کل
 آنچه را میطلبید و دوست میداریدیم
 البها، علیکم و علی من معکم و فی تکلم
 و علی کل مؤمن مستقیم
 بدیع

تسبیح

لا اقدر ان اذکره الی ان قال یا عبدالحی ضریح من تسبی علی من فار بعرفان
ولقانی ولتغمس فی بحر ربانی و الطائر فی هوا جی وشارب حیق ذکری و
شانی و المتوجع الی جی و القاع لیدی بانی قل طوبی لک یا ورفا بما احدث
جذب آیاتی و انطقک فی آیامی و اجذبک الی مقبری الی ان قلت
تلقا عرشی سمعت ندائی و فرزت باصغار بیانی فاعلم بالیقین انما ذکرنا
و نذکرک فضلاً عننا ان ربک لہو الغفور الکریم ان طوبی بفضل مولی
تم اذکره بالحکمۃ و ابیانہ لئلا یؤتیک فی کل الاحیان لیسک بکل سکان سما
و حفاظ اسرارہ و صابغی و مشارق اطواری و هذا اللسان الغزیر البشیر
ان اذکر من قبلی ا خاک الذی فاز فی آیامی و طاف عرشی العظیم ثم الذین اقبلوا
الی الاقلام و تمسکوا بالاسم العظیم الذی بہ ارتعدت فرائض الاسماء و بشرکهم ذکری
ابحیث انتہی مختصر اعرض میشود کہ مسافرن علیہا بہاء اللہ دقت
کہ منظر اکبر واقع شدہ تلقاً عرش حاضر و بقتہ جمال قدم اذن جوع
فرمودند و فرادای آن عازم حرکت بودند لذا این عبد مجال و فرصت
نیافت کہ مفصلاً مراتب خلوص محبت اظهار شود از حق جل جلالہ اسباب
و آلم کہ از بعد توفیق عنایت شود باری بعد از اطلاق بجزکت میان
این دو کلمہ بر پیل خصار عرض شد تا از غایات الہیہ و الطاف
نا تمامہ سرور شوند و الواحیکہ خواستہ بودند بعد صرف مبارکہ

یا

ہا ارسال شد حسب الامر کہ تقریرہ تمت نماید یعنی بعد از وضو در زیر
مندی کف گذارده شود و بعد ہم نفسی دست بردہ یک لوح سپرون بیاورند
و بہر کہ ارادہ نمودہ اند بہرست چہ کہ ذکر اسامی فرمودند در این آیام جایز نہ
لذا راس الواح اسامی نوشتہ نشد عرض دیگر تکبیر انجام دم فانی را منت
جناب اخوی علیہ بہاء اللہ و سناء برسانید و مذکور دارید آنچه وعدہ شدہ
بود و فاشد و مکن بشما رسید انشاء اللہ میرسد دیگر مجال ذکر تفصیل
دینت و عرض دیگر جمیع دستبان آن ارض را از جناب انجام دم فانی ذکر و سناء
و تکبیر ابدع ارفع اقدس سہی برسانید البہاء ثم الساء علیکم و علی اجدادکم فیہنا
خادم ۱۵ ریح الاول ۹۷

جناب ورفا علیہ بہاء اللہ ملاحظہ فرمایند

۱۵۲

ہو اللہ تعالی شأنہ العظمتہ و الاقدار

مکتوب آنجناب کہ بطراز ذکر محبوب مژن بود باین عبد مرہوب وصل و نجات
عطرہ عنبرینہ از کلمات و بیانات آن کہ در ذکر مالک احدیہ مر قوم بود و سناء
شد یا روح التک النقیات التي تتر بہا رضوان ائفدہ المتقرین
ویا طوبی لسان الذی نطق بذكر الرحمن بین الامکان و قلب الذی جبری منہ

دستور

سلسل محبت زینا الغیر العظیم اسئلہ تعالیٰ ان یحیی بمباه اذکارک سلطان الاسماء
 اشجار قلوب عباده الالذین غفلوا عن نبی الامم العظیم و ذکرہ الاکبر القیم لیحیل
 الكل سدرات العرفان بن الاکوان و یطقن کل بنی آدم و یصحون انہ لاله الاہو
 الغیر لمہتان عرض میشود بعد از مشاہدہ کتاب نورانی بباحث
 عرش حاضر شدہ عرضیہ کہ بباحث اذتس معروض شدستہ بودند بتمامہ تلقاء
 وجہ معروض اقا و لوح بدیع منبع از سما فضیل مخصوص بنجاب نازل و همچنین ای
 کہ مرقوم فرمودہ بودند جمیع لدی العرش عرض شد نسبت بکل لطاف
 ما لانھک ایظاہر و مخصوص ہر سہمی لوح منبع از سما مشیت نازل و ارسال
 شد انشاء اللہ کل ان فارگ گردند و از نفحات آیات منزلات کہ حقیقت
 جنان از نفحہ از آن در حرکت و ہمز را است بروح بدیع مہکل منبع نجد مت امر
 قیام نمایند و آنچه سزاوار الیومست بان ظاہر گردند و ان تقدیس
 نفس است اولاً باسوائتہ و بعد ظهور باخلاق مرضیہ و صفات
 حمیدہ و اذکار طیبہ باین برتہ لیعطر بانفاہم الافاق ویتضی بانوار

کل الاشیاء تالہ انہم اهل لہجہ الیہن الوری

علیہم بھب اللہ و بہا العالمین انما ذکر
 والشائر و التکبر و البہا علیک علیہم

علی من معکم من اجاب اللہ
 خ احم
 جناب

جناب میرزا یحیی مسیحی علیہ بھب اللہ
 ہوالمشرق من افق سما لبیان

بذافہ اخذ جذب التداء الذی ارتفع من شطرا عکما طور سینا و بذکک نادت
 الاشیاء لبیتک یا مالک الاسماء و فاطر السماء طوبی لمدينة فارت
 بلقائک و لارض تشرفت بقدومک وویل لمن سمع و انکر نبی اللہ
 الغیر الخیر ایسم و نادی الکرمل لک کما یاقصود العالم و محبوب الامم
 بما ظہرت لفسک و شرفتی بلقائک بعد ما املکتی نار فراقک اشہد
 بک ظہر ما کان مرقوما فی کتبت مطورا من قلم اللہ رب العالمین ثم
 ارتفع لبت آء من بیت کح نادت و قالت لبیتک یا من بک
 ماج بحر العرفان امام وجوہ الادیان لبیتک یا من بک فتح باب
 الوصال بما سقیمت اعاشیقک من ید عطائک کوثر و صالک
 اسکک بنفحات آیاتک و بما ارتفع من شطرا سجنک بان تویہ شجک
 علی الاقرار بطہورک و الاعتراف بما ظہرتہ بحدک اشہد انک فیت
 بعبودک و باوعدت بہ اولیائک و عبادک فی کتبتک و زبرک
 و جئت من افق الاقدار بمجدک العظیم بلغت نوراً ندی

مولى الوردى رابشنو امرور طور بلقاي محبوب مسرور و باعلى است
 اشار بشارت ميدهد و صهيون بکلمه عواصم النطق نياميد طوبى از برا
 نفسيکه از کوشش زوال شاميد باصغاي ندا فائز گشت يا ايها المعقل ندايت را
 شنيديم و از شرط سخن بتوجه بنموديم و ترا ذکر فرموديم باياتيکه تغيير نيابد و محو او را نهند
 قل الهى الهى ايتنى على كرك و اثناك بين عباك باحکمة التى انزلتني
 کتابک استک ان توفقتى على القيام على خدمتك و ذکر ما ظهر في ايامك
 انک انت المقدر العزيز الوهاب تعابته

جواب حسن خ اعليه بهاء الرحمن
 لمبجى الامين على السماء

يا ايها المذکور لدی المظلوم نامه شما که بعبد حاضر نوشته بودى در راحت
 اقدس حاضر و باصغافائز بتدبير از حيق مخوم آشاميدى و عرفان حق
 جل جلاله فائز شدى از حق ميطلبم ترا حفظ فرمايد و باستقامت کبرى
 فائز نمايد جمعى عقبن باسما و بمعنى عبا و از شاطى بحر معانى منع نموده
 و بنمايند حرب بيان خسند از اضراب قبل يعنى نفوسيکه مقام
 اقبال اعراض کردند و محل قرار انکار معلوم ميت بجحيت بظهور است
 قبل مؤمنند و بچه برهان معرض اذا اخذک جذب الشدا من الافق
 الاعلى قل يا مالک و طر السماء و فاطر السماء استک بعنايتک

الکبرى

الکبرى و باسمک الاعظم الابجى الذى به ارتعدت فرائض المتوهمين و اضطربت
 افدة المعتدين بان تقدر لى من فلك الاعلى خير الاخرة و الاولى انک انت المعقده
 على ماتش لا اله الا انت الغفور الرحيم اى رب لا تخيب عبدک به عا
 قدرته لا وليا لک انک انت الغفور الرحيم تعابته

جواب لى خان عليه بهاء الرحمن
 هو المتحرک من قلله لا

قلم اعلى ميفرمايد و حسن نطق صايمتم و در حين صحت ناطق بحجاب عالمي
 ظا که شده و عباد ازان غافل جميع اشياء بشارت ميدهند و ميگويند
 آنچه را که سبب طيران اجساد است تا چه رسد باروح يا ايها الناظر الى الوجود
 اقاب حقيقت مشرق و بحر بيان مولج و مکمل طور بر عرش ظهور مستوى قره
 يتوجه الى اليمين و يقول ان هل ابجى اليوم يوايکم قد اتى لفر حکم و سرور کم
 و تها حکم تالله حق قد ظر ما کان مسطورا في کتب الله و ما کان مخزوناً في علمه
 قوموا على اضره ربکم باحکمة و لبكيا و حرة يتوجه الى اليسار و يقول يا ملاء
 المعصين انصفوا في هذا الامر بين اياکم ان تمنعکم کتب العالم عن ذکر مالک
 القدم اتي بالتحية و البرهان و ما انجذبت به افدة المشرقين و المخلصين قل
 يا قوم قد جاءکم آيات الله و تضوع عرف لبكيا في الامکان ضوعوا بمنعکم

عن التقرب الى الله مقصودكم وخذوا ما امرتكم به في كتبه وزبره والواحدة يؤيدكم بالحق
ويقدر لكم بالتقرب به عنونكم وتبسط به صدوركم وتفرح به قلوبكم انه هو ارحم الراحمين
شكر ربك انه ذكر اذ كان منطلوما بين ايدي الظالمين اتفقوا على خبثه
امره وتكون من الفائزين البهائم من لدنا عليك وعلى الذين تشكوا العبرة بالله
رب العالمين وما منعهم ظلم الفراعنة اقبلا وقالوا لولا انك اسجد يا من في
قبضتك زمام من في السموات والارضين مقالة

هو القائم بالقيوم

قد صاح الناس باسم مالك الفردوس واتي الناموس من لدن الله العليم
الحكيم انه هو الموعود في التوراة والمذكور في الفرقان الا ان وعد كل الامم
بالناموس الاكبر انه ظهر بالحق تعطاس من من الناس من اخذه بقدره
من لدنا ومنهم من نبهه بما اشيع المتوسمين قل يا كافرين تمسخوا القلوب عن الفضل
الا انهم توجوهوا اليه والكونون من انجافين انه لمقر الامن لمن في السموات
والارض ومطلع الكرم لكل صغير وكبير ان انظر وا الى مشرق الوحى وتمسكوا
بما نزل من لدن الله رب العالمين ان اقر و آيات الله في السما والارض

انها تجذبكم الى مقام كريم
ميرزا باقر ابن شهيد

مقالة

لمجيب على الاسماء

قد ارسلنا نجات الآيات الى كل ارجات من الناس من هتروا قبل الى الله
رب العالمين ومنهم من تمسك بما عنده معرضا عن الفردنخبر قل لا يفتعكم اليوم
خزان الدنيا ولا يغنيكم ما عندكم من الاوهام والتماثيل ضعو الاوهام باسم مالك
الانام وتوجهوا الى الله العليم الحكيم قد جاء مولى الامم وحرى العالم اتقوا الله
ولا تكونن من الغافلين توجوهوا بالطلوب الى مطلع الفضل ولا تتبعوا الذين عرضوا
عن الوجود اذ اشرق من بين الافق المسبين قد وجدنا منك عرف محبة الله
نرتنا لك هذا اللوح البديع لشكر ربك في كل الاحيان وتذكره بين العباد بذكر
ينبغي لاسما لمجيب على العالمين مقالة

سيد احمد

بسم الابدع الامنع

تبارك الذي نزل آيات وحيا بنيات لاهل الاديان سادى النار في الطور
والتور تلقا اظهور والاقترار لله المقدر لشار طوبى لمن سمع النداء
واجاب ويل لكل غافل مراتب من الناس من قال انه اقرب الى الله
كذلك قال الذين كفروا من قبل ان ربك لاهو العزيز العلام قل ان
هذا اظهور يا اى امر شيت ايمانكم بالله فاقوا به يا اهل الضلال لعلى لا مفتر

اليوم لاحد الامم قبل الى الوجه واعرض عن كل مشرك كقار طوبى لمن فاز بآيات الله
ووجد راحة التقديس من هذا القميص الذي فاح عرفه في الاقطار ان الذين
غفلوا اليوم او لكك نبذوا الهدى واخذوا الهوى سوف يدمهم عليهم العذاب
من كل جهات لا يحزنك قول الذين كفروا بالله سبحانه بحمد ربك وقل لك الحمد
يا من عرفني نفسك وارسلت الى ما يحيى به الاموات

ش هو المعسر وعلى الافنان بفنون الاسمان

شحه الله انه لا اله الا هو والذي ينطق بالحق انه لهو المظلوم في هذا السبعين اعظم الله
مانعه عراض العلماء ولا سطوة الاحرار ينطق في ملكوت الانشاء انه لا اله الا
هو المقدر القدير انه لهو الذي لا يعرف بدونه ان نظره بعينه ولا تكون من الغافل
قد سبقت رحمة العالم ولكن اتنا س اكثر بهم لم يثبت ان اذكره بين
ملاء الامكان بالروح والريحان تعالى الرحمن الذي احرم بالمعروف في لوح كريم
قل لا تغدوا في الارض بعد اصلاحها ولا تكلموا الا ما اذن الله لكم انه لهو
الامر لعليم احب الاشياء عنده الاتفاق والوافق وبعضها الاختلاف
والنفاق اخذوا ما اختاره الله لكم ولا تتبعوا سنن الجاهلين ان شكر
ربك بما ذكرت من قبله الاعلى او قل يا الهي لك الحمد بما عرفني
نفسك وانزلت لي آياتك اسلك بان تويدني على خدمتك
وطاعتك انك انت المقدر المتعالي الغفور الكريم

ت

على قبل كسبه
هو الظاهر من اثنى عشر

هذا كتاب من لدن الله ان يشرب كوشرا يحوي ان في آيات الرحمن ليعرج بذكر
مولي العالم ويكون المطيعين ان يا على قبل كبر طوبى لايك الذي آمن
بالله اذا عرض عنه كل جاهل بعيد آياك ان يمنعك شئ عن ذكر الله
تمتك بما امرت به في الكتاب وثبتت بذيله المسبح ان انزينا ان
العالم بالاسم العظيم اذا نطقت الاشياء قد اتى ملك السماء بسلطان
مانعته جنود الاسرار ولا سطوة الظالمين انه وحده ينطق في قطب
الابراع ويقول يا ملاء الاختراع توجهوا الى الوجه بقلوب نورا انه ظهر من
الاقن لاعلى بعد فناء الاشياء وانه لهو الموعود في صحف الله العلي العظيم

هو الامنع الاسم اعظم اعلم اعلم
ان ذكرنا الذين اقبلوا الى الوجه وتمسكوا بالعروة الوثقى ونذكرهم فمزيد التحن
العظيم طوبى لمن فاز بذكر الرحمن ونزل اسمه من قبله الامنع الاقدس العظيم
ان الذين اتوا ابصارهم من الله او لك لا يبطلونه بخزان السموات
والارضين لو تعرفون ما قدر لكم تطيرون باجنحة الاشتياق يا خذكم الفرح

شان لا یخبر بحکم ضر من علی الارض انه لم یسب العظیم ان اتحد وانى حرته ولا
 تختلفوا فی شیء ان هذا من صبح بسین كذلك امرناکم وعلناکم فی الواح شتی
 و فی هذا اللوح الغیر ابدا یبع کونوا انجم الهدایة و الاستقامة فی هذا
 السماء لیستضی بانوارکم من علی الارض هذا ینبغی لکن قبل الی قول الله المشرق المینر
 جناب غلام قبل حسین علیه بها، الله
 بسی المقدر علی من فی الارض و السماء

سبحان الذی انزل لآیات و نظم ما ارادته له و التناطقی فی کل الاحوال الایة
 الاله الاله الفرد الواحد العظیم الخبیر قد حضر کتابک لدی المظلوم و نزل
 کت بالاعتقاد له الاشیا، لیکشف بک مالک الاسماء فی سجد العظیم
 قد قرأ کتابک العبد حاضر لدی العرش اجنباک بهذا اللوح البیت
 ان شکر الله بما فاز ذنباک بالأصغار فی هذا المقام الذی یطوفه الملاء الاله
 و اهل لفردوس و لکن القوم اکثرهم من الغافلین قد وجدنا کتابک
 مطرا عن الاوهام فاسئل الله بان یجیبک مستقما علی انت علیه انة
 لهو المقدر القدر یا غلام ان افرح بما شکرک علی ذکرک قلی الایة
 اذ یمشی المظلوم فی مقامه الکریم انما یتناک علی عرفان من غفل عنه
 العالم و هدیناک الی صراطی المستقیم تمک بعرونی الوثقی منقطعاً عما
 عند الامم

عند الامم كذلك یا مکر مالک القدم فضلا من عنده و هو الفضال الهی
 مکتوبت مشاهده شد انک قد عرف محبت الی از او متضوع بود اشار
 بانوار وجه منور باشی و بنا محبتش مشعل بشانیکه شون جنبا
 و قون فراعنه که علمای عصرند ترا منع نماید بهر شکام که افق عالم
 بانوار ظهور فائز شد علمای عصر کمال اعراض عراض قیام نمودند و بنفک دم مطهرش
 فتوی دادند لیسند اول امر فطر فی الامکان و جمیع قرون و عصاره ظاهر
 شد از ایشان آنچه که اهل فردوس علی نوحه نمودند و جمیع کتب قبل عهد
 باین یوم مبارک شهادت داده مع ذلک وارد شد آنچه که قلم و لسان
 از ذکرش عاجز است سبحان الذی نطق و نطق فی کل الاحوال
 و نظیر سلطانه ما اراد علی شأن لا تعجزه قوت الاقویا و لا ضوضاء العلماء فی فعل
 مایشاء و یکما یرید و هو العظیم حکیم و اینکه اراده لقانمودی طوبی
 کت و لا ارادتک ان یتکتب لمن اراد اجر لقاءه انة لهو التامع السحب
 این آیات ان جمله در حرکت است و اموراتی که سبب علت احراز است
 موجود لذا در اذن توقف رفت و لکن آنچه الیوم از اہم اعمال نزد
 متعال محسوبت تبلیغ حکمت و بیان بوده و خواهد بود ان شاء الله
 ان جناب بتایید الی و عنایت ربنا باین عظیم فائز شوند جہد نما که شاید قلوب

از کوه ثریا که از قلم رحمت جاری شده زنده نمائی کن با طه با سبی و ناظر الی نفی
و متمسکاً بجلی استکین ابها علیک علی الذین فازوا بهذا الامر الاعظم
العظیم الحمد لله رب العالمین

ش جناب ملا طاهر
هو الله ادی فی الامکان با برترین

قد ارفع طین الذباب اذ اتی الوهاب بسلطان عظیم واضطرب من فزع الاثا
اذ ظهرت کلمة الله فیهمذ الیه کل لمین قل یلا المشرکین موتوا بعبادکم تالله
قد ظم اللوح المحفوظ والکتاب المکنون وانه نطق فی التجن الاعظم اته
لا اله الا انا العفو الکریم لم تمنع جنود الارض ولا شوکه الذین غفلوا عن
امر الله رب العالمین بلع کل الی الاقوال المصرا لانه لهو القوی حکیم
لا تعجزه شئون العالم ولا اجتماع الایم لیفعل بباطنه ما اراد انه لهو
الغنی لم یعط الغیر القدر اذ افرزت بلوغ الله ان شکره وقل لک الحمد

یا مولی العارین
جناب میرزا طه الله علیه بهاء الله
بسمی لنا صح لشفق بخیر

یا ایهما المقبل الی الوجه ایام ایام الله بیک ان آن قرون و عصا معادله

نمناید

نمناید فزه این یوم بمثابه خورشید شاهه میگردد و ظاهرش مانند دریا اگر نفسی
نفس فی حبت الله او نخدمه برآرد او از سید اعمال زتلم اعلی مطور اگر فضائل
این یوم ذکر شود کل منصف مشاهده شوند الا من شاک ربک لذا محبوب
انکه در این یوم در صد آن پشی که بانوار شمس رضای حق فائز شوی یک کلمه از صد
اولاد بهتر و برتر و پاینده تراست انشاء الله بانیمقام بلند اعلی فائز گردی تا
ذکرت بدوام ملک و ملکوت پاینده ماند در هیچ حال یوس مابین ذیل حق
تمشیت باش و برا و متوکل قل یا اظمی انا الذی اقبلت الیک
بروحی و ذانی نفسی ما عندی و وضعت اعلی و رجالی و مشیتی و ارادتی امام کرمی
عظمتک آیدنی علی ما اردت به جودک و فضک انت تعلم بان لا علم لی بما یفعلنی
ویضرنی فتدر لی ما هو خیر لی انک انت اشاء العالم المشفق العظیم حکیم

ت جناب شیخ علی
هو ابین العظیم حکیم

انشاء الله بغیایات آئینه و فیوضات رحمت فائز بشید و بمطلع اسماء الله ناظر الیوم
برکل لازم است که بحق و مایظ من عنده ناظر باشند اگر چه نفس بیک کلمه خلق
شده اند و کن باقتضای هر نفسی تجتهد و اشراق شمس حقیقت مختلف یشود
که از قبل فرموده اند اما خلقنا النفوس اطواراً لذلایب صبل حرناظر بود و بما

نظر من عنده در جمیع احوال بحیث عنایت ممتکانشید و بذیل فضل
متشبت اوست منجی و اوست حافظ و اوست ناصر لاله
الاهو الناصر المقدر العظیم البصیر الیوم جمیع اجاب بحکمت مأمورند و
در اکثر الواح الهیه از فیاد و نزاع و جدال ممنوع گشته اند طوبی للعالمین
باید عنایت حق تعالیین الی الله مشارق شفقت و مطالع رحمت باشد جاها را
بدریاق علم و حکمت مداوانماید و غافلانرا بکوشه ذکر و بیان ای علی
قسم بذات قدم که حق جل و عز بنیاتی ظاهر شده که فوق آن ممکن طوبی
للعارفین انشاء الله در کل حسیان بذكر حق تعالی شأنه و تعالی فضله منقول

باشید و بانتمناطق الله هو التمتع ابره

المشرق من اشرق العالم باسمه الام عظم

سبحان الذی اتی بالحق بحجه عن عینها من فی السموات و الارض و دعا کل الی صراط
الظاهر المهدود انه ما اراد لنفسه من شیء بل اراد ان یقرب الکل الی
المقام المحمود ان الذی وجد عرف القميص انه اقبل الی الاقول لا علی شأن
ما منعه سلطه الملوك تمسکوا یا احبائی باوامری الی حبس ازین کل لوح
مسطور فذو الصول لله بقوه من عندنا و لا تتبعوا سنن کل جاهل مردود
کذاک نطق قلمی الاعلی فی هذا اللیل الذی غشی السحاب وجه السماء
وینطق مولی الالکام بما اتمت به الوجود البهائم علیک و علی الذین فازوا

بازار

بإتوار الله الملك العزيز المحبوب
جناب علی اکبر علیه بهاء الله الا

بسمی القائم المستقیم

یا علی قبل اکبر عالم غریبی ظاهر آنچه باید مفقود و آنچه نباید موجود
صدق معدوم کذب و اقرار مشهود هر یوم معرفتین استانه نسبت
سیرتی مبینه و بعلکای فقیر بچاره راجع بینمایند ذیل تقدیرش را بکار
و جلد هامیالایند لاجل محو آثار حق و اثبات آثار باطل خسر را دیدی
چه نوشته و حکایت قرآن الهی بستمه بشمع شمار سیده بیجان الله
عوالم عدل انصاف مکرر منبتر مع کل ملک و اخر انیکه در عالم شبه
آن ظاهر نشده قلم علی متحرک و لسان ناطق مخفی حفظ و حراست تقوی
ازین ارض بکمال محبت باستانه فرستادیم چه که اسباب قسمی ظاهر که فساد
یشد و اسباب قتل بمیان میآید لذا ترحمأ عمل نمودیم آنچه را که شنید
و لکن خصما بمطلع او هام بیوستند یعنی شیخ محمد یزدی و ادبعتوا
بیحیی عمل نمود آنچه را که اظهارش سب جزن آنجناب میشود حسب
ظاهر کمان نمیرفت در عالم وجود چنین نفوس اینست یعنی ان تدع

که نام صده مخبر

او کار هم و تدکر الله رب العرش العظيم انشا الله وجميع احوال مؤید باشید
 بر نصرت و تبلیغ امر الهی یک ورقه زیارت مخصوص جناب بیک علیه
 بهائی بخونایتی نازل و ارسال شد و هم چنین لوحی مخصوص بیک
 منتب ای شان نازل ارسال شد چندی قبل جناب آقا سید موسی عقیقه
 باحت اقدس ارسال نمود جواب او هم نازل با و برسانید انشا الله
 اهل عالم از کوفت قرب بیاشا مند و بنور عدل متور کردند در ایام قلم اعلی
 بنصائح حکیمان و مواعظ مشفقانه مشغول نسئل الله ان یبعث اذنا و اعینهم
 ان علی کل شیء قدير البها علیک و علی اولیا هبناک و علی ابائی و اوارق
 سدرتی اللائی آمن بالفرخین ^{مغایبه}

ط جناب علی قبل کبر علیه بحسب الله الاصل
 بسمی علی الارض و السماء

از زمین ندان الله مرتفع و از یاری الله مشهود و امام و جآیات الله
 ظاهر و فوق رأس کلمه الله موجود طوبی از برای نفسیکه
 از جذب کلمه الهی مفتاح غایت ربانی باب انقطاع را کشود او
 مرتبی عباد و اوست خادم هر مالک ایجاد یا علی قبل اکبر
 علیک بهائی و خنایتی در این ظهور عظیم نازل شده آنچه که از اول
 ابداء

ابداع الی حدین شده و ظاهر شده آنچه که مقدس در شبهه مثل بوده خط
 کن جذب کلمه علیا در ناموس انشا چه کرده در آثار و اشارش تفکر نما
 قبائل عشاقرا ذکر کلمه تیر افاق جذب نمود و بمقر فدا فرستاد و قبیل
 مدائن شتیاقرا بنور ظهورشانی منور فرمود که جواهر عالم هستی را نزد شان معانی
 نه دستانی نه منقطعاً عن الكل تصدفاً باب ابھی نمودند قوت
 عالم ضعف احداث نمود و سطوت امم حاصل نکشت تعالت
 تعالت قدرته المحیطه و شیهة النافذة ^{ضرر انیم ظوم} برب ظاهراً
 رتبه بشریه بوده مع ذلک حق را از اراده منع نمود و از اعلا کلمه بازند است
 انجناب بر مفتریات مفرین و ظلم ظالمین کذب عقین آگاه بوده هوش
 و لکن نزد ظهار امر الهی کل معذوم بل مفقود مشاهده شده اند
 اینکه در باره ابن جبرئیل و مفتریاتش ذکر نمودی آن صریح حق نگفته و
 نخواهند گفت رساله حضرت خال که محض حکمت ظاهره با لیا
 نامیده شد بیحی نسبت میدهند لعمر الله از ادراک آن عاجز است
 و اعمالی از آنمصد ظلم ظاهر شد که در عالم شبهه نداشت نارفتن برده
 عصمت کبری را سوخت و تمام نمود مع آنکه در پیش صمیمی از زبان
 موجود و اکثری باسم و رسم آنها را می شناسند و میداند مع ذلک
 از حکمت نقطه اولی روح با سواه افداه نگذشت آن بجایا عمل نمود

که مدتی جمال تمام بحزن عظیم مبتلا و این فقره در ایام هجرت حق جل جلاله واقع
 شد و هم چنین شهادت دین و خلیل الرحمن از برای دو یوم دینازن
 برآید دولت فرستاد محض تکدی جناب مرفوع میرزا علی اکبر که از قرار مذکور یکی
 از نسیب حضرت اعلیٰ بوده حکم قبضش داد و شهیدش نمودند ابو القاسم سچا
 که سنین معدودات با او بود نظر عظیم مفقودش نمود چه که در نبودن جمال
 قدم از قرار معلوم بنت جناب آقا محمد کریم مرفوع را طلب نمود و یک
 ورقه مع یک شیشه عطر و یک دستمال و یک چاقو فرستاد پرو
 مادرش رد نمودند و بعد او را با ابو القاسم دادند این شد سبب عباد
 و ظهور نار بغضا انعام الله و ایام که این فقره را جمیع صحاب که در آن
 ارض بودند آگاهند از جمله اموری که واقع شد خود ملا رجبعلی دو ماه
 بسکایت سید محمد از کربلا بیغداد آمد پیرش میدانند که ما بینشان چشم بود
 و بعد از اظهار شکایات کفتم یا رجبعلی امورات منکره از آن ارض اطلاع
 شد گفته اند برقت تشبث نموده اند حتی ضریح مرقد مقدس را
 بدندان اخذ نموده اند هم چنین امول زوار مرقد منوره را بر سرقت نموده اند
 قسم یاد نمود که این امورات سید محمد است جمعی را جمع نموده و باین امور خود
 و ما بین او و سید کمال عداوت موجود اصحاب ارض کافر مطلع اگر
 از آن نفس سوال نماید شاید او را کند باری ملا رجبعلی گفت بسید کفتم
 این کارها

این کارها خوب نیست در جواب گفت تو از مطلب آگاه نیستی باری بعد از
 ورود این مظلوم مره آخری در عراق صرزی وارد شد که شش نداشت تا آنکه
 بلا حسنه بیانات شافی کافیه و نصاح مشفقانه این اعمال غیرتیه و رواج
 آن از میان برخواست و امر الله قسمی ترفع که هل عراق از تیر پیل باحت اقدس
 فائز و در یومی که نقل شد از بیت بیستان ^{نیکان} فلما آن ارض از تیر پیل آلبوسی هجوم
 و سایرین توجه نمودند و صحیحه میزدند و هل عراق از والی و روسای عسکریه و فاضلی
 و غیره در بیستان امام وجه حاضر بسته شنیده اید از اجتماع عباد در آن یوم
 و محبت قوم یا علی قتل اکبر بعد حضرت صرمت محرم را نگاه بنداشد
 نظر اقیام امم از قبور این جنای عظیم سبب اجتناب و حذر از عباد گشت
 سبحان الله از ایران با هر سلطان و اذن و اجازه بعراق عز
 وارد شدیم و بعد از چندی محلی وارد و بعد امر توجه بدین کسیره ظاهر
 و این مظلوم نظر با استدعای وزراء و حرا توجه نمود و در هر یوم امری طلب
 مینمود و بعد قرار شد مع امانات لشکر اولی روح ماسوا فداه بایران توجه نماید
 بعد از نقل مکان رو باستانه زفته چون وارد موصل شد بیم مشاهده شد
 که در آن ارض توقف نموده و منتظر ورود ماست و لکن در باطن حضور و توجه
 کل را انکار نمود و مریدهای جمعی بهم نمودند باری بهر سمتی توجه نمودیم از عقب
 آمد بهمشا در آن سفر اعمال و افعال اقوالش را دیده و شنیده اند معذ

کمال غیبت درباره او مجری چه اگر از نیکو مایوس بود هرگز جنتی که ننظیر
 توجه نمود توجه ننمید یشد بذاک کل منصف بصیر باید آن در حال
 ظاهر و تفکر نماید تا واقف شود بر مراتب عناد باری
 امور بسیار است نختما بذكر الله المحصن القوم یا علی قبل کبر انشاء الله
 بغایت لک قدر فائز شوی با آنچه شبه مثل گذشته و ندارد نشد آنک
 اقبلت از عرضت اکثر العباد و قمت علی خدمته الامر از کان القوم
 فی غفلة و ضلال اولیای آن ارض را قبل مظلوم تکسیر بیان قل انکم
 ان میعکم التوضاء عن فاطماتما و بعلوب طاهره و احد و منیر
 با اهل ارض معاشرت نماید و از حق از برای کل بطلید آنچه را که سبب
 نجات ابدی و ذکر سرمدی است آنه هو المقدر علی ما یشاء و هو الفرد
 الواحد العظیم حکیم و اینکه نوشته اید هادی دولت آبادی این
 ایام بر وفه عالی تشبیه نموده علم الله الظالم بنجده و مگری ظاهر
 شده که شبه نداشته و او معترقی بعضی را نزد ظالمین نموده ظل
 زایل چون باراده مردوده خود فائز نشد علم نفاق بر افراخت
 و سید مظلوم را آویخت و عمل کرد آنچه را که روح القدس ناله نمود
 نسل الله تبارک و تعالی ان یوفق الکل علی ما ینبغی لایامه انه هو
 المقدر العیزتر حکیم و یفتح علی وجوه احبائه ما یرزقهم بطراز الفرح

والتور انه هو العیزتر العظیم لبعثنا المشرق من اوق سماء عینا
 علیک و علی ضلعک من معک و یجتک و یسمع قولک لوجه العین
 جناب حکیم رحیم علیه السلام
 هو السامع الحیب

یا رحیم حضرت کلیم بآیت کبری ظاهر قبولش نمودند هر لوم بختی ظاهر
 و برهانی ساطع و آیاتی نازل مع لک معرضین مکتوبین بغیر عدل و انضا
 عمل نمودند تا آنکه آید آیه الله هم الغالبون لافق سماء حضرت
 الهی مرتفع در آیت نصر به تمامه عالی منصوص بذاک غرق فرعون
 و طاه جزا اعماله ان الله اخذه بذنبه و نجی الکلیم اصحابه انه هو المقدر
 القدر حمد کن مقصود عالم را هدایت فرمود و گواه راست دلالت
 نمود قد سمعت ما سمعه الکلیم فی الطور شکر ربک بهذا الفضل العظیم
 قل لک الحمد با کشف لی و خرق حجباتی و ایدتی علی الاقرار تجید
 و علمنی امرک و هدیتنی الی صراطک المستقیم الحمد لک یا مقصود العالین
 جناب رحیم علیه السلام
 بسی المیزین الاعلی السامع
 یا رحیم ذکر است لدی المظلوم مذکور لذا ذکر است نمودیم جدمنا شاید

بصرت فائز شود آنچه که از برای او خلق شده . و هم چنین آذانت با صفا
 ندانیکه تعفت جمیع عالم حق را ذکر نماید بقدر مقدار خود و صف می کند
 و بکن جن ظهور کل معرض و غافل مشاهده کشد از حق می طلبی ترا آید
 فرماید بزرگوار استقامت با عقین و منافقین با ضلال عباد
 مشغولند و همچنین علما و فقها قل لھی اھمی حفظ عبادک من شرت
 ان عقین و المنافقین الذین اتخذوا الھم من ذنوبکم از بابا شمس ملک
 بان تجعلنی مستقیماً علی حبیبک و ثابتاً علی امرک انک انت المقصد المقدر
 مقابله

صفحه

نوبت

- ۱ = بدون عنوان خطاب با احمد در قافله با بن نغمه جزا افزا ترنم قوله کبریا
 (بند و رقه لفر در سخن مع افتان سدره لقا بلجان قید سرتیج . . .)
- ۲ = بدون عنوان نجات قسم مع طلب تا بسید در حق یک از اجبار
- ۳ = اشعار حضرت مهیدر نغمه نغمه از بحر جود پاک عطا در حق مشارکین
- ۴ = بدون عنوان نجات طلب تا بسید در باره قاصدین لقا چهار لصدت
 بغزان نی جناب ملا احمد نصیحت ناصح این درمک بانانه و صدق کلام
 در صبح عوالم آینه این بلا نفع بخش . . .
- ۵ = بدون عنوان خطاب به (ارجمند) ملک مکتوت سهرار از کلمات گویا مغزیه
 قوله عظیم سلطان (کلمات متروک بانته در جناب نوشته دست در خط کن تا از قباچ
 کلمات بر قباچ نفسش مطمح ترسوز . . .)
- ۶ = بدون عنوان (ذرا دل عبیر من نغمه آینه است) همیگر قدس صمدی بن نغمه لاورن
 قوله قشیرانه (. . .) بجان آینه همیگر قدسی بر پاشته و چوب طریم خوشتر گسترده گشته
 جمیع کردین ملا مع مقامات قدس قرب روف لبر و سدره نغمه از قب سترنده
 دمج نمودند . . .
- ۷ = بدون عنوان بیان نظر سبحان در عنوان محوین از لقا
 بغزان نی جناب میرزا احمد نغمه نغمه از ریچه بر لقا لالم در حق مشارکین
 جهت از نغمه روف دنی از سندر . . .

صفحه ۴۴۹ بدون عنوان بطول اظهار کرم از ستمادگرت مطعی حقیقی در حق برترین

نظر آید
۴۵۰ باشقار جناب علامت بهرین ظهور غایت از ستماد بران در حق ستماد
و عدم جواز تشریف و عطا در جملها

۴۵۱ ش باشقار جناب ملاطفا هر ستماد حق در قطب امکان باین بیان ابداع
برین نطق قوله تالی غزه «... تیر یا ملا اشرکین متوذا الغنظکم تاشه قدر
التوح المحفوظ و الکتاب الکلون و انه نطق فی سخن الاعظم انه لا اله الا انا

الکریم»
۴۵۲ باشقار جناب مینو لطف اشه بیان نامحشوق ضحیر در ستماد رفاه حق

از صد هزار اولاد آهسته و تیر و پائیده تربت
۴۵۳ ت نج باشقار جناب شیخ ع امرا حقیقی تبریه بهر امر و جناب از

دفاع
۴۵۴ بدون عنوان ظهور غایت از ستماد اراده مالک تهر در حق ستماد

۴۵۵ ط باشقار ع اهر ظهور اضران از علم مالک امکان در خصوص حال ستماد
آستانه و تهر از فقر و محنت حکایت قرآن و عمارت شیخ محمد زید بقدر امر تهری و زور

زیارت مخصوص جناب ستماد در لوح مخصوص ستماد
۴۵۶ ط باشقار جناب ع قهر کبر بیان منظوم آفاق در خصوص مشغرات جمیع

صفحه ۴۴۸ بدون عنوان اظهار کرم از ستمادگرت مطعی حقیقی در حق برترین

۴۴۹ باشقار جناب علامت بهرین ظهور غایت از ستماد بران در حق ستماد
و عدم جواز تشریف و عطا در جملها

۴۵۰ ش باشقار جناب ملاطفا هر ستماد حق در قطب امکان باین بیان ابداع
برین نطق قوله تالی غزه «... تیر یا ملا اشرکین متوذا الغنظکم تاشه قدر
التوح المحفوظ و الکتاب الکلون و انه نطق فی سخن الاعظم انه لا اله الا انا

الکریم»
۴۵۱ باشقار جناب مینو لطف اشه بیان نامحشوق ضحیر در ستماد رفاه حق

از صد هزار اولاد آهسته و تیر و پائیده تربت
۴۵۲ ت نج باشقار جناب شیخ ع امرا حقیقی تبریه بهر امر و جناب از

دفاع
۴۵۳ بدون عنوان ظهور غایت از ستماد اراده مالک تهر در حق ستماد

۴۵۴ ط باشقار ع اهر ظهور اضران از علم مالک امکان در خصوص حال ستماد
آستانه و تهر از فقر و محنت حکایت قرآن و عمارت شیخ محمد زید بقدر امر تهری و زور

زیارت مخصوص جناب ستماد در لوح مخصوص ستماد
۴۵۵ ط باشقار جناب ع قهر کبر بیان منظوم آفاق در خصوص مشغرات جمیع

نهرت

دست دادن بوی تیر ما رساله حضرت خمال را بحیر و ذکر امکان بحیر بجهت مبارک
عصه نقطه اولی و شریه نمودن دیان و ضحیر آرمح و برزاع ابر از نشتین
حضرت ع و ادواتهم و زرتادان لرن لبرایه دولت محض ستماد تثبیت بار
دولت اباد بر برده خون و طاهر شدن بکرم گزاشته ستماد نشسته
۴۴۹ باشقار جناب حکیم رحیم بیان نظرات غفور در خصوص ظهور حضرت حکیم
و اعراض قوم و عرق فرعون و نجات حضرت موسی
۴۵۱ باشقار جناب رحیم ل ان کبریا باین کلمه عینا بحق قوله عزمانه «...
جمیع عالم حق ذکر نمایند بقدر بقدر از حمد و وصف میکنند و گن جین ظهور کثر
معرض و غافرتش بهر گشتند ...

آثار علم (الکما) ص ۶

صفحه
ع قبر با و جناب نهیر ابن نهیر و جناب نهیر قبری و جناب ع قبر کبر
۴۲۴ ط باثغار جناب ع قبر کبر ظهور غایت نظر احدیت در حق شایسته
۴۲۵ س م باثغار جناب ع قبر کبر شهادت قسم ع بر بلا یا در درده
بجمال شهید و امر استقامت و عدم سخن از شکران ملک
۴۲۶ ط باثغار جناب ع قبر کبر نصیحت حضرت شفی عطف در عدم سخن از
سجن نهر رحمان و بچین از سخن جناب کبر
۴۲۷ ط باثغار جناب ع قبر کبر ظهور غایت جمال مبین در حق شایسته
از ظلم اهر بیان
۴۲۷ بدون عنوان ترجمه ملک قدم بنیاد ظهور غایت در حق شایسته
۴۲۸ نصیحت مولی الامم بصاحب لوح و اهر عالم تطهیر آذان و تقدیر
ابصار بر شاه نور مبین
۴۲۸ باثغار ع قبر کبر بیان حضرت مقصود در ذکر شهادت خطیب اول در
مزیه عشاق و شجاعت ابن ازیر من والده و ذکر حضرت اولیا مزاران در
رحمت اقدس ظهور غایت در حق ابن عطار و جناب نهیر از بزرگ و جناب
عطار و حضرت جمال و ابن اهر
۴۲۹ باثغار جناب درقا ظهور فضل از بحر جوه ملک ابداع در حق شایسته و
اخیرت

صفحه
۴۴۱ باثغار جناب درقا ظهور غایت سلطان اسما در حق شایسته
نزول الواح مینغه بجهت اسمی مذکوره
۴۴۲ باثغار جناب نهیر از بحر میحی بان جبروت عظمت بارشاع ندا از شکر عباد
جذب طور سینا و ندا که مر بشفقت لقا و دست لحم بغیر وصال و کسرت عظیم
۴۴۳ باثغار جناب حسن رخ ظهور غایت محبوب آفاق در حق شایسته
۴۴۵ و کفاح منکرم طرد بر عرش ظهور بان جان خوش مستقیم
قوله عز شانه ((... یا اهر الهمار الیوم یکرم قد آنه لفرصم و سرور کم و اهر
تا آنه الحق قد لهر ما کان مطورا فی کتب الله و ما کان مخروفا فی علمه قورما
نصرة ترکیم بالکلمه و بیان ...
۴۴۶ بدون عنوان بیان نهر رحمن در بحر سر عه کتب و ظهور نهیر کبر
۴۴۶ باثغار میزلا باقر ابن شهید ظهور غایت قریب عالم بشایسته و امر بزرگی
بین عباد
۴۴۷ باثغار سید حمد ان عظمت بان بیان ص ناطق قوله تعالی شانه ((...
تدران نکر و اهر الهمار باقی امر ثبت ایما تم باشد فاتوا بیا اهر تضلیل ...
۴۴۸ س بدون عنوان بیان حضرت ملک الملوک در محاسن اتفاق و زمام
نفاق
۴۴۹ باثغار ع قبر کبر تقدیر قلم ع از پدر شایسته لوطه نور با بیان

صفحه ۴۰۷ ص باثخار جناب زرگر هرب ارباح الطایفه از نظر اقدار در حق ایشان
 ۴۰۸ بدون عنوان نصیح قلم ع باثخار امر در توجیه لقبو نظر محبت
 ۴۰۹ ط بدون عنوان ینف سهر کسب بین بان اصح نالقی قوله عزوجل
 .. بکفر اللقب سستی با مبر و کفر الاذکار بزرگی ابدیج لریایه اصدلجاده
 الثقلین لانیفغه عا قدر تقیر و نظیره آلابان شری که حکمته الرضا خیر النزل القیم
 ۴۰۹ بدون عنوان (در زمان) حماسه تقیرین هریر رضانه تقیر یغیر مایه
 قوله عزوجل .. مبتسین لرا اوراق و اثمار و او را در استان بعنوان آبی لند
 از حضرت غیب خلق شده لند و از زبان فقیر رسیده اند ..
 ۴۱۰ بدون عنوان لسان کبریا بیان زنده مکتوبه شرم قوله عظم سلطان ..
 یا عباد الرحمن ذالریح الرحمن لرا تم تقومون قد آتیه الفصل لرا تم شعرون
 قد ظهر سلطان الانام طوبی تقوم منقادون ..
 ۴۱۱ بدون عنوان بیان نحر رسم در شریات لهر بیان و فقهه با قادیلی که لند
 قبر نظیر آن گفته شده
 ۴۱۲ بدون عنوان بیان حضرت محمد در ظهور نظر الامر و لمر بخرق ارا م بنا رسد
 ۴۱۲ بعنوان (یا سید) توجیه طرف مالک عطا بشارتیه و ظهور غیبت
 ۴۱۳ باثخار جناب عا قبر کبر ظهور غیبت بر لک اعلم در حق شاریه و شهادت
 بیا در سیر الامر

صفحه ۴۱۴ شمر زاد باثخار اما داشته آینه و فقهه و ام امین و ظهور غیبت از
 قلم جمال قدم در حق آنان
 ۴۱۴ ط باثخار جناب عا قبر کبر هرب ارباح فضیله فضال قیدم در حق ایشان
 ۴۱۵ ط .. ظهور غیبت حضرت قیاض در حق شاریه
 در صیبت باثخار در اتحاد و همچنین ظهور فضا در حق جناب امین و عا حیدر و
 توجیه در امر جناب امین و با
 ۴۱۶ ط باثخار جناب عا قبر کبر ظهور غیبت از سما و کرمت مالک قدر
 در حق شاریه و ذکر زیارت حضرت رضا نظر اقدار لرا از قبر ایشان در برده
 فضیلت با نامی اجزاء هر برسط حسب نه رحمت آند سر تقییم شده بود
 ۴۱۹ باثخار جناب عا قبر کبر ظهور غیبت نفس نه لهرمین القیوم در حق
 شاریه و نصیحت باثخار الامر در حفظ مقامات همه
 ۴۲۰ باثخار جناب عا قبر کبر بیان نظر سبحان در آینه تقصیر حضرت
 از تنزیر کتب مستطاب جز ظهور رحمن و استوار بر عرش عظیم جز در کرمت
 ۴۲۰ بدون عنوان نزول نجات از سما بشت رب آایات بشتیات
 ۴۲۱ بعنوان (یا عا قبر کبر) فیضان بحر جوه مالک وجود در حق شاریه
 و همچنین اجبار ساثره که سبحان گردیده لند
 ۴۲۳ بدون عنوان اوراق انوار نیر فضا از سما حضرت قیاض در حق جناب

صفحه ۳۹۱ روح نزله بجناب ابی الحسن راجع به حقوق الهی
 ۳۹۱ بافتخار جناب درقا افاضه بطار کبریت از ستم و جموع سلطان
 در حق مشایخ و محمد و سایر قبایل و معانی حق و محمد قبر برض و عدم
 و معانی تبرک و درین و ذکر نفاق احمد کرانه و عنایت در حق جناب
 نیر و لعین و آلبا و ضمیر و ان س و رسد و تیر محمد و محمد قبر حق
 و ذکر نظام عبیدیه و استحقاق خلق برطاعت آن در با حق و از در آورده
 نظیر در دیده شدن را بر برابر یازده ساله جناب همدین حرف حق برطاعت
 ظالم سناک و اجازه تشریف بجناب میرزا ابی الحسن راجع
 ۳۹۹ ت بافتخار جناب درقا ظهور عنایت و ابراز تافت با
 از سبب نیت مشایخ در اصفهان و امیر سلیم الراجح م و ملامت محمد مع وزیر امر
 برقا بفرست باض تا و ارسال باکت محمد الراجح بکار بجناب هنر رعایت
 در بیان شی جمال قدم در زور آید ظهور عنایت در حق جناب م ح قهر و
 و جناب ع ب
 ۳۹۰ بافتخار جناب میرزا لهر ذکر مالک مکتوبات است در احتیاج
 بکجه لایحه زانیه در صورتی که در فرقیان با همه انچه از خود میرزا لهر
 ۳۹۶ بافتخار جناب میرزا ع ب ظهور عنایت مالک مکتوبات در حق
 ۳۹۱ ت بافتخار میرزا ظهور عنایت سلطان ظهور در حق مشایخ

صفحه ۳۹۹ بافتخار جناب ع ظهور عنایت حضرت فائق الأصباح مشایخ
 و ذکر اشتغال صداره با قلام خود درین ارتقا ع صیرت سلم ع
 ۴۰۰ ط بافتخار جناب میرزا عبدالحسین ظهور عنایت برقا در حق مشایخ
 و نزول نجات طلبت باید
 ۴۰۱ بافتخار جناب ه جمال چکانی نزول نجات قدم ع در حق مشایخ
 و طلبت باید
 ۴۰۲ بدون عنوان بیان مالک ظهور در نزول آیات و تفرقه آن در بلاد ظهور
 عنایت در حق صاحب لوح
 ۴۰۲ بافتخار جناب ع قبر کبر توجیه وجه حضرت مجتبی مشایخ و ظهور عنایت در حق
 الراجح و در همین بیان بنی و ضلالت رضا قبر فاش
 ۴۰۴ بافتخار جناب ع قبر کبر بیان مالک قدم در الهام امر و نزول آیات
 و خروج نفس مستور از خلف حجاب و قصد قهر نظیر امر لهر
 ۴۰۵ بدون عنوان بیان مالک امکان در ظهور یم ببارک آسم و قیام عباد و غایب
 در اضلال نفس
 ۴۰۵ بافتخار اجبار الهی فی ش ام و ما حولها ظهور عنایت نظیر رحمت در
 حق اجبار الهی و امام اعظم
 ۴۰۷ بدون عنوان جریان فرات رحمت رضا بعد لوح و عطا و صبر مشایخ

- ۱ نیز زفر ابرایش بشمار جنب نیز لاصد کبک ظهور بنوع عینا نطق قوله تعالی
- ۲ ... قد خسر الذین سنوا عن کثیر الجحیم فی لایم الذمخ وفاز الذین قبلوا الخ
- در شراب رجح الوصال ...
- ۳ بدون عزوان سوادت قسم مع در حق یک از اجزا از فوز با تیره و قابل ابر
- ۴ نفس تیره المهنیه مع الاشیا و بین بیان ابداع مع ناطق قوله تعالی
- ۵ ... طوبی لرج و عمر لم یجد الا من بنی ما عند شیعته الا الذکرین ...
- ۶ بدون عثمان بیان نظر سبحان در عمل اعمال موعظین در حضرت قیرم
- ۷ حال کبریا بیان ندرت مع مناسر قوله صرسلطانه «... اول طوبی
- که در صحیفه از قسم مع تشریح استقامت بر امر به ... ف باقیب با رعانی
- که این است آن کثیر حقیقی که از صبح عنایت رحمانه جبر بر است ...
- ۸ بدون عزوان نجات بخت کبریا و شکر لکن در عرفان نظر امر به
- ۹ از قسم مالک قدم در حق یک از اجزاء
- ۱۰ سلطان سهار با نیز است خطم بشر قوله لکرم «... طوبی
- ۱۱ در صفتی و تمسک بحکمت و کتب بذی المهر ...
- ۱۲ بدون عزوان مناسر لقب قوم لا توبه بنت مع ذمت میفرمایند
- ۱۳ بی بشمار جنب در تقسیم قدم منشر اسم لا بان کلمه اتم اندر میفرمایند
- عظیم قند دره «... فاهرا بالیقین انتم لانا رجوا تمما معتم خدکم العنا

- منشور الجہات و ترون عظیم تم را تیره من قبس
- ۱۴ بشمار مع محمد ظهور کمر در حق ش را به در عطر کعبه در سر استغاثه نعم
- ۱۵ جنب در تقاضا حضرت تقصود ابر بجهت بحسن خدای در طراز ابر و
- امر میفرماید
- ۱۶ بشمار جنب در تقاضا خنین قسم مع از استعال نار صوص و طمع در دین کبیره
- ۱۷ بدون عزوان بیان مالک قدر در ظهور منظر کبر و عنایت مخاطب لوح
- ۱۸ استغاثه منظر کبر با از سما و جنم حضرت لصدیت در آید ش را به
- ۱۹ امر امر مع الاطلاق بقسیم با مر بر در دگار
- ۲۰ نصیح نامحشوقین در امانت و عدم لغات بزخرف دنیا
- ۲۱ بصیحت قدم قدم با جبار کبر در منظر زلفان بطراز امانت
- ۲۲ ظهور نفس از بر عهد بره الا نام در حق یک از اجزاء
- ۲۳ قدم قدم بین بیان اتم ناطق قوله عظیم بیانه «... قریب قوم
- لا تخزوا عن تمیبا و مکارها لعلما نفس ما نغرا لغانی العالم و لفقیر ما اذنته الا
- فی الافاسر
- ۲۴ بدون عثمان ظهور عنایت معطی محقق در باره یک از اجزاء
- ۲۵ ظهور برهت حضرت و لب لوط در حق یک از اجزاء
- ۲۶ بغیران (اجزاء تیره فی الاقطار) ظهور عنایت مالک ملک در حق اجزاء و

۱۲۳ نظر رضا از زبان
 ۲۳ بافتار نجاب تارضا زرد سر خنن مظلوم عالم از تبار در ایا در سنین
 ۲۷ بدون عنوان شکره قسم از ظلم بجای و عدا
 ۲۸ سیرجان بافتار نجاب ح طور فضا و عطا در حق شایسته و سیران
 ۲۹ بیان ام لبان در ذکر ظهورش از افق بدو کیفیت ظهورت بقدر
 ۳۲ بدون عنوان اثران شمر جمال از شرق غیب تر
 ۳۲ = = شعل سراج است چه تیز شمعها از قوت
 ۳۲ = = غرس شجره لفظ ع در ارض ظاهر بهر درود شستگین و طهر آن
 ۳۲ = = لک آن که از سدره سینا بیان باذنا است ناطق
 ۳۲ = = سایه فلکدان ها در قدر بر کائنات
 ۳۳ بغول (در درویش) امر لفظ ع از عالم فانی چه طیران با علم فانی
 ۳۴ = (در درویش) امر گذشتن از صانع جهان چه نظر شدن بصنع
 ۳۳ بدون عنوان طوع جمال و جمال از شرق غیب لایزال
 ۳۳ = = بدل سانی که خمر ربانی از خم رسانی
 ۳۳ بدون عنوان (در ع) امر گذشتن از جهان فانی بهر صعو بسیار قرب
 ۳۳ بدون عنوان امر گذشتن از جهان و طیران بیاید قیصر
 ۳۳ = = شعل نار که بر سدره سینا و حکم باذنا است

۲۴ بدون عنوان تغیر در دلتها بهذا جمل است
 ۲۴ = = امر گذردن کبر عقیدت چه شاهد جمال در سنین
 ۲۴ = = تغیر بهر تدس مجس آنجان
 ۲۴ بدون عنوان (در ع) امر گذشتن از نقشه کمان چه صعو بعرس لک
 ۳۲ بدون عنوان ظهورت مبار عشق از افق قیصر لاکر
 ۳۵ = = گودن طایر با پر زینت خود با چه مین گردیدین در سنین
 بزینت خویش
 ۳۵ بدون عنوان گذشتن مرغ از شبان فانی و سواد در شبان فانی
 ۳۵ = = ترویج دولت و رضین از روغات در دلتها
 ۳۵ = = معطر شدن لعل ملا عا از عطر در دلتها
 ۳۵ = = امر تباه کلمات یلیع بو شتر ستر
 ۳۵ = = معطر شدن لوراد از صر عما از رواج و دروغ
 ۳۴ = = تجع بهر ربانی از افق قیصر سنجانی
 ۳۵ = = غرس شجره قیصر در سینا روح
 ۳۴ بافتار ع ب بیان محبوب کمان در بنده کتب مناب غظم حقم گردید
 و آن کتب تغیر نظر امر که است و ایوم لهری بجز آن بلمر لصد منبت
 ۳۷ لوح مبارک لا از باغ کهر با سدره نادر آن تازه غلام آمد «

۴۱ بدون غرق نصح قلم صحاب هر دریم جملین تمیز تقسیم صحابه
 ۴۵ بیان نظیر در زینبیه هر دریم پروردگار خود را در این ذکر کند
 خداوند اول در رکعت اول زینبیه
 ۴۶ بدون عزوان صریح مظلوم آفاق از محو شدن بهر نفس و بیان کنه نفس
 هر کس با مرغاضع باشد و نفس در عتق و در آن
 ۴۷ با شجر جناب هر امر خوب نام به امید حق با از دست عطا
 ۴۸ بدون غوان ترقیه طرف غایت جمل سبحان بخا طب لوح و بیان از دست عطا
 حکمت در سیر الکر که اجر جزیر جبار و تقدیر گردید
 ۴۹ با شجر جبار تا هر بیان صحابین شرا تم عی تذکر که چهر سر جبار
 سراج بعد سراج از آن تفسیر یوسف همچنین در سراج قلب که از عبادت کوی
 مستفیض گردد فبئده خلائق از آن مستفیض
 ۵۰ بدون عزوان نصح قلم صحاب هر کس با استقامت با هر کس جبار
 افنده کسین بخداوند و آیات او گردد
 ۵۱ با شجر جناب هر کس مظلوم آفاق از مصائب در رده و امر بعلم
 تقصیر اول و کبر علم
 ۵۲ با شجر جناب هر کس مجرب بکبر این بیان صحاب طلق و کبر
 لا حلف لجهال الحدیث انهم کفروا بعد الذکر کشفنا لهم الوجه نبویین ...

انهم ضعفوا ما بلغوا حد البلوغ لا یعرفون بنفهم این ترکیب لیسو لغفور تر حسیم ...
 ان وصیت در وقت نجات است زاک و در معده ذکره من جمع قد سقت حسیم ...
 ۵۳ با شجر جناب هر کس تا هر امر حقیر بنیل جهد در لغت و احادیث
 و اجازة عیش صدید
 ۵۴ نزول زیارت از سوره ایشیت در حق من فاز بر نفس صحاب هر روز ذکر
 خدمت و تمام از جسد ایشان
 ۵۵ با شجر جناب هر کس ترقیه و به قدمش راهها و ظهور غایت
 ۵۶ با شجر جناب هر کس تا هر کس خطاب با کت کتکت بیان راهها و ظهور کتک
 ۵۷ با شجر جناب هر کس تا هر کس حضرت معصوم در حق شرا راهها و ذکر حضور
 شریفین ترضین عهد و شان بان
 ۵۸ با شجر جناب هر کس تا هر کس از سر معانی در تقدیر شرا راهها
 از اقبال منظر امر الهی
 ۵۹ با شجر جناب هر کس تا هر کس از سر معانی در تقدیر شرا راهها
 ۶۰ با شجر جناب هر کس تا هر کس از سر معانی در تقدیر شرا راهها
 ترقیه شرا راهها
 ۶۱ با شجر جناب هر کس تا هر کس از سر معانی در تقدیر شرا راهها

۶۲ باثجار آم سید شرف ظهور غایت کبر در حق شادانها از عرفان نظر کبر
 ۶۳ طرز باثجار جناب ابولفضل شادان عظمه بتماک شادان کبر
 نصر و تفسیر ایشان از تفسیر با در سید امیر
 ۶۴ طرز باثجار آقا سید ابولفضل در وجه طرف غایت بتماک در لایق
 بخدمت امیر امیر
 ۶۵ باثجار جناب سید صدر و رفقا بقا با این خطاب جانفرا ناطق قوله الله اعلم
 سطور از جمال اقدیر محجوب نمایند چه در آنچه از معرفت الهیه و حکم ربانیه
 البرهان بر آن مشهورند صمیم از نقطه ظاهر و با و باج
 ۶۶ باثجار جناب صفربان نظر سبحان در محرمیت برین از کاسر یقین و
 خوشی در رفیقین
 ۶۷ باثجار جناب محمد حسین ذکر قدم مالک قدم در خصوص آیات شادان
 قضا عظمه
 ۶۸ باثجار جناب سید جبار بن ظهیر امیر کبر از بهایر و در ده و شکره از بهایر
 ۶۹ باثجار جناب سید شمس الدین ظهور غایت جان ناطق قوله عظیم برهان
 « لا زال لحاظ الله لبعاب ترقیه و اگر آید از آن نظر غایت از ارض وین
 بر در آید تهر بعدم راجع شوند . . . در بیان محبت و بران لازم هر چه
 بن آید قبول حجت رحمن نیفتد ایام فخر مقدم بر قول است . . .

۶۷ بدون عنوان ظهور غایت کبر در حق جناب لوح از عرفان منظر امیر کبر
 ۶۸ ذکر قلم در حضور لایق ؛ و امر بعدم در وجه بضراف و عمار
 ۶۹ سلطان بقا بن کلمه علیا ناطق قوله الاغرا الاصح . . .
 قد آت یوم الله و وضع ایران و نفع فی الصور و حکم مالک ظهور و لکن نه در دین
 ۷۰ بدون عنوان بیان اغراض در سبب توحید عرفان نفس ظهیر امیر کبر و آن وجه
 که بجهت از اعداد با آن متعین نماید و اولیت که ضمیر به آن نیست . . .
 ۷۱ بدون عنوان خطاب مستطاب بامر عالم در صفا سزاوار الهی و امر نبوه سر کبر در
 مصیبه سینه درین ارض صفا
 ۷۲ بدون عنوان چنین قلم از دار منوره در سبب محبت کبر در وجه حضرت حق
 از شرف آید
 ۷۳ بدون عنوان عذر از قدم قدم از ذکر مصیبت در درده بر نفس حضرت رحمن
 لا اصر عدم سخن حق
 ۷۴ بدون عنوان نصیحت نامحشوش برین در استقامت با کبر
 ۷۵ ام بیان بین بیان ناطق قوله الله و تفسیر « قد آت
 و نفع فی الصور و لایق ایام لایق لایق ایام و وجه العالم عال الام
 و انما به الحیر . . . »
 ۷۶ باثجار جناب درقا امیر سلطان و جهو بتماک در تذکره ایام امیر تمناک با

ثالثه آریم که باشد
 ۷۳ تا جناب درقا مالک مملکت است و باین بیان می آید که اولاً حضرت
 « امرت صبیح را در بیان امر نمودیم که در این ظهور عظیم چشم نه می بیند
 و بیشتر خود بشنود و گفتن چنانچه از حق عالم بنور ظهور روشن شد اکثر امر کرد
 وصیت ربانی را فرمودند و با و نام خود مشغول گشتند »
 ۷۴ بافقار جناب درقا ترجمه وجه قدمی است آریه و امر بقیم بخت امر
 ۷۵ به طول فضا از سما رفیع حضرت قضا در حق
 ۷۵ ت بافقار جناب درقا امر حضرت مقصود است آریه بهدایت بهر طرف
 ۷۶ بفرمان (یا درقا) امر حضرت برک الانام است آریه بقیم بخت امر بروج
 ۷۷ بدون عنوان اسراق انوار بود بت از شرق شمس احدیت در حق
 ۷۸ ظهور عطف حضرت نفی الالطاف در باره فحط لوج
 و عدم جواز ترف لاصغر جسد نفس از راه لفضا بر سر حکومت و نیز
 ۷۹ بدون عنوان بیان حضرت قیوم در ملک حق موقوف و شتغال
 باضعف از امر
 ۸۰ بدون عنوان ذکر مالک مملکت در ستیز شدن عالم با انوار ظهور
 ۸۱ بافقار جناب درقا ظهور صبح از سما رفیع حضرت رب المحض
 حق شاکر به و عزیز در روح

۸۳ بدون عنوان ظهور عنایت معطی حقیق در حق محمد و جناب میرزا
 عطا الله و جناب حکیم و صد و هجده
 ۸۴ بفرمان (یا محمد) ذکر سلطان جلال و مملکت جمال در رسال است
 مقدمه بفرمان شیخ ارض صمد بنیر لاین باقر لاصغر جناب از بند و حال بفرمان
 ۸۱ ط بافقار جناب درقا بیان ظهور روح در خضوع صفت امر لمر مرتبه
 برسطه اصنیاء و مرتبه برسطه اعداد و ذکر شهداء ارض یا و تبرا بودن دیگر
 حضرت سلطان از در نکات ابره عدوان
 ۹۰ بدون عنوان بافقار زلف و صفت قیوم است آریه بهتفات در امر
 ۹۱ بافقار جناب درقا زلف طرف عنایت معطی آیت است لنبی است آریه
 ۹۲ بافقار = تلا مشیرت جات قیوم = و رجاء و آید در حق است آریه
 ۹۳ = درقا بیان ام لبیان در منقبت یوم الله و ظهور عنایت در حق
 است آریه و عزیز در روح
 ۹۴ بافقار جناب درقا امر مالک ظهور در بند زنا سر بفرمان یوم الله
 ۹۵ بدون عنوان نزول نجات از مسم قضا الحاجات در حق فحط لوج
 ۹۶ = اثر ان انوار عنایت از افق شمس حقیقت و رجاء و آید در
 حق اجبار و صلب لوح
 ۹۷ بدون عنوان نزول نجات از قلم مالک قدم و رجاء و صون اجبار از

۹۸ بدون عنوان بیان مالک ظهور در خزان خورشید جمعاً میوه جفا و جفا
تا سر نفوس چند از عقیقین رض کاف در ابان در تب اشال این بزرگوار
۹۹ بدون عنوان امر در حق بقیم بجدت امر نه استقامت در صراط مستقیم
۱۰۰ = = بیان حضرت نشان در ظهور حق از افق اهدا در وحدت زلزله
ساعت و اعراض اهرام لبب عصر
۱۰۱ بدون عنوان بیان بحوب مکان در مرتب ذکر و تجع نار حبت شه بطور جمال ظهور
کلمه علیاً بصورة آله لا آله الا الله الحقت در سبحان
۱۰۱ بدون عنوان بیان حضرت مقصود در ظهور یوم صیبر ایمنی از قبر بان
و امر بعد تمعبت از عماد جهلا
۱۰۲ بدون عنوان بیان حضرت زولمن زرباک ریح محرم با صبح اراده ای
و نزول نجات طلب باید در حق حب لوح
۱۰۳ با ثمار عزیزه ظهور غایت از سماه فضر حضرت فاض در حق مشایخ
۱۰۴ = روح شه نزول نجات قلم عی در ادراک شکرانه برگاه حق که از
لنجه اول از کیمه عین خلق در راه شرف هر کردارند
۱۰۵ با ثمار و له شه نزول نجات هزار حاجات در باید نصبت امر و عیال
۱۰۵ بدون عنوان ذکر قسم قدم در ظهور کفر خوزن و بحوب مکان و بیان

صفحه
منقبت نفوس صبر کرام او و خدمت امزش بر گردیدند
۱۰۶ بدون عنوان بیان مالک مکان در نزول آیات ظهور در مرتب حضرت کلیم و
حضرت روح و حضرت رسول بان بشارت دلگه لهن
۱۰۶ ت با ثمار عزیزه شه نزول نجات قلم عی در حق مشایخ طلعت است کشته
۱۰۷ ت = روح شه ظهور غایت نظر امر کفر در حق مشایخ از نیکه در صغر
سن کبریا و عظمت خداوند متعرف گردید است
۱۰۷ بدون عنوان بیان بحوب مکان در ظهور سر عنوان بحیثی که افرای تصنیف حضرت
۱۰۸ بغزان (یا روح شه) توبه و جفدم مشایخ ظهور غایت
۱۰۸ = (یا اولی) ابراق نور فضر از افق نظر ظهور در حق مشایخ
۱۰۸ = (یا بدیع) ذکر جمود از برعه مالک جمود در حق مشایخ
۱۰۸ = (یا عزیزه شه) ذکر غایت از افق شمر حقیقت در حق مشایخ
۱۰۹ ت با ثمار ضلع جناب ع ب ظهور مرت از سماه فضر مالک بریه
حق مشایخ
۱۰۹ با ثمار ضلع جناب و در ظهور غایت از قسم است قدم در حق مشایخ
۱۱۰ = = = ذکر کلمات بیان منقبت کرمین و کرمات و
نظر غایت در حق مشایخ
۱۱۰ بغزان (شه) ذکر قسم عی به فصول و ظهور فضر در حق مشایخ

- ۱۱۱ بافتار آیه ششم صلح جناب درقا ظهور فیض حضرت فیض در حق شایسته
- ۱۱۲ صلح جناب ع ب قسم ۳ باین بیان اصل ناطق قوله عز و جل لا ...
- امروز عتو دراز و قدر غما و حب و لب و صغف و قوت شایسته نشسته نفسی
- محبوب بگانه شناخت است و حب نردت حقیقی و تقسیم سمنس ...
- ۱۱۳ بدون عنوان بیان نزل آیت در ظهور نبات و ارسال مائده عرفان
- ۱۱۴ نزل نجات از قسم ۳ طلب تأیید در حق صاحب لوح
- ۱۱۵ نزل نجات از قسم ۳ طلب تأیید در حق صاحب لوح
- ۱۱۶ بافتار جناب درقا امر مالک قدم در رحمت عبد استقامت کبر
- ۱۱۷ بدون عنوان بیان قدم باین بیان اتم ناطق قوله عز و جل لا ...
- دوم فی غرقت ایچری فی البحر الاکظم ... قد اسم نمر لظهور فی دنیا ظهور
- الذکر نبوت اعلام لک و رفعت رایات التوحید امر من لهر شایسته است در جه
- ۱۱۸ بدون عنوان بشارت ظهور حضرت مسعود در آمدن وعد ظهور موعود
- سلطنتیکه جنم عالم سلطنت امم ستاوت امر تر اند نمود
- ۱۱۹ بافتار درقا نطق شمس برهان از افاق سما بر بیان عظمت امر
- و عدم اطلاع لصد بر بیان
- ۱۲۰ بافتار جناب درقا در قسم ۳ در قبال و قبایم شایسته
- ۱۲۱ بافتار جناب درقا در قسم ۳ بابت امر اول الانام در اول انام

- ۱۱۹ ظهور اضران از بر عهد مطلع سبحان و ام القیام نبوت امر
- ۱۱۹ بافتار جناب نزل حسین نزل نجات از افاق اراده رب نجات و
- طلب تأیید در حق شایسته در جلال امر
- ۱۲۰ بافتار حسین ابن امیر حضرت شکار بالاد شکرانه مبارک پروردگار لبره
- نفس لبره و جبار از ظهور شیطان بمر عظیم
- ۱۲۱ بافتار جناب نزل حسین ظهور امر مقتدر قهار انبا و بشر لبره بن عبید
- نخف اندر سفیر ابی قوله عظیم سلطه ... آنچه دل در شد بزیس جاره است
- لوه که از نار نفس ذنب درخت مشعل زرد لمر شایسته این است که کفایت نموده و
- نخواهر نموده آنگاه جمیع عالم بیا رفیع دیار حیم ندگنستند و توبه حکم متین بروردند ...
- ۱۲۱ بافتار جناب نزل حسین ظهور لبره اول الانام در حق صاحب لوح در تقسیم نبوت امر
- ۱۲۲ بافتار جناب نزل حسین ظهور غایت از سما رحمت ظهور رحمن در حق
- شایسته در حق کاظم و عبد العزیز و بنده مع و کبر و حکم و حمد قهر و حسین قهر
- ۱۲۳ بافتار جناب حسین بیان آم لبیان در کلمه (من کان لله کان الله له) که
- در سیده شدن روح تازه مغفور در بیا کمال الفاظ براطه هر چه حقیقی
- ۱۲۴ بیان بافتار جناب نزل حسین در لایه آیم در عجب صوب نام
- بجبات اداءم و ظهور مالا لهر فی الابعاد
- ۱۲۵ بافتار جناب حسین ی بیان محبوب بگانه در انصاء عالم ظهور نیر عظیم و ایم

آیات و نزول آیات و امر توبه بمشرق بقین
 ۱۲۴ باثنا عشر جهنم ذکر قسم علی از شهادت غیب کمون بطور حق و جبار از صعود حضرت ا
 ۱۲۷ جناب بزرگوار صحت قسم تری عالم بجا و امر باقی باقی خلاق ضمیمه و
 پسندیده و ذکر اشتغال بعض از نفوس بهود الفانی
 ۱۲۷ باثنا عشر جناب حسن اخ ز فایز دین فر صعود ظهور عنایت مالک اعطا در
 حق من صعود الهی و ذکر لقطاع و نزل بعرف وصال
 ۱۲۸ ی باثنا عشر الهی الهی بنبت فر صعود الهی ذکر قسم محرم علم در خصوص هر مرد
 پیروز بر بحر لبوق تعالی الهی تسلیم روح در مقدم ملک در زمین روایت لری
 ۱۲۹ باثنا عشر میرزا محسن طاب باین برادر عالیان در شهادت آبر باین ظهور عظیم
 و نزلین تن صحن آدم و خدیو محمد رسول الهی در قبه منبر باین نبأ عظیم
 ۱۳۰ ی باثنا عشر مقصود جناب سیمین ح ع قسم علی باین بیان ص ناطق
 قوله صدر و علا . . . ایرستان چند نایب و مبارک هم عظیم در این ایوم آبر تمام می
 مالک شریک مجاب شمس از افق لقا طالع و مشرق بشد باینچه سزاوار این روز مبارک
 است عاشر تدبیر از قیام و کثیر متفرغان و در روز غایب فانیه چشم بردارید
 ۱۳۱ باثنا عشر جناب سید هادی شهادت مالک همچنان بطور کرم و ذکر کفران
 ذب و قوا در عظیم
 ۱۳۱ باثنا عشر سید یوسف ذکر قسم علی در خصوص ذب و کفر یوسف رسول عظیم

۱۳۲ باثنا عشر جناب ع ب نزول نباتات از قلم علی طوبی نایب در حق مشا
 ۱۳۲ باثنا عشر جناب ع ب نزول نباتات از سائیت رب آیات
 ۱۳۲ باثنا عشر جناب ع ب شهادت قسم علی باقبال مشا
 ۱۳۳ باثنا عشر جناب میرزا عبد الله ن ظهور عنایت از سائر فضیلت حضرت
 در حق مشا
 ۱۳۴ باثنا عشر جناب میرزا عبد الله ن ظهور فضیلت از سائر کموت نظر ائمه
 در حق مشا
 ۱۳۵ باثنا عشر جناب ع ب ن دلان عظمت باین کلمه علی باین قولم صلوات
 . . . طوبی از تمام کلمات و زنی النفس عن ظهور شهادت مالک در روز قضا
 التمر و ثمری از من امر الله و فی روح حفیظ . . .
 ۱۳۵ باثنا عشر جناب میرزا عبد الله باین محراب بکمال درین مقصود از
 تسبیح امر آبر بصد و صحت عا بحفظ مقامات همه
 ۱۳۶ باثنا عشر جناب میرزا ع ب ظهور عنایت کبر از قسم اولی در روز
 ۱۳۷ باثنا عشر جناب ع ب ن ظهور فضیلت و عطا از سائر اراده مالک و اسما
 در حق مشا
 ۱۳۸ باثنا عشر جناب ع ب عبیه بهادته ن و نزول نباتات از قسم
 و طلب نایب در حق مشا

صفحه ۱۶۹ ت بافتار ع ب نجات قسم ۳ برگاه حضرت کبریا و ذکر
 مصداق وارده در سخن عظیم منظر امر الهی
 ۱۶۹ بدین عنوان در قارعه باین نغمه شکسته ترغیم قوله عز کبریا
 ... رصب در این آیه طعنت غیب نبع تمنع لادراک که در
 خلف الف الف حجاب لطیف نور نیر نصیعی نمود خضر دستور بود که
 لذخلف نقاب ظاهر آمد ...
 ۱۷۰ ت بافتار حجاب ع ب نزل نجات قسم هر طرف باید
 حق شایسته
 ۱۷۱ بافتار حجاب محمد صغیر فی این نصیحت قسم ۳ بقطع از دنیا و صرف
 از اشارات و دلالات استقامت در امر الهی
 ۱۷۲ بافتار حجاب بقرب مانظر رخصه در تحقق وعده کبر و آمدن سعیدی
 و کون جعفر جامع در حقیقت آریه در یکسر طهر
 ۱۷۳ میان دو آب بافتار کبر تره طرف غایت نزل آیت مبارک
 و جان نهمه ذرات کائنات از صلوات نذر در وجد و سر در زیر دکن عباد
 ۱۷۳ میان دو آب بافتار ایرخ ایحی رحم باین مانع ایم ناطق قوله
 عز بانه ... اگر نفسی فی الجمله در زاجیر در بعد و کتب همه نفس
 ...

نهرت

نهرت

بر عرش مستور و شهود است
 ۱۷۴ میان دو آب بافتار حجاب آقا محمد رحیم شهادت مظلوم آقا در لهر
 اسم عظیم بر سر حیره عالم
 ۱۷۵ بافتار ع صغیر بیان بحرب بکمان در نیکه خداوند علیان سخن عظیم
 منظر کبر فرود
 ۱۷۵ ی بافتار حجاب محمد باقر بیان منظر رخصه در خصوص سخن اولیاء در ارض
 بواسطه ظالمین بعین عماد و جهلا
 ۱۷۶ بدین عنوان بیان بحرب ابرو عدم جواز بفرز قهار بواسطه و مرشدان قوم
 ۱۷۶ ت بافتار حجاب استاد محمد صادق کفش رزر تیش و قسم ۳ از صفت
 و نفوس در اتفاق صنع و صاف بن عباد ممتاز باشند
 ۱۷۶ بافتار حجاب شیخ سمعی نصیحت نظریات الابرار در تراث حکیم الهی
 هدایت اولرگان برطن حقیقی
 ۱۷۷ بافتار حجاب شکره را بر اسم قسم ۳ باین بیان اصل ذاکر قوله لعن ذکره
 ... ایوم دوم عمر خاص است نیکوت حال نفسی که اعمال و اخلاق آرد
 علت هدایت نفوس غافله شود
 ۱۷۷ میان دو آب بافتار حجاب خیرین فاش را امر علم اعلم بر وجه روح سرور
 هر یک در عدم جواز امتیاز حق

۱

صفحه ۱۷۸ با شکار جناب یزید افشار بین بحرب علین در انارده اوق عالم
 باشم اعظم و محرومیت کفر از آن
 ۱۷۹ با شکار جناب زینر بنان مالک عصر در خروج از سخن دستوار بر عرش
 ۱۷۹ با شکار جناب یزید افشار بین بحرب علین در انارده اوق عالم
 در ایام روح لغزینا حضرت رقیان در از علی عصر بودند بزنگاه دم طهرش فوتی
 دادند و لکن بعضی از عشارین شرف ایمان نداشتند
 ۱۸۰ با شکار جناب قواط پان مالک انام در نیمی مجده اعظم قدرت عظمت آن
 نخر آدم است همیشه با او خواهد بود
 ۱۸۱ با شکار جناب بحیر قلم مالک قدم باین بیان تم شد که قوله غرمانه لا ایوم
 بنفس بانق با رجه نمود و آفتاب حقیقت را که از او شرف است و خطه کرد
 از لهر بصر در نظر کبر مذکور است
 ۱۸۱ با شکار جناب حرف صی پان مستصو علین در لهر در جمل الکی و انز خروج
 از خلف صمت و طلاق سان در ذکر پروردگار
 ۱۸۲ با شکار حرف صی پان سرله لعلین بنید بر طه تصدیق بحال بین اکرم
 حرف صی مد باره او صادق آمده و باین جهت حضرت با در طایفه با در سخن
 ۱۸۳ با شکار کربان محمد لاهی حضرت چون نبوت امر کبر با عمل حسنه
 عدم توجه بشوئات دنیا

صفحه ۱۸۴ با شکار آقا حسین بان مولاسر علین بانید اعراض مولک
 قیام صلوک آیان بر سر شرفین بهمه و ذکر خلق بدیع تره خمر
 ۱۸۶ م بدون عنزان و عده آب تفوق بجز از ترجهین برجه کهر
 ۱۸۶ م ح س ان پان عالم غیب در شمو در نیمی بر امر امر سقانی
 است و زانیکه سقانی رسد قضا کهر تحقیق بیاید
 ۱۸۷ با شکار کربان محمد حسین شهادت نظر خداوند بهمین قدم بنید
 توجه بوجه قدم توجه بشطرا است
 ۱۸۷ با شکار کربان محمد لهر غایت از سار کرمت نظر رخص در حق
 ۱۸۷ با شکار عبد الوهید محمد پان مطلع عظمت در خروج از ارض سرد و دل
 بجهنم عظم و ممنوع شدن مشایخ از شرف لقا
 ۱۸۸ با شکار عبد الوهید حسین بحرب لهر بین بیان اصغ لهن قوله صبر کبریا
 در درجه اگر چه از شرف عرش در سر و لکن قوس قرب و لبه ظاهره در صحر
 ملحوظ در رتبه غیر ملحوظ و لکن قرب معنوی لازمال عند عترت تعال بحرب ...
 ۱۸۸ بدون عنزان پان مطلع اقدیت در ذکر خطاب حوییه انان با ارض
 در شبان از حیانت و حرم رهبر
 ۱۸۹ بدون عنزان منجات قلم با بدرگاه حضرت کبریا در سقانی ابقا
 بصرط امر در مزوق شدن نخیه دنیا و اخوت

صفحه ۱۹۱ ت بافتار ضعیف جناب ع ب در طرف غایت محراب که در حق است
 ۱۹۰ ت بافتار محمد ابن جناب ع ب بیان نظر از زیر الجمال در رفیق
 باقیال کعبه حقیق در سفرین
 ۱۹۱ ت بافتار استر ابراهیم سلطان امر حقیقی محفوظ استین لاله محبت
 قلب و قطع بیاریین رضین از آن
 ۱۹۱ ت بافتار ابن عبد الله بیان مالک ظهور در وصف نفوسیکه سوزت
 آن را از توبه مقصود منع نماید
 ۱۹۲ بنوری (در بنده خدا) قلم حضرت کبریا میفرماید قوله لا نظر حق با
 برده چه که تا او نظر نباشد از منظر با او نخواهد بود
 ۱۹۲ ت بافتار ع ب در ابتداء جمال احدیت بن بری جبار و شفیق و طلب
 عروج عباد بمقام مشهوره غیب کنون بر عرش جلال
 ۱۹۲ ت بافتار جناب آقا س و شده نظر معبود در غفلت مردم بر طبع
 برتر از کتاب از نام کتاب محروم مانده اند
 ۱۹۳ ت بافتار جناب بزرگوار حضرت شکار با ستغاثه برگاه حضرت بنیاز
 استقامت با برکت
 ۱۹۴ ت بافتار جناب کاسم در رتبه پان مالک آیام در خلافت تریب
 نظر در حرم و قطع بر امور قهر و بعد در لودر در خارج از حکم شکر ظاهر شود

صفحه ۱۹۷ ت بافتار جناب سبزه بیان مظلوم آفاق در نزول فوضات کعبه
 در ایام ظهور و اقبال بعصر و اعراض و ایذاء بعض دیگر
 ۱۹۸ بغزان (یا ابراهیم) ذکر قسم مالک قدم در رسل قرانی از پس
 قرانی از عالم با حق و عدم تاثیر آن در نفوس خائفه بر طبع نادانان عاشر ششم
 ۱۹۹ ت بافتار جناب بزرگوار محمد ابن من صیغه الهیته بیان نظر رحمن در
 محاسن وفا و ستر نوزام بر طبع عباد و خاف و شوق حجاب با صبح لرزاده
 ۲۰۰ ت بافتار جناب محمد ابن زین فاذر و صعد ظهور نفس و عطا از زیر عم
 مراد عالم در حق مشربیه و مغفرت در حق تصاعده الهیته
 ۲۰۱ ت بافتار جناب ابوالقاسم صنیت سلم ع در عمر نمودن با آنچه نزل اول
 مقام آن در دفع امر الله است زنا طر بودن با حق ع
 ۲۰۱ ت بافتار فرج آقا س ان عظمته باین بیان اوصی ناطق قوله قبر شانه
 جمیع هوان ممنوع است مگر خونی که از بر او بر تلامی مقصود وارد شود
 ۲۰۲ بغزان (یا ع) ام لیسان بین کلمه عیایا نما در قوله تالی لا
 بجان الله کلمه قول در رضا تصرفات عجیب و قریب در عالم ظاهری بکلمه قول
 پت ترا به مطاف عالم واقع و حجر میانه تقبیر انیم
 ۲۰۳ بغزان (یا خیر) امر مالک سکوت جمال مشربیه در مقام محبت
 ۲۰۳ ت (یا محمد صبیح) بیان محیر عالم در قبول بهای و بعد اعلا کلمه

صفحه ۲۰۳ لغزان (یا محمد قبری) حضرت قیوم باین ندر امر اربع نسخ سازی
 قوله صد و عا ۱۰۰۰ بزبان کلمه مبارکه لا اله الا اناسم حکیم دین بزبان
 شعر و سنجید در آفرین آن حساب خلق تمام شد بیرون المجرمون بانوار وجهم
 در المجرمون بسیارم ۰۰۰

۲۰۴ لغزان (یا آقا خا) بیان مظلوم آفاق در بهار غم گهرین دایب
 ۲۰۴ = (یا صغیر قبری) بیان هم لبان در عظمت یوم مبارک و ظهور
 مراتب سوره در زبان

۲۰۵ لغزان (یا محمد تقی) ظهور غایت مرگه لبان در حق مشایخ
 ۲۰۵ = (یا رضا) ظهور رنج باین جان اصغر زار قوله مبارک در کمال ملک
 قضا از بر سر خود صبر عکس از عدم تقدیر هفتاد و نمره

۲۰۵ لغزان (یا عبده شه خا) ظهور فضل و عطا از بحر جود مالک عطا
 حق مشایخ

۲۰۶ لغزان (یا عا خا) شکره مجرب ابر از ابتلاء در دست اعدا در بحر دنا
 ۲۰۶ = (یا محمد قبری صادق) بیان سلطان ظهور در مغربات قوم
 ۲۰۷ = (یا جبرئیل) کشف ایزدین ظهور در صورت دبان نیمه مهره همان
 قسم است

۲۰۷ لغزان (یا جبار) امر حضرت شاد باخذ کتاب نفوس تمام

فهرست
 ۲۰۸ لغزان (یا هاشم) امر ظهور امر با در شکرانه از فضل امر
 ۲۰۷ = (یا شیخ شه) بشارت صدمه در اثر از عالم از نجات دخی
 و ندر مالک ظهور در طور بیان

۲۰۸ لغزان (یا ابراهیم) صادقین باین کلمه صدق سن حکیم قوله عظیم
 چنانچه لا ضیاع آید در آتش انداخته محمد که از کتب گفته حکیم در تجارت
 روح و کفار این خلق بی انصاف لایزال از حق موعظ بهم نمره ۰۰۰

۲۰۸ لغزان (یا مصطفی) ظهور فضل از بر اعلم مرگه الانام در حق مشایخ
 ۲۰۸ = (یا نعمه شه) ظهور عطا از بر اعلم مالک اسما در حق مشایخ

۲۰۹ = (یا شیراز) جریان ذات رحمة ظهور رنج در حق مشایخ
 ۲۰۹ = (یا محمد سمیر) بیان رب الملکوت در خلق فرج الارض جهت
 ذکر نظر الامر و خدمت با مراد

۲۰۹ با شکار جناب نور زدن جنات از ملکوت بیان مالک امکان و طلب
 در حق مشایخ

۱۱۱ بدون عنوان بیان قدم در نهیم فائزین به سعادت از امرها محسوسند
 ۱۱۲ با شکار جناب آقا میرزا ع با ع و ن و بیان نظر امر در حق
 الامر بر آشیانه بهم خود که صهر عظیم است

۱۱۳ با شکار جناب میرزا ع با ظهور فیض حضرت فیض در حق مشایخ

صفحه ۱۲۳ و جناب امیرزا آقاي در درقه جده و ذکر صومعه جناب در در شهر مدینه و بارگاه
 نزل الراح بعز ان هاست مذکره در عرفیه و ضمیمه و عرفیه جناب این چنین
 ۱۲۳ م ش با شاعر حضرت امیرزا عبد الله خاں ظهور فخر از سماره جناب
 وجود در حق شایسته و احسن آقا و صیت با جبار در خط مقدم خود و ثبوت
 و بیخ در امر
 ۱۲۴ با شاعر حضرت درقا ظهور غایت مالک انام در حق شایسته و جناب امیرزا
 م ح قهرم و وزیر در ضمیمه لوح نبع مبارک دیگر که از انهار سخن از طرف
 یک از زمین
 ۱۲۵ بدون عنوان ظهور غایت از سماره شیت تکتم طرد در حق درقا و حضرت
 حق برادر شایسته و بر زکرت در حق محمد صادق و عبد اکرم و حیدر و
 ابراهیم و سید رضا و محمد قهرم و غلام قهرم رضا و غلام قهرم حسین و محمد
 قهرم حسین و همچنین محمد قهرم حسین و محمد قهرم رفیع و محمد قهرم حسن و غلام
 حسین و محمد رضا و عبد اکرم حسین و محمد امیرزا و محمد اکرم و محمد هاشم و شایسته
 استاد و قهرم محمد و محمد و قاسم و محمد قهرم رضا و محمد رضا و
 برادر و پدر شایسته و حسین و غلام قهرم رضا و محمد قهرم رضا و عبد اکرم و
 ابراهیم و محمد و محمد قهرم حسین و سید محمد و محمد قهرم باقر و امیرزا محمد
 و شایسته و محمد قهرم رفیق امیرزا سید صادق و محمد قهرم رضا و محمد

صفحه ۱۲۴ و محمد و محمد و محمد و محمد قهرم رسید قهرم عواد و محمد قهرم عواد
 استاد و حبیب و رضا بعد محمد رسید و محمد قهرم جعفر و حضرت امیرزا
 ۱۲۵ با شاعر حضرت درقا ظهور عطا از انقی اراده خاطر سماره در حق شایسته
 و جناب امیرزا عبد الله خاں
 ۱۲۶ با شاعر حضرت درقا ظهور عطا از ریاضه مالک وجود در حق شایسته
 و جناب لطف و عا و جناب کربلا زینب و حضرت جبر و ذکر عدم و ذات
 حضرت و سعید دولت در خون بهایان و اجازه انتشار در سیم بعد و
 از شمیر آن ابد الحمال و ابد الحسن (مقصود شهر حضرت رت عا شیت)
 ۱۲۷ با شاعر جناب درقا بیان مطلع سبحان در انقلاب رضی سبحان و عدم
 تشریف بدون اجازه و ذکر صومعه و این استاد با قهرم لفظار و امیرزا
 ۱۲۸ با شاعر جناب درقا ظهور رفت کبر از جگر کرم مالک عطا در حق
 شایسته و امیر با تبار در حضرت امیرزا حکمت و این
 ۱۲۹ ی با شاعر جناب جبر لا هدر ظهور غایت نظرا اقدیت در حق شایسته
 ۱۳۰ با شاعر الذاکره بزرگتره خاله ظهور غایت حضرت و لب لفظ در حق شایسته
 ۱۳۱ با شاعر جناب درقا ظهور فخر از سماره مالک اسما و در حق شایسته
 و جناب لطف و عا و جناب کربلا زینب و جناب سعید محمد و جناب سعید رضا
 و محمد صادق و جناب امیرزا عبد الله و جناب لطف و عا و اجازه تشریف

صفحه ۱
 نجاب امیر اسبهان و نجاب امیر نزل همد و عنایت در حق نجاب
 و نجاب همعیر باشاخان و نجاب امیر کرم ع ط و حضرت حیدر قبری
 و نجاب عین قبری و امیر سیکان و نجاب سید محمد و امیر سیلان و نجاب
 ابن دحیر و نجاب تدحیمین و طلق بدیع و ذکر پریتن اخت بیجی و ظهور
 عنایت در حق امیر میرزا امیر
 ۲۹۲ با شکار نجاب در تابستان حضرت زولین در اتفاق جان حسن آ
 رحیم زیارمان و ظهور کرم در حق نجاب در واقعیت نجاب س کا
 در لهران از خیالات و امیر و ذکر نزل نهر قبر ع و امیر میرزا محمد
 بر عایت اعتدال در سنج امیر و ظهور عنایت در حق ابن دحیر و سمرقند
 و جهت در در طریقت و نزل امیرها در در قمر و ع و خیران دی
 دولت آباد و بیان باریک در معنی عکس و ثروت با نجاب این در
 مخصوص و وجه و امیر تسلیم روح بیک از اجزاء و محققان
 ۳۱۸ ت با شکار حضرت در واقع ساه سوات بیان مجرب امکان
 و ظهور نصیر در حق امیر و نجاب ع ب و نجاب امیر میرزا حیدر ع و
 نجاب ابن صدق و نجاب امیر اسد الله و اسم الله جمال و نجاب الف و
 امیر الیم و امیر الیم و الیا و تدیر اولیا ز محافطه آثار و الواح الکتبه و عنایت
 در حق نجاب امیر محمد ظاهر و امیر جمعیت از حکم قبر در خصوص حجاب برای

صفحه ۲
 عدم وقوع نصیر و ذکر مقام حضرت شیخ و حضرت سید و اطلاق آن
 بعضی از هزار نوبت و تصغیف بر تعیت محمد سر بال شاکت عیدیه
 طریقت و ظهور عنایت در حق آقا ع و سرایان ک ثم غفران در حق
 مرحوم مرفوع نجاب میرزا ع ب و ذکر نجاب ابن شکر الله و نجاب
 امیر نزل محمد و نجاب سجون رش و نجاب غزنی و روح الله و زکات
 نزل لوح باریک دیگر خطاب بر واقا و ثروت بعد در لهر با شکار
 نجاب امیر محمد
 ۳۴۱ با شکار نجاب شیخ بابا بعد ملقب بنظر ع شاه بیان مالک واقعه
 در ظهور ترستتر و کشیده شدن حساب اولین و آخرین بکلمه آلمر
 ۳۴۲ با شکار نجاب در واقا امیران شمس نصیر از افاق بقا در حق امیر
 و نجاب کاظم و نجاب امیر رحیم و ذکر حزن کهنه از زمین سب
 ظهور واقعه در حق صادق
 ۳۴۱ بدون عنوان خطاب (یا در واقا) کهنه عنایت مالک اسما در
 امیر و بیان عدم معرفت خلق بر حد حقیقی و امیر حضرت امیر حکمت
 و بیان و ذکر ع قهر با و نجاب م ح و نجاب میرزا محمد و نجاب
 ۳۵۳ با شکار نجاب در واقا ظهور محمد مالک بجا و در حق امیر و نجاب
 بیان حرف لهن و نزل الواح باریک مخصوص نفوس مذکوره و در بیان

